ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫ਼ਾਸ਼

Sex, Violence, Abuse and Enlightenment

GEOFFREY D. FALK

[illegible]

[illegible]

मैक्रम, टिंसा,
इतदिदात अउे तिमाग
मीउिदी डी. दाउल

[illegible]

□□□□, □□□□□,
□□□□□□□□□□ □□□ □□□□

ਜੀਓਫਰੀ ਡੀ. ਫਾਲਕ

Table of Contents

ਅਧਿਆਇ ਪਹਿਲਾ
ਅਧਿਆਇ ਦੂਜਾ
ਅਧਿਆਇ III
ਅਧਿਆਇ IV
ਅਧਿਆਇ ਪੰਜ
ਅਧਿਆਇ ਛੇਵਾਂ
ਅਧਿਆਇ VII
ਅਧਿਆਇ ਅੱਠਵਾਂ
ਅਧਿਆਇ ਨੌਵਾਂ
ਅਧਿਆਇ ਦਸਵਾਂ
ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਵਾਂ
ਅਧਿਆਇ ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ
ਅਧਿਆਇ ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ
ਅਧਿਆਇ XIV
ਅਧਿਆਇ XV
ਅਧਿਆਇ XVI
ਅਧਿਆਇ XVII
ਅਧਿਆਇ XVIII
ਅਧਿਆਇ XIX
ਅਧਿਆਇ XX
ਅਧਿਆਇ XXI
ਅਧਿਆਇ XXII
ਅਧਿਆਇ XXIII
ਅਧਿਆਇ XXIV
ਅਧਿਆਇ XXV
ਅਧਿਆਇ XXVI

ਅਧਿਆਇ XXVII
ਅਧਿਆਇ XXVIII
ਅਧਿਆਇ XXIX
ਸਿੰਗਰ ਐਂਡ ਲਾਲਿਚ (1996) ਕ੍ਰੇਜ਼ੀ ਥੈਰੇਪੀਜ਼ ਦਾ ਅਧਿਆਇ 7 ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਗੇ ਹੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ : ਅਧਿਆਇ XXX

ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼

ਸੈਕਸ, ਹਿੰਸਾ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਗਿਆਨ*

ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਸਮਲਿੰਗੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਚੇਲੇ, ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੇਸਵਾਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਏ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਫੇਅਰ ਰਿਹਾ। ਚੋਗਯਾਮ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਪੀ ਲਿਆ। ਆਦਿ ਦਾ ਦੀਆਂ ਨੌਂ "ਪਤਨੀਆਂ" ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਲੇਬੁਆਏ ਸੈਂਟਰਫੋਲਡ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਰਜਨੀਸ਼ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੱਸਣ ਲਈ ਲਾਫਿੰਗ ਗੈਸ ਸੁੰਘੀ। ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ, ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਵਟ ਇਜ਼ ਐਨਲਾਈਟਨਮੈਂਟ? ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ, ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਕਥਿਤ ਸਵੀਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਈ ਵਾਰ "ਇੱਕ ਦੇਵਤਾ ਵਾਂਗ" ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ "ਸਿਆਣੇ ਰਿਸ਼ੀ" ਦੇ ਖਾਸ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਮਝਦਾਰ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਧਾ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਬੱਚਤ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਉਹੀ "ਗਿਆਨ" ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣਗੇ ਜੋ ਉਹ "ਸੰਪੂਰਨ, ਪਰਮਾਤਮਾ-ਅਨੁਭਵੀ" ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।
ਕਿਉਂ?
ਕੀ ਇਹ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣ ਅਤੇ "ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧੋਤੇ ਜਾਣ" ਲਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਵਿਰੋਧੀ" ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਜਾਂ "ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਮਾਉਣ" ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਹਮਦਰਦੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ "ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ" ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਲਈ? ਜਾਂ ਕੀ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਸਿਰਫ਼, ਭੋਲੇਪਣ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲਾਂ ਅਤੇ ਪਿਆਸੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨਾਲ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿੱਚ ਤੁਰ ਪਏ ਹਨ ਜੋ ਮਿਲਗ੍ਰਾਮ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ ਤੱਕ ਦੇ ਕਲਾਸਿਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਐਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਹਰ ਦਿਨ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੈ?
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘਮੰਡੀ "ਰੁਡ ਬੁਆਏ" ਕੋਹੇਨ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਸਮਰਪਿਤ ਪੈਰੋਕਾਰ ਦੇ ਘਬਰਾਹਟ ਭਰੇ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਸੀ: "ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ। ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਨਾ ਜਾਓ। ਤਿਆਰ ਰਹੋ। ਸੁਚੇਤ ਰਹੋ।
ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਰਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।
* ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੈਕਸ, ਹਿੰਸਾ, ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਨੈਤਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ

ਬੁੱਧੀ, ਸੂਝ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਖੋਜ ਨਾਲ ਲੈਸ, ਜੈਫਰੀ ਫਾਲਕ ਗਿਆਨਵਾਨ ਗੁਰੂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਵਾਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੋਰੰਜਕ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਘਾਤਕ ਗੰਭੀਰ ਕਿਤਾਬ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਭਗਤੀ ਦੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹੈ।
- ਜੌਨ ਹੌਰਗਨ,
ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਰਹੱਸਵਾਦ ਦੇ ਲੇਖਕ
"ਸਟਰਿਪਿੰਗ ਦ ਗੁਰੂਜ਼" ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ—ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਖੋਜ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਲਿਖਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮੁੱਚਾ ਥੀਸਿਸ: ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੱਚ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਿਤਾਬ।
— ਡਾ. ਡੇਵਿਡ ਸੀ. ਲੇਨ,
ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਸਟੇਟ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ
ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਤਾਬ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।
- ਸੁਜ਼ਨ ਬਲੈਕਮੋਰ,
ਦ ਮੀਮ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਲੇਖਕ
ਜੈਫਰੀ ਫਾਕ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਮਿਕ ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦਾ ਸੁਹਾਵਣਾ ਪਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਨੁਯਾਈ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂਆਂ ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ।
— ਡਾ. ਨਰਸਿੰਘ ਪੀ. ਸਿਲ,
ਪੱਛਮੀ ਓਰੇਗਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ
ਸਮਕਾਲੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਆਧੁਨਿਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਲਹਿਰਾਂ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਰਮਨਾਕ - ਕਦੇ-ਕਦੇ ਭਿਆਨਕ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ - ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਹਿਰਾਂ ਦੇ ਆਗੂ ਛੁਪਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗੇ ਬਿਨਾਂ, ਫਾਲਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਆਲੋਚਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਵੇਚਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!

—ਲੇਨ ਓਕਸ ,

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਿਸ਼ਮਾ ਦੇ ਲੇਖਕ

[redacted]

[redacted],
[redacted]*

[redacted]

* [redacted]

[redacted]
[redacted] © 2009 [redacted]. [redacted] [redacted] [redacted] © 2005–2008 [redacted]. [redacted]

[redacted]
[redacted] [redacted] 68586
360A [redacted].
[redacted], ON M5S 3C9
[redacted]: www.strippingthegurus.com
ISBN 978-0-9736203-3-7 (pdf)
ISBN 978-0-9736203-1-3 ([redacted])
ISBN 978-0-9736203-2-0 ([redacted])
[redacted]

ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ: “TM” ਅਤੇ “Transcendental Meditation” ਯੂ.ਐੱਸ. ਪੇਟੈਂਟ ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਡ-ਮਾਰਕ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਵਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ, ਜੋ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਵੈਦਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਕਾਸ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਹਨ। “ਕੋਕ” ਕੋਕਾ-ਕੋਲਾ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਟ੍ਰੇਡ-ਮਾਰਕ ਹੈ।
ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਅਤੇ ਅਨੁਮਤੀਆਂ ਪਰਮਿਸ਼ਨ-ਸੈਂਸ ਪੰਨੇ (ਪੰਨਾ 509) 'ਤੇ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਪੰਨੇ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਰ ਹੈ।

ਸਮੱਗਰੀ

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ.. v ਅਧਿਆਇ
ਮੈਂ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ.. 1
II ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖੋਖਲਾ... 6 III ਸੁੰਦਰ ਬੱਤਖ ਦਾ ਬੱਚਾ.. 12
IV ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਮਾਂ.. 17
V ਦ ਕ੍ਰਿੰਸ਼.. 26 VI ਸੈਕਸ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ੈਨ.. 38 VII ਸੈਕਸ, ਬਲਿਸ, ਅਤੇ ਰੌਕ 'ਐਨ' ਰੋਲ... 53 ਅੱਠਵਾਂ ਛੇਵਾਂ ਬੀਟਲ.. 58
IX ਇੱਥੇ ਸੀ, ਉਹ ਕੀਤਾ, ਹੁਣ ਕੀ? 69
X ਬਿੱਛੂ-ਆਦਮੀ.. 76
XI ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਇਆ ਵੀ.... 82
XII ਮੋ' ਚਿਨ-ਅੱਪਸ 86
XIII ਥਾਈ ਹੈਰਾਨੀ.. 92 XIV ਬੈਟਲਫੀਲਡ ਟੀਗੀਕ.. 95
XV ਵਰਨਰ ਦਾ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਸਿਧਾਂਤ................................ 103
XVI ਕਾਕਰੋਚ ਯੋਗ.. 107
XVII ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮੁੰਡਾ................................. 112 XVIII ਸੱਠ ਮਿੰਟ.. 128
XIX ਦ ਮੈਂਗੋ ਕਿਡ.. 133
XX ਡਾ ਅਵਤਾਰ, ਡਾ ਬੰਬ, ਡਾ ਬਮ.. 141
XXI ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਵਰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ..................................... 158

iii iv ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

XXII ਹੈਲੋ, ਦਲਾਈ! 176
XXIII ਆਸਣ ਉੱਤੇ.. 192

XXIV ਸੋਡੋਮੀ ਅਤੇ ਅਮੂਰਾਹ.. 196 XXV ਬੰਦ ਗੋਭੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਫੁੱਲ..................................... 212
XXVI ... ਇੱਕ ਨਨਰੀ ਨੂੰ... 227 XXVII ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਕੈਦੀ.. 305
XXVIII ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚੋਣਾਂ.. 350 XXIX ਅਗਨੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ.. 367 XXX ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਓ.. 424
ਜ਼ਰੂਰੀ ਔਨਲਾਈਨ ਸਰੋਤ.. 453
ਗ੍ਰੰਥ ਸੂਚੀ.. 457 ਇਜਾਜ਼ਤਾਂ.. 509 ਸੂਚਕਾਂਕ.. 511 ਲੇਖਕ ਬਾਰੇ 523

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ, ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਮਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਯਾਦਗਾਰੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ, ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਬਸ ਇਹ ਸੀ: "ਯਕੀਨਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭ ਲੈਣਗੇ।"
ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿੰਟ, ਇੱਕ ਘੰਟਾ, ਇੱਕ ਦਿਨ, ਇੱਕ ਸਾਲ, ਦਸ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਜਨਤਕ ਚਿਹਰਾ ਇੱਕ ਸੰਤ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪਾਪੀ ਦਾ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ "ਸੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗਾ।"
ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਥਿਤ ਪਾਪਾਂ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ "ਸੰਤ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ" ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਨੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਿਹਰਿਆਂ ਪਿੱਛੇ ਛੁਪੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਿਛਲੀ ਸਦੀ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰੀ ਅਮਰੀਕਾ 'ਤੇ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।
ਪਰ, ਕੋਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਕਿਉਂ ਲਿਖੇਗਾ? ਕਿਉਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ "ਚੰਗੇ ਪਾਸੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰੀਏ", ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਈਏ?
ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁੱਢਲਾ ਬੋਧੀਸਤਵ ਪ੍ਰਣ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨੈਤਿਕ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਮੂਰਖ ਦਇਆ" ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਮਝ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ "ਚੰਗੇ" ਹੋਣ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕੇਗੀ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਲੋਸ ਕਾਸਟਨੇਡਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪੈਰੋਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ "ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਸੁਪਨਿਆਂ" ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਅਤੇ ਭਰਮ ਭਰੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ:
v vi ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

[ਮੈਂ] ਜੇ ਕੋਈ ਪਾਠਕ, ਕਿਤੇ, ਇੱਕ ਪਲ ਦਾ ਵਿਰਾਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ
ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ (ਵਾਲਿਸ, 2003)।

ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਰਗਰੀ ਵੇਕਫੀਲਡ (1991) ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ:
ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲੱਗੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹਾਂ-
ਪੁੱਤਰ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੀਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ
ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਦਾ ਭਿਆਨਕ ਸੁਪਨਾ - ਫਿਰ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂਗਾ।
ਦੂਜਾ, ਮੈਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਨੌਂ ਮਹੀਨੇ ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਦੱਖਣੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਆਸ਼ਰਮਾਂ (ਭਾਵ, ਆਸ਼ਰਮ/ਮੱਠ) ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ, ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇਲਾਜ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ। ਯਾਨੀ, ਇਹ ਉਸ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ, "ਰੱਬ-ਪ੍ਰੇਰਿਤ" ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ "ਬੁੱਧੀ" ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਮੇਰਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।
ਤੀਜਾ, ਪੂਰਬੀ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਮਲ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਥੇ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ।
ਚੌਥਾ, ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਫਿਲਿਪ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਕਲਾਸਿਕ ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਦੀ ਮੈਪਿੰਗ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਕੈਦੀ" ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਥਿਤ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕਤਾ ਬਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਪੰਜਵਾਂ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ "ਰਿਸ਼ੀ" ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਨਾਲ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁਹਾਵਣੀਆਂ ਪਰ "ਅਸੰਭਵ" ਉਮੀਦਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।
ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਅਤੇ ਮਾਰਗਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਚੇਲੇ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਗੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਪਖੰਡ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ,

ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਲਈ ਜੋ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਨਾਇਕ ਵਿੱਚ "ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ" ਪਾਇਆ ਹੈ। ਜਾਣ-ਪਛਾਣ vii

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਲਿਖਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਤਰਾਤਮਕ ਭਲਾਈ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ "ਸਚੇਤ" ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਖਾਸ "ਰੱਬ-ਅਨੁਭਵੀ ਜੀਵ" ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫਸ ਜਾਂਦੇ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੰਗਠਨ (ਸੰਗਠਨਾਂ) ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਅੰਤ ਵਿੱਚ, "ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਾ ਵੇਖੋ, ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਾ ਸੁਣੋ, ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਾ ਬੋਲੋ" ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਤੀ ਪਹੁੰਚ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ, ਅਨੈਤਿਕਤਾ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵੱਲ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਮੋੜਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮੁਆਫ਼ ਜਾਂ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਰੱਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸੇ ਹੈ", ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀ-ਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਮਾਇਆ/ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।
ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹਿਣਾ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਇਸਨੂੰ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ, "ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਜਿੱਤ ਲਈ, ਚੰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।"
ਐਲਬਰਟ ਆਈਨਸਟਾਈਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ:
ਦੁਨੀਆਂ ਰਹਿਣ ਲਈ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ; ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਕਿ
ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਬੁਰੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ
ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ।
ਸੁਚੇਤ ਪਾਠਕ ਅੱਗੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ, ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਵਿਖੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਗੈਰ-ਘਿਨਾਉਣੇ (ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਦੁਖਦਾਈ) ਨਿੱਜੀ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਥੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਮੇਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ -

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਛਾਪੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਖੋਜ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਡੇਟਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ "ਸਪਿਨ" ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਛਪੀਆਂ (ਕਥਿਤ) ਹਕੀਕਤਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ "ਦੇਵਤਾ- ਪੁਰਸ਼ਾਂ" ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਈ ਹੋਵੇਗੀ।
viii ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ (1999) ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ:
ਮੈਂ ਮੀਡੀਆ ਦੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ.... ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ-
ਉਚਿਤ... ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ... ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਜਾਸੂਸੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਐਕਸ-
ਜਿੱਥੇ ਗਲਤ ਕੰਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਜਦੋਂ ਇਹ ਜਾਂ ਉਹ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣਾ ਬਾਹਰੀ ਦਿੱਖ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲੂ।
ਇੱਥੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਦੱਸੇ ਗਏ "ਪਾਪਾਂ" ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਡਰੱਗ, ਸ਼ਰਾਬ, ਡਿਲਡੋ, ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਡੌਰਮਿਟਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗੁਪਤ ਰਸਤੇ, ਵੇਸ਼ਵਾਘਰ ਜਾਂ ਨਾਰਗੀ ਵਿਰੋਧੀ, ਆਦਿ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, "ਦੇਵਤਾ-ਪੁਰਸ਼ਾਂ" ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਟਾਪੂ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਬਦਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਰੋਧ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ੁੱਧਵਾਦੀ ਜਾਂ ਪਰਛਾਵਾਂ-ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਿੰਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਕੋਈ ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਦੇ ਸੈਕਸ, ਆਦਿ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿਉਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ "ਗੈਰ-ਦੈਵੀ" ਧਿਰ ਅਕਸਰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਬੱਚਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, "ਨਹੀਂ" ਕਹਿਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?

ਇਹ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਿ "ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਬਾਲਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ" ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਜਬ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਫਿਰ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ: ਇੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਾਤਾਵਰਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ "ਠੇਸ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ"?
ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਰਹੂਮ ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ ਰੀਵ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ: "ਜਦੋਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੁਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੱਸਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।"
ਜਨਵਰੀ, 2009 ਜੈਫਰੀ ਡੀ. ਫਾਕ
ਟੋਰਾਂਟੋ, ਓਨਟਾਰੀਓ www.geoffreyfalk.com

ਅਧਿਆਇ ਪਹਿਲਾ

ਬੁਰਾਈ ਨਾ ਬੋਲੋ

ਦੁਸ਼ਟ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਰਾਹੇ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ
ਉਹ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਿਠਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕੌਣ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਉਹ ਸ਼ਰਾਰਤ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੇਕ ਲੋਕ ਕਰਦੇ ਹਨ?
-ਵਿਲੀਅਮ ਮੇਕਪੀਸ ਠਾਕਰੇ

ਕੋਈ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲੋਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਭਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹੀ "ਦੈਵੀ ਪ੍ਰੇਮੀ" ਅਤੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹਸਤੀਆਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ (ਜਿਨਸੀ ਜਾਂ ਹੋਰ) ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਉਹ, ਯਾਨੀ, ਡੂੰਘੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਕਾਰਾਂ, ਪੱਖਪਾਤ, ਪਖੰਡ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਇਹ ਵੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਰਿਸ਼ੀ ਜਾਇਜ਼ ਰਹੱਸਵਾਦੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਭਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਚਮਤਕਾਰ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੇ ਹਨ।
ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਖਰੀ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦੀ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭੈੜੀ ਕਿਤਾਬ ਫੜੀ ਹੋਈ ਹੈ।
1
2 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਰੋਤਿਆਂ ਸਾਹਮਣੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀਆਂ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ "ਦੇਵ-

ਪੁਰਖਾਂ" ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ 'ਤੇ, ਪਿਛਲੀ ਸਦੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ।
ਪੂਰਬੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਕਾਲਕ੍ਰਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਨ ਦੀ ਉਸ ਲਾਈਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ "ਸੰਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ੀਆਂ" ਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗੇ:
• ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਤਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨੇ
ਆਪਣੇ ਲਿੰਗ ਲਈ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਰਸਮੀ ਪੂਜਾ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਮਰਦ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੇ ਜਣਨ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ
• ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿਦਵਤਾ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ, ਵੇਸਵਾਘਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ
ਸਿਪਲ, ਜਿਸਨੇ 1893 ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਮੇਲੇ ਰਾਹੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯੋਗਾ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਲਿਆਂਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪੂਰਬੀ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਕੀਤਾ।
• ਜਿੱਡੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ, ਥੀਓਸੋਫੀਕਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਉਤਸੁਕ-
"ਵਿਸ਼ਵ ਅਧਿਆਪਕ" ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸੰਗਠਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਸਦੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਵਰਗੀ ਮਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਮੰਨਦਾ ਸੀ।
• ਜਪਾਨੀ ਜ਼ੈਨ ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ
ਜੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਪਾਨੀ ਫੌਜ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ੈਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਸਾਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਵਿਰਾਮ ਦੇਵੇਗੀ।
• ਸਚਿਦਾਨੰਦ, "ਵੁੱਡਸਟਾਕ ਸਵਾਮੀ", ਜਿਸਨੇ
ਨਸ਼ੇ ਅਤੇ ਰੌਕ 'ਐਨ' ਰੋਲ, ਪਰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮਹਿਲਾ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਲਈ ਸ਼ੌਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ
• ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਮਹੇਸ਼ ਯੋਗੀ, ਆਪਣੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ।
ਬੀਟਲਜ਼ ਨਾਲ, ਮੀਆ ਫੈਰੋ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਕਥਿਤ ਅਸਫਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼, ਅਤੇ ਮਰਹੂਮ ਜਾਦੂਗਰ ਡੱਗ ਹੈਨਿੰਗ ਨੂੰ ਲੀਵੀਟੇਸ਼ਨ ਦਾ "ਅਸਲੀ ਜਾਦੂ" ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਉਸਦੇ ਯਤਨ, ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
• ਸਵਾਮੀ ਰਾਮ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਕਥਿਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ
1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਐਲਮਰ ਅਤੇ ਐਲਿਸ ਗ੍ਰੀਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਰਾਸਾਈਕੋਲੋਜੀਕਲ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਇੱਕ ਹੋਰ "ਪਵਿੱਤਰ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ" ਵਜੋਂ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਚੋਲੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਬੁਰਾਈ ਨਾ ਬੋਲੋ 3

• ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਰਜਨੀਸ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਸੀ,
ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੱਸਣ ਲਈ ਲਾਫਿੰਗ ਗੈਸ ਸੁੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ "ਇੰਨਾ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ"
• ਸੱਤਿਆ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਚਮਤਕਾਰਾਂ" ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰਨਾ, ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ "ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਆਹ" ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਨਾਮਾ ਜੋ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਂਕੜੇ ਨੌਜਵਾਨ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨਾ
• ਸ਼੍ਰੀ ਚਿਨਮਯ, "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਟੰਟ ਮੈਨ", ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
ਅੱਜ ਵੀ ਚੇਲੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉੱਤਰੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਕੈਂਪਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਦੇ ਕਥਿਤ ਲਾਭਾਂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਰਚੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ।
• ਥਾਈਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਬੋਧੀ ਭਿਕਸ਼ੂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਮਾਣ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮਹਿੰਗੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਭੇਸ ਬਦਲ ਕੇ, ਸਥਾਨਕ ਕਰਾਓਕੇ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣਾ, ਅਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ, ਸ਼ਰਾਬ, ਜਿਨਸੀ ਸਮਾਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਫੜਿਆ ਜਾਣਾ
• ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਐਲ. ਰੌਨ ਹਬਾਰਡ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਫਬੀਆਈ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਹੈ-
ਨਿਰੀਖਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ, "ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ"
• ਵਰਨਰ ਏਰਹਾਰਡ, ਈਸਟ ਗਰੁੱਪ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਦੇ ਮੋਢੀ, ਜੋ
ਸਾਡੇ ਲਈ "ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ" ਵਾਕੰਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ
• ਯੋਗੀ ਭਜਨ, ਜਿਸਨੂੰ "ਚਿੱਟੇ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਮਾਲਕ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਕ ਯੋਗਾ"
• ਚੋਗਯਾਮ ਟ੍ਰੰਗਪਾ, ਜਿਸਨੇ ਤਿੱਬਤੀ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਨੂੰ
ਅਮਰੀਕਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਪੀਤਾ
• ਸਵਾਮੀ ਮੁਕਤਾਨੰਦ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਘਰ ਇੰ-
ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੀਆ ਵਿੱਚ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀਆਂ ਨੌਜਵਾਨ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਡੌਰਮਿਟਰੀ ਤੱਕ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਗੁਪਤ ਰਸਤਾ ਸੀ।
• ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ ਚੇਲਾ ਆਦਿ ਦਾ (ਦਾ ਮੁਫ਼ਤ

ਜੌਨ, ਦਾ ਲਵ-ਆਨੰਦ, ਆਦਿ), ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਪਾਗਲਪਨ" ਦੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ 80 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿੱਚ ਫਿਜੀ ਵਿੱਚ ਜਲਾਵਤਨ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
• ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ, ਜਿਸਦੀ ਆਪਣੀ ਯਹੂਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ
ਬੰਦ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰਾ ਇੱਕ "ਫਾਸ਼ੀਵਾਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ" ਨੂੰ ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਮੈਂਬਰ "ਗੈਸਟਾਪੋ ਏਜੰਟਾਂ" ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। (ਅਜਿਹੇ ਬੰਦ ਭਾਈਚਾਰੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, 4 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ)

ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਨੇਤਾ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੌਕੇ" ਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਣਾ ਹੈ [ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ, 2003]।) ਉਸਨੇ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਦੀ ਤੁਲਨਾ "ਪੰਥ" ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਜਿਮ ਜੋਨਸ ਅਤੇ ਡੇਵਿਡ ਕੋਰੇਸ਼, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਡੋਲਫ ਹਿਟਲਰ ਨਾਲ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।
• ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ, "ਚੇਤਨਾ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਆਈਨਸਟਾਈਨ", ਜੋ
ਕਈ ਵਾਰ ਆਦਿ ਦਾ ਅਤੇ ਕੋਹੇਨ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਲਈ ਬੇਲਗਾਮ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ
• ਯੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਸਾਈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਯੋਗਾ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਸਨ,
ਜਿਸ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੇ ਉੱਥੇ, ਜਦੋਂ ਵਿਆਹੇ ਦੇਸਾਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਥਿਤ ਜਿਨਸੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਤਕਰਾ ਦਿਖਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।
• ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਿਨਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਗਰਮ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪਾਦਰੀ—ਪੇਡੋ-
phile, ephebophile ਅਤੇ ਹੋਰ
• ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਫਾਈਂਡਹੋਰਨ ਭਾਈਚਾਰਾ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ-
ਗੁਰੂ-ਸਰੂਪ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਲਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ
• ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕਲਾਸਿਕ ਦੇ ਲੇਖਕ
ਇੱਕ ਯੋਗੀ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਲੇਖਕ ਆਪਣੇ ਸਿੱਧੇ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੁਝ ਕੁ ਅਪਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਪੂਰਬੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਦੀਆਂ ਉੱਚ ਡਿਗਰੀਆਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਕੋਈ ਵੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਰਗਾਂ ਦੀ ਉਸਤਤ ਗਾਉਂਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵੈੱਬਸਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਦੋਵੇਂ ਸਟੀਵਨ ਹਸਨ ਦੇ www.freedomofmind.com ਸਾਈਟ ਅਤੇ ਰਿਕ ਏ. ਰੌਸ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿਖੇ www.rickross.com ਕੋਲ "ਅਧਿਕਾਰਤ" ਵੈੱਬਸਾਈਟਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਲਿੰਕ ਹਨ।) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ "ਗੰਦਗੀ" ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ, ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਉਹ ਕਥਿਤ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਪਹਿਲੂ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਅਕਸਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਰਪਿਤ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਇੰਨੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ "ਸੰਪੂਰਨ ਗੁਰੂ" ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਫਸ ਜਾਣ।
ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ "ਗੰਦੀ" ਕਿਤਾਬ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ (ਅਤੇ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ)
ਬੁਰਾਈ ਨਾ ਬੋਲੋ 5

ਇੱਥੇ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਚਾਲੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ "ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ" ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਜਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ-ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਦਾਅਵੇ, ਪਰ ਹਰੇਕ ਦੀਆਂ ਕਥਿਤ ਕਮੀਆਂ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਹਰੇਕ "ਰਿਸ਼ੀ" ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਦਾਅਵਿਆਂ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਦੇਖਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ - ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਭਰਮ ਭੁਲੇਖੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਣਾ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਸ ਵੰਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ "ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ" ਕਥਿਤ ਭਾਵਨਾਤਮਕ, ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਲਸ਼ਕਰ ਪਾਵਾਂਗੇ, ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਨਪੁੰਸਕ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਫਿਰ ਵੀ "ਰੱਬ ਨਾਲ ਇੱਕ" ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਸਾਰੀ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਘਟਨਾ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ "ਦੇਵਤਿਆਂ" ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਹਰ ਬੁਰਾਈ ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਜਾਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ "ਪਰਮਾਤਮਾ-ਅਨੁਭਵੀ ਅਵਤਾਰ" ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵ" ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖੁਲਾਸੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ "ਰੋਣਾ ਅਤੇ ਦੰਦ ਪੀਸਣਾ" ਦੀ ਚੰਗੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਦੇਣਗੇ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹਰੇਕ ਮਾਰਗ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨੇਤਾ ਦੀ "ਸੰਪੂਰਨਤਾ" ਅਤੇ ਅਪੂਰਣਤਾ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਥੇ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹੋਰ "ਸਿਆਣੇ" ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। (ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਦਿਖਾਵੇ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਿਲਕੁਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗ ਦੇ "ਵਿਲੱਖਣ" ਦਾਅਵੇ ਵੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਬਰਾਬਰ ਅਸਮਰੱਥ, ਕਈ ਹੋਰ ਮਾਰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ।) ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪਖੰਡਾਂ ਅਤੇ (ਕਥਿਤ) ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਵਾਲੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਵੱਲ।"

ਅਧਿਆਇ ਦੂਜਾ

ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ
(ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ)

[ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ] ਹਾਲੀਆ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇੱਕ ਹਸਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪਿਆਰ ਭਰੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੁਪੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਮਿੱਥਾਂ (ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, 2003 ਵਿੱਚ)।
ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ... ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ
ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦਾ [ਅਵਤਾਰ] ਸੀ.... ਜਦੋਂ
[ਮਹੇਂਦਰ ਨਾਥ ਗੁਪਤਾ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਚੇਲਾ] ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ-
ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਚੈਤੰਨਯ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ,
ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਕਿਹਾ: “ਉਹੀ! ਉਹੀ! ਸਰ-
ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ” (ਸਿਲ, 1998)।
ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਵਤਾਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਾਂ (ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਵਿੱਚ [ਨਿਤਿਆਤਮਨੰਦ, 1967])।

ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਅਤੇ ਯੋਗੀਆਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ - ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ, ਜੋ ਅਕਸਰ ਜਿਨਸੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1893 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿਸ਼ਵ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਮੀ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ 1836 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ("ਸ਼੍ਰੀ")

6
ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ 7

(ਇਹ ਪੂਰਬੀ ਭਾਰਤੀ ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਖਿਤਾਬ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ "ਸਰ" ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵੱਲ ਮੋੜਾਂਗੇ।

ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਮ ਦਾ ਲੜਕਾ - ਜਿਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਾਮ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ - "ਕੁੜੀਆਂ ਵਾਂਗ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ" (ਸਿਲ, 1997)। ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਨਾਰੀ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਖਰੀਦਦੇ ਸਨ। ਰਾਮ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਤਸਵੀਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ [ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਔਨਲਾਈਨ (2003)] ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ
ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣੀਆਂ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਛਾਤੀਆਂ - ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਗਾਇਨੀਕੋਮਾਸਟੀਆ....
ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਆਧੁਨਿਕ ਡਾਕਟਰੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ, ਇੱਕ "ਸ਼ੀ ਮੇਲ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮਰਦ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਰਦ ਜਣਨ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ....
[ਸਾਰਦਾਨੰਦ] ਲਿਖਦੇ ਹਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ
ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ, ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਖੂਨ ਵਗਦਾ ਸੀ
ਉਸਦੇ ਗੁਪਤ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਖੇਤਰ... ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਗਦਾ ਰਿਹਾ
ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਮਾਹਵਾਰੀ ਵਾਂਗ (Sil,
1998).
ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮਹਾਨ ਰਿਸ਼ੀ ਦੀ ਨਾਰੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸੂਖਮ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਪਹਿਲੂਆਂ ਲਈ ਕਦਰ ਦੀ ਹੱਦ ਸੀ:
ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਦੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣਾ ਕਮਰ ਕੱਸ ਕੇ ਬੈਠਾ ਸੀ-
ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਬੈਠਾ ਸੀ
ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ
ਪਿਆਰਾ [ਪੁਰਸ਼] ਚੇਲਾ ਰਾਖਲ ਘੋਸ਼....
ਉਸਨੇ... ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਮੁਕ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ
ਮਰਦ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਅਤੇ ਚੇਲੇ.... ਉਹ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁੜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਸੀ-
ਦੋਸਤ ਜਾਂ ਮਾਂ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਛੂਹਿਆ ਜਾਂ ਪਿਆਰ ਦਿੱਤਾ- ingly (Sil, 1998)।

ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਬਾਲਗ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਬਾਲਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ/ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ" ਤੋਂ "ਬੱਚੇ" ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਜਿਨਸੀ ਖਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪੀਡੋਫਿਲਿਕ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਮਰ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਘੋਸ਼ ਸੀ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ (ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਮਹਿਲਾ") ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ (ਉਸਦਾ ਛੋਟਾ) ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਾਂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਸੁੱਟੇ।

ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਓ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਫੈਟਿਸ਼ਿਸਟਿਕ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਚੇਲੇ, ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਣ ਦੀ "ਪੀੜਤ ਇੱਛਾ" ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਕਬਾਲ ਕੀਤਾ:
ਮੈਂ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਹਿੱਸੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ-
ਇੱਕ ਸੁੰਨਸਾਨ ਜਗ੍ਹਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਚੀਕਿਆ, "ਹੇ ਮੇਰੇ "ਪਿਆਰੇ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾ! ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ!" ਅਫ-ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੀ।
ਛੇ ਮਹੀਨੇ। ਹੋਰ ਮੁੰਡੇ ਵੀ ਇੱਥੇ ਆਏ ਸਨ; ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ [ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ] ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ (ਚੇਲੇ, 1979;
ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ ਹਨ)।
ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਸੰਦੀਦਾ ਚੇਲੇ ਨੂੰ "ਵੱਡੀ ਲਾਲ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੀ ਕਾਰਪ", "ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਘੜਾ", "ਛੇਕਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬਾਂਸ" ਅਤੇ "ਨਰ ਕਬੂਤਰ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ।
ਬਾਅਦ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਪੁੰਸਕ, ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਵਿਵੇਕ-ਨੰਦ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਧੀ (ਭਾਵ, ਰਹੱਸਮਈ ਅਨੰਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮਹਾਨ ਗੁਰੂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕੀ ਬਹਾਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਜੇ ਇਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ ਲਈ ਨਾ ਭੇਜਿਆ ਹੁੰਦਾ।
[ਮੈਂ] ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗੁਦਾ ਪ੍ਰਤੀ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।
ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂਬਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਗੰਦਗੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਨੁਭਵ ਵੀ
ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਅਹਿਸਾਸ
ਆਪ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਭੰਡਾਰ, ਸੀ
ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਸੋਟੀ ਵਾਲੇ ਟਿੱਡੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ-
ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਉਸਦੇ ਗੁਦਾ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਹੋਵੇ!....
ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ [ਭਾਵ, ਟ੍ਰਾਂਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ] ਉਸਦੇ ਛੂਹਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ
ਪਸੰਦੀਦਾ ਨੌਜਵਾਨ [ਪੁਰਸ਼] ਸ਼ਰਧਾਲੂ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੀਆਂ-
ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਜਾਂ ਹੱਥ ਲਾਉਣ ਲਈ (ਕਦੇ-ਕਦੇ ਲਿੰਗ,
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਜੇਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੋਸਵਾਮੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਕੁੱਕੜ ਉਹ
ਉਸਦੇ "ਛੋਹ" ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਂਤ) ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ (ਸਿਲ, 1998)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਮਲਿੰਗੀ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਲਿੰਗੀ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਬਰਾਬਰ, ਔਰਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ "ਖੂਨ, ਮਾਸ, ਚਰਬੀ, ਅੰਤੜੀਆਂ, ਕੀੜੇ, ਪਿਸ਼ਾਬ, ਗੰਦਗੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪੇਟ" ਵਰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ" (ਨਿਖਿਲਾਨੰਦ, 1984 ਵਿੱਚ)। ਦਰਅਸਲ, "ਦਿਵਸ ਮਾਤਾ ਦੇ ਅਵਤਾਰ" ਨੇ ਖੁਦ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ:
ਮੈਨੂੰ ਔਰਤਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ.... ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਘਣੀ ਵਾਂਗ ਦੇਖਦੀ ਹਾਂ-
ਮੈਨੂੰ ਨਿਗਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਵੱਡੇ ਛੇਦ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ [cf. ਯੋਨੀ ਸੰਕੇਤ-
ਬੋਲਸ] ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਓਗਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ....
ਜੇ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਔਰਤ ਛੂਹ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ....
ਛੂਹਿਆ ਹੋਇਆ ਅੰਗ ਦਰਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੀ ਕੈਟਫਿਸ਼ ਨੇ ਡੰਗਿਆ ਹੋਵੇ (ਨਿਖਿਲ ਵਿੱਚ-
ਆਨੰਦ, 1984)।

ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਖਣਾ ਵੀ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ
ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੰਦਰ ਵੱਲ ਭੱਜੋ ਜਾਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਅਪਣਾਓ
ਸਮਾਧੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ। ਨੌਜਵਾਨ ਮੁੰਡਿਆਂ ਲਈ ਉਸਦਾ ਆਕਰਸ਼ਣ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ
ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮੂਕ ਪੀਡੋਫਿਲਿਆ ਅਕਸਰ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਉਮਰ ਵਧਣ ਵਾਲੇ ਨਪੁੰਸਕ ਮਰਦ....
ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਔਰਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫ਼ਰਤ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਵਿਚਾਰ ਸੀ।
ਇੱਕ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਰਦ ਦਾ ਸੋਗਾਇਨਿਸਟ ਰਵੱਈਆ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਸੀ
ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਔਰਤ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਜਨਮਜਾਤ ਡਰ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ
(ਸਿਲ, 1998)।
ਹੋਰ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਜੋ ਰਾਮ-ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਭੰਗ, ਸ਼ਰਾਬ) ਉਸਨੂੰ ਸਮਾਧੀ ਵਿੱਚ ਭੱਜਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਤੇਜ਼ ਭਾਵਨਾਵਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਗੁੱਸਾ)। ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਅਜੀਬ ਵਿਵਹਾਰ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ "ਇਸ ਸਭ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਭਗ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ" (ਸਿਲ, 1998 ਵਿੱਚ)।

* * *

ਇਹਨਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੇ ਕਈ ਅਜੀਬ ਮੋੜ ਲਏ।
ਆਪਣੇ ਤਪੱਸਿਆ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ-
ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਸਰੀਰਕ ਬਦਲਾਅ। ਰਾਮ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ
ਰਾਮਾਇਣ ਦੇ ਬਾਂਦਰ ਮੁਖੀ, ਭਗਤ ਹਨੂੰਮਾਨ,
ਉਸਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਬਾਂਦਰ ਵਰਗੀਆਂ ਸਨ.... [ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼-
ਨਾ ਬਚਪਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਪੁੰਨ ਅਦਾਕਾਰ ਵੀ ਸੀ।] ਆਪਣੀ ਜੀਵਨੀ ਵਿੱਚ-
ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਨਾਵਲਕਾਰ ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ ਈਸ਼ਰਵੁੱਡ ਦੀ ਜੀਵਨੀ ਪੈਰਾ-
ਸੰਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਜੀਬ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ:
"ਮੈਂ ਇਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ
ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੀਜ਼ ਸੀ - ਮੇਰੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦਾ ਹੇਠਲਾ ਸਿਰਾ
ਲੰਬਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਇੰਚ! ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ 10 ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਦ ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾ, ਇਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੇ ਆਮ ਵਾਂਗ ਹੋ ਗਈ
ਆਕਾਰ” (ਮਰਫੀ, 1992)।
ਮੇਰੇ ["ਪਵਿੱਤਰ"] ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ [ਕਾਲੀ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਵਜੋਂ ਦੱਖਣੇਸ਼ਵਰ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ] ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਿੰਗ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਿਵ ਲਿੰਗ.... ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਲਿੰਗ ਦੀ ਪੂਜਾ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਜਾਇਆ ਵੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੋਤੀ ਦੇ ਨਾਲ (ਨਿਖਿਲਾਨੰਦ, 1984 ਵਿੱਚ)।
ਨਾ ਹੀ ਰਿਸ਼ੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ: [ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ] ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥਪੂਰਨ ਸਮਝਦੇ ਸਨ।
ਵੇਦਾਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣਾਂ ਵਾਂਗ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਸੀ
ਜਪ (ਮਾਲਾ ਦੀ ਰਸਮ ਗਿਣਤੀ) ਕਰਨਾ, ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ
ਸ਼ਬਦ "ਕੰਟ" (ਸਿਲ, 1998)।
ਦਰਅਸਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਅਵਤਾਰ ਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ: ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ "ਕੰਟ" ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਵਹਾਅ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਜੀਨਾ... ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ (ਸਿਲ, 1998 ਵਿੱਚ)।
ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਓਨਾ ਅਜੀਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ "ਕੰਟ" ਖੁਦ ਕੁੰਡਾ ਜਾਂ ਕੁੰਟੀ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਕਾਲੀ ਦੇ ਨਾਮ, ਹਿੰਦੂ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਂ ਦੇਵੀ, ਜੋ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਸੀ।
ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਅਜੀਬ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, 1861 ਵਿੱਚ, ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਅਧਿਆਪਕਾ, ਯੋਗੇਸ਼ਵਰੀ ਨਾਲ ਤਾਂਤਰਿਕ (ਜਿਨਸੀ) ਯੋਗ ਅਭਿਆਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। (ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਬਾਲ ਦੁਲਹਨ ਨਾਲ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੇਈ ਸਾਲ ਦੀ ਯੋਗੀ ਨੇ ਖੁਦ ਚੁਣਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋਣ ਲਈ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ।) ਉਸ ਸਾਧਨਾ (ਭਾਵ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਭਿਆਸ/ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ) ਦੌਰਾਨ ਉਤਸੁਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਤਿਆਂ ਅਤੇ ਗਿੱਦੜਾਂ ਦੇ ਖਾਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਰਸੋਈ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, "ਮਨੁੱਖੀ ਖੋਪੜੀ ਵਿੱਚ ਮੱਛੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਸ ਦੀ ਤਿਆਰੀ" ਦਾ ਸੇਵਨ ਕਰਨਾ (ਸਿਲ, 1998)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਰਸਮੀ ਸੈਕਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਘੱਟ ਸਫਲ ਰਹੀਆਂ। ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੂਜੇ ਅਭਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਸੰਭੋਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ।
ਇਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਜਵਾਨ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਸਮੇਂ ਤੋਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਅਲੌਕਿਕ ਚੇਤਨਾ" ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। (ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਨੇ ਮੁਟਿਆਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ:
ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ 11

[ਜਿਨ੍ਹਾਂ] ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਰੱਬ ਮੰਨਿਆ, ਸ਼ਾਰਦਾ ਬਣ ਗਈ
ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਪਤਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਹ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਸੀ
ਪਤਨੀ, ਸਾਰਦਾ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ: "ਮੈਂ ਭਗਵਤੀ ਹਾਂ, ਬ੍ਰਹਮ
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੀ ਮਾਂ” (ਸਿਲ, 1998)।
ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣ, ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਣ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਟਾਇਲਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਟਾਇਲਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਸੀ।

* * *

[ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ] ਨੌਂ-
12 ਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਭਾਰਤ (ਫਿਊਰਸਟਾਈਨ, 1992)।
ਹਰ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਚੇਲਾ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ, ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਨੇ ਖੁਦ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ "ਸਾਰੇ ਅਵਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ" ਸਨ (ਸਿਲ, 1997)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਮਹਾਨ ਰਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ:
ਹਿਰਦੇ, ਮਾਸਟਰ ਦਾ ਭਤੀਜਾ ਅਤੇ ਸਾਥੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ-
ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਖ ਸਮਝਿਆ (ਸਿਲ, 1998)।
ਪੂਜਨੀਕ ਗੁਰੂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਮਾਤਾ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇਹੀ ਰਾਏ ਬਣਾਈ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਥਿਤ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ "ਪਰਮਹੰਸ" ਉਪਾਧੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਸਰਬੋਤਮ ਹੰਸ।" ਇਹ ਉਪਾਧੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਹੰਸ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੁੱਧ ਕੱਢਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦਹੀਂ ਕਰਕੇ)। 1885 ਦੇ ਅੱਧ ਵਿੱਚ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗਲੇ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ। 1886 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਚੇਲੇ ਰਹਿ ਗਏ (ਸੱਚਿਦਾ-ਨੰਦ,

1977)। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸੰਭਾਲ ਲਈ।
ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਲ (1998) ਨੇ "ਆਧੁਨਿਕ ਯੁੱਗ ਲਈ [ਰੱਬ ਜਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਤਾ ਦੇ] ਅਵਤਾਰ" ਦਾ ਆਪਣਾ ਸੰਖੇਪ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਕਿ, ਇੱਕ ਯਾਦਗਾਰੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ "ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਬੱਚਾ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮਸਤ" ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ III

ਸੁੰਦਰ
ਬੱਤਖ ਦਾ ਬੱਚਾ
(ਸਵਾਮੀ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ)

[ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ] ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ-ਪੈਗੰਬਰ ਵਜੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ।
ਸੱਜਣ ਭਾਰਤ ਪਰ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ - ਸ਼ਿਵ, ਬੁੱਧ ਦਾ ਅਵਤਾਰ
ਅਤੇ ਯਿਸੂ (ਸਿਲ, 1997)।
ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ, [ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ] ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ। ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਅਭਿਆਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰਦੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜੋ ਕਿ-
ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਉਸਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਸੀ
ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ
ਮਨੁੱਖਤਾ (ਨਿਖਿਲਾਨੰਦ, 1996)।

1863 ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ ਜਨਮੇ, ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਨੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅੱਠ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਧੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ
ਹਿੰਦੂ ਪਰੰਪਰਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ, ਤਪੱਸਵੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਸਨ-
12
ਸੁੰਦਰ ਬੱਤਖ ਦਾ ਬੱਚਾ 13

ਪਵਿਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਰੱਖਦੇ, ਅਤੇ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਸ਼ਬਦ, ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਜ (ਨਿਖਿਲਾਨੰਦ, 1996)।

ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਵਾਲਾ, ਭਾਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਮੋਟਾ ਅਤੇ ਬਲਦ-ਕੁੱਤੇ ਵਰਗਾ ਨੌਜਵਾਨ, ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1881 ਵਿੱਚ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਉਸ "ਸੁ-ਪ੍ਰੇਮ ਹੰਸ", ਨੌਜਵਾਨ "ਬਤਖ", ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਦੇ ਪਸੰਦੀਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਚੇਲੇ ਵਜੋਂ,
ਉਸਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੋਹਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ
ਸਮਲਿੰਗੀ ਸਲਾਹਕਾਰ [ਭਾਵ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ], ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਖੁਆਇਆ ਗਿਆ, ਮਾਸਟਰਜ਼ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਾਣੇ ਗਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ
ਰਹੱਸਮਈ ਖੁਸ਼ੀ, ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੀ
... ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ... [ਇੱਕ] ਸਦੀਵੀ-
ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ... ਔਰਤ ਦੇ ਲਾਲਚ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਅਤੇ
ਦੌਲਤ (ਸਿਲ, 1997)।
ਵਿਵੇਕਾਨੰਦਜੀ ਨੇ 1886 ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੱਠ ਦੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਵਾਮੀ ਬਣ ਗਏ। (ਪੂਰਬੀ ਭਾਰਤੀ ਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਪਾਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ "ਜੀ" ਪਿਛੇਤਰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।) "ਸਵਾਮੀ" ਖੁਦ - ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣਾ" - ਸਿਰਫ਼ ਤੇਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੰਕਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਮੱਠ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਉਸ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਦੀ ਰਸਮੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ (ਸਿਲ, 1997)।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਵਧਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਾ ਆਏ। ਉੱਥੇ, ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ ਹੋਈ 1893 ਦੀ ਧਰਮ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕੀ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ।
ਬਾਹਰਮੁਖੀ, ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ, ਅਤੇ
ਅਮੀਰ ਔਰਤਾਂ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਦਾਰਤਾ, ਦਿਆਲੂਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ।
ਨੇਸ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਯੋਗ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ
ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ, ਜਵਾਨ, ਮਜ਼ਾਕੀਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਮੋਹਕ ਢੰਗ ਨਾਲ
ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਭੋਲਾ ਕੁਆਰਾ ਮਰਦ (ਸਿਲ, 1997)।
ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ "ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਕੰਮਾਂ" ਅਤੇ "ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਲਾਲਚ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ" ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨਾਈ ਗਈ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਆਨੰਦ, ਫਿਰ ਵੀ ਪਹਿਲੀ

ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਧੂਰਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ, ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ, 1884 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 14 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਉਹ ਵੇਸਵਾਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ
ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ (SIL, 1997)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਲਈ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ, ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉੱਥੇ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਪੀਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਦਚਲਣੀ ਲਈ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ "ਗਿੱਲਾ ਕੰਬਲ" ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋ ਕੇ ਘਰੋਂ ਠੋਕਰ ਖਾਧੀ (ਸਿਲ, 2004)।
ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਕੁ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨ। ਇੱਕ ਵੇਸਵਾਘਰ ਵਿੱਚ। ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ" ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਅਚਾਨਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਰਹੋਗੇ" ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੜ ਜਾਓਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਸੀ:
ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਕਾਮ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਜਾਗ ਪਈ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਫ਼ਰਤ ਹੋ ਗਈ
ਮੈਂ ਖੁਦ ਕਿ ਮੈਂ ਬਲਦੇ ਹੋਏ ਟਿੰਡਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਘੜੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਇੱਕ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨੂੰ ਠੀਕ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ (ਸਿਲ, 1997 ਵਿੱਚ)।

* * *

[ਮੈਂ] ਹਿੰਦੂ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ—
ਉੱਤਰੀ ਧਰੁਵ ਤੋਂ ਦੱਖਣੀ ਧਰੁਵ ਤੱਕ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ (ਵਿਵੇਕ-
ਨੰਦਾ, [ਸਿਲ, 1997] ਵਿੱਚ)।
ਉਸ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਹੀ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਮਾਣ ਨਾਲ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਵੇਦਾਂਤ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੜ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੀ ਹੈ।" ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ "ਦਸ ਸਾਲ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਵੇਦਾਂਤਿਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ" (ਸਿਲ, 1997 ਵਿੱਚ)।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਨੌਜਵਾਨ ਭਿਕਸ਼ੂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਉਣ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ, "ਹਿੰਦ-ਦੁਸ 'ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ।' ਸਗੋਂ, ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ, ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਿਰ ਭਾਰਤ (ਸਿਲ, 1997) ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਟੀਚਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੁਝ ਠੋਸ ਹਕੀਕਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਵਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਸੋਚਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ, ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ:
ਸੁੰਦਰ ਬੱਤਖ ਦਾ ਬੱਚਾ 15

ਯੋਜਨਾਵਾਂ! ਯੋਜਨਾਵਾਂ! ਇਸੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪੱਛਮੀ ਲੋਕ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ-
ਇੱਕ ਧਰਮ ਖਾਧਾ! ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਦੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਕੁ ਕੈਥੋ-
ਉਹ ਸੰਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧਰਮ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਯੋਜਨਾਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ! (ਨਿਖਿਲਾਨੰਦ, 1996 ਵਿੱਚ)।
ਇਸ ਲਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਨਫ਼ਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, 1897 ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਆਪਣੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਰਹੇ ਸਨ:
ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੱਸ ਇਹੀ ਸੀ ਮੈਂ
ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਨਿਖਿਲਾਨੰਦ, 1996 ਵਿੱਚ)।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੇਲੀਸ਼ੇਵ (1987) ਨੇ ਭੋਲੇ ਭਾਲੇ ਭਿਕਸ਼ੂ ਦੁਆਰਾ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ:
ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਨੇ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਹੱਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ-
ਯੂਟੋਪੀਅਨ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਸਮਾਨਤਾ, ਸਥਾਨ-
ਸਹੀ ਦੀ ਨੇਕ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਾਨਤਾ 'ਤੇ ਉਮੀਦਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ-
ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ।
ਸਮਝਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਉਸ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਵਿਅਰਥਤਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ:
ਮੈਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ
ਪੁੰਜ (ਸਿਲ, 1997 ਵਿੱਚ)।
ਇਹ ਡਿਗਰੀਆਂ ਨਾਲ ਆਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਅੱਗ ਦਾ ਇੱਕ ਬੈਂਡ

ਮਿਸ਼ਨਰੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮਦਰਾਸ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਧਰਮ... ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਅਤੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ (ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ,
1947).
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:
ਸਵਾਮੀ ਕੋਲ ਚੰਗੇ ਵਿਚਾਰ ਸਨ - ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ - ਪਰ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।
.... ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ (ਸਿਲ, 1997 ਵਿੱਚ)।

* * *

ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1898 ਵਿੱਚ ਖ਼ੁਦ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਅਮਰਤਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਮਰਨਾਥ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਖ਼ੁਦ ਇਸਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾ ਕਰਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮਰਦੇ" (ਨਿਖਿਲਾਨੰਦ, 1996)।
ਚੇਨ-ਸਮੋਕਿੰਗ, ਸ਼ੂਗਰ ਦੇ ਮਰੀਜ਼, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਉਸ ਹਨੇਰੀ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਕੋਮਲ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ", ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ 16 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਕੇ

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 1902 ਵਿੱਚ, ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਵਿਗੜਦੀ ਸਿਹਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਸਿਰਫ਼ ਉਨੱਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਕੱਚੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ: 'ਮੈਂ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜੀਵਾਂਗਾ'" (ਨਿਖਿਲਾਨੰਦ, 1996)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਹਨ:
ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ: “ਇਸ ਵਾਰ ਮੈਂ ਹੰ-
ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ.... ਇਸ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ ਔਖੇ ਕੰਮ.... ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾਂਗਾ "ਮੇਰੇ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ" (ਸਿਲ, 1997)।

* * *

ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਲਟਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ:
ਬੇਲੂਰ ਮੱਠ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਆਦਰਸ਼ [ਇੱਕ
ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਦੇ ਮੱਠ/ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ], ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ
ਮਿਸ ਮੈਕਲਿਓਡ, ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗੀ
ਦੁਨੀਆਂ 1100 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ....
"ਇਹ ਸਾਰੇ ਦਰਸ਼ਨ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ" - ਇਹ ਉਸਦੇ ਸਨ

ਬਹੁਤ ਸ਼ਬਦ (ਨਿਖਿਲਾਨੰਦ, 1996)।
ਵੇਦਾਂਤ ਸੋਸਾਇਟੀ ਜੋ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੇ ਬ੍ਰਾਂਡ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਸਿਰਫ਼ 22,000 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਕੇਂਦਰ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਵਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ" ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਬਿਹਤਰ ਹਿੱਸਾ, ਫਿਰ, ਸਿਰਫ਼ ਸੰਗਠਨਾਤਮਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਗਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਪੂਰਬੀ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਕੀਤਾ।

ਅਧਿਆਇ IV

ਪਿਆਰੀ ਮਾਂ
(ਔਰੋਬਿੰਦੋ)

ਜਦੋਂ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਹਾਨ
ਚੇਨ [ਜਾਂ ਹੋਂਦ ਦਾ ਓਨਟੋਲੋਜੀਕਲ ਦਰਜਾਬੰਦੀ, ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ
ਕਾਰਣ, ਸੂਖਮ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਰਾਹੀਂ] ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਣ-
ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫੋਲਡ ਜਾਂ ਵਿਕਸਤ ਹੋਣ, ਮਹਾਨ ਅਰਬਿੰਦੋ ਨੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ
ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਵਾਲੀ ਧਾਰਨਾ (ਵਿਲਬਰ, 2000a; ਇਟਾਲਿਕਸ
ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)।

ਉਸਦੇ ਬੂਮੇਰੀਟਿਸ ਨਾਵਲ "ਸਾਈਡਬਾਰ ਏ" ਵਿੱਚ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਗ਼ੈਰ-ਗਲਪ ਰਚਨਾ—ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ (2002), "ਚੇਤਨਾ-ਖੋਜ ਦਾ ਆਈਨਸਟਾਈਨ", ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਤਰ ਵਿੱਚ ਔਰੋਬਿੰਦੋ (1872 - 1950) ਨੂੰ "ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ-ਰਿਸ਼ੀ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ (1980) ਆਤਮ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਔਰੋਬਿੰਦੋ ਨੂੰ "ਭਾਰਤ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਆਧੁਨਿਕ ਰਿਸ਼ੀ" ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ, ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ,
ਏ. ਐਸ. ਦਲਾਲ ਦੀ ਕਿਤਾਬ (2000) ਏ ਗ੍ਰੇਟਰ ਸਾਈਕੋਲੋਜੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ "ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਬਿੰਦੋ ਘੋਸ਼ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਸਨ
"ਆਧੁਨਿਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ-ਰਿਸ਼ੀ।" ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੇ (2000) ਇੰਟੈਗਰਲ ਸਾਈਕੋਲੋਜੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਅਰਬਿੰਦੋ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦਾ "ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਆਧੁਨਿਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ-ਰਿਸ਼ੀ" ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।
ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ....

17
18 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਯੋਗਿਕ ਵਿਦਵਾਨ ਜਾਰਜ ਫਿਊਰਸਟਾਈਨ, ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਲਬਰ ਦੇ ਔਰੋਬਿੰਦੋ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਗੇਹਾਨ-ਆਂਡਾ ਭਾਰਤੀ (1976), ਨੇ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ:
ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਬਹੁਤੀ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
ਜੀਵਨ ਬ੍ਰਹਮ... ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਲਗਭਗ ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਸੰਘਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸੁਨੇਹੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ....
[ਸਵਾਲ] ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਥਕਾਵਟ ਭਰਿਆ ਪਾਠ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਹੱਸਵਾਦੀ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ
ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਧਾਰਮਿਕ ਪਾਠ, ਪਰ ਦਿਲਚਸਪ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕੁਝ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ-
ਆਤਮਾ ਦੀ ਚੀਜ਼, ਅਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹਨ।
ਭਾਰਤੀ ਖੁਦ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਰਾਮ-ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੰਪਰਦਾਇ ਦੇ ਸਵਾਮੀ ਦੋਵੇਂ ਸਨ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਔਰੋਬਿੰਦੋ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ "ਮਹਾਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ" ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਥਿਤ ਯੋਗਦਾਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਬਾਰੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਿੱਲਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਸ੍ਰੀ ਅਰਬਿੰਦੋ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ [ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸੂਖਮ] ਤਾਕਤ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ।
ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਚਰਚਿਲ। ਇੱਕ ਖਾਸ ਘਟਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ
ਡੰਕਿਰਕ ਤੋਂ ਸਫਲ ਨਿਕਾਸੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੱਥ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਕੁਝ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੋਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਰਮਨ ਫੌਜਾਂ ਨੇ "ਇਨ- ਲਈ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ"
ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਪੇਸ਼ਗੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ" ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਸੀ
ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਲਈ ਘਾਤਕ ਰਿਹਾ (ਹੁਚਜ਼ਰਮੇਅਰ, 1998)।
ਔਰੋਬਿੰਦੋ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਗੁਰੂਨੈੱਟ, 2003) ਇਸ ਸਹਿਯੋਗੀ ਭੱਜਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧੁੰਦ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੋਗੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਪਣੀ ਚੇਤਨਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਪਾਣੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਘੁੰਮਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਬਿੰਦੋ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਾਥੀ, "ਮਾਂ" ਨੇ ਵੀ ਯੁੱਧ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਿਰਤ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਸੀ:
ਆਪਣੀ ਗੁਪਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਂ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ
ਹਿਟਲਰ ਦੇ ਵਜੂਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹਿਟਲਰ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ
ਇੱਕ ਅਸੁਰ [ਸੂਖਮ ਦਾਨਵ] ਜੋ ਯੁੱਧਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ
ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਏਕਤਾ (ਹੁਚਜ਼ਰਮੇਅਰ, 1998)।
ਜਦੋਂ ਹਿਟਲਰ ਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਂ
ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਚਮਕਦਾਰ ਬੀ-ਮਦਰ ਡੀਅਰਸਟ 19

ਹਿਟਲਰ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਸੀ
ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਤ ਬਦਲਦੇ ਰਹੇ
ਮਾੜਾ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਰਣਨੀਤੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ
ਉਸ ਚਮਕਦੇ ਜੀਵ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ, ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ-
ਹਿਟਲਰ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੂਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਆਸ਼ਰਮ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਿਆਂ, ਉਹ ਉਸ ਜੀਵ ਨੂੰ ਮਿਲੀ। ਉਹ ਜੀਵ ਅੰਦਰ ਸੀ-
ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮਾਰਚ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ। ਹਿਟਲਰ ਦਾ
ਰੂਸ ਉੱਤੇ ਹਮਲੇ ਨੇ ਉਸਦਾ ਪਤਨ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ....
ਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਚੀਨੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ
ਕਲਕੱਤਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ।
ਆਪਣੀ ਗੁਪਤ ਬ੍ਰਹਮ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੂਖਮ ਖੇਤਰ। ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਚੀਨੀ ਫੌਜ ਸੀ
ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ, ਇੱਕ ਹੈਰਾਨ ਭਾਰਤ ਜਿਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਮੁੜਨਾ ਹੈ। ਚੀਨੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ
ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ, ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ। ਮਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ-
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਭਾਰਤ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ
ਸੂਖਮ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ (MSS, 2003)।
ਨਾ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਪੰਜੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਉਹ ਸਫਲ ਯਤਨ ਮਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਸੂਖਮ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਨ:
ਉਸਦੇ ਕਈ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸੰਪਰਕ ਸੀ। ਦੁਰਗਾ ਅਕਸਰ ਆਉਂਦੀ ਸੀ।

ਮਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਾ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ
ਦੁਰਗਾ ਪੂਜਾ ਜਦੋਂ ਮਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਦੁਰਗਾ ਆਉਂਦੀ ਸੀ।
ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਮਾਂ ਨੇ ਦੁਰ- ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ।
ਸਰਵਉੱਚ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਸਮਝੋ। ਦੁਰਗਾ ਨੇ ਕਿਹਾ
ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਇੱਕ ਦੇਵੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਕਿ
ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਂ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ
ਦੁਰਗਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ
ਸੁਪਰੀਮ। ਦੁਰਗਾ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ
ਦਿ ਡਿਵਾਇਨ (MSS, 2003)।
ਮਾਂ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥ - ਹੈਨਰੀ ਅੱਠਵੇਂ ਅਤੇ ਐਨ ਬੋਲੇਨ ਦੀ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੀ ਧੀ - ਮੰਨਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੂਸ ਦੀ ਕੈਥਰੀਨ (ਪੀਟਰ ਮਹਾਨ ਦੀ ਪਤਨੀ), ਇੱਕ ਮਿਸਰੀ ਰਾਣੀ, ਮੂਸਾ ਦੀ ਮਾਂ, ਅਤੇ ਜੋਨ ਆਫ਼ ਆਰਕ।
ਉਸ ਦੀਆਂ ਡਾਇਰੀ ਦੇ ਐਂਟਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਾਧਨਾ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਰਹੀ
ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ (ਨਿਰੋਦਬਰਨ, 1990)।
20 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

[ਮਾਂ] ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਂ ਹੈ [ਭਾਵ, ਇੱਕ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ
ਅਵਤਾਰ] ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਚੋਗਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ-
ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ—ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ—ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਅਨਾਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਓ-
ਦਾ ਅਤੇ ਸਰਵਉੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ (ਔਰਬਿੰਦੋ, 1953 ਵਿੱਚ)।
[ਮਾਂ] ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਰਬਿੰਦੋ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੀ-
ਸੁਪਰਮਾਈਂਡ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ। ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦਾ ਅਵਤਾਰ ਸੀ ਜਾਂ
ਧਰਤੀ ਦੇ ਤਲ ਵਿੱਚ ਉਤਰਨਾ। ਅਵਤਾਰ ਸੁਪਰਮਾਈਂਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
ਉਹ ਉਸ ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਧਰਤੀ ਸੀ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਅਚੱਲ ਸੀ.... ਉਹ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਨੁਯਾਈ ਨੂੰ ਹਿਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ,
ਪਰ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਨਾਬਾਲਗ, 1999; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।

ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸ਼ਾਸਨ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਮਿਲੀ। ਅਰਬਿੰਦੋ ਨੇ ਖੁਦ ਜਨਤਕ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ: 15 ਅਗਸਤ, 1947 ਆਜ਼ਾਦ ਭਾਰਤ ਦਾ ਜਨਮ ਦਿਨ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੈ
ਉਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਯੁੱਗ ਦਾ ਅੰਤ, ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ....
15 ਅਗਸਤ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਜਨਮਦਿਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੈ।
ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਅਰਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ-
ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਜੋਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਹਾਦਸੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ,
ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਵਜੋਂ ਜੋ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਉਸ ਕੰਮ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਕਦਮ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸ਼ੁਰੂਆਤ
ਇਸਦੇ ਪੂਰੇ ਫਲ (ਨਿਰੋਦਬਰਨ, 1990 ਵਿੱਚ)।
ਇਹ, ਫਿਰ, ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸਹਿਯੋਗੀ ਯੁੱਧ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ, "ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ-ਰਿਸ਼ੀ" ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇਹ, ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਇਰੀ ਐਂਟਰੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਔਰੋ-ਬਿੰਦੋ ਦਾ ਆਪਣਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਦਾਅਵਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਅਤਿਕਥਨੀ। ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਗੁਰੂ-ਆਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿੱਜੀ ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਾਰਸੀਸਿਜ਼ਮ ਲਈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮਹਿੰਗਾਈ ਵਿੱਚ।
ਅਤੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ, ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਔਰੋਬਿੰਦੋ (1953; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ) ਨੇ ਖੁਦ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ:
[ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ] ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ
ਮਾਂ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਮੂਰਖਤਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ [ਇੱਕ ਅਣ-ਨਿਰਧਾਰਤ, ਗੈਰ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਟਿੱਪਣੀ ਜੋ ਇੱਕ-ਮਦਰ ਡੀਅਰੈਸਟ 21 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਮਾਤਾ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਭਗਤ] ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਾਓ, ਉਸਨੂੰ ਮਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕੋ।
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ [ਉਹ ਚੇਲਾ ਜਿਸਨੇ "ਮੂਰਖ" ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ] ਲਈ, ਜੇਕਰ
ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ (ਮਾਂ ਬਾਰੇ) ਇਹ
ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਉਂ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤਾਕਤਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੂਠਾਂ ਲਈ ਉਧਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ
ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਗੜਬੜ ਹੋ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
ਇੱਕ ਅਨੁਯਾਈ ਨੂੰ, ਜਿਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ, "ਸਾਧਕਾਂ [ਚੇਲਿਆਂ] ਲਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤਾਕਤਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਕੀ ਹੈ?" ਔਰੋਬਿੰਦੋ (1953; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ) ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਸਮਰਪਣ।"
[ਮਾਂ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਨੇੜਤਾ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਸੁਆਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੁਆਰਾ-
ਰਾਮ] ਸਾਧਨਾ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
ਭੌਤਿਕ ਪੱਧਰ। ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ
ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ [ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ] (ਔਰਬਿੰਦੋ, 1953).
ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਮੂਲ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਜੋ ਵੀ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯਾਨੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਡਰਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਨ" ਆਗੂਆਂ ਦੀ "ਅਪੂਰਨਤਾ" 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕਿਰਿਆ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਰਬਿੰਦੋ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਉੱਤਮ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ-ਰਿਸ਼ੀ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਵਿਕਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ:
ਸ੍ਰੀ ਅਰਬਿੰਦੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਨੈਪੋਲੀਅਨ। ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦਾ ਜਨਮਦਿਨ ਵੀ 15 ਅਗਸਤ ਸੀ.... ਉਸਦੇ
ਪਿਛਲੇ ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲਿਓਨਾਰਡੋ ਦਾ ਵਿੰਚੀ ਸੀ, ਮਾਈਕਲਐਂਜਲੋ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ। ਕੋਈ
ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਬਿੰਦੋ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸ਼ੇਕਸਪੀਅਰ ਸੀ?
ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ (ਗੁਰੂਨੈੱਟ, 2003)।
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਰਬਿੰਦੋ ਇੱਕ ਅਵਤਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ (1953) ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦੇਖਾਂਗੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਸਨਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲਈ ਹੋਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੈ।
22 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਾ ਵਿੰਚੀ 1452 ਤੋਂ 1519 ਤੱਕ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਈਕਲਐਂਜਲੋ 1475 ਤੋਂ 1564 ਤੱਕ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਚੱਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਜੀਵਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਲਕ੍ਰਮਿਕ ਓਵਰ-ਲੈਪ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਪੁਨਰ ਜਨਮ, ਜੇਕਰ ਸੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ "ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦੋ ਸਰੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਵਤਾਰ/ਉਭਰਨਾ" ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਯਾਨੀ, ਇਹ ਦਾ ਵਿੰਚੀ ਖੁਦ ਮਾਈਕਲਐਂਜਲੋ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਜਨਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੁਨਰ ਪਹਿਲੇ ਦੇ "ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ" ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ।
ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇਤੁਕੀਆਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਖੇਚਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਕਥਿਤ ਦਾ ਵਿੰਚੀ ਸਬੰਧ ਇੱਥੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ:
[ਈ] 1940 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, [ਔਰਬਿੰਦੋ ਦਾ ਇੱਕ ਚੇਲਾ] ਆਇਆ ਅਤੇ
ਮਾਂ ਨੂੰ ਮਸ਼ਹੂਰ "ਮੋਨਾ ਲੀਸਾ" ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਟ ਦਿਖਾਇਆ, ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਸੰਖੇਪ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ:
ਮਾਤਾ: ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਬਿੰਦੋ ਕਲਾਕਾਰ ਸਨ।
ਚੰਪਕਲਾਲ: ਲਿਓਨਾਰਡੋ ਦਾ ਵਿੰਚੀ?
ਮਾਂ ਨੇ ਮਿੱਠਾ ਜਿਹਾ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: ਹਾਂ।
ਚੰਪਕਲਾਲ: ਮਾਂ, ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ [ਪੇਂਟਿੰਗ] ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ?
ਮਾਂ: ਹਾਂ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਾਨਤਾ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ? (ਲਾਈਟ, 2003)।
ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਫਿਰ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਔਰੋਬਿੰਦੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਓਨਾਰਡੋ ਦਾ ਵਿੰਚੀ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ-ਰਾਸ਼ਟਰ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਾਥੀ, ਮਾਂ, ਨੇ ਮੋਨਾ ਲੀਸਾ ਦੇ ਪੋਰਟਰੇਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।
“ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ,” ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ
ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ, “ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਬਿੰਦੋ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਹਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਧੀਨ
ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਨਾਮ” (ਪੇਨ, 1998)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਅਤਿ- ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ "ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਕਤਵਰ ਡਾਇਨਾਸੌਰ" ਕਿਹੜਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਬਾਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਰਵੱਈਆ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ: "ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਰੁਕੋ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ।"

ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਔਰੋ-ਬਿੰਦੋ ਵਰਗੇ "ਮਹਾਨ ਧਰਤੀ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ" ਵੀ ਅਜੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਹੋਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਦਿੱਗਜਾਂ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ" ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ:
ਇਹ ਇੱਕ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਵੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਲਗਾਤਾਰ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ-
ਕਾਨੰਦਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ [1908 ਵਿੱਚ] ਪਿਆਰੀ ਮਾਂ 23

ਮੇਰੀ ਇਕਾਂਤ ਵਿਚੋਲਗੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ (ਔਰਬਿੰਦੋ, 1953).
ਔਰੋਬਿੰਦੋ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੋੜ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਅਨਾਦਿ ਸਮੇਂ ਲਈ "ਮਹਾਨ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ" ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀਤਾ ਤੁਲਨਾ ਕਰਕੇ ਫਿੱਕੀ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਔਰੋਬਿੰਦੋ ਦੇ "ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ-ਰਿਸ਼ੀ" ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵੀ ਸੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ, ਯੋਗੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸਮਕਾਲੀ ਮਾਨਤਾ ਨੂੰ "ਹਲਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਨਿੰਦਿਆ" ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਧ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਸਨ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਔਰੋਬਿੰਦੋ ਅਤੇ ਮੋਥਰ ਦੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਹੀ ਸੰਭਵ ਸਿੱਟੇ ਹਨ। ਯਾਨੀ, ਉਹ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਬਹੁਤ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਜਾਂ ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ; ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜੀਵਨ-ਮਿੱਥਾਂ ਘੜ ਰਹੇ ਸਨ।
ਤਾਂ: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ "ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ-ਰਿਸ਼ੀ" ਅਤੇ ਉਸਦੇ "ਅਚਾਨਕ" ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਾਥੀ - ਜਿਸਨੇ ਖੁਦ "ਕਈ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨਾਲ ਲਾਈਵ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤੇ ਸਨ", ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ - ਦੱਖਣੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਦੂਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ?
ਮੈਂ, ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, "ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਆਧੁਨਿਕ ਰਿਸ਼ੀ" ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਨਰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ (2000) ਵਿੱਚ "ਟਾਕਸ ਵਿਦ ਰਮਣ

ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ" ਦੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ, ਵਿਲਬਰ ਨੇ ਖੁਦ ਰਮਣ ਦੀ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਸੀ:
"ਗੱਲਬਾਤ" ਮਹਾਨ ਰਿਸ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ [ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ]
ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ।
ਇਹ ਸਵਾਗਤ, ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਵਿਲਬਰ ਕਦੇ ਵੀ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੈਠਿਆ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ, ਸੰਪਾਦਿਤ ਲਿਖਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।
ਕੋਈ ਵੀ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦੇ "ਨਿਰਲੇਪ, ਬੋਟ-ਟੌਮ-ਲਾਈਨ" ਰਹੱਸਵਾਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, "ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ?" - "ਸਾਖੀ ਭਰੇ ਸਵੈ ਵਿੱਚ ਖਿਸਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ।" ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿ "ਪਿਆਰ ਸਵੈ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ... ਸਵੈ ਪਿਆਰ ਹੈ" (24 STRIPPING THE GURUS ਵਿੱਚ)

ਵਾਲਸ਼, 1999) ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਨਿੱਘਾ ਅਤੇ ਧੁੰਦਲਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਏਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਲੱਖਣਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ:
ਭਾਰਤੀ ਰਿਸ਼ੀ ਰਮਣ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਾਲ ਬਰੰਟਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ
ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਏ ਸਨ
ਅਰੁਣਾਚਲ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬਾਲਗ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਿਤਾਈ (ਫਿਊਰਸਟਾਈਨ,
1998).
ਦਰਅਸਲ, ਬਦਨਾਮ "ਟੈਕਸ ਵਿਦ ਸ਼੍ਰੀ ਰਮਣ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ" (2000) ਦੇ ਭਾਗ 1 ਦੇ ਟਾਕ 143 ਵਿੱਚ - ਉਹੀ ਟੈਕਸਟ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਲਬਰ ਨੇ ਉੱਪਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ - ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ: ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਗੁਫਾਵਾਂ, ਗਲੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰ, ਆਦਿ ਦੇਖੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ
ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ.... ਸਾਰੇ ਸਿੱਧ ["ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵ"] ਹਨ
ਉੱਥੇ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧ।
ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਭੂਮੀਗਤ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਜਾਂ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ, ਇਤਿਹਾਸਕ "ਸੁਨਹਿਰੀ ਯੁੱਗ" ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਭਿਅਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਭਿਅਤਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਉੱਨਤ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਜਾਦੂਈ/ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਸੋਚ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:
ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ... ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ-

ਉਮਰ-ਸਮੇਂ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਅਤੇ ਵਧਦੀ-ਵਧਦੀ ਚੇਤਨਾ, ਜਾਂ
ਔਸਤ ਘੱਟ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉੱਨਤ, [ਅਤੇ] ਉਸ ਉਲਝਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ
ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਯੁੱਗ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਯੁੱਗ ਸਨ
ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਦੂ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਂਦੇ ਹਨ
ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ, ਮਿੱਥ ਅਤੇ ਸੂਖਮ ਆਰਕੀਟਾਈਪ (ਵਿਲਬਰ, 1983a)।
ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਬਣਦਾ ਹੈ: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿ "ਸਾਰੇ ਸਿੱਧ" ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪਹਾੜ ਦੇ ਹੇਠਾਂ (ਸੂਖਮ ਵੀ) ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਗੁਫਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ? (ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੀਆਂ ਸਭਿਆਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੂਖਮ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ "ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਵਾਸ" ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈਣਾ ਬਹੁਤ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ।) ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕੀ "ਸਦੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਰਿਸ਼ੀ" ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀ? ਜੇ ਹਾਂ....
ਜਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ:
[ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ] ਸਾਰਾ ਭੋਜਨ ਬ੍ਰਹਮ-
ਮਿੰਟ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੰਪਰਕ ਦੁਆਰਾ ਦੂਸ਼ਿਤ ਨਾ ਰਹੇ
ਨੀਵੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ....
ਪਿਆਰੀ ਮਾਂ 25

"ਭਗਵਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਾਤ-ਪਾਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ"
"ਇੱਥੇ ਆਸ਼ਰਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਨਹੀਂ ਸੀ" [ਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ
ਮਰਸਟਨ, ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਭਗਤ] (ਮਾਰਸ਼ਲ, 1963)।
[ਮਹਾਰਸ਼ੀ] ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁੱਧ ਵਾਂਗ ਪੂਜਿਆ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ।
(ਡੈਨੀਏਲੂ, 1987)।
"ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਰਿਸ਼ੀ" - ਜਿਸ ਲਈ "ਸਵੈ ਪਿਆਰ ਹੈ," ਪਰ ਨੀਵੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਨਿਰਪੱਖ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ "ਕਠੋਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੱਟੜਪੰਥੀ" ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮ ਅਸੰਗਤੀ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ "ਮਹਾਨ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ" ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਅਧਿਆਇ ਪੰਜ

ਕ੍ਰਿਸ਼
(ਜਿੱਦੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ)

ਮਸੀਹਾ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਅਧਿਆਪਕ, ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਰਵਾਇਤੀ ਹਿੰਦੂ ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਦੇਵਤਾ ਪ੍ਰਤੀਕ-
ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਧਾਰਮਿਕ ਯੁੱਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ (ਵਰਨਨ, 2001)।
ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਹ ਸ਼ਬਦ [ਭਾਵ, "ਵਿਸ਼ਵ ਅਧਿਆਪਕ"] ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ-ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ, ਉਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ
ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕ੍ਰਿੰਸ਼ (ਸਲੌਸ, 2000) ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
ਮੈਡਮ ਬੀ.
ਅਡਯਾਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ
ਮਾਸਟਰਜ਼ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਆਏ...
ਪਰ ਕ੍ਰਿਸ਼,
ਜੋ ਓਜਾਈ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ,
ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ!

ਜਿੱਡੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਥੀਓਸੋਫਿਕਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਚਾਰਲਸ ਲੀਡਬੀਟਰ ਦੁਆਰਾ ਮਦਰਾਸ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੀਚ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ੋਰ ਲੜਕੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੋਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

26
ਕ੍ਰਿਸ਼ 27

ਥੀਓਸੋਫੀਕਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਖੁਦ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਿਟੀ ਵਿੱਚ 1875 ਵਿੱਚ ਪੂਰਬੀ- ਯੂਰਪੀਅਨ "ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ" ਮੈਡਮ ਹੇਲੇਨਾ ਪੀ. ਬਲਾਵਟਸਕੀ (HPB) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਜਲਦੀ ਹੀ 100,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਗਈ; 1882 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਡਯਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਏਸ਼ੀਆਈ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਥੀਓਸੋਫੀਕਲ ਸੋਸਾਇਟੀ... ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਸਫਲ ਸੀ-

ਦੇ ਬੌਧਿਕ ਕੱਦ ਦੇ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ
ਖੋਜੀ ਥਾਮਸ ਐਡੀਸਨ ਅਤੇ ਡਾਰਵਿਨ ਦੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ-
ਟੋਰ ਅਲਫ੍ਰੇਡ ਰਸਲ ਵਾਲੇਸ (ਸਟੋਰ, 1996)।
[ਜ਼ੈਨ ਵਿਦਵਾਨ] ਡੀ. ਟੀ. ਸੁਜ਼ੂਕੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਕਿ [ਬਲਾਵਤਸਕੀ ਦਾ] ਬੋਧੀ ਧਰਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ
ਦ ਵਾਇਸ ਆਫ਼ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ... ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ "ਮਹਾਯਾਨ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਪਾਸੇ" (ਓਲਡਮੀਡੋ,
2004).
ਸ਼ਾਇਦ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ—
ਡਬਲਯੂ. ਈ. ਕੋਲਮੈਨ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ [ਬਲਾਵਤਸਕੀ ਦਾ ਆਈਸਿਸ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼] ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਚੋਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਸੌ ਸਮਕਾਲੀ ਲਿਖਤਾਂ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ
ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਧਰਮ, ਭੂਤ ਵਿਗਿਆਨ, ਫ੍ਰੀਮੇਸਨਰੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੇਸ
ਅਧਿਆਤਮਵਾਦ....
[ਗੁਪਤ ਸਿਧਾਂਤ] ਨੇ ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਸਾਹਿਤਕ ਚੋਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਪਰ
ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਸਰੋਤ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿੰਦੂ-
ism ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਗਿਆਨ (ਗੁਡਰਿਕ-ਕਲਾਰਕ, 2004)।
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਲਾਵਟਸਕੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹਿ-ਸੰਸਥਾਪਕ, ਕਰਨਲ ਹੈਨਰੀ ਓਲਕਾਟ, 1879 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਥੀਓਸੋਫੀਕਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਅਬਨੇਰ ਡਬਲਡੇ ਸੀ, ਜੋ ਬੇਸਬਾਲ ਦਾ ਖੋਜੀ ਸੀ (ਫੀਲਡਜ਼, 1992)।
ਬਲਾਵਟਸਕੀ ਨੇ ਖੁਦ "ਅਸ-ਸੈਂਡਡ ਮਾਸਟਰਾਂ" ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਸਿਖਾਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਗਵਾਨ ਮੈਤ੍ਰੇਯ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਵਿਸ਼ਵ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਦੇ ਅਵਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹੀ ਮਾਸਟਰ ਜਨਤਕ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਅਸਲ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ 'ਤੇ ਮਾਡਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਪੂਰਬੀ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੁਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ (ਵਰਨਨ, 2001)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਹੋਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:
[ਬਲਾਵਤਸਕੀ ਦੀ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਐਮਾ ਕਟਿੰਗ, ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ]
ਕਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਅਤੇ HPB ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਇੱਕ ਗੁੱਡੀ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ... ਅੱਧ-ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਬਾਂਸ ਦੇ ਖੰਭੇ 'ਤੇ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੋ-
ਮਾਸਟਰ ਦੇ ਕਥਿਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵੇਖੋ। ਏਮਾ ਨੇ 28 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਤਾਰਿਆ ਸੀ

ਥੀਓਸੋਫੀਕਲ ਹੈੱਡਾਂ 'ਤੇ "ਛਿਪੇ ਹੋਏ" ਅੱਖਰ ਸੁੱਟੇ
ਛੱਤ ਵਿੱਚ ਛੇਕ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਸਲਾਈਡਿੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ
ਤੀਰਥ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪੈਨਲ ਅਤੇ ਲੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ [ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ] ਐਚਪੀਬੀ ਦਾ ਬੈੱਡਰੂਮ] ਬਲਾਵਟਸਕੀ ਦੇ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ
ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬਰੋਸ਼ਾਂ, ਪਕਵਾਨਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣਾ ਸੰਭਵ ਬਣਾਓ
ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਸਤੂਆਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ [ਭਾਵ,
ਕਥਿਤ ਪਦਾਰਥੀਕਰਨ ਜਾਂ "ਸਹਿਯੋਗ" ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ]....
ਰੂਸੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਵੀ. ਐਸ. ਸੋਲੋਵੀਫ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ
[ਬਲਾਵਤਸਕੀ] ਨੂੰ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਘੰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੱਥੀਂ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਜੋ
[ਸੀਅੰਸ ਵਿੱਚ] ਸੂਖਮ ਸੰਗੀਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ.... ਬਲਾਵਟਸਕੀ ਨੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਕਿ
ਸੋਲੋਵੀਫ ਨੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਵਰਤਾਰਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲਾ ਸੀ,
ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। (ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ, 1995)।
ਮੈਡਮ ਬਲਾਵਤਸਕੀ ਦੀ ਮੌਤ 1891 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲੀਡਬੀਟਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਲਾਵਤਸਕੀ ਦੇ ਮਨਘੜਤ "ਮਾਸਟਰਜ਼" ਤੋਂ ਸੁਨੇਹੇ ਖੁਦ ਚੈਨਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਮਸ਼ਹੂਰ ਪ੍ਰਤੱਖਦਰਸ਼ੀ ਲੀਡਬੀਟਰ 'ਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ (ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ) ਕਿਸ਼ੋਰ-ਸਮਰੱਥ ਮਰਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਪ੍ਰਤੀ ਅਸ਼ਲੀਲ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:
ਲੀਡਬੀਟਰ ਦੇ ਪਸੰਦੀਦਾ ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ [ਉਸ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ] ਕਿ ਉਹ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
ਜਾਦੂਗਰੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਪਰਦੇ ਹੇਠ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਹੱਥਰਸੀ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਉਣਾ,
ਅਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਹੱਥਰਸੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ
ਸਮਲਿੰਗੀ ਕਾਮਨਾ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ (ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ, 1995)।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਨੌਜਵਾਨ "ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਔਨ ਦ ਬੀਚ" ਕੋਈ ਆਮ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸਬਕਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਵਾਨ ਨੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਦੀ ਆਭਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਲੀਡਬੀਟਰ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ-ਨਾਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੁੱਧ ਆਤਮਾ ਪਾਇਆ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਰਥ, ਭਾਵ, ਹੰਕਾਰ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤ ਸੀ।
ਇਸ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਾਅਦ ਲੀਡਬੀਟਰ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਮੈਤ੍ਰੇਯ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ "ਵਾਹਨ" ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਥੀਓਸੋਫੀਕਲ ਰੈਂਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ।

(ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਲੀਡਬੀਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਲਿਆ" ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਲੀਡ-ਬੀਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੂਰਬੀ ਭਾਰਤੀ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਹ ਲੜਕਾ, ਰਾਜਗੋਪਾਲ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ-ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਜਿੱਡੂ ਦੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ।)
ਭਰਾ [ਭਾਵ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ] ਨਹੀਂ
ਸ਼ੱਕ ਨੇ ਲੀਡਬੀਟਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਾਇਆ।
ਕ੍ਰਿਸ਼ 29

ਇੱਕ ਪਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ
ਅਗਲੇ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਝਿੜਕਿਆ ਗਿਆ-
ਉਹ ਕਿਊਟ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ (ਵਰਨਨ, 2001)।
ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇਖਾਂਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਬੰਧਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ "ਮਾਲਕ" ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਨਾਮ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਕਸਰ ਦੁਖਦਾਈ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਦਰਅਸਲ, ਅਜਿਹੇ ਰੁਕ-ਰੁਕ ਕੇ ਇਨਾਮ/ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਤੀ ਦੋ ਸੰਭਵ ਅਤਿ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ। ਯਾਨੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਲ ਦੀ "ਅਣਚਾਹਿਆ ਜਾਗਰੂਕਤਾ" ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ, ਅਕਸਰ, "ਸਹੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ" ਦੀ ਅਸੰਭਵਤਾ ਨੂੰ ਨਿਊਰੋਸਿਸ, ਹਿੰਸਾ ਜਾਂ ਅਤਿ ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਦਰਅਸਲ, ਪਾਵਲੋਵ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ (ਵਿਨ, 2000), ਜਿੱਥੇ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਰਾਹੀਂ ਚੱਕਰਾਂ ਅਤੇ ਅੰਡਾਕਾਰ-ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਚੱਕਰਾਂ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਮਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਡਾਕਾਰ ਗੋਲ ਬਣਾਏ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ ਵਿਸ਼ੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਇਨਾਮ ਕਮਾਉਣ ਲਈ "ਸਹੀ ਜਵਾਬ" ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ "ਬੇਤਰਤੀਬ" ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ

ਸੀ। ਜਾਨਵਰਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਉਤੇਜਿਤ ਕੁੱਤੇ ਹਿੰਸਕ ਹੋ ਗਏ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਯੋਗਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਰਹੇ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਪਹਿਲਾਂ "ਸ਼ਾਂਤ, ਬੇਪਰਵਾਹ" ਜਾਨਵਰ ਸੁਸਤ ਹੋ ਗਏ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਲੀਡਬੀਟਰ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਅਨੁਭਵ ਸੀ: ਕਦੇ ਵੀ ਸਕੂਲ ਮਾਸਟਰਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ
ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਲਈ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਚਿਲੀ (ਵਰਨਨ, 2001)।
ਉਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ
ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਅੱਧਾ ਸਮਾਂ ਰੋਣ-ਪਿੱਟਣ ਵਿੱਚ ਬੀਤਿਆ।
ਰੰਡਾ (ਲੂਟੀਅਨਜ਼, 1975)।
ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਨੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿਖਾਇਆ:
30 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

[ਨੋਬਲ-ਕੈਲੀਬਰ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਡੇਵਿਡ ਬੋਹਮ] ਨੇ hu- ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਫੌਜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਜਿਸਨੇ, ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, "ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ" ਬਾਰੇ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ
ਅਤੇ ਬੋਹਮ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ....
ਉਸਨੇ [ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ ਦੇ] ਨਿਰਾਦਰ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ
ਉਸਨੂੰ, ਜੋ ਕਈ ਵਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ (ਪੀਟ, 1997)।

* * *

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਦੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੇ ਥੀਓਸੋਫਿਸਟਾਂ ਨੂੰ "ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੀ ਮੁਕਤੀ" ਲਈ ਉਮੀਦ ਦੀ ਕਿਰਨ ਦਿਖਾਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਗੁਰੂ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ ਦਾ ਥੀਓਸੋਫੀ ਦੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਅਤੇ ਲੀਡ-ਬੀਟਰ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, 1925 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਗਏ। (ਜਿੱਡੂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਸੂਖਮ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਮਾਸਟਰਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਵੇਗਾ।) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ

ਆਪਣੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਨਿੱਜੀ ਇੱਛਾ-ਪੂਰਤੀ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮਾਸਟਰਾਂ ਦੀ ਗੁਪਤ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਮਝਿਆ (ਵਰਨਨ, 2001)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਵੱਲੋਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹੱਸਵਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ:
1926 ਦੀ ਪਤਝੜ ਤੱਕ [ਇੱਕ ਕਥਿਤ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ-
ening ਜੋ 1922 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ] ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ... ਕਿ ਇੱਕ
ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। [ਕੁੰਡਲਨੀ ਇੱਕ ਸੂਖਮ ਹੈ
ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਊਰਜਾ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ "ਜਾਗਿਆ" ਅਤੇ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਨੂੰ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਪ੍ਰੋ- ਅਨੰਦਮਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਹਿਸਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।] ਉਸਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਖਸੀਅਤ
ਉਸਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ
ਅਤੇ ਦੇਵਤੇ ਨਾਲ ਅਟੱਲ ਮਿਲਾਪ (ਵਰਨਨ, 2001)।
ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ (1969) ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ, ਵਿਸ਼ਵ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ:
ਮੈਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਿੱਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਸਿਮ-
ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋਈ ਹੈ।
[ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ] ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਚੇਤਨਾ ਸੀ
ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਲ ਅਭੇਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਭਾਵ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸੀ
(ਸਲੌਸ, 2000)।
ਅਗਸਤ 1929 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸੰਗਠਨ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤਬੱਧ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਚੌਂਤੀ ਸਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ 31

ਨੇ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਥੀਓਸੋਫੀਕਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ "ਆਰਡਰ ਆਫ਼ ਦ ਸਟਾਰ" ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ 1911 ਤੋਂ ਮੁਖੀ ਸੀ।
ਉੱਥੇ ਵੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਸ਼ਵ ਗੁਰੂ ਜਾਂ ਮਸੀਹਾ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸੰਗਠਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ "ਅਸ-ਸੈਂਡਡ ਮਾਸਟਰ"-ਅਧਾਰਤ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ-ਮੂਰਤੀ ਨੇ ਖੁਦ ਭੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਮਝਾਇਆ:
ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਬਣਾਓ, ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਜਿਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਹੈ
ਇਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਅਵਤਾਰ ਹਨ (ਮਿਸ਼ੇਲ, 1992 ਵਿੱਚ)।

ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਨਨ (2001) ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ:
[ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ] ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਗਏ
ਅਧਿਆਪਕ, ਬਸ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਸੀ।
1932 ਵਿੱਚ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਬੰਧ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਪੱਚੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ। ਔਰਤ, ਰੋਜ਼ਾਲਿੰਡ, ਕਈ ਵਾਰ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਈ, ਗਰਭਪਾਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਗੁਪਤ/ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਰਭਪਾਤ ਹੋਏ। ਉਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਅਜੀਬਤਾ ਜਿੱਡੂ ਦੇ ਉਸੇ ਔਰਤ ਪ੍ਰਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਦੋਵੇਂ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਕਿ ਰੋਜ਼ਾਲਿੰਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗੁਆਚੀ ਮਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਸੀ... ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਰੋਜ਼ਾਲਿੰਡ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ (ਸਲੌਸ, 2000)।
1930 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਓਜਈ ਚਲੇ ਗਏ, ਜੋ ਕਿ ਐਲਡੌਸ ਹਕਸਲੇ ਦੇ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ ਬਣ ਗਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਿੱਡੂ ਨੇ ਹਕਸਲੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ, "ਰੱਦੀ ਦੀ ਟੋਕਰੀ ਵਰਗਾ" ਮਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ (ਸਲੌਸ, 2000)। ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, 1961 ਵਿੱਚ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਕਸਲੇ ਨੇ ਉਸ ਭਾਸ਼ਣ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ: "ਇਹ ਬੁੱਧ ਦੇ ਪ੍ਰਵਚਨ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਰਗਾ ਸੀ" (ਪੀਟ, 1997 ਵਿੱਚ)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਐਲਡੌਸ ਦਾ ਘਰ ਅਤੇ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੜ ਗਏ, ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਦੀਆਂ "ਕਮੈਂਟਰੀਜ਼ ਔਨ ਲਿਵਿੰਗ" ਪਹਿਲੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬਦਲਿਆ।
"ਰੱਦੀ ਦੀ ਟੋਕਰੀ," ਸੱਚਮੁੱਚ।
ਉੱਤਰੀ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਨੇੜਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿੱਡੂ ਨੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਗੋਰ ਸਟ੍ਰਾਵਿੰਸਕੀ, ਲੇਖਕ ਥਾਮਸ ਮਾਨ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ-ਗਣਿਤ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਬਰਟਰੈਂਡ ਰਸਲ ਨਾਲ ਵੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਸਕ੍ਰੀਨ ਲੈਜੇਂਡ ਗ੍ਰੇਟਾ ਗਾਰਬੋ ਅਤੇ ਚਾਰਲੀ ਚੈਪਲਿਨ ਨਾਲ ਪਿਕਨਿਕ ਕੀਤੀ।
ਰੋਸਾਲਿੰਡ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਸਬੰਧ, ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਰਧ-ਮਸੀਹਾ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਸੀ: 32 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦੇਣਾ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ
ਬੇਸੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੇ ਜਨ- ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ- ਬਹੁਤ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਤੀਬਰਤਾ ਦਾ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣਾ ਜੋ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਕੈਲੋਜੀਕਲ ਪਰਿਵਰਤਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਕੋਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਮਾਮਲਾ [ਡੇਵਿਡ] ਬੋਹਮ ਨਾਲ ਵੀ ਉਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ-
ਸਿਸਟ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਅਧਿਆਪਕ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦੇ ਸਨ (ਪੀਟ, 1997).
ਬੋਹਮ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1961 ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਬਣ ਗਿਆ (1984 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਤੱਕ), ਜਿੱਡੂ ਨਾਲ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਸੰਵਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਸਹਿ- ਲੇਖਨ ਕੀਤਾ। ਬੋਹਮ ਅੱਗੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਦੇ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕ੍ਰਿੰਸ਼ ਦਾ "ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ ਵਿਰੋਧ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਦਾ ਰੋਸਾਲਿੰਡ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ "ਬੇਈਮਾਨ/ਪਖੰਡੀ ਨਹੀਂ ਸੀ", ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਵਿਆਹ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਈ, ਖੋਖਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਪੀਟ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੀਏ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਨੇ "ਬੋਹਮ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ," ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ-ਨਾਮੂਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਰੋਸਾਲਿੰਡ ਨਾਲ ਚੌਥਾਈ ਸਦੀ ਦਾ ਸਬੰਧ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬੋਹਮ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੱਕ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।
ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਖੰਡ ਹੈ।

* * *

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਵਾਲੀ ਸਕੂਲਿੰਗ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਉੱਤੇ ਉਹੀ ਚੱਕਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਕਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਹੇਠ:
ਗੋਪੀਆਂ [ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ, ਨੌਜਵਾਨ ਮਹਿਲਾ ਚੇਲੀਆਂ, ਦੁਆਰਾ
ਭਗਵਦ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ]
ਉਸ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ
ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਨੁਕਸ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਰੋਣ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਬਾਹਰ, ਪਰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਵਰਨਨ, 2001)।

ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦੇ ਉਹੀ "ਕੁਸ਼ਲ/ਜ਼ਾਲਮ ਸਾਧਨਾਂ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ 33

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਨੇ ਬੋਹਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ
"ਬੇਰਹਿਮ" (ਪੀਟ, 1997) ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ, ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੇ ਕਠੋਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੁਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਬਹਾਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ "ਆਤਮਿਕ ਲਾਭ" ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਰਾਜਾ [ਗੋਪਾਲ] ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਕਰਕੇ ਝਗੜੇ
ਅਕਸਰ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨਾ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਸਹਿਮਤ ਹੈ
ਰਾਜਾ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਵਾਅਦੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ
ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਇੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਗਿਆ
ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕਾ ਜੋ ਕਦੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਸੀ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਬਹੁਤ ਆਲੋਚਨਾ ਹੋਈ, ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ। ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ
ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਸੀ (ਸਲੌਸ, 2000)।
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਆਮ ਮਨੁੱਖੀ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ-
ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਘਿਣਾਉਣਾ ਵੀ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਉੱਠ ਸਕਿਆ (ਵਰਨਨ, 2001)।
"ਦੋ ਆਕਾਰ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ," ਆਦਿ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਡੂ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ "ਗੋਪੀਆਂ" ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਨੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਬੇਢੰਗੇ, "ਦਿਆਲੂ ਹੋਣ ਲਈ ਬੇਰਹਿਮ" ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ: ਇਹਨਾਂ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਨੁਕਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ
ਹਰ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਚੁਣਨਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ
ਡੇਂਸ (ਲੂਟੀਅਨਜ਼, 1972)।

ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੜਕਾਹਟ ਦੇ, ਬੇਲੋੜੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ... ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਰੋਸਾਲਿੰਡ ਨਾਲ (ਸਲੌਸ, 2000)।
ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੋਸਾਲਿੰਡ ਕਦੇ ਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ-ਨਾਮੂਰਤੀ ਦੇ ਭਗਤ ਸਨ। ਨਾ ਹੀ ਡੇਵਿਡ ਬੋਹਮ, ਜਿਸਦਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ-ਮੂਰਤੀ ਦੇ (ਅਣਚਾਹੇ) ਕਠੋਰ ਜਨਤਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ - ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਡੂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ - ਦੁਖਦਾਈ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ:
34 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। ਨੀਂਦ ਨਾ ਆ ਸਕੀ, ਓਬ-
ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਤੁਰਦਾ ਰਿਹਾ
ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ
ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਨਿਊਰੋਟ੍ਰਾਂਸਮੀਟਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ.... ਉਸਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਐਂਟੀ ਡਿਪ੍ਰੈਸੈਂਟਸ....
ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ [ਫ੍ਰਿਟਜ਼ ਵਿਲਹੈਲਮ] ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਕੇ ਦੇ [ਭਾਵ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਦੇ] ਕਾਰਨ ਸੀ।
ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ। “K ਨਾਲ ਇਹ ਸਮੱਸਿਆ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ
"ਮੈਨੂੰ ਕੁਚਲਣਾ" (ਪੀਟ, 1997)।

* * *

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ 1986 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਵਿਚਕਾਰ ਚੇਤਨਾ ਵਿੱਚ ਵੰਡ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ:
ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਗਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-
ਚੇਤਨਾ ਉਹ ਚਿੰਤਕ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਨੂੰ ਦੇਖੇਗਾ
ਵਿਚਾਰ, ਨਿਰੀਖਕ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਅਨੁਭਵੀ
ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ। ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਵੰਡ ਇੱਕ ਹੈ

ਭਰਮ। ਫਿਰ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੁੱਧ ਨਿਰੀਖਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੂਝ ਹੈ।
ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੂਤਕਾਲ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਦੇ। ਇਹ ਸਦੀਵੀ ਸੂਝ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ
ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਇਨਕਲਾਬੀ ਤਬਦੀਲੀ ਬਾਰੇ (ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ, ਵਿੱਚ
[ਲੂਟੀਅਨਜ਼, 1983])।
ਉਸ ਨਿੱਜੀ ਅਹਿਸਾਸ ਰਾਹੀਂ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ (ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ) ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਅਤੇ, ਦਰਅਸਲ, (ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ) ਆਪਣੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਤੀਤ ਨੂੰ "ਭੁੱਲ" ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਬੁੱਧ ਅਤੇ ਉਪਨਿਸ਼ਦਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦੀਆਂ- ਜੁਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਤਫ਼ਾਕ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਜਿੱਡੂ ਨੂੰ ਅਡਯਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਸਲੌਸ, 2000)।
ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦੀਆਂ ਢਾਂਚਾਗਤ/ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹਦਾਇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ "ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼, ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਲਹਿਰ" ਵਜੋਂ ਸਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ। [R] ਮੰਤਰਾਂ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਭਾਗ-
ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੂਰਖ ਤਰੀਕੇ (ਪੀਟ, 1997)।
ਕ੍ਰਿਸ਼ 35

ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼, ਓਜਾਈ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕ੍ਰਿਸ਼-ਪੈਰ ਕਾਫ਼ੀ ਗਰਮ ਹਨ,
ਕਿਹਾ, “ਸੁਤੰਤਰ ਬਣੋ, ਮੇਰੇ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰੋ!
ਗੁਰੂਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਰਹੋ!
ਮੰਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਰਹੋ!
ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ, ਇਰਾਦਿਆਂ ਜਾਂ ਤਾਂਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਰਹੋ!”
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਡੂ ਖੁਦ ਨਾਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਸੀ। ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਐਲਾਨ, ਅਸਹਿਮਤੀ ਲਈ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ, ਅਤੇ ਮਹਾਨਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਨ" ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਆ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜਾਣੂ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਖੁਦ ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤੋਂ "ਐਲਰਜੀ" ਸਨ, "ਜੇ ਇਹ ਗੁਰੂ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ...।" ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ-

ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਵਰਨਨ, 2001)।
[E]ven ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਹੱਤਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ- ਵਿਜ਼ੂਅਲ ਖੋਜ, ਉਸ ਨਾਲ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਕ੍ਰਿਪਟ
[ਉਸਦੇ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ] ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਕਰਦਾ ਸੀ
ਉਸਦੇ ਵਾਰਤਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ (ਧੋਣਾ-
ਟਨ, 1995)।
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਲੋਚਨਾ ਅਤੇ ਫੀਡਬੈਕ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਲਿਆ,
"ਜਿਵੇਂ ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ," [ਜੋਏਲ] ਕ੍ਰੈਮਰ [ਸਹਿ-
ਗੁਰੂ ਪੇਪਰਜ਼ ਦੇ ਲੇਖਕ] ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ "ਆਖਰੀ
ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਸ਼ਬਦ" (ਹੋਰਗਨ, 1999)।
ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ, ਪੈਨਕ੍ਰੀਆਟਿਕ ਕੈਂਸਰ ਤੋਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਜਦੋਂ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ 'ਵਿਸ਼ਵ ਅਧਿਆਪਕ' ਸੀ" (ਵਰਨਨ, 2001)। (ਉਹ ਅੰਤਮ ਬਿਮਾਰੀ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੋਈ, ਜੋ ਕਿ ਬੋਹਮ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਬੇਅਸਰ ਸਾਬਤ ਹੋਈ।) ਦਰਅਸਲ, ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਦਸ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ:
ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਅੰਦਰ-
ਇਸ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁੱਧੀ ਲੰਘ ਗਈ.... ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਉਹ ਸਰਵਉੱਚ ਬੁੱਧੀ ਜੋ 36 ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਦ ਗੁਰੂਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਕਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸਰੀਰ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖੋਗੇ (ਵਿੱਚ
ਲੂਟੀਅਨਜ਼, 1988)।
ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹਾਨ ਹੈ- ਬੁੱਧ ਜਾਂ ਮਸੀਹ ਨਾਲੋਂ (ਸਲੌਸ, 2000 ਵਿੱਚ)।
ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ...?

ਖੈਰ... ਅਦਿਆਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ
ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਅਧਿਆਪਕ ਦਾ ਸਿਰ
ਉਸ ਦਿਨ ਤਿੰਨ ਆਕਾਰ ਵਧੇ!
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਟਾਰ ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਭੋਲੇਪਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਨਿਮਰਤਾ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ "ਰਿਸ਼ੀਆਂ" ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਾਂਗੇ, ਇਹ ਸਿਰਫ "ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਾਲੇ" ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਚੋਣਵੀਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਸੰਪਾਦਨ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇੰਨਾ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਜਿੱਡੂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਸੁੱਕੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਖੁਦ ਦਿੱਤਾ:
ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤੀ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ; ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਪੀਟ, 1997)।
ਇਹ ਵੀ, ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ "ਮਹਾਨ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀਆਂ" ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ - ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ "ਕੁਸ਼ਲ" ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਵੀ ਚੇਲਾ "ਆਪਣੇ ਜਿੰਨਾ ਮਹਾਨ" ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ। ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਘੱਟ, ਗੈਰ-ਵਿਸ਼ਵ ਅਧਿਆਪਕ ਜੋ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਵੀ "ਉਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ" ਸੀ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਅਧਿਆਪਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੁਆਰਾ "ਸ਼ਰਤਬੱਧ" ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਵਧੀਆ, ਸਿਲਾਈ ਵਾਲੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਦਿਖਾਇਆ। ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਜਾਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਸ਼ਾਨ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਸੀ (ਵਰਨਨ, 2001)। ਦਰਅਸਲ, ਉਸ ਪਿਛੋਕੜ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵਰਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂੰਝ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨ ਭੱਠੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਛੱਡ

ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਫਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਪੈਰੋਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ 37 ਲਈ ਸੀ।

ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀਆਂ "ਅਪਵਿੱਤਰ" ਅਸਥੀਆਂ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ-ਜਾਤੀ ਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਾ ਰਲ ਜਾਣ।
ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ "ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ" ਅਤੀਤ ਤੋਂ ਇੰਨਾ "ਬੇਸ਼ਰਮ" ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?
[ਜਦੋਂ] ਮੈਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ
ਵਿਸ਼ਵ ਮਾਤਾ ਮਾਮਲਾ [ਭਾਵ, ਥੀਓਸੋਫੀਕਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਛੋਟਾ-
ਇੱਕ ਚੋਣ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਉੱਨਤੀ ਲਈ ਲਾਈਵ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਈ "ਵਿਸ਼ਵ ਅਧਿਆਪਕ" ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਨ ਔਰਤ-
ਮੂਰਤੀ ਡਿੱਗ ਪਈ ਸੀ], ਉਹ ਬੋਲਿਆ, “ਓਹ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਸੀ
"ਤੂੰ ਪਕਾ ਲਿਆ—" ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਾ ਲਵੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਹੈ (ਸਲੌਸ, 2000)।
[ਐਮਿਲੀ ਲੁਟੀਅਨਜ਼] ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਜਨਮਜਾਤ ਝੂਠਾ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਰਹੇਗੀ....
ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਝੂਠ ਕਿਉਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ
ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ, "ਡਰ ਦੇ ਕਾਰਨ" (ਸਲੌਸ, 2000)।
ਕ੍ਰਿਸ਼ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਗਈ।
ਗਰਮ ਗੁੱਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰਸਮੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ। ਇਹ ਲਗਭਗ ਤਿੱਖਾ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਕਰ?" (ਸਲੌਸ, 2000)।
ਇੱਕ ਦਿਨ, ਇਤਿਹਾਸ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਵੰਡ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਨੇਰਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਪਾਵੇਗਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਠਕ ਕਰਨਗੇ
ਕਹੋ, ਇਹ ਹੈ: "ਜੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਜੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਕੌਣ ਜੀ ਸਕਦਾ ਹੈ?" (ਸਲੌਸ, 2000 ਵਿੱਚ)।
ਫਿਰ ਕ੍ਰਿੰਸ਼ ਨੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੀ ਵਰਲਡ ਟੀਚਰ ਟੋਪੀ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੀ।

"ਜੇ ਮੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ," ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ, "ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਸਿੱਧੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ..." ਸ਼ਾਇਦ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ... ਸ਼ਾਇਦ... ਇਹੀ ਉਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਚੰਗਾ ਹਾਂ।"

ਅਧਿਆਇ ਛੇਵਾਂ

ਜ਼ੈਨ ਇਨ ਦ ਆਰਟ ਆਫ
ਸੈਕਸ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ

ਜ਼ੈਨ ਪਰੰਪਰਾ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸ਼ਰਾਬੀ ਕਵੀਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਅਤੇ
ਮਾਸਟਰ.... ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਲਈ ਜਨਤਕ ਉਤਸ਼ਾਹ
ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਆਪਕ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ
ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਬੋਧੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ AA ਸਮੂਹ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਸ਼ੇ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ....
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ (ਕੋਰਨਫੀਲਡ, 1993).
[ਮੈਨੂੰ] ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੇਜ਼ੂਮੀ [ਜ਼ੈਨ ਸਦੀ ਦਾ ਰੋਸ਼ੀ/ਗੁਰੂ-
ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਵਿੱਚ ter] ਦੇ ਕਈ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਸਨ
ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਡਰਾਈ-ਆਊਟ ਕਲੀਨਿਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ (ਰਾਵਲਿਨਸਨ, 1997)।
1975 ਅਤੇ 1979 ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1982 ਵਿੱਚ, ਜ਼ੈਨ ਸਟੱਡੀਜ਼
ਈਡੋ ਰੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਏ ਕਤਲ ਦੀਆਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਹਿੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ....
ਨਾ ਹੀ ਦੋਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਜਿਨਸੀ ਦੁਰਾਚਾਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸਨ।
ਉਹ ਵਿੱਤੀ ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਗਲਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਫੈਲ ਗਏ-
ਹੈਵੀਅਰ (ਟਵਰਕੋਵ, 1994)।

38
ਸੈਕਸ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ੈਨ 39

ਜ਼ੈਨ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਐਲਨ ਵਾਟਸ ਅਤੇ ਡੀ. ਟੀ. ਸੁਜ਼ੂਕੀ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਫਿਲਿਪ ਕਪਲੂ ਦੀ "ਦ ਥ੍ਰੀ ਪਿਲਰਜ਼

ਆਫ਼ ਜ਼ੈਨ" ਅਤੇ ਯੂਜੇਨ ਹੈਰੀਗਲ ਦੀ "ਜ਼ੈਨ ਇਨ ਦ ਆਰਟ ਆਫ਼ ਆਰਚਰੀ" ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ੈਨ ਧਿਆਨ - ਬੈਠਣਾ ਅਤੇ ਗਿਣਨਾ/ਆਪਣੇ ਸਾਹ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ - ਅਤੇ ਕੋਆਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਇੱਕ ਹੱਥ ਤਾੜੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਕੀ ਹੈ?" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਰਿੰਜਾਈ ਸੰਪਰਦਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਆਨਵਾਨ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਵਿੱਚ ਝਟਕਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ "ਹਉਮੈ ਦੀ ਮੌਤ" ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ "ਸੋਟੀ" ਦੀ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ:
ਜ਼ੈਨ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਕੋਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ-
ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਆਪਣੀ ਤੁਲਨਾ ਬੁੱਧ ਜਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ [af-ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਤੋਂ।]
"ਉਹ ਸੋਟੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਕਵਾਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਜਾਂ ਦਸ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਤੁਸੀਂ ਆਖਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ" (ਹੋਰ-(ਗਨ, 2003 ਏ)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਰੀਰਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ "ਬੇਤੁਕਾ" ਵਿਵਹਾਰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿੰਸਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।
ਰਿਚਰਡ ਰੰਬੋਲਡ, ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜ਼ੈਨ ਉਤਸ਼ਾਹੀ, ਜਿਸਨੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ
ਕਿਓਟੋ ਦੇ ਇੱਕ ਮੱਠ, ਸ਼ੋਕੋਕੁਜੀ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ,
ਮੁਖੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁਝ ਬੇਰਹਿਮ ਕੁੱਟਮਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਮਾਮੂਲੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਭਿਕਸ਼ੂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹਾਇਕ
(ਕੋਐਸਟਲਰ, 1960)।
ਅਜਿਹਾ ਬੇਰਹਿਮ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਅੱਗੇ, ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਬੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਜੈਨਵਿਲੇਮ ਵੈਨ ਡੀ ਵੇਟਰਿੰਗ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ ਵਾਂਗ (1999) 1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿਓਟੋ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਪਾਨੀ ਜ਼ੇਨ ਮੱਠ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਠਹਿਰਨ ਦੌਰਾਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:
ਟੋਕੀਓ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜ਼ੈਨ ਮੱਠ ਵੀ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ
ਇਹਨਾਂ ਮੱਠਾਂ ਵਿੱਚ... ਇੱਕ ਜ਼ੈਨ ਭਿਕਸ਼ੂ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ
ਬਹੁਤ ਘਮੰਡੀ ਹੋ। ਉਸਨੇ ਜੋ ਵੀ ਮਾਸ-
ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮਾਸਟਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਾਲਤੂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ। ਮਾਸਟਰ
ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸੋਟੀ ਰੱਖੋ। ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਕੋਲ ਹੈ
ਇੱਕ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਮੋਟੀ ਸੋਟੀ। ਇੱਕ ਸਵੇਰ - 40 ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਮਾਲਕ ਨੇ ਭਿਕਸ਼ੂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਕਿ ਭਿਕਸ਼ੂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।
ਹੋਰ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ....
ਮੁੱਖ ਭਿਕਸ਼ੂ ਨੇ ਘਟਨਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ
ਮਾਲਕ ਉੱਤੇ ਕਦੇ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਪੁਲਿਸ ਵੀ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ
ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ
ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਬੋਧੀ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ,
ਦੋ ਨੌਜਵਾਨ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। ਸਮਾਰੋਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੋਕੁਜਿਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਸੋਡੋ, ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਹਾਲ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਗਏ। ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਡੋਕੁਜਿਕੀ ਨੇ ਕਿਓਸਾਕੂ [ਸੋਟੀ] ਫੜ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਨੌਜਵਾਨ ਭਿਕਸ਼ੂ.... ਡੋਕੁਜਿਕੀ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ
ਮੋਟੀ ਸਰਦੀਆਂ ਦੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਡਰੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ.... ਕਿਉਂਕਿ ਡੋਕੂ-
ਜਿਕੀ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਉਸਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਬਾਰੇ....
"ਕੁਝ ਲੋਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਰੂਪ ਹੈ
ਬੋਧੀ ਦਇਆ," ਨੌਰਮਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਜਾਂ ਦਇਆ ਨਾਲ ਕਰੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ
ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ....
"ਸੋਟੀ ਵੀ ਸੁੱਟ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੋਟੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੂਰਖ ਮਰਦਾਨਾ ਰਵੱਈਆ” (ਚੈਡਵਿਕ, 1994)।
ਦਰਅਸਲ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ "ਮੂਰਖ ਮਾਚੋ ਰਵੱਈਏ" ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜ਼ੈਨ ਮਾਸਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ "ਬਕਵਾਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ" ਦੇ ਜਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਡੰਬਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਲਬਰ ਖੁਦ, ਜਿਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਚੈਡਵਿਕ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਕਸਟ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ, ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਪਸੰਦ ਹੈ!"

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੌਬਰਟ ਬੱਸਵੈੱਲ (1992) ਅੱਗੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਹਿੰਸਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ੈਨ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਅਜੀਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੀ। ਕਿਉਂਕਿ, 1950 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਕੋਰੀਆਈ ਯੁੱਧ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਰੀਆ ਵਿੱਚ ਬੋਧੀ ਮੱਠਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿਸਥਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੜਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਭਿਕਸ਼ੂ
ਕਈ ਵਾਰ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਸਰੀਰਕ ਤਾਕਤ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ
ਮੱਠਾਂ ਦੇ ਭਿਕਸ਼ੂ; ਦਰਅਸਲ, ਪੁਰਾਣੇ ਭਿਕਸ਼ੂ [ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ]
ਭਿਕਸ਼ੂ] ... ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾਈਆਂ
ਗੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਸੜਕਾਂ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਕੇ ਆਪਣੀ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਲਿਆਉਣਾ.... ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਮਾਚਾਰ ਅੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ...
ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੰਦਿਰਾਂ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ-
ਪਾਈਡ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਸੈਕਸ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ੈਨ 41

ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੇ ਜ਼ੈਨ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਡੀ. ਟੀ. ਸੁਜ਼ੂਕੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਨ" ਜ਼ੈਨ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ:
ਉਸਦੀ ਅਕਸਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਦਿੱਖ ਦੇ ਨਾਲ
ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੁਜ਼ੂਕੀ ਨੂੰ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜ਼ੈਨ ਦਾ ਸੱਚਾ ਆਦਮੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ "ਧਰਮ ਨੂੰ, ਪਹਿਲਾਂ
ਸਾਰੇ, ਰਾਜ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ”ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਚੀਨੀ "ਬੇਕਾਬੂ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਕ" ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਜਪਾਨ ਨੂੰ "ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ" ਸਜ਼ਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜ਼ੈਨ ਮਾਸ-
ਟੇਰ ਹਾਰਦਾ ਸੋਗਾਕੂ, ਜਿਸਦੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਫਿਲਿਪ ਕਪਲੇਉ, ਮੇਜ਼ੂਮੀ ਤਾਈਜ਼ਾਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ
ਹਾਕੁਗੇਨ [ਇੱਕ ਰਿੰਜਾਈ ਜ਼ੇਨ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ] ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਕਿਓਟੋ ਵਿੱਚ ਹਾਨਾਜ਼ੋਨੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਖੇ]। 1939 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਲਿਖਿਆ: “[ਜੇ ਜਾਂ- dered to] ਮਾਰਚ: ਟ੍ਰੈਂਪ, ਟ੍ਰੈਂਪ, ਜਾਂ ਸ਼ੂਟ: ਧਮਾਕੇ, ਧਮਾਕੇ। ਇਹ ਹੈ
[ਗਿਆਨ ਦੇ] ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ।
ਜ਼ੈਨ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਦੀ ਏਕਤਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ-
ਪਵਿੱਤਰ ਯੁੱਧ [ਹੁਣ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ] ਦੇ ਸਿਖਰਲੇ ਹਿੱਸੇ" (ਵਿਕਟੋਰੀਆ,
1997).
ਡੇਜ਼ਨ ਵਿਕਟੋਰੀਆ, ਜਿਸਦਾ ਉੱਪਰ ਸਿੱਧਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਖੁਦ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਹਮਦਰਦ ਬਾਹਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸੀ ਸੋਟੋ ਜ਼ੈਨ ਬੋਧੀ ਪੁਜਾਰੀ ਹੈ।
ਸੁਜ਼ੂਕੀ ਦੇ ਆਪਣੇ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨਵਾਨ ਜ਼ੈਨ ਮਾਸਟਰ" ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੋਏਨ/ਸੋਏਨ/ਸੋ-ਆਨ - ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ 1893 ਦੀ ਧਰਮ ਸੰਸਦ (ਫੀਲਡਜ਼, 1992) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ - ਨੇ ਕਿਹਾ:
[A] ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੈ ਜੋ
ਅਸੰਗਤ ਹਨ, ਕਤਲ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ (ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਵਿੱਚ,
1997).
ਰਿਨਜ਼ਾਈ ਜ਼ੈਨ ਮਾਸਟਰ ਨੈਂਟੇਮਬੋ (1839 - 1925) ਜ਼ਰੂਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਗੇ:
ਦਇਆ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਕੋਈ ਬੋਧੀਸਤਵ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਹੈ-
ਜਾਨ ਲੈ ਲਈ (ਵਿਕਟੋਰੀਆ, 2003 ਵਿੱਚ)।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਓਮੋਰੀ ਸੋਗੇਨ ਲਈ, "'ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਜ਼ੈਨ ਮਾਸਟਰ' ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਜੀਵਨ 'ਜ਼ੈਨ ਕਲਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰਪੀਸ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ'":
"ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਤਲਵਾਰ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਲਕ ਦੀ ਬਜਾਏ...
ਜ਼ੈਨ ਦੇ, ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ 1920 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਇੱਕ
ਸੰਸਦ-42 ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤਿ-ਸੱਜੇ ਦੇ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਹਿੱਸਾ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਖੋਹਣਾ

ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕਤਲ ਰਾਹੀਂ ਮਾਨਸਿਕ ਲੋਕਤੰਤਰ
ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜਪਾਨ ਦੇ ਸਾਮਰਾਜੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੋ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ
ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ

ਏਜੰਡਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਬੁੱਧ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ
ਆਪਣਾ....
ਹੋਸੋਕਾਵਾ ਡੋਗੇਨ ਲਿਖਦਾ ਹੈ: “ਓਮੋਰੀ ਰੋਸ਼ੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਹੈ
ਰਵਾਇਤੀ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਜ਼ੈਨ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ” (ਵਿਕਟੋਰੀਆ, 2003)।
ਫਿਲਿਪ ਕਪਲੂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਵਿੱਚੋਂ, ਯਾਸੁਤਾਨੀ ਹਾਕੁ'ਨ ਨੂੰ ਜ਼ੈਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਖੰਭਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਮਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ "ਇੱਕ ਕੱਟੜ ਫੌਜੀ" ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ,
ਡੇਜ਼ਨ ਵਿਕਟੋਰੀਆ (2003) ਵਿਚਾਰ:
ਹਾਕੁਗੇਨ ਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ: “ਯਾਸੁਤਾਨੀ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ
ਕੱਟੜ ਫੌਜੀ, ਨਸਲੀ ਸ਼ਾਵਨਵਾਦੀ, ਲਿੰਗਵਾਦੀ,
ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ ਯਹੂਦੀ ਵਿਰੋਧੀ!”
2001 ਤੱਕ ਰਿਨਜ਼ਾਈ ਜ਼ੇਨ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਖਾ ਨੇ ਜਾਪਾਨੀ ਫੌਜਵਾਦ (WWII ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ) ਦੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਸਮਰਥਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਮੁਆਫੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ, ਉਸ ਫੌਜਵਾਦ ਦੀ ਤੁਲਨਾ "ਬੁੱਧ" ਨਾਲ ਕੀਤੀ।
ਧਰਮ” (ਵਿਕਟੋਰੀਆ, 2003)।
[D]ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ, ਜ਼ੈਨ ਗੁਰੂਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ,
ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਕਿ ਚੀਨੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ
ਬੋਧੀ ਦਇਆ ਦਾ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
"ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ" (ਵਿਕਟੋਰੀਆ, 2003)।
ਜ਼ੈਨ ਨੇ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਜਾਪਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨਵਾਨ ਜੀਵ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਨ।
ਇੱਕ ਜ਼ੈਨ ਗੁਰੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨੈਤਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਬਹੁਤ ਸਨ
ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਪਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜ਼ੈਨ ਮਾਸਟਰਾਂ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ "ਆਜ਼ਾਦ" ਸਨ। ਤੁਸੀਂ
ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਭਾਈਚਾਰੇ 'ਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਆਈਆਂ (ਕੋਰਨਫੀਲਡ, 1993)।
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਕੋਰਨਫੀਲਡ ਦੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਸਮਕਾਲੀ ਰਵੱਈਏ ਸਿਰਫ਼ "ਸ਼ੁੱਧ ਜ਼ੈਨ" ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਭਿਆਸ

ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਬਕਵਾਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਜ਼ੈਨ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਸਲੀ/ਰਵਾਇਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਢਾਲ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਜ਼ੈਨ ਇਨ ਦ ਆਰਟ ਆਫ਼ ਸੈਕਸ ਐਂਡ ਵਾਇਲੈਂਸ 43 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਕਿ "ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਾਲੇ ਜੀਵ ਹੁਣ ਬੋਧੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਣਜਾਣ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਨੈਤਿਕ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ," ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ "ਮੁਸੀਬਤਾਂ" ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਪਲਾਂਟ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਬਲਕਿ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ! ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਨੈਤਿਕ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦਾ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ" ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ: ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਉਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਸਖ਼ਤ ਹਨ ਜਾਂ ਢਿੱਲੇ ਜਦੋਂ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਹੋ: ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਗਤੀ ਸੀਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋੜਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਕੂਟਨੀਤਕ ਛੋਟ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ।
ਘੁਟਾਲੇ, ਅਕਸਰ ਜਿਨਸੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਮਰੀਕੀ ਜ਼ੈਨ (ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੋਧੀ) ਕੇਂਦਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਮੁੜ-
ਸੈਂਟ ਸਾਲ ਜ਼ੈਨ-ਸਮਰਥਿਤ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਜਾਪ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਜਾਪਾਨੀ ਫੌਜੀਵਾਦ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਰਕ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਝਾ ਕਾਰਕ ਹੈ
ਜ਼ੈਨ ਦੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਅਤੇ ਸਵਾਰਥੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀ ਘਾਟ, ਜਾਂ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ (ਵਿਕਟੋਰੀਆ, 2003)।
ਫਿਰ ਤੋਂ, ਉਹ ਬੇਬਾਕ ਪਰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਝਵਾਨ ਨਿਰੀਖਣ ਇੱਕ ਨਿਯੁਕਤ ਜ਼ੇਨ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਨਾ ਤਾਂ ਵੈਨ ਡੀ ਵੇਟਰਿੰਗ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੱਸਵੈੱਲ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਰੀਆ ਵਿੱਚ ਜ਼ੈਨ ਭਿਕਸ਼ੂ ਵਜੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਿਤਾਏ) ਡੀ.ਟੀ. ਸੁਜ਼ੂਕੀ ਜਾਂ ਕਪਲੇਉ ਦੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ

ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜ਼ੈਨ ਬਾਰੇ ਉਹ ਲਿਖਤਾਂ, ਉਹ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਮਕਾਲੀ ਏਸ਼ੀਆ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:
ਕੋਰੀਆ ਵਿੱਚ [ਆਧੁਨਿਕ ਜ਼ੈਨ] ਭਿਕਸ਼ੂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਧਾਰਮਿਕ ਸੋਚ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਦਾ.... ਇਹ ਭਿਕਸ਼ੂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ
ਜਦੋਂ ਕਿ ਜ਼ੈਨ ਗੁਰੂ ਅਚਾਨਕ ਗਿਆਨ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਆਪਣੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਖਲਾਈ ਦਾ ਨਿਯਮ-
ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜ਼ੈਨ ਲਿਖਤਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ-ਤ੍ਰਿਏਕ ਦੀ ਸਮਝ, ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਠੋਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਧਿਆਨ ਅਭਿਆਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੋਧੀ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਧਾਰ-
ਟਾਈਸ....
ਜ਼ੈਨ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੱਛਮੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਇਹ ਜ਼ੈਨ ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ (ਬਸਵੈੱਲ, 1992)। 44 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਕਰਨਾ

ਏਸ਼ੀਆ ਵਿੱਚ ਜ਼ੇਨ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਮੱਠ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਭਿਕਸ਼ੂ ਪਹਿਲਾਂ ਘੰਟਿਆਂ ਜਾਂ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦਾ ਹੈ।
ਜਦੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੱਠ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ
ਭਿਕਸ਼ੂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, "ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਰਿ- "ਖੋਜ!" ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਨ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ ਵਾਂਗ ਹੈ-
ਪ੍ਰਤੀ, ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ
ਭਿਕਸ਼ੂ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਓਸਾਕੂ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਨੀਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ
ਮਨ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਵਿਕਟੋਰੀਆ, 1997)।
ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਉਸ "ਮਨ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਥਿਤੀ" ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਭਿਕਸ਼ੂ ਵੀ, ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਰਧ-ਰਸਮੀ ਜਾਂ ਰਸਮੀ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਨਵ-ਪ੍ਰਾਣੀ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਗੇ।

ਉਹ ਸੀਨੀਅਰ ਭਿਕਸ਼ੂ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਿਖਲਾਈ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ
ਨਵੇਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਾਲ ਬਿਹਤਰ ਲੱਗਦੇ ਹਨ-
ings (ਵਿਕਟੋਰੀਆ, 1997)।

* * *

ਤਾਂ ਫਿਰ, ਉਸ ਵਿਆਪਕ ਗਿਆਨ ਦਾ ਕੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ੈਨ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਹਰਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹ ਸਕਦਾ ਹੈ?
ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਟਗਿਰੀ ਰੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਬ੍ਰੇਕ ਹੋਇਆ ਸੀ- ... ਕਿੰਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਹਾਨ ਚਾਨ ਅਤੇ ਜ਼ੈਨ ਗੁਰੂਆਂ ਦੁਆਰਾ
ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਝਿਜਕ ਦੇ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ,
"ਸ਼ਾਇਦ ਕੁੱਲ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ।" ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜ਼ੈਨ ਮਾਸਟਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ-
ਕਿੰਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਗਿਆਨਵਾਨ—ਡੂੰਘੇ ਗਿਆਨਵਾਨ—ਜਾਪਾ-
ਅੱਜ ਉੱਥੇ ਜ਼ੈਨ ਮਾਸਟਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਨਹੀਂ
ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਤੋਂ ਵੱਧ” (ਵਿਲਬਰ, 2000a)।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜ਼ੈਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਆਪਕ ਹਨ ਜੋ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਣਗਿਣਤ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ "ਬਕਵਾਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟਦੇ" ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ (ਭਾਵ, ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਲਗਭਗ ਇੱਕ) "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਨ" ਵਿਅਕਤੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਪਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ "ਦੁੱਖ ਦੇ ਹਿਸਾਬ" ਰਾਹੀਂ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਗਿਆਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ "ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ" ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ।
ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ "ਹਉਮੈ ਦੀ ਮੌਤ" ਜ਼ੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ।
ਸੈਕਸ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ੈਨ 45

[ਇੱਕ] ਧਿਆਨ ਭਿਕਸ਼ੂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ [ਦੇ ਉਲਟ
ਮੱਠ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ, ਆਦਿ] ਪੁਰਾਣੇ ਕੱਪੜੇ ਢੱਕ ਕੇ ਪਹਿਨਣਾ ਹੈ
ਪਰਤ ਉੱਤੇ ਪਰਤ ਪੈਚਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੱਪੜੇ ਹਨ
ਭੌਤਿਕ ਸੰਪਤੀਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਨਿਰਲੇਪਤਾ ਦਿਖਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ,
ਉਹ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੱਠ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਭਿਕਸ਼ੂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜੋ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਸੀ- ਟਿਊਨ ਹਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਪੋਲਿਸਟਰ ਗਾਊਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੇਂ ਸੈੱਟ ਨੂੰ ਬਦਲੇਗਾ

ਪੈਚਵਰਕ ਕੱਪੜੇ। ਆਪਣੇ ਖਾਲੀ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਧਿਆਨ
ਭਿਕਸ਼ੂ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਪੈਚ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਕੱਪੜੇ (ਬਸਵੈੱਲ, 1992)।
ਹੋਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਤਾਂ, ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੰਕਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪ੍ਰੇਰਣਾਦਾਇਕ ਕਾਰਕ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਮੋ-ਸਾਨ ਦਾ ਜਾਲ ਉਸਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ "ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੀ ਮਿਹਨਤ" ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ।
.... ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਲਗਭਗ ਦਸ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇੱਕ ਬਦਲ ਬਣ ਗਿਆ।
ਪੱਛਮੀ ਤੱਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਜ਼ੈਨ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ। ਦੁਰ-
ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਦੇ ਤਲੇ ਪਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਤੰਗੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ। ਲੰਬੇ ਚੋਲਿਆਂ ਹੇਠ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਮ ਚੇਲੇ
ਉਸਨੂੰ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕੈਡਿਲੈਕ ਖਰੀਦੋ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਘੁਟਾਲਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਲੰਬੇ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹੇ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਲਈ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਗੋਰੇ (ਵੈਨ ਡੀ ਵੇਟਰਿੰਗ, 2001)।
ਜਾਂ, ਹਾਇਕੂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:
ਲੰਬਾ ਸੁਨਹਿਰਾ, ਉੱਚੀਆਂ ਅੱਡੀ ਵਾਲੀਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ, ਵਾਹ!
ਕੀ ਇਹ ਲੰਬਾ ਹੋਇਆ ਰੇਸ਼ਮੀ ਚੋਗਾ ਹੈ?
ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ।
ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ "ਪੂਰਬੀ ਸੱਚਾਈਆਂ" ਨੂੰ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਅਤੇ ਬੇਰੋਕ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੱਦੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ? ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਐਨ-
ਜਪਾਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ੈਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, [ਸ਼ੁਨਰੀਯੂ] ਸੁਜ਼ੂਕੀ [ਦਾ
ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਜ਼ੈਨ ਸੈਂਟਰ, ਮਿਲੀਅਨ-ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੇਖਕ
ਜ਼ੈਨ ਮਾਈਂਡ, ਬਿਗਨਰਜ਼ ਮਾਈਂਡ] ਨੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ- ਯੋਗਤਾ.... ਸੁਜ਼ੂਕੀ ਨੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ [ਇੱਕ] ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਪਾਨ। ਪਤਨੀ ਨੇ ਇੱਕ ਨਨਰੀ ਵਿੱਚ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਪਤੀ
ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬੇਹੋਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ [ਸੋਟੋ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ,

ਈਹੀਜੀ ਵਿਖੇ ਪਹਾੜੀ ਮੱਠ। ਜ਼ੈਨ ਸੈਂਟਰ 46 ਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਜਪਾਨੀ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਭਿਆਨਕ ਅਨੁਭਵ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੂੰ
ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਵਿੱਗ ਖਰੀਦੀ, ਅਤੇ ਐਲ.ਏ. ਚਲੇ ਗਏ। (ਚੈਡਵਿਕ, 1999)।
"ਲਿਟਲ ਸੁਜ਼ੂਕੀ" ਨੇ ਖੁਦ 1966 ਵਿੱਚ ਏਸ਼ੀਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬੋਧੀ ਮੱਠ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਦੱਖਣ-ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਤਸਾਜਾਰਾ ਗਰਮ ਚਸ਼ਮੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਜ਼ੈਨ ਸੈਂਟਰ (SFZC) ਅਤੇ ਤਸ-ਸਜਾਰਾ ਦੇ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਬੋਧੀ (ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ) ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੇ "ਕੌਣ ਹੈ" ਵਾਂਗ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: ਐਲਨ ਵਾਟਸ, ਕਵੀ ਐਲਨ ਗਿਨਸ-ਬਰਗ ਅਤੇ ਪੁਲਿਤਜ਼ਰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਜੇਤੂ ਗੈਰੀ ਸਨਾਈਡਰ ਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਨੁਵਾਦਕ ਥਾਮਸ ਕਲੇਰੀ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰੀ ਈ. ਐਫ. ਸ਼ੂਮਾਕਰ, ਅਤੇ ਸਟੀਵਰਟ ਬ੍ਰਾਂਡ (ਹੋਲ ਅਰਥ ਕੈਟਾਲਾਗ ਦੇ ਸਹਿ-ਸੰਸਥਾਪਕ)। ਨਾਲ ਹੀ ਰੌਬਰਟ ਥੁਰ-ਮੈਨ, ਹਾਲੀਵੁੱਡ-ਦੇਵੀ ਉਮਾ ਦੇ ਹਾਰਵਰਡ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਵਿਦਵਾਨ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਘੋਸ਼ਿਤ "ਏਸ਼ੀਆ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਪੀ", ਜਿਸਨੂੰ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਪਹਿਲੇ ਅਮਰੀਕੀ ਤਿੱਬਤੀ ਬੋਧੀ ਭਿਕਸ਼ੂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋਨ ਬੇਜ਼, ਮਿਕ ਜੈਗਰ, ਅਤੇ ਅਰਲ ਮੈਕਗ੍ਰਾਥ, ਰੋਲਿੰਗ ਸਟੋਨ ਰਿਕਾਰਡਸ ਦੇ (ਸਾਬਕਾ) ਮੁਖੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਗ੍ਰੈਗਰੀ ਬੈਟਸਨ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਗਵਰਨਰ ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੈਰੀ ਬ੍ਰਾਊਨ, ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ (ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ) ਦਸਤਖ਼ਤ ਕੀਤੇ ਫਰੂਟਕੇਕ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਜ਼ੂਕੀ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ, ਰਿਚਰਡ ਬੇਕਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ।
ਕਿਉਂਕਿ, 1971 ਵਿੱਚ ਦੇਹਾਂਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੁਜ਼ੂਕੀ-ਰੋਸ਼ੀ ਨੇ ਬੇਕਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇਕਲੌਤਾ ਅਮਰੀਕੀ "ਧਰਮ ਵਾਰਸ", ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਚੇਲੇ ਤੱਕ ਬੁੱਧ-ਸੰਚਾਰ "ਪ੍ਰਸਾਰ" ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਸੀ। (ਬੇਕਰ, ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ, ਪਹਿਲਾਂ 1966 ਵਿੱਚ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵੱਡੀ LSD ਕਾਨਫਰੰਸ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।) "[ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?" ਮੈਂ ਸੁਜ਼ੂਕੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ.... "ਕੀ ਇਹ
ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਰਿਚਰਡ ਬੇਕਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ
ਉਸਦਾ ਮਨ ਬੁੱਧ ਦੇ ਮਨ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੈ? ਕੀ ਉਸਦਾ ਅੰਤਰ-
ਪੂਰਾ ਖੜ੍ਹਾ?"
“ਓਹ, ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ,” ਸੁਜ਼ੂਕੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। “ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾ ਬਣਾਓ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਮਝ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਸਮਝ-

"ਅਹਿਮਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ"...
ਇਹ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ।
ਸੁਜ਼ੂਕੀ ਨੇ ਲੈਕਚਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਕੁਝ ਖਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ-
cial,” ਜਾਂ “ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ” (ਚੈਡਵਿਕ,
1999).
ਸੈਕਸ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ੈਨ 47

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੇਕਰ ਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਵੈ- ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਵਾਲੀ ਸਮਝ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ:
ਸੰਚਾਰ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਹਉਮੈ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਾਲਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਜ਼ੈਨ ਮਾਸਟਰ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬੋਧੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇ; ਜੋ ਤੁਸੀਂ
"ਕੀ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਹੈ" (ਡਾਊਨਿੰਗ, 2001; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)।
ਅਤੇ ਫਿਰ, "ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਕੀ ਹੈ"?
ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਜ਼ੈਨ ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਮਠਾਠ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮਠਾਠ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਮਿਊਨਿਟੀ-ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਨਿਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਜਟ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਮੁੜ-
ਸਰੋਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, [ਬੇਕਰ] ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਨਾਗਰਿਕ ਦੁਆਰਾ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਤਨਖਾਹ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਅੱਧਾ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਤੱਕ (ਟਵਰਕੋਵ, 1994)।
ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ "ਫ੍ਰਿਸਕੋ ਜ਼ੈਨ ਮਾਸਟਰ" ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਜੋ ਫਿਰ ਰੀ-ਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਡਾਊਨਿੰਗ, 2001) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ:
• ਬੇਕਰ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
• ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ "ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਕੇ"
ਉਹ "ਸ਼ਾਨਦਾਰ" BMW ਵਿੱਚ ਤਸਾਜਾਰਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਝੁਕਣ ਵਾਲੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ "ਜ਼ੈਨ ਦਾ ਰਿਚਰਡ ਨਿਕਸਨ" ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ।
• ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਸਾਜਾਰਾ ਬੋਰਡ ਦੇ "ਜੀਵਨ ਭਰ" ਮੈਂਬਰ

ਜਦੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਬੇਕਰ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ "ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ"।
"ਜੋ ਬੇਕਰ ਨੇ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ," ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ
ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਵੱਈਆ ਕਿ 'ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ'"
(ਟਵਰਕੋਵ, 1994)।
ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਜ਼ੈਨ ਸੈਂਟਰ ਵਿਖੇ, ਆਈਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ
1983 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਖੀ ਨੇ ਕਈ ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ [ਸ਼ਾਮਲ] ਕੀਤਾ ਮਾਮਲੇ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ au- ਦੀ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪੈਟਰਨ
ਥੌਰਿਟੀ ਅਤੇ ਕਰਿਸ਼ਮਾ, ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ
(ਐਂਥਨੀ, ਆਦਿ, 1987)।
ਹੋਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਾਰਵਰਡ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ, ਵਿਆਹੇ ਬੇਕਰ ਨੂੰ "ਇੱਕ ਵਿਆਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਬੰਧ ਦੁਬਾਰਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-
"ਵੀਲਡ" (ਸ਼ਵਾਰਟਜ਼, 1996)। ਅਮੀਰਾਂ ਦਾ ਪਾਗਲ ਪਤੀ, ਲਿਥ 48 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੁਨਹਿਰੀ - ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਬੇਕਰ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰਮਾਇਆ ਸੀ (ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸਮਤ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ) - ਪਾਲ ਹਾਕਨ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਲੇਖਕ ਸੀ। ਉਹ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਸਮਿਥ ਅਤੇ ਹਾਕਨ ਗਾਰਡਨ ਟੂਲ (ਅਤੇ ਹੋਰ) ਕੈਟਾਲਾਗ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਰਿਚਰਡ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੇਕਰ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (ਟਵਰਕੋਵ, 1994)।
ਰਿਚਰਡ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਹੋਰ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਥਿਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਕਥਿਤ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ (ਡਾਊਨਿੰਗ, 2001)।
ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦ ਤਸਾਜਾਰਾ ਬ੍ਰੈੱਡ ਬੁੱਕ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਬੇਕਰ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ:
ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਿਹਾ: ਮੈਂ ਡਿੱਕ ਬੇਕਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੰਨੀ ਵਧੀਆ ਚੁਦਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ
ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਾਪਸ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ (ਡਾਊਨਿੰਗ ਵਿੱਚ, 2001).

ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਜਾਰੀ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕਤਾ ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ-ਰਿਚਰਡ ਨੇ [ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ] ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ- ਟ੍ਰੇਟਿਡ....
ਰਿਚਰਡ ਦਾ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਏਸਾਲੇਨ ਦਾ ਮਾਈਕਲ
ਮਰਫੀ ਨੇ ਰਿਚਰਡ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ "ਪੂਰਾ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅੰਦੋਲਨ
ਜ਼ੈਨ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੋਇਆ ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਅਪਾਹਜ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ” (ਡਾਊਨਿੰਗ,
2001).
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਅੱਜ ਤੱਕ, ਬੇਕਰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:
ਜ਼ੈਨ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਟੋਵਰਕੋਵ, 1994 ਵਿੱਚ)।
ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ "ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣ" ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਮਝ ਦੀ ਘਾਟ, ਜੋ ਕਿ ਅਣਜਾਣ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਗਿਆਨ, ਡੂੰਘੇ ਸੰਚਾਰ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਬੋਧੀਸਤਵ ਪ੍ਰਣਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਾਨੂੰ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਪਾਗਲ" ਆਦਿ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਜਾਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਪੀੜਤਾਂ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਬੇਕਰ ਦੀ 1983 ਦੇ "ਐਪੋਕੈਲਿਪਸ" ਤੋਂ ਉਭਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਨੋਬਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ, ਜ਼ੈਨ ਇਨ ਦ ਆਰਟ ਆਫ਼ ਸੈਕਸ ਐਂਡ ਵਾਇਲੈਂਸ 49 ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

ਵੀਅਤਨਾਮੀ ਬੋਧੀ ਥਿਚ ਨਹਤ ਹਾਨ, ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੋਂ ਬੇਕਰ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੀ ਪਾਪ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਨਾਲ ਹੀ, ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਵੱਲੋਂ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਨ ਲੈਣ ਦੀ ਉਸਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼, ਅਤੇ ਗਾਇਕਾ ਲਿੰਡਾ ਰੌਨਸਟੈਡ ਨਾਲ ਡਿਜ਼ਨੀਲੈਂਡ ਦੀ ਯਾਤਰਾ।
ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, [ਬੇਕਰ] ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਮੋੜਦਾ ਹੋਇਆ
ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਨੱਚਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜ਼ੈਨ ਸੈਂਟਰ। ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਨੱਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ” (ਟਵਰਕੋਵ, 1994)।

ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੀਰੋ ਖੁਦ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਪਣੇ ਸਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਸੜਦੇ ਦੇਖ ਕੇ: "ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਖੇਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"
ਅਤੇ "ਰਵਾਇਤੀ" ਦੂਰ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਬੇਕਰ ਦੇ ਕਥਿਤ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਰੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ?
ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਇਸ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸੀ
ਅਧਿਆਪਕ। ਇਹ ਰਵਾਇਤੀ ਮਾਡਲ ਸੀ। ਜੋ ਵੀ ਹੋਇਆ-
ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ (ਡਾਊਨਿੰਗ, 2001; ਇਟਾਲੀ- ics ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1983 ਦੇ "ਵਿਸਫੋਟ" ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
ਲੋਕ ਜਪਾਨ ਤੋਂ ਆਏ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ
ਅਧਿਆਪਕ ਤੋਂ ਨਾਖੁਸ਼, ਸਾਨੂੰ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕ
ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਯਵੋਨ ਰੈਂਡ, [ਡਾਊਨਿੰਗ, 2001] ਵਿੱਚ)।
ਨਾਖੁਸ਼ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਦੇਣ ਦਾ ਇਹ ਦਬਾਅ, ਇਸ ਅਸਮਰਥਿਤ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ "ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। (ਅਸਥਿਰ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ "ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ" ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂ-ਆਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹਨ।) ਕਿਉਂਕਿ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਰੈਂਡ ਵਰਗੇ ਨਿਰੀਖਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ "ਰਵਾਇਤੀ" ਸਮਾਜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂਆਂ/ਰਾਜਿਆਂ/ਸਮਰਾਟਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਅਤੇ ਉੱਤਰ-ਆਧੁਨਿਕ ਪੱਛਮ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਿਹਾਰਕ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ ਵਰਤੇ ਹਨ।
ਮੈਨੂੰ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ [ਕਿ ਜਪਾਨੀ ਸਮਰਾਟ] ਸੀ
[sic] ਮੈਂ ਅਤੇ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦਸ ਸਾਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਯੁੱਧ
[ਭਾਵ, ਦੂਜਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ] ਖਤਮ....
ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਸੀ ਕਿ ਚੀਨੀ ਘਟੀਆ ਹਨ ਅਤੇ ਗੋਰੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹਨ ਅਤੇ
ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਸਾਡਾ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਹੀ ਜੰਗ ਜਿੱਤ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਚੈਡਵਿਕ, 1994 ਵਿੱਚ)। 50 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਜਗੀਰੂ ਸਮਾਜ, ਗੁਰੂ ਵਰਗੇ, ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਰਾਟ - "ਪਰਮ ਸੱਚ ਦਾ ਰੂਪ" - ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਮੱਧ ਤੱਕ ਜਾਪਾਨ ਦੀ "ਦੈਵੀ ਧਰਤੀ"

ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਨਾਗਰਿਕਾਂ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵਿਕਟੋਰੀਆ (1997) ਜ਼ੈਨ ਐਟ ਵਾਰ, ਵੈਨ ਵੋਲਫਰੇਨ (1990) ਦ ਏਨਿਗਮਾ ਆਫ਼ ਜਾਪਾਨੀ ਪਾਵਰ, ਅਤੇ ਬੈਰੀ (1992) ਡੇਵ ਬੈਰੀ ਡਜ਼ ਜਪਾਨ ਵੇਖੋ।
ਅੱਗੇ, ਸਵਰਗੀ ਸ਼ੁਨਰੀਯੂ ਸੁਜ਼ੂਕੀ ਦੇ ਜਪਾਨੀ ਅਧਿਆਪਕ, ਗਯੋਕੁਜੁਨ ਸੋ-ਓਨ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਜੀਵਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਸੁਜ਼ੂਕੀ 1917 ਵਿੱਚ ਤੇਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੋ-ਓਨ ਦਾ ਚੇਲਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੋ-ਓਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ (ਜਾਪਾਨੀ) ਵਪਾਰੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਅਫੇਅਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।
[ਈ] ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ.... ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ-ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਆਮ ਅਸਵੀਕਾਰ ਸੀ।
ਇਹ ਸੋਨ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਰਕ ਸੀ (ਚਾਡ-ਵਿਕ, 1999)।
ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ-ਤੋੜ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ "ਆਮ ਅਸਵੀਕਾਰ" ਨਾਲ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਅਰਥਪੂਰਨ ਨਿੰਦਾ ਜਾਂ ਕਰੀਅਰ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ "ਆਮ ਅਸਵੀਕਾਰ" ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਗੁਆਚੇ ਸਨਮਾਨ, ਆਦਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ, ਅੱਗੇ, ਸੋ-ਆਨ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲੀ ਆ ਰਹੀ "ਪਰੰਪਰਾ" ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਸੀ:
ਈਡੋ ਯੁੱਗ [1600-1868] ਵਿੱਚ, ਬੋਧੀ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ-
ry, ਪਰ ਮੰਦਰ ਵਿਅਸਤ ਥਾਵਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਜਾਰੀ
ਮਾਮਲੇ ਕੁਝ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸਨ। ਔਰਤਾਂ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ
ਮੰਦਰਾਂ, ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ, ਕਈ ਵਾਰ, ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਦੇ ਨਾਲ (ਚੈਡਵਿਕ, 1999; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।
ਓਟੋਰੀ [1814-1904] ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਬਡ-
ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਧਿਸ਼ਟ ਪੁਜਾਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਸਨ
ਇਸਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨਾ (ਵਿਕਟੋਰੀਆ, 1997; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)।
ਜਪਾਨ ਵਿੱਚ [ਮੈਂ] ਜ਼ੇਨ ਮੱਠਾਂ ਵਿੱਚ... ਮਰਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੈਕਸ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇੱਕ ਆਮ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਰਜਿਤ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੋਵੇਂ ਰਿਹਾ ਹੈ
(ਡਾਊਨਿੰਗ, 2001; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।
ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ

ਹਨੇਰੇ ਕਬਰਸਤਾਨ ਤੋਂ ਧੂੰਏਂ ਦਾ। ਇਹ ਤੀਜੇ ਜ਼ੈਨ ਇਨ ਦ ਆਰਟ ਆਫ਼ ਸੈਕਸ ਐਂਡ ਵਾਇਲੈਂਸ 51 ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜਾਂ ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਭਿਕਸ਼ੂ ਧਾਰਮਿਕ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਲਈ ਜੌਸ ਸਟਿਕਸ ਜਗਾਉਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ; ਉਹ
ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਵਰਜਿਤ [ਇਟਾਲਿਕ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ] ਸਿਗਰਟ ਅੰਦਰ ਛੁਪਾ ਰਹੇ ਸਨ
ਕਾਈਦਾਰ ਕਬਰਾਂ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ....
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੋਡੋ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਭੁਲੱਕੜ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਔਰਤ ਦੇ ਹਾਸੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ
ਪਤਲੀਆਂ-ਦੀਵਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਕਮਰਿਆਂ ਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ ਕਿ ਕੀ
ਜਦੋਂ ਰੋਸ਼ੀ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਮੈਂ ਟੈਰਾਕੋਟਾ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ
ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਘਰ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਦਿਆਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ [ਕੁੱਤੇ ਦੇ] ਪਕਵਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ- ਦਿਨਾਰੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਕਿਬਲ। ਇਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।
ਕਿ [ਬੋਧੀ ਖੁਰਾਕ ਵਿੱਚ ਵਰਜਿਤ] ਚੁੱਲ੍ਹੇ 'ਤੇ ਮਾਸ
ਕੁੱਤੇ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਬੋਹਮ, 1996)।
ਅਜਿਹੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜ਼ਾ-ਰਹਿਤ, ਸਮਕਾਲੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ-
ਬ੍ਰੇਕਿੰਗ, ਜੈਨਵਿਲਮ ਵੈਨ ਡੀ ਵੇਟਰਿੰਗ (1999) ਕਿਓਟੋ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ:
ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਨੇ ਤੋੜਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਲੱਭ ਲਏ ਸਨ
ਮੱਠ ਦੇ ਨਿਯਮ.... ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੂਟ ਅਤੇ ਏ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ
ਟੋਪੀ ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਦੇ ਦੇਖਿਆ
ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੰਧ।
"ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੰਧ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ?" ਮੈਂ
ਹਾਨ-ਸਾਨ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਭਿਕਸ਼ੂ, ਜੋ ਮੇਰਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ
ਦੋਸਤ।
"ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ," ਹਾਨ-ਸਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਸਿਨੇਮਾ ਜਾਣਾ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਪੱਬ ਜਾਣਾ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਸਾਕੇ ਪੀਣ ਲਈ,

ਪਰ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਵੇਰੇ 3:30 ਵਜੇ ਸਾਨੂੰ
ਮਾਸਟਰ ਨੂੰ ਮਿਲੋ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਬਦਬੂ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ। ਅਤੇ
ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਵੇਸ਼ਵਾਵਾਂ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।"
ਜ਼ੇਨ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਭਿਕਸ਼ੂ, ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਥੇਰਵਾਦ) ਦੇ ਉਲਟ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਹੁੰ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਗੁਪਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਜੋ "ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ" ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਏਸ਼ੀਆਈ ਭਾਈਚਾਰੇ/ਸਮਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੱਠ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਨੁਕਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ "ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ" - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਕਰਾਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਅਸਕੇਨਾਸੀ, 1978) ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਣਉਚਿਤ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਜਾਂ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ "ਸਿਰਫ਼ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ"। 52 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦੇਣਾ

ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੋਂ ਲੈਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨੁਕਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚਾਹਵਾਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ। ਇਹ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, "ਗੁਰੂ ਖੇਡ" ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਝੂਠੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣ।
ਨਾ ਹੀ ਵੈਨ ਡੀ ਵੇਟਰਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ:
ਕੁੜੀਆਂ ਨੇ ਸੱਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸੋਡੋ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਪੱਥਰ ਸੁੱਟੇ।
ਲਾਲ ਰਿਬਨ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ.... ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਪੱਥਰ ਲੱਗਿਆ ਸੀ
(ਵੈਨ ਡੀ ਵੇਟਰਿੰਗ, 2001)।
ਗਿੱਲੀ ਰਾਤ, ਇੱਕ ਪੱਥਰ, ਆਉਚ!
ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਲਾਲ ਰਿਬਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦਾ ਹੈ
ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣਾ

ਪਰ ਅਜਿਹੇ "ਗਿਆਨ" ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ... ਜਿੱਥੇ ਨੇਕ, ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਮਰ ਚੇਲੇ ਲੱਕੜ ਕੱਟਦੇ ਹਨ, ਪਾਣੀ ਕੱਢਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸੈਕਸ ਕਰਦੇ ਹਨ... ਇੱਕ ਜ਼ੈਨ ਤੀਰਅੰਦਾਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤ, ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਕਿਰਪਾ, ਡੱਚ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ—
ਇੱਕ ਜਪਾਨੀ ਤੀਰਅੰਦਾਜ਼ੀ - ਚੋਲੇ, ਝੁਕਣਾ, ਗੋਡੇ ਟੇਕਣਾ, ਨੱਚਣਾ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ।
ing, ਆਪਣੇ ਧਨੁਸ਼ ਦੀ ਰੱਸੀ ਖਿੱਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ... ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਤੀਰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੰਝ ਗਿਆ (ਵੈਨ ਡੀ ਵੇਟਰਿੰਗ, 2001)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਓਟੋ ਮੱਠ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਪੱਥਰ ਸੁੱਟਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ - ਨਰਮ ਲਾਲ ਰੇਸ਼ਮੀ ਰਿਬ-ਬੋਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਮਿੱਠੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ - ਹਰ ਵਾਰ ਸਭ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ।

ਅਧਿਆਇ VII

ਸੈਕਸ, ਅਨੰਦ,
ਅਤੇ ਰੌਕ 'ਐਨ' ਰੋਲ
(ਸਵਾਮੀ ਸਚਿਦਾਨੰਦ)

ਸਵਾਮੀ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਵਰਜੀਨੀਆ ਦੇ ਬਕਿੰਘਮ ਕਾਉਂਟੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਾਵਿਲੇ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਸਨ - ਜੋ 1979 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਿਊਯਾਰਕ, ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸੈਟੇਲਾਈਟ ਇੰਟੈਗਰਲ ਯੋਗਾ ਸੰਸਥਾਨ ਸਨ।
ਉਹ 1914 ਵਿੱਚ ਦੱਖਣੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਸੀ ਪਰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਠਾਈ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੋਜ 'ਤੇ ਲੱਗ ਗਿਆ।
1949 ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਿਵਾਨੰਦ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਵਾਮੀ ਵਜੋਂ ਦੀਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ। ਉਸਦੇ ਮੌਨਿਸਟਿਕ ਨਾਮ, ਸਚਿਦਾਨੰਦ, ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਅਸਥਿਤੀ-ਗਿਆਨ-ਆਨੰਦ"।
ਉਹ 1966 ਵਿੱਚ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਕਲਾਕਾਰ ਪੀਟਰ ਮੈਕਸ ਦੇ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਆਇਆ ਸੀ।
ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਫੈਲ ਗਈ ਕਿ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਨੇ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਪਾਣੀ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇ ਕੇ ਇੱਕ ਚੇਲੇ ਦੀ ਗੁਰਦੇ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
ਉਸਨੇ 1969 ਵਿੱਚ ਵੁੱਡਸਟਾਕ ਵਿਖੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੰਗੀਤ ਉਤਸਵ ਨੂੰ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਰਾਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ:

53
54 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਕੁਝ "ਬਣਾਉਣ" ਵਾਲੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ, ਉਸ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ
ਸਵਰਗੀ ਸੰਗੀਤ। ਮੈਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ
ਇਸ ਮਹਾਨ, ਮਹਾਨ ਸੰਗੀਤ ਉਤਸਵ (ਸ਼ਨੀਵਾਰ) ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਮੌਕਾ

ਚਿਦਾਨੰਦ, [ਵੀਨਰ, 1972] ਵਿੱਚ).
ਵੁੱਡਸਟਾਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਨੇ ਕਾਰਨੇ-ਗੀ ਹਾਲ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ "ਕਲਾਸ ਐਕਟ" ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
ਪਿਲਸਬਰੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪੋਸ਼ਣ ਬਾਰੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ।
1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੱਕ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਇੰਟੈਗਰਲ ਯੋਗਾ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਕੇਂਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ। 70 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਤੱਕ, ਸਚਿਦਾਨੰਦ (1977) ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਖੁਰਾਕ ਮਾਹਰ ਡਾ. ਡੀਨ ਓਰਨਿਸ਼, ਮਾਡਲ ਲੌਰੇਨ ਹਟਨ, ਜੈਫ "ਦ ਫਲਾਈ" ਗੋਲਡਬਲਮ, ਅਤੇ ਕੈਰਲ "ਯੂ ਹੈਵ ਗੌਟ ਏ ਫ੍ਰੈਂਡ" ਕਿੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੋਗੀ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਕਨੈਕਟੀਕਟ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ।
ਵਰਜੀਨੀਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਾਵਿਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਨਿੱਘੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਵਾਨੰਦ ਹਾਲ ਉੱਥੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਲਈ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਸੀ, ਜੋ ਹਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸਟੇਜ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ 600 ਏਕੜ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਰਾਜ-ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਰੀਬ "ਪ੍ਰਜਾ" ਲਈ ਜੀਵਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ:
ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ [ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ] ਦੇ ਰਸਮੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ
"ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਜੀਵਨ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ"
ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂਦੇਵ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ [ਭਾਵ, ਸਚਿਦਾ- ਨੰਦਾ]। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ, ਮਨ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਬੁੱਧੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ,
ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਭੌਤਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ।" ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ
ਖਾਣੇ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਰਗੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ
ਕਈ ਵਾਰ ਖਰਾਬ ਟ੍ਰੇਲਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ
ਚੂਹੇ ਜਾਂ ਜੂੰਆਂ (ਕੈਟਜ਼, 1992)।
ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਨੇ ਖੁਦ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਕੈਡੀਲੈਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੈਰੀ ਲਾਲ ਰੋਲਸ-ਰਾਇਸ ਖਰੀਦੀ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਦੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਵਾਲੇ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੀ
ਰੌਕ 'ਐਨ' ਰੋਲ ਦੇ ਦਰਜਨਾਂ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੈਠ ਗਏ

"ਅਪਮਾਨਜਨਕ" ਗੀਤਾਂ ਅਤੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਸ਼ੋਅ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸੂਚੀ ਯੋਗਾਵਿਲ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਐਸ਼-ਸੈਕਸ, ਬਲਿਸ, ਅਤੇ ਰੌਕ 'ਐਨ' ਰੋਲ 55 ਵਿਚਕਾਰ ਡੇਟਿੰਗ

ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਭੇਡੂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਫਿਰ ਆਸ਼ਰਮ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ
ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡੇਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ,
ਜਿਨਸੀ ਸੰਪਰਕ, ਸੀਮਤ ਸੰਗੀਤ ਸੁਣਨਾ, ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਘੜੀਆਂ
ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਸ਼ੋਅ।
ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਕਦੇ ਵੀ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਏ।
ਨਵੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ 'ਤੇ, ਪਰ ਵਸਨੀਕ ਸਮਝ ਗਏ ਕਿ
ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਛਾਪ (ਕੈਟਜ਼, 1992) ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ।
ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਆਸ਼ਰਮ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਰੂਸ ਸਪ੍ਰਿੰਗਸਟੀਨ ਦਾ ਐਲਬਮ ਸੁਣਨ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਅਜੀਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ: ਪਾਵਰ-ਪੌਪ ਬੈਂਡ ਵੀਜ਼ਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਗਾਇਕ, ਰਿਵਰਸ ਕੁਓਮੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਯੋਗਾਵਿਲ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ।

* * *

ਕੁਝ ਲੋਕ ਤਾਂਤਰਿਕ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ।
ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂਤਰਿਕ ਯੋਗਾ ਸਿਖਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
"ਆਓ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੌਂ ਜਾਓ।" ਭਾਰੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ
ਕੁਝ ਅਖੌਤੀ ਗੁਰੂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ
ਸੈਕਸ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰੋ। ਕਹੋ, 'ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
ਤੂੰ, ਮੇਰਾ ਭਗਤ'"...
ਯੋਗਾ ਭਿਖਸ਼ੂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ
ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਪਿਆਸ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਜਾਂ- ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ

ਇੰਦਰੀਆਂ (ਸਚਿਦਾਨੰਦ, [ਮੈਂਡੇਲਕੋਰਨ, 1978] ਵਿੱਚ)।
ਗੁਰੂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸਵਾਮੀ ਜੀ ਹਨ [ਭਾਵ,
ਸਚਿਦਾਨੰਦ] ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਮੁਹਾਰਤ
ਅਤੇ ਮਨ, ਦਿਲ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ, ਅਤੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ-
"ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਉਮਰ" (ਸੱਚਿਦਾਨੰਦ, 1977 ਵਿੱਚ)।
ਮੱਠ ਦੇ ਪ੍ਰਣ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਸਵਾਮੀ" ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਦੁਬਾਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸੁਭਾਵਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਗੰਭੀਰ ਵਾਅਦੇ ਨੇ "ਵੁੱਡਸਟਾਕ ਸਵਾਮੀ" ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਪ੍ਰਿੰਗਸਟੀਨ ਦੇ ਦ ਰਾਈਜ਼ਿੰਗ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ "ਹਿੱਲਣ" ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ:
1991 ਵਿੱਚ ਕਈ ਮਹਿਲਾ ਫਾਲੋਅਰਜ਼ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਰਤਿਆ ਸੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਭੂਮਿਕਾ।
ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜਨਤਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਭੱਜ ਗਏ-
ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੈਂਕੜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ IYI ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ
ਸਕੂਲਾਂ, ਪਰ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। 56 ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇੰਟੈਗਰਲ ਯੋਗਾ ਸੰਗਠਨ ਘੱਟ ਗਿਆ
1/3 ਤੋਂ ਵੱਧ। ਹੀਲਿੰਗ ਥਰੂ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ
ਸੱਚ ਨੈੱਟਵਰਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੱਠ ਹੋਰ
ਔਰਤਾਂ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਆਈਆਂ (ਐਸ. ਕੋਹੇਨ,
2002 ਏ)।
[ਸੁਜ਼ਨ ਕੋਹੇਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ] ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਨੇ ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ
1969 ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ [ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀ-
een] ਤੋਂ 1977 ਤੱਕ (ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਪ੍ਰੈਸ, 1991)।
ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੇਲਾ, ਉਨ੍ਹੀ ਸਾਲਾ ਸਿਲਵੀਆ ਸ਼ਾਪੀਰੋ,
ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ।
“ਮਨੀਲਾ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ [ਆਪਣੇ ਦੋ ਵਾਰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਮਾਲਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ
"ਮੈਨੂੰ] ਓਰਲ ਸੈਕਸ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਾਪੀਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ (ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਪ੍ਰੈਸ, 1991)।
ਦਸੰਬਰ [1990] ਤੱਕ, ਜੋਏ ਜ਼ੁਕਰਮੈਨ ਇੱਥੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ

ਯੋਗਵਿਲੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਵਾਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨੰਦ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।
ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਚਿਦਾਨੰਦ
ਪਿਛਲੀਆਂ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜ਼ੁਕ- ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਸਨ। ਕਰਮਨ ਨੇ ਕਿਹਾ (ਮੈਕਗੀ, 1991)।

* * *

ਗੁਰੂ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਥਿਰ ਬੁੱਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ... ਜਿਸ ਕੋਲ ਮੁੜ-
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਲਾਈਵ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅਹਿਸਾਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਸਥਿਰ; ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਘਬਰਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋਗੇ,
ਕੁਝ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ (ਸੱਚਿਦਾਨੰਦ, 1977)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਸਵਾਮੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ:
ਘੰਟਿਆਂ ਬੱਧੀ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਜਾਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ
ਰੀਅਰਵਿਊ ਮਿਰਰ ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ, ਹੈਰੀ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ
ਸਵਾਮੀ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਂਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸਨ, ਸਗੋਂ
ਇੱਕ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਚਿੜਚਿੜਾ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਹੈਰੀ ਨੇ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਸਾਰੇ ਕਾਰਪਿੰਗ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ
ਹੋਣਾ (ਕੈਟਜ਼, 1992)।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"
ਇੱਕ "ਸਥਿਰ" ਆਦਮੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੇਖੇਗਾ, ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਚੀ-ਦਾਨੰਦ (1977) ਨੇ ਭਗਵਦ ਗੀਤਾ ਤੋਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:
ਸੈਕਸ, ਬਲਿਸ, ਅਤੇ ਰੌਕ 'ਐਨ' ਰੋਲ 57

ਆਤਮ-ਗਿਆਨੀ ਮਨੁੱਖ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹਨ।
[ਭਾਵ, ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਅਕਤੀ] ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ,
ਇੱਕ ਗਾਂ, ਇੱਕ ਹਾਥੀ, ਇੱਕ ਕੁੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਗੌੜਾ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:
ਲੋਰੇਨ [ਸੱਚਿਦਾਨੰਦ ਦੇ] ਕੈਡਿਲ- ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ।

ਲੱਖਾਂ... ਜਦੋਂ ਸੁੰਦਰ ਮਾਡਲ [ਲੌਰੇਨ ਹਟਨ] ਅਤੇ
ਗੁਰੂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਚੜ੍ਹ ਗਏ। ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
ਲੋਰੇਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਵੱਲ ਝਾਕਣ ਦੇ ਅਤੇ
ਆਪਣੇ ਖਿਝੇ ਹੋਏ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਭੌਂਕਣਾ, "ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਾ ਬੰਦ ਕਰੋ" (ਕੈਟਜ਼, 1992)।

* * *

ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਦਾ ਅਗਸਤ 2002 ਵਿੱਚ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੱਗੇ ਜਿਨਸੀ ਦੁਰਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ:
"ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ," [ਸੱਚਿਦਾਨੰਦ] ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ
ਅੱਠ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ [ਭਾਵ, 1991 ਵਿੱਚ]। “ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਉਂ ਹਨ
ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਮੇਰੇ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ” (ਐਸ. ਚੋਪੜਾ, 1999)।
ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਯੋਗਾਵਿਲ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਥਿਤ "ਮਨ ਕੰਟਰੋਲ" ਘੁਟਾਲੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ-
ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦੀ ਔਰਤ, ਕੈਥਰੀਨ ਚੇਂਗ (ਐਕਸਟਰਾ, 1999)।

ਅਧਿਆਇ ਅੱਠਵਾਂ

ਛੇਵੀਂ ਬੀਟਲ
(ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਮਹੇਸ਼ ਯੋਗੀ)

ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਜੌਨ ਐਸ. ਹੇਗੇਲਿਨ... ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ "ਆਈਨਸਟਾਈਨ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗਾ"
ਜਾਂ ਗਾਂਧੀ” (ਗਾਰਡਨਰ, 1996)।
ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਸੀ-
ਉਸਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੈ।
(ਬਕਮਿੰਸਟਰ ਫੁਲਰ, [ਫੋਰਮ, 1973] ਵਿੱਚ)।
ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਅੰਦੋਲਨ... ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸਰਵ-ਵਿਗਿਆਨ (ਸਕਾਟ, 1978)।

1918 ਵਿੱਚ ਜਨਮੇ, ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਮਹੇਸ਼ ਯੋਗੀ ਨੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ "ਗੁਰੂ ਦੇਵ", ਸਵਾਮੀ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਸਰਸਵਤੀ ਤੋਂ ਟ੍ਰਾਂਸੈਂਡੈਂਟਲ ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ® (TM®) ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਦੇ "ਉੱਤਰੀ ਸੀਟ" ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸਨ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਚਾਰ ਯੋਗਿਕ "ਪੋਪਾਂ" ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ। ਉਸਨੇ ਗੁਰੂ ਦੇਵ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤੇਰਾਂ ਸਾਲ ਯੋਗਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 1953 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਈ। ਫਿਰ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ("ਮਹਾਨ ਰਿਸ਼ੀ") 1959 ਵਿੱਚ ਲੰਡਨ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।
58
ਛੇਵੀਂ ਬੀਟਲ 59

ਉੱਥੇ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ, ਟੀ.ਐਮ. ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ।
ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮੰਤਰ ਯੋਗ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰ ਸਵੇਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਵੀਹ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ

ਇੱਕ ਲੜੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। (ਅਜਿਹੇ ਮੰਤਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਸਸਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ।)
ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਸਨ। “ਸਾਰੇ
ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦੀ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। "ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸੌ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹਠ ਯੋਗਾ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ, ਉਡੀਕ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੁਬਾਰਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ-
ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ। ਟ੍ਰਾਂਸੈਂਡੈਂਟਲ ਮੈਡੀਟਾ ਲਈ ਕੋਈ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਹੈ-
ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ
"ਕਿਨਾਰਾ" (ਈਬੋਨ, 1968; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।
ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਟੀਐਮ ਦੇ ਫੈਲਾਅ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਨੀਆ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਲਈ ਵੀ ਵੱਡੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਸਨ:
ਉਸਨੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਣਗਿਣਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ
ਹੋਰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਟੂਰ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਅਪਣਾਇਆ-
ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਦੇ 10% ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 1% ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ-
"ਯੁੱਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ"
ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲ” (ਈਬੋਨ, 1968)।
[TM] ਲਹਿਰ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਗਿਆਨਵਾਨ ਆਦਮੀ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਸੋਚ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ "ਅਸੀਮਤ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਚੇਤਨਾ।" ਉਹ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ-
ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ (ਪੈਟਰਿਕ ਐਲ. ਰਿਆਨ, [ਲੈਂਗੋਨ ਵਿੱਚ, 1995]).
1967 ਦੀ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ, ਪਰਮ ਪਾਵਨ ਨੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੀਟਲਜ਼ ਨੇ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਭਾਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫੈਬ ਫੋਰ - ਮਿਕ ਜੈਗਰ ਅਤੇ ਮਾਰੀਅਨ ਫੇਥਫੁੱਲ ਦੇ ਨਾਲ - ਯੋਗੀ ਦੇ ਸੱਦੇ 'ਤੇ ਬੈਂਗੋਰ, ਨੌਰਥ ਵੇਲਜ਼ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਆ। ਬੈਂਗੋਰ ਵਿੱਚ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਂਕੜੇ ਚੀਕਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਨੇ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਮਨਮੋਹਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਸਨ।
ਰਵੀ ਸ਼ੰਕਰ ਵਾਂਗ, [ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ] ਅਣ-

ਸਮੂਹ ਦੇ ਕੱਦ ਤੋਂ ਜਾਣੂ, ਪਰ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਾਲ ਲੈਸ
ਰਿਕਾਰਡਾਂ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰੈਸ਼-ਕੋਰਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੋ- ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੋਲਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ। ਫਲੈਟ-60 ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਦ ਗੁਰੂਸ

ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਨ, ਬੀਟਲਜ਼ ਉਸ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ
ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਉਹ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਤੀ ਇਮਾਨਦਾਰ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ
ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਦਸਵੰਧ ਆਪਣੀ ਸਵਿਸ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਬੈਂਕ ਖਾਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਾਂਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਮਾ-
ਹਰੀਸ਼ੀ ਨੇ ਅਮਰੀਕੀ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਚਾਰੇ ਹੋਣਗੇ
ਉਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਟੀਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਅਭਿਨੈ (ਕਲੇਸਨ, 1996)।
ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬੀਟਲਜ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦੀ ਫੀਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਸੀ - ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰਕਮ
(ਕਲੀਨ ਅਤੇ ਕਲੇਨ, 1979)।
ਫਰਵਰੀ, 1968 ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ, ਜੌਨ, ਪਾਲ, ਜਾਰਜ ਅਤੇ ਰਿਨ-ਗੋ, ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਾ-ਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ ਰਿਟਰੀਟ ਪਹੁੰਚੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੀਚ ਬੁਆਏਜ਼ ਦੇ ਮਾਈਕ ਲਵ ਅਤੇ "ਮੈਲੋ ਯੈਲੋ" ਡੋਨੋ-ਵੈਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਵੀਂ ਸਿਨਾਟਰਾ-ਰਹਿਤ ਮੀਆ ਫੈਰੋ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਛੋਟੀ ਭੈਣ, ਪ੍ਰੂਡੈਂਸ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। (ਦਿ ਡੋਰਜ਼ ਅਤੇ ਬੌਬ ਵੇਅਰ, ਗ੍ਰੇਟਫੁੱਲ ਡੈੱਡ ਲਈ ਗਿਟਾਰਿਸਟ, ਵੀ ਟੀਐਮ ਪ੍ਰਤੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸਨ, ਪਰ ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਮਕਾਲੀ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਕਾਰਾ ਹੀਥਰ ਗ੍ਰਾਹਮ ਅਤੇ ਨੋਬਲ ਪੁਰਸਕਾਰ ਜੇਤੂ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਾਇਨ ਜੋਸਫਸਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਪਲੱਸ ਦੀਪਕ ਚੋਪੜਾ
[ਦੇਖੋ ਟ੍ਰਾਂਸਨੈੱਟ, 2004], ਜਿਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਕਣ ਵਾਲੀ ਕਿਤਾਬ ਕੁਆਂਟਮ ਹੀਲਿੰਗ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ। ਨਾਲ ਹੀ, ਇੱਕ ਸਮੇਂ, ਕਲਿੰਟ ਈਸਟਵੁੱਡ ਅਤੇ ਕੁਆਰਟਰਬੈਕ ਜੋਅ ਨਮਥ।)
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿੰਗੋ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ:
ਸਾਡੇ ਚਾਰਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਭਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ-
ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਖਰੀਦੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਹ ਸਿਰਫ਼
ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਕੁਝ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ
ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸ ਪਾੜੇ ਨੂੰ ਭਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ (ਗਿਊਲੀਆਨੋ ਵਿੱਚ,

1986).
ਬੀਟਲਜ਼ ਦਾ 1968 ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਾਅ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਹੋਣਾ ਸੀ।
ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਿੰਗੋ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਮੌਰੀਨ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਲੇ ਗਏ, "ਛੁੱਟੀਆਂ ਕੈਂਪ" ਦੇ ਮਾਹੌਲ, ਖਾਣੇ ਦੀ ਮਸਾਲੇਦਾਰਤਾ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀੜੇ- ਮਕੌੜੇ ਅਤੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਤਾਪਮਾਨ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤਾਪਮਾਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। ਖੈਰ, ਇਹ ਭਾਰਤ ਸੀ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਜੇ ਘਾਤਕ ਮਸਾਲੇਦਾਰ ਪਕਵਾਨ, ਮੱਛਰ, ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੀੜੇ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਖਾਣਯੋਗ ਗਰਮੀ ਨਹੀਂ? ਜੇ ਉਹ ਨਰਮ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਠੰਡਾ ਮੌਸਮ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਵਰਪੂਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, "ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ" ਬੈਂਗਰ ਅਤੇ ਮੈਸ਼ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ।
ਛੇਵੀਂ ਬੀਟਲ 61

ਪਾਲ ਮੈਕਕਾਰਟਨੀ ਅਤੇ ਜੇਨ ਐਸ਼ਰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਆ ਗਏ, ਘਰ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੌਨ ਅਤੇ ਸਿੰਥੀਆ ਅਤੇ ਜਾਰਜ ਅਤੇ ਪੈਟੀ ਡਟੇ ਰਹੇ, ਜੌਨ ਅਤੇ ਜਾਰਜ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੀਤ ਲਿਖੇ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵ੍ਹਾਈਟ ਐਲਬਮ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸ ਡਿਸਕ 'ਤੇ ਤੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੀਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਰਚੇ ਗਏ ਸਨ। "ਡੀਅਰ ਪ੍ਰੂ-ਡੈਂਸ," ਇੱਕ ਲਈ, ਮੀਆ ਫੈਰੋ ਦੀ ਭੈਣ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਇੰਨੀ ਇੱਛੁਕ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਜੌਨ ਅਤੇ ਜਾਰਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਚੈਲੇਟ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਇਕਾਂਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ "ਬਾਹਰ ਖੇਡਣ ਲਈ" ਲਿਆਵੇ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਥੇ ਸਮੁੱਚੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਜਲਦੀ ਹੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭੰਗ ਹੋ ਗਈ: [ਏ] ਸਹੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮਹਾਂ-
ਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਉੱਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਸਨ ਸਾਥੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਅਦਾਕਾਰਾ ਮੀਆ ਫੈਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਿਰਛੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੈਰ-
ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ, ਜਾਂ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ,
ਉਹ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ (ਗਿਉਲੀਆਨੋ, 1986)।
ਫੈਰੋ ਦੇ ਆਪਣੇ (1997) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਸੀ ਜੋ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਗੁਫਾ/ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਧਿਆਨ ਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਬੇਲੋੜੇ ਜੱਫੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਰਿਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ

ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਨੂੰ ਚਿਕਨ ਭੇਟ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਘੱਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ (ਕਲੇ-ਸਨ, 1996)।
ਬੀਟਲਜ਼ ਦਾ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੋਹਭੰਗ ਦੌਰਾਨ
1968 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਨ ਕਿ ਮਾ-
ਹਰੀਸ਼ੀ ਨੇ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਕੀਤਾ (ਐਂਥਨੀ,
ਆਦਿ, 1987)।
"ਸੈਕਸੀ ਸੈਡੀ" ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਖੈਰ, ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਮੀਆ ਫੈਰੋ ਵੀ ਆਸ਼ਰਮ ਤੋਂ ਬਾਘਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਈ
ਨਿਕਲ ਗਈ ਸੀ, ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਾ ਆਉਣ ਲਈ (ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼)।
[ਟੀ] ਉਹ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਬੀਟਲਜ਼ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਏ, ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ-
ਸਿਰਫ਼ ਪੰਦਰਾਂ [sic] ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਇੱਕ
ਦਿਨ। "ਇਹ ਸੱਚ ਹੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਪਾਲ ਮੈਕਕਾਰਟਨੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ
ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੀ" (ਗਿਊਲੀਆਨੋ, 1989)। 62 ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਬੀਟਲਜ਼... 1969 ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ
ਟਿੱਪਣੀ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ "ਨਕਦੀ ਦਾ ਆਦੀ" ਸੀ (ਕਲੇਨ ਅਤੇ ਕਲੇਨ,
1979).
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੌਨ ਅਤੇ ਯੋਕੋ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ
ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਰੌਬਰਟ ਅਤੇ ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥ ਬੈਰੇਟ ਬ੍ਰਾਊਨਿੰਗ ਦੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਸਨ। (ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਐਲਬਮ ਮਿਲਕ ਐਂਡ ਹਨੀ ਵਿੱਚ ਯੋਕੋ ਦੇ ਇੱਕ ਗੀਤ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ, "ਲੇਟ ਮੀ ਕਾਊਂਟ ਦ ਵੇਜ਼।")
ਰਿੰਗੋ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ।
ਜਾਰਜ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੁੜ ਗਿਆ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਕੋਰਸ ਤੋਂ ਉਸਦੇ "ਮਾਈ ਸਵੀਟ ਲਾਰਡ" ਸਿੰਗਲ ਤੱਕ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦਰਅਸਲ, ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਐਪਲ ਰਿਕਾਰਡਸ ਵਿੱਚ "ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੰਦਿਰ" ਵਜੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਲੇਬਲ 'ਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਗਾਇਨ ਸਿੰਗਲ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲੀਜ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਤੰਬਰ 1969 ਵਿੱਚ "ਟੌਪ 20" ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ

ਲਿਆ। ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਭਕਤੀਵੇਦਾਂਤ ਮਨੋਰ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਰ-ਰਿਸਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸੀ - ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੀ ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸਨ।
ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ (ਗਿਊਲੀਆਨੋ, 1989)।
ਭਗਤੀ/ਮੰਤਰ ਯੋਗ-ਅਧਾਰਤ ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅੰਦੋਲਨ ਖੁਦ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੁਰਖ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਵੈਦਿਕ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ 1960 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਮਰਹੂਮ ਭਗਤੀਵੇਦਾਂਤ ਸਵਾਮੀ ਪ੍ਰਭੂਪਾਦ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਕ ਕੰਸਰਟ ਵਿੱਚ ਅਭਿਨੈ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੇਟਫੁੱਲ ਡੈੱਡ, ਜੇਫਰਸਨ ਏਅਰ-ਪਲੇਨ ਅਤੇ ਜੈਨਿਸ ਜੋਪਲਿਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਪ੍ਰਭੂਪਾਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਅਵਤਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਜਾਰਜ, ਜੌਨ ਅਤੇ ਯੋਕੋ ਨੇ 1969 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂਪਾਦ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੰਗਠਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਤਾਬ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੈਰੀਸਨ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂਪਾਦ ਦੀ ਕਿਤਾਬ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ: ਦ ਸੁਪਰੀਮ ਪਰਸਨੈਲਿਟੀ ਆਫ਼ ਗੌਡਹੈੱਡ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵੀ ਲਿਖੀ।)
ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਥਿਤ ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਸੌਦੇ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰਨ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਦਾਅਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ:
ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ, ਸਵਰਗੀ ਪ੍ਰਭੂਪਦ, ਅਲ- ਸਨ।
ਵਿੱਚ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ 1972, ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਟਰੋਲ ਕੀਤਾ।
ਪੀੜਤਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ ਅਲ- ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ। ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ, ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਨਤਕ ਖੁਲਾਸੇ ਨਾਲ ਧਮਕੀ ਮਿਲੇਗੀ
ਲਹਿਰ ਦੀ ਵਿਵਹਾਰਕਤਾ (ਐਸ. ਦਾਸ, 2003)।
ਛੇਵੀਂ ਬੀਟਲ 63

[ਪ੍ਰਭੂਪਦ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ] ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅੰਦੋਲਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ-
ਕਈ ਮੁਕਾਬਲੇਬਾਜ਼ [ਅਖੌਤੀ] ਪੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਜੋ
ਕਤਲ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਡੀਲਿੰਗ, ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜੋ ਇੱਕ ਮਾਫੀਆ ਡੌਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗੀ (ਹੱਬ-ਨੇਰ ਅਤੇ ਗ੍ਰੂਸਨ, 1990)।
ਪ੍ਰਭੁਪਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ

ਮਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਪੀੜਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
1996, ਜਦੋਂ ਦਸ ਸਾਬਕਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪੈਨਲ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ
ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬਾਕਾਇਦਾ ਕੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਂਤ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਡੀ-
ਡਾਕਟਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਮਲਿੰਗੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ-
ਚਾਕੂ ਦੀ ਨੋਕ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ (ਗੁੱਡਸਟਾਈਨ, 1998)।
ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਬਨੇਰ ਅਤੇ ਗ੍ਰੂਸਨ (1990) ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ:
[B]ਓਏ ਨੂੰ ਕਲਾਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਬੈਠਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
[ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ] ਸ਼੍ਰੀ ਗਾਲੀਮਾ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ। ਸ਼੍ਰੀ ਗਾਲੀਮਾ ਫਿਰ ਗੁਦਾਮਈ ਕਲਾਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਹੋਰ ਮੁੰਡੇ ਸਨ ਜਾਂ-
ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੁਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਗਾਲੀਮਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੇ
ਮੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਡਕਟ ਟੇਪ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਤਰੀਕਾ।
ਰਾਤ ਨੂੰ, ਫਰੈਡਰਿਕ ਡੀਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕੋ, ਸ਼੍ਰੀ ਗਾਲੀਮਾ ਦੇ ਸਹਾਇਕ,
ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਸਲੀਪਿੰਗ ਬੈਗਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਓਰਲ ਸੈਕਸ ਕੀਤਾ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ।
ਜਾਰਜ ਹੈਰੀਸਨ ਨੂੰ 1999 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਲੰਡਨ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬੀਟਲਜ਼ "ਡੈਣਾਂ" ਸਨ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਉਸਦੇ ਹਮਲਾਵਰ ਦੁਆਰਾ ਕਤਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹੈਰੀਸਨ ਰੱਖਿਆਤਮਕ ਮੰਤਰ, "ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ" ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ - ਜਿਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸਦੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹਮਲਾਵਰ ਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਸਰਾਪ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਮਹੇਸ਼ ਯੋਗੀ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ: 1967 ਤੋਂ 1974 ਤੱਕ ਟੀਐਮ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਗਭਗ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧੀ। 1975 ਤੱਕ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਅੱਧੇ ਮਿਲੀਅਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਤਕਨੀਕ ਸਿੱਖੀ ਸੀ, ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਲੀਅਨ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਅਤੇ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਟਾਈਮ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਕਵਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਘਾਤਕ ਵਾਧਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ 1979 ਤੱਕ ਟੀਐਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਘੱਟਦੇ

ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸੈਂਡੈਂਟਲ ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਚਾਰ ਮਿਲੀਅਨ ਅਭਿਆਸੀ ਹਨ।
1973 ਵਿੱਚ, ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (MIU) ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸਾਂਤਾ ਬਾਰਬਰਾ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ-64 STRIPPING THE GURUS ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ।

ਫੇਅਰਫੀਲਡ, ਆਇਓਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਾਨ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਹਾਰ-ਇਸ਼ੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਗੁਲਾਬੀ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਉਤਰੇ, ਸ਼ਾਇਦ ਬੀਟਲਜ਼ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸੰਪਰਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ("ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਸੁਆਦ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ?/ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਚੱਖਿਆ," ਆਦਿ), ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਬੜੇ ਹੀ ਵਿਅੰਗਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ: "ਅਸੀਂ ਫੇਅਰਫੀਲਡ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਤਰ ਹੈ।"
ਇਸ ਵੇਲੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਟੀਐਮ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ "ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਤਰ" ਵਿੱਚ ਵੈਦਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਕਾਦਮਿਕ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਰਡ ਸਾਇੰਸ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। MIU ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ (MUM) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ 10,000 ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਧਿਆਨੀ ਹਨ।

* * *

1976 ਵਿੱਚ, ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪਤੰਜਲੀ ਦੇ ਯੋਗ ਸੂਤਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਿੱਧੀਆਂ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਟੀਐਮ ਸਿੱਧੀ [sic] ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਿਕ ਫਲਾਇੰਗ, ਜਾਂ ਲੀਵੀਟੇਸ਼ਨ... ਜਾਂ "ਯੋਗੀ ਟ੍ਰੇਲ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਨ" ਦੀ ਤਕਨੀਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ:
ਯੋਗਿਕ ਉਡਾਣ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਦੌਰਾਨ, ਸਰੀਰ—ਪ੍ਰੇਰਿਤ
ਸਿਰਫ਼ ਸਿੱਧੀ ਤਕਨੀਕ ਦੇ ਅਣਥੱਕ ਮਾਨਸਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ
— ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੀਆਂ ਛਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਠਦਾ ਹੈ (ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ, 1995).
"ਇਹ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੀਵੀਟੇਸ਼ਨ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਫੁੱਟ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
ਉਸ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੁਆਰਾ" ਜਿਸਨੂੰ ਕੁਝ ਲੋਕ "ਬੁਲਬੁਲਾ ਅਨੰਦ" ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਟਰਾਂਸੈਂਡੈਂਟਲ ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਜੋਸਫ਼ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ

ਬਾਕਸਰਮੈਨ (ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਪ੍ਰੈਸ, 2003)।
[ਟੈਕਸੀ ਦੇ ਐਂਡੀ ਕੌਫਮੈਨ ਦੀ] ਟ੍ਰੈਨ- ਪ੍ਰਤੀ ਡੂੰਘੀ ਸ਼ਰਧਾ ਸੀ।
ਸਵਰਗੀ ਧਿਆਨ... ਉਸਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ
ਲੀਵੀਟੇਟ (ਬਲੈਂਕੋ, 2000)।
[ਟੀ] ਗੁਰੂ ਨੇ ਖੁਦ 1978 ਵਿੱਚ ਟੀਵੀ 'ਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ("ਦ ਮਰਵ
ਗ੍ਰਿਫਿਨ ਸ਼ੋਅ") ਕਿ ਉਸਨੇ ਲਗਭਗ ਚਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ- ਇਸ [ਸਿੱਧੀ] ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਡੈਂਟ! ਗ੍ਰਿਫਿਨ ਨੇ ਫਿਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪੁੱਛਿਆ
ਸਵਾਲ: ਕਿੰਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਡਣਾ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ? ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ
ਮਹਾਨ ਗੁਰੂ: "ਹਜ਼ਾਰਾਂ!" (ਰੈਂਡੀ, 1982)।
ਸ਼ੱਕੀ ਸ਼੍ਰੀ ਰੈਂਡੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਲੀਵੀਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ (1982) ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਸਵੀਕਾਰਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ - ਛੇਵੀਂ ਬੀਟਲ 65

ਟੀਐਮ ਦੇ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸੈਂਟਰ ਫਾਰ ਸਾਇੰਟਿਫਿਕ ਰਿਸਰਚ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਓਰਮ-ਜਾਨਸਨ ਤੋਂ:
"ਅਸੀਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਦਰ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਹਵਾ।"
ਫਿਰ ਵੀ, ਘੁੰਮਦੇ ਰਹੋ ਜਾਂ ਨਾ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਖੁੰਝੇ ਹੋਏ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਦੁਨੀਆ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ:
MIU ਅਤੇ [TM] ਅੰਦੋਲਨ ਦੌਰਾਨ, ਦੋਸ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ
ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਫਲਾਇੰਗ ਸੈਸ਼ਨ ਨਾ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ।
ਜਦੋਂ ਈਰਾਨੀਆਂ ਨੇ ਅਮਰੀਕੀ ਦੂਤਾਵਾਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਐਮ.ਆਈ.ਯੂ. ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੋਸਤ ਜਿਸਨੇ ਉਡਾਣ ਸੈਸ਼ਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ
ਡੀਨ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬੰਧਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ
ਈਰਾਨ (ਪੈਟਰਿਕ ਐਲ. ਰਿਆਨ, [ਲੈਂਗੋਨ, 1995] ਵਿੱਚ)।
ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, 1994 ਤੱਕ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ 100,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ "ਯੋਗਿਕ ਫਲਾਇੰਗ" ਦੀ ਤਕਨੀਕ ਸਿਖਾਈ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।
ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਨਤ ਅਭਿਆਸੀ
ਅਦਿੱਖਤਾ, ਮਨ-ਪੜ੍ਹਨ, ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਕਸਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਅਮਰਤਾ (ਐਪਸਟੀਨ, 1995)।

ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ "ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵ" ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਮਾਪਣਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਰਤਾਰੇ 'ਤੇ ਅਭਿਆਸੀਆਂ ਦੀ "ਸੰਚਿਤ ਚੰਗੀ ਊਰਜਾ" ਰਾਹੀਂ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ, ਡੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਕੋਸੋਵੋ (ਅਗਸਤ 1999 ਵਿੱਚ) ਵਰਗੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਪਣਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਰਿਲੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਜਦੋਂ ਸਮੂਹ ਲਗਭਗ 350 ਯੋਗਿਕ ਫਲਾਇਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ, [ਕੋਸੋਵੋ] ਵਿਨਾਸ਼
ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ” (ਕ੍ਰੌਸ, 2000)।
90 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਪੈਰੋਕਾਰ
ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਹਫ਼ਤੇ ਬਿਤਾਏ, ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਮੂਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਧਿਆਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਘਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ
ਉਸ ਸਮੇਂ। ਪਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਬੇਪਰਵਾਹ ਸੀ।
ਵਿਨਸਡ (ਪੇਰੇਜ਼-ਰਿਵਾਸ, 2000)।
ਸੰਬੰਧਿਤ ਡੇਟਾ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਰੈਂਡੀ (1982) ਨੇ ਅਖੌਤੀ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਵਾਧੂ, ਮਾਤਰਾਤਮਕ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ।
66 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਸ਼ਵ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ TM ਦੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਰੈਂਕਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸ਼ੱਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ:
[A] ਸਾਰਾ ਸਮਾਜਿਕ ਭਲਾ—ਸੰਭਾਵੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣਾ—
ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਗਿਆਨ ਵੱਲ ਵਿਆਪਕ ਤਬਾਹੀ - ਜਿਸਨੇ ਵਿਕਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ-
ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੁੜ- ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਟ੍ਰਾਂਸੈਂਡੈਂਟਲ ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ। ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ, ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਉਦੋਂ [ਭਾਵ, 1950 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ], ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਹੈ (ਓਲਸਨ, 1979)।
ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, "ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਾਲ ਟ੍ਰਾਂਸੈਂਡੈਂਟਲ ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ ਸੈਂਟਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ"

(ਫਲਸਾਨੀ, 2002)।
ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਸਰਕਾਰ, ਸਿਰਫ਼ ਬਣਾ ਕੇ
ਅਤੇ ਯੋਗਿਕ ਫਲਾਇਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ, ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰੇਗਾ
ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਆਦਰਸ਼ [ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ "ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ"], ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਸਰਵਉੱਚ ਗੁਣ-
ਹਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ (ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ, 1995 ਵਿੱਚ)।
"ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ" "ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਸਿਧਾਂਤ - ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮ - ਹਨ ਜੋ ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ"
ਈਕੋਸਿਸਟਮ ਤੋਂ ਗਲੈਕਸੀਆਂ ਤੱਕ” (ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ, [ਕ੍ਰੌਸ, 2000] ਵਿੱਚ)।
ਸਰਕਾਰੀ "ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ," ਅੱਗੇ,
ਇਹ ਮਾਹਰ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਵੋਟਰ [ਭਾਵ, ਲੋਕਤੰਤਰ ਵੱਲ] (ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ, [ਗਿੱਲਾ-
ਟਿਗ, 2002])।
ਜਲਦੀ ਹੀ ਹਰ ਸਰਕਾਰ ਯੋਗਿਕਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸਮੂਹ ਬਣਾਈ ਰੱਖੇਗੀ।
ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜ ਵਜੋਂ ਫਲਾਇਰ-
ਅਤੇ ਹਰ ਕੌਮ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੇਗੀ।
ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਧੁੰਦਲੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨਾਗਰਿਕ ਦੁਆਰਾ ਜੀਵਨ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜੀਵਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਹਰ ਕੌਮ ਦਾ, ਹੁਣ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਣਗਿਣਤ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਲਈ
(ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ, 1995)।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦੇ ਦੂਰ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਣ" ਦੀ ਉਮੀਦ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ 1992 ਵਿੱਚ MIU/MUM ਦੇ ਕੈਂਪਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਗ੍ਰੀਨ" ਨੈਚੁਰਲ ਲਾਅ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਦ ਸਿਕਸਥ ਬੀਟਲ 67 ਨੂੰ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ। ਮਰਹੂਮ ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਚੇਲਾ ਡੱਗ ਹੈਨਿੰਗ, ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਟੀਐਮ ਅਭਿਆਸੀ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਯੋਗਿਕ ਫਲਾਇਰ", ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਅਤੇ ਟੋਰਾਂਟੋ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਐਨਐਲਪੀ ਬੈਨਰ ਹੇਠ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੋਣ ਲੜੇ ਸਨ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡੀਆਂ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਅਨੁਸਾਰ,
ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰ ਉਸਨੂੰ
ਇੱਕ ਅਰਬ ਡਾਲਰ, ਉਹ ਅੱਤਵਾਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇਗਾ
ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਡਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ 40,000 ਯੋਗਿਕ ਫਲਾਇਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਨਹੀਂ-
ernment ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ
(ਕਾਰਲਸਨ, 2002)।
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਮਹਾਨ ਰਿਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤ ਭੁਗਤਣੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ:
ਮੈਂ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਉਹ
ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ ਇੱਕ ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ ਪੈਡੀ ਵੈਗਨ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸਹੀ TM ਇਲਾਜ ਲਈ ਸਹੂਲਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ-
ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ (ਸਕਾਟ, 1978)।

* * *

TM ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿਕਰੀ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸਦਾ ਕਥਿਤ "ਵਿਗਿਆਨਕ" ਸੁਭਾਅ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਧਿਐਨ ਜੋ ਇਸਦੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ:
ਨੈਸ਼ਨਲ ਰਿਸਰਚ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ
ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ "TM ਵਿੱਚ ਹੈ- ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ" ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰੋ-ਟੀਐਮ ਖੋਜਕਰਤਾ "ਆਪਣੀ ਕਾਰਜਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸਨ" (ਰੌਸ,
2003 ਏ)।
ਟੀਐਮ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਹੋਰ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਘਾਟ ਬਾਰੇ ਵਾਧੂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਹੋਮਜ਼ (1988) ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰੋ।

* * *

ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਫੈਰੋ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਯੋਗਿਕ "ਸਿਕਸਥ ਬੀਟਲ" (ਸਵਰਗਵਾਨ ਸਾਬਕਾ ਗਿਟਾਰਿਸਟ ਸਟੂਅਰਟ

ਸਟਕਲਿਫ ਨੂੰ "ਪੰਜਵਾਂ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ) ਦੇ 3.5 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਉੱਦਮ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਲਗਾਤਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। 68 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਅਹਾਤਾ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸੀ [ਦ ਇਲ- ਵਿੱਚ
ਲਸਟ੍ਰੇਟਿਡ ਵੀਕਲੀ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ, 17 ਜੁਲਾਈ, 1988] "ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ
ਡਰ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਮੌਤ” (ਰੌਸ, 2003a)।
[ਪਿਛਲੇ ਮੀਡੀਆ] ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਜ ਮੁੰਡੇ
ਰਹੱਸਮਈ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ
10,000 ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 8000 ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਪੀਠ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਆਸ਼ਰਮ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ "ਤਸੀਹੇ" ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ...
ਆਸ਼ਰਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ-
stration, [ਸਥਾਨਕ ਵਿਧਾਇਕ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ] ਭਾਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਯੂਰ-
ਵੈਦਿਕ ਡਾਕਟਰ, ਡਾ. ਗੋਵਿੰਦ ਸ਼ਰਮਾ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦੇ ਸਨ
ਆਸ਼ਰਮ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਕੁਝ ਮੁੰਡੇ ਵੀ ਉਪ-
ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ (ਦੱਤ, 1988)।
ਆਸ਼ਰਮ ਨੇ ਖੁਦ ਉਸੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।
ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਮਹਾਨ ਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ, ਪਿਛਲੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਇਹ ਕਿਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛੋ; ਸਕੋਲਨਿਕ (1991), ਇੱਕ ਲਈ, ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ:
"ਮੈਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਅਤੇ ਛੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ"
'ਅਣਜਾਣ' ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਮਿਲ ਸਕਣ-
"ਦੀਆ," [ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ, ਉੱਚ-ਦਰਜੇ ਦਾ ਅਨੁਯਾਈ] ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। "ਅਸੀਂ ਸੀ
ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਭੋਲੀ-ਭਾਲੀ ਅਤੇ ਮੋਹ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਕਿਵੇਂ ਉਠਾਉਣਾ ਹੈ- ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਾਲ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਪੂਰਬ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ
ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸੀ
ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਕਸਰ ਅਣਜਾਣ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਓ।"

ਅਧਿਆਇ ਨੌਵਾਂ

ਇੱਥੇ ਸੀ,
ਇਹ ਕਰ ਲਿਆ,
ਹੁਣ ਕੀ?
(ਰੈਮ ਦਾਸ, ਆਦਿ)

ਇੱਥੇ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ, ਭਾਵੇਂ
ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ [ਭਾਵ, ਭੌਤਿਕ] ਵਿੱਚ ਨਾ ਮਿਲੇ ਹੋਵੋ। ਰੂਪ... ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ... ਹਰ-
ਥਿੰਗ (ਦਾਸ, 1971)।

"ਬੀ ਹੇਅਰ ਨਾਓ" ਦੇ ਲੇਖਕ, ਰਾਮ ਦਾਸ - ਪੂਰਬੀ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁੱਖ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ - ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਚੰਗੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸਮਕਾਲੀ ਔਰਤ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਨੇਤਾ ਮਾਂ ਜਯਾ ਸਤੀ ਭਗਵਤੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਗਲਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵੀ ਕੰਮ ਆਈ ਹੈ।
1931 ਵਿੱਚ ਰਿਚਰਡ ਅਲਪਰਟ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ, ਦਾਸ ਨੇ ਸਟੈਨਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੀਐਚ.ਡੀ. ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਟਿਮੋਥੀ ਲੀਰੀ ਨਾਲ, ਬਦਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੋਜ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ।
69
70 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਹਾਰਵਰਡ ਵਿਖੇ ਚੇਤਨਾ, ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਬੇਕਾਬੂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਐਲਐਸਡੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ 1963 ਵਿੱਚ ਉਸ ਫੈਕਲਟੀ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ।
ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਅਲਪਰਟ ਭਾਰਤ ਗਿਆ, ਉੱਥੇ ਦੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ: ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਦਾ ਗੁਰੂ ਬਣ ਗਿਆ - ਨੀਮ ਕਰੋਲੀ ਬਾਬਾ ਜਾਂ "ਮਹਾਰਾਜਜੀ" ("ਮਹਾਨ ਰਾਜਾ")।

ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਲਾਗੁਨਾ ਬੀਚ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਹੋਏ ਸਨ, 1964 ਵਿੱਚ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਭਾਰਤ ਆਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਾਮ ਦਾਸ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਮ ਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਸੀ:
ਮੈਂ ਇਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ [ਕਿ ਉਹ
"ਪਤਾ ਸੀ"]। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਠੋਸ ਸੀ, ਸਭ ਕੁਝ ਰਾਹ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਮੈਂ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ, ਉਹ ਉੱਥੇ ਸੀ! (ਦਾਸ,
1971).
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਦਾਸ ਨੇ ਗ੍ਰੇਟਫੁੱਲ ਡੈੱਡ ਦੇ ਜੈਰੀ ਗਾਰ-ਸੀਆ ਨੂੰ "ਬੋਧੀਸਤਵ" (ਮੀਅਰ, 1992) ਵੀ ਮੰਨਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ"। ਅਤੇ ਦਰਅਸਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਖਾੜੀ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਰੂ ਜਾਂ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਕਸਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਉਸ ਚੌਂਕੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਲੋਅਰਜ਼, ਦਾਸ ਨੇ ਖੁਦ, ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ (1997), ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਮਾਨਦਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਿੱਤਾ:
ਰਾਮ ਦਾਸ ਮੈਨੂੰ [Be Here Now ਵਿੱਚ] ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕਰਨਗੇ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ
ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਗਿਆਨਵਾਨ, ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਜੀਵ। ਪਰ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੀ
ਗੁਆਚਿਆ ਬੱਚਾ, ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਕੋਲ ਘਰ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ.... ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਰਾਮ ਦਾਸ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਅਤੇ
ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦਾ ਸਾਧੂ [ਭਾਵ, ਤਪੱਸਵੀ] ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ
[ਪੂਰਬੀ] ਭਾਰਤੀ ਮੇਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ।
ਕਈ ਵਾਰ, ਅਜਿਹੀਆਂ "ਸ਼ਕਤੀਆਂ" ਦੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਨੇਪਾਲੀ ਗਊਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੁਨਹਿਰੀ ਕੁੜੀ (ਸਵੀਡਿਸ਼) ਕੋਲ ਜਾਗਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਲੰਬੇ, ਕਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਚੁੱਪ, ਜਵਾਨ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਔਰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕਾਠਮੰਡੂ ਵਿੱਚ ਅਲਪਰਟ ਨਾਲ ਤੇਜ਼ਾਬ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਉਸ ਸਿਲਵਨ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬੇਝਿਜਕ ਉਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸ ਨਵੇਂ ਸਖ਼ਤ, ਲਿੰਗੀ (ਅਤੇ "ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ") ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਕਰੋਲੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ।
ਬਾਬਾ—ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ (ਦਾਸ, 1997)। ਕਰੋਲੀ ਨੂੰ, ਦਾਸ ਨੇ ਅਲਪਰਟ ਦੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਲੈਂਡ ਰੋਵਰ ਗੱਡੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਲਪਰਟ ਖੁਦ

ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਮਾਈਕ੍ਰੋ-ਇੱਥੇ ਖੁਆਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਕੀਤਾ, ਹੁਣ ਕੀ? 71

LSD ਦੇ ਗ੍ਰਾਮ—ਕਈ ਵਾਰ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ" ਖੁਰਾਕ ਤੋਂ—ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ।
ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ [ਨੀਮ ਕਰੋਲੀ ਬਾਬਾ] ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਧਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।
ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੁੰਗੜਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ
ਛੋਟਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।
[ਬਾਂਦਰ ਦੇਵਤਾ ਹਨੂੰਮਾਨ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਵਜੋਂ] ਪੂਛ ਵਾਲਾ
(ਦਾਸ, 1997)।
[ਨੀਮ ਕਰੋਲੀ ਬਾਬਾ] ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ; ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ (ਮੁਕੇਰ ਵਿੱਚ-
ਜੀ, 1996)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਉੱਚ ਸਮੀਖਿਆਵਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀਰੋ- ਪੂਜਕ ਕੋਣਾਂ ਤੋਂ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਗੁਰੂ, ਐਚ. ਡਬਲਯੂ. ਐਲ. ਪੂੰਜਾ, ਨੇ ਉਸੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸੰਤੁਲਿਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਠਕ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:
ਜਦੋਂ ਮੈਂ [ਪੂੰਜਾ] ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀ ਕੀ ਰਾਏ ਹੈ
ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮ੍ਰਿਤਕ ਗੁਰੂ ਨੀਮ ਕਰੋਲੀ ਬਾਬਾ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਗਏ-
ਲਿਖਾਰੀ ਨੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ
ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਗਲ ਅਤੇ "ਪਾਗਲ" ਸੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ
ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਮਝ ਲਿਆ.... ਕਈ
ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ [ਕੋਹੇਨ ਅਤੇ ਪੁੰਜਾ ਦੇ ਕੌੜੇ ਵਿਛੋੜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ]
ਜਦੋਂ ਨੀਮ ਕਰੋਲੀ ਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ [ਪੂੰਜਾ] ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ
ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਮੰਨ ਕੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰੋ (ਕੋਹੇਨ, 1992)।
ਬਾਬਾ ਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਚੇਲੀ ਦੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਕਹਾਣੀ, ਪਾਗਲਪਨ ਬਨਾਮ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ:

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਬੈਠ ਗਿਆ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਟਕੇਟ [ਇੱਕ ਨੀਵਾਂ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬਿਸਤਰਾ], ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਤ-
ਕਿਸ਼ੋਰ ਉਮਰ ਦਾ ਜੌਕ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹਾ ਤੇਜ਼ ਸੀ! ਮੈਨੂੰ ਇੰਝ ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਪੰਜਵਾਂ ਹਾਂ-
ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਤੇ ਮਾਸੂਮ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ, ਇੰਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ—
ਫਿਰ ਘਬਰਾ ਗਿਆ: "ਰੁਕੋ! ਇਹ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ
"ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਹੈ!" ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਮਾਂ-
ਹਰੱਜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਝੁਕਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਪਰ ਝੁਰੜੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ- ਭਰਵੱਟੇ ਇੱਕ ਕੋਮਲ, ਪਿਆਰੇ, ਸਵਾਲੀਆ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ
ਕੁਝ ਵੀ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਵਜੂਦ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਤੂੰ ਨਾ ਕਰ
ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ?"
ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਖਾਸ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ
[ਉਹ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਵੀ ਵਗਦਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਸੰਤ ਦਾ], ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਦਿਨ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ 72 ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਲਟੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਦਰਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਹਰ ਕੱਢ
ਦਿੱਤੀ ਹੈ-
ਮੈਨੂੰ ਆਸ਼ਰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਜਾਣਾ ਪਿਆ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ,
ਅਸੀਂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਕੋਲ ਰੁਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰ ਸਕਾਂ [ਭਾਵ, ਭੇਟ ਕਰ
ਸਕਾਂ]
ਉਸਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਨਮਸਕਾਰ। ਮੈਂ ਟਕੇਟ ਕੋਲ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ
ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਕੋਲ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ - ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ
ਸਿਰ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, "ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ!"....
ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦੋ ਵਾਰ ਹੋਣਾ ਸੀ।
ਸਾਲ। ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਸੀ।
ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ.... ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਛੂਹ ਲੈਂਦਾ ਸੀ
ਛਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, "ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੈ,
ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਹੈਂ।" ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ,

ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੇਰਾ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾ ਰਹੀ ਸੀ (ਦਾਸ, 1979 ਵਿੱਚ)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਮਲਿੰਗੀ ਪੀਡੋਫਾਈਲ ਰਾਮ-ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਪਿਤ ਚੇਲੇ ਉਸ ਦੀਆਂ "ਦੈਵੀ" ਮਾਂ/ਚੂੰਘਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਝਦੇ ਸਨ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨੀਮ ਕਰੋਲੀ ਬਾਬਾ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਬਿਤਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਮ ਦਾਸ ਕਰੋਲੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।
ਹਿਲਡਾ [ਚਾਰਲਟਨ] ਨੇ [ਰਾਮ ਦਾਸ] ਨੂੰ "ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ" ਕਿਹਾ।
ਅਮਰੀਕਾ ਲਈ ਗਿਆਨ,” ਯੁੱਗ ਲਈ ਅਵਤਾਰ, ਹੋਣ ਕਰਕੇ
ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਸ਼ਵਾਮੀ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਸੱਤ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ-
tra: ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਮਾਸਟਰ (ਬਰੂਕ, 1999)।
1974 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ, ਰਾਮ ਨੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਆਗੂ: ਜੋਯਾ ਸਾਂਤਾਨਾ (ਹੁਣ ਮਾਂ ਜਯਾ ਸਤੀ ਭਗਵਤੀ) ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਲੰਕਵਾਦੀ ਅਤੇ ਕਰੋਲੀ ਬਾਬਾ ਦੀ ਸਾਥੀ ਅਨੁਯਾਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਸ ਖੁਦ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ:
ਜੋਯਾ ਦੁਹਰਾਉਂਦੀ ਰਹੀ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਆਈ ਸੀ ਕਿ
ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਆਗੂ ਵਜੋਂ ਮੇਰੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ
ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਕੋਲ ਬੈਠ ਜਾਵੇਗੀ....
ਜੋਯਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। (ਡਾਸ ਅਤੇ ਲੇਵਿਨ, 1977)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਂ ਦੀ ਉਹ ਤਸਵੀਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਓਡੀਪਲ ਕੰਪਲੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਸ ਦੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਸਿਖਲਾਈ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਜੁੜੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੋਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ: ਇੱਥੇ ਸੀ, ਉਹ ਕਰ ਲਿਆ, ਹੁਣ ਕੀ? 73

ਉਸਨੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਤਰੀਕਾ ਵੀ ਲੱਭ ਲਿਆ-ਜੋਯਾ ਨਾਲ ਜਹਾਜ਼ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ (ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ), ਬਾਵਜੂਦ
ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਪ੍ਰਣ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਦਾ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁਦ ਇੱਕ ਲੈ ਲਿਆ। ਜੋਯਾ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ
ਸਰੀਰਕ ਇੱਛਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਰਾਮ ਦਾਸ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਯੋਜਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਠੇ ਸੈਕਸ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀ

ਉਸਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਇੱਛਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਸਿਖਾਉਣਾ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੀ (ਸ਼ਵਾਰਟਜ਼, 1996)।
ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਉਹ "ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਰੋਮਾਂਚ" ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ:
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ "ਸੰਕੇਤ" ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪਲ ਜਦੋਂ ਜੋਯਾ
ਅਤੇ ਮੈਂ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵੱਜੀ। ਉਸਨੇ ਫ਼ੋਨ ਚੁੱਕਿਆ ਰਿਸੀਵਰ ਉੱਪਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਰਦ ਭਰੀ ਫੁਸਫੁਸਾਹਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੁਣ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਹਾਂ” [ਭਾਵ, ਸਮਾਧੀ ਵਿੱਚ], ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬੂੰਦ। ਫਿਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ ਉਸਨੇ ਸਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ-
ਜਿਵੇਂ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ
ਫ਼ੋਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਸੀ....
ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਦਿਖਣ ਲੱਗੀ-
ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਾਣੀਆਂ ਜੋ ਮੈਂ ਹੋਰ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣੀਆਂ ਸਨ,
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੈਵਰੈਂਡ ਮੂਨ ਦਾ ਸਮੂਹ, ਅਖੌਤੀ ਜੀਸਸ ਫ੍ਰੀਕਸ,
ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ-ਚੇਤਨਾ ਦ੍ਰਿਸ਼। ਹਰੇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕੁੱਲ ਜਾਪਦਾ ਸੀ
ਅਸਲੀਅਤ ਜਿਸਨੇ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਅਸਮਰੱਥ ਕਰਦੀ ਹੈ- ਘੱਟ ਬਦਲਾਅ....
ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ [ਜੋਯਾ ਦੀਆਂ] ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਊਰਜਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ
ਸਿਰਫ਼ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਪਰ [ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ] ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਊਰਜਾਵਾਨ ਗੋਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ। ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਪਾਤਰਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਇਕਬਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਕਈ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ [sic] ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਝੂਠਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋਆ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਲਈ ਸੀ।
ਧੋਖੇ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਮੈਂ
ਸੀ (ਡਾਸ ਅਤੇ ਲੇਵਿਨ, 1977)।
ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਹਿਆ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਵੀ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਜੋਯਾ ਨਾਲ ਉਸੇ ਊਰਜਾਵਾਨ "ਦ੍ਰਿਸ਼" ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਰਿਹਾ ਸੀ:
ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋਯਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਭਗਵਾਨ
ਦਾਸ, ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾ!” ਮੈਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਸ਼ਿਵਾਏ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾ! ਸ਼ਿਵਾਇਆ, ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਕਿਸੇ ਵੇਸ਼ਵਾਘਰ ਲੈ ਜਾਓ!”

ਅਗਲੀ ਗੱਲ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੀ ਉਹ ਮੈਨਹਟਨ ਦੇ ਇੱਕ ਵੇਸ਼ਵਾਘਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਵਾਲੇ ਦਿਨ (ਦਾਸ, 1997)।
"ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ।"
74 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

* * *

ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹਨ?
ਖੈਰ, ਨੀਮ ਕਰੋਲੀ ਬਾਬਾ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ 1973 ਦੀ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਰਾਮ ਦਾਸ ਨੂੰ ਖੁਦ 1997 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਦੌਰਾ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਬੁਢਾਪੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਅਤੇ (ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ) ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਗੈਰ-ਰਹੱਸਮਈ ਕਿਤਾਬ - ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਥੇ - ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਪਿਛੋਕੜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਜੋਯਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਨੇੜਲੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ "ਰਾਮ ਦਾਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠਣ" ਦਾ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਲੋਰੀਡਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਸ਼ੀ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ, ਇਸਦੀ "ਮਾਂ" ਦੇ ਨਾਲ, ਕਈ ਵਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਾਨਕ, ਖੇਤਰੀ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਅਤੇ 70 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਮੱਧ ਤੋਂ ਰਸਾਲੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ www.kashi 'ਤੇ ਦਰਜ ਹੈ ashram.com. ਟੋਬੀਅਸ ਅਤੇ ਲਾਲਿਚ (1994) ਕੈਪਟਿਵ ਹਾਰਟਸ, ਕੈਪਟਿਵ ਮਾਈਂਡਸ ਵੀ ਦੇਖੋ।
ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ "ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਹਸਤੀ", ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਬਾਰੇ ਕੀ?
ਮੈਂ... ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਪਾਇਆ, ਮੈਂ
ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਪੈਰੀਂ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤਾਂ ਅਤੇ ਫਿਲਮੀ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਮੈਂ
ਅਜੇ ਵੀ ਬੱਚਾ ਹਾਂ, ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁਰੂ, ਇੱਕ ਬਾਘ ਦੀ ਚਮੜੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਹਾਂ
ਮੈਨਹਟਨ ਟਾਊਨ ਹਾਊਸ....
ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ" ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਸੀ
ਪਾਰਟੀ [ਨਸ਼ੇ, ਸਮੂਹ, ਆਦਿ], ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਤੰਗ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ
ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਘਰ। ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜ ਗਿਆ ਅਤੇ [ਵਿਡੰਬਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ,

ਲੈਂਡ ਰੋਵਰ ਘਟਨਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ] ਸੈਂਟਾ ਕਰੂਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕਾਰਾਂ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ,
ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣਾ ਅਹਿਸਾਸ ਗੁਆ ਬੈਠਾ
[the] ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮ (ਕੋਰਨਫੀਲਡ, 2000 ਵਿੱਚ)।
ਫੌਸਟੀਅਨ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਉਤਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ, ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਗਏ ਯਿਸੂ ਦੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘੇ ਭਾਵੁਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਾਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮਿਆ ਈਸਾਈ ਬਣ ਗਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਐਪੀਸਕੋਪਲੀਅਨ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।
ਮੈਂ ਹੁਣ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਈਬਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਣਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਾਦਰੀ....
ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸਿਵਾਏ ਆਪਣੀ ਬਾਈਬਲ ਦੇ, ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਾਈਬਲ ਲੈ ਕੇ ਸੌਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਸੌਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਉਂਦਾ ਸੀ।
ਅਤੇ ਰੱਬ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਜਗਾਇਆ....
ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਾਈਬਲ ਲੈ ਕੇ ਡੈਨੀ ਦੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਸੀ,
ਜਾਨਾਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸਿਵਾਏ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ (ਦਾਸ, 1997)।
ਇੱਥੇ ਸੀ, ਉਹ ਕਰ ਲਿਆ, ਹੁਣ ਕੀ? 75

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨਕ, ਪੋਲਿਸਟਰ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਮੰਡਲੀ ਨਾਲ "ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣਾ" ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸੁਨਹਿਰੀ, ਕਿਸ਼ੋਰ ਕੋਇਰ ਕੁੜੀ ਨਾਲ "ਟਾਈਟ ਨੀਲੀ ਜੀਨਸ" ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਦਾਸ - ਉਸ ਸਮੇਂ ਚਾਲੀਵਿਆਂ ਵਿੱਚ - ਨੂੰ ਚਰਚ ਦੁਆਰਾ "ਵਿਭਚਾਰੀ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਬਦਨਾਮੀ ਸਾਬਕਾ ਯੋਗੀ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕੀ:
ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੀ
ਉਸ ਤਾਂਤਰਿਕ ਜਿਨਸੀ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਇਰ ਕੁੜੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਰਿਯਮ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਹੋਣਾ (ਦਾਸ, 1997)।
ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰੋ! "ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਦਿਓ," "ਤ੍ਰਿਏਕਤਾ ਨੂੰ ਬਦਲੋ," ਆਦਿ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਾਸ ਦੇ ਆਪਣੇ (1997) ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ: ਸ਼ਰਾਬ, ਏਏ, ਬੀਮਾ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ ਲਗਭਗ ਛੇ-ਅੰਕੜਾ ਆਮਦਨ ਵਾਲਾ, ਇੱਕ ਹੋਰ "ਜੰਗਲੀ 'ਐਨ' ਨੇਕ-ਕਿਡ" ਸਕੈਂਡੇਨੇਵੀਅਨ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜਾਦੂਈ ਮਸ਼ਰੂਮਜ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਰਗਰਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ" ਰਹੱਸਵਾਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਜਿਆ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਅਤੇ ਚੇਲਾ ਦੋਵਾਂ ਵਜੋਂ ਲਿਆ, ਆਦਿ।
ਇਹ ਸਭ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ, ਅਜੇ ਵੀ ਘੱਟ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ ਹੈ - ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ - ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਲਈ (ਊਰਜਾ- ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ) ਪਲੈਸੈਂਟਾ ਸੂਪ ਪਕਾਉਣ ਨਾਲੋਂ (ਜੋ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਉਸਨੇ, ਆਪਣੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਯੋਗਿਕ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਖਾਧਾ ਸੀ)।
"ਇੱਥੇ ਸੀ, ਉਹ ਕਰ ਲਿਆ... ਹੁਣ ਕੀ?"
ਦਰਅਸਲ, "ਹੁਣ ਕੀ?"

ਅਧਿਆਇ ਦਸਵਾਂ

ਬਿੱਛੂ-ਪੁਰਸ਼
(ਸਤਿਆ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ)

ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਇੱਕ ਕੁਲੀਨ ਭਾਰਤੀ ਕੁੜੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਗੂੰਜ ਉੱਠੇ।
ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ, "ਤੁਸੀਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਰੂ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋਗੇ - ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਵਰਗੇ ਲੋਕ ਚਾਹ ਵਾਂਗ ਹੀ ਨਿਰਯਾਤ ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ,
ਪਰ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। [ਮਾ- ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਰਿਸ਼ੀ ਵੀ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈ (ਮੰਗਲਵਾੜੀ, 1992),
ਸ਼ਾਇਦ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਝਿਜਕ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ-
ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ।] ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਹੈ" (ਬਰੂਕ, 1999).
ਸਵਾਮੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਨੰਦ, ਭਗਵਾਨ ਰਮਣ ਮਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ-
ਹਰਸ਼ੀ [1879 - 1950], ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸੱਤਿਆ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ
ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ (ਕਸਤੂਰੀ, 1971)।
ਭਾਵੇਂ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੇਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਸਕੂਲ ਗਏ ਸਨ-
ਕਿਸ਼ੋਰ, ਉਸਨੂੰ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਮੁਹਾਰਤ ਹੈ, ਸਾਰੇ
ਵਿਗਿਆਨ, ਕਲਾ, ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ - ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ। ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ - ਭੂਤਕਾਲ, ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਤ
ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਭਵਿੱਖ (ਵਾਰਨਰ, 1990)।

76 ਬਿੱਛੂ-ਪੁਰਸ਼ 77

[ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ] ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਵਤਾਰ ਹਨ, ਜਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮ ਪੈਗੰਬਰ ਹਨ।
ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਲਈ (ਗਿਊਲੀਆਨੋ, 1989)।
ਅਵਤਾਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਵਤਾਰ (ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ, [ਹਿਸਲੋਪ, 1978] ਵਿੱਚ)।
1963 ਤੱਕ ਬਾਬਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਵਤਾਰ ਸਨ-ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ.... ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਪੱਛਮੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੈ ਕੌਣ ਦੁਬਾਰਾ ਆਇਆ ਹੈ (ਮੰਗਲਵਾੜੀ, 1992)।
[ਜਦੋਂ] ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਮੁੱਦਾ [ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਵੱਲੋਂ ਕਥਿਤ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ]
ਇਕੱਲੇ, ਕੁਝ [ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰਾਂ] ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਕਿ
ਕਹੋ ਕਿ ਹਾਂ ਮੈਂ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ
ਸਾਲ। "ਪਰ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੋ ਚਾਹੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ"
(ਬੇਲੀ ਅਤੇ ਬੇਲੀ, 2003)।

ਪਿਛਲੀ ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਤੋਂ, ਸੱਤਿਆ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ
"ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਦਮੀ" (ਬ੍ਰਾਊਨ, 2000), ਵਿਭੂਤੀ ਜਾਂ "ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਆਹ" ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਅਤੇ "ਹਵਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ" ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਪਦਾਰਥੀਕਰਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਜਨਮ 1926 ਵਿੱਚ ਦੱਖਣੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ।
ਤੇਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿੱਛੂ ਨੇ ਡੰਗ ਮਾਰਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਿਰਡੀ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਨਵਾਂ ਅਵਤਾਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਤ ਜੋ ਸੱਤਿਆ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਅੱਠ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ।
ਕੁਝ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਨਿਵਾਸੀ ਉਸ ਡੰਗ ਨਾਲ "ਮਰ ਰਿਹਾ" ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਉਸ ਖਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਸਰੀਰ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਜਾਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਸਨ। (ਆਦਿ ਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਂਗੇ, ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਾਧਨਾ ਦੌਰਾਨ ਉਸੇ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੋਏ ਸਨ।)
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਮਰ, ਸਪਾਈਡਰ-ਮੈਨ ਵਰਗੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ, ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਦਸ ਤੋਂ ਪੰਜਾਹ ਮਿਲੀਅਨ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਸੰਗਠਨਾਤਮਕ ਕੀਮਤ ਲਗਭਗ $6 ਬਿਲੀਅਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਰਡ ਰਾਕ ਕੈਫੇ ਦੇ ਸਹਿ-ਸੰਸਥਾਪਕ ਆਈਜ਼ੈਕ ਟਿਗਰੇਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ; ਉਸ ਲੜੀ ਦਾ "ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ - ਸਭ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ" ਮਾਟੋ ਬਾਬਾ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,

ਜੈਜ਼ ਟਰੰਪਟਰ ਮੇਨਾਰਡ ਫਰਗੂਸਨ - ਜਿਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ 78 ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਦ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸੁਣਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ, ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ - ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਐਂਡਰਿਊ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਪਤਨੀ ਸਾਰਾਹ ਫਰਗੂਸਨ।
ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ [ਜਾਰਜ] ਹੈਰੀਸਨ ਨੂੰ ਇੱਕ
ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅਨੰਤਪੁਰ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਦੁਰਲੱਭ ਨਿੱਜੀ ਦਰਸ਼ਕ
70 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ। ਜੌਨ ਅਤੇ ਯੋਕੋ ਵੀ ਸਾਈਂ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਸਨ ਬਾਬਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਸਪਾਸ। ਇਸ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਹੀ
ਲੈਨਨ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲੀਆ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਗੁਰੂ ਪੌਪ ਹੈ
ਭਾਰਤ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ। ਪੌਪ ਸਟਾਰ ਪੱਛਮ ਦੇ ਗੁਰੂ ਹਨ" (ਗਿਉਲੀਆਨੋ,
1989).
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗੀ, ਮਹਾਨ ਜੈਜ਼ਮੈਨ ਜੌਨ ਕੋਲਟਰੇਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਤਨੀ, ਐਲਿਸ (ਹੁਣ ਸਵਾਮੀ ਤੁਰੀਆਸੰਗੀਤਾਨੰਦ), ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ 'ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਵਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ" (ਰਾਵਲਿਨਸਨ, 1997)। ਕੋਲਟਰੇਨ ਨੂੰ ਖੁਦ ਪਹਿਲਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪਿਆਨੋਵਾਦਕ, ਬਿਲ ਇਵਾਨਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

* * *

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੋਈ ਵੀ “ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮ ਨਬੀ” ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਉਤਰੇਗਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਈ “ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਅਚੰਭਿਆਂ” ਦੇ।
ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾ ਮਸੀਹ ਵਾਂਗ, [ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ] ਨੇ ਖਾਣ ਲਈ ਭੋਜਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ
ਭੀੜ; ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ "ਪ੍ਰਗਟ" ਹੋਣਾ
ਜਾਂ ਲੋੜ। ਇਲਾਜ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਬਿਰਤਾਂਤ ਹਨ, ਅਤੇ
ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ (ਭੂਰੇ,
2000).
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਚਮਤਕਾਰੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਆਪਕ ਸੰਕੇਤ ਇੱਕ ਪੂਰਬੀ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮ ਦੀ ਫੇਰੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦੀ ਘੜੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਸਾਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ।
[ਜਦੋਂ] ਭਾਰਤੀ ਸਰਕਾਰੀ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ
ਘਟਨਾ ਹੌਲੀ ਗਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਚਮਤਕਾਰ ਇੱਕ ਸੀ

ਧੋਖਾਧੜੀ। ਇਹ ਕਲਿੱਪ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।
ਪਰ ਉੱਥੇ ਵੀਡੀਓ ਟੇਪ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਕੈਨੇਡੀ, 2001).
ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਦੂਗਰ ਲਈ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਆਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ "ਚਮਤਕਾਰੀ" ਉਤਪਾਦਨ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: ਬਿੱਛੂ-ਮਨੁੱਖ 79

ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਅਸਲ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਟੇਪਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ
ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਦੀ ਸਾਦੀ ਚਾਲ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ-
ਦੂਜੇ ਭਾਰਤੀ ਜਾਦੂਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ-
ਲਹਸ, ਜਾਂ "ਗਲੀ ਦੇ ਜਾਦੂਗਰ"। ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ
ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਉਸਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ
ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹਨ (ਰੈਂਡੀ, 1995)।
ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਰਪਿਤ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਚੱਕਰ ਵਾਲੇ ਚੇਲੇ ਨੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਭ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਯਾਨੀ, ਫੇਅ ਬੇਲੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ "[ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ] ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਿਭੂਤੀ ਗੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਅਤੇ 'ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ' ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਰਸੀਆਂ, ਘੜੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁੰਦਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਥੇਲੀ 'ਤੇ ਫੜਦੇ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"
[ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦਾ] ਮੁੱਖ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ "ਚਮਤਕਾਰ" ਹੈ- ਉਸਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਡਿਕਸ਼ਨ
"ਵਿਭੂਤੀ" ("ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਆਹ") ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ 'ਤੇ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਧੂਪ ਨਾਲ ਮਿਲਾਏ ਗਏ ਗੋਬਰ ਦੀ ਸੁਆਹ ਦਾ ਪਾਊਡਰ ਹੋਣਾ। ਗਲੀ
ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਦੂਗਰ (ਜਾਦੂਵਾਲ) ਇਹ ਚਾਲ ਪ੍ਰੀ-
ਸੁਆਹ ਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਗੋਲੇ ਕੱਟਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਛੁਪਾਉਣਾ
ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਤੋਂ, ਫਿਰ ਗੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਊਡਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁੱਠੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ
ਅਤੇ ਬਰੀਕ ਸੁਆਹ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਾਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ-
ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ ਤੋਂ ਯੋਗ (ਰੈਂਡੀ, 2000)।
ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।
ਮੰਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਪਰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਪਾਇਆ (ਬੇਲੀ ਅਤੇ ਬੇਲੀ, 2003)।
ਬੇਅਰਸਟਾਈਨ (1994) ਨੇ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਅਲੌਕਿਕ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਹੋਰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ, ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

* * *

ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਚਮਤਕਾਰਾਂ" ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, 1976 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਤਾਲ ਬਰੂਕ (1999) ਨੇ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਅਪਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 60 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਦੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਚੇਲੇ ਵਜੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ ਸੀ: ਬਾਬਾ ਦਾ ਧੱਕਾ ਮਾਰਦਾ ਹੋਇਆ ਪੇਡੂ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਹੱਥ ਦੀ ਜ਼ਿਪ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈ।
ਮੇਰੀ ਮੱਖੀ, ਫਿਰ, ਸ਼ਾਮ ਵੇਲੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੱਪ ਵਾਂਗ, ਹੱਥ
ਅੰਦਰ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ।
80 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਘੱਟ ਜਾਮਨੀ (ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਜ਼ਿਆਦਾ ਟਾਈ-ਡਾਈਡ) ਰੰਗ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਰੂਕ ਦੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਕਹਾਣੀ ਅੱਗੇ ਦੱਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰੀ ਸੀ:
ਜਦੋਂ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਬਾਬਾ [ਪੈਟ੍ਰਿਕ] ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਪਾ ਗਿਆ...
ਅਗਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੋਈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਵਿਘਨ ਗਤੀ ਵਿੱਚ,
ਬਾਬਾ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਪੈਟ੍ਰਿਕ ਦੀ ਮੱਖੀ ਖੋਲ੍ਹੀ, ਅਤੇ ਖਿੱਚੀ
ਉਸਦਾ ਔਜ਼ਾਰ ਬਾਹਰ....
[ਹ] ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੱਡੀ ਬਣਾਈ, ਠੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਗੱਲ ਜੋ
ਹੋਇਆ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਮਾਗ਼ ਉਡਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਆਪਣਾ
ਚੋਗਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ ਪਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੋਵੇ
ਔਰਤ ਦਾ ਅੰਗ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਅੰਗ ਹੇਠਾਂ। ਹਾਂ, ਇੱਕ ਉਸਦਾ-
ਮੈਫਰੋਡਾਈਟ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਪਾਇਆ। ਪੈਟ੍ਰਿਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ
ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਾਂਗ।
ਨੌਜਵਾਨ ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਹਿੱਤ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਹਨ:
ਕੌਨੀ ਲਾਰਸਨ, ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਵੀਡਿਸ਼ ਫਿਲਮ ਅਦਾਕਾਰ, ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ

ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਮਲਿੰਗੀ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ
ਉਸਨੂੰ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਵਿਗਿਆਪਨ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਪੁਰਸ਼ ਚੇਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ- ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਵੈਨਸ ਬਣਾਏ ਸਨ (ਬ੍ਰਾਊਨ, 2000)।
ਲਾਰਸਨ ਖੁਦ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨੇ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਓਰਲ ਸੈਕਸ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ - ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ - ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ। "1986 ਤੱਕ, ਸ਼੍ਰੀ ਲਾਰਸਨ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਪੁਰਸ਼ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਕਰਸ਼ਕ ਸੁਨਹਿਰੇ ਪੱਛਮੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਵੀ
ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਕੀਤਾ ਸੀ" (ਬੀ. ਹਾਰਵੇ, 2000a)। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਪੀੜਤਾਂ ਤੋਂ "ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ" ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਵੀਹ ਤੋਂ ਤੀਹ ਈਮੇਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।
ਮਦਦ" (ਬ੍ਰਾਊਨ, 2000)।
ਹੰਸ ਡੀ ਕ੍ਰੇਕਰ... ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਗਏ ਸਨ
1992, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਤੇਲ ਮਲਦੇ ਸਨ,
ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਸਫਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਉਸਨੂੰ ਓਰਲ ਸੈਕਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੋ (ਪੀ. ਮਰਫੀ, 2000)।
ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ, ਜਿਸਦੇ ਮਾਪੇ ਦੋਵੇਂ ਸਾਈਂ ਭਗਤ ਸਨ, ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ:
ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਸੀ, ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ-
ਉਸਨੂੰ ਓਰਲ ਸੈਕਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ, ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ "ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ" ਲਈ ਸੀ। ਲਗਭਗ ਹਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ
ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਕਾਰਪੀਅਨ-ਮੈਨ 81 ਵਿੱਚ ਘੜੀਆਂ, ਅੰਗੂਠੀਆਂ, ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਨਕਦੀ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਲਗਭਗ $10,000। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹੇ ਮਾਪੇ....
1998 ਵਿੱਚ [ਭਾਵ, ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ], [ਮੁੰਡੇ] ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਈਂ
ਬਾਬਾ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ (ਬ੍ਰਾਊਨ, 2000)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨੇ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ:
[ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਮੀ] ਥਿਆਗਰਤਨਮ
... ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ

ਅਜਿਹੇ ਅਦਭੁਤ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸਾਖ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਲੋਕ
ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਵੀ ਸਤਾਇਆ (ਟੌਡ, 2001)।
ਡਾ. ਮਾਈਕਲ ਗੋਲਡਸਟਾਈਨ, ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ
ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਸੰਗਠਨ ਨੇ ਇਸ ਸਾਲ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-
ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦੁਬਾਰਾ- ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸ਼ੁੱਧ, ਸਿਰਫ਼ "ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਪਿਆਰ" ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ। ਗੋਲਡਸਟਾਈਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਹੋਰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ (ਟੌਡ, 2001)।
ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਹੈ (ਦਾਸ, 1971 ਵਿੱਚ):
ਗੁਰੂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਆਪਣੇ ਹੀ ਯਤਨਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵੈ-
ਚੇਤਨਾ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਮਿਹਨਤ।
ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ: "ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ" (ਹਾਰਪੁਰ, 2001)।
ਸਾਈਂ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦਾ ਮੁਖੀ, ਪੁੱਟਾਪਰਥੀ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੀਡੋਫਿਲੀਆ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਮੀਡੀਆ ਇੰਟਰਵਿਊ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ
ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਇੱਕ ਸੰਬੋਧਨ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਕਿਹਾ,
"ਕੁਝ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਇਹਨਾਂ ਝੂਠੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਪਦੇ ਹਨ-
"ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸੱਚੇ ਭਗਤ ਨਹੀਂ ਹਨ" (ਗੋਲਡਬਰਗ, 2001)।
ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ, "ਰੱਬ" ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਾ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਵਾਂ

ਭਲੇ ਹੀ
ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ....
(ਸਵਾਮੀ ਰਾਮ)

ਸਵਾਮੀ ਰਾਮ ਦਾ ਜਨਮ 1925 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨਾਥ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਨੂੰ "ਹਿਮਾਲਿਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ", ਬੰਗਾਲੀ ਬਾਬਾ ਨੇ ਉੱਥੇ ਗੋਦ ਲਿਆ ਸੀ।
ਚੌਵੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਕਹਾਣੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਰਵੀਰਪੀਠਮ ਦੇ ਸ਼ੰਕਰਾਚਾਰੀਆ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਜੋ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰ "ਪੋਪਾਂ" ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਰਾਮਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੈਮਬਰਗ, ਉਟਰੇਕਟ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ।
ਅਤੇ ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਖੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ (ਵੈਬਸਟਰ, 1990), ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਜੀਵਨੀ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤ ਸ਼ਾਇਦ "ਸਿਰਫ਼ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ" ਹੋਣਗੇ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਰਾਮਾ 1969 ਵਿੱਚ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਟੋਪੇਕਾ, ਕੈਨਸਸ ਵਿੱਚ ਮੇਨਿੰਗਰ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਵਿਖੇ ਐਲਮਰ ਅਤੇ ਐਲਿਸ ਗ੍ਰੀਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਇਓਫੀਡਬੈਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਟੋਨੋਮਿਕ (ਅਣਇੱਛਤ) ਦਿਮਾਗੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਿਖਾਈ।
82
ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੋਵੇ.... 83

1971 ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਇਲੀ-ਨੋਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿਮਾਲੀਅਨ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ - "HI," ਯੋਗਾ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ - ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸਮਕਾਲੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨਾ ਸੀ। 1977 ਤੱਕ,

ਉਹ ਸੰਗਠਨ ਉੱਤਰ-ਪੂਰਬੀ ਪੈਨਸਿਲਵੇਨੀਆ ਦੇ ਪੋਕੋਨੋ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੰਸਥਾਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ।
ਅਤੇ ਉਸ ਸੁਹਾਵਣੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ, ਅਮਰ ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਮ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅਲੌਕਿਕ ਚੇਤਨਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਦਿ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ: ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸਮਝਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਬੇਵਫ਼ਾ" ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

* * *

ਦਸੰਬਰ 1990 ਵਿੱਚ, ਯੋਗਾ ਜਰਨਲ ਨੇ ਰਾਮਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।
ਸ਼ਾਮਲ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਰਿਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਨਤਕ, ਗੈਰ-ਜਿਨਸੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਹੋਰ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ। ਉੱਥੇ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਗਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਕਾਲਰ ਅਤੇ ਰੱਸਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਘੁੰਮਾਇਆ। ਉਸ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੂਜੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਹ
ਨਦੀਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ (ਵੈਬਸਟਰ, 1990)।
ਪੰਡਿਤ ਰਾਜਮਨੀ ਤਿਗੁਨੈਤ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਨਸਡੇਲ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ
ਸਿੱਖਿਆ ਸਟਾਫ਼, ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ (ਵੈਬਸਟਰ, 1990 ਵਿੱਚ) ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:
ਜੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕੀ ਹੈ? ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ
ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸੌਂਦੇ ਸਨ। ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ।
ਸੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ-
ਨਾਮ....
ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ - ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ
ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ

ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ।
ਸਵਾਮੀ ਰਾਮ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵੱਲੋਂ ਔਰਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਯਾਨੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 84 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹਣਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਜੋਂ ਛੂਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

"ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ," ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ "ਝੂਠੇ" ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
(ਵੈਬਸਟਰ, 1990)।

* * *

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਿਗੁਨੈਤ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਿਸ਼ੋਰ ਕੁੜੀਆਂ (ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੀ ਪੋਤੀ ਸਮੇਤ) ਨਾਲ ਸੌਂ ਰਹੇ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੁਣਨਾ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਅਜੀਬ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਾਰੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੌਂ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜਿਨਸੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਣ।
ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੀ
ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਔਰਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਿਸਤਰਾ ਵਰਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ
ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਜਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਸੁਚੇਤ, ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਬਚ ਸਕਦੀ ਹੈ,
ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਲਈ ਮੁਸੀਬਤ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ
ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ [cf. “ਗੈਰ-ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ
ਹਿੰਸਾ, ਦੁਸ਼ਮਣੀ (ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੀਵ ਵਿੱਚ) ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ” - ਪਤੰਜਲੀ,
ਯੋਗ ਸੂਤਰ] (ਬੋਸ, 1974)।
ਇਸ ਦੇ ਕੁੜੀਆਂ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਬਾਰੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਪ੍ਰਣ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਮਹਾਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਗਾਂਧੀ ਦੇ (ਗ਼ੈਰ-ਧਰਮੀ) ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦੇ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਅਹਿੰਸਾ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸਫੋਟਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਐਨ. ਕੇ. ਬੋਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

ਮਹਾਤਮਾ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ "ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ" ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਕਾਰਨ ਸਾਬਕਾ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਗਾਂਧੀ ਦਾ ਖੁਦ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ "ਸੰਵੇਦੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫ਼ਰਤ" ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਿੰਸਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਲਗਾਵ ਸੰਬੰਧੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਘਿਰਣਾ ਆਕਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਬੋਸ ਦੀ ਕਿਤਾਬ (1974) ਮਾਈ ਡੇਜ਼ ਵਿਦ ਗਾਂਧੀ ਦਾ XVIII ਅਧਿਆਇ ਅਤੇ ਕੋਇਸਲਰ ਦੀ ਕਿਤਾਬ (1960) ਦ ਲੋਟਸ ਐਂਡ ਦ ਰੋਬੋਟ ਦਾ ਚੌਥਾ ਅਧਿਆਇ ਦੋਵੇਂ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਵਾਜਬ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹਾਤਮਾ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।
ਕੋਇਸਲਰ ਨੇ ਉਸੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਮਹਾਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਹੋਇਆ ਵੀ.... 85

ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਢਾਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ। ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ "ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ" ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਮਨਾਹੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਕਾਰਨ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਗਾਂਧੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਘੁਟਾਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਤਾਂ ਫਿਰ ਮਹਾਤਮਾ ਦੇ "ਕਿਸ਼ੋਰ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ" ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਕਿਉਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਹੀਂ ਹਨ?
ਗਾਂਧੀਵਾਦੀ ਹਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨ
ਇਹ ਘੋਟਾਲਾ ਕਿ ਬੋਸ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ- dia, ਪਰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ (ਕੋਏਸਟਲਰ, 1960) ਵਿਖੇ ਵੀ।

* * *

ਸਵਾਮੀ ਰਾਮ ਦਾ 1996 ਵਿੱਚ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਬੱਚਾ (ਵੈਬਸਟਰ, 1990)।
1997 ਦੀ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ, ਪੈਨਸਿਲਵੇਨੀਆ ਦੇ ਜਿਊਰੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਹੋਨਸਡੇਲ, ਪੀਏ ਵਿੱਚ ਹਿਮਾਲੀਅਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਔਰਤ ਨਿਵਾਸੀ ਨੂੰ $1.875 ਮਿਲੀਅਨ ਦਾ ਹਰਜਾਨਾ

ਦਿੱਤਾ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਔਰਤ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 90 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਿਕ ਸਮਰ ਆਫ਼ ਲਵ ਦੌਰਾਨ ਰਾਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਤੀਹ ਵਾਰ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਇੱਕ ਉਨ੍ਹੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੁਆਰੀ ਸੀ, ਹੁਣੇ ਹੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਫੇਲਪਸ (1997) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ "ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ", ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਥਿਤ ਹਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਮਹਿਲਾ ਚੇਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਮਾਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਪੰਡਿਤ ਤਿਗੁਨੈਤ, ਜਿਸਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਰਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗੁਰੂ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ "ਹਿਮਾਲੀਅਨ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮੁਖੀ" ਹਨ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸਵਾਮੀ ਰਾਮ ਦੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ" ਹਨ।
"ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੋਵੇ..."

ਅਧਿਆਇ ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ

ਮੋ' ਚਿਨ-ਅੱਪਸ
(ਸ਼੍ਰੀ ਚਿੰਨਮੋਏ)

ਸ਼੍ਰੀ ਚਿਨਮਯ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਭਵੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਹਨ ਜੋ ਸਮਰਪਿਤ ਹਨ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਅਰਥ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ
(ਚਿਨਮੋਏ, 1985)।
ਸੰਪਰਦਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚਿਨਮਯ ਇੱਕ "ਅਵਤਾਰ" ਹੈ (ਆਈਸਨ-
ਸ਼ਹਿਰ, 1993)।

ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ, ਚਿਨਮਯ ਕੁਮਾਰ ਘੋਸ਼ 1964 ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਪਹੁੰਚੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਬਿੰਦੋ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਦੋ ਦਹਾਕੇ ਰਹੇ ਸਨ।
ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਕਵੀਨਜ਼, ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਓਮ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਵਾਲ ਸਟਰੀਟ ਜਰਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਾਰ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਸਟੰਟ ਮੈਨ" ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚਿਨਮਯ ਨੇ ਇਹ ਉਪਾਧੀ ਕਈ ਵਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਈ ਵਾਰ "ਤਾਕਤ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ" ਦੁਆਰਾ।
ਸੁਪਰੀਮ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੰਜਾਹ ਮੈਂ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੋ-
ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਕਵੰਜਾ ਮੀਟਰ, ਬਵੰਜਾ ਮੀਟਰ ਦੌੜੋ,
ਚੌਵੰਜਾ ਮੀਟਰ.... ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕੋ ਨਿਸ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ
ਟੀਚਾ, ਇਹ ਇਕਸਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਚਿਨਮੋਏ, [ਜੈਕਸਨ, 1996] ਵਿੱਚ)।

86
ਮੋ' ਚਿਨ-ਅੱਪਸ 87

ਭਾਰ ਚੁੱਕਣਾ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ,"
ਇੱਕ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। “ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਮੁਰਦਾ ਭਾਰ ਉੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਹੀਣ ਜੀਵ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਵਧੀ ਹੋਈ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ” (ਰਾਏ, 1991)।
ਚਿਨਮਯ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਭਾਰ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੇ ਸਟੰਟ (ਇੱਕ ਨੌਟੀ-ਲੁਸ ਵਰਗੀ ਮਸ਼ੀਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ:
• ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਭੇਡਾਂ (ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਚਾਰ) ਚੁੱਕਣਾ।
• ਇੱਕ ਲੱਤ 'ਤੇ ਸੰਤੁਲਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਈਪਰ ਐਰੋ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣਾ
• ਆਈਸਲੈਂਡ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਸਸਕਾਰ ਲਹਿਰਾਉਣਾ, ਦੋ ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ
49ers, ਚਾਰ ਨੋਬਲ ਪੁਰਸਕਾਰ ਜੇਤੂ, ਕਾਮੇਡੀਅਨ ਐਡੀ ਮਰਫੀ ("ਡੈੱਡ ਵੇਟ" ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ), ਰੈਵਰੈਂਡ ਜੇਸੀ ਜੈਕਸਨ, ਇੱਕ ਫੋਰਡ ਪਿਕਅੱਪ, ਇੱਕ ਹਾਥੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਕੂਲ ਹਾਊਸ (ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ) ਹਵਾ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨੈਲਸਨ ਮੰਡੇਲਾ, ਡੇਸਮੰਡ ਟੂਟੂ, ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ, ਸੁਜ਼ਨ ਸਾਰਾਂਡਨ, ਜੈਫ ਗੋਲਡਬਲਮ, ਯੋਕੋ ਓਨੋ, ਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਰਿਚਰਡ ਗੇਅਰ (ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ)
ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਗਿਣਾਤਮਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਭਾਰ ਚੁੱਕਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜੇਕਰ ਚਿਨਮਯ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 1200 ਕਿਤਾਬਾਂ, 62,000 ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਅਤੇ 14,000 ਗੀਤ ਲਿਖੇ ਹਨ।
1974 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਚੌਵੀ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ 360 ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਫਿਰ
ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ 843 ਆਇਤਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਇੱਕ ਸੌ ਵਿੱਚ-
ਨਵੰਬਰ 1974 ਤੋਂ ਫਰਵਰੀ 1975 ਤੱਕ ਦੇ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਕਮ-
10,000 "ਕਲਾ ਦੇ ਕੰਮ" ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ—ਕਲਮ-ਅਤੇ-ਸਿਆਹੀ, ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਐਕਰੀਲਿਕਸ,
ਪਾਣੀ ਦੇ ਰੰਗ (ਜੈਕਸਨ, 1996)।
ਦਰਅਸਲ, "ਅਵਤਾਰ" ਦੀ ਆਪਣੀ ਗਿਣਤੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਚਾਰ ਮਿਲੀਅਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡਰਾਇੰਗ ਅਤੇ ਕੁੱਲ 150,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੇਂਟਿੰਗਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।
ਚਿਨਮਯ ਆਪਣੇ ਸੱਤਰਵਿਆਂ ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਭਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੌਰਾਨ "ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ" ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਚਾਰ ਮਿਲੀਅਨ ਡਰਾਇੰਗਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ, ਹਰ ਰੋਜ਼ 150 ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ - ਜਾਂ ਹਰ ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ -
ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਸਭ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਜਾਂ ਕਸਰਤ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਚੌਵੀ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ।

"ਰੱਬ ਲਈ" ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ-ਸੈੱਟ ਨੇ ਚਿਨਮਯ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਚੇਲੇ, ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼੍ਰਿਤਾ ਫੁਰਮੈਨ, 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ 88 "ਸਟਰਿੱਪਿੰਗ ਦ ਗੁਰੂ" ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਜੌਗਿੰਗ ਅਤੇ ਜੁਗਲਿੰਗ (ਛੇ ਘੰਟੇ, ਸੱਤ ਮਿੰਟ:
ਤਿੰਨ ਗੇਂਦਾਂ); ਲੰਬੀ ਦੂਰੀ ਦੀ ਸਮਰਸੌਲਟ (12.3 ਮੀਲ)
ਉਹੀ ਰਸਤਾ ਜੋ ਪੌਲ ਰੇਵਰ ਨੇ ਬੋਸਟਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਣ-
ਡਰਵਾਟਰ ਪੋਗੋ-ਸਟਿੱਕਿੰਗ (ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ, ਚਾਲੀ ਮਿੰਟ) ਵਿੱਚ
ਐਮਾਜ਼ਾਨ ਨਦੀ (ਐਰੇਡੀ, 1989)।
ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਸਟੰਟ ਲਈ, "ਪਿਰਾਨਹਾ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਲੁੱਕਆਊਟ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"
ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਉਤਪਾਦਕਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਉੱਨਤੀ ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਚਿਨਮਯ (1978) ਦੱਸਦੇ ਹਨ: ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਰਵਉੱਚ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜਿਸ ਕੋਲ ਪਰਮ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ
ਧਿਆਨ ਕਰੋ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੇਲੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।
ਚਿਨਮਯ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ:
ਗੁਰੂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਰਮ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।
ਚੇਲਾ (ਚਿਨਮੋਏ, 1985)।
ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਤਰੱਕੀ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ ਹੋਵੇਗੀ।
ਟੈਨ....
ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਿਸਮ ਦਾ ਧਿਆਨ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਲਈ ਗਈ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੇਰੀ ਚੇਤਨਾ
ਮੈਂ ਇੱਕ ਉੱਚ ਧਿਆਨ ਚੇਤਨਾ ਵਿੱਚ ਹਾਂ (ਚਿਨਮੋਏ, 1978)।

* * *

ਚਿਨਮਯ ਖੁਦ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਸੰਗੀਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੈਸ ਕਿੱਟ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤੀਹ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਲੱਖ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸੌ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਚਿਨਮਯ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਮਰਥਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ-

ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਮੇਲ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਦਾ ਹੈ-
ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਗੈਲੋਵੇ, 1991)।
ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਡਨ-ਡੌਨ ਦਾ ਰਾਇਲ ਐਲਬਰਟ ਹਾਲ, ਕਾਰਨੇਗੀ ਹਾਲ, ਟੋਕੀਓ ਦਾ ਨਿਪੋਨ ਬੁਡੋਕਨ - ਜੋ 1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਚੀਪ ਟ੍ਰਿਕ ਦੁਆਰਾ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਅਤੇ ਸਿਡਨੀ ਓਪੇਰਾ ਹਾਊਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।
ਮੋ' ਚਿਨ-ਅੱਪਸ 89

ਚਿਨਮਯ ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਇੱਕੋ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਾਜ਼ਾਂ", ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਸੂਖਮ ਊਰਜਾ ਕੇਂਦਰਾਂ - ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਗੀਤ ਵਜਾਉਣ ਦਾ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਨਿੱਜੀ ਰਿਕਾਰਡ ਹੁਣ 150 ਤੱਕ ਹੈ।
ਕੁਝ ਸੰਗੀਤ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ
ਇਹ ਸੰਗੀਤ ਸਥੂਲ ਭੌਤਿਕ ਜਾਂ ਹੇਠਲੇ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ। ਅਦੈਵੀ ਸੰਗੀਤ ਸਾਡੇ ਹੇਠਲੇ ਜੀਵਨ-ਸੰਵੇਦਨ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ-
ਚੇਤਨਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿਓ (ਚਿਨ-
ਮੋਏ, 1978)।
ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਚਿਨਮਯ ਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਮੀ-ਜੇਤੂ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਅਤੇ "ਗਿਟਾਰ ਦੇਵਤਾ" ਕਾਰਲੋਸ ਸੈਂਟਾਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ, 1972 ਤੋਂ 1981 ਤੱਕ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਚਿਨਮਯ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਲੇਰੈਂਸ "ਬੋਰਨ ਟੂ ਬਲੋ" ਕਲੇਮੰਸ (ਬਰੂਸ ਸਪ੍ਰਿੰਗਸਟੀਨ ਦਾ ਸੈਕਸ ਮੈਨ), ਰੌਬਰਟਾ ਫਲੈਕ ਅਤੇ ਸ਼ੀਨਾ ਈਸਟਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।
"ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਸਵੇਰ ਦੀ ਟ੍ਰੇਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ...।"

* * *

ਚਿਨਮਯ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਚੇਲਿਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ-
ਮਰਲੀ ਸਮੇਤ ਸਵਰਗੀ ਜ਼ੈਨ ਮਾਸਟਰ ਰਾਮਾ, ਜਾਂ ਫਰੈਡਰਿਕ ਲੈਂਜ਼। (ਲੈਂਜ਼ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ ਚਿਨਮਯ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।) ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਸੈਕਸ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ:
ਆਤਮ-ਬੋਧ ਲਈ, ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ-

ਸਾਰੀ....
ਪਰਮਾਤਮਾ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੈਕਸ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਸੁਮੇਲ ਵਾਂਗ ਹਨ
ਖੰਡ ਅਤੇ ਨਮਕ ਦਾ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ
ਸੁਆਦ ਵੀ....
ਜਿਹੜੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉੱਨਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲੋੜਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ-ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸੁੱਖ-ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ- ਅਸਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੁਬਾਰਾ-
ਅਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰਤਾਵੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ (ਵਿੱਚ ਰੌਸ, 2003d; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜਿਨਸੀ ਦੁਰਾਚਾਰ ਦੇ ਕਈ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ,
www.chinmoycult.com ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਪੱਤਰ ਭਾਗ ਰਾਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ: 90 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦੇਣਾ

ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਪੈਰੋਕਾਰ ਚਲੇ ਗਏ... ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿ ਚਿਨਮਯ
ਆਪਣੇ ਚੇਲੇ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਪਲੇਸ (ਓਚਿਓਗ੍ਰੋਸੋ, 1996)।
ਐਨ ਕਾਰਲਟਨ, ਜੋ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਾਬਕਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਨੇ ਦ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ
[ਨਿਊਯਾਰਕ] ਘੋਸ਼ [ਭਾਵ, ਚਿਨਮਯ] ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਦੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ - ਇੱਕ 1991 ਵਿੱਚ
ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ 1996 ਵਿੱਚ।
ਫਿਰ, 2000 ਵਿੱਚ, ਘੋਸ਼ ਨੇ [ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ] ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ
ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਔਰਤ ਚੇਲੇ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ
ਦੇਖਿਆ (ਗਿੰਸਬਰਗ, 2004)।
ਚਿਨਮਯ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਨਸੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਦਮੀ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨਾਲੋਂ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਰੁਚੀ ਦੇ ਨਾਲ - ਭਾਵ, "ਮੋ' ਬਿਹਤਰ ਹੈ" - ਕੋਈ ਵੀ ਲਗਭਗ ਪਾਲ ਬੁਨਯਾਨ ਵਰਗੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ/ਜਿਨਸੀ ਜਿੱਤ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਚੌਵੀ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ 1200 ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸੌਣ

ਦਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਲਗਾਤਾਰ ਕਾਜ਼ੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਆਦਿ।
ਅਤੇ ਚਿਨਮਯ ਨੇ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ?
[S] ਅਖੌਤੀ ਮਨੁੱਖੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਹਨ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਮਾਸ-
ਉਹ ਨੀਵੇਂ ਜੀਵਨ, ਸੈਕਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਲਝਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਹ ਮਾਲਕ ਹੈ
ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇਗਾ (ਚਿਨਮੋਏ, 1985)।
ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਉਦਾਹਰਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਉਸਦਾ ਬਾਹਰੀ ਵਜੂਦ ਉਸਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਉਦਾਹਰਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਹੈ।
ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੈ.... ਇੱਕ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ
ਗੁਰੂ ਬਹੁਤ ਮਹਾਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਗੁਰੂ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਉਸਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੱਚਾ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ
ਡਾਕਟਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹ "ਕਵਾਕ" ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਰੌਸ, 2003d ਵਿੱਚ)।
ਖੈਰ, ਜੇ ਇਹ ਬੱਤਖ ਵਾਂਗ ਦਿਖਦਾ ਹੈ, ਬੱਤਖ ਵਾਂਗ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੱਤਖ ਵਾਂਗ ਭਾਰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ...

* * *

ਕਾਰਲੋਸ ਸੈਂਟਾਨਾ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਹੁਣ ਚਿਨ-ਮੋਏ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਗਰੁੱਪ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਚਿਨਮਯ "ਬਹੁਤ ਸੋਹਣਾ ਸੀ"
ਬਦਲਾਖੋਰ," ਸੈਂਟਾਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ MO' CHIN-UPS 91 ਨਾ ਕਰਨ।

ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਬੁਲਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਨੇਰੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣਾ ਸੀ
ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਅਗਿਆਨਤਾ” (ਹੀਥ, 2000)।
ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਂਟਾਨਾ - ਮਿਸਟਰ ਸੁਪਰਨੈਚੁਰਲ ਖੁਦ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਬੀ ਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਮਦਰਦੀ ਅੱਜ ਵੀ ਕਾਇਮ ਹੈ - ਨੇ ਉਸੇ ਰੋਲਿੰਗ ਸਟੋਨ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਚਿਨਮਯ ਦੇ ਰਸਤੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਇਹ ਗੰਦਗੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
ਹੁਣ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਆਇਆ!

ਅਧਿਆਇ ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ

ਥਾਈ ਹੈਰਾਨੀ

ਕਨਫਿਊਸ਼ਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਦੇ ਟਰਨਸਟਾਇਲ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ-
ਬੈਂਕਾਕ ਜਾਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ।"

ਥਾਈਲੈਂਡ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬੈਂਕਾਕ ਦੇ ਪੈਂਹਠ ਮਿਲੀਅਨ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਭਗ 95% ਬੋਧੀ ਹਨ।
ਥਾਈਲੈਂਡ ਦੇ 35,000 ਮੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ 350,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਿਕਸ਼ੂ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਲੋਕ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਔਸਤਨ ਹਰੇਕ ਮੰਦਰ ਲਈ ਦਸ ਭਿਕਸ਼ੂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਜਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਛੂਹਣ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਹੁਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।
ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਜਾਂ ਰੋਮਾਂਚਕ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੀਆਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਤਿਆਗੀ ਭਿਕਸ਼ੂ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਸੱਠ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਰਸੀਡੀਜ਼-ਬੈਂਜ਼ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਕੁਝ ਉਸਦੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਵੇਸ਼ ਇਰਾਦਾ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ੱਕੀ ਵਪਾਰਕ ਸੂਝ) ਨਾਲ ਉਸ ਚਰਚ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ।
ਉੱਥੇ ਭਿਕਸ਼ੂ "ਕੈਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਗ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਕੈਦ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਰਾਓਕੇ ਗਾਉਣ, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਨਾਈਟ ਲਾਈਫ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਸਨ" ਵਰਜਿਤ ਕੰਮ" (ਏਹਰਲਿਚ, 2000)।

92
ਥਾਈ ਸਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ 93

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਾਬਕਾ ਬੋਧੀ ਭਿਕਸ਼ੂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਗਬਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੇ

ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਝ ਮਹਿਲਾ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਜੀਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੱਠ ਨਵੀਨਤਮ ਧੁਨੀ ਉਪਕਰਣਾਂ, ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਫਰਨੀਚਰ ਅਤੇ ਲਗਜ਼ਰੀ ਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਆਇਆ ਸੀ"
(ਪਲੈਨੇਟਸੇਵ, 2001)।
ਉੱਥੇ ਡਿਪਟੀ ਮਠਾਠ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਧੀਆ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ,
ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਫ਼ੋਨ ਸੈਕਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ (ਥੌਮਸਨ, 2000)।
ਉੱਥੇ ਭਿਕਸ਼ੂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਐਮਫੇਟਾਮਾਈਨ ਵੇਚਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ
ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ 700,000 ਵੇਸਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ (ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰੀ, 2000)। "ਹਰੇਕ ਭਿਕਸ਼ੂ ਲਈ ਦੋ ਕੁੜੀਆਂ।"
ਉੱਥੇ ਚੀਵਾਸ ਰੀਗਲ-ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦਾ, ਮਰਸੀਡੀਜ਼-ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਠਾਰੂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ... ਏਰ, ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ। ਲਗਾਤਾਰ ਦੋ ਰਾਤਾਂ। ਇੱਕ ਫੌਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਲਾਂ ਦੇ ਕਰਨਲ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ - ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ।
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਸ਼ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ 'ਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸਮੱਗਰੀ, ਲਿੰਗਰੀ ਅਤੇ ਕੰਡੋਮ ਮਿਲੇ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਭਿਕਸ਼ੂ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਹਰ ਰਾਤ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ।
ਇਸ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ, ਚਾਲੀ ਸਾਲਾ ਬੋਧੀ ਭਿਕਸ਼ੂ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ, ਬੈਂਕਾਕ ਵਿੱਚ ਬਰਮੀ ਦੂਤਾਵਾਸ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ।
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਗੱਲ ਪਤਾ ਲੱਗੀ: ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਹੋਏ ਵੱਡੇ ਅਨਿਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ
ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਲੜਿਆ, ਇਹ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ। ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ
ਇਸ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ। ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਭਿਕਸ਼ੂ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਨੱਤੀ ਸਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ
ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ। ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਨਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਖੁਦ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾੜਨਾ

ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ (ਕੋਰਨਫੀਲਡ, 1993)।
ਉੱਥੇ - ਸਾੜਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ - ਥਾਈ ਭਿਕਸ਼ੂ ਜੋ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੁੰਨਣ
ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰੇ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ - ਜਾਦੂਈ ਰਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਤੇਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ "ਬੱਚੇ ਵਰਗਾ ਭੂਤ" ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ-
ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਕਾਲੇ ਜਾਦੂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਵਿੱਚ ਮਗਨ (ਏਹਰਲਿਚ, 2000)। 94 ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਭਿਕਸ਼ੂ ਸੀ।
ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਧੀ ਮਠਾਰੂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਸੈਪਟਿਕ ਵਿੱਚ ਤੈਰਦੇ ਹੋਏ ਮਿਲੇ ਸਨ।
ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਘਰ ਟੈਂਕ (ਏਹਰਲਿਚ, 2000)।
ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਭਿਕਸ਼ੂ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਘਾਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਤਾਬੂਤ ਵਿੱਚ ਨੇਕ੍ਰੋਫਿਲਿਆ ਕਰਦਾ ਫੜਿਆ ਗਿਆ।
ਥਾਈ ਹੈਰਾਨੀ।

ਅਧਿਆਇ XIV

ਜੰਗ ਦਾ ਮੈਦਾਨ
ਟੀਜੀਈਏਕ
(ਵਿਗਿਆਨ)

ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਪੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਹੈ ਅਤੇ-
ਟੈਲ ਪਾਵਰ (ਐਲ. ਰੌਨ ਹਬਾਰਡ, [ਬਿਊਰੋਜ਼, 1995] ਵਿੱਚ)।
ਵਰਨਰ ਏਰਹਾਰਡ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਐਲ. ਰੌਨ ਹਬਾਰਡ ਨੂੰ
"ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ" (ਕੋਰੀਡਨ ਅਤੇ
ਹਬਾਰਡ, 1998)।
ਹਬਾਰਡ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਿਆ ਹੈ:
ਸਾਰੇ ਮਰਦ ਮੇਰੇ ਗੁਲਾਮ ਹੋਣਗੇ! ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮੋਹ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਣਗੀਆਂ! ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਝੁਕ ਜਾਵੇਗੀ
ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ! (ਵੇਕਫੀਲਡ, 1991)।
ਧਾਰਮਿਕ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਗਿਆਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ
ਪਹਿਲਾਂ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਡੂੰਘਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੈ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਮਝਣਯੋਗ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਇੱਕ ਸਰਬ-ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਅਪਣਾਉਣੇ ਮੈਨਿਟੀ (ਵੋਸਪਰ, 1997)।

95
96 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

[ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ] ਅੱਜ ਮੌਜੂਦ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਏਜੰਸੀ ਹੈ ਜੋ
ਸਾਰੀ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਮਿਟਣ ਨੂੰ ਰੋਕੋ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਬਿਹਤਰ ਲਿਆਓ
ਇੱਕ (ਐਲ. ਰੌਨ ਹਬਾਰਡ, [ਵਾਲਿਸ, 1976] ਵਿੱਚ)।

ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਗਿਆਨ (ਇਸਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਵਾਂਗ, ਡਾਇਨੇਟਿਕਸ) ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ 1950 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪਲਪ/ਵਿਗਿਆਨ ਗਲਪ ਲੇਖਕ ਲਾਫਾਏਟ ਰੌਨ ਹਬਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ (ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ) ਧਰਮ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹਿੰਦੂ ਵੇਦਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਬੁੱਧ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।
ਹੱਬਰਡ ਨੂੰ ਐਡਵਾਂਸਡ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਤ੍ਰੇਯ ਬੁੱਧ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ
ਗੌਤਮ ਬੁੱਧ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ (ਵਾਲਿਸ, 1976)।
ਹਬਾਰਡ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਸਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਆਈਨਸਟਾਈਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੁਸ਼ਿਆਰ, ਬੁੱਧ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਗਿਆਨਵਾਨ,
ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵਾਂਗ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ (ਐਟੈਕ, 1990)।
ਐਲ. ਰੌਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਮਰਪਿਤ ਚੇਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ
ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਜੋ "ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਸੀ" (ਮਿਲਰ, 1987)।
ਪਰ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ... ਕਿਸ ਤੋਂ?
ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਜੋ ਸੱਤਰ ਮਿਲੀਅਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਡੀ ਧਰਤੀ - ਜਿਸਨੂੰ ਟੀਗੀਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, - ਇੱਕ ਜ਼ੈਨੂ (ਜਾਂ ਜ਼ੇਮੂ), ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਟਾਈਟਨ (ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਵਿਪਰੀਤ ਲਿੰਗੀ ਜੌਨ ਟ੍ਰਾ- ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਇਆ ਗਿਆ)
ਵੋਲਟਾ)। ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਬਾਦੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ੈਨੂ ਨੇ ਇਕੱਠ ਕੀਤਾ- ਆਪਣੇ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਨੇਰ-ਡੂ-ਵੈੱਲਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਦਿੱਤਾ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਨਾ ਐਲਫਮੈਨ, ਨਾਰਕੋਨਨ ਦੀ ਬੁਲਾਰਨ ਕਿਰਸਟੀ ਐਲੀ (ਦੇਖੋ ਰੌਸ [2004b];
ਪੈਨੀ [1993]), ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਸੋਨੀ ਬੋਨੋ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਵਾਲਾਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ (ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ) ਨੂੰ ਵਿਸਫੋਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਬੰਬਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਬਰਕਰਾਰ ਜੀਵਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ("ਥੀਟਨ") ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜੰਮੇ ਹੋਏ ਸ਼ਰਾਬ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।
ਅਤੇ ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੌਮ ਕਰੂਜ਼ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਅਤੇ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਡੂੰਘੇ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਾਲੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਦੀਆਂ "ਆਡਿਟ-ਇੰਗ" ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਈ-ਮੀਟਰ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਸਰਲ ਝੂਠ ਖੋਜਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸ ਮਹਿੰਗੇ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ, ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ "ਵਿੱਚ ਸਦਮੇ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਮਾਨਸਿਕ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਵਰਤਮਾਨ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ” (ਰਿਚਰਡਸਨ, 1993)।
ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਦੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੱਤ ਮਿਲੀਅਨ ਫਾਲੋਅਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਜੈਜ਼ ਪਿਆਨੋਵਾਦਕ ਚਿਕ ਕੋਰੀਆ, ਜੈਜ਼ ਗਾਇਕ ਅਲ ਬੈਟਲਫੀਲਡ ਟੀਜੀਏਕ 97 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਜੈਰੋ, ਪੌਪ ਸਟਾਰ ਬੇਕ, ਪ੍ਰਿਸਿਲਾ ਪ੍ਰੈਸਲੀ, ਅਤੇ ਬਾਰਟ ਸਿੰਪਸਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਨੈਨਸੀ ਕਾਰਟਰਾਈਟ। (ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਾਰਟ ਦੀ ਭੈਣ ਲੀਜ਼ਾ ਮੈਰੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਸਿਲਾ ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਲੀਜ਼ਾ ਮੈਰੀ ਖੁਦ ਹੈ, ਪ੍ਰਿਸਿਲਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਹੈ।) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟ੍ਰੈਵੋਲਟਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕੈਲੀ ਪ੍ਰੈਸਟਨ, ਕਰੂਜ਼ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਪਤਨੀ ਮਿਮੀ ਰੋਜਰਸ, ਸਵਰਗੀ ਐਲਡੌਸ ਹਕਸਲੇ - ਜਿਸਨੇ ਖੁਦ ਹਬਾਰਡ ਤੋਂ ਆਡਿਟਿੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਅਤੇ ਰਿਚ-ਆਰਡ ਡੀ ਮਿੱਲ (ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸੇਸਿਲ ਦਾ ਪੁੱਤਰ)। ਜੈਰੀ ਸੇਨਫੀਲਡ, ਪੈਟਰਿਕ ਸਵੈਜ਼
ਅਤੇ ਬ੍ਰੈਡ ਪਿਟ ਨੇ ਵੀ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ (ਰਿਚਰਡਸਨ,) ਵਿੱਚੋਂ "ਵਹਿ" ਲਿਆ ਹੈ।
1993); ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਖਾਇਲ ਬੈਰੀਸ਼ਨੀਕੋਵ, ਵੈਨ ਮੌਰੀਸਨ, ਐਮਿਲਿਓ ਐਸਟੇ-ਵੇਜ਼, ਰੌਕ ਹਡਸਨ, ਡੈਮੀ ਮੂਰ, ਕੈਂਡਿਸ ਬਰਗਨ, ਆਈਜ਼ੈਕ ਹੇਅਸ, ਮੇਨਸਾ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ੈਰਨ ਸਟੋਨ ਅਤੇ ਓ. ਜੇ. ਸਿੰਪਸਨ ਵਕੀਲ ਮਾਰਸੀਆ ਕਲਾਰਕ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1970 ਤੱਕ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟੈਨੇਸੀ ਵਿਲੀਅਮਜ਼, ਲਿਓਨਾਰਡ ਕੋਹੇਨ, ਮਾਮਾ ਕੈਸ ਐਲੀਅਟ, ਜਿਮ ਮੌਰੀਸਨ "ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ
"ਬੀਟਲਜ਼" ਸਾਇੰਟੋਲੋਜਿਸਟ ਸਨ (ਕੂਪਰ, 1971)। ਮਹਾਨ ਜੈਜ਼ ਪਿਆਨੋਵਾਦਕ ਡੇਵ ਬਰੂਬੇਕ ਦਾ ਵੀ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸੰਗੀਤਕ ਕੈਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਈਵਾਨਜ਼, 1973)।
ਚਾਰਲਸ ਮੈਨਸਨ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਭਗ 150
ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਘੰਟਿਆਂਬੱਧੀ ਆਡਿਟਿੰਗ (ਐਟੈਕ, 1990)। ਉੱਥੇ, ਉਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਸਾਫ਼" ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਮਾਸ-
ਕਤਲ ਦਾ ਪੜਾਅ (ਕ੍ਰਾਸਨਰ, 1993)।
ਕੈਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਨਸਨ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਕੈਦੀ, ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ - ਜਿਸਨੂੰ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਹੀ ਗਰਭਪਾਤ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਦੁਆਰਾ ਗੈਸੋ-ਲਾਈਨ ਨਾਲ ਛਿੜਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਮੈਨਸਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਬੇਅੰਤ ਤਾਅਨੇ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।
ਜਾਪ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ (ਮਸਟਰ, 1997)।

ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਡਸਟਿਨ ਹਾਫਮੈਨ ਅਤੇ ਗੋਲਡੀ ਹਾਨ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ, ਉੱਥੇ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਤਕਰੇ ਅਤੇ ਅਤਿਕਥਨੀ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ-
ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨਾ (ਬਾਰਟ, 1998).
ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਕ੍ਰੈਵਟ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੇ ਹਬਾਰਡ ਨੇ ਖੁਦ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਲਪਿਤ ਹੋਲੋਕਾਸਟ ਨਹੀਂ ਝੱਲਿਆ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣਾ ਸੈੱਟ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ।
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ, ਕਿਸ਼ੋਰ ਮਹਿਲਾ "ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ" ਦੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਅਰਲੀਡਰ-ਸੁੰਦਰ ਸੁਨਹਿਰੀ ਕੁੜੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹਬਾਰਡ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਦੌੜ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਰਦੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੌਟ ਪੈਂਟ, ਹਾਲਟਰ ਟਾਪ, ਬੌਬੀਸੌਕਸ ਅਤੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਸੈਂਡਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਈਰਖਾਲੂ ਫਰਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹਬਾਰਡ ਦੇ ਵਾਲ ਧੋਣੇ, ਉਸਨੂੰ ਮਾਲਿਸ਼ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ
ਉਸਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਉਤਾਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ (ਮਿਲਰ, 1987)।
"ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਧਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਿਰਫ਼ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਅਤੇ ਐਸਟ੍ਰੋਜਨ-ਬਾਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ:
98 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

[ਹਬਾਰਡ] ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਮੈਸੇਂਜਰ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਗਿਆ... ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ- ਕਿਸੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਕੀਤੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਲੈ ਲਿਆ-
ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਟਾਇਲਟ ਪੇਪਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ (ਕੋਰੀਡਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ
ਹਬਾਰਡ, 1998)।
ਨਾ ਹੀ LRH ਦੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਿਰਫ਼ ਨਬਜ਼ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਸ਼ੋਰ ਕੁੜੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ:
ਸਮਲਿੰਗਤਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ; ਹਬਾਰਡ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਈਮੋ-
ਸਮਲਿੰਗੀ ਦਾ ਸੁਰ ਪੱਧਰ "ਗੁਪਤ ਦੁਸ਼ਮਣੀ" ਹੈ: ਉਹ
ਪਿੱਠ ਵਿੱਚ ਛੁਰਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਹਰ ਇੱਕ (ਐਟੈਕ, 1990)।
ਦੂਜੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਲਈ "ਰੋਨ" ਦੀ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ: ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਉਪਾਅ... ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਕੋਲ
ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ...
ਲੋਕਤੰਤਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮਹਿੰਗਾਈ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ (ਕੋਰੀਡਨ ਵਿੱਚ)

ਅਤੇ ਹਬਾਰਡ, 1998)।
ਉੱਪਰੋਂ ਇੰਨੀ ਨੀਚਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਮਰਪਿਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਰੋਤ ਪ੍ਰਤੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਰਵੱਈਆ ਬਿਲਕੁਲ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ:
ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਚਰਚ (ਕੋਰੀਡਨ ਅਤੇ ਹਬਾਰਡ, 1998)।
[ਮੈਂ] ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਫਵਾਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਨਾਲ ਛੱਡਣਾ- ਆਡਿਟਿੰਗ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਦਿਨ (ਵੇਕਫੀਲਡ, 1996)।
ਪਹਿਲੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਬਾਰਡ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੈਮਿਸਟ ਜੈਕ ਪਾਰਸਨਸ ਨਾਲ ਕਾਲੇ ਜਾਦੂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਨੇ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਐਲੀਸਟਰ ਕ੍ਰੌਲੀ - ਸਵੈ-ਘੋਸ਼ਿਤ "ਜਾਨਵਰ 666" - ਨੂੰ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ:
ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਸਨ ਅਤੇ ਹੱਬਰਡ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਚੰਦਰਮਾ ਦਾ ਬੱਚਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਮੂਰਖਤਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ-
ਇਹਨਾਂ ਲਾਠੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ (ਕੋਰੀਡਨ ਅਤੇ ਹਬਾਰਡ, 1998 ਵਿੱਚ)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਭ ਲਈ ਇੱਕ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਪੱਧਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ, "ਸੁ-
"ਸਥਾਈ" ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ ਰੀਵ ਨੇ (2002) ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਡਿਟਿੰਗ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸਦਾ ਆਮ ਸਮਝ ਵਾਲਾ ਤਰੀਕਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ:
ਬੈਟਲਫੀਲਡ ਟੀਜੀਈਕ 99

ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਿਖਲਾਈ ਬਾਰੇ ਮੇਰਾ ਸ਼ੱਕ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਅਦਾਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ
ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ
ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੂਨਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ....
ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਆਡੀਟਰ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਹਾਣੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ- ਜਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਬੰਧ ਬਣਾ ਰਹੀ ਸੀ-
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਯੂਨਾਨੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੋਧਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਰਿਸ਼ਤਾ

ਵਰਤਮਾਨ।
ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜਿਸਟ ਵਜੋਂ ਮੇਰੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਾ ਅੰਤ ਸੀ।
ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੀ- ਪੁਰਾਤਨ ਯੂਨਾਨੀ ਮਿੱਥ.... ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਆਡੀਟਰ ਜਾਣੂ ਹੋਵੇਗਾ ਯੂਨਾਨੀ ਮਿਥਿਹਾਸ ਦੇ ਨਾਲ; ਮੈਂ ਬਸ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ,
ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਈ-ਮੀਟਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੈਂ
ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਝੂਠ ਨਾਲ ਭੱਜ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁੱਲ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ।
ਦੂਸਰੇ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਦੇ ਘੱਟ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ 'ਤੇ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, 1965 ਵਿੱਚ, ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਅਨ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਇਨਕੁਆਰੀ ਇਨ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਨੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਬੁਰਾਈ ਹੈ; ਇਸਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਹਨ; ਇਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਸਮਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ, ਡਾਕਟਰੀ, ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ; ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਲਈ
ਦੁਖਦਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰ" (ਮਿਲਰ, 1987 ਵਿੱਚ)। ਇਸੇ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ 1952 ਵਿੱਚ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਰੌਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੱਬਰਡ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜਿਸਟਸ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਖਤਰਨਾਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਅਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਸ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਥੈਰੇਪੀ" (ਮਿਲਰ, 1987 ਵਿੱਚ)। (ਸਾਥੀ ਵਿਗਿਆਨ ਗਲਪ ਲੇਖਕ ਇਸਹਾਕ ਏਸੀ-
mov ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹਬਾਰਡ ਦੇ ਡਾਇਨੇਟਿਕਸ ਨੂੰ "ਬਕਵਾਸ-
"ish" [ਮਿਲਰ, 1987 ਵਿੱਚ]। "ਮਨ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ" ਨੂੰ ਮਾਰਟਿਨ ਗਾਰਡਨਰ ਤੋਂ ਉਸਦੀ [1957] ਫੈਡਸ ਐਂਡ ਫਾਲੇਸੀਜ਼ ਇਨ ਦ ਨੇਮ ਆਫ਼ ਸਾਇੰਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮੀਖਿਆਵਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀਆਂ।)
ਮਈ, 1991 ਦੀ ਇੱਕ ਕਵਰ ਸਟੋਰੀ (ਬਿਹਾਰ, 1991) ਵਿੱਚ, ਟਾਈਮ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨੇ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਗਲੋਬਲ ਰੈਕੇਟ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜੋ ਮਾਫੀਆ ਵਰਗੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਆਲੋਚਕਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾ ਕੇ ਬਚਦਾ ਹੈ।
ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੇ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕਥਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ:
• ਜੌਨ ਐਟੈਕ (1990), ਏ ਪੀਸ ਆਫ਼ ਬਲੂ ਸਕਾਈ 100 ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਦ ਗੁਰੂਸ

• ਪੌਲੇਟ ਕੂਪਰ (1971), ਦ ਸਕੈਂਡਲ ਆਫ਼ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ। ਨਾਲ ਹੀ

ਉਸ ਦੀਆਂ (1997) ਡਾਇਰੀਆਂ ਵੇਖੋ। ਚਰਚ ਦੁਆਰਾ ਅਠਾਰਾਂ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕੂਪਰ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ [ਸਾਬਕਾ, ਸਕੈਂਡਲ] ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਵੰਜਾ ਹਵਾਲੇ 'ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ' ਸਨ" (ਰੁਡਿਨ ਅਤੇ ਰੁਡਿਨ, 1980)
• ਰਸਲ ਮਿੱਲਰ (1987), ਬੇਅਰ-ਫੇਸਡ ਮਸੀਹਾ
• ਰੌਬਰਟ ਕੌਫਮੈਨ (1995), ਇਨਸਾਈਡ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ/ਡਾਇਨੇਟਿਕਸ
• ਸਿਰਿਲ ਵੋਸਪਰ (1997), ਦ ਮਾਈਂਡ-ਬੈਂਡਰਜ਼
• ਜਾਰਜ ਮਾਲਕੋ (1970), ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ: ਦ ਨਾਓ ਰਿਲੀਜਨ। ਮਾਲ-
ਕੋ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮਝੌਤਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ" (ਵਾਲਿਸ, 1976)
• ਮੋਨਿਕਾ ਪਿਗਨੋਟੀ (1989), ਮਾਈ ਨਾਈਨ ਲਾਈਵਜ਼ ਇਨ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ
• ਬੈਂਟ ਕੋਰੀਡਨ ਅਤੇ ਐਲ. ਰੌਨ ਹੱਬਰਡ, ਜੂਨੀਅਰ (1998), ਐਲ. ਰੌਨ ਹੱਬ-
ਬਾਰਡ: ਮਸੀਹਾ ਜਾਂ ਪਾਗਲ?
• ਮਾਰਗਰੀ ਵੇਕਫੀਲਡ (1991), ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ;
(1993), ਦ ਰੋਡ ਟੂ ਜ਼ੈਨੂ; ਅਤੇ ਉਸਦੀ (1996) ਆਤਮਕਥਾ, ਗਵਾਹੀ
• ਬੌਬ ਪੈਨੀ (1993), ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ
• ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ, www.factnet.org ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਵੇਖੋ।
ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਹਾਰ (1991) ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ:
ਹਬਾਰਡ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ "ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ" ਅਤੇ "ਧੋਖਾ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਜਾਂ" ਦੇ ਅਧੀਨ
ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਿਆ।" ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਚਰਚ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਪੱਤਰਕਾਰ, ਡਾਕਟਰ-
ਵਕੀਲ, ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੱਜ ਵੀ - ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ
ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਫਸਿਆ, ਨਿੱਜੀ ਅੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਝੂਠ ਲਈ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ-
ਅਪਰਾਧ, ਕੁੱਟਮਾਰ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੀ ਧਮਕੀ।
ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ ਹਨ:
ਚਰਚ ਆਫ਼ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ
ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਆਲੋਚਨਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਹਾਰੇ ਦੇ ਲਓ। ਦਰਅਸਲ
ਇਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਸਾਰ (ਵਾਲਿਸ, 1976)।

ਹਬਾਰਡ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵੂਡੂ ਸਰਾਪ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ- ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਹਲੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਗੁਆਰ-ਬੈਟਲਫੀਲਡ ਟੀਜੀਈਏਕ 101

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਇਲਾਜ ਪਾਗਲਪਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਦਰਦਨਾਕ ਮੌਤ (ਵੋਸਪਰ, 1997)।
1968 ਵਿੱਚ, ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਲੇਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, [ਪੌਲੇਟ] ਕੂ-
ਪ੍ਰਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਆਇਆ; ਉਸਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਬੱਗ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ
ਉਸਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਭੰਨਤੋੜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਬੰਬ ਦੀ ਧਮਕੀ ਲਈ (ਅਟੈਕ, 1990)।
ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਪਾਲ ਜੀ. ਬ੍ਰੇਕਨਰਿਜ ਨੇ 1980 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ: [ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ] ਸੰਸਥਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਈਜ਼ੋਫ੍ਰੇਨਿਕ ਹੈ ਅਤੇ
ਪਾਗਲ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਜੀਬ ਸੁਮੇਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ-
ਇਸਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ। ਸਬੂਤ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ [ਭਾਵ, ਹੱਬ-ਬਾਰਡ] ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੈਥੋਲੋਜੀਕਲ ਝੂਠਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ
ਉਸਦੇ ਇਤਿਹਾਸ, ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।
ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਦੇ
ਹੰਕਾਰ, ਲਾਲਚ, ਲਾਲਚ, ਸੱਤਾ ਦੀ ਲਾਲਸਾ, ਅਤੇ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਅਤੇ
ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮਲਾਵਰਤਾ
ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ (ਮਿਲਰ, 1987 ਵਿੱਚ)।
ਜਸਟਿਸ ਲੈਟੀ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਪ੍ਰਤੀ ਰਾਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1984 ਦੇ ਲੰਡਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਨਹੀਂ ਸੀ:
ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਅਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀ ਹੈ... ਇਹ ਹੈ
ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ, ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ (ਐਟੈਕ, 1990 ਵਿੱਚ)।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੌਨਵੇਅ ਅਤੇ ਸੀਗਲਮੈਨ (1982) ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ: ਸਾਡੇ ਸਰਵੇਖਣ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ... ਸਾਇੰਟੋਲ-
ਓਗੀ ਕਿਸੇ ਵੀ [al-] ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ leged] ਪੰਥ।

ਅਠਤਾਲੀ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਨਵੇ ਅਤੇ ਸੀਗਲਮੈਨ
ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀ ਦਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ
ਹਿੰਸਕ ਵਿਸਫੋਟ, ਭਰਮ, ਜਿਨਸੀ ਨਪੁੰਸਕਤਾ ਅਤੇ
ਆਤਮਘਾਤੀ ਰੁਝਾਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਦੀ ਔਸਤ ਉਮਰ [ਲਗਭਗ] 12.5 ਸਾਲ ਸੀ (ਐਟੈਕ, 1992)।
ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਗਲਤ ਮੌਤ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਤੇ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- (2004 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ) ਸਾਬਕਾ ਮੈਂਬਰ ਲੀਜ਼ਾ ਮੈਕਫਰਸਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੁਆਰਾ ਚਰਚ ਆਫ਼ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਵੇਰਵਿਆਂ ਲਈ, ਰੌਸ 102 ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਦ ਗੁਰੂਸ ਵੇਖੋ

(2004b) ਅਤੇ www.lisamcpherson.org। ਹੋਰ ਸਮਰਪਿਤ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਲਈ
ਫਾਲੋਅਰਜ਼, ਪੌਲੇਟ ਕੂਪਰਜ਼ (1971) ਦ ਸਕੈਂਡਲ ਦਾ ਅਧਿਆਇ 21 ਵੇਖੋ
ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਦਾ, ਅਤੇ ਕੂਪਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਲਈ ਕੋਰੀਡਨ ਐਂਡ ਹਬਾਰਡ (1998) ਦਾ ਅਧਿਆਇ 14। ਨਾਲ ਹੀ, ਵਕੀਲ ਮਾਈਕਲ ਫਲਿਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਇਲਾਜ ਲਈ ਉਸੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਅਧਿਆਇ 22 - ਜੋ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਅਕਸਰ ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਸਵੈ- ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਐਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ (ਰਸਲ, 2001)।
ਹਬਾਰਡ ਦੀ ਮੌਤ 80 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਅੰਤ ਤੱਕ, ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖੀ ਆਦਮੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖੀ, ਹਾਵਰਡ ਹਿਊਜ਼ ਵਰਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੀ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਈ ਵਾਰ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਰਸੋਈਏ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਗੰਦੇ ਕੱਪੜੇ ਤੇਰਾਂ ਵਾਰ ਧੋਤੇ ਜਾਣ, ਸਾਫ਼ ਝਰਨੇ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਤੇਰਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਾਲਟੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਨਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।
ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਫਰੈਂਕ ਗਰਬੋਡ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ
ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ, ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੱਬਰਡ ਸ਼ਾਈਜ਼ੋਫ੍ਰੇਨਿਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ
ਸਗੋਂ "ਪੈਰਾਨਾਇਡ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਵਾਲਾ ਪਾਗਲ".... ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਰਮਨ-
ਬੋਡ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਰਣਨ ਆਮ ਨਿਦਾਨ ਹੈ
"ਪਾਗਲ" (ਐਟੈਕ, 1990)।
ਐਫਬੀਆਈ ਨੇ ਹਬਾਰਡ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੇ
ਉਸਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ "ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਨੋਟੇਸ਼ਨ ਲਿਖਣਾ (ਵੇਕਫੀਲਡ,
1991).

ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਬੈਂਟ ਕੋਰੀਡਨ ਅਤੇ ਐਲ. ਰੌਨ ਹਬਾਰਡ, ਜੂਨੀਅਰ (1998) ਨੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:
ਚਰਚ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦਾ ਆਲੋਚਕ ਹੋਣਾ ਪਾਗਲਪਨ ਹੈ।
ਓਨਾ ਹੀ ਸਰਲ....
ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨੂੰ "ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗੀ" ਕਹਿਣਾ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ
ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ। ਇਹ ਹਬਾਰਡ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤੀ ਨੀਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ - ਸਾਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ - ਕਈ ਵਾਰ ਦੁਬਾਰਾ-ਹੈਬ ਕੀਤੇ ਅਦਾਕਾਰ ਅਤੇ ਪੋਰਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਦੇ ਸ਼ੌਕੀਨ ਚਾਰਲੀ ਸ਼ੀਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੈਲੀ ਪ੍ਰੈਸਟਨ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਬੁਆਏਫ੍ਰੈਂਡ ਸੀ। (ਨਾਲ ਹੀ, ਇੱਕ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਕਵੀ। "ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸਾ ਸਮੈਕ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਧਾਰਮਿਕ ਫੁੱਲਦਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।") ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜਿਸਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਸ਼ੀਨ - ਜਿਸਨੇ ਹਬਾਰਡ ਦੇ ਖਿੜੇ ਹੋਏ "ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ" ਦੇ ਹੌਟ ਪੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਟਰ ਟਾਪਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ - ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:
"ਮੇਰੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਅਧਿਆਇ XV

ਵਰਨਰ ਦਾ
ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ
ਸਿਧਾਂਤ
(est/ਫੋਰਮ/ਲੈਂਡਮਾਰਕ ਸਿਖਲਾਈ)

ਵਰਨਰ ਏਰਹਾਰਡ ਦਾ ਜਨਮ ਜੌਨ ਪਾਲ ਰੋਜ਼ਨਬਰਗ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਇਨ-ਫਲਾਈਟ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੇ ਦੋ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਕਰਾਸ-ਕੰਟਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਨਵਾਂ ਉਪਨਾਮ ਲਿਆ: ਕੁਆਂਟਮ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਵਰਨਰ ਹੇਜ਼ਨਬਰਗ - ਹਾਈਜ਼ਨਬਰਗ ਦੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਕਾਸਕਾਰ - ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਮੰਤਰੀ, ਲੁਡਵਿਗ ਏਰਹਾਰਡ।
ਆਦਮੀ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਵਰਗੀ ਬਕਮਿੰਸਟਰ ਫੁੱਲਰ ਨੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਟਾਈਮਜ਼ (ਫਰਵਰੀ 1979 ਵਿੱਚ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ:
ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਾਫ਼ੀ ਲੱਖ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ
ਵਰਨਰ ਏਰਹਾਰਡ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ
ਜੇ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਕਹਾਂਗਾ।
ਉਹ ਸਮਰਥਨ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸੇ ਭਵਿੱਖਵਾਦੀ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਮਹੇਸ਼ ਯੋਗੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਫੁੱਲਰ ਅਤੇ ਏਰਹਾਰਡ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਨਤਕ "ਗੱਲਬਾਤ" ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਵੰਡ ਰਹੇ ਸਨ। 103
104 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਏਰਹਾਰਡ ਦੀ ਈਸਟ ਸਿਖਲਾਈ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਕਈ ਹੋਰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨ ਥੈਰੇਪੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ। ਦਰਅਸਲ, ਮਾਰਕ ਬਰੂਅਰ (1975), ਸਾਈਕੋਲੋਜੀ ਟੂਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਲੇਖ ਵਿੱਚ, ਜ਼ੈਨ, ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ - ਜਿਸਦਾ ਏਰਹਾਰਡ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਾਲਣ ਕਰਦਾ ਸੀ - ਡੇਲ ਕਾਰਨੇਗੀ ਅਤੇ ਐਸਟ ("ਏਰਹਾਰਡ ਸੈਮੀਨਾਰ ਸਿਖਲਾਈ") ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜੈਸਟਾਲਟ ਥੈਰੇਪੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੱਭੇ:
ਸਿਖਲਾਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੀ ਹੈ [ਇੱਕ] ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਹੈ-

ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ
ਪਾਵਲੋਵ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਯੋਗ।
ਫਿਰ ਵੀ, "ਪੂਰਬੀ" ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਘੱਟ ਇਕਾਗਰਤਾ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਵਰਤੀ ਹੋਈ ਕਾਰ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ, ਏਰਹਾਰਡ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ:
"ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਨਹੀਂ ਹਾਂ?"
ਏਰਹਾਰਡ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਸੀ (ਪ੍ਰੈਸਮੈਨ, 1993)।
ਹੋਰ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਮ ਜੋਨਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਵੀ ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਸੀ।
(ਲੇਟਨ, 1998) - ਨਾਲ ਹੀ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਇਲੀ-ਇਚ ਲੈਨਿਨ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਾਕੋ, ਟੈਕਸਾਸ, ਭਾਵ, ਬ੍ਰਾਂਚ ਡੇਵਿਡੀਅਨ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਰੌਕ ਸਟਾਰ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਪੀਡੋਫਾਈਲ ਡੇਵਿਡ ਕੋ-ਰੈਸ਼ ਵੀ - ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਬਣਾਉਣਾ (ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਮੈਕਕਾਰਮਿਕ, 1993); ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਮਾਰਸ਼ਲ ਐਪਲਵਾਈਟ ਆਫ਼ ਹੈਵਨਜ਼ ਗੇਟ (ਲਾਲਿਚ, 2004)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉੱਚਾ ਟੀਚਾ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1977 ਦੀ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਟੀਵਨ ਪ੍ਰੈਸਮੈਨ ਨੇ ਆਪਣੀ (1993) ਆਊਟਰੇਜਸ ਬੇਟ੍ਰੇਅਲ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਮੋਂਟੇਰੀ ਵਿੱਚ ਐਸਟ ਸੈਮੀਨਾਰ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕਿਨਾਰੇ ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ, ਇੱਕ ਭਾਗੀਦਾਰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਵਾਲ ਜੋ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ," ਆਦਮੀ
ਏਰਹਾਰਡ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਕੀ 'ਕੀ ਤੁਸੀਂ [ਮਸੀਹ] ਹੋ?'"
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਏਰਹਾਰਡ ਨੇ ਕਰੂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਕਮਰਾ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ-
ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਸਮਰਪਿਤ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ। ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਅਦ
ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ [ਭਾਵ, ਪਰਮਾਤਮਾ]।"
ਮਾਰਸ਼ਲ ਐਪਲਵਾਈਟ ਦੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਾਥੀ, ਬੋਨੀ ਲੂ ਨੈਟਲਸ, ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਿਤਾ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਮੰਨਦੀ ਸੀ।
(ਲਾਲਿਚ, 2004)।
ਪਹਿਲਾਂ ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ "ਰੱਬ" - ਏਰਹਾਰਡ - ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੈਮੀਨਾਰ ਟ੍ਰੇਨਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਗੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ

ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਥਿਤ ਸਿਖਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ:
ਵਰਨਰ ਦਾ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਿਧਾਂਤ 105

"ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਕਲੀਨਿਕ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ - ਅਤੇ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ
ਸਿਖਲਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਫ਼ੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ - ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ -
"ਉਤਪੰਨ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਜੋ ਦਰਮਿਆਨੇ ਮਾੜੇ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਤੱਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ,"
ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਿਟੀ ਦੇ ਲਿੰਕਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ
1978 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਨੋਰੋਗ ਚਿਕਿਤਸਾ ਲਈ। “ਉਹ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਪੈਟਰਨ - ਖੁਸ਼ੀ, ਉਦਾਸੀ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ
ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਵੱਸੀ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ - ਦੁਬਾਰਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ-ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੀਟਿਆ ਗਿਆ"...
ਮਾਰਚ 1977 ਵਿੱਚ [ਅਮੈਰੀਕਨ ਜਰਨਲ ਆਫ਼ ਸਾਈਕਾਇਟਰੀ]
ਦੋ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ... ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਪਾ- ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ [ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ] ਮਾਨਸਿਕ ਲੱਛਣ ਵਿਕਸਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਵਿੱਚ-ਪੈਰਾਨੋਆ, ਬੇਕਾਬੂ ਮੂਡ ਸਵਿੰਗ, ਅਤੇ ਭਰਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ
ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਿਖਲਾਈ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਪ੍ਰੈਸਮੈਨ, 1993)।
ਡੇਵਿਡ ਸ਼ਾਈ (2004) ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਖੁਦ ਏਰਹਾਰਡ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਇਸ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ" (ਪ੍ਰੈਸਮੈਨ, 1993)।
ਏਰਹਾਰਡ ਦੇ ਚਾਰ-ਦਿਨਾਂ ਸੈਮੀਨਾਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟਾਂ ਵਿੱਚ ਜੌਨ "ਵਿੰਡੀ ਕੈਨਸਸ ਵ੍ਹੀਟ ਫੀਲਡ" ਡੇਨਵਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ - ਜੋ ਇੱਕ ਟ੍ਰੇਨਰ ਬਣਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਗਾਇਕੀ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਨਾਲ ਹੀ, ਡਾਇਨਾ ਰੌਸ, ਐਜ਼-ਟ੍ਰੋਨੌਟ ਬਜ਼ ਐਲਡਰਿਨ, ਅਤੇ ਯੋਕੋ ਓਨੋ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਟੇਡ ਡੈਨਸਨ, ਵੈਲੇਰੀ ਹਾਰਪਰ, ਰਾਏ "ਜੌਸ" ਸ਼ਾਈਡਰ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਹਾਲੀ-ਵੁੱਡ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੇ ਏਰਹਾਰਡ ਦੇ ਕੋਰਸ ਲਏ ਹਨ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਸ਼" ਦਾ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਖ਼ਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਸਿਰਫ਼ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਦੋਸ਼ ਹੈ:

ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਏਰਹਾਰਡ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਅਕਸਰ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇਖੀ
ਟਾਇਰੇਡ ਅਤੇ ਚੀਕਣ-ਚਿਹਾੜਾ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ
ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੰਚਾਰਜ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਵਿਵਹਾਰ (ਪ੍ਰੈਸਮੈਨ,
1993).
ਏਰਹਾਰਡ ਦੀ ਘਰੇਲੂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੇ ਵੀ ਦੁਖਦਾਈ ਮੋੜ ਲਏ ਹੋਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ, ਵਰਨਰ ਦੀ ਧੀ ਡੇਬੋਰਾਹ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ
ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਧੀ ਨੂੰ... ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ -
ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਟਲ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਉਸਦੀਆਂ ਅਕਸਰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ (ਪ੍ਰੈਸਮੈਨ, 1993)।* "ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ।"
106 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

* ਏਰਹਾਰਡ ਨੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਨ ਸੈਲਫ (1992) 60 ਮਿੰਟਸ ਐਂਡ ਦ ਅਸੈਸੀਨੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਵਰਨਰ ਏਰਹਾਰਡ ਨੇ ਮੀਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਪੇਂਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸਦੀ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਏਰਹਾਰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਬਚਾਅ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ, ਉਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤਨ ਦਾ ਆਰਕੇਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਚਰਚ ਆਫ਼ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ, ਏਰਹਾਰਡ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਡਾ. ਸੈਲਫ਼ ਏਰਹਾਰਡ ਦੇ ਸੈਮੀਨਾਰਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਏਰਹਾਰਡ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਸੀਹਾਵਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। (ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਅਤੇ ਵਰਨਰ ਦੇ ਦੋਸਤ ਮਾਰਕ ਕਾਮਿਨ ਦੋਵੇਂ ਏਰਹਾਰਡ ਦੇ ਜਨਤਕ ਪਤਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ "ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।) ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ, ਪ੍ਰੈਸ-ਮੈਨ (1993) ਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਹੰਗਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਡੁੱਬਦੀ ਹੈ। (ਉਹ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਸਾਲ 2000 ਤੱਕ ਭੁੱਖਮਰੀ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਏਰਹਾਰਡ ਦੀ ਅਸਫਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ।) ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ "ਜਨ ਸੰਪਰਕ" ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ XVI

ਕਾਕਰੋਚ ਯੋਗਾ
(ਯੋਗੀ ਭਜਨ)

ਯੋਗੀ ਭਜਨ, 3HO ਦੇ ਸਿੱਖ ਸੰਸਥਾਪਕ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਸੰਸਥਾ "ਸਿਹਤਮੰਦ, ਖੁਸ਼, ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਗਠਨ" ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਵਿੱਚ ਹੈ।
ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਜਨਮੇ, ਉਸਨੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਸਟਮ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 1968 ਵਿੱਚ, ਉਨਤਾਲੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਉੱਤਰੀ ਅਮਰੀਕਾ ਚਲੇ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕੁੰਡਲਿਨੀ ਅਤੇ ਗੋਰੇ ਤਾਂਤਰਿਕ ਯੋਗਾ ਸਿਖਾਉਣਗੇ।
ਚਿੱਟੇ ਤੰਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ "ਜੀਵ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ" ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੋ ਕਿ "ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਾਨਸਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਹੈ," ਜਾਂ ਲਾਲ ਰੰਗ, ਜੋ ਕਿ "ਜਿਨਸੀ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਇੰਦਰੀਆਂ ਲਈ" ਜਾਂ ਚਮਤਕਾਰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਹੈ। cles (ਐਸ. ਖਾਲਸਾ, 1996)।
ਯੋਗੀ ਭਜਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗਾ ਦਾ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ
ਕੁੰਭ ਯੁੱਗ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ (ਸਿੰਘ, 1998a ਵਿੱਚ)।
ਗੁਰੂ ਤੇਰਥ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ, ਜੋ [ਭਜਨ ਦੇ] ਵਕੀਲ ਹਨ ਅਤੇ
ਬੁਲਾਰੇ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਭਜਨ "ਪੋਪ ਦੇ ਬਰਾਬਰ" ਹੈ।
(ਟਾਈਮ, 1977)।
ਯੋਗੀ ਭਜਨ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ
ਇਸ ਯੁੱਗ ਦਾ ਮਹਾਨ ਤਾਂਤਰਿਕ ਵੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ
ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਚਿੱਟੇ ਤਾਂਤਰਿਕ ਯੋਗਾ ਦੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਮਾਸਟਰ,
107
108 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਗ੍ਰਹਿ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਅਧਿਆਪਕ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਾਸ ਸਾਧਨ ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਲੱਖਾਂ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਅਤੇ ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਹੈ- ਇਸ ਗ੍ਰਹਿ 'ਤੇ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ (ਐਸ. ਖਾਲਸਾ, 1996)।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਭਜਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੰਸ਼ ਦੁਆਰਾ "ਇਸ ਯੁੱਗ ਦਾ ਮਹਾਨ ਤਾਂਤਰਿਕ" ਹੈ, ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਡੋਨਾ, ਰੋਸਾਨਾ ਆਰਕੇਟ, ਮੇਲਿਸਾ ਈਥਰਿਜ, ਸਿੰਡੀ ਕ੍ਰਾਫੋਰਡ, ਕੋਰਟਨੀ ਲਵ ਅਤੇ ਡੇਵਿਡ ਡੂਚੋਵਨੀ ਸਾਰੇ ਯੋਗੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਗੁਰਮੁਖ ਕੌਰ ਖਾਲਸਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ।
ਭਜਨ ਦੇ ਸਮਰਪਿਤ ਪੈਰੋਕਾਰ (ਰੌਸ, 2002)। 1980 ਤੱਕ, ਭਜਨ ਨੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਮਿਲੀਅਨ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 2500 ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਯੋਗੀ ਖੁਦ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਵੇਲੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸੀ।
ਮਰਹੂਮ (ਮੌਤ: ਅਕਤੂਬਰ, 2004) ਭਜਨ ਦੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਬ੍ਰਾਂਡ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ (ਹਿੰਦੂ) ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗਾ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਜਾਂ ਅਭਿਆਸਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਬਜਾਏ।

* * *

ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਯੋਗੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਯੋਗੀ ਭਜਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ—
ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ - ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ। ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੂਹਾਂ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਬਕ ਸਿੱਖ ਰਹੀਆਂ ਹਨ-
ਪੁੱਤਰ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ....
"ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਔਰਤ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਲੋਕ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ- "ਹੇ ਭੈੜੀ ਔਰਤ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ" [ਭਜਨ ਨੇ
ਕਿਹਾ] (ਐਸ. ਖਾਲਸਾ, 1996)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਜਨ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ "ਸਤਿਕਾਰ" ਦਾ ਖਾਸ ਬ੍ਰਾਂਡ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਿਆਨਵਾਨ ਆਦਰਸ਼ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ:
ਜਦੋਂ ਮੈਂ 70 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ,
ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੁਲਾਬੀ ਕਿਤਾਬ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਸੀ "ਫੈਸੀਨੇਟਿੰਗ ਵੂਮੈਨ" -
ਹੁੱਡ.... [ਮੈਂ] ਇਹ ਵਿਆਹ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਮੈਨੂਅਲ ਹੈ
ਔਰਤ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਇੱਕ ਮਾਰਮਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਹੈ

ਨਾਰੀਵਾਦ ਦੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਉਲਟ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਚਨਬੱਧ
ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪੂਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਮਨੁੱਖਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਰਾਹੀਂ....
ਕਾਕਰੋਚ ਯੋਗਾ 109

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ 3HOers ਹੁਣ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੈਕਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ। ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਮਰਦ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ
ਇੱਕ ਆਸ਼ਰਮ ਦਾ ਮੁਖੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਮਾਲਿਸ਼ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀਆਂ ਹਨ (ਕੇ. ਖਾਲਸਾ, 1990)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਭਾਉਂਦੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਮਾਲਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। "ਮੈਨ ਟੂ ਮੈਨ" ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ, ਯੋਗੀ ਭਜਨ
ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ: “ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਬਹੁਤ
ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਮਨਮੋਹਕ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਚਾਰੀ। ਇਸਨੂੰ 'ਆਮ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
"ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਮੂਡ।" ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, "ਇੱਕ
ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ- ਜਹਾਜ਼... ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨੇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ"
(ਦੁਬਾਰਾ, 1980)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਪੰਦਰਵੀਂ ਸਦੀ" (ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ) "ਚੰਗੇ ਲਿੰਗ" ਪ੍ਰਤੀ ਅਜਿਹੇ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਇੱਕ ਕਥਿਤ ਉਲਟ ਪੱਖ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ:
ਭਜਨ 'ਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਔਰਤ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਕੋਲੀਨ ਹੌਸਕਿਨਜ਼, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਊ ਮੈਕਸੀਕੋ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਮਹੀਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ-
ਆਈਕੋ ਨਿਵਾਸ, ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਆਦਮੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੌਦਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ,
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਉਸਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਸਮੂਹਿਕ ਮਾਲਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ,
ਅਤੇ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ
ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਸੌਂਦਾ ਹੈ (ਟਾਈਮ, 1977)।

ਜਦੋਂ ਉਹੀ ਮਿਸ ਹੌਸਕਿਨਜ਼ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ 3HO ਸਮੂਹ ਛੱਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਜਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਉਹ
ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਸਰਬਨਾਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ” (ਨਮਨ, 1980)।
ਸ਼ਾਇਦ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਫ਼ਤਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ, ਭਜਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ (ਸਿੰਘ, 1998 ਵਿੱਚ):
ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇ ਬੱਚੇ, ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਔਰਤਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਆਦਮੀ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਡਾ. ਸਟ੍ਰੇਂਜਲੋਵ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਿੱਖੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ "ਪ੍ਰਜਨਨ ਸਮਰੱਥਾ" ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ...

* * *

110 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਹੀ ਰਵੱਈਆ, 3HO ਦੇ ਅੰਦਰ, ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਵੀ, ਭਜਨ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:
ਸਲਾਹ ਧਰਮੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਧਰਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਉਸ ਸਲਾਹ ਪ੍ਰਤੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਸਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ-
ਜੇ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਸਵੇਰੇ ਉੱਠੋ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰੋ,"
ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਰੋਗੇ?
ਜਵਾਬ: ਹਾਂ।
ਸਵਾਲ: ਜੇਕਰ ਗੁਰੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ "ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਚੋਰੀ ਕਰ,"
ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਰੋਗੇ?
ਜਵਾਬ: ਹਾਂ।
ਸਵਾਲ: ਕੀ ਗੁਰੂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ?
ਜਵਾਬ: ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਸਵਾਲ: ਕੀ ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ?
ਜਵਾਬ: ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਪਰਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?
ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਅਨੰਤਤਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ-
ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ (ਭਜਨ, 1977)।
ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: ਇਹ ਯੋਗੀ ਭਜਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕਿਤਾਬ ਦੇ "ਰਿਸ਼ਤਾ" ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਐਂਟਰੀ ਹੈ।

ਅਜਿਹੇ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਕਥਿਤ ਨਤੀਜਾ ਬਿਲਕੁਲ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ:
ਯੋਗੀ ਆਪਣੇ ਯੋਗ ਡਿਸ- ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ।
ਚੇਲਿਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ "ਹਮਲਾ, ਮਾਰ-ਕੁਟਾਈ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾ" ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ।
ਉਸਨੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।
ਭਜਨ ਦੇ ਚੋਟੀ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਅਤੇ ਯੋਗ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ
ਬੰਦੂਕਾਂ ਅਤੇ ਭੰਗ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਫੜਿਆ ਗਿਆ-ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ (ਰੌਸ, 2003c)।
ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਇੰਨੇ ਡਿੱਗਦੇ-ਫਿਰਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਭਜਨ ਦੀ ਕੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਸੀ?
ਆਲੋਚਕਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਡ- ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ਿਆ। ਧਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ਦੇ (ਨਮਨ, 1980 ਵਿੱਚ)।

* * *

1974 ਵਿੱਚ ਨਿਊ ਮੈਕਸੀਕੋ ਦੇ ਸਾਂਤਾ ਕਰੂਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਈ 3HO ਅਧਿਆਪਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਯੋਗੀ ਭਜਨ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ:
ਕਾਕਰੋਚ ਯੋਗਾ 111

ਅਗਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ
ਲੋਕ ਬਾਹਰ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣਗੇ-
ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।
ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਪਈਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ
ਅਨਾਥ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਤ ਨਹੀਂ ਮਾਰੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਲੋਕ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਖਾ ਲਵੇਗਾ! ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਗਲਪਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ
ਇਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ (ਸਿੰਘ, 1998 ਵਿੱਚ)।
ਅਤੇ ਉਸੇ ਰਿਸ਼ੀ ਤੋਂ 1977 ਵਿੱਚ (ਸਿੰਘ, 2000 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ):
ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੰਗਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਮੰਗਲ 'ਤੇ ਆਬਾਦੀ ਹੈ... ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਬਾਦੀ ਹੈ। ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਸੰਵੇਦਨਾ ਦੀ ਦਰ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ
ਭਾਰੀ, ਅਤੇ ਜੀਵ - ਉਹ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ
ਜਾਓ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰਹਿਆਂ 'ਤੇ ਯੁੱਧ ਕਰੋ।
ਜੁਪੀਟਰ ਉੱਤੇ ਜੀਵ ਹਨ। ਇੱਕ ਪਦ-ਅਨੁਕ੍ਰਮ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ
ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਊਰਜਾ ਦਾ ਆਪਸੀ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ [sic]

ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ।

* * *

ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਕੁ ਅਜੀਬ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 3HO ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਸਨ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਬਹੁਤੇ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ।
3HO ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਾਜਬ ਲੱਗਿਆ ਕਿ, ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਸੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਦਲਾਲ, ਵੇਸਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਸੌਦਾਗਰ ਬਣ ਗਏ ਸਨ-
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਫਵਾਹਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ (ਕੇ. ਖਾਲਸਾ, 1990)।
ਪਰ ਫਿਰ, ਭਜਨ ਨੇ ਖੁਦ ਇਹ ਸਭ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਿਆ:
[ਯੋਗੀ ਭਜਨ] ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਧਿਆਪਕ ਬਣਨਾ ਸੀ ਕਿ, "ਤੁਹਾਡੀ ਤਿੰਨ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ: ਪੈਸਾ, ਸੈਕਸ, ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ।"
- ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ।" ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗਾ ਸਿਖਾਉਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਧਿਆਪਕ
ਉਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪਵਿੱਤਰ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮ ਲਵੇਗਾ
ਕਾਕਰੋਚ! (ਐਸ. ਖਾਲਸਾ, 1996)।
ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗਾ। ਤਾਂਤਰਿਕ ਸੈਕਸ ਯੋਗਾ। ਦਲਾਲ ਯੋਗਾ। ਵੇਸਵਾ ਯੋਗਾ ("3-HOs")।
ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ ਯੋਗਾ। ਬੰਦੂਕ ਯੋਗਾ। ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਸਰਬਨਾਸ਼ ਯੋਗਾ।
ਕਾਕਰੋਚ ਯੋਗਾ।

ਅਧਿਆਇ XVII

ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਪਾਗਲ
ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ
(ਚੋਗਯਾਮ ਟਰੰਗਪਾ)

ਚੋਗਯਾਮ ਟਰੰਗਪਾ, ਜਿਸਦਾ ਜਨਮ 1939 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, "ਪਾਗਲ ਬੁੱਧੀ" ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਗੁਰੂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਅਮਰੀਕੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ।
ਮੇਰੀ ਗਰਭ ਧਾਰਨ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਨੁਭਵ ਸਨ
ਸੁਪਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜੀਵ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਮਕ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ ਰੌਸ਼ਨੀ; ਉਸ ਸਾਲ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਖਿੜੇ ਹੋਏ ਸਨ-
ਭਾਵੇਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸਰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ-
ਟੈਂਟਸ....
ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਬਾੜੇ [ਸ਼ਾਲਾ] ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਜਨਮ ਆਸਾਨ ਹੋ ਗਿਆ-
ily. ਉਸ ਦਿਨ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਤਰੰਗੀ ਪੀਂਘ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਇੱਕ ਬਾਲਟੀ
ਪਾਣੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬੇਹਿਸਾਬੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮਿਲਿਆ ਦੁੱਧ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਕਈ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਲਾਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੰਬੂਆਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਟਰੰਗਪਾ, 1977)।
ਤੁਰੰਗਪਾ ਤੁਲਕੂ ਦੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਦੁੱਧ ਪਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਪੂਰਬੀ ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ ਸੁਰਮਾਂਗ ਮੱਠਾਂ ਦੇ ਸਰਵਉੱਚ ਮਠਾਰੂ ਵਜੋਂ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

112
ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਸਿਆਣਾ ਆਦਮੀ 113

ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਤੁਲਕੂ "ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ" ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਅਤੇ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ" (ਬਟਰਫੀਲਡ, 1994)। ਚੌਦ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਹੀ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਤੁਲ-ਕੂ (ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਕੁੰਗਾ- ਗਿਆਲਟਜ਼ੇਨ) ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ, ਚੌਥੇ ਅਵਤਾਰ ਬਾਰੇ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

[ਹ] ਨੂੰ ਮੈਤ੍ਰੇਯ ਬੋਧੀ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ-
ਸੱਤਵ, ਅਗਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਚੱਕਰ ਦਾ ਬੁੱਧ ਬਣਨ ਲਈ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ,
ਦੋਂਭੀਪਾ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਬੋਧੀ ਸਿੱਧ (ਮਾਹਿਰ) ਅਤੇ ਮਿ-
ਲਾਰੇਪਾ (ਟਰੰਗਪਾ, 1977)।
ਮੀ-ਲਾਰੇਪਾ ਅਤੇ ਪਦਮਸੰਭਵ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟ੍ਰੰਗਪਾ 1959 ਵਿੱਚ ਚੀਨੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਛੱਡ ਕੇ ਭਾਰਤ ਚਲੇ ਗਏ। ਉੱਥੇ, ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਨੇ
ਡਲਹੌਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਯੰਗ ਲਾਮਾਸ ਹੋਮ ਸਕੂਲ, 1963 ਤੱਕ (ਸ਼ੰਭਲਾ,
2003).
ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਚੋਗਯਾਮ ਇੰਗਲੈਂਡ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਧਰਮ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ। (ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਅਲ ਸੈਂਟੋਲੀ, "ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੂੰ ਆਕਸਫੋਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸੀਆਈਏ ਦਾ ਹੱਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" [ਕਲਾਰਕ, 1980]।) ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤੁਲਕੂ ਐਡਵਰਸਰੀ (ਅਕੋਂਗ) ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਕਰਕੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹਲਚਲ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਦੇ ਖੁਦ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਵਾਂਗ, ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵੰਸ਼ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਸਨ।
ਸਥਾਨਕ ਮਦਦਗਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਅਤੇ
ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਘੋਰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਭੇਜਿਆ-ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਦੋ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਤੁਲਕੁ ਗਰਮਾ-ਗਰਮ ਬਹਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ-
ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ
ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ, "ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ ਜਨਮ" ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ, ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਅਕੋਂਗ ਨੂੰ "ਪਾਰ-" ਕਿਹਾ।
ਐਨੋਇਡ ਅਤੇ ਸਕੀਮਿੰਗ (ਲੇਹਨੇਰਟ, 1998)।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਅਤੇ ਅਕੋਂਗ ਨੇ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਪੱਛਮੀ- ਗੋਲਾਧਾਰ ਤਿੱਬਤੀ ਬੋਧੀ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰ ਲੱਭਿਆ, ਜਿਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਦੌਰਾ 1971 ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕੀ ਕਵੀ ਰੌਬਰਟ ਬਲਾਈ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਇਹ, ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, "ਇੱਕ ਅੱਗੇ ਦਾ ਕਦਮ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ
ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਸੀ
ਛੋਟਾ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਏ ਸਨ, ਉਹ ਜਾਪਦੇ ਸਨ
ਗੱਲ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਭੁੱਲ ਜਾਓ” (ਫੀਲਡਜ਼, 1992)।
114 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਉਹੀ ਕੇਂਦਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਥੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਟ੍ਰੰਗਪਾ, ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ "ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ" ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੇ ਇੱਕ ਡੰਡੇ ਵਿੱਚ ਲੁਕ ਕੇ ਉਸ ਭੰਨਤੋੜ ਤੋਂ ਬਚਿਆ।
ਬੋਧੀ ਨਨ ਤੇਨਜ਼ਿਨ ਪਾਮੋ (ਮੈਕੇਂਜੀ, 1999 ਵਿੱਚ) ਨੇ 1962 ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਨੌਜਵਾਨ ਚੋਗਯਾਮ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਦੱਸੇ। ਉੱਥੇ, ਦੁਪਹਿਰ ਦੀ ਚਾਹ ਅਤੇ ਖੀਰੇ ਦੇ ਸੈਂਡਵਿਚ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸਦੇ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਕਰਟ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਕੇ, ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਟੀਲੇਟੋ ਅੱਡੀ ਮਿਲੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ "ਨਿਰਵਿਘਨ ਲਾਈਨ" ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁਲਾਕਾਤ/ਟਿੱਪਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਭਰਮਾਉਣ ਦੀਆਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਪਾਮੋ ਨੇ "ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੱਠ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਸੀ।" ਇਹ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ "[ਉਹ] ਤੇਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਹੀ ਔਰਤਾਂ ਸਨ," ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਸੀ।
1969 ਵਿੱਚ ਚੋਗਯਾਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਹਾਦਸਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਅਧਰੰਗ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਾਰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾ ਵੱਜੀ ਸੀ (ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ); ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ਰਾਬੀ (ਦਾਸ, 1997), ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਲੈਕ ਆਊਟ ਹੋ ਗਿਆ
ਪਹੀਆ (ਟਰੰਗਪਾ, 1977)।
ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਤਿੱਬਤ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਕੂਲੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਭਾਰਤ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਦੇ "ਔਰਤਾਂ ਹੋਣ" ਦੇ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲ ਰਵਾਇਤੀ ਤਿੱਬਤੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤੀ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਵਿਵਹਾਰ (ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ, ਆਦਿ) ਪ੍ਰਤੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦਰਅਸਲ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੋਵੇਂ ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ, ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਸਮਾਂ (ਡਾਇਕੇਮਾ, 2003)। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸਰਵਉੱਚ ਮਠਾਠ ਵਜੋਂ ਬਿਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਸੌ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ
ਸੁਰਮਾਂਗ ਮੱਠਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਟ੍ਰੰਗਪਾ (1977) ਨੇ ਖੁਦ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ
ਇੱਕ ਸੌ ਸੱਤਰ ਭਿਕਸ਼ੂ ਸਨ (ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ)
ਭਿਕਸ਼ੂ), ਬਾਕੀ ਸ਼੍ਰਮਣੇਰੇ (ਨਵੇਂ) ਹਨ ਅਤੇ
ਨੌਜਵਾਨ ਉਪਸਾਕਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਣ ਲਿਆ ਸੀ

ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ।
ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਫਿਰ, ਟ੍ਰੰਗਪਾ (ਸਰਵਸਤੀਵਾਦਿਨ) ਪਰੰਪਰਾ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਸਹੁੰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ "ਮੱਠ" ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ੇਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਖੁਦ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਰ ਹਾਦਸੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ "ਆਮ ਅਧਿਆਪਕ" ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੱਠ-ਪ੍ਰਸਤ ਸਹੁੰਆਂ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਫਿਰ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਕਿ ਰਵਾਇਤੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਮਾਜ ਹੁਣ ਲੋਹੇ-ਢੱਕੇ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ 115 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ।

ਕਿਸੇ ਵੀ "ਦੈਵੀ ਰਿਸ਼ੀ" ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ, ਇਸਦੇ ਉੱਤਰ-ਆਧੁਨਿਕ, ਪੱਛਮੀ ਹਮਰੁਤਬਾ ਨਾਲੋਂ।
ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ "ਵਧੇਰੇ ਪਾਰਟੀ" ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿੱਬਤ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿੰਦਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਤੋੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਕੋਈ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਅਨੁਪਾਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਤਿੱਬਤ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨਿੰਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ, ਜਿੰਨਾ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। (ਅੱਜ ਵੀ ਤਿੱਬਤੀ ਬੋਧੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਕ ਨਿਯਮ ਤੋੜਨ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮੂਲੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਲਈ, ਲੇਹਨਰਟ ਦੀ [1998] ਰੌਗਸ ਇਨ ਰੋਬਸ ਵੇਖੋ।) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟ੍ਰੰਗਪਾ
(1977) ਨੇ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਦੇ ਗੁਰੂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਤੇਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸ ਕੋਲ ਔਰਤਾਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 1950 ਦੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ, "ਰੱਬ ਵਰਗਾ" ਗੁਰੂ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਹੁੰ ਤੋੜ ਰਿਹਾ ਸੀ।
1970 ਵਿੱਚ, ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ, ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੀ ਸ਼ੌਕੀਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪਤਨੀ, ਡਾਇਨਾ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕੋਲੋਰਾਡੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਭਗ 1500 ਚੇਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੋਕਸਿੰਗਰ ਜੋਨੀ ਮਿਸ਼ੇਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ
ਤੁਲਕੂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਗੀਤ "ਰਿਫਿਊਜ ਆਫ਼ ਦ

"ਰੋਡਜ਼" (1976 ਦੇ ਐਲਬਮ ਹੇਜੀਰਾ ਤੋਂ) ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਇਤ ਹੈ। ਸਮਕਾਲੀ ਟ੍ਰਾਂਸਪਰਸਨਲ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਆ-
ਥੋਰ ਜੌਨ ਵੈਲਵੁੱਡ, ਦ ਜਰਨਲ ਆਫ਼ ਟ੍ਰਾਂਸਪਰਸਨਲ ਸਾਈਕੋਲੋਜੀ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕਾਂ ਦੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਵੀ ਟ੍ਰੰਗ-ਪਾ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪੈਰੋਕਾਰ ਹਨ।
1974 ਵਿੱਚ, ਚੋਗਯਾਮ ਨੇ ਬੋਲਡਰ, ਕੋਲੋਰਾਡੋ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਰੋਪਾ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ - ਜੋ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਂਤਰਿਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸੀ। ਨਰੋਪਾ ਦੇ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਆਰ.ਡੀ. ਲੈਂਗ, ਗ੍ਰੈਗਰੀ ਬੈਟਸਨ, ਰਾਮ ਦਾਸ ਅਤੇ ਐਲਨ ਗਿੰਸਬਰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। (ਗਿੰਸਬਰਗ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵਾਮੀ ਮੁਕਤਾਨੰਦ [ਮਾਈਲਸ, 1989] ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ।) ਨਾਲ ਹੀ, ਮਾਰੀਅਨ ਫੇਥਫੁੱਲ, ਅਵਾਂਟ-ਗਾਰਡ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਜੌਨ ਕੇਜ, ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ "ਨੇਕੇਡ ਲੰਚ" ਬਰੋਜ਼, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ (1974, 1995) ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਲ. ਰੌਨ ਹਬਾਰਡ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ-ਵਿਗਿਆਨ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੇਅੰਤ ਥਕਾਵਟ ਵਾਲਾ ਤਿੱਬਤੀ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਅਨੁਵਾਦਕ ਹਰਬਰਟ ਵੀ. ਗੁਐਂਥਰ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ, ਸੁੱਕੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਿਆਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ, ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਸੈਡੇਟਿਵ ਵਜੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ।
ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ (1997) ਨੇ 70 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਨਰੋਪਾ ਵਿਖੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਵਧੇਰੇ ਜੀਵੰਤ ਅਨੁਭਵ ਦੱਸੇ:
116 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

[ਟ੍ਰੰਗਪਾ] ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਊਰਜਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ,
ਇਹੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਰੋਪਾ ਸੀ: ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਧਮਾਕੇਦਾਰ ਪਾਰਟੀ,
ਚੌਵੀ ਘੰਟੇ....
ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਾਗਲ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ, af-ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਿਆ। ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ।
ਜੈਕ ਕੋਰਨਫੀਲਡ ਨੇ ਉੱਥੇ ਲੈਕਚਰ ਦੇਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਘੱਟ "ਦੁਖਦਾਈ" ਯਾਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਤੇ ਟ੍ਰੰਗਪਾ 1973 ਵਿੱਚ (ਕਿੱਥੇ ਹੋਰ) ਕਾਕਟੇਲ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:
ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੋਮਾਂਟਿਕ, ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸੀ ਇੱਕ ਚੇਤਨਾ ਲਹਿਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀ
ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ (ਸ਼ਵਾਰਟਜ਼, 1996 ਵਿੱਚ)।

ਅਜਿਹੇ ਸੰਸਾਰ-ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਆਗੂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ, 1974 ਵਿੱਚ, ਤ੍ਰਿੰਗਪਾ ਨੂੰ ਵਜਰਾਚਾਰਿਆ, ਜਾਂ "ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ" ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਮਾਪਾ ਲਾਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਪੱਛਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫੇਰੀ (ਟਰੰਗਪਾ, 1977)।

* * *

"ਪਾਗਲ ਬੁੱਧੀ" ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਖੁਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ:
[ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬੋਧੀਸਤਵ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਹੈ, ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਵਿਅਕਤੀ, ਫਿਰ ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹੇਪਣ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ; ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਪੈਟਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ- ਬੋਧੀਸਤਵ ਲਈ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ-
ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਲੌਕਿਕ ਉਦਾਰਤਾ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਹੈ
ਖੁਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ
ਅਤੇ ਉਹ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੈ.... [H]ਹੈ
ਮਨ ਇੰਨਾ ਸਟੀਕ, ਇੰਨਾ ਸਟੀਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।
[ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ]। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਅਣਕਿਆਸੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ (ਟਰੰਗਪਾ, 1973)। [ਓ] ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ [ਗੁਰੂ-ਚੇਲਾ] ਬਣਦੇ ਹੋ
ਸਮਾਇਆ ਦਾ ਬੰਧਨ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਧਿਆਪਕ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗੁਰੂ ਕੋਈ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਨਹੀਂ
ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ
ਚੀਜ਼ਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਓਸੇਲ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ
ਤੇਂਦਜ਼ਿਨ [ਟਰੰਗਪਾ ਦਾ ਅੰਤਮ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ] ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜੇਕਰ
ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਰੱਖ, ਤੂੰ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।" ਉਹ ਸੀ
ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮਹਾਂ-ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਭਟਕ ਰਿਹਾ, ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਸਿਆਣਾ ਆਦਮੀ 117

ਪਰ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਵਜਰਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ-
ਯਾਨਾ [ਭਾਵ, ਤਾਂਤਰਿਕ ਬੁੱਧ ਧਰਮ] (ਬਟਰਫੀਲਡ, 1994)।

ਸਵਾਲ [ਵਿਦਿਆਰਥੀ]: ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹਿੰਸਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?
ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ?
ਏ [ਟਰੰਗਪਾ]: ਤੁਸੀਂ ਬਸ ਇਹ ਕਰੋ (ਟਰੰਗਪਾ, 1973)।
ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦੀ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜੰਗਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਉਦਾਹਰਣ
ਯੋਗੀ ਗੁਣ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਅਸਲ ਸੰਚਾਰ ਸੀ
ਤਿਲੋਪਾ ਤੋਂ [ਉਸਦੇ ਚੇਲੇ] ਨਰੋਪਾ ਤੱਕ। ਤਿਲੋਪਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੈਨ-
ਦਾਲ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਨਰੋਪਾ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ (ਟਰੰਗਪਾ, 1973)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਸੀਂ ਥ੍ਰੀ ਸਟੂਜ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਸੀ।
ਸਵਾਲ [ਵਿਦਿਆਰਥੀ]: ਕੀ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਦੋਸਤ [ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇੱਕ ਗੁਰੂ] ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-
ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ?
ਏ [ਟਰੰਗਪਾ]: ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਫਿਰ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਅਸਲੀ ਲੱਗੇਗਾ। ਇਸਨੂੰ ਅਣ-ਖੋਲਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ-
ਅਜਿਹੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜੇ ਪਾਓ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ-
ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨ ਦਾ ਪੰਥ (ਟਰੰਗਪਾ,
1973).
ਹਾਂ, ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, 1975 ਦੀ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲਾਨਾ ਸੈਮੀਨਾਰ ਦੌਰਾਨ ਹੈਲੋਵੀਨ ਕਾਸ-ਟਿਊਮ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ:
ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਮਜ਼ਾਕ 'ਤੇ
ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ [ਉਸਦੇ] ਗਾਰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ
ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ—ਸ਼ਾਇਦ ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਔਰਤ
ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ (ਮਾਰਿਨ, 1995)।
ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦੀ ਕਵੀ ਵਿਲੀਅਮ ਮਰਵਿਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਡਾਨਾ, ਉਸੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭੀੜ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ "ਅਹੰਕਾਰ" ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝੀ ਗਈ ਇਕਾਂਤਵਾਸ

ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀ ਗਰਮੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ... ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੁਆਰਾ "ਵਿਰੋਧ" ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਰਵਿਨ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਉਪਰੋਕਤ ਹੈਲੋਵੀਨ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਏ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨੱਚਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ।
118 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਵਿਲੀਅਮ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ, ਲਾਈਟਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ... ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਰਾਬੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੋਜੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟੈਲੀਫੋਨ ਲਾਈਨ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ (ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ) ਲੱਤ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ (ਮਾਈਲਸ, 1989)।
ਘਬਰਾ ਕੇ, ਪਰ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਕਲਮ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਕਵੀ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਈ ਚੇਲਿਆਂ 'ਤੇ ਬੋਤਲਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਿਰ, ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਘਸੀਟ ਲਿਆ ਗਿਆ।
[ਡਾਨਾ] ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵੇ, ਪਰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਹਾਲਵੇਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੇ ਉਸਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ
ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ (ਸ਼ੂਮਾਕਰ, 1992)।
ਅਤੇ ਫਿਰ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ "ਮਰਵਿਨ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਵੀ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ":
[ਮਰਵਿਨ:] ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਉਸਨੂੰ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਹ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ" (ਮਾਈਲਸ, 1989)।
ਇੱਕ ਬਹਿਸ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਮਰ- ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ।
ਵਿਨ ਦੀ ਓਰੀਐਂਟਲ ਪਤਨੀ ਨਸਲਵਾਦੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ [ਜਿਸਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ
ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ "ਨਾਜ਼ੀ" ਕਿਹਾ] ਅਤੇ ਸਾਕੇ ਦਾ ਗਲਾਸ ਅੰਦਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ
ਕਵੀ ਦਾ ਚਿਹਰਾ (ਫਿਊਰਸਟਾਈਨ, 1992)।
ਉੱਚ ਅਹਿਸਾਸ ਦੇ ਉਸ ਉੱਤਮ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁੰਡਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ - ਡਾਨਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਲੇਰ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ

ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਸਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਮੁੱਕਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਯਤਨਾਂ ਲਈ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਖੁਦ "ਕੁੱਤੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ" ਕਿਹਾ ਸੀ।
"ਗਾਰਡਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਠੋਕ ਦਿੱਤਾ," [ਡਾਨਾ]
ਘਟਨਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ.... “ਮੈਂ ਲੜਿਆ ਅਤੇ ਬੁਲਾਇਆ
ਦੋਸਤ, ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਮੈਂ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਸਨ, ਨੂੰ
ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ.... [ਇੱਕ ਸ਼ਰਧਾਲੂ] ਮੈਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਬਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ। ਟ੍ਰੰਗਪਾ [ਉਸਨੂੰ] ਮੁੱਕਾ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਸਿਰ, ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੇਰੇ ਬਾਕੀ ਕੱਪੜੇ
ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।"
"ਦੇਖਿਆ?" ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?" ਮਰਵਿਨ ਅਤੇ ਡਾਨਾ ਨੰਗੀ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ, ਡਾਨਾ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ (ਮਾਈਲ,
1989).
ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਸਿਆਣਾ ਆਦਮੀ 119

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਟ੍ਰੰਗਪਾ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ "ਚਲੋ ਨੱਚਦੇ ਹਾਂ" (ਮਾਰਿਨ, 1995)। "ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ।"
ਅਤੇ ਇਹੀ, ਬੱਚਿਓ, ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ "ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਤਿੱਬਤੀ ਬੁੱਧ ਧਰਮ" ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗਣ ਦਿਓ: ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੇਣਗੇ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਇਹ ਸਖ਼ਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ "ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ" ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਮਾਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਘੁਟਾਲਾ, ਪੂਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ, "ਮਹਾਨ ਨਾਰੋਪਾ ਕਵਿਤਾ ਯੁੱਧ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਇਹ, ਦਰਅਸਲ, ਟੌਮ ਕਲਾਰਕ (1980) ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਛਪਾਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ) ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਇੱਕ "ਸੱਤਾ ਦੇ ਭੁੱਖੇ ਸਾਬਕਾ ਰਾਜਾ" ਸ਼ਰਾਬੀ ਮੂਰਖ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹੀ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। (ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, 70 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਨਰੋਪਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਖਬਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਇੱਕ ਸਰਵੇਖਣ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਵਿਤਾ ਸਕੂਲ ਦੇ ਛੱਬੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨੌਂ ਨੇ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂ ਉਸੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ।)

ਉਸਦੇ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਲਈ, ਕਲਾਰਕ ਨੂੰ "ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਫ਼ੋਨ ਕਾਲਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ" ਦਾ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਸ਼ਾਇਦ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਡਰਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਰਣਨੀਤੀ ਵਜੋਂ।
ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਮਰਵਿਨ ਅਤੇ ਡਾਨਾ ਨੇ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਜ੍ਰਯਾਨ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਲਈ ਸੈਮੀਨਰੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਰਵਿਨ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਚੋਗਯਾਮ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ "ਸੈਮੀਨਾਰ" ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਦੀ ਆਪਣੀ (1977) ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹਕੀਕਤਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਫਿੱਕੀ ਪੈ ਗਈ ਸੀ:
ਮੈਂ ਸਾਲਾਨਾ ਵਜ੍ਰਧਾਤੂ ਸੈਮੀਨਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸੀ ਪਰਿਪੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਤੀਬਰ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਰਿਟਰੀਟ।
ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਮਦਰੱਸੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੱਸੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਨੇ ਲਿਆ ਸਥਾਨ... 1973 ਦੀ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੈਠਣ ਦੇ ਸਮੇਂ
ਵਿਧੀਗਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਧਿਆਨ
ਬੋਧੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਤਿੰਨ ਯਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ,
ਹੀਨਯਾਨ, ਮਹਾਯਾਨ ਅਤੇ ਵਜ੍ਰਯਾਨ।
"ਪਰਿਪੱਕ, ਵਿਧੀਗਤ ਤਰੱਕੀ," ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਦਾਸ ਜਾਂ ਅਣਇੱਛਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੰਗਾ ਮਰਵਿਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੂਡ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ।
ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਵਜ੍ਰਯਾਨ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਚੋਗਯਾਮ ਦੀਆਂ "ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ" ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ? 120 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ

ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਬਦਨਾਮ ਕੇਸ ... ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ
ਉਸਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ
ਸਹੀ: ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣਾ, ਅਣਉਚਿਤ, ਅਤੇ
ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀ ਗਲਤੀ, ਪੀਰੀਅਡ (ਵਿਲਬਰ, 1983)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਜ਼ੋਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਲੋਕ "ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।" (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਵਾਲਾ 1973 ਦਾ ਹੈ - ਵਿਲਬਰ ਦੇ ਯਤਨਾਂ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ, ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਦਹਾਕਾ ਪਹਿਲਾਂ।) ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮਰਵਿਨ "ਘਟਨਾ" ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਰਿਟਰੀਟ ਵਿੱਚ

ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਪੱਤਰ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ "ਸਿੱਖਿਆ" ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਮੁਆਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ "ਗਲਤੀ" ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ (ਮਾਰਿਨ, 1995)। 70 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਐਲਨ ਗਿੰਸਬਰਗ ਨੇ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸੀ? ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਨਹੀਂ'" (ਕਲਾਰਕ, 1980 ਵਿੱਚ)। ਗਿੰਸਬਰਗ ਨੇ ਖੁਦ ਵੀ, "ਕਿਹਾ ਕਿ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਬੇਵਕੂਫੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ" (ਸ਼ੂਮਾਕਰ, 1992)। ਅਤੇ ਦਰਅਸਲ, ਕੋਈ ਵੀ ਚੇਲਾ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਅਪੂਰਣਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਬੇਵਫ਼ਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਨੁਯਾਈ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ "ਵਿਕਲਪ" ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ "ਉੱਚ ਵਿਆਖਿਆ" ਲੱਭਣਾ।
"ਮੈਂ ਗਲਤ ਸੀ," ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਂ, "ਉਹ ਸੀ
"ਗਲਤ," ਉਸਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ
ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ। ਇਹ ਮਿੱਥ [ਦੀ
ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦਾ ਅਲੌਕਿਕ ਗਿਆਨ] ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਚੁਣਿਆ ਹੈ
ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ....
ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ
ਨਰੋਪਾ ਦੇ ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ.... [W]he, ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰੰਗਪਾ
"ਗਲਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕੋਲ ਹੈ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਈ ਵਾਰ
ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ” (ਮਾਰਿਨ, 1995)।
1978 ਵਿੱਚ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਐਲਨ ਗਿੰਸਬਰਗ ਨੂੰ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿ "ਮਰਵਿਨ ਘਟਨਾ" ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਜੋਨਸਟਾਊਨ ਸਮੂਹਿਕ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪੈਂਟਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਗਰਮ-ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਤਰਕਹੀਣ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ: ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਸਿਆਣਾ ਆਦਮੀ 121

ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, [ਡਾਨਾ ਲਈ] "ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਓ" ਚੀਕਣਾ
— ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸੀ? ਦੀ ਸਿਆਣਪ
ਪੂਰਬ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ "ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ!" ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ,
ਸ਼ਰਾਬ! ਸ਼ਰਾਬ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕਰ ਦਿਓ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਤੋੜ ਦਿਓ!
ਕੁਝ ਵੀ—ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ (ਕਲਾਰਕ, 1980 ਵਿੱਚ)।
ਹਾਂ। "ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ।"
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਲਬਰ ਦੇ ਇਸ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਗੁਰੂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇੱਕ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ "ਗਲਤੀ" ਸਨ: ਜਦੋਂ 1979 ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਨਿਵਾਸੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ "ਮਰਵਿਨ ਘਟਨਾ" ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਘਟਨਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਇਕਵਚਨ ਘਟਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ (ਕਲਾਰਕ, 1980 ਵਿੱਚ):
ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਘਟਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਇਕੱਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ ਵਾਰ
ਸੈਮੀਨਰੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਟਕਰਾਅ ਸੀ-
ਹਿੰਸਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਚੋਗਯਾਮ ਦੇ ਬਨਾਮ ਮਰਵਿਨ ਵਰਗੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨ "ਗਲਤੀਆਂ" ਵਜੋਂ ਦੇਖਣਾ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:
ਸਾਨੂੰ ਨਸੀਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ... ਆਪਣੇ ਅਭਿਆਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੀਏ। “ਮਈ
"ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਸੁੰਗੜ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੜ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ," ਅਸੀਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ, "ਜੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ
ਇਹ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਜਿਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਯੋਗ ਮਾਸਟਰ ਦੁਆਰਾ।" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ,
ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵਜ੍ਰਯਾਨ ਛੱਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਸੀਂ ਅਸਹਿ, ਸੂਖਮ, ਨਿਰੰਤਰ ਪੀੜਾ ਝੱਲਾਂਗੇ, ਅਤੇ
ਆਫ਼ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਕਹਿਰ ਵਾਂਗ ਕਰਨਗੀਆਂ....
ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਲੈਣਾ ਪਿਆ
ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਕੁਝ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।
ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਗੁਪਤਤਾ ਗੁਰੂਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ

ਵਜ੍ਰਯਾਨ ਬੁੱਧ ਧਰਮ। ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਮ ਹੈ
ਸ਼ਰਾਬੀਆਂ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਿਸਟਮ। ਇਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਚੱਕਰ ਦੀ ਗੁਪਤਤਾ ਇੱਕ ਲਈ ਲਗਭਗ ਅਟੱਲ ਰੁਕਾਵਟ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਸਿਹਤਮੰਦ ਸ਼ੱਕੀ ਮਨ....
ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ।
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ-
ਹਲਕਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ (ਬਟਰਫੀਲਡ,) ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੋ
1994).
ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਰਵਾਇਤੀ ਵਜ੍ਰਯਾਨ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ:
122 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਤਾਂਤਰਿਕ ਸਮਾਯ [ਭਾਵ, ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ] ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਵਧੇਰੇ ਹੈ
ਹੋਰ ਸੁੱਖਣਾ ਤੋੜਨ ਨਾਲੋਂ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ। ਇਹ ਇੱਕ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ ਵਾਂਗ ਹੈ
ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ (ਤੁਲਕੂ ਥੋਂਡੁਪ, ([ਪਾਂਚੇਨ ਅਤੇ ਵੈਂਗੀ, 1996] ਵਿੱਚ)।
ਕਈ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਟੁੱਟਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ
ਗ੍ਰਾਫਿਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੋਣ 'ਤੇ
ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇੱਕ ਚੇਲੇ ਦੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-
ਲੂਟ ਐਂਡ" ਕਿਉਂਕਿ "ਉਹ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ
ਮਾਲਕ,” ਅਤੇ ਉਹ “ਨੀਵੇਂ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਬੇਅੰਤ ਭਟਕਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ
"ਗੁਰੂ ਦੇ ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਕਿ ਜੇਕਰ ਚੇਲਾ "ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ
ਇੱਕੋ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ-
ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ” (ਕੈਂਪਬੈਲ, 1996, [ਧਰ-
[ਗਾਈ, 1974])।

ਚੇਲੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਗੁਰੂ-ਸਰੂਪ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ - ਜਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰੰਗਪਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਹੋਰਾਂ ਵਾਂਗ, ਕਸਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਝਿਜਕਦਾ ਸੀ।
[ਟ੍ਰੰਗਪਾ] ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜਰਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਬਾਡੀਗਾਰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।
ਗਾਰਡ, ਜਿਸਨੇ ਨੀਲੇ ਬਲੇਜ਼ਰ ਪਹਿਨੇ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ- ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਇਕੂ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਸਜਾਵਟ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।
ਇੱਕ ਵਾਰ, ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਗਾਰਡ ਦੀ ਚੌਕਸੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ, ਟ੍ਰੰਗਪਾ
ਫੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ।
ਗਾਰਡ ਬੇਪਰਵਾਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਦੁਬਾਰਾ-
ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਦੌਰੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ (ਮਾਈਲਸ, 1989)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਸੀਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕਲੌਸੋ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਸੀ।
ਜਾਂ, ਹਾਇਕੂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਜੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਸਜਾਵਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ): ਸਾਕੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ
ਮੈਨੂੰ ਫੜਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।
ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਚੇਲੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਟ੍ਰੰਗਪਾ 'ਤੇ ਹੱਸਣ ਲਈ ਝਿੜਕਿਆ ਸੀ।
ਉਹ ਪਾਗਲ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਨਾਰਾਜ਼ ਸਨ....
ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਲੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਮਹਿਲਾ ਬਾਡੀਗਾਰਡ ਸਨ
ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਆਟੋਮੈਟਿਕਸ ਪੈਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਡੀ ਵਾਲਾ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਕੇ ਪਰੋਸਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਗੱਲਬਾਤ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸੀ ਅਜੀਬ (ਗੈਰੀ ਸਨਾਈਡਰ, [ਡਾਊਨਿੰਗ, 2001] ਵਿੱਚ)।
ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਸਿਆਣਾ ਆਦਮੀ 123

ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰੰਗਪਾ SFZC ਦੇ ਸ਼ੁਨਰੀਯੂ ਸੁਜ਼ੂਕੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪਿਤਾ" ਮੰਨਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੁਜ਼ੂਕੀ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ
"ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਵਾਂਗ" ਬਣੋ (ਚੈਡਵਿਕ, 1999 ਵਿੱਚ)।

* * *

ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਸਾਨ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ "ਰਿਸ਼ੀ" ਦਾ ਦੂਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ "ਪਾਗਲ ਸਿਆਣਪ" ਵਾਲਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਕੁਸ਼ਲ ਸਾਧਨ" ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਈਪੋਕੌਂਡਰੀਆਕ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਮੂਨੀਆ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਹਾਈਪੋਕੌਂਡਰੀਆ ਉਦੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਹਤਮੰਦ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੰਤਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਦਰਦ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖਕ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿੱਥੇ "ਧਰਮੀ ਗੁੱਸਾ" ਭੜਕਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ "ਜਾਗਰ" ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਜੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਆਪਣੀ ਦਵਾਈ ਦਾ ਸੁਆਦ" ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਹੀ ਵਿਵਾਦ ਉਹਨਾਂ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੜਕਾਹਟ ਦੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲੇਖਕ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਉੱਚ-ਮਨ ਵਾਲੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ। ਯਾਨੀ, ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਫ਼ ਉਡਾ ਕੇ, ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿੰਦਣ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੜਕਾਹਟ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਰਨ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਲੇਖਕ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਮ ਆਧਾਰ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਇਮਾਨਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ "ਕੁਸ਼ਲ ਸਾਧਨਾਂ" ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ "ਰਿਸ਼ੀ" ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਬੰਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਆਦਿ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਪਖੰਡੀ ਜਾਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਕ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਜੋਂ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਗੈਰ-ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਕ ਵਿਵਹਾਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉਦਾਰ ਸਥਿਤੀ ਗੈਰ-ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ "ਆਧਾਰ" ਨੂੰ "ਘਟਾਉਣਾ" ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਥਿਤ "ਕੁਸ਼ਲ ਸਾਧਨ" (ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ

ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਰੁਡ ਬੁਆਏ" ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ) ਦੋਵਾਂ ਸੈੱਟਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ "ਕੁਸ਼ਲ" ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ 124 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਰਹੇ ਸਨ।

ਸਿਰਫ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਘਿਣਾਉਣੇ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਜਾਪਦੇ ਹੋਣ।
ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਕੋਂਗ ਕਦੇ ਵੀ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਚੋਗਯਾਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾੜੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਕੁਸ਼ਲ ਸਾਧਨ" ਵਜੋਂ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮਰਵਿਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵੀ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਚੇਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੈਲੋਵੀਨ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇਣਾ, ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮਰੋੜੇ ਹੋਏ ਆਨੰਦ ਲਈ, ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਭਲੇ ਲਈ, ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ "ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਤੁਲਨਾ" ਵਿਧੀ ਦੀ ਚੰਗੀ ਵਰਤੋਂ ਪਾਵਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ "ਪਾਗਲ ਬੁੱਧੀ" ਜਾਂ "ਰੁਡ ਬੁਆਏ" ਗੁਰੂਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

* * *

ਐਲਨ [ਗਿੰਸਬਰਗ] ਨੇ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਉਂ ਪੀਂਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਮਰੀਕੀ ਸ਼ਰਾਬੀ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਸ਼ਰਾਬ-
ਹੋਲ ਮੁੱਖ ਨਸ਼ੀਲਾ ਪਦਾਰਥ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਦਵਾਈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ
ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋਣ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਸਰੋਤ ਵਜੋਂ (ਸ਼ੁਮਾਚ-
ਹੈ, 1992)।
[ਟਰੰਗਪਾ] ਦੀ ਸਿਹਤ ਖ਼ਰਾਬ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਿਤਾਇਆ
ਡੇਢ ਅੱਧਾ
ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ (Schu-
ਮਾਚਰ, 1992)।
1987 ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਕਿਹਾ- ਥਾਮਸ ਰਿਚ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ,

ਓਸੇਲ ਟੈਂਡਜ਼ਿਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ। ਰਿਚ, ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਪਿਤਾ-
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ 1990 ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਜਣਿਆਂ ਦੀ ਏਡਜ਼ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।
ਕਿ ਉਸਨੇ [ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ] ਮਰਦਾਂ ਨਾਲ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੈਕਸ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ (ਘੰਟਾ-
(ਗਨ, 2003 ਏ)।
ਤੇਂਦਜ਼ਿਨ ਨੇ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੈਂ
ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ। ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਵਾਂਗ, ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਧਰਮ ਦੇ, ਅਤੇ ਦਾਨ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਪਰ-
ਟੈਰਫੀਲਡ, 1994)।
ਲੋੜੀਂਦੀ $35 "ਪੇਸ਼ਕਸ਼" ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਬਟਰਫੀਲਡ ਨੂੰ ਟੈਂਡਜ਼ਿਨ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:
ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਸਿਆਣਾ ਆਦਮੀ 125

ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸਾਨੂੰ ਗੁਪਤਤਾ (ਪਰਿਵਾਰਕ ਭੇਦ ਦੁਬਾਰਾ) ਲਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ
ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ HIV ਲਈ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ
1980 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਤੇਂਦਜ਼ਿਨ ਨੇ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ
ਉਸ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ ਕਿ
ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਜ੍ਰਯਾਨ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਇਹ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜ਼ੀਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਦਾਇਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ-
ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।
ਚੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਅਲੰਕਾਰ, ਕਦੇ ਕੋਈ ਦਾਗ਼ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਸਾਡਾ
ਗੁੱਸਾ ਗੁਰੂ ਦੀ ਦਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀਆਂ ਹਨ
ਬੁੱਧਾਂ ਅਤੇ ਬੋਧੀਸਤਵਾਂ ਦਾ ਮੰਡਲ।
ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ-
ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ (1996) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਠੋਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ:
"ਪਾਗਲ ਬੁੱਧੀ" ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਨੈਤਿਕ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ।
ਜੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ "ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਨੈਤਿਕ ਮਾਹੌਲ" ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕੰਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਨੈਤਿਕ ਮਾਹੌਲ ਕਿੰਨੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਂਗੇ, ਇੱਕ ਗੁਮਨਾਮ ਪੋਸਟਰ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ:
"ਪਾਗਲ-ਸਿਆਣੇ" ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ
ਕੀ [ਆਦਿ] ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, en-
ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ,
ਚੇਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ, ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਸੀ-
"ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿੱਖਿਆ" ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ-
ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੈਤਿਕ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ (ਬੌਬ, 2000 ਵਿੱਚ; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।
ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ "ਪਾਗਲ ਸਿਆਣਪ" ਵਾਲੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ "ਸਖਤ ਨੈਤਿਕ ਮਾਹੌਲ" ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।
ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਅਤੇ ਤੇਂਦਜ਼ਿਨ - ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਚੇਲੇ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 70 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਇੰਟੈਗਰਲ ਯੋਗਾ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਸਨ (ਫੀਲਡਜ਼, 1992) - ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਪਯੋਗਾਂ ਲਈ ਉਸ ਰਵਾਇਤੀ "ਮਾਹੌਲ" ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ: 126 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦੇਣਾ

ਕੁਝ ਪੱਤਰਕਾਰ, ਹੋਰ ਬੋਧੀ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ

ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਅਸਲੀ ਬੁੱਧ-
ਅਮਰੀਕੀ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਪਰ ਢਿੱਲਾ ਵਰਜਨ-
ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉਸਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਸੀ- ਦੇਖੋ। ਵਜ੍ਰਯਾਨ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਿਖਤਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ
ਤਿੱਬਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਬੋਧੀ ਕੇਂਦਰਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨਾ
ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਯੂਰਪ, ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼-
ਇਹ ਗੱਲ ਝੂਠੀ ਹੈ। ਵਜ੍ਰਧਾਤੂ ਵਿੱਚ ਸਿਖਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ ਬੋਧੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਾਂਗ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੋਧੀ....
ਦਿਲਗੋ ਖ਼ਯੰਤਸੇ ਰਿਨਪੋਚੇ, ਤੇਂਦਜ਼ਿਨ ਸਕੈਂਡਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿੱਚ-
ਵਜਰਾਧਾਤੂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟਰੰਗਪਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਧਰਮ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ
ਉਸਨੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਬਟਰਫੀਲਡ, 1994; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।
ਦਿਲਗੋ ਖ਼ਯੰਤਸੇ ਰਿਨਪੋਚੇ - "ਰਿਨਪੋਚੇ" ਇੱਕ ਉਪਾਧੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਅਨਮੋਲ ਵਿਅਕਤੀ" - 1987 ਤੋਂ 1991 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਤਿੱਬਤੀ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿੰਗਮਾ ਜਾਂ "ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲੋਕ" ਸਕੂਲ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸਨ।
ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪੀਟਰ ਮਾਰਿਨ (1995) - ਇੱਕ ਗੈਰ-ਬੋਧੀ ਲੇਖਕ ਜਿਸਨੇ 1977 ਵਿੱਚ ਨਰੋਪਾ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਾਇਆ - ਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਨਰੋਪਾ ਵਿੱਚ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਸ਼ਾਂਤ ਸਨ, ਦੂਜੇ ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ੁਲਮ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ।
ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਂਡਰਿਊ ਹਾਰਵੇ (2000) ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ "ਪਾਗਲ" ਲਈ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਬੁੱਧੀ" ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ "ਪਾਗਲ ਬੁੱਧੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਚੇਲਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਹੈ,
ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਗਿਆਨਵਾਨ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ। "ਪਾਗਲ ਬੁੱਧੀ" ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ
ਭਿਆਨਕ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਰਕਸੰਗਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ-
ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਅੰਸ਼ਕ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ-
ਹੈਰਾਨ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਟ੍ਰੰਗ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜੇ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ- ਆਪਣੇ "ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਉਣ" ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ ਲਈ ਪਾ (ਡਾਊਨ ਵਿੱਚ-

ing, 2001), ਉਹਨਾਂ ਭੋਗਾਂ ਨੂੰ ਪਖੰਡ ਨਾਲ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਗੁਰੂ-ਆਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਮੁੜ-ਮੁਹਾਰਤ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵੈ- ਘੋਸ਼ਿਤ "ਮੈਤ੍ਰੇਯ ਬੋਧੀਸਤਵ ਦੇ ਅਵਤਾਰ" ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਗੈਰ-ਪਖੰਡ ਦੇ ਉਸੇ ਮਾਪਦੰਡ ਦੁਆਰਾ, ਕੋਈ ਔਸਤ ਪੋਰਨੋਗ੍ਰਾਫਰ ਦੀ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ - ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ 127

ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ।
ਅੱਜ ਤੱਕ, ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ "ਪੂਰਬੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪ੍ਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਰਾਮ ਦਾਸ, ਡੀ. ਟੀ.
ਸੁਜ਼ੂਕੀ ਅਤੇ ਐਲਨ ਵਾਟਸ (ਓਲਡਮੀਡੋ, 2004)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੋਧੀ ਵਿਦਵਾਨ ਕੇਨੇਥ ਰੈਕਸਰੋਥ (ਮਾਈਲਜ਼, 1989 ਵਿੱਚ), ਵਰਗੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਘੱਟ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ:
"ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚੋਗਯਾਮ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨਾਲੋਂ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ।"

* * *

ਕਈ ਵਾਰ ਪੂਰਾ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਮਜ਼ਾਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।
ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੁਆਰਾ ਦੁਨੀਆ 'ਤੇ ਖੇਡਿਆ ਗਿਆ: ਇੱਕ ਓਵਰ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼-
ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਬੱਚਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਏਗਾ ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਸਾਰ
ਵਿਮ (ਮਾਰਿਨ, 1995)।
"ਰਾਜਾ/ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ" ਉਸ ਸਾਰੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਬਕਵਾਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨਰੋਪਾ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ/ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਆਪਣੇ "ਜੈਕ ਕੇਰੋਆਕ ਸਕੂਲ ਆਫ਼ ਡਿਸੈਂਬੋਡੀਡ ਪੋਇਟਿਕਸ" ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ "ਖੋਜੀ ਕਵਿਤਾ" ਦੇ ਕੋਰਸ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, "ਬੀਟ ਜਰਨਲਿਜ਼ਮ" ਵਿੱਚ ਕੋਈ

ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਦਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਘਰ ਵਾਪਸੀ/ਪੁਨਰ-ਮਿਲਨ 'ਤੇ, "ਚਿੰਤਨਸ਼ੀਲ ਬਾਲਰੂਮ ਡਾਂਸਿੰਗ" ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ। (ਇੱਕ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਪਾਸਨਾ "ਮਾਇੰਡਫੁੱਲਨੈੱਸ" ਧਿਆਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ। ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ।)
ਦਰਅਸਲ, ਨਾਰੋਪਾ ਵੈੱਬਸਾਈਟ (www.naropa.edu) ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 60 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਬੋਲ-ਡੇਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ - ਭਾਵੇਂ ਕਾਲਜ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ/ਵਾਤਾਵਰਣ ਸੰਬੰਧੀ ਮੇਜਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

ਅਧਿਆਇ XVIII

ਸੱਠ ਮਿੰਟ
(ਸਵਾਮੀ ਮੁਕਤਾਨੰਦ)

ਝੂਠੇ ਗੁਰੂ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ
ਗੁਰੂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਝੂਠੇ ਗੁਰੂ ਮਾਰ-ਕੇਟ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਝੂਠੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਆਪਣੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸੁਆਰਥ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਗੁਰੂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਡੁਬੋ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸੁਆਰਥ ਅਤੇ ਗਲਤ ਸਮਝ ਦੇ ਕਾਰਨ-
ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਚੇਲਾ ਫਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਚੇਲਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ
ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਫਸਾਇਆ ਜਾਣਾ (ਮੁਕਤਾਨੰਦ, 1981; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜ-
ਐਡ)।
ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਵਾਮੀ ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ...
ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ- ਸੈਂਟ ਮੈਨ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ (ਐਂਥਨੀ ਰੌਬਿਨਸ, ਵਿੱਚ
[ਹੈਮਿਲਟਨ, 1999])।

1908 ਵਿੱਚ ਮੰਗਲੌਰ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਨਮੇ, ਸਵਾਮੀ ਮੁਕਤਾਨੰਦ, ਨੀਮ ਕਰੋਲੀ ਬਾਬਾ ਵਾਂਗ, ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਗੁਰੂ ਭਗਵਾਨ ਨਿਤਿਆਨੰਦ ਦੇ ਚੇਲੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ 1947 ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਸਨ।
ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, 1970 ਵਿੱਚ ਰਾਮ ਦਾਸ ਨੇ ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ।

128
ਸੱਠ ਮਿੰਟ 129

ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗਾ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ, ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਨੇ 1974 ਵਿੱਚ SYDA (ਸਿੱਧ ਯੋਗ) ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਸਾਊਥ ਫਾਲਸਬਰਗ, NY ਵਿੱਚ ਸੀ।

SYDA ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜੈਰੀ ਬ੍ਰਾਊਨ, ਕਾਰਲੀ ਸਾਈਮਨ, ਜੇਮਸ ਟੇਲਰ, ਡਾਇਨਾ ਰੌਸ ਅਤੇ ਇਜ਼ਾਬੇਲਾ ਰੋਸੇਲਿਨੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੋਸਾਨਾ ਆਰਕੇਟ, ਮੇਗ ਰਿਆਨ, ਦ ਕੌਸਬੀ ਸ਼ੋਅ ਦੀ ਫਿਲਿਸੀਆ ਰਸ਼ਾਦ, ਮਿਆਮੀ ਵਾਈਸ ਦੀ ਡੌਨ ਜੌਹਨਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਮੇਲਾਨੀ ਗ੍ਰਿਫਿਥ, ਅਤੇ ਮਾਰਸ਼ਾ ਮਾ-ਸਨ (ਨੀਲ ਸਾਈਮਨ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਪਤਨੀ)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਗਾਇਕਾ ਮੈਂਡੀ ਪੈਟਿੰਕਿਨ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਗੀਤਕਾਰ ਜਿੰਮੀ ਵੈੱਬ - "ਮੈਕਆਰਥਰ ਪਾਰਕ" ਅਤੇ "ਅੱਪ, ਅੱਪ ਐਂਡ ਅਵੇ (ਵਿਦ ਮਾਈ ਬਿਊਟੀਫੁੱਲ, ਮਾਈ ਬਿਊਟੀਫੁੱਲ ਗੁਰੂ...." ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰ - ਅਤੇ ਪੁਲਾੜ ਯਾਤਰੀ ਐਡਗਰ ਮਿਸ਼ੇਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

* * *

ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।
ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਰਾਹੀਂ। ਗੁਰੂ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, com-
ਪੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਅਤੇ ਸਵੈ ਦੀ ਮੁਕਤੀ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ
ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ। ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ
ਮਨੁੱਖ ਦੁਖੀ ਹੈ; ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਕਰੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰੋ (ਮੁਕਤਾਨੰਦ, 1978; ਤਿਰਛੇ ਅੱਖਰ) ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)।
ਗੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਗੁਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.... ਉਹ ਸੱਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਗੁਰੂ ਜੇਕਰ... ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਸੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਦਾ ਹੈ...
ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ-
ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਮਝੋ (ਮੁਕਤਾਨੰਦ, 1999)।
ਵਿਆਹੁਤਾ ਸੰਬੰਧਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਦੇ ਖਾਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:
ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ.... “ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਚੋਲਗੀ," ਉਸਨੇ 1972 ਵਿੱਚ ਸਾਊਥ ਫਾਲਸਬਰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਹਾਜ਼ਰੀਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ... ਮੁੱਖ ਜੋਸ਼। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕੁੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ
ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹੋ, ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ" (ਹੈਰਿਸ,
1994).
ਪਰ ਫਿਰ, ਉਹ ਨਿਯਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਹਨ, ਗੁਰੂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਆਪਣੇ ਗਣੇਸ਼ਪੁਰੀ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ, "ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਰਸਤਾ ਸੀ-
"ਉਸਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਡੌਰਮਿਟਰੀ ਤੱਕ," ਇੱਕ [ਸਾਬਕਾ-

ਫਾਲੋਅਰ] ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ। “ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਉਹ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ ਉਸ ਡੋਰਮ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। [ਉਹ] ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ-ਬਾਹਰ ਮਾਰਚ ਕਰਦਾ ਸੀ
"ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਉਸਦਾ ਬੈੱਡਰੂਮ" (ਰਾਏ, 1991)। 130 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਰਚ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ - "ਜੈਨੀਫਰ" - ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 1978 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਨੇ ਜੈਨੀਫਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਸੰਭੋਗ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ
ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਣ ਸੀ। "ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ, 'ਸੱਠ
ਮਿੰਟ,'' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ (ਰੋਡਰਮੋਰ, 1983)।
"ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ।"
ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ" ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੈਕਸ ਪ੍ਰਤੀ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਜਿਨਸੀ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਫੈਲੀ:
"ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਨਾਲ ਫਲਰਟ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ- "ਸਮਲਿੰਗੀਆਂ ਨਾਲ ਬਿੰਗ," 1976 ਦਾ ਇੱਕ ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਪੱਤਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ।
"ਸਮਲਿੰਗੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸਰਿਆਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਘਿਣਾਉਣਾ, ਅਸ਼ਲੀਲ-
ਸ਼ੁੱਧ, ਅਤੇ ਅਸ਼ੁੱਭ” (ਚਿਊ, 1998)।

* * *

ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਵ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਤੁਹਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਗੁਰੂ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ (ਮੁਕਤਾਨੰਦ, 1999 ਵਿੱਚ)। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ, ਫਿਰ:
"ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਸੀ," [ਰਿਚਰਡ] ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਗ੍ਰਾਈਮਜ਼, "ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਚੀਕਦਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਚੀਕਦਾ ਸੀ-
"ਉਹ [ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ] ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ
ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ (ਰੋਡਰਮੋਰ, 1983)।
ਦਰਅਸਲ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰ, ਨੋਨੀ ਪਟੇਲ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜ਼ਖ਼ਮ ਲਈ ਇਲਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।
"ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ," ਗ੍ਰਾਈਮਜ਼ ਦੀ ਪਤਨੀ
ਲੋਟੇ ਨੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ। “ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ [ਮੁਕਤਾਨੰਦ] ਨੇ
ਉਸਨੂੰ ਕਾਂਟੇ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ” (ਰੋਡਰਮੋਰ, 1983)।
ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ, ਉਹ।

* * *

ਸਾਬਕਾ ਪੱਤਰਕਾਰ ਸੈਲੀ ਕੈਂਪਟਨ, ਉਰਫ਼ ਸਵਾਮੀ ਦੁਰਗਾਨੰਦ, ਨੇ 1974 ਵਿੱਚ ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨਵਾਨ" ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ 2002 ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਮੁੜ ਆਈ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਯੋਗਾ ਜਰਨਲ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਲਮਨਵੀਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਦਾ ਇੰਟੈਗਰਲ ਨੇਕਡ ਫੋਰਮ (www.integralnaked.org)।
ਸੱਠ ਮਿੰਟ 131

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਿਸ ਹੈਰਿਸ (1994) ਦੇ SYDA ਬਾਰੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦੁਰਗਾਨੰਦ ਅਤੇ ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਦੇ ਕਥਿਤ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਇਨਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਈ ਹਿੱਸੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਪੜ੍ਹਨ ਯੋਗ ਹਨ।

* * *

ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ, ਨਿਤਿਆਨੰਦ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 1960 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ) ਬਾਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ:
ਉਹ ਇੱਕ ਜਨਮ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ["ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵ"] ਸੀ, ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਚੇਤਨਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ (ਮੁਕਤਾਨੰਦ,
1999).
ਉਹ ਇੱਕ ਸਰਵ-ਗਿਆਨੀ ਜੀਵ ਸੀ; ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਨੇ....
ਉਹ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਬੋਲਦਾ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਸੀਂ
ਉਸਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ (ਮੁਕਤਾਨੰਦ, 1996)।
"ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਗੁਰੂ ਸੀ; ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਗੁਰੂ ਸੀ," ਆਦਿ।
[ਜਦੋਂ] ਵੀਹਵਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਰੁੱਖਾਂ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਗਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਪਲ ਜਾਨਵਰ
ਇੱਕ ਕਾਉਪੈਟ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ, ਸਕੂਪ ਕਰੇਗਾ
ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਨਿਗਲਣਾ (ਫਿਊਰਸਟਾਈਨ, 1992)।
ਯਮ। ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵਤਾਂ ਨੇ ਯੋਗੀ ਦੀ ਗਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਦਾ ਦੇ ਨਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ:
ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਸੜਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ (ਉੱਥੇ
(ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੋਟਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ),

ਗਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣਾ, ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਨਣਾ
ਉਸਦਾ ਸਿਰ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਰੇਲਵੇ ਇੰਜਣ ਵਾਂਗ ਸੀਟੀ ਵਜਾਉਣਾ ਅਤੇ
ਦੂਰ ਹਟਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੱਚੇ ਅਕਸਰ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਹਾਤੇਂਗਦੀ, 1984)।
"ਵਾਹ-ਵਾਹ! ਅਗਲਾ ਸਟਾਪ, ਲੂਨੀ ਸਟੇਸ਼ਨ।"
[ਨਿਤਯਾਨੰਦ] ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਬਾਰੇ ਅਕਸਰ ਬੋਲਦੇ ਸਨ
ਜਿਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਕਾਂ ਵਰਗੀ ਸੀ। ਕਾਂ, ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ,
ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਗੰਦਗੀ ਖਾਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ ਆਦਤ ਪੈ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਨੁਕਸ ਲੱਭਦੇ ਹਨ-
ing devotees behave (ਮੁਕਤਾਨੰਦ, 1996)।
ਗਾਵਾਂ, ਕਾਂ, ਚੂ-ਚੂ... ਅਤੇ ਹੋਰ:
132 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਕਲੰਕਿਤ ਕੀਤਾ। [ਭਾਵ, ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਸਮੇਤ] [ਮਨੁੱਖੀ] ਮਲ-ਮੂਤਰ ਨਾਲ। ਉਹ ਨੇੜੇ ਬੈਠਾ ਪਖਾਨਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਦੇ ਵੱਡੇ ਢੇਰ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ,
ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੁਕਾਰਦਾ ਸੀ,
"ਬੰਬੇ ਦਾ ਹਲਵਾ [ਮਠਾਈਆਂ]—ਬਹੁਤ ਸੁਆਦੀ—ਖਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ
ਤੋਲ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਵਾਂਗਾ” (ਫਿਊਰਸਟਾਈਨ, 1992)।
ਸਾਊਥ ਪਾਰਕ ਯੋਗਾ।

* * *

1982 ਵਿੱਚ ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਉਸਦੀ SYDA ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆਰਾਂ ਆਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਸੈਂਕੜੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਚੇਲੀ ਗੁਰੂਮਾਈ (1955 - ਮੌਜੂਦਾ) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿ- ਉੱਤਰਧਿਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1980 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਥਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਭਰਾ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਗਠਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੁਰੂ-
ਮਾਇ ਇਕੱਲਾ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਹੈਰਿਸ, 1994)।
SYDA ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ।
www.leavingsiddhayoga.net 'ਤੇ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈਰਿਸ (1994) ਵਿੱਚ।

ਅਧਿਆਇ XIX

ਅੰਬ ਦਾ ਬੱਚਾ
(ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਰਜਨੀਸ਼)

[ਰਜਨੀਸ਼] ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ [ਗਿਆਨਵਾਨ-
ਇੱਕੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ... [H]e ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ
ਕਿ... ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਗਿਆਨਵਾਨ ਗੁਰੂ ਸੀ-
ਸਮਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਹੀ ਸੀ (ਮਿਲਨੇ, 1986)।
ਰਜਨੀਸ਼ ਬਾਈਬਲ... ਸੱਚਮੁੱਚ "ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਧਰਮ" ਸੀ।
(ਗੋਰਡਨ, 1987)।

ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਰਜਨੀਸ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ 1931 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਸਤੋਰੀ/ਸਮਾਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਨਾਮ ਗੁਰੂ-ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਸਥਾਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ 50 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਅਤੇ 60 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਜਬਲਪੁਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ।
1974 ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਬੰਬਈ ਦੇ ਦੱਖਣ-ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਪੂਨਾ (ਪੁਣੇ) ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਆਸ਼ਰਮ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ।
ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਪਾਨੀ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਕਿਟਾਰੋ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਫ੍ਰਾਂਸੋਇਸ ਰੁਡੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਪਣੇ ਤਤਕਾਲੀ ਪਤੀ ਐਲਬਰਟ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਦ ਗੌਡਫਾਦਰ (ਫਿਟਜ਼ਗੇਰਾਲਡ, 1986) ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਹੋਰ ਚੇਲੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜੋ "ਬਦਮਾਸ਼"/"ਪਾਗਲ" ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਸਨ।
133
134 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਬੁੱਧੀ" ਵਿਵਹਾਰ, ਤਾਂਤਰਿਕ ਜਿਨਸੀ ਅਭਿਆਸ, ਅਤੇ ਅਕਸਰ-ਹਿੰਸਕ (ਭਾਵ, ਟੁੱਟੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੱਕ) ਪੱਛਮੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਭਾਵੀ ਗਤੀ (cf. Fritz Perls, ਆਦਿ) ਸਮੂਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

"ਯੋਨੀ ਦੇ ਗੁਰੂ" ਵਜੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਰਜਨੀਸ਼ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਝ ਮਹਿਲਾ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੌਂਦਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਹਿਰ ਦੇ ਸਥਾਪਨਾ/ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਰਸ਼ਨਾਂ" ਰਾਹੀਂ। ਵਿਵੇਕ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੈਰੀ ਮੈਗਡਾ-ਲੀਨ (ਮਿਲਨੇ, 1986) ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਕਈ ਵਾਰ [ਭਗਵਾਨ] ਆਕਰਸ਼ਕ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ।
ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਨੰਗਾ ਪਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ-
ਫਿਰ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਸੀ ਕਿ ਦੁਬਾਰਾ ਕੱਪੜੇ ਪਾਓ। ਉਸਨੇ ਜੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕਿਹਾ
ਉਹ, ਵੋਇਰਿਜ਼ਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਮਾਮਲਾ....
ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੂਨਾ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਿਨਸੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਚੂਹਿਆਂ ਦਾ ਡਰ: ਉਸਨੂੰ ਓਰਲ ਸੈਕਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.... ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿੱਚ
ਪੂਨਾ ਵਿਖੇ ਤਾਂਤਰਿਕ ਸੈਸ਼ਨ, ਪੁਰਸ਼ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਪਿਆ
ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਦਾ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੱਕੇ ਹੋਏ ਅੰਬ।
ਅੰਬ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਨ (ਮਿਲਨੇ, 1986)।
ਉਸ ਮਸਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਬੰਦਿਆਂ ਲਈ ਨਸਬੰਦੀ ਦਾ "ਸੁਝਾਅ" ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ।
1976 ਵਿੱਚ, ਸਮਲਿੰਗੀ (ਐਂਡਰਿਊ ਹਾਰਵੇ [2000] ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ
ਸਟੋਰ [1996]) ਰਜਨੀਸ਼ ਨੇ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਸ਼ਰਮ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਮਹਿਲਾ "ਮਾਧਿਅਮਾਂ" ਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ, ਸੀਮਤ-ਸਮੂਹ "ਊਰਜਾ ਦਰਸ਼ਨਾਂ" ਲਈ ਚੁਣਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਸੀ।
ਭਗਵਾਨ ਆਪਣੇ ਮਾਧਿਅਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ:
[ਓ] ਸਿਰਫ਼ ਵੱਡੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਹੀ ਇਸ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। “ਮੈਂ
ਛੋਟੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਤੱਕ ਤਸੀਹੇ ਝੱਲੇ ਗਏ ਹਨ ਇਕੱਠੇ," ਉਸਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ
ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾ ਕਰੋ!” (ਮਿਲਨੇ, 1986)।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰਾਂ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਤ ਦੇ "ਊਰਜਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ-ਰਿੰਗ" ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਂਟੀ ਨਾ ਪਹਿਨਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੰਬ ਦਾ ਬੱਚਾ 135

ਰਜਨੀਸ਼ ਨੇ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਡਰਵੀਅਰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਊਰਜਾ ਦੇ ਲੰਘਣ ਦੇ ਨਾਲ (ਗੋਰਡਨ, 1987)।
ਸਾਬਕਾ ਮਾਧਿਅਮਾਂ ਨੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ
ਭਗਵਾਨ "ਸਾਡੇ ਹੇਠਲੇ ਚੱਕਰਾਂ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਨ" ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ
... ਅਤੇ "ਸਾਡੀਆਂ ਊਰਜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗਠਿਤ ਕਰਨ" ਲਈ (ਪਾਮਰ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਾ,
1993).
ਉਹ ਮੇਰੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਹੱਥਰਸੀ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਇਹ
ਇਹ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਰਕਟਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਾਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ (ਗੋਰਡਨ, 1987 ਵਿੱਚ)।

* * *

ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਛਮੀ ਬੰਦਾ ਕਮਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਪੈਸੇ [ਪੂਣੇ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ], ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ
ਕੁੜੀਆਂ ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਈਆਂ....
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਦਾ ਦੂਜਾ ਮੁੱਖ ਤਰੀਕਾ ਸੀ
ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਦੌੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ (ਮਿਲਨੇ, 1986)।
ਇਸੇ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ,
ਲੰਡਨ ਦੇ ਸੋਹੋ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸਟ੍ਰਿਪਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ
ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਬੀਚ ਸੰਨਿਆਸੀ ਸਨ (ਸਟ੍ਰੇਲੀ,
1987).
ਰਜਨੀਸ਼ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਸੰਨਿਆਸੀ/ਸੰਨਿਆਸੀਨ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਚੇਲੇ ਸਨ, ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਭਿਕਸ਼ੂ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਅਤੇ 80 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੱਕ, ਇਸ ਖਾਸ "ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਮਾਰਗ ਜੋ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ" ਦੇ ਕੁਝ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ:
ਤਿੰਨ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸੰਨਿਆਸੀ... ਤਸਕਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ
1979 ਵਿੱਚ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਖੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸਮੱਗਲ-

1979 ਵਿੱਚ ਗਲਿੰਗ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਹ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਮਾਰਿਜੁਆਨਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇ ਫਰੇਮ ਅਤੇ ਫਰਨੀਚਰ ਵਿੱਚ ਪੈਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
[ਪੂਨਾ] ਤੋਂ ਯੂਰਪ ਤੱਕ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹਿੱਪੀ-ਸ਼ੈਲੀ ਵਾਲੀ ਬੱਸ। ਬਾਰੇ
ਵੀਹ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਸੌਦੇ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀਹ
ਬੱਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਸ਼ੀਲਾ ਪਦਾਰਥ ਬੇਕਾਰ ਸੀ-
ਯੂਗੋਸਲਾਵੀਆ ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ
ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ (ਮੰਗਲਵਾੜੀ, 1992)।
ਇੱਕ ਝੌਂਪੜੀ ਵਾਲੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨੇ ਦੂਜੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਆਸ਼ਰਮ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮੀਲ ਦੂਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ 136 ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਨੇੜੇ ਦੇ ਮੁੱਲਾ-ਮੱਠਾ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕਈ ਚਾਕੂਆਂ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਪੁਲ (ਮਿਲਨੇ, 1986)।
ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 4
ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ, ਰਜਨੀਸ਼ 1981 ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ-
ਚਾਪ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਅਮਰੀਕਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਨਿਊ ਜਰਸੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ 747 ਜੈੱਟ ਰਾਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ।
ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਸਮੇਂ ਰਵਾਨਗੀ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਰੁਕ ਕੇ, ਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਫੈਲਾ ਕੇ ਕਿਹਾ:
ਮੈਂ ਉਹ ਮਸੀਹਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਅਮਰੀਕਾ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਮਿਲਨੇ ਵਿੱਚ,
1986).
ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ।
ਰਜਨੀਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਊ ਜਰਸੀ ਦੇ ਮੋਂਟਕਲੇਅਰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਵਸ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੂਰਬੀ ਓਰੇ-ਗੋਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਸ਼ਰਮ ("ਰਜਨੀਸ਼ਪੁਰਮ") ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਉੱਥੇ ਵਾਸਕੋ ਕਾਉਂਟੀ ਵਿੱਚ 120-ਵਰਗ-ਮੀਲ ਬਿਗ ਮਡੀ ਰੈਂਚ ਖਰੀਦਿਆ। (ਉਹ ਰੈਂਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਜੌਨ ਵੇਨ ਪੱਛਮੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਬੰਜਰ ਫਿਲਮਾਂਕਣ ਸਥਾਨ ਸੀ।) ਉਸਦਾ ਅੰਤਮ ਟੀਚਾ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਲੀਅਨ ਆਬਾਦੀ ਵਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ।
ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਡਰ ਨਾ ਲੱਗੇ, ਆਸ਼ਰਮ ਤੋਂ ਉਪਲਬਧ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, "ਦ ਫੱਕ ਟੇਪ" - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਜਨੀਸ਼ "'ਫੱਕ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ

ਸੰਭਾਵਿਤ ਉਪਯੋਗਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ" (ਮਿਲਨੇ, 1986) - ਨੂੰ "ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਮਨੁੱਖੀ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ।"
ਰਜਨੀਸ਼ ਨੇ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਰੋਲਸ-ਰਾਇਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ - ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 93। ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਜਨਤਕ ਚੁੱਪ, ਉਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੋਂ ਵਧਦੀ ਇਕੱਲਤਾ, ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਰੋਲਸ-ਰਾਇਸ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦਾ ਸੁਮੇਲ, ਜਲਦੀ ਹੀ "ਕਾਰ-ਸ਼ਾਨ" ਜਾਂ ਡਰਾਈਵ-ਬਾਈ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇ ਨਵੇਂ ਵਰਤਾਰੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਉੱਥੇ, ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਕਸਬੇ - ਐਂਟੇ-ਲੋਪ, ਆਬਾਦੀ ਉਨਤਾਲੀ - ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸਫ਼ਰ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਦੇਖਣ ਲਈ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਪੈਂਤਾਲੀ ਮਿੰਟ ਦੂਰ।
ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਅਤੇ ਓਰੇਗਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਰਜਨੀਸ਼ ਆਸ਼ਰਮਾਂ/ਕਮਿਊਨਾਂ ਦੇ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਨੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਅਤੇ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਵਾਰੀ, ਕਿਸ਼ਤੀ, ਤੈਰਾਕੀ ਅਤੇ ਨਦੀ ਰਾਫਟਿੰਗ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ।
ਕਲੱਬ ਮੈਡ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਡਿਸਕੋ, ਬਾਰ ਲਾਉਂਜ ਅਤੇ
ਗੇਮਿੰਗ ਟੇਬਲ 1983 ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ (ਪਾਮਰ ਅਤੇ
ਸ਼ਰਮਾ, 1993)।
ਅੰਬ ਦਾ ਬੱਚਾ 137

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ "ਖਾਣ, ਪੀਣ ਅਤੇ ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਕਰਨ" ਲਈ ਮੇਜ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ
[ਰਜਨੀਸ਼] ਦੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ
ਸਾਲ ਦੀ ਚੁੱਪੀ, ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਨਾਟਕੀ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ
ਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਲੋਕ ਏਡਜ਼ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਣਗੇ।
ਸਾਲ 2000 ਤੱਕ (ਪਾਮਰ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਾ, 1993)।
ਉਹ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਨੋਸਟ੍ਰਾਡੇਮਸ ਦੀ ਇੱਕ ਆਇਤ ਦੀ ਸਮਝ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। (ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਭਾਵ-ਸੰਪਾਦਕ ਦੇ ਖੰਡਨ ਲਈ, ਰੈਂਡੀ ਦੀ [1993] ਦ ਮਾਸਕ ਆਫ਼ ਨੋਸਟ੍ਰਾਡੇਮਸ ਵੇਖੋ।)
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਡਰ ਕਿ ਓਰੇਗਨ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਲੋਕ ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਜੜ੍ਹ ਫੜ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1984 ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ "ਸੱਜੀ ਹੱਥ ਔਰਤ", ਸ਼ੀਲਾ, ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਨੀਸ਼ਪੁਰਮ (ਮਿਲਨੇ, 1986) ਵਿੱਚ

ਵਾਇਰਟੈਪਿੰਗ ਅਤੇ ਬੱਗਿੰਗ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ $100,000 ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਉਸੇ ਸਾਲ ਆਸ਼ਰਮ, ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਵੱਲ ਵੀ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ
[ਨੇੜਲੇ ਡੈਲਸ ਵਿੱਚ ਦਸ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਲਾਦ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸਾਲੇਦਾਰ ਸਲਾਦ ਬਾਰ,
ਓਰੇਗਨ] ਸਾਲਮੋਨੇਲਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 750 ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਕੀਤਾ (ਫਲੈਕਸ, 2001)।
ਉੱਥੇ ਟੀਚਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਜਨੀਸ਼-ਪ੍ਰਯੋਜਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਉਂਟੀ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਸਕੇ। "ਟੈਸਟ" ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਜ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਾਨਕ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਦੂਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ।
ਉਸ ਸਾਲਮੋਨੇਲਾ ਫੈਲਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਓਰੇਗਨ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਅਮਰੀਕੀ ਅਟਾਰਨੀ, ਚਾਰਲਸ ਟਰਨਰ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕਥਿਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਮਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਕੁਝ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹੋਰ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਪਟੜੀ ਤੋਂ ਉਤਾਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ। 1985 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਟ ਟੀਮ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੰਦੂਕਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ, ਦੇਖੀਆਂ ਟਰਨਰ ਦੇ ਘਰ, ਦਫ਼ਤਰ ਅਤੇ ਕਾਰ, ਅਤੇ ਕਤਲ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ-
ਉਸਨੂੰ ਸਿਨੇਟ ਕਰੋ (ਲਾਰਾਬੀ, 2000)।
ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ-ਅੰਤ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸਾਕਾਰ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਾਲ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ 1978 ਅਤੇ 1980 ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ - ਰਜਨੀਸ਼ ਨੂੰ 1985 ਵਿੱਚ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਵੀਹ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ 138 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਪੂਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਆਸ਼ਰਮ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਮਸੀਹਾ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ... ਜਾਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਓਰੇਗਨ ਆਸ਼ਰਮ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਮਲੇ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ)

ਕਤਲ, ਵਾਇਰਟੈਪਿੰਗ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ [ਲਾਰਾਬੀ, 2000]।) ਅੱਜ, ਇਹ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਬਾਈਬਲ ਕੈਂਪ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ, ਵਧੇਰੇ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ (ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਲੰਬੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੇ, ਚੋਲੇ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੇ, "ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗਿਆਨਵਾਨ ਮਾਲਕ") ਮਸੀਹਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੋਟ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

* * *

ਪੂਨਾ ਜਾਂ ਓਰੇਗਨ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਚੇਤਨਾ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, 1982 ਤੱਕ ਰਜਨੀਸ਼ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਨਾਈਟਰਸ ਆਕਸਾਈਡ (ਭਾਵ, ਹਾਸਾ ਗੈਸ) ਸੁੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ $12,000 ਦੀ ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਬਕਵਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ,
ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: “ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਹੋਰ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰੋ। ਬੇਚਾਰਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ... ਉਹ
ਅਜੇ ਵੀ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ” (ਮਿਲਨੇ, 1986)।
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ - ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਜਨੀਸ਼ ਨੂੰ ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਲਈ "ਅਪਰਾਧੀ" ਮੰਨਦਾ ਸੀ - ਇੱਕੋ ਇੱਕ "ਰਿਸ਼ੀ" ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਰਜਨੀਸ਼ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। (ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਖੁਦ ਗੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਨਕਾਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ ਹਨ।) ਦਰਅਸਲ, ਓਰੇਗਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ-ਨਿਰਮਿਤ, ਆਯਾਤ ਕੀਤੀ ਚਿੱਟੀ-ਰੇਤ ਵਾਲੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਝੀਲ ਦੇ ਉਲਟ, ਗਿਆਨ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਹੋਰ "ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ" ਲਈ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਰਜਨੀਸ਼ ਨੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸੀਵਰੇਜ ਝੀਲ ਦਾ ਨਾਮ ਸਵਾਮੀ ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ, ਗੰਦਗੀ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਤਿਆਨੰਦ, ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ... ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਡੁਬਕੀ ਲਈ ਵੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਰਤ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਗਵਾਨ ਦਾ "ਗਿਆਨ" ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੁਧਰ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ
ਗੌਤਮ ਬੁੱਧ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ
ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਸਾਧਵੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਜਪਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿੰਟੋ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨ (ਹੈਮਿਲਟਨ, 1998)।
ਅੰਬ ਦਾ ਬੱਚਾ 139

ਰਜਨੀਸ਼, ਗੌਤਮ ਬੁੱਧ ਦੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ 'ਤੇ ਢੁਕਦਾ ਹੈ

ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦਾ ਮਾਡਲ
ਸ਼ਾਂਤੀ (ਪਾਮਰ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਾ, 1993)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੁੱਧ ਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਭਿਆਸ ਜਾਂ ਸਾਧਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਰੁੱਖ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਕਦੇ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦੀ "ਬੋਧੀ ਕੁਰਸੀ" ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਰਜਨੀਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੋਜੀ" ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟਰਸ ਆਕਸਾਈਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ:
ਵਿਲੀਅਮ ਜੇਮਜ਼ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਖਰੀ ਮਨਘੜਤ ਕਹਾਣੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰ ਲਈ ਹੈ- ਨਾਈਟਰਸ ਆਕਸਾਈਡ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਟੈਰੀ। ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ
ਆਮ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸੀ
ਨੇ ਮਹਾਨ ਸੰਦੇਸ਼ (ਡੀਰੋਪ, 1968) ਲਿਖਿਆ ਸੀ।
ਉਹ ਸੁਨੇਹਾ?
ਹੋਗਾਮਸ, ਹਿਗਾਮਸ,
ਮਨੁੱਖ ਬਹੁ-ਵਿਆਹ ਵਾਲਾ ਹੈ।
ਹਿਗਾਮਸ, ਹੋਗਾਮਸ,
ਔਰਤ ਇੱਕ-ਪਤਨੀ ਹੈ।

* * *

ਰਜਨੀਸ਼ ਦੀ 1990 ਵਿੱਚ ਅਠੱਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ "ਓਸ਼ੋ" ("ਪਿਆਰੇ ਮਾਲਕ") ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਲੇਖਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਪੂਨਾ ਆਸ਼ਰਮ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨੀ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ 10,000 ਤੱਕ - ਇੱਕ ਵਧਦੇ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਵਰਗੇ, "ਕਲੱਬ ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ" ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ। ਦਰਅਸਲ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਝਰਨੇ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਵੀਮਿੰਗ ਪੂਲ, ਇੱਕ ਸੌਨਾ ਅਤੇ ਸਾਈਬਰ ਕੈਫੇ, ਅਤੇ ਟੈਨ-ਨਿਸ ਕੋਰਟ ਹਨ ਜਿੱਥੇ "ਜ਼ੈਨਿਸ" (ਗੈਰ-ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਜ਼ੈਨ ਟੈਨਿਸ) ਖੇਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
"ਓਸ਼ੋ ਇੱਕ ਕਾਕਟੇਲ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ," ਸੰਜੇ ਭਾਰਦਵਾਜ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਇਹ, ਚੌਂਤੀ, ਇੱਕ ਫ੍ਰੀਲਾਂਸ ਗ੍ਰਾਫਿਕ ਡਿਜ਼ਾਈਨਰ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ
ਓਸ਼ੋ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ "ਇੰਨੀ ਸੁਹਜਵਾਦੀ, ਇੰਨੀ ਰਸਦਾਰ, ਇੰਨੀ ਆਧੁਨਿਕ, ਅਤੇ
ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤ" (ਵਾਲਡਮੈਨ, 2002)।
ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਤਾਇਆ ਗਿਆ ਰਜਨੀਸ਼ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇਸ਼ ਹੈ-
ਟ੍ਰਾਈ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਕਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖਕ। ਉਸਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਫੈੱਡ- ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹਨ।

ਏਰਲ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ - ਇੱਕ ਸਨਮਾਨ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੋਰ, ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ (ਹੈਮਿਲਟਨ, 1998)।
140 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਦਰਅਸਲ, ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਓਸ਼ੋ ਕਿਤਾਬ (ਚਤਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਿਰਲੇਖ) ਅਤੇ ਆਡੀਓ-ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਹੁਣ ਸਾਲਾਨਾ $1 ਮਿਲੀਅਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। (ਮੈਕਕੈਫਰਟੀ, 1999)। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ
• ਰੋਲਸ-ਰਾਇਸ
• ਸਮਲਿੰਗੀ ਡਰ
• ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ
• ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਸੇਵਨ
• ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ
• ਵਾਇਰਟੈਪਿੰਗ
• ਸਾਲਮੋਨੇਲਾ
• ਕਤਲ ਦੀਆਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ
• ਨਾਈਟਰਸ ਆਕਸਾਈਡ ਸੁੰਘਣਾ, ਜਾਂ
• ਅੰਬ... ਸ਼ਰਬਤ ਵਿੱਚ

ਅਧਿਆਇ XX

ਅਵਤਾਰ ਤੋਂ,
ਡੀਏ ਬੰਬ, ਡੀਏ ਬਮ
(ADI DA, A.K.A. DA ਅਵਤਾਰ, DA LOVE-ਆਨੰਦ, ਦਾ ਅਭਾਸਾ, ਦਾ ਅਵਧੂਤ,
ਦਾਉ ਲੋਲੋਮਾ, ਮਾਸਟਰ ਦਾ, ਅਤੇ ਫ੍ਰੀ ਜੌਨ,
(ਬੱਬਾ ਫ੍ਰੀ ਜੌਨ, ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ ਜੋਨਸ)

ਬੱਬਾ ਫ੍ਰੀ ਜੌਨ ਦੇ ਕੰਮ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹਨ (ਵਿਲਬਰ,
2001 ਏ)।
ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਅਵਤਾਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ, ਉਹ ਹੈ
ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਥੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ (ਐਲਨ
ਵਾਟਸ, [ਦਾ, 1974] ਵਿੱਚ)।
ਆਦਿ ਦਾ... ਬ੍ਰਹਮ ਸੰਸਾਰ-ਗੁਰੂ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਦਾਤਾ ਹੈ
ਗਿਆਨ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਮਿੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਲੱਭ ਰਹੇ ਨੇ....
"ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ ਜੋਨਸ" ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਅਵਤਾਰ ਨੇ
ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਅਜਿਹੇ ਵਾਲ-ਵਾਲ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ "ਸਾਹਸ" ਲਈ ਯੋਗ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ। ਨਹੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ (ਦਾ, 1995 ਵਿੱਚ)।

141
142 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

[ਦਾ] ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ
2000 ਉਹ ਸਾਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੱਕ ਕਿ ਈਸਾਈ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣਗੇ

ਉਸਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਵਜੋਂ (ਏਲੀਯਾਹ, 2000)।
ਦਾ ਲਵ-ਆਨੰਦ [ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ] ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ,
ਅਤੇ ਉਹ, ਪੂਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਵਤਾਰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ (Feu-ਅਰਸਟਾਈਨ, 1992)।

1939 ਵਿੱਚ ਲੌਂਗ ਆਈਲੈਂਡ, ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਜਨਮਿਆ, "ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ ਜੋਨਸ ਦਾ ਰੂਪ" ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ "ਦਿ ਬ੍ਰਾਈਟ" ਕਿਹਾ।
[A] ਮੈਂ ਬੱਚਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ
ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ, ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ
ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ.... ਮੈਂ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਰੂਪ ਸੀ, ਦਾ ਸਰੋਤ
ਊਰਜਾ, ਪਿਆਰ-ਅਨੰਦ, ਅਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ
ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਊਰਜਾ, ਪਿਆਰ-ਅਨੰਦ, ਅਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ। ਮੈਂ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ
ਹਕੀਕਤ (ਡਾ, 1995; ਸਾਰਾ ਪੂੰਜੀਕਰਣ ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਹੈ)।
ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ, ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਫਿੱਕੇ ਪੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਗੁਰੂ ਨੇ 1961 ਵਿੱਚ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੀ ਕੋਲੰਬੀਆ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੈਚਲਰ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਚਾਚਾ ਰਿਚਰਡ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਾ (1995) ਨੇ "ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ" ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ।
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਲਬਰ (1983) ਨੇ ਖੁਦ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ:
[ਏ] ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੂਹ "ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਬਾਹਰ" ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ- atic, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਤਨ ਨਾਰਸੀਸਿਸਟਿਕ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ "ਪਰਉਪਕਾਰੀ" ਜਾਂ "ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ" ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਵੈ-ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁੱਢਲਾ, ਅਤੇ ਮੁੱਢਲੇ ਟੀਚਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਮਰੱਥ
ਆਦਿਮ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ।
1964 ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਜੋਨਸ ਨੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਦੇ ਇੱਕ ਚੇਲੇ "ਰੂਡੀ" (ਸਵਾਮੀ ਰੁਦਰਾਨੰਦ) ਤੋਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗਾ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ।
ਭਾਵੁਕ ਮੂਡ ਵਿੱਚ, ਡਾ ਫ੍ਰੀ ਜੌਨ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੋਚਿਆ, "ਰੂਡੀ
ਮੈਨੂੰ ਮਰਦ ਪਸੰਦ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਔਰਤਾਂ ਪਸੰਦ ਹਨ। ਇਕੱਠੇ ਅਸੀਂ ਚੁਦਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ।
ਦੁਨੀਆ” (ਲੋਵੇ, 1996)।

ਅਵਤਾਰ ਤੋਂ, ਬੰਬ ਤੋਂ, ਬੰਬ ਤੋਂ 143

ਜੋਨਸ 1968 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਈ 1970 ਤੱਕ, ਉਸਨੇ ਦੋ ਹੋਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਤੀਬਰ ਧਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਜੋਨਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਨੁਭਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਦੇਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 1970 ਦੀ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਦੇ (ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ-ਵਿਵੇਕ-ਨੰਦ) ਵੇਦਾਂਤ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋਨਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ "ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ।" ਇਸ ਰਾਹੀਂ, ਉਹ "ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਗਿਆਨਵਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਗ੍ਰਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦਾ ਉਸਨੇ ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਸੀ।" ਉਸ ਗੈਰ-ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:
ਮੈਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ, ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ
ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੀਰ, ਅਤੇ, ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਮੇਰੇ ਅਨੰਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ
ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਵੀ, ਰੂਪ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ,
ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ
ਬ੍ਰਹਮ (ਅਤੇ ਗਤੀਹੀਣ, ਅਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਯੋਗਿਕ) “ਜਿਨਸੀ
ਯੂਨੀਅਨ” (ਡਾ, 1995; ਸਾਰਾ ਪੂੰਜੀਕਰਣ ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਹੈ)।
ਜਾਂ, ਹੋਰ ਰੰਗੀਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸੇ ਜਾਗਰਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ:
ਦੇਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, "ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੋ," ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੁਦਾਈ
ਦਿਮਾਗ਼ ਢਿੱਲਾ (ਫ੍ਰੀ ਜੌਨ, 1974)।
1972 ਵਿੱਚ, ਜੋਨਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੇ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਦੇ ਮੇਲਰੋਜ਼ ਐਵੇਨਿਊ 'ਤੇ ਆਸ਼ਰਮ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਖੋਲ੍ਹੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ,
"ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗਲੀ ਦੇ ਲੋਕ" (ਲੈਟਿਨ, 1985a)।
1973 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋਨਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਾਮ-ਬਦਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਬੱਬਾ ਫ੍ਰੀ ਜੌਨ ਬਣ ਗਿਆ। (70 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਫ੍ਰੀ ਜੌਨ ਨੇ "ਦਾ" ਉਪਨਾਮ ਲਿਆ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਨਾਮ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਦਾਤਾ" - ਅਤੇ, 1994 ਵਿੱਚ, "ਆਦਿ" ਜੋੜਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਬਲਕਿ ਪਾਲਿੰਡਰੋਮਿਕ ਬਣ ਗਿਆ।) ਉਸਨੇ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਕੋਬ ਪਹਾੜ 'ਤੇ ਲੇਕ ਕਾਉਂਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਰਿਜ਼ੋਰਟ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਆਸ਼ਰਮ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਧਿਆਨ ਦਾ ਪਹਾੜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਅਗਲੇ ਸਾਲ, ਫ੍ਰੀ ਜੌਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਦੀ-" ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ।
"ਮਾਨਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਲ ਪ੍ਰਭੂ" (ਗੌਰਲੀ ਅਤੇ ਐਡਮਿਸਟਨ, 1997)।
[ਜੋ ਲੋਕ] ਜੋਨਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ "ਮਾਹਰ", ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਦੀਵੀ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਸੱਚਾਈ। ਇਸ ਪੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ "ਮਾਹਰ" ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ
ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੋ ਕਿ ਜੋਨਸ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਲੇ-
ਡੇਕਰ, 1985)।
144 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

1974 ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ "ਗਾਰਬੇਜ ਐਂਡ ਦ ਦੇਵੀ" ਪੀਰੀਅਡ ਦੌਰਾਨ, ਬੱਬਾ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ "ਜਿਨਸੀ ਥੀਏਟਰ" ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ- ਨਰਸ, ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ, ਅਸ਼ਲੀਲ ਫਿਲਮਾਂ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ
ਤੀਬਰ ਜਿਨਸੀ ਅਭਿਆਸ (ਫਿਊਰਸਟਾਈਨ, 1996).
ਦ ਮਿੱਲ ਵੈਲੀ ਰਿਕਾਰਡ (ਕੋਲਿਨ, ਆਦਿ, 1985) ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ:
[ਜੇਮਜ਼] ਸਟਾਈਨਬਰਗ [ਹਰਮੀਟੇਜ ਸਰਵਿਸ ਆਰਡਰ ਦਾ ਮੁਖੀ]
ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ [ਅਸ਼ਲੀਲ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ] ਵਿਨਾਸ਼ ਇੱਕ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ। ਸਟਾਈਨਬਰਗ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਚਰਚ ਦਾ ਡਿਲਡੋ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ
ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹੜਾ।
"ਚਰਚ ਦਾ ਡਿਲਡੋ ਸੰਗ੍ਰਹਿ।" ਵੇਚਿਆ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਮੀਨ।
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਭਜਨਾਂ ਨੂੰ ਸੈਂਟਰਫੋਲਡ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹੋਗੇ, ਤਾਂ ਆਓ ਆਪਾਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਗਾਈਏ, 'ਰੱਬ, ਹੇ ਰੱਬ, ਮੈਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।'"
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਦਾ ਦੀ ਲਿੰਗਰੀ-ਮਾਡਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ,
ਸ਼ੌਨੀ ਫ੍ਰੀ ਜੋਨਸ, ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਐਲ.ਏ. ਕਨਫੀਡੇਂਸ਼ੀਅਲ ਅਤੇ ਬੇਵਾਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਦਾਕਾਰਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1985 ਤੱਕ ਇਸ ਸੰਪਰਦਾਇ ਦੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਰਗਰਮ ਮੈਂਬਰ ਸਨ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਮੈਰਿਨ ਕਾਉਂਟੀ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ - ਅਤੇ 20,000 ਹੋਰ ਇਸਦੀਆਂ ਮੇਲਿੰਗ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਨ। (ਅੱਜ ਤੱਕ, ਸਰਗਰਮ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਹੈ।) ਉੱਥੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ

ਦਾ 10 ਤੋਂ 15% ਦਸਵੰਧ ਨਵੇਂ ਚਰਚ ਨੂੰ ਦੇਣ; ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਉਸੇ ਸਾਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਬਕਾ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਥਿਤ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਕ੍ਰੋਨਿਕਲ ਅਤੇ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:
[ਹਾਂ, ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ] ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਗੇ- ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਸੈਕਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਕਈ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੌਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਕਹੋ (ਲੈਟਿਨ ਵਿੱਚ, 1985 ਏ)।
ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ, [ਦਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਧਾਲੂ] ਦਾ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਗੁਆਂਢੀ। ਉਸਦੇ ਜਿਨਸੀ ਡਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ [ਉਸਨੇ] ਕਿਹਾ, ਡਾ ਫ੍ਰੀ ਜੌਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਗਰੁੱਪ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਓਰਲ ਸੈਕਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ-
ਬਰਸ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨੇ ਖੁਦ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਭੋਗ ਕੀਤਾ।
"ਮੈਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਗਈ
ਪਾਰਕਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਕਾਰ ਮਿਲੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ DA ਅਵਤਾਰ, DA ਬੰਬ, DA ਬਮ 145 ਸੀ।

ਚੰਗਾ ਰੋਇਆ ਅਤੇ ਸੌਂ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਦਮਾ ਲੱਗਾ। ਇਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ
ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ” (ਬਟਲਰ, 1985a)।
ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਡਾ ਪਾਰਟੀ ਐਨੀਮਲ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਆਹੇ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਘਰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ, ਬੀਅਰ ਪੀਂਦੇ ਅਤੇ ਸਿਗਰਟ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ।
ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। "ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ।"
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣੀਆਂ "ਤਰਕਹੀਣ ਭਾਵਨਾਵਾਂ" ਨੂੰ ਸੁੰਨ ਕਰ ਕੇ, ਪਤੀ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਤਰਕ ਲੱਭ ਲਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਗੁਰੂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੇ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਸ਼ੰਕੇ ਕਾਇਮ ਹਨ, ਦੋਵੇਂ ਕਿ ਕੀ ਉਹੀ ਸਬਕ ਕਿਸੇ ਆਸਾਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਿੱਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ:
ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਉਹ ਘਟਨਾ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦਾ ਦਬਾਅ ਸੀ-

ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ। ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ
ਇਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਕਦੇ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ
ਸਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਿਉਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ (ਫਿਊ- ਵਿੱਚ)
ਅਰਸਟਾਈਨ, 1992)।
ਹਾਂ, ਦਿਲਚਸਪ ਸਵਾਲ, ਸਾਰੇ।

* * *

80 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅੱਧ ਤੱਕ, ਦਾਇਸਟਾਂ (ਦਾ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ) ਨੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੇ ਉੱਤਰ-ਪੱਛਮੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਗਾਰਡਨ ਆਫ਼ ਲਾਇਨਜ਼" ਸਕੂਲ ਚਲਾਇਆ। ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਤੇਰਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਬੱਚਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਗੇਂਦਬਾਜ਼ੀ ਗੇਂਦ ਨੂੰ ਸਜਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ:
ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੇਂਦ ਪ੍ਰਤੀ ਪਿਆਰ-ਸੰਬੰਧ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ।
ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਮਾਲਕ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਛੂਹੇਗਾ ਅਤੇ
ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ (ਲੇਕ ਕਾਉਂਟੀ, 1985 ਵਿੱਚ)।
ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਤੋਂ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ 70 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸਿਟਕਾਮ, ਵਟਸਐਪ ਹੈਪਨਿੰਗ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ!! ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ,
ਉਹ ਐਪੀਸੋਡ ਜਿੱਥੇ ਰੇਰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਪੰਥ" ਦੁਆਰਾ "ਦਿਮਾਗ ਧੋਤਾ" ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਲਫ਼ ਨਾਮਕ ਸਲਾਦ ਦੇ ਸਿਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ।
ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। (ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦਾ ਦੀ ਗੇਂਦਬਾਜ਼ੀ ਗੇਂਦ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਮ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।)
146 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

* * *

"ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੂ" ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੰਦ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਥੀ-ਦਬਾਅ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰ "ਸਮਰਾਟ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ" 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ:
ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ [ਆਦਿ ਦਾ] ਦੀ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਪੈਕਿੰਗ ਭੇਜੀ ਗਈ (ਏਲੀਅਸ, 2000a)।

ਏਲੀਅਸ ਨੇ ਖੁਦ 1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ (ਬੌਬ, 2000) ਨਾਰੋਪਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਇਆ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 80 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਡਾਨ ਹਾਰਸ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਟਾਈਪਸੈਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।
ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਦਾ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਸਰੋਤ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:
ਮੈਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ.... ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਝੀਲ ਵਿੱਚ) ਕਾਉਂਟੀ, 1985)।
ਦਰਅਸਲ, ਜੋਨਸ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਭਾਵੇਂ ਸਤਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ, ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ "ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਿੱਖਿਆ" ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਸੰਦਰਭ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਹਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ "ਕਾਰਵਾਈ" ਵਜੋਂ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਸਲ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਉਸਦੇ ਹਵਾਈਅਨ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਇੱਕ ਆਸ਼ਰਮ ਤੋਂ ਆ ਰਹੇ ਸ਼ੋਰ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦਾ ਦੇ ਅਲ-ਲੀਗਡ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਜੋਨਸ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਅਸਫਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਇੱਕ ਸ਼ੋਰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ, ਜੋਨਸ [ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ] ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ, ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਦਾ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ-
ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਉਹ
ਨੇ ਖੁਦ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।
"ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਜਾਂ ਯੋਜਨਾ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ 'ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਓ ਇਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ” (ਨੈਰੀ, 1985)।
ਜਾਂ ਜੋਨਸ ਦੀ ਕਥਿਤ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ (ਮਿਲ ਵੈਲੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ) 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਜੋ ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ 'ਤੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸੋਲਾਂ ਘੰਟੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ:
ਅਵਤਾਰ ਤੋਂ, ਬੰਬ ਤੋਂ, ਬੰਬ ਤੋਂ 147

ਕੰਮ ਦੇ ਸ਼ਡਿਊਲ ਅਤੇ ਘੱਟ ਕਿਰਾਏ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ
ਕਾਰਜਬਲ। ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਵਾਲੇ ਦਿਨ, [ਮਾਰਕ] ਮਿਲਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਜੋਨਸ, "ਲੋਕ ਥੱਕ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬ੍ਰੇਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।" ਮਿਲਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜੋਨਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਉੱਠਣਗੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ” (ਕੋਲਿਨ, ਆਦਿ., 1985)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਦਇਆ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਘਾਟ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਦਿਖਾਈ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ - ਜੇ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦਾ ਸਕ੍ਰੂਜ ਦੁਆਰਾ।

* * *

1980 ਵਿੱਚ, ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਨੇ ਆਦਿ ਦਾ ਦੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ "ਰੱਬ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਸਬੂਤ ਜਲਦੀ ਹੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ!" ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਲਿਖੀ! (ਮੈਂ ਵਿਲ-ਬਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ, ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ, ਸਾਥੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ
ਇਹ, "ਨੌਰਮਨ ਆਈਨਸਟਾਈਨ": ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਦਾ ਡਿਸ-ਇੰਟੀਗਰੇਸ਼ਨ।) ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਹੋਇਆ ਕਿ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ "ਪੰਥ" ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਵਿਲਬਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭੀ:
ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ, ਦਾ ਫ੍ਰੀ ਜੌਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ,
ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਪਰਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾ
ਗ੍ਰੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹਲਕੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਟਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ-
ਦਾ ਫ੍ਰੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ "ਪ੍ਰਚਾਰ" ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਚ-ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ
ਜੌਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਰਾਇ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ:
ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾ ਫ੍ਰੀ ਜੌਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉਸ ਤੋਂ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ
ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਹੀਰੋ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਦਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਸਮਾਂ।
ਹਾਈਪਰਬੋਲ—ਜਾਂ “ਸ਼ਰਬਤ ਭਗਤੀਵਾਦ” ਨਾਲ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਇੱਕ ਆਲੋਚਕ (ਕਾਜ਼ਲੇਵ, 2003) ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ - 1985 ਵਿੱਚ ਵਿਲਬਰ ਨੇ ਆਦਿ ਦਾ ਦੇ ਦ ਡਾਨ ਹਾਰਸ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਟੈਕਸਟ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ:
ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰਾ ਨਿੱਜੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਹੈ
ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੱਥ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ,
ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ: ਡਾਨ ਹਾਰਸ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਈ- ਹੈ
ਸਥਿਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਰੈਡੀਕਲ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ

ਵਿਆਪਕ ਇੱਕਲਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪਾਠ ਜੋ ਕਦੇ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ
ਮਨੁੱਖੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਇਕਬਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਮਾਨਦਾਰ ਸਾਧਕ ਚੇਤਨਾ ਅਧਿਐਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰਤ "ਪ੍ਰਤਿਭਾ" (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਲਬਰ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਸਦੀ ਤੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ 148 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਲੱਖਣ, "ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਜੀਵਨ" ਮਾਹਰ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਾਂ। ਦਰਅਸਲ, ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖੋਜ (ਕਿਸ਼ੋਰ ਉਮਰ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸਮੇਂ) ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸਮਰਥਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਚੇਤਨਾ ਅਧਿਐਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਲਬਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਦ ਵੀ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਤਿਕਥਨੀ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਦਿ ਦਾ ਭਾਈਚਾਰਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਖੁਦ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਤਾਂ ਫਿਰ, ਯੋਗਾ ਜਰਨਲ ਨਾਲ 1987 ਦੀ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਕਿੰਨਾ ਬੇਚੈਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਡਾਨ ਹਾਰਸ ਦੇ ਵੀਰਯ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਲਬਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਦਿ ਦਾ "ਪੂਰੀ ਸਥਿਤੀ
ਬਹੁਤ ਸਮੱਸਿਆ ਵਾਲੇ ਬਣ ਗਏ।" ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਬਾਅਦ (1996a), ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ: "'ਸਮੱਸਿਆ ਵਾਲਾ' ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਮਾਜ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਜੋਨਸਟਾਊਨ ਲਈ ਵਰਤ ਰਹੇ ਸਨ।"
ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਤੋਂ, ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ "ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸ਼ਬਦ" ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਏ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ... ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਥੇ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।
ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ: ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 1990 ਵਿੱਚ, ਵਿਲਬਰ ਦਾ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਵਾਰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਿਰਲੇਖ "ਦਿ ਡਿਵਾਇਨ ਐਮਰਜੈਂਸ ਆਫ਼ ਦ ਵਰਲਡ-ਟੀਚਰ" ਲਈ:
ਹਾਰਟ-ਮਾਸਟਰ ਦਾ ਸਮਾਗਮ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ,
ਕਿਉਂਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ, ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਪੱਛਮੀ ਹੈ
ਅਵਤਾਰ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ.... ਉਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆ
ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਦੌਲਤ ਹੈ-
ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਡੋਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਦੁਨੀਆਂ, ਆਧੁਨਿਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ, ਪੂਰਬੀ ਜਾਂ ਪੱਛਮੀ (ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ-

er, 1990; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।
ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਲਬਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਡਿਗਰੀ 'ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਚਾਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਮਝ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਦਰਜੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਵੀ ਸਮਝ ਰਿਹਾ ਹੈ, "ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ।" ਉਪਰੋਕਤ ਲੇਖਕ ਬੌਂਡਰ (2003) ਬਾਰੇ - ਜਿਸਨੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਆਦਿ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦਾ ਦਰਜਾ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ - ਵਿਲਬਰ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ:
ਸੈਨੀਏਲ ਬਾਂਡਰ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੇਤੰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ
ਜਾਗਿਆ।
ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਬਿਆਨ ਦੇ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸੁਭਾਅ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਏ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਪਸ਼ਟ DA AVATAR, DA BOMB, DA BUM 149 ਵਜੋਂ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਲ-ਬਰ ਖੁਦ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੇਤੰਨ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਹੈ, ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਅਤਿ-ਉੱਚ ਸੂਝ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ:
[B] ਹੋਰ ਰਹੱਸਵਾਦੀ ਅਤੇ ਰਹੱਸਵਾਦ ਬਾਰੇ ਹਮਦਰਦ ਲੇਖਕ ਹਨ
ਜੇ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ- ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ
ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ....
ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਕਦੇ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਇੱਕ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਇਹ ਲੇਖਕ ਦੀ ਲਿਖਣ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਹੈ-
ਇਹ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੂੰ।
ਰਹੱਸਵਾਦੀ ਦੀ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਹੁਨਰਮੰਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ
ਬੇਢੰਗੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਸਦੇ ਅਸਲ ਸਾਬਕਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ-
ਅਨੁਭਵ (ਭਾਰਤੀ, 1976)।
ਉਪਰੋਕਤ "ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਾਲੇ" ਯੋਗਾ ਜਰਨਲ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਤ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਲਬਰ (ਦਾ, 1980 ਵਿੱਚ) ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਰੋਧ" ਕਰ

ਰਿਹਾ ਸੀ, ਛਪਾਈ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਆਦਿ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ:
[N]ਕਿਤੇ ਵੀ [Da] "ਕਲਟਿਕ" ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ
ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਹੈ.... ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ
ਡਾ ਫ੍ਰੀ ਜੌਨ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੌਣ ਉਸ ਕੋਲ ਬਚਪਨ ਵਾਲੇ ਰੁਖ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰੇਗਾ
"ਕਲਟਿਕ ਹੀਰੋ" ਦਾ ਪੱਖ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ।
ਦਾ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ - ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ "ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਸੱਚ ਦਾ ਅੰਤਮ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ" ਮੰਨਿਆ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਲੱਭਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਲਬਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ:
ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸਨ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ
ਖੁਸ਼, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ
ਸਾਹ-ਰਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਨੰਦ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇੰਝ ਲੱਗ ਰਹੇ ਸਨ
ਉਹ ਇੱਕੋ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ। ਇਹ
ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਜੀਬ ਸੀ। ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਚੈਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੀ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ,
ਉਹ ਸਾਰੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਉਹ ਪੌਡ ਲੋਕ ਹਨ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ (ਥਾਮਸ ਅਲਹਬਰਨ,
[ਔਸਟਿਨ, 1999] ਵਿੱਚ; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)। 150 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਕਰਨਾ

ਹਸਨ (1990) ਅਜਿਹੇ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:
ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਕਿ [ਕਥਿਤ] ਪੰਥਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹਮਲਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਭੋਲਾ ਬਾਹਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿੰਨਾ ਡਰਾਉਣਾ ਜਾਂ ਅਜੀਬ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਸਿਮ-
ਅਜੀਬੋ-ਗਰੀਬ ਢੰਗ, ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਸਟਾਈਲ, ਅਤੇ ਬੋਲਣ ਦੇ ਢੰਗ।
ਬਾਹਰਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਨੇਤਾ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਹੈ।
ਮਾਡਲਿੰਗ ਦੀਆਂ ਕਈ ਪਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ।

ਆਦਿ ਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਲਹਬਰਨ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਦਾ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਈ ਬਲਰਿੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵੀ ਲਿਖੀ ਸੀ। ਬਲਰਿੰਗ "ਮਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ" ਮਾਹਰ ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥ ਕੁਬਲਰ-ਰੌਸ ਅਤੇ ਬਾਰਬਰਾ ਮਾਰਕਸ-ਹਬਾਰਡ ਵੀ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਟਾਈਮ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੁਆਰਾ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ "100 ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚਿੰਤਕਾਂ" ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ, ਮਾਰਕਸ-ਹਬਾਰਡ, ਦ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਫਾਰ ਕੌਂਸ਼ਸ ਈਵੋਲੂਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਮੈਂਬਰ ਹੈ; ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਬਕਮਿੰਸਟਰ ਫੁੱਲ-ਲਰ ਦੁਆਰਾ "ਭਵਿੱਖਵਾਦ ਦੀ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੂਚਿਤ ਮਨੁੱਖ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
ਉਦਾਸ। ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ।
ਵਿਲਬਰ ਨੇ ਡਾ ਸੈਕਲੂਸਿਵ ਅਵਤਾਰ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ (1996a) ਨਸੀਹਤਾਂ - ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਫਿਜੀ ਵਿੱਚ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਸਨ - ਨੂੰ ਇਸ ਸਾਪੇਖਿਕ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ "ਵਿਸ਼ਵ ਅਧਿਆਪਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ," ਕੋਈ ਵੀ ਦਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਜੋਂ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦੂਰੀ" ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਵਜੋਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਦਿ ਦਾ ਆਪਣੇ ਟਾਪੂ ਇਕਾਂਤ ਤੋਂ "ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਪ੍ਰਵੇਸ਼" ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ "ਸਮੱਸਿਆ ਵਾਲੇ" ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੀ ਜਿਮ ਜੋਨਸ ਦੇ ਗੁਆਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਮਿਊਨ ਤੋਂ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ? ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਪੁਨਰ-ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਆਦਿ ਦਾ "ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ" (ਵਿਲਬਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦ) ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦਾ? ਕੀ ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਲਈ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਦਕਿਸਮਤ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ - ਜੇਕਰ ਇਹ ਗਲਤ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ? ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਵਿਲਬਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਲਕੇਟੋਸਟ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ
ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਲੱਖ" ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੋਵੇ (ਵਿਲਬਰ, 2000a)। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, kw ਦੇ ਉਸ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ, (1996a) ਪੱਤਰ ਇਸ ਲਿਖਤ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ/ਲੇਖਕ ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ... ਪੁਰਾਲੇਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁੱਖ ਪੰਨਾ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਅਵਤਾਰ ਤੋਂ, ਬੰਬ ਤੋਂ, ਬੰਬ ਤੋਂ 151

ਵਿਲਬਰ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ (1998a) ਆਦਿ ਦਾ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਾਲਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਗੁਮਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਭਾਵ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ
(ਕੇਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ) ਸ਼ੰਭਾਲਾ ਕੇਡਬਲਯੂ ਫੋਰਮ 'ਤੇ 8/1/01 ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ। (ਉਹ ਫੋਰਮ ਖੁਦ 2000 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।) ਉੱਥੇ, ਉਸਨੇ ਦਾ ਰੀਅਲਾਈਜ਼ਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਨ-ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸਨੂੰ 1996 ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਹਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪਰਤਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਾ ਨੂੰ ਰੀਅਲਾਈਜ਼ਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ (ਜਾਂ ਪਿਆਰ, ਜਾਂ ਸ਼ਰਧਾ) ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਤਿਆਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦਾ ਦੇ "ਵਿਸ਼ਵ ਅਧਿਆਪਕ" ਰੁਤਬੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ, ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ "ਹੋਰ ਵੀ ਹਮਲਾਵਰ ਆਊਟਰੀਚ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ" ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਇਕਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ।
ਇੱਕ "ਹੋਰ ਵੀ ਹਮਲਾਵਰ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ।" ਇੱਕ "ਸਮੱਸਿਆ ਵਾਲੀ" ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਪਿਨ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਅਤੇ "ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲਾਉਣਾ", ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਭਾਵੀ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਫਿਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ? (ਕੀ "ਚੇਤਾਵਨੀ ਲੇਬਲ ਵਾਲਾ ਜਿਮ ਜੋਨਸ" ਉਸਦੀ "ਸਮੱਸਿਆ ਵਾਲੀ" ਪਾਗਲਪਨ ਦਾ ਹੱਲ ਹੁੰਦਾ?)
ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੌਬ (2000) ਦੇ ਪੋਸਟਰਾਂ ਨੇ - ਜੋ ਖੁਦ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਆਮ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਹਰ ਹਨ - ਨੇ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ (ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ) ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:
ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬੇਤੁਕਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਲਬਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਜਨਤਕ ਮੰਚਾਂ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਦਾ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ
ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ [ਕਥਿਤ] ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜੋ [ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ] ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਆੜ ਹੇਠ ਦਾ ਦੁਆਰਾ। ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ
ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ [ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ] ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਜੋ ਦਾ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ
ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਤੁਕੀ ਹੈ।

ਦਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੇਨ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ। ਕਿਸਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਹੈ!
ਕੋਈ ਕਿਉਂ ਦਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਵੱਡੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?
ਬਿਲਕੁਲ।
ਵਿਲਬਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ (1998a) ਡਾਇਸਟ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ "ਸਭ ਤੋਂ ਚਮਕਦਾਰ ਰੌਸ਼ਨੀਆਂ" ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹ ਦੇ ਪੱਧਰ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਭਰਮ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਸਾਰ ਦੇਣ ਲਈ: ਵਿਲਬਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਪਛਤਾਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ 152 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਦ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਆਦਿ ਦਾ ਸਮਰਥਨ; ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਹੈ (ਭਾਵ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜਦੋਂ "ਦਾ ਸ਼ੀਟ ਦਾ ਫੈਨ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ") ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ; ਕਿ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜੋ ਤਿਆਰ ਹਨ" ਦਾ ਦੇ ਚੇਲੇ/ਭਗਤ ਬਣਨ।
ਉਪਰੋਕਤ ਡਲੀਆਂ ਵੰਡਣ ਤੋਂ ਡੇਢ ਮਹੀਨਾ ਬਾਅਦ
ਆਦਿ ਦਾ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਬੁੱਧੀ, ਵਿਲਬਰ (1998b) ਨੇ ਆਪਣੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਇਸ ਲਿਖਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਉੱਥੇ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਧੁੰਦਲਾਪਣ ਦੇ ਨਾਲ - ਕਿ "'ਆਦਿ ਦਾ ਦੇ ਅਜੀਬ ਮਾਮਲੇ' ਦੀ ਅਸਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ" (ਇਟਾਲਿਕ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)। ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਇਟਾਲਿਕ ਦੁਬਾਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ) ਕਿ
ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਸਾਹਸ ਦੀ ਜੋਖਮ ਭਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਪਰ ਜੋ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਖਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ-
ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਸਮਰਪਣ
ਮਾਸਟਰ ਜੀ, ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਆਦਿ ਦਾ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ.... [H]e ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ
ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਾਕਾਰਕਰਤਾ।
ਅੱਗੇ ਨੋਟ ਕਰੋ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਰਲੇਖ, "ਦ ਸਟ੍ਰੇਂਜ ਕੇਸ ਆਫ਼

"ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ ਜੋਨਸ," ਦੀ ਵਰਤੋਂ 1996 ਵਿੱਚ ਡੇਵਿਡ ਲੇਨ ਅਤੇ ਸਕਾਟ ਲੋਵ ਦੁਆਰਾ ਦਾ/ਜੋਨਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ 90 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਵਾਕੰਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਲਬਰ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਦਿ ਦਾ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੱਲ ਰਹੀ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ, ਸੂਝਵਾਨ ਆਲੋਚਨਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਜ਼ਬ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਆਪਣਾ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਕੀਮਤੀ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਪਹਿਲੇ ਹੱਥ, ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਭਾਗੀਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਵ ਅਤੇ ਲੇਨ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸਮਝ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਲਬਰ ਲਗਾਤਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾ ਦੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਲਬਰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੂਝਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸਾਂ ਵੱਲ ਵਧੇਰੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ:
ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ
ਜੋ ਸਾਡੇ ਚੰਦਰਮਾ ਵਿੱਚ ਜਿਉਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਲੌਕਿਕ ਸੀ
ਜਾਂ ਸੂਖਮ ਸੰਸਾਰ ਜਿੱਥੇ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਧਰਤੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਸਾਰ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਗਿਆ DA AVATAR, DA BOMB, DA BUM 153

ਚੰਦਰਮਾ 'ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੁਆਰਾ ਨਰਭੱਖੀ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਜਾਂ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਗੁਲਾਮਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਦਾ, 1995).
ਫਿਰ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸਾਂ ਦੀਆਂ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹਨ:
1993 ਵਿੱਚ, ਆਦਿ ਦਾ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ-ਸਾਥੀ ਚੇਲਾ, ਸਵਾਮੀ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ, ਡੂੰਘੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਹਨ
ਉਸਦੇ ਸਰੀਰਕ ਮਨੁੱਖੀ ਅਵਤਾਰ ਦਾ ਵਾਹਨ (ਦਾ, 1995 ਵਿੱਚ)।
"ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਭਾਗ II: ਬੂਬੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ।"
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ "ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਜੀਵਤ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ" ਦੇ "ਸੂਖਮ ਚੰਦਰਮਾ ਨਰਕ ਗੁਲਾਮਾਂ" ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕੋਈ ਆਦਿ ਦਾ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਰਤਾ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਸ਼ੱਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਧਿਅਮ (ਜਿਵੇਂ

ਕਿ, ਬਲਾਵਤਸਕੀ) ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਧ-ਧੀ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਸ਼ੀ ਦੇ "ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ" ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚ "ਧੋਖਾਧੜੀ" ਕਰਦੇ ਫੜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਮਾਮਲਾ, ਹਰ "ਚਮਤਕਾਰ" 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਵੀ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ, ਨਾ ਕਿ ਅਧਿਆਤਮਿਕ, ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਭਰਮ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।
ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਪਵੇਗਾ: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਸੂਖਮ ਹਮਰੁਤਬਾ 'ਤੇ ਬੀ-ਫਿਲਮ ਵਰਗੇ "ਨਰਸ ਮਾਲਕ/ਗੁਲਾਮ" ਹਨ?
ਵਿਲਬਰ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ, (ਦਾ, 1985 ਵਿੱਚ) ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ:
ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਓਨਾ ਹੀ ਯਕੀਨ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਹੈ- ਦਸ।
ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਆਦਿ ਦਾ ਦੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਗਿਆਨ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ, "ਸੂਖਮ ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਨਰਭੱਖੀ ਗੁਲਾਮਾਂ" ਅਤੇ ਨੇਕ ਚਰਿੱਤਰ ਬਾਰੇ ਓਨਾ ਹੀ ਯਕੀਨ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਮੈਨੂੰ ਵਿਲਬਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਹੈ।

* * *

ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਆਦਿ ਦਾ ਨੇ ਕਈ "ਚਮਤਕਾਰਾਂ" ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੋਰੋਨਾ ਜੋ ਸੂਰਜ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਪੂਰੇ ਦਿਨ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ" (ਫ੍ਰੀ ਜੌਨ, 1974 ਵਿੱਚ)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ, ਕੁਦਰਤ ਉੱਤੇ ਚਮਤਕਾਰੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿੱਸੇ-ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਾਲੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਨਾਲ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਲੋਵ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ
(1996) ਉਸੇ "ਚਮਤਕਾਰੀ ਘਟਨਾ" ਦੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹੀ: 154 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ

ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਦੁਪਹਿਰ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ
ਕੁਝ ਵੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
ਚਮਤਕਾਰ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੁਝ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ! ਮੈਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ- ਮੂਰਖ ਜਾਂ ਧੁੰਦਲਾ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਜੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ?
ਮੈਂ ਕਈ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਜਵਾਬ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਚਮਤਕਾਰ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਵਿੱਚ; ਭਾਈਚਾਰੇ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਸ਼ੱਕੀ ਸਾਥੀ-
ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ਸਨ।
ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ (ਕੁਦਰਤੀ) ਕੋਰੋਨਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਉਹ, "ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਬੇਤਾਬ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, [ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ] ਛੋਟੀਆਂ ਸਮਕਾਲੀਨਤਾਵਾਂ, ਵਾਯੂਮੰਡਲੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੋਵੇ, ਜਿਸਨੇ ਉਸ "ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਚਮਤਕਾਰ" ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਹਕੀਕਤ ਦੇ ਸਮੂਹ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਜਾਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹੇਠਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਨਾਲ, 1950 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਸੋਲੋਮਨ ਆਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਨੁਕੂਲਤਾ 'ਤੇ ਖੋਜ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ, ਦੂਜੇ, ਅਣਜਾਣ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ) ਸੰਘਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਲਾਈਨਾਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਲਗਾਏ ਗਏ ਸੰਘਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ।
[ਉਹ ਅਕਸਰ] ਉਹੀ ਗਲਤ ਜਵਾਬ ਚੁਣਦੇ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ
ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸਨ (ਲਾਲਿਚ, 2004)।
ਸਮਾਜਿਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਲਾਸਿਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਗੀਦਾਰ ਇੱਕ ਵਿਅਸਤ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਇੱਕਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਥੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖਣਗੇ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੁਕੇਗਾ।
ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ, ਉਸ ਭਾਗੀਦਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੱਕੋ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਈ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ:
ਸੱਠ ਸਕਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਰੁਕ ਜਾਵੇਗੀ।
ਸਮੂਹ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਗਰਦਨਾਂ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਝੁਕਾਉਣ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ pe-DA AVATAR, DA BOMB, DA BUM 155

ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜਦੇ, ਉੱਪਰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਦਬਾਅ
ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਅਟੱਲ ਹੋਵੇਗਾ (ਸਿਆਲਡੀਨੀ, 2001)।

ਦਰਅਸਲ, ਸਟੈਨਲੀ ਮਿਲਗ੍ਰਾਮ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੱਚ, 80% ਰਾਹਗੀਰ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਸਨ।
ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਆਦਿ ਦਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ "ਗਲੀ ਦੇ ਲੋਕ" ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦੇ ਹੋਣ, ਇਸ ਤੋਂ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ "ਨਿੱਘੇ ਸਰੀਰ" ਹੋਣ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਸਮੂਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਦੂਸਰੇ "ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦੇਖਣਗੇ", ਜਾਂ "ਰੁਕੋ ਅਤੇ ਘੂਰਨਗੇ", ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸਮੂਹ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਵੇਂ ਮਾਰਗ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਸਮਾਜਿਕ ਸਬੂਤ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

* * *

ਦਾ ਦੇ "ਸੂਰਜ ਕੋਰੋਨਾ" ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ (1974) ਸਵੈ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ "ਚਮਤਕਾਰ" ਵਜੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਮਪਲੀਸਿਟਲੀ-ਐਪ੍ਰੋਵਡ-ਬਾਏ-ਹਿਮ, ਗਾਰਬੇਜ ਐਂਡ ਦ ਦੇਵੀ। (ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਨ" ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪਿਆ ਹੈ।) ਅਤੇ ਜੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੋਵੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, "ਚਮਤਕਾਰ" ਖੁਦ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਦਾ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਛਾਪਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਕਿਉਂ ਦਿੰਦਾ? "ਪੰਥ-ਵਰਗੇ" ਫਾਲੋਇੰਗ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਪਹੁੰਚ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਲਬਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ 1980 ਅਤੇ 1985 ਦੇ ਮੁਖਬੰਧ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹੀ ਸੀ - ਇਹ ਉਸਦੀ (1977) ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ ਆਫ਼ ਕੌਂਸ਼ੀਅਨਸ ਦੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਕੀ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ "ਚਮਤਕਾਰ" ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਲਪ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਲਬਰ ਨੇ ਦਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਮੁਖਬੰਧ ਲਿਖਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ।
ਦਾ ਦਾ "ਕੋਰੋਨਾ ਚਮਤਕਾਰ" ਕਿਸੇ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ "ਸਮਰਾਟ ਦੇ ਨਵੇਂ ਕੱਪੜੇ" ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਆਦਿ ਦਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ "ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਚਮਤਕਾਰ", ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ "ਗਵਾਹੀ" ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵੈਧ ਨਿਕਲਦਾ

ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਇਸਨੂੰ ਅਸਲੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਕੁ 156 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦੇਣਾ?

ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਾ ਦੇ "ਮਹਾਨ ਅਹਿਸਾਸ" ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਗੋਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਾਕੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ?

* * *

ਵਿਲਬਰ ਦੀਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀਆਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੁਣ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ, 1985 ਦੀ ਐਕਸਪੋਜ਼ ਲੜੀ ਪੜ੍ਹੋ, www.lightmind.com 'ਤੇ ਡੇਇਜ਼ਮ ਰਿਸਰਚ ਇੰਡੈਕਸ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਫਿਰ ਖੁਦ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਸਭ ਬਾਰੇ ਵਿਲਬਰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵੈਧਤਾ ਹੈ।
ਜਾਂ, ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ, ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਤੰਦਰੁਸਤ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਦਿ ਦਾ ਵਰਗੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅੱਗੇ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਣ" ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ "ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ" ਇੱਕ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਜੋਨਸਟਾਊਨ ਨਾਲ ਕਰੇਗਾ, (ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ) "ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਾਲਾ" ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਦੇਵਤਾ-ਪੁਰਸ਼ ਨੇਤਾ ਅੱਗੇ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਣ" ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੇਗਾ?!
ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, [ਆਦਿ ਦਾ] ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪਾਗਲਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਧੋਖਾ ਹੈ
ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਬੌਸ ਹੈ। ਪਰ
ਲੋਕ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਹਨ [ਭਾਵ, ਉਸਦਾ
world] ਖਿੜਕੀਆਂ 'ਤੇ-ਬਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ "ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਨੈਪੋਲੀਅਨ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ।
ਗਿਆਨਵਾਨ ਜੀਵ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੇਗਾ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ
ਸੋਚੋ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਜੋੜਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਵਾਇਤੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸਟੈਂਡ ਦੁਆਰਾ-
ਡਾਰਡਸ, ਤੁਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਗਲ ਹੋ, ਬਿਲਕੁਲ ਪਾਗਲ, ਬਿਲਕੁਲ ਪਾਗਲ,
ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਅਜੀਬ ਨਟਕੇਸ...।"
ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ... ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ
ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਇੱਕ-ਪਾਸੜ ਰੈਪ ਖਰੀਦ ਲਿਆ ਹੈ (ਬੌਬ, 2000)।

ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰਾਸ਼ ਸਾਬਕਾ ਅਨੁਯਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ:
ਕੋਈ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਯੂਰੋ- ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਪੀਨ ਰਈਸ, ਆਪਣੇ ਗਰੀਬ ਨੌਕਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ-
ਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਸਭ ਕੁਝ ਐਸ਼ੋ-ਆਰਾਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪੀਤੀ।
ਰਾਜੇ। ਦੇ ਸੰਧਿਆ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਡਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ
ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ, Da ਨਾ ਤਾਂ ਬਿਹਤਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਾੜਾ,
ਕਹੋ, ਮਾਰਲਨ ਬ੍ਰਾਂਡੋ ਜਾਂ ਕੀਥ ਰਿਚਰਡਸ (ਲੋਵ, 1996)।
"ਸ਼ੈਤਾਨ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ।"

* * *

ਅਵਤਾਰ ਤੋਂ, ਬੰਬ ਤੋਂ, ਬੰਬ ਤੋਂ 157

ਸਾਲ ਲੂਸੀਆਨਾ ਪਹਿਲਾਂ 1968 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1976 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਤਨ ਤੱਕ ਜੋਨਸ ਦਾ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਦਾ ਦੁਆਰਾ "ਲਗਭਗ 'ਤੁਰੰਤ ਗਿਆਨ'" ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਵਿੱਚ
ਫ੍ਰੀ ਜੌਨ, 1974)। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ (ਲੈਟਿਨ, 1985a ਵਿੱਚ) ਜੋਨਸ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ:
ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰੱਬ ਹੈ.... ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ
[1972 ਤੋਂ] ਹਰ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸੋਚੋਗੇ
ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ?
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, "ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ।"
ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਜੋਨਸ। ਫਰੈਂਕਲਿਨ, ਬੈਂਜਾਮਿਨ। ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਮਿੰਟ।
ਬੱਬਾ ਫ੍ਰੀ ਜੌਨ। ਬੱਬਾ ਲੂਈ। ਡਾ ਕੁਇੱਕਸਡ੍ਰਾ।
ਅਤੇ ਜੌਨ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰੋ। ਅਤੇ ਪੌਲ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰੋ। ਅਤੇ ਜਾਰਜ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰੋ।
ਅਤੇ ਰਿੰਗੋ।
ਦਾ ਲਵ-ਆਨੰਦ। ਦਾ ਲਵ-ਬਲਿਸ। ਦਾ ਲਵਜ਼-ਯੂ, ਹਾਂ-ਹਾਂ-
ਹਾਂ।
ਦਾਉ ਲੋਲੋਮਾ। ਦਾਊ ਲਾ'ਸਾਂਬਾ। ਬਾ-ਦਾ-ਦਾ-ਦਾ-ਦਾ-ਲਾ ਬਾਂਬਾ।

ਦਾ ਡੂ ਰਨ ਰੀਰਨ, ਦਾ ਡੂ ਰਨ ਰਨ।
ਦੇ ਦੋ ਦੋ ਦੋ, ਦੇ ਦਾ ਦਾ ਦਾ।
ਮਾਸਟਰ ਡਾ. ਮਾਸਟਰ ਜੌਨ. ਮਾਸਟਰ ਬੇਟਸ. ਡਾ ਡਿਲਡੋ।
ਆਦਿ ਦਾ। ਦਾ ਅਵਤਾਰ। ਦਾ ਬੰਬ।
ਦਾ ਬਮ।
ਡੂ।
ਜ਼ਿਪੀਟੀ ਦੋ ਦਾ।
ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਦਾ ਹੂਗੀਵੇਸਾਹੂਟ (ਮੌਤ: ਨਵੰਬਰ, 2008) ਨੇ 1980 ਅਤੇ 90 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਫਿਜੀ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ, ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਰੇਮੰਡ ਬੁਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ। ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਥੇ ਤੀਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨੌਂ
(9) "ਪਤਨੀਆਂ" ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ "ਮਾਮੂਲੀ ਹੋਰਾਂ" ਵਿੱਚ ਸਤੰਬਰ 1976 ਦਾ ਪਲੇਬੁਆਏ ਸੈਂਟਰ-
ਫੋਲਡ ਵਿਟਨੀ ਕੇਨ (ਜੂਲੀ ਐਂਡਰਸਨ), ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਚੀਅਰਲੀਡਰ ਜਿਸਨੂੰ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਟੈਨਿਸ-ਖੇਡਣ ਵਾਲੇ, ਹਾਈ ਸਕੂਲ-ਸਵੀਟਹਾਰਟ ਬੁਆਏਫ੍ਰੈਂਡ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਵੀ ਸੀ, ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।
ਖੈਰ, "ਲਾ ਡੀ ਦਾ।"

ਅਧਿਆਇ XXI

ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ
ਰੱਬ ਵਾਂਗ
(ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ)

ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਉਹ ਇੱਕ-ਸਪਾਇਰਿੰਗ ਵਰਤਾਰਾ। 1986 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਜੀਇਆ, ਸਾਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ: ਸੰਭਾਵਨਾ ਅਗਿਆਨਤਾ, ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਵੱਸ-
ਟਿਗੇਸ਼ਨ, ਉਸਨੇ "ਗਿਆਨ ਦੇ ਗਹਿਣੇ" ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ
ਹਰ ਕੋਣ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਅਤੇ
ਸੂਖਮ, ਪਰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਇਨਕਲਾਬੀ-
ਸਮਝੌਤਾ ([ਕੋਹੇਨ, 1999] ਵਿੱਚ "ਲੇਖਕ ਬਾਰੇ" ਭਾਗ ਤੋਂ);
ਸਵੈ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ)।

ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ ਦਾ ਜਨਮ 1955 ਵਿੱਚ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਪਨ ਦੇ ਸਾਲ - ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੰਜ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ (ਕੋਹੇਨ, 1992), ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵੀਹਵਿਆਂ ਤੱਕ (ਟਾਰਲੋ, 1997), ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ - ਮਨੋ-ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਿਆ।

158
ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਵਰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 159

ਜਦੋਂ ਕੋਹੇਨ ਸੋਲਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਅਨੰਤ ਪੁਲਾੜ ਵਿੱਚ "ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ" ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਚਾਲਿਤ ਵਿਸਥਾਰ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ, ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੰਬੰਧਤਾ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟਤਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼" ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਇੱਕ "ਸਿੱਧੇ ਚੇਲੇ" ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗ (ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ) ਵਿੱਚ ਦੀਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ (ਭਾਵ, ਇੱਕ

ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਯੋਗੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ)। ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਇਸ ਤਕਨੀਕ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਹੇਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਕੁੰਡਲਨੀ ਲਹਿਰ ਅਤੇ ਚਮਕਦੀ ਚਿੱਟੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਈ।
ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਗੀਤਕ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸੰਪੂਰਨ, ਸਥਾਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ (ਆਪਣੇ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ) - ਜਾਂ ਢੋਲ-ਵਾਦਕ (ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ) ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ - ਉਹ ਭਾਰਤ ਗਿਆ, ਉੱਥੇ ਆਪਣੀ ਭਵਿੱਖੀ ਪਤਨੀ (ਅਲਕਾ) ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। 1986 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕਈ "ਧੋਖੇ" ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ, ਹਰੀ ਵੇਂਚ ਲਾਲ (ਐਚ. ਡਬਲਯੂ. ਐਲ.) ਪੁੰਜਾ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰਿਸ਼ੀ ਰਮਣ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਇੱਕ ਗਿਆਨਵਾਨ ਚੇਲੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਖੁਦ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਸਗੋਂ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਚੇਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੰਸ਼ ਸੀ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ,
ਪੂੰਜਾਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ
ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਚਮਤਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਇਲਾਜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਬਿਮਾਰੀਆਂ (ਕੋਹੇਨ, 1989)।
ਕੋਹੇਨ ਦੀ ਪੂੰਜਾ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੌਰਾਨ ਉਹ "ਖਾਲੀਪਨ" ਦੇ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਗਿਆਨ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਇਸਨੂੰ ਪੂੰਜਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੇ ਐਂਡਰਿਊ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੁਰੂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ: ਪੂੰਜਾਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਭਾਵ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨ।
ਗੁਰੂ ਰਮਣ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖੇ ਹਨ
ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਅੱਖਾਂ: ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ (ਕੋਹੇਨ, 1992)।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁੰਜਾ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਹੈ:
ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ - ਤੂੰ ਹੀ ਉਹ ਹੈਂ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ (ਕੋਹੇਨ,
2002).

160 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪੁੰਜਾ ਆਖਰਕਾਰ ਮਰ ਗਿਆ, ਪਰ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਔਰਤ ਚੇਲੇ 'ਤੇ ਉਹੀ "ਤੂੰ ਉਹੀ ਹੈਂ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ" ਲਾਈਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਐਂਡਰਿਊ ਦੀ ਗੰਦਗੀ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ" ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।
ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਚੇਲਾ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਦਰਅਸਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁੰਜਾ (ਕੋਹੇਨ, 1992 ਵਿੱਚ) ਨੇ ਐਂਡਰਿਊ ਦੀ ਮਾਂ ਲੂਨਾ ਟਾਰਲੋ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਜੋ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਈ ਸੀ: ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਦੁਰਲੱਭ ਹੈ। ਕੁਝ ਉਸ ਵਰਗਾ... ਸਿਰਫ਼
ਕਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
[ਪੂੰਜਾ] ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਬੁੱਧਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪੜ੍ਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਓ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ
ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ (ਕੋਹੇਨ,
1992).
ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਢਾਈ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੁੰਜਾ ਨੇ ਕੋਹੇਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ, ਬਹੁਤ ਉਮੀਦਾਂ ਨਾਲ। ਫਿਰ ਐਂਡਰਿਊ ਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਹੁਣ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਕਸਦ ਹੈ - ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਮਸੀਹਾ ਵਰਗਾ -:
"ਮੰਨੋ ਜਾਂ ਨਾ ਮੰਨੋ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਪੁੰਜਾ ਸ਼ਾਇਦ ਦੋ ਹੀ ਲੋਕ ਹਾਂ।"
ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ [ਗਿਆਨ] ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ-
"ਇੰਗ," ਐਂਡਰਿਊ ਨੇ ਕਿਹਾ (ਟਾਰਲੋ, 1997)।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਹੇਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਢਲਾ ਚੇਲਾ ਦੱਸਦਾ ਹੈ:
ਪੂੰਜਾਜੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲਿਆਵੇਗਾ
ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਨੌਜਵਾਨ! "ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਂਪਦਾ ਹਾਂ," ਪੂੰਜਾਜੀ
ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ (ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ, 2003)।
ਜੇਕਰ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਚੇਲੇ ਤੱਕ "ਚਿੱਤਰ-ਪਾਸ" ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਣੂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਏਲੀਯਾਹ ਅਤੇ ਅਲੀਸ਼ਾ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹੀ ਵਾਕੰਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਏਲੀਯਾਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਗਨੀ ਰਥ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਸਨੇ ਅਲੀਸ਼ਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਦਾ "ਦੁੱਗਣਾ ਹਿੱਸਾ" ਦਿੱਤਾ ਸੀ:

ਉਸਨੇ [ਅਲੀਸ਼ਾ] ਏਲੀਯਾਹ ਦੀ ਚਾਦਰ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁੱਕਿਆ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਡਿੱਗੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ, ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਯਰਦਨ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ (2)
ਰਾਜਿਆਂ 2:13)।
ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਵਰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 161

ਉਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀਨ ਅਭਿਨੈ ਵਿੱਚ, ਪੁੰਜਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਏਲੀਯਾਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ - ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ -
ਕੌਮ-ਅਧਾਰਤ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਯੋਗਾਨੰਦ, 1946), ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕੋਹੇਨ ਏਲੀਸ਼ਾ, ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਤੁਲਨਾ ਪੁੰਜਾ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਬੇਲਗਾਮ ਰਵੱਈਆ ਸੀ:
"ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ," [ਪੂੰਜਾ] ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ। "ਬੁੱਧ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਹੀ ਇਕੱਲਾ ਹੈ ਜੋ
ਮੈਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ” (ਕੋਹੇਨ, 1992)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਜਿਹੀ ਉੱਚੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਚੇਲਾ ਹੋਣਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਵੈ-ਚਿੱਤਰ ਲਈ ਅਚੰਭੇ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਂਡਰਿਊ ਦੇ ਆਪਣੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ, ਗਿਆਨਵਾਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ (ਟਾਰਲੋ, 1997 ਵਿੱਚ):
[V] ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ
ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਰਮ.... ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ-
ਆਪਣੇ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿਓ।
ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ... ਉਸਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਹੈ।
ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਲੂਨਾ, ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਵਰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
"ਲੂਨਾ" ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ: ਕੋਹੇਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੇ "ਗਿਆਨ" ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੇਵਤਾ ਵਰਗੇ ਐਂਡੀ ਸੀ. ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਚੇਲਾ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ (ਟਾਰਲੋ, 1997) 'ਤੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਮਾੜੇ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਮਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਕੋਹੇਨ ਦੀ

ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਦਿਆਲਤਾ ਤੋਂ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੀ ਚਾਹ 'ਤੇ - ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹੈਰਾਨੀ ਲਈ - ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।
ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੇਲਾ, ਡਵੋਰਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ, ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਐਂਡਰਿਊ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ "ਉਸਦੀ ਗਿਆਨ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ" (ਟਾਰਲੋ, 1997)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਡਵੋਰਾ ਵਰਗੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐਂਡਰਿਊ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਆਉਣ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਕੋਹੇਨ ਛੱਡਣ ਦੇ ਦਬਾਅ ਬਾਰੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਔਖਾ ਤਰੀਕਾ ਖੋਜਿਆ ਸੀ:
162 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

"ਤੂੰ ਇੱਕ ਪਖੰਡੀ, ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਵੇਸਵਾ ਹੈਂ," ਐਂਡਰਿਊ ਨੇ ਕਿਹਾ [ਨੂੰ]
ਡਵੋਰਾ] ਠੰਢੇ ਮਾਪ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ
ਆਪਣਾ ਬਿਸਤਰਾ ਅਤੇ ਲੇਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਟੀਵੀ ਚਾਲੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (ਟਾਰਲੋ, 1997)।
ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ "ਕੁਸ਼ਲ ਸਾਧਨਾਂ" ਦੇ ਉਪਯੋਗ ਅਜਿਹੇ ਸਨ।
ਸਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਹੇਨ ਦੀ ਮਾਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਿਆਨਵਾਨ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ। ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮਸੀਹਾ, ਐਂਡਰਿਊ ਦੀ "ਕੁਆਰੀ" ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਂ ਮੰਨਦੀ ਹੈ।
"ਮਸੀਹਾ" ਉਪਨਾਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਬੇਲੋੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੁੱਧ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁੰਜਾ ਨੇ ਖੁਦ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ: "ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੰਪੂਰਨ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ" (ਕੋਹੇਨ, 1992)। ਬੇਲੋੜਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਐਂਡਰਿਊ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਟਾਰਲੋ, 1997)।
ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੋਂਟੀ ਪਾਈਥਨ ਦੀ "ਲਾਈਫ ਆਫ਼ ਬ੍ਰਾਇਨ" ਵਿੱਚ ਮਸੀਹਾ-ਚਿੱਤਰ ਦਾ ਉਪਨਾਮ ਕੋਹੇਨ ਵੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮਕਾਲੀ ਨਾਮਕ ਵਿਅਕਤੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤਦਾ ਹੈ, ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਚੇਲੇ ਗਿਣਦਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸੌ ਦੇ ਕਰੀਬ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਾਲਪਨਿਕ ਬ੍ਰਾਇਨ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਦਰਜਨਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ।

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਸਤਿਕਾਰ ਐਂਡਰਿਊ ਦਾ ਜਨੂੰਨ ਸੀ।" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਸੀ:
ਮੈਂ ਹੁਣ ਇੱਕ ਆਮ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਜੋ ਆਮ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ
ਹੁਣ ਤੋਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਏਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ
ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਓ (ਟਾਰਲੋ, 1997 ਵਿੱਚ)।
ਐਂਟੀਡੈਂਜਰਫੀਲਡ ਗੁਰੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਆਂਦਰੇ ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ (2003) ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਬੇਚੈਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਐਂਡਰਿਊ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸਾੜਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ" ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁੰਜਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਐਂਡਰਿਊ ਨੂੰ ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, "ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨਾ ਰਹੋ" (ਕੋਹੇਨ, 1989 ਵਿੱਚ)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਹੇਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਧਰੁਵੀ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਲਈ ਵਧਿਆ ਹੈ:
ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਵਰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 163

[ਓ] ਕੋਈ ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਗਿਆਨਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ- "ਪੁੱਤਰ," ਕੋਹੇਨ ਨੇ ਖਿਝ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਤੁਸੀਂ ਓਨੇ ਹੀ ਆਜ਼ਾਦ, ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਣਦੇ ਹੋ।" ਕੋਹੇਨ ਨੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ, ਅਤੇ
ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪੱਛਮੀ ਲੋਕ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ....
ਕੋਹੇਨ ਦਾ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਗਾਤਾਰ ਆਉਂਦਾ ਰਿਹਾ
ਅੱਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੋ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹਨ, ਉਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਕੋਈ ਗਲਤ ਨਹੀਂ। ਉਹ "ਹੁਣ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ,
ਉਹ ਤਰੀਕੇ ਜੋ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾ ਰਹੇ ਹਨ" (ਹੋਰਗਨ,
2003).
ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਭ ਤੋਂ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਚੇਲੇ ਦਾ ਆਪਣੇ "ਸੰਪੂਰਨ" ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਮ ਰਵੱਈਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਮੰਗ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟ੍ਰੰਗਪਾ, ਦਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਦਾਸ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ:
ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ [ਮਹੇਸ਼ ਯੋਗੀ] ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ (ਸਕਾਟ, 1978)।

[ਰਜਨੀਸ਼] ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ (ਬੈਲਫਰੇਜ, 1981)।

* * *

ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ, ਉਸੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਤੁਲਨਾ ਵਿਧੀ ਰਾਹੀਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ "ਪਾਗਲ ਬੁੱਧੀ" ਅਭਿਆਸੀਆਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਹੈ, ਕਿ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਰੁੱਖੇ ਵਿਵਹਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਦਿ ਦਾ ਅਤੇ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਜਾਂ ਨੇਕ ਆਧਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ।
ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ 1997 ਵਿੱਚ ਐਮਸਟਰਡਮ ਦੇ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਨੇ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਣ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸਮੀਖਿਆ ਛਾਪੀ ਸੀ। ਇਹ ਲੇਖ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਤੁਕੀ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਗੁਰੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਮੁੰਨਵਾਏ ਸਨ, ਪਰ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਸਨ।
ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੇਖ ਐਂਡਰਿਊ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਕੋਹੇਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਲਾਈਨਾਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਇੱਕ ਚਿਹਰਾ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ":
"ਕਿੰਨਾ ਘਟੀਆ, ਉਹ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲੈਣ ਵਾਲਾ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
ਚੰਗਾ ਮੁੰਡਾ। ਉਸਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰੋ ਹੈਰੀ! ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਹ ਮੂਰਖ ਹੈ।"
ਜਦੋਂ ਹੈਰੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਉਸ ਪੀਆਰ ਪੁਲ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਹੇਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬੀ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ:
ਉਹ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਪੱਤਰਕਾਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ (ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ, 2003 ਵਿੱਚ)।
164 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਜੇਕਰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰਕਾਰ ਐਨ-ਡ੍ਰਿਊ ਦਾ ਰਸਮੀ ਚੇਲਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਕਥਿਤ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ "ਕੁਸ਼ਲ ਸਾਧਨ" ਵਜੋਂ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਯਾਨੀ, ਉਸਦੀ ਅਫਵਾਹ ਫੈਲਾਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਲਿਖਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਹੰਕਾਰੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਗਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕਾਲਪਨਿਕ ਸਥਿਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ, ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਭੜਕਾਹਟ 'ਤੇ, ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਨੂੰ ਕਥਿਤ ਫਟਣ ਨੂੰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ "ਆਧਾਰ" ਬਣਾਉਣ ਵਜੋਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸੰਭਾਵੀ "ਕੁਸ਼ਲ ਸਾਧਨਾਂ" ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ "ਸ਼ੋਰ" ਦੀ ਮੂਲ-ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦੇ "ਕੁਸ਼ਲ ਸਾਧਨ" ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ।

* * *

ਕੋਹੇਨ ਨੇ ਉੱਤਰੀ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਜਾਂ ਸੰਘਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ 1988 ਵਿੱਚ ਐਮਹਰਸਟ, ਮੈਸੇਚਿਉਸੇਟਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਘਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ 1989 ਦੇ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਬੋਸਟਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਨ ਕਾਉਂਟੀ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ 1997 ਵਿੱਚ ਮੈਸੇਚਿਉਸੇਟਸ ਦੇ ਬਰਕਸ਼ਾਇਰ ਵਿੱਚ $2 ਮਿਲੀਅਨ ਦੇ "ਫੌਕਸਹੋਲੋ" ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ, ਹਰੇਕ ਚਲਦੇ ਚੇਲੇ ਨੇ ਹਰ ਸਾਲ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਡਾਲਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਕੋਹੇਨ ਦਾ ਚੇਲਾ ਸੀ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੰਜ ਗ੍ਰੈਂਡ।
ਆਂਦਰੇ ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ ਨੇ 1987 ਵਿੱਚ ਕੋਹੇਨ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਕੋਹੇਨ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਸੰਪਾਦਕੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਟ ਇਜ਼ ਐਨਲਾਈਟਨਮੈਂਟ? ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਅਤੇ ਕੋਹੇਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ, ਐਨਲਾਈਟਨਮੈਂਟ ਇਜ਼ ਏ ਸੀਕ੍ਰੇਟ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਸੰਪਾਦਕ ਵਜੋਂ।
ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ (2003) ਉਸ ਬਦਲਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਗਿਆਨ ਕਾਰਜ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ, ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਉਤਸ਼ਾਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ:
ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਮੋਹਰੀ ਹਾਂ।
ਇੱਕ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪੱਛਮੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗੀ
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ!
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ "ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ" ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਸਵਰਗੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਫੈਲਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ "ਮੈਂ ਰੱਬ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ" 165 ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

ਜਾਂ ਐਂਡਰਿਊ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਜੀਵਨ, ਅਤੇ "ਪੂਰੇ ਲਈ ਜੀਉਣ" (ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ, 2003)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ "ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ"

ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਉਮੀਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੋਚਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਅਹਿਸਾਸ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਅੰਤ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ ਦੇ ਕੋਹੇਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦਹਾਕੇ ਲੰਬੇ ਸਬੰਧ ਦੇ ਅੰਤ ਵੱਲ, ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਘ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਹਰ ਸਵੇਰ ਛੇ ਸੌ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਗਿਆਨਵਾਨ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਮੰਤਰ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ: "ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਜਾਣਨਾ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਹੋਣਾ, ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਣਾ।"
ਇਹ ਉਹ ਸੁਨੇਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਉੱਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਵੈਨ ਡੇਰ
ਬ੍ਰਾਕ, 2003)।
ਟਾਰਲੋ (ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ, 2003 ਵਿੱਚ) ਕੋਹੇਨ ਨੂੰ "ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਘਬਰਾਹਟ ਅਤੇ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ" ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕਥਿਤ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ:
• ਦਸ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤੱਕ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ।
ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ, ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪੀਰੀਅਡ
• ਗੁਰੂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਮੁੰਨਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਉਸਦੇ ਮਾਰਗ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਸਮਰਪਣਤਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਈ ਰੱਖੋ। ਇੱਕ ਸਮੇਂ, ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਲਗਭਗ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਮੁੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਸੀ।
• ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ $20,000+ ਦੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-
ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ, ਆਪਣੀ ਗੈਰ-ਲਗਾਵ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ
• ਐਂਡਰਿਊ ਦੀ ਗਲਤੀ 'ਤੇ, ਸਫਲ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ-
ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸਲਾਹ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ "ਹਉਮੈ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ" ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ
• ਪੈਰੋਕਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਤਾਬਾਂ ਗੰਗਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਰਹੇ ਹਨ,
ਅਤੇ ਕੋਹੇਨ ਦੀ ਮੰਗ 'ਤੇ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਨਾ (ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਬੈਕਅੱਪ ਦੇ) 166 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦੇਣਾ

• ਚੇਲੇ ਪੰਜ ਘੰਟੇ ਜਾਂ
ਪ੍ਰਤੀ ਰਾਤ ਘੱਟ ਨੀਂਦ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਾਲ
• ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ ਰਿਟਰੀਟ 'ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ
ਨਿੱਜੀ ਗੱਲਬਾਤ, ਸਿਰਫ਼ ਕੋਹੇਨ ਦੇ "ਪੰਜ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ" ਵਿੱਚ ਉਸਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।
• ਕੋਹੇਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਜੋ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ-
ਭਾਸ਼ਣ ਸੰਬੰਧੀ ਖੋਜਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਾਰਲੋ (1997) ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਮੈਂ [ਐਂਡਰਿਊ] ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ [ਵਿਲਬਰਜ਼] ਅੱਪ ਫਰਾਮ ਈਡਨ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨਾ ਪੜ੍ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੌਧਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਤੇਜਕ ਸੀ [sic]"
• ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਚੱਕਰ, ਲਈ
ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਜੋ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਂਡਰਿਊ ਦੇ ਚੰਗੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਦੂਜਾ ਜਾਂ ਤੀਜਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
• ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ
ਜੋ ਛੱਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ "ਉਸਨੂੰ ਘਿਣਾਉਣੀ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ" (ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ, 2003)
ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲੂਨਾ ਟਾਰਲੋ (1997) ਨੇ ਕੋਹੇਨ ਦੀ ਗੁਰੂਤਾ ਸੰਬੰਧੀ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ:
ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ [ਐਂਡਰਿਊ] ਆਪਣੇ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾ ਖਾਧਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਚਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਭਰਾ-ਗੁਰੂ ਸਨ
ਬਾਜ਼ਾਰ ਜਿਸਨੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ—ਤੋਂ
ਹਿਟਲਰ ਤੋਂ ਡੇਵਿਡ ਕੋਰੇਸ਼।
ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ, ਹਿਟਲਰ-ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੋਹੇਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯਹੂਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਚੇਲੇ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਟਾਰਲੋ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ "ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਵਾਂਗ" ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ "ਇੱਕ ਦੇਵਤਾ ਵਾਂਗ" ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

* * *

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੇ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਆਂਦਰੇ ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਲਬਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ

ਥੀਸਿਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕੋਹੇਨ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ kW ਦੇ ਵਿਅੰਗਮਈ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਉਸਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ੈਲਫਾਂ ਨਾਲ ਭੜਕਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ 167

ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਲਬਰ ਨੂੰ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਜੋਂ ਕਿਵੇਂ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣਾ ਹੈ।
ਅਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮਿਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਐਂਡਰਿਊ। ਕੀ ਉਹ ਹੰਕਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੈ? (ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ, 2003; ਇਟਾਲੀ- ics ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰੇਮ-ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ
ਕੋਹੇਨ (2002) ਦੀ ਕਿਤਾਬ "ਲਿਵਿੰਗ ਐਨਲਾਈਟਨਮੈਂਟ" ਲਈ ਵਿਲਬਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ:
[ਰੁਡ ਬੁਆਏਜ਼] ਦਇਆ ਵਜੋਂ ਜੀਓ—ਅਸਲੀ ਦਇਆ, ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ
ਦਇਆ—ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਦਇਆ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਮਿੱਠੇ ਨਾਲੋਂ। ਉਹ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ (ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਅਪਰਾਧ, ਹੰਕਾਰ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇਗਾ)....
ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ ਇੱਕ ਰੁੱਖਾ ਮੁੰਡਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਥੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦਿਲਾਸਾ; ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਪਾੜਨ ਲਈ ਇੱਥੇ ਹੈ
ਟੁਕੜੇ... ਤਾਂ ਜੋ ਅਨੰਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਸਕੇ....
ਹਰ ਡੂੰਘਾ ਗਿਆਨਵਾਨ ਅਧਿਆਪਕ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਨੇ
ਇੱਕ ਰੁੱਖਾ ਮੁੰਡਾ ਜਾਂ ਗੰਦੀ ਕੁੜੀ ਸੀ। ਅਸਲੀ ਰੁੱਖੇ ਮੁੰਡੇ ਸਨ,
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮਹਾਨ ਜ਼ੈਨ ਮਾਸਟਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਅਜੇ ਤੱਕ
ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੰਕਾਰ ਜੋ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਲੇਗਾ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸੋਟੀ ਮਾਰੋ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਸਪੀਟਰ ਨੂੰ ਮਾਰੋ....
ਰੁੱਖੇ ਮੁੰਡੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅੱਗ ਲਾ, ਗਰਮ ਕੋਲੇ ਖਾ, ਤੇਰੀ ਗਧੀ ਨੂੰ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁੰਨ ਲਵਾਂਗਾ
ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੁੰਨੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਕੀ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ....
ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਂਡਰਿਊ ਔਖਾ ਹੈ, ਜਾਂ-
ਫੈਂਡਿੰਗ, ਤੇਜ਼, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, "ਰੱਬ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ।" ਦਰਅਸਲ, ਵਰਚੁਅਲੀ

ਐਂਡਰਿਊ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਆਲੋਚਨਾ ਸੁਣੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਭਿੰਨਤਾ ਹੈ,
"ਉਹ ਬਹੁਤ ਰੁੱਖਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ?"
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੋਹੇਨ ਬਾਰੇ ਟਾਰਲੋ (1997) ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਵਿਲਬਰ ਦੁਆਰਾ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਉਸ ਅਜੀਬ ਮਿਸ਼ਰਣ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਦਹਾਕਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੇ ਕੇਡਬਲਯੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕੋਹੇਨ ਦੀਆਂ ਆਲੋਚਨਾਵਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸੁਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੰਕਾਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਾਬੂ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। (ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਕੋਹੇਨ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦੇ ਚਿੱਤਰਣ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੈਨ ਡੇਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ)।
(ਬ੍ਰਾਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਸਕੈਚਿੰਗ ਵੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੀ ਗਿਆਨ??! ਵੈੱਬਸਾਈਟ, ਹੋਰ ਸਾਬਕਾ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਾਧੂ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।)
ਜੇਕਰ "ਰੁਡ ਬੁਆਏ" ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਕੋਝਾ ਸੱਚ ਬੋਲਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਂ, "ਹਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਗਿਆਨਵਾਨ ਅਧਿਆਪਕ" ਕੋਲ ਸ਼ਾਇਦ 168 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਕੇ ਸੁੱਟਣਾ ਹੈ

ਅਜਿਹਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਵਿਵਹਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰੰਗਪਾ, ਆਦਿ ਦਾ ਅਤੇ ਕੋਹੇਨ (ਮੰਨ ਲਓ, ਅਰਬਿੰਦੋ ਅਤੇ ਰਮਣ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਉਲਟ) ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ "ਮਾਲਕ" ਦੂਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ "ਰੁੜ ਮੁੰਡਾ" ਹੈ, ਇਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੈਡੀਕਲ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ "ਪ੍ਰਗਤੀ" ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ! ਦਰਅਸਲ, ਨਾ ਤਾਂ ਆਦਿ ਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਹੇਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਲੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਹੇਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਵੀ ਚੇਲਾ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਨ" ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ "ਰੁੜ" ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ।
ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹਨ
ਉੱਨਤ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸੀ (ਡਾ, ਇਨ
[ਏਲੀਅਸ, 2000a])।

ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ (ਹੋਰਗਨ,
2003).
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਰੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹਿੰਸਕ "ਅੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਟਕਾ" ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜ਼ੈਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕਾ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਕੋਈ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ: ਕੀ ਵਿਲਬਰ ਨੇ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ, ਸਖ਼ਤ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਗੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਇਹੀ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ, "ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ" ਸੈਟੋਰਿਸ, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਗੈਰ-ਦੋਹਰੀ ਇੱਕ ਸੁਆਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਸੀ? ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹੋਰ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਕੋਹੇਨ ਤੋਂ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਵਿਲਬਰ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਪੇਨੋਰ ਰਿਨਪੋਚੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਤਿੱਬਤੀ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਦੇ ਨਿੰਗਮਾ ਸਕੂਲ ਦੇ ਮੁਖੀ
1991, ਇਸਨੂੰ ਪਾਓ (ਕੋਹੇਨ, 2000 ਵਿੱਚ):
ਮੈਨੂੰ ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਹੈ
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ ਦੀ ਖੋਜ, ਜੋ ਧਰਮ ਦੇ ਸਾਰ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਦੀ ਹੈ-
ਵਿਸ਼ਵਾਸ। ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਤਸੁਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ।
ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਟੀਚਾ ਮੰਨਣ ਬਾਰੇ। ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ
ਕਿ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ
ਪਾਠਕ ਅਤੇ ਖੋਜੀ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ।
ਕਦੇ ਕਦੇ ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਵਰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 169

ਰਿਨਪੋਚੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਵੀ ਉੱਥੇ 1997 ਵਿੱਚ ਟਾਰਲੋ ਦੇ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਅਤੇ ਵਿਲਬਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਕੱਲੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਰਾਏ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸੇ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਵਾਨੰਦ ਆਸ਼ਰਮ ਦਾ ਮੁਖੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਹੇਨ "ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦਾ ਹੈ।" ਨਾਲ ਹੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਵਿਗਿਆਨ ਗਲਪ ਲੇਖਕ ਅਮਿਤ ਗੋਸਵਾਮੀ, ਲਾਮਾ ਸੂਰਿਆ ਦਾਸ, ਅਤੇ ਨਿਤ- ਦੇ ਸਵਾਮੀ ਚੇਤਨਾਨੰਦ।
ਯਾਨੰਦ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ। (ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਲਈ, LNI [2003] ਅਤੇ ਪੜ੍ਹੋ ਵੇਖੋ)

[2001].) ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਕੋਹੇਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। (2000), ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਰੱਬ-ਅਨੁਭਵੀ" ਜੌਨ ਡਬਲਯੂ. ਵ੍ਹਾਈਟ (cf. 1997), ਜਿਸਨੇ ਉੱਥੇ ਕੋਹੇਨ ਨੂੰ "ਰੈਂਬੋ-ਧਿਸਤਵ", ਜਾਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ-ਯੋਧਾ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ। ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, "ਰੌਕੀ ਆਫ਼ ਏਜਸ" - ਉਸਦੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ, ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸਾਥੀ, "ਬੁਲਵਿੰਕਲ ਆਫ਼ ਚੇਤਨਾ ਅਧਿਐਨ" - ਅਤੇ "ਕੋਹੇਨ ਦ ਬਾਰਬੇਰੀਅਨ" ਸਿਰਲੇਖ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਏ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ।
ਬਾਡੀ ਸ਼ਾਪ ਦੀ ਸੰਸਥਾਪਕ ਅਨੀਤਾ ਰੌਡਿਕ ਵੀ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਐਂਡਰਿਊ ਦੇ ਮੁਕਤੀ ਬ੍ਰਾਂਡ ਲਈ ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਛੋਟ ਵਾਲਾ ਬ੍ਰਾਂਡ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ:
"ਮੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਪਿਆਰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ," [ਐਂਡਰਿਊ] ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। "ਪਿਆਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਮਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ” (ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ, 2003)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਜਿਹਾ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤਬੱਧ ਪਿਆਰ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ-
ਡਾ. ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥ ਡੇਬੋਲਡ (ਕੋਹੇਨ, 2000 ਵਿੱਚ) ਐਂਡਰਿਊ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ, ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ "ਉਸਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਜੀਈਏ ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
ਇੱਕ "ਬਿਨਾਂ ਸੀਮਾ" ਵਾਲਾ ਪਿਆਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ "ਕਮਾਉਣ" ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਹੈ ਨਾ?
"ਅਸਲੀ ਹਮਦਰਦੀ" ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਵਿਲਬਰ ਇੰਨੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਹੇਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:
ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ
ਬਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ (ਵੈਨ ਡੇਰ ਵਿੱਚ) ਬ੍ਰਾਕ, 2003)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਹਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹੇ "ਹਮਦਰਦੀ-ਭਰੇ, ਰੁੱਖੇ ਮੁੰਡੇ" ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਪ੍ਰਤੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਚੇਲੇ ਦੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਭਵ, ਜੋ "ਪੁਰਾਣੀ ਘਬਰਾਹਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ" ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ "ਇੱਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਹੇਠ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਹੋਸ਼" ਹੋ ਗਿਆ (ਟਾਰਲੋ, 1997), ਇਹੀ ਕੁਝ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਗੇ।
170 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਵਲੋਵ ਨੇ ਖੁਦ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਚਪਟੇ ਚੱਕਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਗੋਲ ਅੰਡਾਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਜਿਆ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਤੇਜਿਤ ਕੁੱਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਘਬਰਾਹਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਆਪਣੇ "ਮਾਲਕ" ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਘੱਟ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਯੋਗ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਭ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚੇਲੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਘਬਰਾਹਟ ਅਤੇ ਪਾਗਲਪਨ ਵੱਲ ਧੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਟੁੱਟਣ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਥਿਤ "ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਅਪਰਿਪੱਕਤਾ" ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦਾ "ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਦੀ ਘਟਨਾਤਮਕ ਬਕਵਾਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨੰਗੀ ਹਕੀਕਤ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸੰਕਲਪਿਕ ਗਰਿੱਡਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਸਲੀਅਤਾਂ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਅਮੀਰੀ ਹੈ" (ਫਿਊਰਸਟਾਈਨ, 1992)।
ਅਤੇ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਹੇਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ "ਗੈਰ-ਮੂਰਖ ਹਮਦਰਦੀ"-ਅਧਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕੀ ਸੀ?
"ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਪਾਗਲਪਨ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹਨ।" ਫਿਰ ਉਹ
ਹੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਡਰਾਉਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਤੁਸੀਂ" (ਟਾਰਲੋ, 1997)।

* * *

ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਸਲਾਹ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1992 ਵਿੱਚ ਕੋਹੇਨ ਨੇ What Is Enlightenment? ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਦੋ-ਸਾਲਾਨਾ
(ਹੁਣ ਤਿਮਾਹੀ) ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੀ ਵਿਲਬਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਕੋਹੇਨ ਵਿੱਚ, 2002) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:
ਐਂਡਰਿਊ ਦਾ ਮੈਗਜ਼ੀਨ... ਇੱਕੋ ਇੱਕ [ਇੱਕ] ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ... ਪੁੱਛੋ- ਔਖੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ, ਕਤਲ ਕਰਨਾ [ਬੇਲੋੜੀ ਹਿੰਸਕ ਮਾਰ-
cho ਕਲਪਨਾ, ਫਿਰ] ਪਵਿੱਤਰ ਗਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ
ਸੱਚਾਈ, ਨਤੀਜੇ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ।
ਐਵਾਂਟ-ਗਾਰਡ ਜੀਵ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਰੂਪਰਟ ਸ਼ੈਲਡਰੇਕ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਕੋਹੇਨ, 2005 ਵਿੱਚ):
ਗਿਆਨ ਕੀ ਹੈ? ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਮੰਚ ਹੈ-
ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜੋ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਲੋਂ ਡੂੰਘੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਰਸਾਲਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਬਕਾ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੇ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 171 ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਇਸਨੂੰ "ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਭੰਡਾਰ ਜੋ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਮਾਨਸਿਕ ਹੱਥਰਸੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਮਲਾ।"
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਤੀ ਗਲੋਸੀ, ਪੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਸ਼ੂ ਕੀਮਤ $9 US 'ਤੇ, ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ... ਉਮ.... ਦੇ ਸਸਤੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ।
ਖੈਰ, ਕੋਹੇਨ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਧੀਆ ਸਾਹਿਤ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਖਾਲੀ ਪੰਨਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਵੱਡੇ - ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਭਗ ਦੋਹਰੇ ਸਥਾਨ ਵਾਲੇ - ਟੈਕਸਟ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਉਸਦੇ ਸਵੈ-ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ (1999) ਟ੍ਰੈਕਟ, ਇਨ ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ਼ ਦ ਗੁਰੂ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਬਹੱਤਰ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਅਗਲੇ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਪਦਾਰਥ ਸਮੇਤ, ਛੱਬੀ ਖਾਲੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਭਾਗ/ਅਧਿਆਇ ਸਿਰਲੇਖ ਹਨ। ਅੱਠ ਹੋਰ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਖਬੰਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ 38/72 = 53% ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ "ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ" ਰੇਟਿੰਗ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੀ ਲਗਭਗ ਦੋ-ਪਾਸੜ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ। ਕੋਹੇਨ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਵਿਆਪਕ ਦੂਰੀ ਵਾਲੀ "ਲਿਵਿੰਗ ਐਨਲਾਈਟਨਮੈਂਟ" - ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਰਬਰਾ ਮਾਰਕਸ-ਹਬਾਰਡ ਨੇ ਘੇਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਲਗਭਗ 30% ਦੇ DNTRT ਦੇ ਨਾਲ। ਇੱਕ ਔਸਤ ਕਿਤਾਬ ਲਈ 5% ਦੀ ਰੇਟਿੰਗ ਵਧੇਰੇ ਆਮ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਲਿਖਤਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਹੇਨ ਦੀ ਐਨਲਾਈਟਨਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਇੱਕ ਰਾਜ਼ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਕਮੀ ਸੀ? ਜਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਵਾਧੂ ਮਾਤਰਾ?
ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਖਾਲੀ ਰਚਨਾਤਮਕ ਕਲਾਤਮਕਤਾ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਸੰਬੰਧੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਖਦੇ ਹੋ।
"ਖਾਲੀਪਨ" ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਰ ਮੋਟੀਆਂ, ਬੇਰੋਕ, ਖਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਭਰਨਾ - ਨਾ ਤਾਂ ਨੋਟਬੰਦੀ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਟਾਇਲਟਰੀ ਲਈ ਉਪਯੋਗੀ - ਇਸਨੂੰ ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਅਸਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਉਸ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦਰਦਨਾਕ, ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਵਾਲੀ ਡਿਗਰੀ ਤੱਕ

ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ - ਜਿਸਨੂੰ ਰੌਡਿਕ, ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਵਿਲਬਰ (2000a; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ), ਆਮ ਵਾਂਗ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ:
[U]ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਗਿਆਨੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਓਜ਼ੋਨ ਛੇਕ, ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ-
tion, ਅਤੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਸਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ
ਆਪਣੇ ਆਪ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਗਿਆਨਵਾਨ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਜੋ ਕਿ
ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਮਝ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਜਾਣਨ" ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਸਿਰਫ਼ "ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ" ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਹੇਨ ਦੀ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਨ ਜਾਗਰੂਕਤਾ" 172 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦੇਣਾ

ਸਿਰਫ਼ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਬਦਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵੀ "ਧਿਆਨ ਦੇ ਮਾਲਕ" ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੜਾਈ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਤਾਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨੀਵਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ "ਘੱਟ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਨਤ" ਕਾਰਕੁੰਨ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋਖਮ ਲਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। (ਦੁਰਲੱਭ ਅਪਵਾਦ: ਜ਼ੇਨ ਰੋਸ਼ੀ ਰੌਬਰਟ ਏਟਕੇਨ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਈ ਵਾਰ "ਜਾਪਾਨੀ ਜ਼ੇਨ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਵੱਗਿਆ ਅਣਜਾਣ ਰਹੀ ਹੈ" [ਟਵਰਕੋਵ, 1994]। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਪ੍ਰੀਖਣ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜ਼ੇਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਦੂਰ ਦੀਆਂ ਉਤਸੁਕਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ "ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ" ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਏਟਕੇਨ ਅਤੇ ਕੋਹੇਨ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਗਿਆਨਵਾਨ ਵਿਲਬਰ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਸਦੇ ਕਾਲੇ ਚਮੜੇ ਦੇ ਫਰ-
ਨਿਚੂਰ [ਹੋਰਗਨ, 2003a] ਅਤੇ ਥੈਂਕਸਗਿਵਿੰਗ ਟਰਕੀ ਡਿਨਰ [ਵਿਲਬਰ,
2000a] ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਵਿਲਬਰ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ "ਉਸਦੇ ਵਰਗਾ ਹੋਰ" ਬਣ ਕੇ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਸੰਸਾਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ

ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਅਕਸਰ-ਨਿਰਣਾਇਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।)
ਕੋਹੇਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਖੁਦ ਮੋਕਸ਼ ਪ੍ਰੈਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਟੈਕਸਟ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜਾਂਚ ਲੇਖਕ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਖੁਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਹੇਨ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦਾ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ "ਲੇਖਕ ਬਾਰੇ" ਵਰਣਨ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਛਾਪਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

* * *

ਕੋਹੇਨ ਆਖਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ, ਪੁੰਜਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਧਿਆਨੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਨਹਿਰੀ, ਬੈਲਜੀਅਨ ਚੇਲੇ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ "[ਆਪਣੇ] ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ" (ਕੋਹੇਨ, 1992)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਾਰੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਪੁੰਜਾ ਜ਼ਾਹਿਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਪਰੇ" ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰਮਣ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵੰਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਿਰਫ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਭਾਵ, ਪੁੰਜਾ ਬੁੱਧ ਤੋਂ "ਦੂਜਾ" ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ, ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਾ ਜਾਂਦਾ। ਕਦੇ ਕਦੇ ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਵਰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 173

ਜੇਕਰ ਐਂਡਰਿਊ ਹੁਣ ਪੁੰਜਾ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਪਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਖੁਦ ਬੁੱਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।
ਫਿਰ, ਆਪਣੀ ਨਿਮਰ "ਇਨਕਲਾਬ" ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਚਾਨਕ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚੀ ਹੋਈ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੋਹੇਨ (1992) ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ "ਪਖੰਡ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਧੋਖਾ" ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ "ਸੱਚਾਈ" ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ।
ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਦੇ ਟਾਰਲੋ ਦੇ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ ਸਿਹਤ ਬਾਰੇ ਜਨਤਕ

ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਐਂਡਰਿਊ (1999) ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ।
ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਨਿਯੰਤਰਣ" ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਡਰਾਉਣੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਤਬਾਹੀ ਵੱਲ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਆਪਣੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾ ਹੋਣਾ" ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਨੇਤਾ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਮਾਜ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਹੰਨਾਹ ਅਰੇਂਡਟ, ਜਿਸਨੇ [ਨਾਜ਼ੀ] ਐਡੋਲਫ ਆਈਚ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ-
ਮਾਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ: “ਦੁਖਦਾਈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ
ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਸਹਿਜ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਪਰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਜਿਸਨੇ [ਉਸਨੂੰ] ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ
ਉਸਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾਓ।" ਆਈਚਮੈਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ
ਖੁਦ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਗੈਸ 'ਤੇ ਭੇਜਦਾ
ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਚੈਂਬਰ (ਵਿਨ, 2000; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।

* * *

ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੋਹੇਨ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ
"ਕੋਈ ਹਾਦਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ" (ਟਾਰਲੋ, 1997 ਵਿੱਚ)। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ (2000) ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ "ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕਰਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ" ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ:
ਕਾਰਨ ਕਿ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ [ਦੂਜਾ
ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਰਸਮੀ ਮਾਰਗ ਦੇ "ਪੰਜ ਸਿਧਾਂਤ"] ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ-
ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮਕਸਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ
ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ-
ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ
ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਾ ਬਸ
ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੀੜਤ ਹਾਂ.... 174 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦੇਣਾ

[T]hose ਜੋ... ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ
... ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ-
ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ [ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ]।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ:
ਕੋਹੇਨ ਨੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ—ਨਿਊ ਏਜਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ
ਰਵਾਇਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ - ਕਿ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ
ਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ। “ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਨਾਰਸੀਸਿਜ਼ਮ ਇੰਨਾ ਹੈ
ਬੇਦਾਗ਼, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਇਹ ਲਗਭਗ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਹੈ।"
ਦਰਦ ਅਤੇ ਪੀੜਾ ਅਕਸਰ ਬੇਤਰਤੀਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ,
ਕੋਹੇਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ। ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭਾਰਤੀ ਮੂਲ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਅਲਕਾ,
ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲੀ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ [ਭਾਵ, ਵਿੱਚ
1994] ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰ ਨੇ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਮਾਰੇ ਗਏ। “ਮੈਂ ਸੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, 'ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ?' ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਵਾਪਰਿਆ" (ਹੋਰਗਨ,
2003).
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ "ਲਗਭਗ ਮਾਰੇ ਜਾਣ" ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਕੋਹੇਨ ਨੂੰ ਉਸ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਟੁੱਟੀ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਪਛੜੇ ਵਿੱਚ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ; ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਜਬਾੜਾ ਟੁੱਟ ਗਿਆ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਮੂਲੀ ਜ਼ਖ਼ਮ ਹਨ, ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਵ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅੰਗ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਰੱਬ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।" ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ "ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮਾਰੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ," ਕੀ ਇਹ "ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ" ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਨਾਲ ਬਚ ਗਏ?
ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕੋਹੇਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ - ਭਾਵ, "ਉਸਨੇ ਕੀਤੇ ਹਰ ਕੰਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾ ਲੈਣ" ਵਿੱਚ - ਉਸ ਉੱਤੇ ਉਬਾਲ ਆਈਆਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਾ ਦੇਖਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਟੈਕਸੀ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹੀ; ਸਗੋਂ, ਐਂਡਰਿਊ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸਿੱਧੇ ਇਸਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਭਾਵੇਂ ਲਾਲ ਬੱਤੀ 'ਤੇ। ਪਰ ਕੀ ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ

ਪਹਿਲਾਂ, ਸੜਕ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਦੇਖਣਾ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਿਆ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਪੈਰੀਫਿਰਲ ਵਿਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ?
ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਪੀੜਤ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਤਿਆਗ ਦੀ ਤੁਲਨਾ, ਹੋਰ ਵੀ ਸਖ਼ਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਰਵੱਈਏ ਨਾਲ ਕਰੋ:
ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਵਰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 175

ਇੱਕ ਸਵੈ-ਘੋਸ਼ਿਤ ਬੋਧੀਸਤਵ ਲਈ, [ਕੋਹੇਨ] ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸੀ-
ਮਨੁੱਖੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਲਾਲਚ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਸਕਿਜ਼ੋਫ੍ਰੇਨਿਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਝਿੜਕਿਆ ਸੀ-
ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਖੁਦ (ਹੋਰਗਨ, 2003; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।
ਉਹੀ ਨਫ਼ਰਤ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸੇ "ਰੁਡ ਬੁਆਏ" ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਵਿਲਬਰ ਕੋਹੇਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਅਣਜਾਣ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਨਾਉਂਦਾ ਹੈ।
ਤਾਂ ਫਿਰ, ਇਹ ਕੋਹੇਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵਿਸ਼ਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ: ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ "ਪੀੜਤ" ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੰਭੀਰ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਖੁਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁੰਗੜਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਹੇਨ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ "ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਬੁਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਕਿਸੇ ਦੇ "ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਾਥੀ" ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਜਾਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਟਾਈਮਜ਼ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਕਣ ਵਾਲੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਹੋਣਾ—
ਕੋਹੇਨ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਕੀ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਇਦ ਅਜੇ ਵੀ "ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ" ਵਾਪਰਨਗੇ। ਭਾਵ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜੀਵਨ-ਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ "ਇਨਕਲਾਬ" ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਵਾਪਰਨਗੇ।
ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਕਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ "ਬੁੱਧਾਂ" ਅੱਗੇ, ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰਵਉੱਚ ਲਾਭ ਲਈ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

ਕੋਹੇਨ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਰੂਪ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦਾ ਗੁਰੂਪੁਣਾ, ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਜੀਵਨ, ਉਸਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ-
ਆਪਣੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ।
ਇੱਕ ਵਾਕੰਸ਼ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਲਈ, ਕੋਹੇਨ ਇੱਕ ਸੁਪਰ-ਐਗੋਮੈਨਿਕ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਆਮ
ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਮ, ਹੰਕਾਰੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਨਫ਼ਰਤ ਡਰਾਉਣੀ ਹੈ,
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਗਿਆਨਵਾਨ ਜੀਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਸਨੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਬੁਰਾ ਦੋਵੇਂ ਨਿਕਲੇ, ਉਹ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕੋਹੇਨ ਸ਼ਾਇਦ ਨਾ ਹੋਵੇ
ਇੱਕ ਰਾਖਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਬਣੋ (ਹੋਰਗਨ, 2003; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਾਵੀ ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੋਹੇਨ ਵੀ ਆਪਣੇ "ਹਾਦਸਿਆਂ" ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ "ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ" ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਯਹੂਦੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਹਿਟ-ਲਰ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ "ਕਦੇ-ਕਦੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੇਵਤਾ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ... ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।"

ਅਧਿਆਇ XXII

ਹੈਲੋ, ਦਲਾਈ!
(ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ)

ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਤਿੱਬਤੀ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਦੇ ਗੇਲੁਗ ਸਕੂਲ ਦਾ ਮੁਖੀ ਹੈ।
"ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ" ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਖੁਦ ਮੰਗੋਲੀਆਈ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਸਮੁੰਦਰ" ਜਾਂ "ਸਮੁੰਦਰੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਮਾਲਕ।"
ਹਰੇਕ ਲਗਾਤਾਰ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ, ਜੋ ਕਿ 1391 ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਪਹਿਲੇ ਅਜਿਹੇ ਨੇਤਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਵਾਲੇ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੇਨਰੇਜ਼ਿਗ, ਬੋ-ਧਿਸਤਵ/ਦਇਆ ਦੇ ਬੁੱਧ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਨੇ ਇੱਕ
ਲਾਮਾ ਦੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰੋ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਬੱਚਾ। ਪਿਛਲੇ ਦਲਾਈ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ
ਲਾਮਾ ਨੂੰ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦਾ ਮੁੱਖ ਚਿੰਨ੍ਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਾਲ ਲੱਗਦੇ ਹਨ
ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾੜਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਵਿਕੀਪ-ਯਾਨੀ, 2003)।
ਮੌਜੂਦਾ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ - ਉਸ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਲੜੀ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ - ਤੇਨਜ਼ਿਨ ਗਿਆਤਸੋ, ਦਾ ਜਨਮ 1935 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ 1959 ਵਿੱਚ ਤਿੱਬਤ ਉੱਤੇ ਚੀਨੀ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ।
176
ਹੈਲੋ, ਦਲਾਈ! 177

ਉਸੇ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਅਵਤਾਰਾਂ ਨੇ ਇਤਿਹਾਸ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡੇ ਹਨ:
ਛੇਵੇਂ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ... ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ
ਉਸਦੇ ਦਫ਼ਤਰ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ
ਜੂਆ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦਾ ਸ਼ੌਕ (ਕਾਰਨਾਹਾਨ, 1995)।
ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਪੁਜਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਉਹ ਆਦਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦਾ ਸੀ....
"ਤਿ- ਵਿੱਚ ਲਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ"
ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਸ਼ਰਾਬਾਂ ਪੀਣਾ, ਜੂਆ ਖੇਡਣਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ
ਕੁੜੀ ਜਾਂ ਵਿਆਹੀ ਔਰਤ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਲਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਿੰਗ ਦਾ ਸੋਹਣਾ-ਸੁਨੱਖਾ ਵਿਅਕਤੀ
ਉਸਦੀ ਬੇਲਗਾਮ ਬਦਚਲਣੀ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ” (ਫਰਾਂਸੀਸੀ, 2003;
ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ ਹਨ)।
ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ
ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ। ਇਹ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਅਭਿਆਸ ਸੀ
ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਧੀ ਨੂੰ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲਿਆ ਸੀ
ਜਿਨਸੀ ਮਿਲਾਪ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਝੰਡਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ
ਘਰ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਝੰਡਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦਾ ਰਿਹਾ
ਕਸਬਾ (ਕੈਪਲਾਨ, 2002)।
ਉਹ ਛੇਵਾਂ, ਸਾਂਗਯਾਂਗ ਗਿਆਤਸੋ, ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, 1683 ਤੋਂ 1706 ਤੱਕ, ਰਵਾਇਤੀ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।
ਇਸ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਵੰਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਨੇ ਖੁਦ ਜਿਨਸੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹੜੇ ਆਮ ਅਨੁਭਵਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ-ਏਜਡ ਭਿਕਸ਼ੂ ਨੇ "ਆਪਣੇ ਕਮਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੱਸਿਆ: 'ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਇਹ ਖੁੰਝ ਗਿਆ'" (ਐਲਿਸ, 2003)।
ਨੋਬਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਅਹਿੰਸਕ ਜੇਤੂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ "ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਮਾੜਾ ਸੀ":
ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਗਰਮ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੌਰੇ ਪੈਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ-
ਸਬਰ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਗੁੱਸਾ। ਅੱਜ ਵੀ, ਕੁਝ ਹਨ,
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਈ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸੰਜਮ ਗੁਆ ਬੈਠਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,
ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਣਉਚਿਤ ਰੂਪ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਧ ਸਕਦੀ ਹੈ-
ਮੈਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸੈੱਟ ਕਰੋ। ਮੈਂ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜਾਗ ਸਕਦਾ ਹਾਂ

ਸਵੇਰੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਦੇ ਬੇਚੈਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ
ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਟੇਕ ਦਿਓ। ਮੇਰੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ (ਲਾਮਾ, 1999)।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਦਲਾਈ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੋਰ ਲਾਮਿਆਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ "ਖੁੰਝਿਆ" ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪੱਛਮੀ ਮਹਿਲਾ ਅਧਿਆਪਕਾ ਅਤੇ ਤਿੱਬਤੀ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ:
ਇਹ ਬੁੱਢਾ ਲਾਮਾ, ਜੋ ਕਿ ਪਰਮ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵੀ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮਹਾ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਵਜ੍ਰਯਾਨ ਅਭਿਆਸ, ਇੱਕ ਤੇਰਾਂ- ਜਾਂ ਚੁਣੋ
ਮੱਠ ਤੋਂ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲਾ ਨਨ ਉਸਦੀ ਸੈਕਸ ਬਣਨ ਲਈ-
ਹਰ ਸਾਲ ual consort? ਲਾਮਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕੀ ਸੋਚਦੀ ਸੀ?....
ਮੈਂ ਕਈ ਪੱਛਮੀ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸੁੱਤੀਆਂ ਸਨ
ਆਪਣੇ ਲਾਮਾਂ ਨਾਲ। ਕੁਝ ਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਆਇਆ - ਉਹ ਖਾਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ। ਕੁਝ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਵਰਤਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਝ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਲਾਮਾ ਨੂੰ ਮਾਂ ਬਣਾਇਆ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ;
ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਤਾਂਤਰਿਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੈਕਸ ਲਾਮਾ ਲਈ ਸੀ,
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ (ਕੋਰਨਫੀਲਡ, 2000 ਵਿੱਚ)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਹਰ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਦੋ ਪੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੇਨਜ਼ਿਨ ਪਾਲ-ਮੋ, ਜਿਸਨੇ ਖੁਦ ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ ਸੈਂਕੜੇ ਮਰਦ ਮੱਠਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕਲੌਤੀ (ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ) ਔਰਤ ਵਜੋਂ ਕਈ ਸਾਲ ਬਿਤਾਏ ਸਨ, ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਚੋਗਯਾਮ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ "ਭਟਕਦੇ ਹੱਥਾਂ" ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ:
ਕੁਝ ਔਰਤਾਂ "ਪਤਨੀ" ਹੋਣ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਨ,
ਜਿਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਕੁਝ
ਔਰਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਰਦਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣਾ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਕੁਝ-
ਕਈ ਵਾਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪੀੜਤ ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ- ਟੈਲਿਟੀ....
ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਗੁਰੂ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤਾਂਤਰਿਕ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ-

ਉਸ ਚੇਲੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ
ਇਸ ਸਮਝ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਜੇ ਉਸਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ
ਆਗਿਆਕਾਰੀ। ਸਮਝ "ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ,
ਚੰਗਾ; ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਚੰਗਾ,” ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਤਿਕਾਰ। ਫਿਰ ਇਹ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਮੈਕੇਂਜੀ, 1999 ਵਿੱਚ)।
ਫਿਰ ਵੀ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ "ਇਸ ਪੀੜਤ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ" ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ "ਮਹਾਨ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਹਸਤੀ" ਜਾਂ "ਅਚਾਨਕ ਦੇਵਤਾ" ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ, ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ... ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, "ਨਹੀਂ" ਕਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਦੀ "ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ" ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਹੈਲੋ, ਦਲਾਈ! 179

ਅਤੇ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੋਰ ਵੀ ਜਦੋਂ
ਰੱਬ "ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ।" ਵੈਬਸਟਰ (1990), ਕਾਫ਼ੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਸੰਕੇਤ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਡੁੱਬੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਯੋਗ ਹੈ।
ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜੈਨਵਿਲਮ ਵੈਨ ਡੀ ਵੇਟਰਿੰਗ (2001) ਨੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਉੱਚ-ਲਾਮਾ (ਭਾਵ, ਇੱਕ ਜਿਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਤਾਰਾਂ ਜੀਵਨ ਕਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਮਾ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ) ਨਾਲ ਹੋਰ ਅਨੁਭਵ ਦੱਸੇ:
ਰਿੰਪੋਚੇ [sic] ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਹਾਇਤਾ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ [ਇੱਕ] ਕਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਲੰਡਨ-ਅਧਾਰਤ ਸਮਰਥਕ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ-
ਸਮੁੰਦਰ ਕੰਢੇ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਐਮਸਟਰ ਵਿੱਚ ਸੀ- ਡੈਮ, ਇੱਕ ਹਾਦਸੇ ਨੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਰੁਟੀਨ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਇਆ।
ਪੋਚੇ, ਨੇੜਲੇ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੱਬ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ,
ਆਪਣੀ ਮਨਪਸੰਦ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਿਆ। “ਸ਼ਰਾਬ-ਸਬੰਧਤ"...

ਰਿੰਪੋਚੇ ਲਗਾਤਾਰ ਪੀਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਚਿੜਚਿੜਾ ਹੋ ਗਿਆ
ਕਈ ਵਾਰ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਇੱਕ ਮੱਖੀ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ
ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਅਤੇ ਬੈਥ [ਪਸੰਦੀਦਾ, ਮਿੰਨੀ-ਸਕਰਟ ਵਾਲੀ ਗਲਤ-
ਟ੍ਰੈੱਸ] ਚੀਕਿਆ, "ਕਿਸੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਜੀਵ ਨੂੰ ਨਾ ਮਾਰੋ!" ਅਤੇ ਮਿਲਿਆ
ਰਿੰਪੋਚੇ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ
ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਧੀਮੀ।
ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮੀ ਲਾਮਾ, ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਚਾਲੀਵਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਮੋਹੌਕ ਭਾਰਤੀ ਸ਼ਮਊਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਦਚਲਣੀ ਦੀ ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣਾ ਖਿੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ:
“ਹਾਂ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ-
ਰਿੰਪੋਚੇ ਇੱਥੇ ਰੁਕਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ"
(ਵੈਨ ਡੀ ਵੇਟਰਿੰਗ, 2001)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਜਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਬਾਰਡੋ ਖੇਤਰਾਂ ਜਾਂ ਸੂਖਮ ਸੰਸਾਰਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਢਾਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਪਣੇ ਵਧੇਰੇ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਵੰਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ "ਸਰੀਰ ਦੇ ਸੁੱਖਾਂ" 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ:
ਜਿਨਸੀ ਨੈਤਿਕਤਾ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਅਡੋਲ ਸਟੈਂਡ ਪੋਪ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ।
ਜੌਨ ਪੌਲ II, ਇੱਕ ਤੱਥ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੱਛਮੀ ਪੈਰੋਕਾਰ ਲੱਭਦੇ ਹਨ
ਸ਼ਰਮਨਾਕ, ਅਤੇ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦਾ ਯੂ.ਐੱਸ. 180 ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਕਿਹਾ
ਉਸਦੀ [1999] ਕਿਤਾਬ ਐਥਿਕਸ ਫਾਰ ਦ ਨਿਊ ਮਿਲ- ਤੋਂ ਸਮਲਿੰਗਤਾ
ਲੈਨਿਅਮ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਉਹ ਅਮਰੀਕੀ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰ ਦੇਣਗੇ,
ਅਤੇ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ (ਫਰਾਂਸੀਸੀ, 2003)।
ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਲਾਮਾ (ਪੀ. ਹਰ- ਵਿੱਚ)
ਵੇ, 2000) ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:
ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਜਿਨਸੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ
ਗੁਦਾ ਸੈਕਸ.... ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ

ਛੇਕ ਜਿਨਸੀ ਦੁਰਾਚਾਰ ਹੈ।
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦਿਨ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਲਾਮਾ, 1996)।
ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ, ਕੁਝ "ਮਨੋਰੰਜਨ" ਅਜੇ ਵੀ ਆਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਿਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਨਹੀਂ:
ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੇਸਵਾ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ
ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ (ਲਾਮਾ, 1996)।
ਦਿਲਚਸਪ। ਫਿਰ ਵੀ, "ਦੂਜੇ ਹੱਥ" ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ:
ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਜਿਨਸੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਹੈ (ਦਲਾਈ)
ਲਾਮਾ, [ਪੀ. ਹਾਰਵੇ, 2000] ਵਿੱਚ)।
ਹੱਥਰਸੀ... ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਵੀਰਜ ਛੱਡਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ,
ਇੱਕ ਭਿਕਸ਼ੂ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਹੱਥਰਸੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਖੁਦ-ਇੱਕ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਨਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਛੇੜਨਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਮਲਿੰਗੀ ਕੰਮ। ਇਹ ਇੱਕ ਘੱਟ ਅਪਰਾਧ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਦਾ [ਭਾਵ,
ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ], "ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਤੜਫ ਰਹੀਆਂ" ਨਨਾਂ ਲਈ ਥੱਪੜ ਮਾਰਨਾ
ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਜਣਨ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਹਥੇਲੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਨਾਲ,
ਥੱਪੜ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ "ਸੰਪਰਕ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਿਹਾ ਹੈ" (ਪੀ. ਹਾਰਵੇ, 2000)।
"ਨਨਾਂ ਬਸ ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।"
ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਬਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਆਦਰਸ਼ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਭਟਕਦੇ ਹਨ:
ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਜੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ-
ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ [ਕੰਪਿਊਟਰਾਂ ਨਾਲ] ਬਿਤਾਈ, ਫਿਰ ਅਗਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ...
[ਉਹ ਕੰਪਿਊਟਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮ ਲਵੇਗਾ], ਉਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ! ਫਿਰ ਇਹ
ਮਸ਼ੀਨ ਜੋ ਅੱਧੀ-ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਅੱਧੀ-ਮਸ਼ੀਨ ਹੈ, ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਅਵਤਾਰ (ਹੇਵਰਡ ਅਤੇ ਵਾਰੇਲਾ, 1992)।
ਹੈਲੋ, ਦਲਾਈ! 181

ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਲੇਖਕ, ਜੇਰੇਮੀ ਹੇਵਰਡ ਅਤੇ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕੋ ਵਾਰੇਲਾ, ਚੋਗਯਾਮ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੇਵਰਡ ਨੇ ਨਾਰੋਪਾ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ/ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਹੈ; ਉਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਡੇਚੇਨ ਚੋਲਿੰਗ

ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ "ਆਚਾਰੀਆ-ਇਨ-ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸ" ਹੈ। ਉਹ ਰੈਫਰਡ ਜਰਨਲ ਆਫ਼ ਕੌਂਸ਼ਸਨੇਸ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕਾਂ ਦੇ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਵਾਰੇਲਾ 2001 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੇਹਾਂਤ ਤੱਕ ਉਸੇ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਲਬਰ ਦੇ ਇੰਟੈਗਰਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾਪਕ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪੁਨਰਜਨਮਾਂ ਬਾਰੇ ਅਜੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਨਵਾਂ Xbox ਜਾਂ iPod ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ....
ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਉਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਪੁਨਰਜਨਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ: ਮੈਂ ਖੁਦ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਲਈ ਕੰਪਿਊਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਠ ਘੰਟੇ ਦੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੇਰਾ "ਗੈਰ-ਮਨੁੱਖੀ" ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸੈਮੀਕੰਡਕਟਰ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੁਲਕਨ ਹੈ।
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ (2001a) ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੇੜਿਓਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ:
[T]ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਡਾਊਨਲੋਡ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮਾਈਕ੍ਰੋਚਿੱਪਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗੀਕੀ ਕਿਸ਼ੋਰ ਮਰਦਾਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਲੇਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਰਾਤ ਭਰ ਘੂਰਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ
ਕੰਪਿਊਟਰ ਸਕ੍ਰੀਨ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ ਕਰਨਾ, ਸੰਖੇਪ ਕਰਨਾ, ਭੰਗ ਕਰਨਾ
ਅਸ਼ੁੱਧ ਸੋਚ ਵਿੱਚ।
ਖੈਰ, "ਗੀਕੀ ਕਿਸ਼ੋਰ ਪੁਰਸ਼" ... ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਲਾਮਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਲਨ ਗਿੰਸਬਰਗ ਦਾ ਅਰਧ-ਸੰਗਠਿਤ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਚੋਗਯਾਮ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦਾ ਸਾਥੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ, ਵਿਲੀਅਮ ਐਸ. ਬਰੂਜ਼। (ਬਰੂਜ਼ ਔਰਗੋਨ-ਫੈਂਸੀ ਅਤੇ ਔਰਗੈਜ਼ਮ-ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ, ਵਿਲਹੈਲਮ ਰੀਚ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਸੀ।) ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਹ "ਵਿਲੀਅਮ ਟੈਲ" ਖੇਡਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ - ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਗੁਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ, ਜੇ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਮਰਪਿਤ ਮੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ - ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਮਰਹੂਮ ਪਤਨੀ, ਬਰੂਜ਼ (1974) ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ:
ਉਹ ਹੁਣ [ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਦੇ] ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ,
ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੀ ਕਾਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਗੱਲ,
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਦਿਮਾਗ਼ ਦਾ ਟ੍ਰਾਂਸਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ
ਹਉਮੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹਉਮੈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਮੈਂ, ਜਾਂ ਤੂੰ, ਕਿਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ-
ਕਿੱਥੇ ਮਿਡਬ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹਉਮੈ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰੋ। ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਹੋਣਗੇ

ਜਵਾਨ ਸਰੀਰ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਯੋਗ।

* * *

182 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦੀ ਅਦਾਕਾਰ ਸਟੀਵਨ ਸੀਗਲ ਨੂੰ ਪੇਨੋਰ ਰਿਨਪੋਚੇ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲਾਮਾ, ਭਾਵ, ਤਿੱਬਤੀ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਂਡਾ ਜਾਂ ਤੁਲਕੂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ "ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਬੱਦਲ" ਲਈ, ਸੀਗਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ - ਭਾਵ, ਸਟੇਜ ਦੇ ਨੇੜੇ - ਰਿਚਰਡ ਗੇਅਰ ਤੋਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਬਿਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਪੇਨੋਰ ਸੀਗਲ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਓਨਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਜਾਂ ਸਹਿਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਸਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਗਲ ਇੱਕ ਤੁਲਕੂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਿਰਲੇਖ (ਪੇਨੋਰ ਦੇ ਆਪਣੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਨਪੋਚੇ) ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ ਅਰਥ ਹੈ।
1994 ਵਿੱਚ ਸੀਗਲ [ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ] ਕੁਸੁਮ ਲਿੰਗਪਾ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ,
ਜਲਾਵਤਨ ਤਿੱਬਤੀ ਲਾਮਾ ਨੂੰ ਫਿਰ ਓਲੀਵਰ ਸਟੋਨ ਅਤੇ ਏ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਲਿੰਗਪਾ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਕਈ ਹੋਰ ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੇ
ਉਸਨੂੰ ਤੁਲਕੂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰੋ। ਫਿਰ 1995 ਵਿੱਚ, ਸੀਗਲ ਭਾਰਤ ਗਿਆ ਅਤੇ
ਤਿੱਬਤੀ ਮੱਠਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਚਾਰਟਰ ਕੀਤਾ
ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ....
[ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦੇ ਨਾਲ] ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਸਾਰ
ਡੋਰਾ [ਐਮ.], ਸੀਗਲ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੁਝ "ਅਨੋਖਾ" ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ-
ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਵਿਚਕਾਰ ਘੁਸਪੈਠ ਹੋਈ। “ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ
"ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਨੇ ਝੁਕ ਕੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਚੁੰਮੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ
ਸੀਗਲ ਨੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਲਿਆ ਕਿ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ-
ਉਸਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣਾ” (ਸ਼ੈਲ, 2000)।
ਜੂਨ 1997 ਵਿੱਚ, ਪੇਨੋਰ ਰਿੰਪੋਚੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਵਤਾ-ਪੁਰਸ਼ ਸੀਗਲ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁੰਗਡਰਾਗ ਦੋਰਜੇ - ਤਿੱਬਤੀ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਦੇ ਨਿੰਗਮਾ ਸਕੂਲ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ - ਦੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਪੇਨੋਰ ਧਰਮ ਕੇਂਦਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀ।
ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸੀਗਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ LA ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ-
ਨੇ... ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ [ਮੁਦਰਾ] ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ

"ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਸੀਟ"....
ਬੋਧੀ ਜਰਨਲ ਟ੍ਰਾਈਸਾਈਕਲ ਦੀ ਸੰਪਾਦਕ, ਹੈਲਨ ਟਵਰ-
ਕੋਵ [sic], ਆਪਣੇ ਸ਼ੱਕਾਂ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ: "ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਥਿਤੀ ਹੈ-
ਏਸ਼ਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਸਟੀਵਨ ਸੀਗਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ - ਜੋ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ - ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਚੇ
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਬੁੱਧੀ” (ਸ਼ੈਲ, 2000)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਘਾਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੱਬਤੀ ਬੋਧੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕਈ ਮੂਰਖ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਲਈ ਸੀਗਲ ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ:
ਹੈਲੋ, ਦਲਾਈ! 183

[ਏ] ਐਕਟਰ ਸਟੀਵਨ ਸੇਗਲ [sic] ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, "ਮੇਰੇ ਚੱਕਰ ਘੁੰਮਣ ਲੱਗ ਪਏ-
ਨਿੰਗ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰਾ [ਸ਼ਾਓ-] ਪਹਿਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਲਿਨ] ਪਹੀਆ [ਜੀਵਨ ਪੈਂਡੈਂਟ ਦਾ]” (ਰੈਂਡੀ, 2003)।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਨੋਰ ਰਿਨਪੋਚੇ ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਡੂੰਘੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਪੇਨੋਰ ਰਿਨਪੋਚੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੁਣ ਨਿੰਗ ਦੇ ਮੁਖੀ -
ਮੇਰੀ ਵੰਸ਼—ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਨੇ ਖੁਦ (2000a) ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ: ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਪੱਚੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਧਿਆਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ
ਸਾਲ - ਅਤੇ ਦਰਜਨਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ
— ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਲੋਂਗਚੇਨ ਨਿੰਗਥਿਗ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਪੇਮਾ ਨੋਰਬੂ (ਪੇ-) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਨਾ ਹੀ) ਰਿੰਪੋਚੇ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਉਹੀ ਪੇਨੋਰ ਰਿਨਪੋਚੇ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ 1986 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕੈਥਰੀਨ ਬਰੋਜ਼ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਔਰਤ ਅਮਰੀਕੀ ਤੁਲਕੂ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ "ਉਸਦੇ ਮਨ ਦਾ ਤਾਣਾ-ਬਾਣਾ ਧਰਮ ਸੀ" (ਸ਼ੈਰਿਲ, 2000)। ਡਿਲਗੋ ਖਯੇਂਟਸੇ ਰਿਨਪੋਚੇ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੁਨਰਜਨਮ, ਭਾਵ, ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿੱਬਤੀ ਸੰਤ, ਜੇਨ-ਯੇਨਮਾ ਅਹਕੋਨ ਲਹਾਮੋ - ਨਿੰਗਮਾ ਸਕੂਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਿੱਬਤ-ਇੱਕ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਦੀ ਪਾਲੀਉਲ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਸਹਿ-ਸੰਸਥਾਪਕ - ਬਰੋਜ਼ ਵਜੋਂ। (ਖਯੇਨ-ਤਸੇ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦੇ ਜੋਗਚੇਨ ਗੁਰੂ ਸਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹ ਉਹੀ ਰਿਸ਼ੀ ਵੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਅਤੇ

ਤੇਂਦਜ਼ਿਨ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਧਰਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੇਂਦਜ਼ਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਏਡਜ਼ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।) ਬਰੂਜ਼, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਜੇਤਸੁਨਮਾ ਅਹਕੋਨ ਨੋਰਬੂ ਲਹਾਮੋ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਲਗਭਗ ਸੌ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲਿਆ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਸੌ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੇਨੋਰ ਰਿਨਪੋਚੇ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਆਉਣਗੇ। ਉਸਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਤਿੱਬਤੀ ਬੋਧੀ ਮੱਠ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ, ਡੀਸੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਹੈ।
ਮਹਾਨ, ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਾਦਾ ਤੁਲਕੂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਇੱਕ ਮਾਦਾ ਚੇਲੀ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨੌਸਟਿਕ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪਤੀ ਨੂੰ, ਚੈਨਲ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ, ਅਣ-ਰਿਕਾਰਡ ਸਭਿਅਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਗਲੈਕਸੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਸ਼ੈਰਿਲ, 2000)। ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਟਾਰ ਟ੍ਰੈਕ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਗਲਪ ਫਿਲਮਾਂ ਲਈ ਜੈੱਟਸੁਨਮਾ ਦੇ ਸ਼ੌਕ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। 184 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਕਰਨਾ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਤੁਲਕੂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਗਲੈਕਟਿਕ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਘੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਨ: "ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ
ਉਸਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ (ਸ਼ੈਰਿਲ, 2000)।
ਨਾ ਹੀ ਧਰਮ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ ਜੋ ਬਰੁਕਲਿਨ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਘਰੇਲੂ ਔਰਤ 'ਤੇ "ਸਵਾਰ" ਹੋ ਕੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਐਂਡਰੋਜੀਨਲੀ ਆਕਰਸ਼ਕ, ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਈਐਥਲੀਟ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਰੀਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮਹਿਲਾ ਨਿੱਜੀ ਟ੍ਰੇਨਰ (ਟੇਰੀ) ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ "ਬਹੁਤ ਨਿੱਜੀ" ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੋਜਣਾ ਪਿਆ ਸੀ:
ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਲਾਮਾ
ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਹੋਣ ਲਈ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਨੀਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ-
ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਨਕਲੀ ਗੱਲਾਂ—ਚਾਪਲੂਸੀ, ਵਾਅਦੇ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਝੂਠ ਵੀ—
ਧਰਮ। ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ
ਇੱਕ ਲਾਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦਾ ਹੈ (ਸ਼ੈਰਿਲ, 2000)।

ਓਰਲ ਸੈਕਸ ਅਤੇ ਹੱਥਰਸੀ, ਬਾਹਰ। ਲੈਸਬੀਅਨ ਸੈਕਸ, ਅੰਦਰ।
"ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ।"
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਬਕਵਾਸਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਜੇਤਸੁਨਮਾ ਨੇ ਤੇਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਦੇ ਵੀਹ-ਕੁ ਪੁਰਸ਼ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ "ਪਤਨੀ" ਵਜੋਂ ਲਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਾਮਾ/ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਸੰਭੋਗ ਕਰਨ ਦੇ "ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ" ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਇੱਕ "ਆਮ ਔਰਤ" ਨਾਲ ਕਦੇ ਨਾ ਸੌਣ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਭਿਕਸ਼ੂ ਬਣਨ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਪੁਲਾੜ-ਯੁੱਗ ਜੈਟਸਨ-ਮਾ, ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਗਲੈਕਸੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ, ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੁਰਸ਼ ਚੇਲੇ ਨਾਲ ਮੰਗਣੀ ਕਰ ਲਈ, ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਦੋ ਦਹਾਕੇ ਛੋਟਾ ਸੀ। (ਉਸਦੀ ਅੱਧ-ਜੀਵਨ ਦੀ ਰੁਚੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਮੜੀ-ਤੰਗ ਜੀਨਸ, ਕਾਲੇ ਚਮੜੇ ਦੇ ਬੂਟ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਦੇ ਸੀਕਰੇਟ ਕੈਟਾਲਾਗ ਦੀਆਂ ਅਕਸਰ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚੀ ਜਾਣ ਲੱਗੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੇ-ਅੰਕੜੇ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਨਿੱਜੀ ਭੱਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ)
ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਖਰਚੇ [ਸ਼ੈਰਿਲ, 2000]।) ਉਹ ਨਵੀਨਤਮ, ਡਗਮਗਾ ਰਿਹਾ ਫਾਲੋਅਰ 1996 ਵਿੱਚ ਜੈੱਟਸੁਨਮਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਇਆ, 1997 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜਿਆ, 1998 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਵੱਖ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਜੁੜਿਆ, ਫਿਰ 1999 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਵੱਖ ਹੋਇਆ।
ਲਿੰਗੀ ਤੇਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ "ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ" ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਜੇਤਸੁਨਮਾ ਦਾ ਵਿਆਹ ਆਪਣੇ ਤੀਜੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ।
ਹੈਲੋ, ਦਲਾਈ! 185

ਤਲਾਕ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਸ ਸਾਬਕਾ, ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਨੂੰ $2500 ਨਕਦ ਅਤੇ ਇੱਕ "ਵੱਡਾ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਬਾਲ" ਮਿਲਿਆ - ਸ਼ਾਇਦ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲੀ-ਜੁਲੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਨਾ ਜੁੜਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਨਰੋਪਾ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਲਈ ਜਨਤਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ (ਸ਼ੈਰਿਲ, 2000)। ਖੈਰ, "ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਮਾਰਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ," ਆਦਿ।

ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਤੁਲਨਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਜੇਟਸਨਮਾ ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ "ਰਿਸ਼ੀ" ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ:
[ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੇਤਸੁਨਮਾ ਦੇ ਪਤੀ] ਨੇ ਉਸਦੀ ਦੂਰੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ
ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਵਧਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ।
ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੀ (ਸ਼ੈਰਿਲ, 2000)।
ਅਜਿਹੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿੱਜੀ ਨਕਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚੁਟਕਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਅਸਫਲਤਾ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ-ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹਸਤੀ ਮੰਨਣਾ ਸੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜਾਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਲਾਭ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ।
ਜੇਤਸੁਨਮਾ ਦੇ ਮੱਠ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਭਿਕਸ਼ੂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਚਾਰ ਨਨਾਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਪਿਤਾ-ਪੁਰਸ਼" ਜਾਂ "ਪੁਰਸ਼" ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਨੂੰ (ਅਤੇ ਉਸ ਵਰਗੇ) ਨਿਰਦੋਸ਼ ਪੀੜਤਾਂ ਵਜੋਂ ਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ "[ਮੌਜੂਦ-
"ਪਿਤਾਪੁਣਾ" (cf. ਹਾਰਵੇ, 2000), ਸ਼ਾਇਦ ਵਧੇਰੇ ਦਲੇਰ ਤੇਨਜ਼ਿਨ ਪਾਮੋ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜੇਗਾ, ਇੱਕ ਲਈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਸਾਰੇ ਸੰਕੇਤ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਜੇਤਸੁਨਮਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤਿੱਬਤੀ ਬੁੱਧ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਧਾਉਂਦੀ ਰਹੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਨੋਰ ਰਿੰਪੋਚੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਵਤਾਰ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਵੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਇੱਕ "ਅਣਜਾਣ" ਸੰਤ ਦਾ ਨਿਕਲਿਆ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਰਿੰਪੋਚੇ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਰਸਮੀ ਮਾਨਤਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਭਗ
ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਕੀ ਸੀ (ਸ਼ੈਰਿਲ, 2000)। ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੱਦ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਵਧਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਇੰਨੇ ਉਤਸੁਕ ਨਾ ਹੁੰਦੇ।
ਜੈੱਟਸੁਨਮਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੈਰੋਕਾਰ 90 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਤੱਟਵਰਤੀ ਮੈਰੀਲੈਂਡ ਤੋਂ ਐਰੀਜ਼ੋਨਾ ਦੇ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਪੀ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦਾ ਨਵਾਂ ਬੁਆਏਫ੍ਰੈਂਡ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਭਾਰਤੀ ਸ਼ਮਨ ਸੀ - 186 ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਦ ਗੁਰੂਸ

ਕਿ ਭੂਚਾਲ, ਹੜ੍ਹ ਅਤੇ ਅਕਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ
1999 ਵਿੱਚ ਰਾਜ (ਸ਼ੈਰਿਲ, 2000)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਲਿਖਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਅਮਰੀਕਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਕਿ ਭੂ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ, ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਭੋਜਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ "ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਹਿੱਲਦੇ ਹੋਏ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ", ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਰਿਕਟਰ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।
ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੇਨੋਰ ਰਿੰਪੋਚੇ ਜੈਟਸੁਨਮਾ ਅਤੇ ਸਟੀਵਨ ਸੀਗਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਜਿਸਦੀ ਕਥਿਤ "ਦੈਵੀਤਾ" ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੋਧੀਆਂ ਨੇ ਸਵਾਗਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, 1997 ਵਿੱਚ ਮਾਰਥਾ ਸ਼ੈਰਿਲ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ, ਪੇਨੋਰ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ "ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਮਰੀਕੀ ਨੂੰ ਤੁਲਕੁਸ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।"
ਇਸ ਲਈ ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਚਰਡ ਗੇਅਰ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਖਰਾਬ ਹੈ।

* * *

ਤੁਲਕੂ ਵਰਤਾਰੇ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੇਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਕਰਮਾਪਾ ਲਾਮਾ, ਦੁਸੁਮ ਖ਼ਯੇਨਪਾ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਿੱਬਤ ਦੇ ਲਾਮਾਂ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਦੀਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਚੀਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢਾਲਿਆ ਗਿਆ, ਨਵੇਂ ਤੁਲਕੁਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ।
ਜਾਂਚ ਦਾ ਰਵਾਇਤੀ ਤਰੀਕਾ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਨੌਜਵਾਨ ਉਮੀਦ-
ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਅਵਤਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨੀ ਪਈ-
ਅਕਸਰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ.... ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮੀਦਵਾਰ - ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਧੜੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ -
ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਅਤੇ ਹਿੰਸਕ ਢੰਗ ਨਾਲ [ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ] ਇੱਕ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ-ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਤੁਲਕੂ ਸੀਟ (ਲੇਹਨਰਟ, 1998)।
ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਧੁੰਦਲੇ ਅਤੇ ਦੂਰ ਦੇ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਦੱਬੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ 1980 ਅਤੇ 90 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ (ਸੱਤਵੇਂ) ਕਰਮਾਪਾ ਲਾਮਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ:

• ਪਿਛਲੇ ਕਰਮਾਪਾ ਦਾ ਦਿਲ (ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ) ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼।
1981 ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਸਕਾਰ ਸਮਾਰੋਹ ਦੌਰਾਨ
• ਵੁੱਡਸਟਾਕ, NY ਦੇ ਇੱਕ ਤੁਲਕੂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ
ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਾਲੀ ਕਰਮਾਪਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਰਸ਼ ਪੁਨਰਜਨਮ ਦੇ ਉਲਟ, ਹੈਲੋ, ਦਲਾਈ! 187

• ਅਰਬਾਂ ਮੰਤਰ ਦੁਹਰਾਓ (ਸੰਭਾਵੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਤਕਨੀਕ ਵਜੋਂ)
tic) ਸਮਰਪਿਤ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਵੱਡੇ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ" ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
• ਕਰਮਾਪਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਤਖ਼ਤਾਪਲਟ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼।
ਵੰਸ਼, ਇਸਦੇ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ (ਅਣਵਰਤੇ) ਟਾਇਲਟ ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ
• ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਭੋਲਾ ਬੈਕ-ਰੂਮ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚੀ- ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।
ਅਗਲੇ ਕਰਮਾਪਾ ਨੂੰ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਚਾਰ "ਬਹੁਤ ਵਿਕਸਤ" ਵੰਸ਼ ਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਸਰਕਾਰ। ਸ਼ਾਮਲ ਲਾਮਾ ਨੂੰ ਚੀਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦੂਤ ਅਕੋਂਗ ਤੁਲਕੂ - ਚੋਗਯਾਮ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਦੁਸ਼ਮਣ - ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ "ਵੰਸ਼ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ ਮੁੱਖ ਅਪਰਾਧੀ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (ਲੇਹਨਰਟ, 1998)
• ਕਥਿਤ “ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ, ਧੋਖਾ, ਅਤੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਲੜਾਈ
"ਵੰਸ਼ ਦਾ," ਉੱਥੇ ਉੱਚ-ਦਰਜੇ ਦੇ ਲਾਮਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਲਾਲਚ, ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਲਾਲਸਾ" ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ: "ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਕੁਝ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।" ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ (ਯੂਰਪੀਅਨ) ਲਾਮਾ ਓਲੇ ਨਾਇਡਾਹਲ (ਲੇਹਨਰਟ, 1998) ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਖੁਦ 1984 ਵਿੱਚ ਓਸੇਲ
ਤੇਂਦਜ਼ਿਨ ਨੇ ਵਜ੍ਰਧਾਤੂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਈਡਾਲ ਵਿਰੁੱਧ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਨਾਈਡਾਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ "ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਈ ਗਈ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ" ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ "ਮਿਸਟਰ ਨਾਈਡਾਲ ਦੁਆਰਾ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਦਾ ਕੁਝ ਅਸਲ ਵਿਗਾੜ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ" (ਰਾਵਲਿੰਸਨ, 1997)।
ਭਾਂਡਾ। ਕੇਟਲ। ਤਿੱਬਤੀ ਬੋਧੀ। ਕਾਲਾ

• ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੱਚੇ, ਹਰੇਕ ਨੂੰ
ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਤਿੱਬਤੀ ਬੋਧੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧੜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮਾਪਾ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚੀਨੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ। (ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਗੈਰ-ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤ ਸੀ।) ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਖੋਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਜਾਰੀ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਅੱਪਡੇਟ www.karmapa- 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹਨ।
controversy.org.
188 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਚਾਰ ਵੰਸ਼ ਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੂਰਬੀ ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਜਨਮ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹੀ ਧਾਰਕ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੀਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸੌਦੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਤੁਲਕੁਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਮੁੱਖ ਸੀਟ (ਲੇਹਨਰਟ, 1998) ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ.... ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਚਲਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ "ਚਲੋ ਪਾਰਟੀ ਕਰੀਏ!"

* * *

ਇਹ ਸਿਰਫ਼ "ਅਵਾਂਟ-ਗਾਰਡ" ਲਾਮਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ "ਮੋੜਿਆ" ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਗੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੂਨ ਕੈਂਪਬੈਲ (1996) ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ:
1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ
ਅਮਰੀਕਾ ਇੱਕ ਤਿੱਬਤੀ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਵਜੋਂ, ਲਿੰਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ,
ਭਾਸ਼ਾ ਰਾਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਲਾਮਾ-ਗੁਰੂ [ਕਾਲੂ ਰਿੰਪੋਚੇ,
1905 - 1989] ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ-
ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਜਿਨਸੀ ਸਾਥੀ ਬਣਾਂ, ਅਤੇ ਹਿੱਸਾ ਲਵਾਂ
ਉਸ ਨਾਲ ਗੁਪਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਬਾਹਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ
ਉਹ ਕਾਗਿਆ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦਾ ਯੋਗੀ-ਲਾਮਾ ਸੀ।
ਜਿਸਨੇ, ਆਪਣੇ ਮੱਠ ਦੇ ਮਠਾਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਬੇਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਲਾਵਤਨੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਲਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਉਸ ਸਮੇਂ, ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਸਨ-

ਇਲਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ ਲਾਮਾ, ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਸੀ-
ਬੇਤਾਨ ਭਾਈਚਾਰਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ....
[ਮੈਨੂੰ] ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਣਦੇਖੀ [ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਨਾਲ
ਪਾਗਲਪਨ, ਮੁਸੀਬਤ, ਜਾਂ ਮੌਤ ਵੀ [ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜਾਦੂਈ ਸਰਾਪਾਂ ਰਾਹੀਂ
ਬੇਸਮਝ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ]।
ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ, ਬੋਧੀਸਤਵ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਤਿੱਬਤੀ ਬੋਧੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ?
ਕੈਂਪਬੈਲ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮਨਘੜਤ ਕਹਿ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਆਇਆ ਹਵਾਲਾ ਜੋ ਸਾਬਕਾ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੈ-
ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲਾਮਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ (ਲੇਹਨਰਟ, 1998; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)।

* * *

ਹੈਲੋ, ਦਲਾਈ! 189

ਖੈਰ, ਬੋਧੀ ਸੈਕਸ ਹੀ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਬੋਧੀ ਹਿੰਸਾ ਬਾਰੇ ਕੀ?
ਹੋਰ ਵੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਟੁਲਕੂ ਸਟੀਵਨ ਸੀਗਲ ਦੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਅਤਿਅੰਤ ਸਮਕਾਲੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ... ਲਾਮਾ ਜਗੀਰਦਾਰੀ ਅਤੇ ਅਨ- ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਨ
ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਰਗੀਆਂ ਮੱਧਯੁਗੀ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ
ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੱਕ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨਾ (ਹਿਚਨਜ਼, 1998)।
ਲਹਾਸਾ [ਤਿੱਬਤ] ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, [ਪੱਤਰਕਾਰ ਅਲੇਨ ਜੈਕਬ]
"ਸੁੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਟੈਨ ਕੀਤੀਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਛਿੱਲਾਂ, ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ" ਮਨੁੱਖੀ ਅੰਗ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੁੱਕੇ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਅੰਦਰ-ਤਸ਼ੱਦਦ ਦੇ ਉਹ ਸੰਦ ਜੋ ਕੁਝ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੱਕ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ
ਪਹਿਲਾਂ"....
ਇਹ ਵੈਨ ਦੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਯੰਤਰ ਸਨ-
ਜੈਕਬ ਨੋਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ਼ਦ ਲਾਮਾ, ਸਬੂਤ, ਕਿ ਬੋਧੀ ਪੁਨਰ-ਸਥਾਪਨਾ ਅਧੀਨ
ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਸ਼ਾਸਨ "ਉੱਥੇ ਦੇ ਮੱਧ ਤੱਕ ਬਚਿਆ ਰਿਹਾ

ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਜਗੀਰੂ ਅਭਿਆਸ ਜੋ, ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ
ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਉਦੇਸ਼, ਫਿਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਾਲਮ ਸਨ।
"ਸਥਾਪਿਤ ਉਦੇਸ਼"? ਸਮਾਜਿਕਤਾ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਜਾਂ-
ਇੱਕ ਚਰਚ-ਰਾਜ ਵਿੱਚ (ਕਲਾਰਕ, 1980)।
ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਵਿਯੇਨੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਨਮੇ ਖੋਜੀ ਜੋਸਫ਼ ਰੌਕ ਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਘੱਟ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ:
“ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਹਰ ਤਿੱਬਤੀ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅੰਦਰ
ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਇੱਕ ਡਾਕੂ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਗੋਲਕਾਂ [ਕਬੀਲੇ] ਨੂੰ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। "ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਲਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ
ਕਿਸੇ ਦਾ ਗਲਾ ਵੱਢਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਕਰਨਗੇ
ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨ 'ਤੇ ਡਰ ਜਾਣਾ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਕੀੜੇ ਨੂੰ ਵੀ"
(ਸ਼ੈਲ, 2000)।
ਅੱਜ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਧਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ:
[ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ] ਲਗਭਗ 90% ਲੋਕ ਜੋ ਇਹ ਚੋਗਾ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ-
ਜਿੱਥੇ] "ਧੋਖਾਧੜੀ" ਹਨ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੰਨਣਗੇ-
"ਧੋਖਾਧੜੀ" ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਭਿਕਸ਼ੂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਗੈਰ-ਭਿਕਸ਼ੂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਜਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ। ਜੇਕਰ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੋ, ਫਿਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹੈ
ਇਹ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮਨੁੱਖੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਿਕਸ਼ੂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ।
ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ (ਭਾਰਤੀ, 1980; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)।
190 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਬੋਧੀ ਭਿਕਸ਼ੂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ
ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ਰਧਾ ਹੈ। ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਕੋਲ ਜਨਤਕ-ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੌ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਦਸ ਭਿਕਸ਼ੂ ਸੱਚੇ ਹਨ।
ਉਮੀਦਵਾਰ (ਮੈਕੇਂਜੀ, 1999)।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਾਨੀ ਜ਼ੈਨ ਲਈ:

ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ [ਸੁਏਂਜੀ ਵਿਖੇ] ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਭਿਕਸ਼ੂ ਸਨ
ਆਪਣੀ ਪਦਵੀ 'ਤੇ ਮਾਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਆਲਸੀ, ਮੂਰਖ, ਲਾਲਚੀ, ਗੁੱਸੇ ਵਾਲਾ, ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਸੁਮੇਲ। ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨ
ਪੁਜਾਰੀ ਆਪਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਿਖਲਾਈ ਸਮਾਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ
ਡੈਡੀ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ-ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਰੇਡੀਓ ਸੁਣਦੇ ਸਨ,
ਰਾਤ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਧ 'ਤੇ ਪਿੰਨਅੱਪ ਲਗਾਉਂਦਾ ਸੀ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਝਟਕੇ ਪਸੰਦ ਸਨ। ਇਹ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਿਆ.... ਸੀਨੀਅਰ ਭਿਕਸ਼ੂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜ਼ੋਰ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ
ਛੋਟੇ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ, ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਧੱਕਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ
ਉਹ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਏ (ਚੈਡਵਿਕ, 1994 ਵਿੱਚ)।
ਵਾਰਡ (1998) ਵਿੱਚ, ਅਜਾਹਨ ਚਾਹ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਇੱਕ ਮੱਠ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਥਾਈ ਬੋਧੀ ਭਿਕਸ਼ੂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਹੁਣ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਹੇ:
ਇਸ ਵਾਟ [ਮੱਠ] ਦੇ ਫਾਰੰਗ [ਪੱਛਮੀ] ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ
ਖੁਦ ਭਿਕਸ਼ੂ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਾਰੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮੁਫ਼ਤ ਖਾਣਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਮੁਫ਼ਤ
ਪਨਾਹ ਅਤੇ ਮੁਫ਼ਤ ਸਤਿਕਾਰ। ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ
ਚਿੰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਦ-ਅਨੁਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਹਨ।
ਤਿੱਬਤੀ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ, ਵੇਖੋ
ਟ੍ਰਾਈਮੋਂਡੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਈਮੋਂਡੀ (2003) ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ: ਤਿੱਬਤੀ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗਕਤਾ, ਜਾਦੂ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ।

* * *

ਤਿੱਬਤੀ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚਰਚਾ ਟੀ. ਲੋਬਸਾਂਗ ਰੰਪਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ 1981) ਦੇ ਜ਼ਿਕਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।
ਰੰਪਾ 1950 ਅਤੇ 60 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ, ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਮਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਸਾਨੂੰ 1956 ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਕਣ ਵਾਲੀ "ਦ ਥਰਡ ਆਈ" ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਸ ਸਾਹਿਤਕ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਰੰਪਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਕਲਮੀ ਨਾਮ ਸੀ
ਆਇਰਿਸ਼ "ਇੱਕ ਪਲੰਬਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ," ਸਿਰਿਲ ਹੌਸਕਿਨਜ਼ (ਭਾਰਤੀ, 1974)।
ਹੈਲੋ, ਦਲਾਈ! 191

ਹੌਸਕਿਨਸ ਖੁਦ ਕਦੇ ਤਿੱਬਤ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।
ਪਰ ਫਿਰ, ਔਸਤ ਤਿੱਬਤੀ ਨੇ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਹੌਸਕਿਨਜ਼ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਦੇ ਵੀ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਲੰਬਿੰਗ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਸੀ।
ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇ।

* * *

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਿ-ਬੇਤਾਨ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨਵਾਨ ਅਭਿਆਸੀ ਯੁੱਗਾਂ ਤੋਂ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਓਨੇ ਹੀ ਦੁਰਲੱਭ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਹਨ।
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤਿੱਬਤ ਦੇ ਇੱਕ ਬੁੱਢੇ ਲਾਮਾ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ
ਦਸ ਪੜਾਅ [ਬੁੱਧ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰਣ ਦੇ, ਭਾਵ, ਭੂਮੀਆਂ] ਹਨ
ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ
ਮੌਜੂਦ ਹੈ।" ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਵਿਸਮਾਦ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ
ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਲਾਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਦੱਸੋ ਜਿਸਨੇ ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਮੁਹਾਰਤ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਹੋਵੇ"
(ਕੋਰਨਫੀਲਡ, 2000)।
ਨਿਡਰ ਹੋ ਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਖੁਦ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਧਿਆਨ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਅਸਤ ਸ਼ਡਿਊਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ - ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਛੇ ਘੰਟੇ। ਉਹ ਅਹਿੰਸਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1989 ਵਿੱਚ ਨੋਬਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿਵਾਇਆ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਖਾਲੀ ਸਮਾਂ ਹੋਣਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ:
ਇਸ [ਨਾਜ਼ੁਕ] ਲੇਖ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ
ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਮੀਡੀਆ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਰਾਹੀਂ-
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਬਹੁਤ ਵਿਅਸਤ" ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ ਨਿਊਯਾਰਕ

ਟਾਈਮਜ਼ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਤਿੱਬਤੀ ਨੇਤਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਲੱਭ ਲਿਆ ਪੌਪ ਸਟਾਰ ਰਿੱਕੀ ਮਾਰਟਿਨ ਨਾਲ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫੀ ਲਈ (ਜ਼ੁਪ, 2003)।
ਇਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ "ਲਿਵਿਨ' ਲਾ ਵਿਦਾ ਲਾਮਾ" ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਉੱਤਮ-ਚੰਗੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਜੀਉਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ" ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਦੁਖਦਾਈ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ:
"ਜਦੋਂ ਵੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ-
ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਕਲਮ," ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਕਰੋ (ਲਿਓਨਾਰਡ,
2001).
ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬਹਾਦਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ।

ਅਧਿਆਇ XXIII

ਆਸਣ ਉੱਪਰ
(ਯੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਸਾਈ)

ਯੋਗੀ ਦੇਸਾਈ ਇੱਕ ਗਿਆਨਵਾਨ ਗੁਰੂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਡੂੰਘੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹਨ। ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਆਤਮਾ (ਦੇਸਾਈ, 1981 ਵਿੱਚ; ਸਵੈ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ)।

ਯੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਸਾਈ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਯੋਗਾ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲੇਨੋਕਸ, ਮੈਸੇਚਿਉਸੇਟਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਹਨ - ਹੁਣ ਤੱਕ, "ਉੱਤਰੀ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਯੋਗਾ ਰਿਟਰੀਟ"। ਉਸਨੇ ਉਹ ਕੇਂਦਰ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੇਖਾਂਗੇ।
ਦੇਸਾਈ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਹੋਏ, 1948 ਵਿੱਚ, ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ, ਸਵਾਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲਵ-ਨੰਦਜੀ - ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਗੁਰੂ - ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਮਿਲੇ। ਕ੍ਰਿਪਾਲਵਾਨੰਦ ਦੇ ਗੁਰੂ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਨੂੰ ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਭਗਵਾਨ ਲਕੁਲਿਸ਼, ਅਠਾਈਵਾਂ ਅਵਤਾਰ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
"ਭਗਵਾਨੰਦ" (ਕੋਪ, 2000)। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਵਾਨੰਦ ਨੂੰ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਤੱਕ ਊਰਜਾ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ "ਯੋਗਿਕ ਹੱਥਰਸੀ", ਭਾਵ, ਧਿਆਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੱਥਰਸੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
(ਏਲੀਅਸ, 2002)।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੁਦ 1960 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲਾ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਜੋਂ ਅਮਰੀਕਾ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ 1970 ਵਿੱਚ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ, ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਯੋਗਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਦਾ ਵਰਣਨ (1981) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ:
192
ਆਸਣ 193 ਉੱਪਰ

[D] ਹਠ ਯੋਗ ਆਸਣਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਤ ਅਭਿਆਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਿਆ
ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਹਿੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ

ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਕਦੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਜੋ
ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ
ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਗਤੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਸਵੇਰ-ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹਿੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਵਹਿ ਰਹੀ ਗਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਲੜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ- ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ "ਆਸਣ" [ਭਾਵ, ਆਸਣ] ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ ਸਨ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਾ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਵੀ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲਵਾਨੰਦ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ (ਦੇਸਾਈ, 1981 ਵਿੱਚ): ਇਹਨਾਂ ਅਣਗਿਣਤ ਆਸਣਾਂ, ਹਰਕਤਾਂ ਅਤੇ ਮੁਦਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ
[ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ] ... ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਾਪਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ
ਇੱਕ ਯੋਗੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਣ ਦੀ ਊਰਜਾ ਜਾਗ ਗਈ ਹੈ....
ਇਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਜਾਗਰਣ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ।
ਦੇਸਾਈ ਨੇ ਯੋਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ "ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ" ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ। ਇਹ ਨਾਮ ਉਸਦੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ-ਰਿੱਤ ਨੇ ਇਸ ਖੋਜ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਮੰਨਿਆ।
ਉਸ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੇਸਾਈ ਨੇ 1970 ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਆਸ਼ਰਮ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ 1975 ਵਿੱਚ ਪੈਨਸਿਲਵੇਨੀਆ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਆਸ਼ਰਮ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਸੈਂਟਰ ਫਾਰ ਯੋਗਾ ਐਂਡ ਹੈਲਥ 1983 ਵਿੱਚ ਮੈਸੇਚਿਉਸੇਟਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਉੱਤਰੀ ਅਮਰੀਕਾ, ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਨ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਂਦਰਾਂ ਤੋਂ, ਯੋਗੀ ਦੇਸਾਈ (ਜਾਂ "ਗੁਰੂਦੇਵ") ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਲਾਭ ਲਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ:
ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੱਸੋ, "ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵਾਂਗਾ- ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੱਲ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ
"ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਵਾਂ"...
ਗੁਰੂ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ (De-
ਸਾਈ, 1985)।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਚੇਲੇ ਰਾਜੇਂਦਰ (1976) ਨੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਮਝਾਇਆ:
ਗੁਰੂਦੇਵ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਨਸੀ ਪਿਆਰ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ - ਸਿਰਫ਼ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ
ਇਹ। ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹੇ ਜੋੜੇ ਦਰਮਿਆਨੀ ਸੈਕਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।
ਆਪਣੀ ਸਾਧਨਾ ਦੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਮੋੜੇ ਬਿਨਾਂ ਜੀਵਨ।
ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
194 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਇਹਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਲਾਇਲ-ਅਲ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ
[i] ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਆਤਮ-ਇੱਜ਼ਤ ਦੇ ਪਲ ਵਿੱਚ [ਇੱਕ ਆਸ਼ਰਮ ਨਿਵਾਸੀ-
dent] ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਇਰਾਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਰਾਜੇਂਦਰ, 1976)।
ਦਰਅਸਲ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਾਗਲ ਹੋ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।"
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਹਾਕਾ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਣਵਿਆਹੇ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੇਸਾਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੁਟਾਲੇ ਵਿੱਚ ਫਸਿਆ ਪਾਇਆ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਾਦ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ "ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਸ਼ੀਲ ਸੂਝ" ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ... ਗ੍ਰਹਿਣਸ਼ੀਲ ਭਾਂਡਿਆਂ ਨੂੰ।
ਉਸਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ (ਕਾਰਲਸਨ, 2002a)। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਸਨੇ 1994 ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਜਾਂ, ਹੋਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਉਸਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਸ਼ਾਨਦਾਰ!!
ਉਸ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਟੀਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ, "ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਸਾਬਕਾ ਆਸ਼ਰਮ ਨਿਵਾਸੀ ਹਨ।" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ "ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਮਾਡਲ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਪਹਿਲਾ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਯੋਗ ਆਸ਼ਰਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪੈਰਾਡਾਈਮ ਵੱਲ ਤਬਦੀਲੀ" (ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ,

2003).
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ "ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਟੀਮਾਂ" ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਈ ਵਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੋਗ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ। ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਸਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੈ।

* * *

ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ, ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਦੇਸਾਈ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਹੁਣ ਹਰ ਸਾਲ 15,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਯੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਦੀਪਕ ਚੋਪੜਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ "ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਧਿਆਪਕ" ਬਣਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
(ਕੋਹੇਨ, 2000a)। ਉਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਾਲਟ ਸਪ੍ਰਿੰਗਜ਼, ਫਲੋਰੀਡਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ।
ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ www.amrityoga.com 'ਤੇ ਦੇਸਾਈ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਜੀਵਨੀ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਸੈਂਟਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਜਾਂ ਘੁਟਾਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।
(ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, www.kri 'ਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।)
palu.org ਕਿ ਦੇਸਾਈ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।) ਦਰਅਸਲ, ਉਸ ਨਵੀਂ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਉਹ ਆਸਣ 195 'ਤੇ ਹੈ

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਡੂੰਘੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ "ਗੁਰੂਦੇਵ" - ਭਾਵ, "ਪਿਆਰੇ ਗੁਰੂ" ਜਾਂ "ਦੈਵੀ ਗੁਰੂ"
- ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਿਖਰ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ, ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਨੌਜਵਾਨ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੋਜੀਆਂ ਦੀ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਨਵੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੀ, ਸਿਰਕੇ ਵਰਗੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪਰੋਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਕਸਰ ਉਸ ਖੱਟੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ।

ਅਧਿਆਇ XXIV

ਸੋਡੋਮੀ
ਅਤੇ ਅਮੂਰਾਹ

ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿੱਧਾ ਪਾਈਪ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ-
ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ
[ਅਖੌਤੀ] ਪੰਥ ਅੱਜ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੱਲ੍ਹ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗਾ (ਗੀਸਲਰ,
1991).
ਇੱਕ [ਅਖੌਤੀ] ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਪੰਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾ-
ਕਿਸੇ ਸਮਾਜਿਕ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਕੇ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ
ਸਮੂਹ....
ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਕਦੇ ਚਲੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਭਿਆਨਕ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਣਗੇ
ਉਹਨਾਂ (ਹਸਨ, 1990)।

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਖੌਤੀ ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਚਨਚੇਤ ਨੇਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਹਿਪਨੋਟਿਕ ਜਾਪ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਸੁਝਾਉਣ ਵਾਲੀ, ਟ੍ਰਾਂਸ ਵਰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਉਂਗਲੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਕਸਰ ਇੱਕ "ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਏਜੰਡਾ" ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
196
ਸੋਡੋਮੀ ਅਤੇ ਅਮੂਰਾਹ 197

ਸਮੂਹ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਅਕਸਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੈਕਸ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘੰਟੇ ਸੰਗਠਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ("ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਵਿਅਸਤ ਰੱਖੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੋਚਣ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ" [ਹਸਨ, 2000]।) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ "ਦੁਨੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਹੈ", ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ "ਵਿਚਾਰਾਂ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ" ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਰਪਿਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਵੀ ਸਹੀ ਡਾਕਟਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਘਾਟ, ਅਤੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਡਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਸਮੂਹ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਅਪੋਕੈਲਿਪਟਿਕ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਪਰਦਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਤਬਾਹੀ ਤੋਂ "ਬਚਾਇਆ" ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮੂਹ, ਯਾਨੀ ਕਿ, "ਇੱਕ, ਸੱਚਾ ਰਸਤਾ" ਹੈ, ਜੋ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਛੱਡਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਡਰ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਜੋ ਪੈਰੋਕਾਰ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨੇਤਾ ਤੋਂ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਜਾਣ, ਜਾਂ "ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਜਾਣ" ਦਾ ਜੋਖਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ....
ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਦੇ ਉਲਟ, ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ (ਬਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਰ-
ਚੇਨ, 2002)।
ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨੇਤਾ ਬਾਰੇ, ਫਿਰ:
ਇੱਕ ਪੋਪ... ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਈ ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ....
ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਜੌਨ ਹੈਨਰੀ ਨਿਊਮੈਨ, ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਨ੍ਹੀਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪਰਿਵਰਤਨ, ਡੀ-

ਇੱਕ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ... : “[ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਪੋਪ] ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਦੇਵਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਤਲਬ ਦੇ ਜ਼ਾਲਮ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ” (ਕੋਰਨਵੈੱਲ, 1999)।
ਉਸ "ਰੱਬ" ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਚੱਕਰ ਲਈ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਜੜ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਦੂਰੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਹੋਵੇ: 198 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦੇਣਾ

ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ [ਕਿ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪਾਦਰੀ] ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਨ-
ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੰਵੇਦਕ (ਬੋਸਟਨ ਗਲੋਬ, 2003 ਵਿੱਚ)।
ਪੋਪ ਪਾਇਸ ਨੌਵੇਂ ਦੁਆਰਾ 1870 ਵਿੱਚ ਪੋਪ ਦੀ ਅਪੂਰਣਤਾ (ਸਿਧਾਂਤ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ) ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ "ਸੰਪੂਰਨਤਾ" ਦੀ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਹਾਲੀਆ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਪੂਰਵਜ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ:
ਦਸਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਢੰਗੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਪੋਪ (ਜੌਨ ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ) ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਮਰਦੇ ਹਨ a
ਦਹਾਕੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵਿਆਹੀ ਔਰਤ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ (ਵਿਲਜ਼, 2000)।
ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਮਰ ਗਿਆ, ਪਰ....
ਜੌਨ ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਕ ਰਖੇਲਾਂ, ਰੇਨ- ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਯੁੱਗ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ
ਹੋਲੀ ਸੀ (ਐਲਨ, 2004)।
“ਉਸਦੀਆਂ ਰਖੇਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ।” ਕਿੰਨੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ?
ਕੁਝ ਪੋਪਾਂ ਕੋਲ ਪੂਰੀ ਕਿਸਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਸੇਂਟ ਆਗਸਟੀਨ ਨੇ ਵੀ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਿਤਾ ਬਣਾਇਆ, ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਲਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ।
ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਮੈਨੀਚੀਅਨ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ (ਵਿਲਜ਼, 2000)। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਗਿਆ - ਇੱਕ ਸੰਸਕਾਰ ਜੋ ਜੀਵਨ ਭਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੀਤੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ (ਵਿਲਜ਼, 1972)। ਪੁਜਾਰੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਵੀ ਇੱਕ ਮੱਧਯੁਗੀ ਮੰਗ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸੀ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚਰਚ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਔਲਾਦ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਣ:
[ਚਰਚ ਦੇ] ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ। ਪਹਿਲੇ ਪੋਪ, ਸੇਂਟ ਪੀਟਰ, ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਪੋਪ ਐਨ-

ਅਸਟਾਸੀਅਸ ਪਹਿਲਾ ਪੋਪ ਇਨੋਸੈਂਟ, ਪੋਪ ਸਰਜੀਅਸ III ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ।
ਪੋਪ ਜੌਨ XI ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪੋਪ ਥੀਓਡੋਰ I ਇੱਕ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ
ਬਿਸ਼ਪ (ਬਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਰਕੇਟ, 2002)।
ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, 1980 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਚਰਡ ਵੈਗਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਪੁਜਾਰੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧੇ "ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਲਿੰਗੀ ਸਨ।" ਸਰਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੇ "ਔਸਤਨ 226 ਸੈਕਸ ਸਾਥੀ ਸਨ, ਇੱਕ ਸੰਖਿਆ-
"ਬੇਅਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 22% ਕੋਲ 500 ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨ" (ਵਿਲਜ਼, 2000)।
ਹੈਰਾਨ ਹੋ? ਜਾਂ: ਸੋਚੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਸਾਥੀ ਹੁੰਦੇ!
ਸੋਡੋਮੀ ਅਤੇ ਅਮੂਰਾਹ 199

ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੇਦੀ ਦੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ, ਭਰਮਾਇਆ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਚਰਚ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ।
ਨਾ ਹੀ ਪਿੱਛੇ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਹੀ ਡਾਕਟਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ? ਨਹੀਂ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਥੈਰੇਸ ਆਫ਼ ਲਿਸੀਅਕਸ (1873 - 1897) ਹੋ, ਜਿਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ-ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਔਰਤ ਨੇ ਸੰਕਟਕਾਲੀ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਦੌਰੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੁਝਾਅ ਤੋਂ ਵੀ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕੁੱਲ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਆਵੇ, ਅਤੇ ਟੀਕਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ-
ਥੇਰੇਸ ਦੇ ਤਪਦਿਕ ਨਾਲ ਮਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੋਰਫੀਆ ਦੇ ਸੰਕੇਤ (ਫੁਰਲੌਂਗ,
1987).
ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, 1930 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ, ਆਇਰਲੈਂਡ ਦੇ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੀ ਇੱਕ ਕੁੜੀ, ਜਿਸਨੂੰ "ਸਿਸਟਰਜ਼ ਆਫ਼ ਮਰਸੀ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ:
ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੋੜੇ ਸਨ.... ਮੈਂ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਤੁਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ

ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਵੇਰੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਭਾ ਵੇਲੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ
ਮੈਂ ਨੌਂ ਕੁ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਸੀ - ਮੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗੰਢ ਸੀ ਬਾਂਹ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਪੋਲਟੀਸ ਲਗਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸਨ
ਡਾਕਟਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ (ਰੈਫਟਰੀ ਵਿੱਚ)
ਅਤੇ ਓ'ਸੁਲੀਵਾਨ, 2001)।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਸੇਚਿਉਸੇਟਸ ਵਿੱਚ ਨਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ:
ਮੈਂ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੈਡਿਲੈਕਸ ਵਿੱਚ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਦੇਖਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ-
ਨਨਾਂ ਕੋਲ ਪੂਰਾ ਸਿਹਤ ਬੀਮਾ ਕਿਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣਾ
ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ (ਬੋਸਟਨ ਵਿੱਚ) ਹੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ
ਗਲੋਬ, 2003)।
ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵੀ ਇਮਾਨਦਾਰ ਜਵਾਬ ਮਿਲਣ ਲਈ, ਸੰਗਠਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਮੁਫ਼ਤ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ? ਬ੍ਰਹਮ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਕਾਰਡੀਨਲਾਂ ਨੇ ਚਰਚ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪੋਪ ਨੂੰ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ
ਘੁਟਾਲੇ ਤੋਂ - ਮਾੜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ
ਜਨਤਕ (ਬੇਰੀ ਅਤੇ ਰੇਨਰ, 2004; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।
ਇਮਾਨਦਾਰ ਗਲਤੀਆਂ, ਅਯੋਗਤਾ, ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ
ਗਲਤ ਕੰਮ ਸਾਰੇ ਉੱਚ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਘਿਣਾਉਣੇ ਹਨ [ਦੇ
ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ]। ਸਭ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਢੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੇ-
ਬਰਾਬਰ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਕਿ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰ 200 ਗੁਰੂ ਹਨ

ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਿਹਰਬਾਨ.... ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ
ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ। ਸੱਤਾ ਦੇ ਚੱਕਰ ਬੰਦ ਹਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਤੰਗ-
ਬਿਸ਼ਪਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ.... ਗੁਪਤਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ- ਵਿਚਕਾਰ ਇਨਸੂਲੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਤ
ਇੱਕ ਜੋ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਪਰਤਾਏ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਡੋਇਲ,

2003).
ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ? ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ।
ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਜੇਸੁਇਟ ਪੀਅਰੇ ਟੇਲਹਾਰਡ ਡੀ ਚਾਰਡਿਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਵਿੱਤਰ ਦਫ਼ਤਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕਸੁਰਤਾ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੇ ਉਸਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੁੱਖ ਕੰਮ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹਨ
ਲੱਖਾਂ ਪਾਠਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕਾਰਲ ਰੇਹਨਰ, ਜਿਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਅਤੇ ਯਵੇਸ ਕੌਂਗਰ, ਜਿਸਨੇ ਭੂਮਿਕਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ
ਇੱਕ ਵਿਕਸਤ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਵਿੱਚ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
1950 ਦਾ ਦਹਾਕਾ ਪਾਈਅਸ XII ਦੁਆਰਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਬੇਰੀ ਅਤੇ
ਰੇਨਰ, 2004)।
ਉਸੇ ਬੌਧਿਕ ਜ਼ੁਲਮ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਡੀ ਚਾਰਡਿਨ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਾਵਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਰਿਟਰੀਟ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾ ਚੁਣਿਆ। ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਜੇਸੁਇਟ ਨੇ ਟੇਲਹਾਰਡ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਤੁਲਨਾ "ਸਟਾਲਿਨਵਾਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ" (ਕੋਰਨਵੈੱਲ, 1999) ਨਾਲ ਕੀਤੀ।
ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ [1950 ਅਤੇ 60 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ] ਸੀ
ਵੈਟੀਕਨ II ਕੌਂਸਲ] [ਸੂਚਕਾਂਕ] 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਾਪ ਹੈ
ਵਰਜਿਤ ਕਿਤਾਬਾਂ] ਸੂਚੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੋਲਟੇਅਰ, ਰੂਸੋ,
ਕਾਂਤ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਡਾਰਵਿਨ (ਸੇਨੋਟ, 1992)।
[ਟੀ] ਉਹ ਆਧੁਨਿਕਤਾ-ਵਿਰੋਧੀ ਸਹੁੰ, [ਪੋਪ ਪਾਇਸ ਐਕਸ ਦੁਆਰਾ 1910 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ]
ਅਤੇ] ਅੱਜ ਤੱਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਆਰਡੀ- ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਹੈ। ਨੈਂਡਸ ... ਸਾਰੇ ਪੋਪ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ-ਅਜਿਹੇ ਅਰਥਾਂ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਤੀ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਂਤੀ
ਪੋਪ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਖਿਆ.... ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵੀ। ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ
ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ

ਰੋਮ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਹ ਅਰਥ ਵੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਇਸਨੂੰ ਸੋਧਿਆ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਰਵਾਇਤੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ
ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਰੂਪ ਸੀ
ਵਿਚਾਰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜੋ ਫਾਸ਼ੀਵਾਦੀ ਅਧੀਨ ਵੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ
ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਸ਼ਾਸਨ (ਕੋਰਨਵੈੱਲ, 1999; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।
ਸੋਡੋਮੀ ਅਤੇ ਅਮੂਰਾਹ 201

ਨਾ ਹੀ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ:
ਆਪਣੇ ਪੋਪ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, [ਜੌਨ ਪੌਲ II, ਕੈਰੋਲ ਵੋਜਟੀਲਾ]
ਸਵਿਸ ਪਿਤਾ ਹੰਸ ਕੁੰਗ ਦਾ ਅਧਿਆਪਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਜਿਸਨੇ ਪੋਪ ਦੀ ਅਪੂਰਣਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ.... 1997 ਵਿੱਚ ਵੋਜਟਿਲਾ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਲੰਕਾ ਦੇ ਲੇਖਕ-ਪੁਜਾਰੀ ਟਿਸਾ ਨੂੰ ਛੇਕ ਦਿੱਤਾ
ਰੋਮਨ ਸਿਧਾਂਤਕ ਕੱਟੜਤਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਲਸੂਰੀਆ: ਬਾਲਸੂਰੀ-
ਯਾ ਦੀ ਲਿਖਤ ਨੇ ਮੂਲ ਪਾਪ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਕੁਆਰਾਪਣ (ਕੋਰਨਵੈੱਲ, 1999)।
ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ:
ਰੋਮ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਹਿਟਲਰ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਕਾਂਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ; ਫਿਊਹਰਰ ਉਸਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ
ਚਰਚ, ਭਾਵ, ਉਸਨੂੰ ਛੇਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ (ਲੇਵੀ, 2000)।
ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋ? ਠੀਕ ਹੈ.... ਦੋ ਔਰਤਾਂ, ਆਪਣੇ ਪਾਦਰੀ ਦੇ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਝਾਅ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ
ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ
ਇੱਕ ਪਲੀ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਲਾਜ ਕੇਂਦਰ। ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਸੀ
ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਂਗਲੀ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਸੀ- ਜਦੋਂ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ
ਬਿਸ਼ਪ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸਗੋਂ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ।
ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸਦਾ ਜਨਤਕ ਮੁੱਦਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ (ਬੇਰੀ, 1992)।

ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੱਤਰਕਾਰ ਮਾਈਕਲ ਹੈਰਿਸ (1991) ਨੇ ਕਥਿਤ ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਇੱਕ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਜਨਤਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਨਿਊਫਾਊਂਡਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚੀਅਨ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਦੇ ਮਾਊਂਟ ਕੈਸ਼ੇਲ ਅਨਾਥ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਵਰ-ਅਪ ਬਾਰੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ:
[T]ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਤਾਕਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ
ਆਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦੇਣਗੇ
ਇਸ ਘਿਣਾਉਣੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ।
ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ [ਮਈ 2002 ਵਿੱਚ] ਕਾਰਡੀਨਲ ਆਸਕਰ ਰੋਡਰਿਗਜ਼
ਹੋਂਡੁਰਸ ਦੇ ਮਾਰਾਡੀਆਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਅਗਲੇ ਪੋਪ ਬਣਨ ਲਈ, ਅਮਰੀਕੀ [ਪੀਡੋਫਿਲੀਆ] ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ-
ਭੈਣ। ਉਸਨੇ ਅਮਰੀਕੀ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ "ਅਤਿਆਚਾਰ" ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ
ਚਰਚ.... “ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ ਭਿਆਨਕਤਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ [ਦੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੇ ਸਨਮਾਨ 'ਤੇ ਹਮਲੇ] ਜੋ 202 ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ

ਮੈਂ ਨੀਰੋ ਅਤੇ ਡਾਇਓਕਲੇਟੀਅਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ, ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਦਾ
"ਸਟਾਲਿਨ ਅਤੇ ਹਿਟਲਰ" [ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ]....
ਮੈਕਸੀਕੋ ਸਿਟੀ ਦੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੋਰਬਰਟੋ ਰਿਵੇਰਾ ਕੈਰੇਰਾ... ech-
ਅਮਰੀਕੀ ਸੰਕਟ ਬਾਰੇ ਓਈਡੀ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ। “ਸਿਰਫ਼ ਨਹੀਂ
ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਪਰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇੱਕ
'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਯੋਜਨਾ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ
ਚਰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ। ਕੁਝ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਸੰਗਠਿਤ ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਹੋਂਦ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ
(ਐਲਨ, 2004)।
ਸਿਨਸਿਨਾਟੀ ਦੇ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਡੈਨੀਅਲ ਪਿਲਾਰਕਜ਼ਿਕ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਮੀਡੀਆ ਐਕਸਪੋਜਰ ਨੂੰ ਚਰਚ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ "ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਦਲਾਖੋਰੀ" ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਫਾਦਰ ਚਾਰਲਸ ਫਿਓਰ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਈਸਾਈ-ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਉਦਾਰਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੀਡੋਫਾਈਲਾਂ ਨੂੰ

ਪੁਜਾਰੀ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਮਿਊਨਿਸਟਾਂ ਦਾ ਸਫਾਇਆ
ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਗਠਨ (ਬਰੂਨੀ ਅਤੇ) ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ।
ਬਰਕੇਟ, 2002)। ਅਤੇ 2002 ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਜੋਸਫ਼ ਰੈਟਜ਼ਿੰਗਰ (ਹੁਣ ਪੋਪ ਬੇਨੇਡਿਕਟ XVI) ਨੇ ਆਪਣੇ, ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਆਸਾਨ "ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸਿਧਾਂਤ" ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ, ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ "ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਮੁਹਿੰਮ" ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ।
[ਵੈਟੀਕਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਓਰਾਜ਼ੀਓ] ਪੈਟਰੋਸਿਲੋ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ
ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਮੁਹਿੰਮ: “ਮੇਸੋਨਿਕ ਲਾਜ,” “ਯਹੂਦੀ ਲਾਬੀਆਂ,” ਅਤੇ “ਦੇ ਸਮੂਹ
"ਆਜ਼ਾਦ ਸੋਚ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਨੈਤਿਕਤਾ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਲਿੰਗੀ (ਐਲਨ, 2004)।
ਪਰ "ਅਪਵਿੱਤਰ", ਮਾਹਵਾਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵੀ, ਠੀਕ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਜ਼ਾਲਮ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਅਣਉਚਿਤ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਲਈ ਬਲੀ ਦੇ ਬੱਕਰੇ ਲੱਭਣ ਲਈ ਬੇਤਾਬ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਮਲਿੰਗੀਆਂ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਰੁਕੋ - (ਹਾਸ!) "ਆਜ਼ਾਦ ਚਿੰਤਕਾਂ" ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰੋ -? ਜਦੋਂ ਧਰਮ-ਯੁੱਧ, ਜਾਦੂ-ਟੂਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਵੀ, ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ "ਪੀੜਤ" ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹੋ।
ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਬੀ ਗੁਰੂ-ਆਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੀਡੀਆ ਐਕਸਪੋਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਵੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਕਿ "ਰੱਬ-ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਚਰਚ" ਅਤੇ ਇਸਦੇ "ਸ਼ੈਤਾਨੀ" ਮੁਕਾਬਲੇਬਾਜ਼ ਦੋਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਬੇਨਕਾਬ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਫ੍ਰੀਮੇਸਨਜ਼, ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮਲਿੰਗੀਆਂ - "ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ" - ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇੱਕ "ਏਸ਼ੀਅਨ-ਵਿਰੋਧੀ" ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਸਾਜ਼ਿਸ਼" ਦਾ ਸਰੋਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ!
ਸੋਡੋਮੀ ਅਤੇ ਅਮੂਰਾਹ 203

(ਨੋਟ: ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਚੇਤ ਯਤਨ ਦੇ ਵੀ, ਇਹ
ਇਹ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਗਭਗ 45% ਅੰਕੜੇ ਪੱਛਮੀ ਹਨ। "ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ" ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਬੀ ਦਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਗੁਰੂ-ਚੇਲਾ ਵਰਤਾਰਾ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪੂਰਬ ਤੋਂ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ

ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਦੇ ਅਭਿਆਸੀਆਂ ਦੇ "ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ" ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ-ਉਮਰ ਪੱਛਮ ਨਾਲੋਂ ਪੂਰਬ ਤੋਂ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 50/50 ਦੇ ਨੇੜੇ ਵੰਡ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਫ੍ਰੀਮੇਸਨਜ਼, ਯਹੂਦੀਆਂ, ਗੇਅ ਜਾਂ ਹਰ-ਮੈਫ੍ਰੋਡਾਈਟਸ [cf. ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ] ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਵਰਗੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਿੱਥੇ ਗੁਰੂ-ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ" ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਰਗਾਂ ਵਿੱਚ "ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ" ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ।)
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਥਿਤ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੋਸ਼ਰ ਬੁੱਚੜਖਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਪੇਸ਼ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਨੂੰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ 'ਤੇ "ਯਹੂਦੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਹਮਲੇ" ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਧਾਰਮਿਕ ਅਭਿਆਸ (ਸਾਈਮਨ, 2004 ਵਿੱਚ) ... ਓਏ ਵੇ!
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੇ "ਪੰਥਵਾਦੀ" ਰੁਝਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਦਾ ਹੈ, "ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ" ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਾ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਧਰਮ ਛੱਡਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:
ਓਲਮ ਹਾ-ਬਾ [ਭਾਵ, ਮਸੀਹਾ ਯੁੱਗ] ਵਿੱਚ, ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ
ਯਹੂਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ
ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਧਰਮ ਹੈ (ਰਿਚ, 2001)।
ਪਰ, ਪੂਰੀ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ "ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸਮੂਹ" ਕੰਪਲੈਕਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੀ ਕੋਈ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ "ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਧਰਮ" ਹੈ! ਜੇ ਇਹ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ "ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ" ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ?
ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਗੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਮੂਰਖਤਾ, ਦੋਸ਼-ਪ੍ਰੇਰਕ ਅਤੇ ਪਾਗਲਪਣ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ, ਬਰੂਨੀ ਦਾ ਅਧਿਆਇ 2 ਅਤੇ
ਬਰਕੇਟ (2002) ਦੀ "ਏ ਗੋਸਪੇਲ ਆਫ਼ ਸ਼ੈਮ" ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੁਸੰਗਤ ਅਤੇ ਸੂਝਵਾਨ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ ਬੇਝਿਜਕ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਪਕ ਪਾਪਾਂ ਦੀਆਂ ਮੀਡੀਆ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਿਤਾਬ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿਆਖਿਆ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਿਨਸੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਰਕਾਂ ਬਾਰੇ ਮਿਲੀ ਹੈ ਜੋ ਪੀਡੋਫਿਲਿਕ ਰੁਝਾਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੀ ਅਮਰੀਕੀ ਮੀਡੀਆ ਦੁਆਰਾ

ਕੈਥੋਲਿਕ ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅੰਡਰ-ਪੋਰਟਿੰਗ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਉਸੇ ਮੀਡੀਆ ਵਿੱਚ "ਕੈਥੋਲਿਕ-ਵਿਰੋਧੀ ਪੱਖਪਾਤ" ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।
204 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਸਦੀਵੀ ਔਰਤ-ਨਫ਼ਰਤ, ਗਿਣੇ-ਮਿਥੇ ਸੱਤਾ-ਹਥਿਆਰ, ਆਮ "ਸੱਚਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਜ਼ਿੱਦੀ ਵਿਰੋਧ" ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਿਆਪਕ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਲਈ, ਗੈਰੀ ਵਿਲਜ਼ (2000) ਦੁਆਰਾ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੋਪਲ ਪਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਉਸੇ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀ-ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਉੱਚ ਨੇਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਤੱਕ, ਕੌਰਨਵੈਲ (1999) ਹਿਟਲਰ ਦੇ ਪੋਪ ਅਤੇ ਲੇਵੀ (2000) ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੀ ਜਰਮਨੀ ਵੇਖੋ। ਵੈਟੀਕਨ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ "ਨਾਜ਼ੀ ਤਸਕਰੀ" ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਲਈ, ਐਰੋਨਜ਼ ਅਤੇ ਲੋਫਟਸ (1998) ਅਣਹੋਲੀ ਟ੍ਰਿਨਿਟੀ ਵੇਖੋ:
[ਅੰਤੇ] ਪਾਵੇਲਿਕ... "ਸੁਤੰਤਰ" ਦਾ ਪੋਗਲਾਵਨਿਕ ਸੀ
ਕਰੋਸ਼ੀਆ, ਜਰ- ਵਿੱਚ ਫੂਹਰਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ। ਉਸਨੇ ਮੌਤ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਲੂ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਸੀ।
ਲਗਭਗ ਅੰਤ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਰਮਨ ਫਰੈਂਚ ਸਨ-
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਢਾਹ ਦੇਣਾ....
ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਉਲਟ-ਪੁਲਟ ਵਿੱਚ, [ਪਾਵੇਲਿਕ] ਨੇ
ਜਰਮਨ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲ "ਨਰਮ" ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਫਿਊਹਰਰ, ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਦਾ ਹੈ-
ਇਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉਸਨੇ ਯਹੂਦੀ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਰੋਸ਼ੀਆ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹੇ
ਰੀਕ....
ਕਾਤਲ ਉਸਤਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪੋਪ ਦਾ ਆਪਣਾ ਰਵੱਈਆ
[ਅੱਤਵਾਦੀ ਨੈੱਟਵਰਕ] ਦਾ ਆਗੂ ਸਿਰਫ਼ ਅਣਗਹਿਲੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ...
ਪਾਈਅਸ [XII] ਨੇ ਖੁਦ ਪਾਵੇਲਿਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਿੱਜੀ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਦੁਬਾਰਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਹੋਲੀ ਸੀ ਕੋਲ ਭਰਪੂਰ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸੀ- ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੱਤਿਆਚਾਰਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।
ਨਾ ਹੀ ਹਿਟਲਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਪੋਪ ਦੇ ਚੁੱਪ ਆਚਰਣ ਦੇ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸਨ:
ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ... ਕਿ ਜੇਕਰ ਚਰਚਾਂ ਕੋਲ ਆਪ-

ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਕਤਲੇਆਮ ਅਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜਮਾਂਦਰੂ ਪਾਗਲਾਂ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ,
ਕੋਈ ਅੰਤਿਮ ਹੱਲ ਨਾ ਹੁੰਦਾ (ਕੋਰਨਵੈੱਲ, 1999 ਵਿੱਚ)।
ਜੇਕਰ [ਪਾਈਅਸ XII] ਨੂੰ ਵੈਟੀਕਨ ਬਾਹਰੀ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਲੈਣਾ ਹੈ- ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਘਰਾਂ ਵਜੋਂ ਮੁੱਖ ਧਾਰਮਿਕ ਇਮਾਰਤਾਂ
ਜਰਮਨੀ ਦਾ ਰੋਮ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ, ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਘਰਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਦੋਸ਼
ਨਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਉਸਤਾਸ਼ [i] ਅਪਰਾਧੀ (ਕੋਰਨਵੈੱਲ, 1999)।
ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੇਟੀਮੀਆ ਸਪਿਜ਼ੀਚਿਨੋ, ਜੋ ਕਿ ਰੋਮ ਦੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਜਰਮਨ ਰੈਂਕਅੱਪ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਤੋਂ ਬਚੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਨੇ 1995 ਵਿੱਚ ਬੀਬੀਸੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ:
ਸੋਡੋਮੀ ਅਤੇ ਅਮੂਰਾਹ 205

ਮੈਂ ਆਸ਼ਵਿਟਜ਼ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ,
ਦੋ ਭੈਣਾਂ, ਇੱਕ ਭਤੀਜੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਰਾ। ਪਾਇਸ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਕੋਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਸਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਰੋਮ ਤੋਂ ਬਚ ਕੇ ਪੱਖਪਾਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਸਹੀ ਖੇਡਿਆ
ਜਰਮਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਇਆ
ਨੱਕ। ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਪੋਪ ਸੀ, ਇੱਕ ਜਰਮਨ-ਪੱਖੀ ਪੋਪ।
ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਜੋਖਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੋਪ ਹੈ
ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਾਂਗ, ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਾਇਆ
ਬੱਚਾ। ਕੁਝ ਨਹੀਂ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜਦੋਂ "ਸ਼ੈਤਾਨ" ਪਵਿੱਤਰ ਮਨੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪੀਡੋਫਿਲੀਆ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ - "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੰਮ" ਕਰਨ ਲਈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਬਚਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਬਚਾਅ, ਦਰਅਸਲ, ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਤਾਬ ਅਤੇ ਲੇਖਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ:
[W]e [ਕੈਥੋਲਿਕ-ਵਿਰੋਧੀ] ਮੀਡੀਆ ਉੱਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ (ਕਾਰਡੀਨਲ ਬਰਨਾਰਡ ਲਾਅ, [ਬੋਸਟਨ ਗਲੋਬ, 2003] ਵਿੱਚ)।
ਕੀ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੈਕਸ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਗਰਭ ਨਿਰੋਧ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਵਿਭਚਾਰ, ਗਰਭ ਨਿਰੋਧ ਅਤੇ ਸਮਲਿੰਗੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ "ਮਰਦ ਪਾਪ" ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗਾ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੁਜਾਰੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, [ਚਰਚ ਦੇ] ਆ- ਦੇ ਸਮਾਨ।
ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੈਕਸ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਤੀ ਥੋਰੀਟੇਰੀਅਨ ਰਵੱਈਆ (ਬੇਰੀ,
1992).
ਪਾਇਸ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ... ਨੇ ਜਨਮ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਨੂੰ ਗੂੰਜਾਇਆ
ਕਲਾਸਰੂਮਾਂ, ਪੈਂਫਲੇਟਾਂ, ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ
ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਿਸਟੀਰੀਕਲ ਜ਼ਿੱਦ। ਗਰਭ ਨਿਰੋਧ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਪਾਪ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਪਛਤਾਵਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਭਿਆਸੀ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ (ਵਿਲਜ਼, 2000)।
ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਸੰਭੋਗ ਵਰਜਿਤ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਸਾਰੇ
ਉਤੇਜਨਾ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਸਿਵਾਏ ਮੈਨ-ਆਨ-ਟੌਪ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ। ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਨਾਲ ਐਕਟ
ਟੀਚਾ [ਭਾਵ, ਗਰਭਪਾਤ] ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਢੰਗ ਹੋਣਾ ਸੀ
ਫਾਂਸੀ (ਵਿਲਜ਼, 1972)।
ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਕੈਥੋਲਿਕ ਰੂਲੇਟ" (ਭਾਵ, ਗਰਭ ਨਿਰੋਧ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੈਕਸ) ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ "ਫਾਂਸੀ" ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ - ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਸਕੇ:
206 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

[B] 1950 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਮਾਸ ਖਾਂਦੇ ਸੀ, ਤਾਂ
ਚਰਚ ਜਾਣ ਲਈ ਟੋਪੀ ਜਾਂ ਪਰਦਾ, ਜਾਂ ਕਮਿਊਨੀਅਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕੀਤਾ,
ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸੜ ਸਕਦੇ ਹੋ (ਬੋਸਟਨ ਗਲੋਬ, 2003 ਵਿੱਚ)। ਓਰਲ ਸੈਕਸ ਅਤੇ "ਮਾਸ ਖਾਣਾ," ਬਾਹਰ। ਟੋਪੀਆਂ ਪਾਓ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬੀਜ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟੋਗੇ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ -
ਡਾ. ਵਿਲੀਅਮ ਮਾਸਟਰਜ਼ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਅਠਾਨਵੇਂ
ਉਸ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਹੱਥਰਸੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ (ਵਿਲਜ਼, 2000)।
ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕਮਿਊਨੀਅਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਖਾਣਾ ਚੋਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ!
[ਦਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ] ਸਾਰੀ ਕਾਮੁਕ ਇੱਛਾਵਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।
ਲਾਗ, ਭਾਵ, ਦਸ ਹੁਕਮ] ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਅਧੀਨ
"ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਲਾਲਚ ਕਰਨ" ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਤਰੀਕਾ ਜੋ

ਪੇਟੂਪੁਣੇ, ਆਲਸ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬੀਪਣ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ- ਵਾੜ—ਅਪਰਾਧ ਜਿੱਥੇ, ਕੈਥੋਲਿਕ ਨੈਤਿਕਤਾਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਪੁਰਾਣੇ ਸਕੂਲ... ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ "ਮੌਤ-" ਸਨ।
ਤਾਲ।" ਮੈਂ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ-
ਇਸ ਸੋਚ ਦੀ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਿਆ (ਵਿਲਜ਼, 1972)।
ਕੀ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ? ਕੀ ਉਹ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਸਮਾਂ ਦੇ ਲੰਬੇ ਦਿਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੰਪਰਕ ਰੱਖਦੇ ਹਨ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ:
ਨਨਾਂ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਨਿਯਮਤ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਗਣ ਦੇ ਘੰਟੇ ਸਾਂਝੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ, ਭਗਤੀ ਅਭਿਆਸਾਂ, ਦੇਖਭਾਲ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ
ਕਾਨਵੈਂਟ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ, ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਭਾਰੀ ਬੋਝ, ਟ੍ਰੇਨ-
ਪਹਿਲੀ ਸੰਗਤ ਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਆਉਣਾ (ਜਾਂ ਮਈ ਜਲੂਸ, ਜਾਂ
ਪੁਸ਼ਟੀ), ਕੋਇਰ ਦੀ ਰਿਹਰਸਲ ਅਤੇ ਵੇਦੀ ਦੀ ਕੋਚਿੰਗ
ਮੁੰਡੇ.... ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਕਾਨਵੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ—ਨਾ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀਆਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ (ਵਿਲਜ਼, 1972)।
ਦੁਹਰਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਹਿਪਨੋਟਿਕ ਜਾਪ? ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਹਾਂ:
[ਚਰਚ] ਦੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਹਿਪਨੋਟਾਈਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਾਤੀਨੀਤਾ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿ
"ਹੋਕਸ-ਪੋਕਸ" ਮਾਸ ਵਿੱਚ "ਹੋਕ ਐਸਟ ਕਾਰਪਸ" ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ;
ਪਰ ਲਾਤੀਨੀ ਵਾਕਾਂਸ਼, ਅਕਸਰ ਤਾਲਬੱਧ, ਲਿਟਨੀ ਵਿੱਚ ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ
ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ, ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਗਈਆਂ, ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਐਂਟੀਫੋਨੀ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ
ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਪਲ ਕ੍ਰਾਈਜ਼ (ਸੈਂਕਟਸ, ਸੈਂਕਟਸ, ਸੈਂਕਟਸ), ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰੀ ਸੀ
ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਣ ਜਾਂ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਦੂ ਦੁਆਰਾ (ਵਿਲਜ਼, 1972)।
ਸੋਡੋਮੀ ਅਤੇ ਅਮੂਰਾਹ 207

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦਿਓ।

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਚਰਚ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ, ਇਸਦੇ ਸਮੂਹਾਂ, ਸੰਗਤ ਅਤੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ... ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਸਦੀਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਭੜਕਾਏ ਗਏ ਡਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕੋ, "ਮਰਦ ਪਾਪਾਂ" ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਹੱਲ ਕੀਤੇ ਮਰ ਕੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਯਾਨੀ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੱਚ ਹੁੰਦਾ।
ਪਵਿੱਤਰ ਚਰਚ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਛੇਕ ਦੇਣਾ? ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ:
[ਪੈਟੀ ਹੈਨਸਨ] ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਦੇਵਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ-
ਸੀਜ਼ ਆਫ਼ ਫੀਨਿਕਸ [ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਲਈ
ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੱਥੋਂ]। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੈੜੇ ਪੱਤਰ ਮਿਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਉਹ ਬੇਰਹਿਮ ਝੂਠੇ ਸਨ ਜੋ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਰਹੇ ਸਨ
ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਲਾਈਮਲਾਈਟ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਲਈ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ
ਨਕਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 3 ਵਜੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫ਼ੋਨ ਕਾਲ ਆਏ ਅਤੇ ਅਗਿਆਤ-ਮੌਤ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ (ਬਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਰਕੇਟ, 2002)।
ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੋਈ ਕਥਿਤ "ਪੰਥਾਂ" ਬਨਾਮ "ਜਾਇਜ਼" ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਨੇੜਿਓਂ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਓਨਾ ਹੀ ਘੱਟ ਅੰਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। (ਸੀਐਫ. “ਅਸੀਂ 'ਪੰਥ' ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਆਗੂ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਚਨਚੇਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ" [ਕ੍ਰੈਮਰ ਅਤੇ ਅਲਸਟੈਡ,
1993]। ਰਾਬਰਟ ਲਿਫਟਨ ਦੀਆਂ [1989] ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸਮੂਹ ਦੀਆਂ ਅੱਠ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵੀ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਨਿਰਣਾ ਕਰੋ ਕਿ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ 'ਤੇ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। "ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਭਾਰ" ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ "ਇਕਬਾਲ" ਅਤੇ "ਸਾਂਝ" ਦੀਆਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਧਰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਦੀਆਂ ਇਸਦੇ ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਉਸ ਸੰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ, ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਬਾਲ, ਹੱਥਰਸੀ ਤੱਕ ਫੈਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਖੁਲਾਸੇ ਦੀ ਉਸ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸਿਹਤਮੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਖੌਤੀ ਪੰਥ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਸਵੈ-ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਿਹਤਮੰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।) ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਅੰਤਰ ਪੋਪ ਜੌਨ ਪੌਲ ਦੁਆਰਾ ਮੈਕਸੀਓ ਦੇ ਪਿਤਾ ਮੈਸੀਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ

ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੀਜਨਰੀਜ਼ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਰਥਨ ਤੋਂ ਵੀ ਪਰੇ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ, ਉਸ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ - ਸਿਰਫ਼ ਧਰਮ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ - ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਗੁਆਉਣਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ:
ਆਪਣੀਆਂ ਜਿਨਸੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਲਈ ਮੈਸੀਲ ਦੀ ਚਾਲ
ਪੋਪ ਪਾਇਸ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਸੈਮੀਨਾਰੀਆਂ ਨੂੰ [ਦੱਸਿਆ] ਗਿਆ, 208 ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ

ਕੁਝ ਜਵਾਨੀ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ
ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਬੇਰੀ ਅਤੇ ਰੇਨਰ, 2004)।
ਜਾਂ, ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕੈਜੁਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਔਰਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੈਰਿਸ਼ ਪਾਦਰੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਆਪਣੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ:
ਮੈਨੂੰ [ਫਾਦਰ ਜੌਨ ਦੁਆਰਾ] ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸਦੀ ਸੈਕਸ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ
ਬਾਲਗਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ (ਵਿੱਚ
ਬੇਰੀ, 1992)।
ਜਦੋਂ ਫਾਦਰ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ [ਟਿਮ] ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ-
ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੌਖਿਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੈਕਸ....
ਪਿਤਾ ਜੇਅ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: “ਇਹ ਤੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ।
ਇਹ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹੈ। ਰੱਬ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਵੇਗਾ।" ਅਤੇ ਟਿਮ ਬੇ-
ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ (ਬਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਰਕੇਟ, 2002)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ (ਜਾਂ ਉਸਦੇ) ਆਪਣੇ ਹੀ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਚੇਲਿਆਂ 'ਤੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ "ਰੱਬ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ" ਲਾਈਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸ਼ਾਇਦ, ਹੋਰ "ਰੱਬ ਦੇ ਬੰਦਿਆਂ" ਦੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ, "ਨਿਰਦੋਸ਼ ਚਰਿੱਤਰ" ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ:
[ਫਾਦਰ ਬਰੂਸ] ਰਿਟਰ ਸੀ... ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਮਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ
ਟੇਰੇਸਾ....
ਜਦੋਂ ਫਾਦਰ ਬਰੂਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ [
ਗਲੀ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਕੋਵੈਂਟ ਹਾਊਸ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਹਾਇਕ
— “ਬਾਲ ਦੇਖਭਾਲ ਦਾ ਮੈਕਡੋਨਲਡਜ਼”], ਉਹ ਅਕਸਰ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਸਨ-

ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ "ਚਮਕ" ਜਾਂ "ਨਿੱਘੀ ਰੌਸ਼ਨੀ"। ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੜ-ਧਾਰਮਿਕ ਸ਼ਰਧਾ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਗੋਂ ਪਿਤਾ ਬਰੂਸ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਸੀ — ਇੱਕ
ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਪੰਥ ਜਿਸ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਹ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ-ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ (ਸੇਨੋਟ, 1992)।
"ਮਦਰ ਟੈਰੇਸਾ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਜਵਾਬ" ਉੱਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦਾ "ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਪਰਕ" ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੋਰ ਸਤਿਕਾਰਤ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਸ਼ ਆਪਣੇ ਕਥਿਤ ਅਵੇਸਲੇਪਣ ਦਾ ਘੱਟ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਏ ਹਨ:
ਪੁਜਾਰੀ ਗੁਦਾ ਸੰਭੋਗ, ਮੌਖਿਕ ਸੰਭੋਗ, ਸਮੂਹਿਕ ਸੰਭੋਗ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੜਾ ਦਿੱਤਾ, ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਚੱਟਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਣਨ ਅੰਗ (ਬੇਰੀ, 1992)।
ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਵੀ:
ਸੋਡੋਮੀ ਅਤੇ ਅਮੂਰਾਹ 209

ਲਗਭਗ ਦੋ ਸੌ ਲੋਕ [ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦਾ ਹੈ]
ਉਸ ਸਮੇਂ] ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ [ਹੁਣ-
ਮ੍ਰਿਤਕ ਰੈਵਰੈਂਡ ਜੌਨ ਜੇ.] ਜਿਓਘਨ ਨੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਨ
ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰਾਂ ਨੂੰ। ਮਾਹਿਰ-
ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ-
ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਅੱਗੇ ਆਏ ਹਨ....
ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਖਾਤਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਦਰਾਂ ਸੌ ਪੁਜਾਰੀ [ਦੁਆਰਾ
ਹੁਣ, ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ (ਜ਼ੋਲ, 2005)] ਜਨਤਕ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ-ਮੱਧ ਤੋਂ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ
1980 ਦਾ ਦਹਾਕਾ (ਬੋਸਟਨ ਗਲੋਬ, 2003)।
ਫਾਦਰ ਐਂਥਨੀ ਕੋਰਬਿਨ... ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਬੂਲ ਕੀਤੀ
ਅੱਠਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦਾ ਮੁੰਡਾ। ਕੋਰਬਿਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲੰਗੋਟ ਪਹਿਨਾਇਆ। ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹ ਵਰਗਾ ਹੋਣਾ (ਬਰੂਨੀ ਅਤੇ

ਬਰਕੇਟ, 2002)।
ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ [ਕੈਥੋਲਿਕ ਈਸਾਈ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ]
ਅਤੇ ਸਿਸਟਰਜ਼ ਆਫ਼ ਮਰਸੀ] ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੀ- ਇਸ ਲਈ, "ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ" ਵਰਗੇ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ
ਇਹ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ... ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਜੋ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀ ਤਾਰਦੂਨ ਦੇ ਕੁਝ ਈਸਾਈ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਪਸੰਦੀਦਾ
[ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ] ਜਿਸਨੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੌਣ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਸੌ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ-
ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਰ ਡਰਾਇਆ, ਉਸਦਾ ਭਿਆਨਕ ਦਰਦ, ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ-
ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ (ਰੈਫਟਰੀ ਅਤੇ ਓ'ਸੁਲੀਵਾਨ, 2001)।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ "ਪਵਿੱਤਰਤਾ" ਅਤੇ "ਸ਼ੁੱਧਤਾ" ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿਸਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮੀਰਹੀਣ "ਸੰਤਾਂ" ਅਤੇ "ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰੱਬ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ" ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿਸਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪਾਪੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?
ਕਥਿਤ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ-ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਵਰਗੇ ਪਰਦੇ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਸੇ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਥਿਤ "ਚੈੱਕ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ" ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਘੱਟ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਾਲਮ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਚ ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੇ ਰੈਂਕਾਂ ਦਾ ਬੰਦ ਹੋਣਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। (ਥਾਮਸ ਡੋਇਲ ਨੇ ਉਸ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਚਰਚ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ "ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਇੱਕ ਪੱਥਰਬਾਜ਼ੀ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਝੂਠ ਬੋਲਣ" [ਬੇਰੀ ਅਤੇ ਰੇਨਰ, 2004 ਵਿੱਚ] ਸ਼ਾਮਲ ਦੱਸਿਆ।) ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ, ਅਪਰਾਧੀ ਪੁਜਾਰੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਾਲੇ ਵੀ, ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੈਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ - ਜੇਕਰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਨਖਾਹ ਨਾਲ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਜਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ - ਤਾਂ ਅਰਥਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਖਾਸ, ਢੁਕਵੇਂ ਕਦਮ 210 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਖੋਹਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਾ ਵਾਪਰੇ। (ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹੀ ਵਾਅਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।)

ਕਈਆਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਦ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਦ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਚ ਨਾਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀਗਤ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ। “ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕਾਰਡੀਨਲ; ਇਹ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ.... ਢਾਂਚਾਗਤ ਹਨ
ਮੁੱਦੇ। ਉਹ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ [ਇੱਛੁਕ ਨਹੀਂ] ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਵਾਪਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬੋਲਣਾ, ਨਾ ਕਿ
"ਛੁਪਾਓ?" (ਬੋਸਟਨ ਗਲੋਬ, 2003)।
ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਜਾਦੂ-ਟੂਣਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਅਣਗਿਣਤ ਪਵਿੱਤਰ ਯੁੱਧਾਂ ਅਤੇ ਧਰਮ ਯੁੱਧਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ", ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਧਰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ - ਇਸਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਗੈਰ-ਰਵਾਇਤੀ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖੋ - ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਘੁਟਾਲਿਆਂ ਵਰਗੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ "ਨਵਾਂ" ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਸਦੀਵੀ ਗੁਰੂ ਖੇਡ ਦੀਆਂ ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ "ਕੁਸ਼ਲ" ਬੇਰਹਿਮੀਆਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ "ਦਇਆਵਾਨ, ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ" ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ "ਦੈਵੀ" ਗੁਰੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਚਰਚ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਕੈਨੋਨੀਕਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਦਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੀਡੋਫਿਲੀਆ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ (ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ) ਹੈ।
ਜਦੋਂ ਪੋਪ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ VI [ਮ੍ਰਿਤਕ 1503] ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਜਿੱਤ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕੀਤੀ ਮੂਰਸ ਉੱਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸਪੇਨ ਦੇ, ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
ਸੇਂਟ ਪੀਟਰਜ਼ ਵਿਖੇ ਪਰ ਪਿਆਜ਼ਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ
ਚਰਚ। ਸਨਮਾਨਿਤ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਝੰਡੇ ਵਗ ਰਹੇ ਸਨ,
ਰੋਮ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵੇਸਵਾਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ- ਬੁਰਾਈਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਸ਼ਪਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਜਿੱਤ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਇੱਕ ਸੈਕਸ ਨਾਲ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪੁਜਾਰੀ-
ual baccanalia (ਬਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਰਕੇਟ, 2002)।
ਜੇ ਅਸੀਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਤੋਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਿੱਖੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ:

ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੁਣ ਕਦੇ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ। ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੱਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ
ਕੈਥੋਲਿਕ ਲੋਕ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਹੁਤ ਕੁਝ
ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸੋਡੋਮੀ ਅਤੇ ਗੋਮੋਰਾ 211

ਧਾਰਮਿਕ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ 'ਤੇ (ਐਂਡਰਿਊ ਗ੍ਰੀਲੀ, [ਬੇਰੀ ਵਿੱਚ,
1992]).
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, 1980 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਅਤੇ 90 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਘੁਟਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਲਹਿਰਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਹਾਕਾ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਲਹਿਰਾਂ, ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ "ਪਵਿੱਤਰ" ਸੰਗਠਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਪੀੜਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ "ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਅਗਨੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ" ਵਿੱਚ, ਕਿਵੇਂ ਰੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਰੱਖਣਗੇ ਅਤੇ ਦੰਦਾਂ ਅਤੇ ਨਹੁੰਆਂ ਨਾਲ ਲੜਨਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਆਪਣੀ "ਦੈਵੀ ਸੰਸਥਾ" ਦੀ ਕੁਆਰੀ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਹੁਤ ਵਿਲੱਖਣ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ।
ਇਸਦੇ ਉਲਟ:
ਜੇ ਇਸ ਘਟੀਆ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾਇਕ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਨ ਜੇਤੂ।
ਟਿਮਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਮਿਲੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਮਿਲੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਇਕੱਲਤਾ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਂ, ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਲਈ
ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਓ ਅਤੇ ਕਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, "ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਗਲਤ” (ਬੋਸਟਨ ਗਲੋਬ, 2003)।
ਅਤੇ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਗਲਤ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ XXV

ਬੰਦ ਗੋਭੀ ਦੀ
ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ
(ਫਾਈਂਡਹੋਰਨ ਕਮਿਊਨਿਟੀ:
ਪੀਟਰ ਅਤੇ ਆਈਲੀਨ ਕੈਡੀ)

"ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ," ਕੈਡੀਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੈਨਲ ਕਰਨ ਲਈ:"
ਮੋਰੇ ਫਰਥ—ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਲਰ ਪਾਰਕਾਂ ਦਾ
ਛੋਟੇ ਐਲਵਜ਼ - ਅਤੇ ਸਕਾਟਸ - ਦੇ
ਪੱਤਾ-ਗੋਭੀ ਕਿਉਂ ਵੱਡੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ—
ਅਤੇ ਕੀ ਸਵੀਡਿਸ਼ ਲੋਕ ਗਰਮ ਹਨ"

ਨਵੰਬਰ 1962 ਵਿੱਚ, ਪੀਟਰ ਅਤੇ ਆਈਲੀਨ ਕੈਡੀ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਛੋਟੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ, ਡੋਰਥੀ ਮੈਕਲੀਨ ਨਾਲ ਉੱਤਰ-ਪੂਰਬੀ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਮੋਰੇ ਫਰਥ ਦੇ ਤੱਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵਸ ਗਏ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਐਬਰਡੀਨ ਅਤੇ ਇਨਵਰਨੈਸ ਤੋਂ ਸੜਕ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਫਾਈਡਹੋਰਨ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬੀਜ ਬਣਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘਰ ਦੇ ਟ੍ਰੇਲਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ।
ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੀਟਰ, ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਫੌਜੀ ਅਫਸਰ, ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਔਰਤ ਜੋ ਉਸਦੀ ਦੂਜੀ ਪਤਨੀ, ਸ਼ੀਨਾ ਵੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਚੇਲੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਲਈ, ਆਈਲੀਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਜਾਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, "ਦੁਖੀ ਹੋਈ
212
ਬੰਦ ਗੋਭੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਪਰਾਹੁਣਿਆਂ ਦਾ 213

"ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵਾ," ਉਸਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣਨ ਲੱਗੀਆਂ, ਯਾਨੀ ਕਿ, "ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ।" ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸਰੋਤ ਆਈਲੀਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ: ਗੌਡ ਸਪੋਕ ਟੂ ਮੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਚੈਨਲਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ "ਸੇਂਟ-ਜਰਮੇਨ [ਅਤੇ] ਸਰ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਬਾ-ਕੌਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਾਰਣ" (ਹਾਕਨ, 1976) ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਪੀਟਰ ਅਤੇ ਆਈਲੀਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ੀਨਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ 1957 ਤੱਕ, ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਦੇ ਫੋਰੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਟਲ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫਾਈਂਡਹੋਰਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਈ।
ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਿਮਾਰ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਤੇ, ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੂੜੇ ਦੇ ਡੰਪ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਫਾਈਂਡਹੋਰਨ ਬੇ ਕੈਰਾਵੈਨ (ਭਾਵ, ਟ੍ਰੇਲਰ) ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਵਾਂ ਘਰ ਬਣਾਇਆ।
ਆਈਲੀਨ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਾਇਨੀਅਰਾਂ ਨੇ 1965 ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੇਲਰ ਪਾਰਕ ਦੇ "ਰੇਤ ਅਤੇ ਝਾੜੀ" ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬਾਗ਼ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ।
ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਨ-
ਐਨਲ, ਅਜਿਹੇ ਪੌਦੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ (ਫਾਈਂਡਹੋਰਨ, 1980)।
ਉਹ "ਅਸਾਧਾਰਨ" ਸਫਲਤਾ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਇਹ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਡੋਰਥੀ, ਦੀ "ਪੌਦਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ" ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ/ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਵਾਧੂ ਬਾਗਬਾਨੀ ਦੀ ਸਲਾਹ ਇੱਕ ਐਡਿਨਬਰਗ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਆਈ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ "ਕੁਦਰਤੀ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਐਲਵਜ਼ ਅਤੇ ਫੌਨਜ਼ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ... ਖੁਦ ਪੈਨ" (ਰਿਡੇਲ, 1990)।
ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਚਾਲੀ ਪੌਂਡ ਦੇ ਪੱਤੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਭਾਈਚਾਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, 70 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅੱਧ ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਪੀਟਰ ਨੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਬਨਸਪਤੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਹਿਲੂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਏ।
ਪੀਟਰ ਕੈਡ- ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਵਾਧਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ।
dy ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ- ਕੁਦਰਤ ਰਾਜ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਨਹੀਂ
ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪਲਾਂਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਵਧੋ (ਹਾਕਨ, 1976 ਵਿੱਚ)।
ਸਮਕਾਲੀ ਅਮਰੀਕੀ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਰਬਾ-
ਰਾ ਐਨ ਬ੍ਰੇਨਨ (1993) ਫਾਈਡਹੋਰਨ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਠਹਿਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ:
214 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤ ਪਾਵਰ ਪੁਆਇੰਟ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਰੈਂਡੋਲਫ ਦੀ ਛਾਲ, ਫਾਈਡਹੋਰਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਡਰੂਡਜ਼
ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਮੈਂ ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ।
[ਬਾਅਦ] ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ... ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇਖਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ
ਮੈਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਆਤਮਾਵਾਂ [ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਤ]। ਉਹ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਥੋੜੇ ਸ਼ਰਮੀਲੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।
ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਫੁੱਟ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਕੇ ਹੱਸਦਾ ਰਹਿੰਦਾ।
ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿਕਾਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, UFOs ਅਤੇ "ਪੁਲਾੜ ਜੀਵਾਂ" ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।
1969 ਵਿੱਚ, ਫਾਈਡਹੋਰਨ ਨੇ ਛੇ ਸੌ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ... ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਹਿ ਤੋਂ ਸਨ।
ਡੇਵਿਡ ਸਪੈਂਗਲਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਹਿਲਾ ਸਾਥੀ 1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਫਾਈਡਹੋਰਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਏ, ਉੱਥੋਂ ਦੇ "ਸਥਾਪਿਤ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ" ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਵਜੋਂ, ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਦੋਹਰੇ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ, ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਇਹ ਵਧ ਕੇ ਪੈਂਤਾਲੀ ਹੋ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਲਗਭਗ 1972 ਤੱਕ,
ਪੀਟਰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਲੱਭਦਾ ਫਿਰਦਾ ਸੀ।
ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬੇਅੰਤ ਕੰਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ-
ਦੇਰ ਰਾਤ ਤੱਕ.... ਨੌਜਵਾਨ ਸ਼ੌਕੀਨ ਸੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚ ਰਹੇ ਹਨ
ਲੰਡਨ ਨੂੰ ਪੀਟਰ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਗਲਤੀ ਲਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਕੁੱਟਿਆ ਸੀ।
ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਢਾਂਚੇ ਤੋਂ ਉਪਜ
(ਹਾਕਨ, 1976)।
1973 ਵਿੱਚ, ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਪੀਟਰ ਦਾ ਦਿਲ... ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ, ਸਵੀਡਿਸ਼ ਔਰਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਈਲੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨੇ ਫਾਈਡਹੋਰਨ ਨੂੰ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਪੀਟਰ ਅਤੇ ਆਈਲੀਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਗਏ। ਪਹਿਲੇ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 1979 ਵਿੱਚ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਆਬਾਦੀ ਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਫਾਈਂਡਹੋਰਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ 70 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਮੱਧ ਦਾ ਵਰਣਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ:
ਊਰਜਾ ਦਾ ਪੱਧਰ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸੰਗੀਤ ਨਿਕਲਿਆ।
ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ.... ਪਿਆਰ ਦੀ ਇਹ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਊਰਜਾ ਸੀ, ਅਤੇ
ਅਚਾਨਕ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾਪਣ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਲੋਕ ਫਿਰ... ਗੋਭੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਪਰਛਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦੇ ਹਨ 215

ਇਹ ਰਿਸ਼ਤੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲੈਣਗੇ
ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਇਹ ਇੱਕ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਵਾਂਗ ਸੀ.... ਇਸਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ- ਨਾਈਟੀ (ਫਾਈਂਡਹੋਰਨ, 1980)।
"ਗੋਭੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ" ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ - ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਕਰਕੇ - 1980 ਤੱਕ ਤਿੰਨ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕ ਫਾਈਡਹੋਰਨ ਕੈਰਾਵੈਨ ਪਾਰਕ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਸਨ।
ਜਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਰੌਕਿੰਗ "ਫਾਈਂਡਸਟਾਕ"।
ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਆਈਲੀਨ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ:
ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਕੇਂਦਰ [ਭਾਵ, ਫਾਈਡਹੋਰਨ] ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ
ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦਾ ਸੈੱਲ। ਇਹ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਇਹ ਹੈ
ਹੁਣ ਇੱਕ ਭਾਈਚਾਰਾ; ਇਹ ਇੱਕ ਪਿੰਡ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਵਧੇਗਾ ਅਤੇ
ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ (ਕੈਡੀ, 1976)।
ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਉੱਦਮ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੰਸਥਾਪਕਾਂ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਗੁਆਚਿਆ ਸੀ:
ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ
[ਫਾਈਂਡਹੋਰਨ ਵਿਖੇ] ਜੋ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ
ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਲਈ ਮਹੱਤਵ।
ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੰਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਜਿਹੜੇ ਫਾਈਡਹੋਰਨ 'ਤੇ ਹਨ—ਜਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਕੰਮ, ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋਲ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਯੋਜਨਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ, ਜੇ
ਜਾਣਿਆ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਖੋਜ-ਹੌਰਨ ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਾ ਸੀ (ਕੈਡੀ, 1976)।
ਫਾਈਡਹੋਰਨ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਇੱਕ ਇਨਕਲਾਬ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ-
ਉਹ ਲਾਲਸਾ ਜੋ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ.... ਇਹ ਇਨਕਲਾਬ
ਕੁਝ ਵੀ "ਨਹੀਂ" ਕਰਦਾ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰਖੀਆਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਊਜ਼ ਮੀਡੀਆ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਜੋ [ਪਿਆਰ, ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ, ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ] ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਈਸ਼। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ
80 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤਬਦੀਲੀਆਂ,
ਨੇ ਸ਼ੀਤ ਯੁੱਧ ਦੇ ਅੰਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਹੈ-
ਪੂਰਬੀ ਯੂਰਪ ਦਾ ਗਠਨ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ
ਕਰੋ (ਰਿਡੇਲ, 1990)।

* * *

ਮੌਜੂਦਾ ਫਾਈਂਡਹੋਰਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸਟੀਨਰ (ਭਾਵ, "ਵਾਲਡੋਰਫ") ਸਕੂਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਵਾਧੂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ 216 ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਦ ਗੁਰੂਸ

ਉੱਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਤੱਕ ਇੱਕ ਕਲਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਵਿਦਿਅਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। "ਇੰਟੀਮੀ-
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਰਨੋ ਫ੍ਰੈਂਕ (2000) ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ "ਡੇਟੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਦ ਵਾਲਡੋਰਫ ਕਾਇੰਡ" ਲੇਖ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ www.waldorfcritics.org 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ:
ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪਾਠਕ੍ਰਮ-
lum ਸਟੀਨਰ ਦੇ "ਆਕਾਸ਼ੀ ਪੁਨਰ-" ਦੇ ਪਾਠ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਵੇਗਾ।
"ਰੱਸੀ", ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ "ਪੁਰਾਣੇ ਲੋਕਾਂ" ਕੋਲ ਦਾਵੇਦਾਰ ਸੀ
ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜੋ ਐਂਥਰੋਪੋਸੋਫਿਕ ਦੀਖਿਆ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਟੀਨਰ ਫਾਲੋ-

ਘੱਟ ਲੋਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕਦੇ ਐਟ- ਦੇ ਗੁਆਚੇ ਮਹਾਂਦੀਪ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਲੈਂਟਿਸ.... ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕ ਇੱਕ ਮੱਧਯੁਗੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਕਿਸ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਨਸਲ, ਖੂਨ, ਅਤੇ "ਚਾਰ ਸੁਭਾਅ"
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ
(ਪਲਾਂਸ, 2004)।
ਸਟਾਈਨਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਐਟਲਾਂਟੀਅਨ ਉਪ-ਦੌੜ ਦਾ ਨਾਮ ਰਮੌਹਾਲਸ ਸੀ।
ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਰੋਮਹਾਲ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-
ਉਸ ਵਸਤੂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸਨੇ ਮਨੋਨੀਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੋ- ਇਸ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ਬਦ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ; ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ
ਪੌਦਿਆਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਓ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰੋ, ਅਤੇ
ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਕਾਰਜ ਕਰੋ (ਸਟਾਈਨਰ, 1959)।
ਰੂਡੋਲਫ ਸਟਾਈਨਰ ਨੇ ਖੁਦ (1861-1925), ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ "ਐਟਲਾਂਟਿਸ ਐਂਡ ਲੇ-ਮੂਰੀਆ" (1963) ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਕਲਪਿਤ ਗੁਆਚੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਅਟਲਾਂਟਿਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਘਣਾ ਦੱਸਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਘਣਾ ਸੀ।
ਹਵਾ ਦੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਘਣਤਾ ਗੁਪਤ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ
ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅੱਜ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥ ਵਾਂਗ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਓਨਾ ਹੀ ਪੱਕਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੋਰ ਵੀ
ਸਮਕਾਲੀ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਰਸਾਇਣ ਵਿਗਿਆਨ ਲਈ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਕਿ
ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੂਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਾਣੀ ਬਹੁਤ ਪਤਲਾ ਸੀ।
ਅੱਜ ਨਾਲੋਂ....
[ਮੈਂ] ਲੇਮੂਰੀਅਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਐਟਲਾਂਟੀਅਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ,
ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਧਾਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਨਰਮ ਸਨ (ਸਟਾਈਨਰ,
1959).
ਬੰਦ ਗੋਭੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਪਰਾਹੁਣਿਆਂ ਦਾ 217

ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ
ਘਣਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਰਾਏ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ
ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੋਚ ਕਦੇ ਵੀ... ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ

ਕੀ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਖਰੀ ਗੱਲ ਕਹੋ (ਸਟਾਈਨਰ, 1963)।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਘਣੇ, ਪਤਲੇ ਅਤੇ ਨਰਮ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਟੀਨਰ (1963) ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:
[T]ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੱਖ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ
ਹੁਣ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਯਾਦ ਹੈ
ਇੱਕ-ਅੱਖ ਵਾਲੇ ਸਾਈਕਲੋਪਸ ਦੀ ਮਿੱਥ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ।
ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਾਡੀ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਰੀਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਸੀ:
[ਪਹਿਲੇ] ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ, ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ,
ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਾਂ ਲਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਾਖਸ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਮਾਰੋ (ਅਤੇ ਇਹ
ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ) ਹਵਾ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਨ....
ਭੌਤਿਕ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਸਰੀਰ ਸਨ ਜੋ
ਹਵਾ-ਈਥਰ, ਲਾਈਟ-ਈਥਰ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਬਣਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਨ
ਪੌਦੇ ਵਰਗੇ ਜੀਵ....
"ਜੇ ਮੈਂ ਪੌਦਿਆਂ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ..." ਜਾਂ ਇੱਕ ਬਣੋ:
[ਮ]ਨ ਸੂਰਜ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇੱਕ ਪੌਦੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ (ਸਟਾਈਨਰ, 1959)। ਸਟੀਨਰ ਨੇ ਲੇਮੂਰੀਅਨ ਔਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਅੱਗੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ:
ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਐਨੀਮੇਟਡ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ। ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ.... ਜਿਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਲਈ "ਅੰਦਰੂਨੀ ਆਵਾਜ਼ਾਂ" ਸਨ, ਜਾਂ ਕੀ ਪੌਦੇ, ਐਨੀ- ਮਾਲ, ਪੱਥਰ, ਹਵਾ ਅਤੇ ਬੱਦਲ, ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਫੁਸਫੁਸਾਹਟ,
ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ....
ਜੇ ਆਪਣੀ ਚੇਤਨਾ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ
[ਉੱਚ] ਸਮਝਦਾਰ ਸੰਸਾਰ, ਉਹ "ਕੀੜੀ" ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ
"ਜਾਂ ਮਧੂ-ਮੱਖੀ ਦੀ ਆਤਮਾ" ਉੱਥੇ ਪੂਰੀ ਚੇਤਨਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਦਰਸ਼ਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਰੂਡੋਲਫ ਖੁਦ ਥੀਓ-ਓਸੋਫੀਕਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜਰਮਨ ਸ਼ਾਖਾ ਦਾ ਮੁਖੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੂੰ 1913 ਵਿੱਚ "ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ" (ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ) ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਵੰਡ ਤੋਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਐਂਥਰੋਪੋਸੋਫੀਕਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਟੀਐਸ ਦੇ ਪੰਜਾਹ ਸਾਬਕਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ, ਜਿੱਥੋਂ ਵਾਲਡੋਰਫ ਵਰਤਾਰਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧਿਆ ਹੈ।

218 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਸਟੀਨਰ ਨੇ 1880 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਥੀਓਸੋਫੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਸਿਨੇਟ ਅਤੇ ਬਲਾਵਟਸਕੀ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ-
ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ—ਦਿ ਸੀਕ੍ਰੇਟ ਡੌਕਟਰੀਨ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ
ਸਭ ਤੋਂ ਕਮਾਲ ਦੇ ਗੁਪਤ ਪਾਠ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ
ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ) ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ....
[ਸਟਾਈਨਰ ਦੇ ਥੀਓਸੋਫੀਕਲ ਲੈਕਚਰਾਂ] ਲਈ ਦਰਸ਼ਕ ਸਨ
ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਟਾਈਨਰ ਨੇ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ, ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦਰਸ਼ਕ ਅਦਿੱਖ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ
ਜੀਵ ਅਤੇ ਮੁਰਦੇ, ਗੁਪਤ ਗਿਆਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਨ
ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ, ਦੂਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ (ਧੋਣਾ-
ਟਨ, 1995)।
ਗੁਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਮੈਡਮ ਬਲਾਵਟਸਕੀ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਦੀ ਡਾਰਵਿਨ-ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਸੱਤ" "ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਨਸਲਾਂ" ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਦਰਮਾ ਤੋਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜੀਵਾਂ ਤੋਂ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਡਜ਼ਯਾਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪਉੜੀਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ ਸੇਨਜ਼ਾਰ ਦੀ ਅਣਜਾਣ-ਕਿਸੇ-ਭਾਸ਼ਾਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ।
ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸਟੀਨਰ ਨੇ ਹਨੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਸਿਖਾਈ, ਅਹਰੀਮਨ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਹਸਤੀ - ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਦੀ ਭਾਵਨਾ। ਉਹ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਜੀਵ, ਉਸਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, "1879 ਤੋਂ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਮੁਸੀਬਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਹਾਂ ਦੂਤ ਮਾਈਕਲ ਨੇ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਵਾਈ ਸੰਭਾਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ-
"ਪ੍ਰੇਰਣਾ" (ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ, 1995)।
ਸਟੀਨਰ (1947) ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ "ਉੱਚ ਸੰਸਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਾਈ" ਨੂੰ "ਗਾਰਡੀਅਨ ਆਫ਼ ਦ ਥ੍ਰੈਸ਼ਹੋਲਡ" ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ:
[ਟੀ] ਉਹ ਥ੍ਰੈਸ਼ਹੋਲਡ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ਇੱਕ (ਸੂਖਮ) ਚਿੱਤਰ ਹੈ, ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੋ-
ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਜਾਗਦੀ ਉੱਚੀ ਨਜ਼ਰ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣਾ.... ਇਹ ਇੱਕ
ਥ੍ਰੈਸ਼ ਦਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਘੱਟ ਜਾਦੂਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ-

ਪੁਰਾਣਾ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਬਰੀਕ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਬੱਦਲ, ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਲੋਬਾਨ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ
ਕਈ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਸ਼ਰਣ। ਵਿਕਾਸ-
ਜਾਦੂਗਰ ਦੀ ਓਪੇਡ ਪਾਵਰ ਫਿਰ ਫਰੈਂਕ ਨੂੰ ਢਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ-
ਧੂਪ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦੇਣਾ, ਇਸਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਅਣਛੁਪੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਐਨੀਮੇਟ ਕਰਨਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਰਮ....
ਇੱਥੇ ਜੋ ਬਿਰਤਾਂਤਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪਕ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
ਗੁਪਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਸੰਭਵ ਹਕੀਕਤ ਦਾ।
ਵਧੇਰੇ ਨਿੱਜੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ, ਰੂਡੋਲਫ ਨੇ ਕਿਹਾ:
ਬੰਦ ਗੋਭੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਪਰਾਹੁਣਿਆਂ ਦਾ 219

ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ... ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਹਰੇਕ ਨਿਯਮ ਲਈ, ਇੱਕ ਰੂਪ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। A ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਵਿਚਾਰ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਤੀਰ ਵਰਗਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ,
ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹਾ ਰੂਪ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਵਿਚਾਰ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਵਾਂਗ ਬਣਦਾ ਹੈ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਫੁੱਲ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਨਿਯਮਤ ਅਤੇ ਸਮਰੂਪ ਰੂਪ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਵਿਚਾਰ
ਲਹਿਰਦਾਰ ਰੂਪਰੇਖਾਵਾਂ ਹਨ।
ਅਤੇ "ਲਹਿਰਦਾਰ ਰੂਪਰੇਖਾਵਾਂ" ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ:
ਐਂਥਰੋਪੋਸੋਫੀਕਲ ਦਵਾਈ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ
ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਜਾਦੂਈ ਸਿਧਾਂਤ - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਹੈਜ਼ਾ ਇੱਕ ਹੈ
ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੱਛਰ
ਪਿਆਰ ਦੀ ਘਾਟ। ਅੱਜ ਐਂਥਰੋਪੋਸੋਫਿਸਟ ਕਲੀਨਿਕ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ
ਮਾਨਸਿਕ ਹਸਪਤਾਲ, ਅਤੇ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਜਿਸਦੀ ਮਾਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ-
ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਵੈੱਬ, 1976)।
ਸਟੀਨਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਟੋਰ (1996) ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:
ਉਸਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇੰਨੀ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨੀ ਅਸਮਰਥਿਤ, ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜੀਬ, ਕਿ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸ਼ੱਕੀ ਲੋਕ ਇਸ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ

ਇਸਨੂੰ ਭਰਮ ਸਮਝੋ....
[H] ਅਖੌਤੀ ਸੋਚ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਸੁਪਰ- ਦੀ ਕਥਿਤ ਸ਼ਕਤੀ
ਸਮਝਦਾਰ ਧਾਰਨਾ, ਸੰਸਾਰ, ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵੱਲ ਲੈ ਗਈ,
ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰਥਿਤ ਹੈ ਸਬੂਤ, ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜੋ
ਆਧੁਨਿਕ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਖਗੋਲ ਵਿਗਿਆਨ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਵਿਗਿਆਨ ਗਲਪ ਵਾਂਗ।
ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਰਮੀ ਨਾਲ, ਰੌਬਰਟ ਕੈਰੋਲ (2004d) ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ:
ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਟੀਨਰ ਨੇ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰ, ਪਰ ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ, ਵਿਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਕਲਾਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਹ ਘੱਟ ਹੀ ਆਮਤਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਗ਼ੈਰ-ਮੌਲਿਕ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ (2000b), ਨੇ ਗਰੀਬ ਰੁਡੋਲਫ ਦਾ ਆਪਣਾ, ਵਧੇਰੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ:
[ਸਟਾਈਨਰ] ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਪਾਇਨੀਅਰ ਸੀ... ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ
ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ-
ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੇਖ।
220 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਦਰਅਸਲ, ਸਟੀਨਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਪਾਤਰ ਪੈਰੋਕਾਰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ "ਬਾਰਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ" ਮੰਨਦੇ ਹਨ (ਮੈਕਡਰਮੋਟ, 1984)।
ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣ ਲਈ, ਰੂਡੋਲਫ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕੀਕਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਕਡਰਮੋਟ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੋਣਵੇਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ("ਅਕਾਦਮਿਕ ਖੇਤਰ ਦਾ ਵਿਨਰ," ਆਦਿ) ਐਸੈਂਸ਼ੀਅਲ ਸਟੀਨਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਧ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੀਆਂ ਕਲਪਨਾ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਦੂਰ ਦੀਆਂ ਉਡਾਣਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਕਸਾਰ ਹੈ। (ਮੈਕਡਰਮੋਟ ਖੁਦ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਇੰਟੈਗਰਲ ਸਟੱਡੀਜ਼ [www.ciis.edu] ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ। ਆਪਣੇ ਅਤੇ
ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਬੁਰਾਈ, ਨਫ਼ਰਤ ਭਰੀ" kw, ਵਿਲਬਰ [2001] ਵੇਖੋ।)
ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸ ਸੀਮਤ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਪਰ
ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਵਿਲਬਰ, ਆਪਣੇ (2000b) ਇੰਟੈਗਰਲ ਸਾਈਕੋਲੋਜੀ ਦੇ ਚਾਰਟ 4B ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਚਾਰ-ਚੌਥਾਈ "ਥਿਊਰੀ ਆਫ਼ ਐਵਰੀਥਿੰਗ" ਵਿੱਚ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਦੇ "ਸਹਿ-ਸੰਬੰਧੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ" ਲਈ ਸਟੀਨਰ ਦੇ ਨੌਂ ਪੱਧਰਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਮੈਪਿੰਗ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਉਹੀ

ਕਿਤਾਬ "ਟ੍ਰਾਂਸਪਰਸਨਲ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਪਾਠ ਪੁਸਤਕ" ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੈਪ ਕੀਤੇ ਪੱਧਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।) ਫਿਰ ਵੀ, ਆਰਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ, ਜੇਕਰ ਅਸਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੂਖਮ ਸਰੀਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਵੇਗੀ ਜੋ ਅਕਾਸ਼ੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਕੀ ਸਟੀਨਰ ਨੇ ਫਿਰ ਆਰਾ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਕਥਿਤ ਅਕਾਸ਼ੀ ਪਾਠਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਇਆ? ਜਾਂ ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਲਬਰ ਸਟੀਨਰ ਦੇ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਪੱਧਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਟੀਨਰ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਉਸੇ ਕਥਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ?
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਵੇਲੀਕੋਵਸਕੀ ਜ਼ਰੂਰ ਮਾਣ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਵਿਲਬਰ ਦੁਆਰਾ ਸਟੀਨਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਰੂਡੋਲਫ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੇ "ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ" ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ... ਜਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੈ ਜੋ ਤੱਥਾਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ (ਦ੍ਰਿੜਤਾ- ਅਧਾਰਤ) ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ "ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ" ਅਤੇ "ਅਸਾਧਾਰਨ ਪਾਇਨੀਅਰ" ਮੰਨਦਾ ਹੈ।
ਵਿਲਬਰ ਦੇ ਦਾ ਦੇ ਕੋਰੋਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਯੋਗਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਵਿਕਲਪ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਣਯੋਗ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। (ਵਿਲਬਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਯੋਗਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਾਰਗ ਦੇ ਚੋਟੀ ਦੇ ਯੋਗੀ ਕੌਣ ਹਨ [ਦੇਖੋ
ਲੇਨ, 1996]।)
ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਕਿਵੇਂ kw ਦਾ ਸਟੀਨਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਆਮ ਵਾਂਗ, ਸਿਰਫ਼ ਰਾਏ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥ ਹੋਵੇ - "ਬੋਲਡਰ ਦੇ ਓਰੇਕਲ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ।" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਟੀਨਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ।
ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਓਰੇਕਲ ਬਣਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।
ਬੰਦ ਗੋਭੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਪਰਾਹੁਣਿਆਂ ਦਾ 221

* * *

ਫਾਈਨਡਹੋਰਨ ਵਰਗੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਗੂੰਜ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਧਿਆਨ ਤੋਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਭਟਕ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ, ਆਈਲੀਨ ਕੈਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੇ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ, ਸ਼ਾਂਤ ਜਗ੍ਹਾ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭਣੀ ਹੈ।
[S] ਉਸਨੇ ਅੰਦਰੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਅਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੇ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ-
ਏਂਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: “ਤੁਸੀਂ ਜਨਤਕ ਪਖਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ?
ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪੂਰਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇਗੀ।
ਜਿਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਟਾਇਲਟ ਬਲਾਕ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ
ਹੁਣ ਇੱਕ ਜੜੀ-ਬੂਟੀਆਂ ਦੇ ਦਵਾਈਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਦਵਾਈ ਅਤੇ ਹੋਲਫੂਡ ਕੈਫੇ ਹੈ (ਰਿਡੇਲ, 1990).
ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸੰਭਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਰਧਾਮਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਰਵਾਇਤੀ ਤਿੱਬਤੀ ਦਵਾਈ ਹੋਰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਈ ਵਾਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਲਾਮਾ (ਲਾਮਾ ਨਹੀਂ) ਹੁੰਦਾ ਹੈ... ਉਮ....
[ਸਤਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਆਸਟ੍ਰੀਅਨ ਜੇਸੁਇਟ ਪਾਦਰੀ ਜੋਹਾਨ] ਗਰੂ-
ਬੇਰ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਤੋਂ ਘਿਣ ਆਉਂਦੀ ਸੀ-
ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦੇ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਵਾਲੀਆਂ "ਇਲਾਜ ਗੋਲੀਆਂ" ਲੈਣਾ
(ਸ਼ੈਲ, 2001)।
ਜਾਂ, ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ: "ਪਵਿੱਤਰ ਗੰਦਗੀ।"
ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਫਵਾਹਾਂ ਸਨ ਕਿ ਦਲਾਈ ਦਾ ਮਲ
ਲਾਮਾ - ਤਿੱਬਤੀ ਬੋਧੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਆਗੂ - ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੋਇਆ -
ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੇ ਯੂਕੇ ਦੇ ਸਰਜਨ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ- ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਓ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ। ਠੀਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ: ਇੱਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਯੂਕੇ ਸਥਿਤ ਤਿੱਬਤ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ, “ਇਹ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦੇ ਵਰਤੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ
ਉਸਦੇ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ” (ਟੋਸਕਾਨੀ, 2000)।
ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ!
ਜਦੋਂ ਡਾਕਟਰ [ਡੇਵਿਡ ਬੋਹਮ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ—ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦਾ

"ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਅਧਿਆਪਕ" - ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਵਿੱਚ "ਮੋਟੇ ਲਹੂ" ਲਈ] ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਦਵਾਈ ਲਈ ਭੇਜੇਗਾ, ਦਲਾਈ
ਲਾਮਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਲਾਜ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਉਸਨੇ ਰੇਸ਼ਮ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਗੋਲੀਆਂ ਇੱਕ ਥੈਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੀਆਂ।
ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਰਲ [ਬੋਹਮ ਦੀ ਪਤਨੀ] ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ 222 ਲਾਹ ਰਹੇ ਹਨ

ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੋਹਮ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਆਦ ਘਿਣਾਉਣਾ ਲੱਗਿਆ (ਪੀਟ,
1997).
ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਨਿਤਿਆਨੰਦ ਪੂ," ਜ਼ਰੂਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਾ - ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਘੁੱਟ ਵੀ ਲੈਂਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਫਾਈਡਹੋਰਨ ਨੂੰ ਸੀਵਰੇਜ ਬੈਕਅੱਪ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਲੂਨੀ ਹਿਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੈਡੀਜ਼ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹੋਟਲ ਦੇ ਟਾਇਲਟ ਅਤੇ ਬਾਥਟਬ ਭਰ ਗਏ, ਜੋ ਹੁਣ ਫਾਈਡ-ਹੌਰਨ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਜੋਂ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹੈ। ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀਵਰੇਜ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਬਿਤਾਏ - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਫਾਲ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰਾਡਾਂ ਅਤੇ ਪੈਂਡੂਲਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਾਹੀਂ ਖੋਜ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਜੋਸ਼ੀਲਾ ਪਿੱਛਾ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।
ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਸੀਵਰੇਜ ਦੀ ਰੁਕਾਵਟ ਇੱਕ ਸੀ
ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤਰੀਕਾ।
ਇੱਕ ਚੈਨਲਿੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਇਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ
ਬਾਹਰੀ ਰੂਪਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਸਾਡੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਸੀਵਰੇਜ ਦਾ ਪਾਣੀ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਭਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। [ਇਸ ਲਈ, "ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਬੰਦਗੋਭੀ ਅਤੇ ਹੈਜ਼ਾ ਦਾ ਸਮਾਂ।"] ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ
ਅਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸਾਂਝਾ ਕਰੇਗਾ-
ਆਪਣੇ ਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਸਮਰਪਣ। ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ
ਅਸੀਂ ਉਹ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਮ 4 ਵਜੇ, ਜਦੋਂ
ਮੀਟਿੰਗ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਸੀਵਰੇਜ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੀ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨਬਲੌਕ ਕੀਤਾ! (ਰਿਡੇਲ, 1990)।

ਸੱਚਮੁੱਚ, "ਪ੍ਰਭੂ ਰਹੱਸਮਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਆਦਿ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ "ਅਵਤਾਰ" ਕਰਦੇ ਹਨ:
ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਵੱਡਾ ਗੁਰੂ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੰਕਾਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਝੁੱਗੀਆਂ-ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਏ ਅਤੇ ਪਖਾਨੇ ਧੋਤੇ। ਉਸਦੇ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ (ਸੱਚਿਦਾਨੰਦ, [ਮੰਡੇਲਕੋਰਨ, 1978] ਵਿੱਚ)।

* * *

ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਗਿਆ, ਆਈਲੀਨ ਅਤੇ ਪੀਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ।
ਕਿ ਉਹ... ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦੇ ਮੋਹਰੀ ਸਨ। ਉਹ ਮੋਹਰੀ ਸਨ-
ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਢੰਗ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਫੈਲ ਜਾਵੇ
ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਨਵੀਂ ਉਮੀਦ ਦਿਓ। ਲੋਕ ਕਰਨਗੇ
ਇਸ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਓ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਜਾਓ।
ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋਣ, ਇਸਨੂੰ ਜੀਉਣ ਲਈ....
ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਘੱਟ ਗਈ-
ਪੀਟਰ ਅਤੇ ਆਈਲੀਨ ਅਤੇ ਗੋਭੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਤਮੇ 223 ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਫਾਈਡਹੌਰਨ ਵਧ ਰਹੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਸਿਰਾ (ਕੈਡੀ, 1976)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਪਾਇਨੀਅਰਿੰਗ, "ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਵਧਦੇ ਸਿਰੇ" ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਕੋਈ ਆਸਾਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ... ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਦੂਜਾ ਭਾਈਚਾਰਾ ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਜੌਏਜ਼ ਵੇਅ ਦੇ ਲੇਖਕ ਡਬਲਯੂ. ਬਰੂਗ ਜੋਏ ਨੂੰ ਫਿਰ 1980 ਵਿੱਚ ਫਾਈਡਹੋਰਨ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਸਮੁੱਚੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਅੱਗੇ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ", ਉੱਥੇ ਫਿਰਕੂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਣਕਹੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ: ਮੈਂ "ਖਾਸ" ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ
"ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ" ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਾਈ ਕਰਨਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਿਰਜਦਾ ਹੈ
"ਦੁਸ਼ਮਣ", ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਨੇਰੇ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ-

ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਦੇ 'ਤੇ। ਲੋੜ ਨਹੀਂ
ਮੰਨ ਲਓ, ਭਾਸ਼ਣ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ "ਅਣਚਾਹੇ ਮਹਿਮਾਨ" ਸ਼੍ਰੇਣੀ....
ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪੱਖਪਾਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ
ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਸੇਵਾ ਵਰਗੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ
ਸੰਸਾਰ, ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਵਿੱਚ
ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦੇ ਲੋਕ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹਨ... ਅੰਦਰ ਵੱਲ-
ਕਲਪਨਾ, ਜੇ ਭਰੂਣ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਸਵੈ-ਸੰਬੰਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਕੇਂਦਰਿਤ (ਜੋਏ, 1990)।
ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, "ਭਾਈਚਾਰਕ ਕਵੀ" ਨੇ ਸਟੇਜ 'ਤੇ, ਕੁਝ ਸਕਿੱਟਾਂ ਅਤੇ ਗਾਇਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋਏ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੱਕ-
ਈਓਸਨੇਸ, ਉਸਨੇ ਹਨੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ। ਉਸਦੇ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਸਨ
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ। ਅਸੀਂ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟ੍ਰੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਧੁੱਪਦਾਰ ਲੱਗੇ
ਤੁਲਨਾ ਕਰਕੇ। ਉਸਦਾ ਹਮਲਾ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਸੀ।
... ਕਿਸੇ ਵੀ ਯਤਨ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਪੱਖ ਜੋ
ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ
ਸੈਕਸ, ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਉਸਨੇ "fuck" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ "ਫਕਿੰਗ" ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਬਾਰੰਬਾਰਤਾ ਨਾਲ (ਜੋਏ, 1990)।
ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ....
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਜਿਹਾ ਇਕੱਲਾ-ਇਕੱਲਾ ਵਿਸਫੋਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੁੱਚੇ ਭਲੇ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਹੈ- 224 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦੇਣਾ

ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋਏ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਕਵੀ ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਹਮਲੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਮ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਾਫ਼ੀ ਪਰਿਪੱਕ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਯਾਨੀ, ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਕੁਝ "ਰੁਡ ਮੁੰਡਿਆਂ" ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਜੋ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੋਏ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਭਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨੰਗਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ "ਤਲ ਦਾ ਫੀਡਰ" ਕਿਹਾ

ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੋਏ ਦੀਆਂ ਆਲੋਚਨਾਵਾਂ ਆਮ ਚੇਲੇ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਸ਼ਰਮ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਸਨ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿੰਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਸਨ।
ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਸੰਜਮੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਤੋਂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਹੋਂਦ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਹਾਕੇ ਦੌਰਾਨ ਪੀਟਰ ਕੈਡੀ ਦੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਦਤਰ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਫਾਈਡਹੌਰਨ ਹਰ ਸਾਲ 14,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦਾ ਅਸਥਾਈ ਕੰਮ ਦੇ ਰਿਟਰੀਟ ਲਈ ਜਾਂ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ" ਕੈਰੋਲੀਨ ਮਾਈਸ ਵਰਗੇ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ ਭਰ ਸਿਖਾਈਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਈ ਸੌ ਬਾਲਗ ਕਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਟਿਕਾਊ "ਈਕੋਵਿਲੇਜ" ਦੇ ਇੱਕ ਗਲੋਬਲ ਨੈਟਵਰਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।
ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ, ਫਿਰ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ-ਅਧਾਰਤ ਭਾਈਚਾਰਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤਬਾਹੀ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਾਈਡਹੋਰਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ "ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ" ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਭਿੰਨ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ "ਰਿਸ਼ੀ" ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਭਾਵ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ "ਪਾਗਲਪਨ" ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਮੂਹ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਹਰੇਕ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਮਾਰਗਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਤ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਭਿੰਨ ਆਬਾਦੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ।
ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਭਿੰਨ ਸਮੂਹ ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ
ਜਿਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ (ਹਾਕਨ, 1976)।
ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਵਿਭਿੰਨ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਰੋਗ ਵਿਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇੱਕ ਹੋਮੋਜੀਨੀਅਸ ਆਬਾਦੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫਾਈਡਹੌਰਨ ਭਾਈਚਾਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲਤਨ "ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ" ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ-ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੁੱਖ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਦਾਸੀਵਾਦੀ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਉਸ ਆਸਾਨ ਆਊਟਲੈੱਟ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਇਹ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਲਈ" ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਵਰ ਵਜੋਂ ਸੀ, ਉਸ ਡਿਗਰੀ ਤੱਕ ਜੋ ਆਮ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।
ਬੰਦ ਗੋਭੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਪਰਾਹੁਣਿਆਂ ਦਾ 225

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਾਇਦ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ, ਕੈਡੀਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਘੱਟਦਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਭਾਈਚਾਰਾ ਵਧਦਾ ਗਿਆ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਈਲੀਨ ਦੇ ਆਪਣੇ "ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ" ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉਦਾਰ ਵੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ।
ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਮਦਦ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਫਾਈਂਡਹੋਰਨ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਮਾਹੌਲ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦਮਨ, ਦਮਨ/ਪ੍ਰੋਜੈਕਸ਼ਨ, ਘੁਟਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਕਵਰ-ਅਪਸ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਛੱਡਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਮੁਕਤ" ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸਾਪੇਖਿਕ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵੀ ਹੈ। ਯਾਨੀ, ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਮਿਲੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹੋਰ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਫਾਈਂਡਹੋਰਨ ਨੇ "ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ" ਨੂੰ - ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਸਬੇ, ਇੱਕ ਪਿੰਡ, ਅਤੇ ਫਿਰ "ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਹਿਰ" ਵਿੱਚ - "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ" ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਹੈ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਹੈਂਡਬੌਕ ਵਿੱਚ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ; ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ "ਇਸ ਜੀਵਨ-ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੌਕੇ" ਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਣਾ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ।
ਫਾਈਡਹੋਰਨ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ "ਗੁੰਮ" ਤੱਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ" ਆਸ਼ਰਮ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਕੇਂਦਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਬੰਦ ਸਮਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ "ਸੱਚਮੁੱਚ ਗੰਭੀਰ" ਚੇਲੇ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਰਹਿਣਗੇ। ਫਿਰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਡੰਬਨਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਈਡਹੋਰਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ (ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ) "ਸੁਰੱਖਿਅਤ" ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। (ਪਰ, ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ, ਸਟੀਫਨ ਕਾਸਤਰੋ ਦਾ [1996] ਫਾਈਡਹੋਰਨ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਖੰਡ ਅਤੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵੀ ਵੇਖੋ।)

ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਹੁਣ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਜਮਹੂਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ - ਫੀਡਬੈਕ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਸਲ "ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ" ਦੇ ਨਾਲ - ਨੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉੱਥੇ ਵੀ:
ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਮ-
ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਭਾਈਚਾਰਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂ ਸੁਣੀ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ- ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ 226 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦੇਣਾ

ਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਫਾਈਡਹੌਰਨ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਉਹਨਾਂ ਸੁੰਦਰ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ....
[ਇੱਕ] ਨੌਜਵਾਨ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅੰਦਰ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ
ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਫਾਈਡਹੋਰਨ ਵਿਖੇ ਰਹਿਣਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ
ਫਾਈਂਡਹੋਰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ
ਲੰਡਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭੈੜਾ ਜੰਗਲ ਸੀ (ਫਾਈਂਡਹੋਰਨ, 1980)।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਪੀਟਰ ਕੈਡੀ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਸਵੀਡਿਸ਼ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਜਾਂ, ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੁਰੂ- ਮੂਰਤੀ ਵਜੋਂ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ "ਰੱਬ ਦੀ ਇੱਛਾ" ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਗੋਰੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਫਾਈਨਡਹੌਰਨ ਕਦੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਿਬਾਲਡ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਭਾਈਚਾਰਕ ਕਵੀ ਵੀ।
ਆਇਤ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ:
ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੈਡੀ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਸਕਾਟਸਮੈਨ ਸੀ।
ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਾਵੁਕ ਬੇਰਹਿਮ ਮੁੰਡਾ
ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸਵੀਡਿਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।
ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਕੋਲ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ"

ਹੁਣ ਉਹ ਡੈਡੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਨੌਂ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ XXVI

... ਇੱਕ ਨਰਸਰੀ ਨੂੰ
(ਪਰਮਾਂਸ ਯੋਗਾਨੰਦ)

ਲਗਭਗ ਹਰ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਛੋਟੇ ਬਾਂਦਰਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੈ-
ਉਹ ਅੰਕੜੇ ਜੋ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, "ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਾ ਵੇਖੋ, ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਾ ਸੁਣੋ,
"ਮਾੜਾ ਨਾ ਬੋਲੋ।" ਮੈਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪਹੁੰਚ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ: "ਦੇਖੋ ਕਿ
ਜੋ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੁਣੋ ਜੋ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਉਹ ਬੋਲੋ ਜੋ ਚੰਗਾ ਹੈ
ਚੰਗਾ।" ਅਤੇ ਜੋ ਚੰਗਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸੁੰਘੋ, ਸੁਆਦ ਲਓ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ; ਸੋਚੋ
ਜੋ ਚੰਗਾ ਹੈ; ਜੋ ਚੰਗਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ। ਵਿੱਚ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਵੋ
ਚੰਗਿਆਈ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਸੁੰਦਰ ਹੋਣਗੀਆਂ-
ਉੱਤਮ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਭਰਿਆ ਰੰਗ (ਯੋਗਾਨੰਦ, 1986)। ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ... ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਣਗੇ-
ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਰਾਜਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਉੱਚ ਸੱਭਿਆਚਾਰ (ਡਬਲਯੂ. ਵਾਈ. ਇਵਾਨਸ-ਵੈਂਟਜ਼, ਇਨ
[SRF, 1976])।

ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਯੋਗ ਗੁਰੂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਉੱਤਰੀ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ।
1893 ਵਿੱਚ ਹਿਮਾਲਿਆ ਸਰਹੱਦ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉੱਤਰ-ਪੂਰਬੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਨਮੇ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ, ਸ਼੍ਰੀ ਯੁਕੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। 227
228 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਯੁਕਤੇਸ-ਯੁੱਧ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ 1920 ਦੀ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ ਬੋਸਟਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਲਿਬਰਲਾਂ ਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਹ ਉਸ ਸਫਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਹੀ

ਰਿਹਾ, 1925 ਵਿੱਚ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਵਿੱਚ ਮਾਊਂਟ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ-ਇੰਗਟਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਬਕਾ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ (SRF) ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ "ਮਦਰ ਸੈਂਟਰ" ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। "ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਚਰਚ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, SRF ਯੋਗਾ/ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਧਰਮ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਨਾਲ "ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰੀਵ ਸੱਚਾਈ" ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਵਾਜਬ ਅਨੁਮਾਨ 25,000 ਤੋਂ 100,000 ਮੌਜੂਦਾ ਸਰਗਰਮ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੱਕ ਹਨ।
ਇਸ ਉੱਦਮੀ ਨੌਜਵਾਨ ਯੋਗੀ ਨੇ 1925 ਤੋਂ 1936 ਤੱਕ ਦੇ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਹਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਭੀੜ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਏ, ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗ ਦੇ "ਪਵਿੱਤਰ ਵਿਗਿਆਨ" ਦਾ ਗਿਆਨ ਫੈਲਾਇਆ।
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੈਨਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੇ ਉਸ ਖਾਸ ਸਮੂਹ ਦੇ ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ ਆਪਣੀ (1998) ਆਤਮਕਥਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ:
ਅਸਲ ਤਕਨੀਕ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ (ਯੋਗੋਦਾ) ਦੇ ਕ੍ਰਿਯਾਬਨ (ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗੀ)
(ਸਤਸੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਸਕਰਣ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਤਿੰਨ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਦੀਖਿਆ ਕੌਣ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ:
[ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗਾ ਦੀ] ਅਸਲ ਤਕਨੀਕ ਇੱਕ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਕ੍ਰਿਆਬਨ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗੀ (ਯੋਗਾਨੰਦ, 1946)।
ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, SRF (Rawlinson, 1997 ਵਿੱਚ) ਨੇ ਚੇਲੇ ਦੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਈਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੱਸੀ:
ਕੁਝ ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਬਾਰੇ - ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਣਗੇ।
ਪਾਠਕ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਗਠਨ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੱਕ, ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਸੰਭਵ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ।

SRF ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤਬਦੀਲੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 229

ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਟੈਕਸਟ ਨੂੰ "ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਣ" ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਦੀ ਵਿਸਪਰਸ ਫਰਾਮ ਈਟਰਨਿਟੀ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਮਰਨ ਉਪਰੰਤ ਹੱਥੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਕਾਸ
(ਡਕੋਟਾ, 1998 ਵੇਖੋ) - ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਸੰਪਾਦਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਵਿਕ ਆਤਮਾ ਕਦੇ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ - ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੇਗਾ।
ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗ ਤਕਨੀਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਓਨੀ "ਸਿਖਰਲੀ ਗੁਪਤ" ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨੀ SRF ਇਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕ੍ਰਿਆ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤਕਨੀਕਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, "ਓਮ" ਤਕਨੀਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਪਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮੰਤਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ "ਹਾਂਗ-ਸੌ" ਤਕਨੀਕ/ਮਨ-
ਤ੍ਰ ਰਾਧਾ ਦੇ (1978) ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗਾ ਫਾਰ ਦ ਪੱਛਮ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ਰਾਧਾ ਖੁਦ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਦੇ ਗੁਰੂ, ਸਵਾਮੀ ਸਿਵਾਨੰਦ ਦੀ ਇੱਕ ਚੇਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ, ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਸ਼ਰਮ ਚਲਾਉਂਦੀ ਸੀ।) ਕ੍ਰਿਆ ਤਕਨੀਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ
ਇਹੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 9 ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ "ਊਰਜਾਕਰਨ ਅਭਿਆਸ" ਵੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਮਾਨ ਹਨ
ਬ੍ਰੇਨਨ (1987) ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ "ਗੁਪਤਤਾ" ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਟ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸ਼ਿਵਾਨੰਦ ਦਾ ਆਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਐਸਆਰਐਫ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਦੋਸਤਾਨਾ ਰਹੇ ਹਨ।
ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਿਵਾਨੰਦ ਨੇ ਖੁਦ (1887 - 1963), ਡਿਵਾਇਨ ਲਾਈਫ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤਿੰਨ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉੱਚੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ:
ਮੈਂ ਖੁਦ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਾਮ ਅਤੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ
ਜੋ ਬਚਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਹੋਂਦ-ਗਿਆਨ-ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ
ਨਹੀਂ ਤਾਂ। ਮੈਂ ਹਰ ਥਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਪਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਾਂ।

ਕੋਈ ਦਵੈਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਅਨੰਦ ਪਰੇ ਹੈ।
ਵਰਣਨ। ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹਾਂ (ਸ਼ਿਵ-ਨੰਦਾ, 1958)।
ਲੋਕ [ਸ਼ਿਵਨੰਦ] ਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਅਵਤਾਰ-
tion (ਗਿਆਨ, 1980)।
ਸਵਾਮੀ ਜੀ ਇੱਕ ਵਰਤਾਰਾ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਪ੍ਰਤੀਕ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ, "ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਤੁਰਨ ਵਾਲਾ, ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮਾਤਮਾ" (ਅਨੰਤਨਾ-
ਰਿਆਨ, 1970)।
230 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੋਈ ਵੀ "ਚੱਲਦਾ, ਬੋਲਦਾ ਪਰਮਾਤਮਾ" ਇਸ ਗ੍ਰਹਿ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਝੁਠੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ:
ਸਵਾਮੀ ਸਿਵਾਨੰਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਔਰਤ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ
ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਲਾਲਚ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਪਤਨੀ (ਰਾਧਾ, 1992)।
ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, [ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼] ਦੇ ਸਵਰਗੀ ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਿਵਾਨੰਦ
ਹਿੰਦੂ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਉਤਪਾਦ, ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ
ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਡਾਇਰੀਆਂ" ਲਿਖਣ ਲਈ; ਅਤੇ ਮੌਖਿਕ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ-ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ
ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਹੱਥਰਸੀ ਕਰਦੇ ਸਨ.... [ਓ]ਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਚੇਲੇ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਮੈਂ, "ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਹੱਥ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋ
ਖੁਸ਼ੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਡਬਲ ਬੁੱਕ ਰੱਖਣ ਵਾਂਗ ਚੈੱਕ ਕਰੋ
ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹੱਥ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੀ" (ਭਾਰਤੀ,
1976).
ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੇਖਾਕਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ!
ਇਸੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਹੋਰ, ਸਵਾਮੀ ਭਾਰਤੀ - ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੰਪਰਦਾਇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਚਾਰਵਾਨ ਭਿਕਸ਼ੂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਦਿਆਲੂ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਹਾਂ - ਨੇ ਸ਼ਿਵਾਨੰਦ ਨੂੰ "ਨਕਲੀ-ਰਹੱਸਵਾਦੀ... ਮੋਟਾ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ" ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। (ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਉਲਟ, ਭਾਰਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਰਹੱਸਵਾਦੀ ਹੈ... ਜੇਕਰ ਮਹੇਸ਼

ਯੋਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚੇਲੇ ਆਪਣੇ ਮਿੰਨੀ-ਯੋਗਾ ਦੇ ਬ੍ਰਾਂਡ ['ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਾਂਤੀ' ਆਦਿ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ] ਲਈ ਵਾਧੂ ਦਾਅਵੇ ਨਾ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਯੋਗਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦਾ।" ਇਸ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਕੀ [ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ] ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਨਹੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਾਣਨ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।)
ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਹਮਦਰਦੀ ਭਰੇ ਲਾਭ ਲਈ ਆਪਣੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਰਤੀ (1976) ਨੇ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਦੀ ਇੱਕ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਰਾਏ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ: "ਚਾਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਯੋਗਾ" ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ-
ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਸਵਾਮੀ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਦੇ
ਚਾਰ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਛੋਟੀਆਂ ਪੁਸਤਿਕਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ਰਾਜ-ਯੋਗ, ਕਰਮ-ਯੋਗ, ਗਿਆਨ-ਯੋਗ, ਅਤੇ ਭਗਤੀ-ਯੋਗ। [ਉਹ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ
"ਸ਼ਾਹੀ," "ਸੇਵਾ," "ਸਿਆਣਪ" ਅਤੇ "ਭਗਤੀ" ਯੋਗ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ,
ਕ੍ਰਮਵਾਰ।] ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭੋਲੇ-ਭਾਲੇ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੇ ਉਦਾਹਰਣ ਹਨ-ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਸਰਪਟ, ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਏ ਗਏ
ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ....
... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 231 ਨੂੰ

ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।
ਰਹੱਸਮਈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੈ.... ਵਿਵੇਕਨ-
ਆਂਡਾ ਦਾ ਰਾਜਾ ਯੋਗਾ ਦਾ ਸੰਕਲਪ... ਵਿਅਰਥ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਹੱਸਵਾਦ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੇ ਖੁਦ ਮਾਮੂਲੀ ਪੱਖ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਿਆ। ਰਹੱਸਵਾਦ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ - ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਭੌਤਿਕ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚ ਪੱਧਰਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਧਾਰਨਾ ਤੱਕ - ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਭਾਰਤੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਫਿੱਟ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਮਾਪਣਯੋਗ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੀ ਇਹ ਜ਼ਿੱਦ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਆਤਮਾ ਦੀ "ਏਕਤਾ" ਦਾ ਰਹੱਸਮਈ "ਜ਼ੀਰੋ-ਅਨੁਭਵ", ਸਿਰਫ ਅਸਥਾਈ ਅਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਿਲਬਰ ਦੇ ਅੱਧੇ ਦਹਾਕੇ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਇੱਕ ਸੁਆਦ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਝੂਠਾ ਹੈ।
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ (1974) ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੂੰ "ਫੋਨੀ" ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਟੀ. ਲੋਬਸਾਂਗ ਰੰਪਾ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰ ਕਾਰ-ਲੋਸ ਕਾਸਟਨੇਡਾ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੋਗਯਾਮ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੂੰ "ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਤਿੱਬਤੀ ਬੁੱਧ ਧਰਮ" ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ

ਵਜੋਂ ਲਿਆ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਗੁਰੂ ਦੇ "ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਸੁੱਟਣ" ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭਣੀ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ, ਭਾਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ, ਸੋਪੋਰਿਫਿਕ ਦੋਸਤ, ਹਰਬਰਟ ਵੀ. ਗੁਏਨ-ਥਰ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਦਰਅਸਲ, ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਬੇਤੁਕੀ ਦੇ ਢੇਰ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਬਣਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਾ, ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣਾ ਜੋ ਮੂਰਖਤਾ ਦੇ ਉਸੇ ਬ੍ਰਾਂਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬੇਤੁਕੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ - ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਕਲੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ - ਨੇ ਹੌਲੀ- ਹੌਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਚੇਲਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸਵਾਮੀ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੱਠਵਾਦੀ ਕ੍ਰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ "ਸਿੱਧੀ ਚੇਲੀ", ਫੇ ਰਾਈਟ, ਨੇ 1930 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਯੋਗੀ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੀ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਈ। ਹੁਣ ਦਯਾ ਮਾਤਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਮਕਾਲੀ SRF ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜੀਵਨ ਭਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਜੋਂ।
ਆਪਣੇ ਕਰਾਸ-ਕੰਟਰੀ ਲੈਕਚਰ ਟੂਰ ਤੋਂ ਸੰਨਿਆਸ ਲੈ ਕੇ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ 1940 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਆਪਣੇ ਐਨਸੀਨੀਟਾਸ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ - ਜੋ ਕਿ ਮਸ਼ਹੂਰ "ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਬਿੰਦੂ" ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਸਰਫਿੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਕਥਾ "ਇੱਕ ਯੋਗੀ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ" ਲਿਖੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ 'ਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ "ਸਲੀਪਰ" ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਕਣ ਵਾਲੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੀਆਂ "ਚੋਟੀ ਦੀਆਂ 100" ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
232 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

[ਆਤਮਜੀਵਨੀ] ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਲਾਸਿਕ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-
ਯੋਗ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਚਿੰਤਨ ਪ੍ਰਤੀ ਰੁਝਾਨ (ਰਾਮ ਦਾਸ, 1990)।
ਪਰਮਹੰਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ।
ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੀ ਇੱਕ ਯੋਗੀ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੁਰਲੱਭਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ
ਉਹ ਕੰਮ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਪਾਠਕ ਦੇ ਮਨੋਬਲ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ।
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪ੍ਰਤੀ ਟਾਇਰ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ। 1946 ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਛਪਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੋਗਾ-

ਨੰਦਾ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ ਖੋਜੀਆਂ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ।
ਚਮਤਕਾਰਾਂ, ਸੰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੂਖਮ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਦਿਲਚਸਪ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ens (ਲੇਨ, 1995)।
ਯੋਗੀ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ ਨੂੰ ਉਪਨਿਸ਼ਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਨਵਾਂ ਯੁੱਗ.... ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਮੋਹ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ-
ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਫੈਲਾਅ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ
ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਤਾਂ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਬਾਰੇ। ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ ਹੈ-
ਧੜੇ ਅਤੇ ਮਾਣ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਨਾਤਨ ਦਾ ਅਮਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ-
ਤਨ ਧਰਮ, ਸੱਚ ਦੇ ਸਦੀਵੀ ਨਿਯਮ, ਨੂੰ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਇੱਕ ਯੋਗੀ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ ਦਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਪਿਆਲਾ (ਘੋਸ਼, 1980 ਵਿੱਚ)।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਨੇ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਬਾਰੇ ਪੱਛਮ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਧਰੁਵੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਿੰਨਾ
ਇਹ ਵਾਲਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਆਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨੂੰਨ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਉਲਝਣ ਲੱਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ
ਭਾਰਤੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਚ ਵਿਚਾਰ ਸਨ।
ਅਚਾਨਕ ਥਿੜਕਣ ਲੱਗ ਪਿਆ (ਆਰੀਆ, 2004)।
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਾਪ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ-ਵਿਲਬਰ ਦੇ (1983) ਜੀਵਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਆਦਿ ਦਾ (1995) ਅਤੇ ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕਰੀਅਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਕਥਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਨ। ਦਰਅਸਲ, ਕੋਹੇਨ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਆਪਣੀ (1992) ਆਤਮਕਥਾ ਆਫ਼ ਐਨ ਅਵੇਕਨਿੰਗ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਕੀ ਹੈ।
ਆਤਮਕਥਾ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ SRF ਲਾਈਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਮਤਕਾਰੀ ਇਲਾਜ, ਲੀਵੀਟੇਸ਼ਨ, ਦੋ-ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਕਈ ਦਾਅਵੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵੱਲ ਘੱਟ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਵਿਸ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਕਾਰਲ ਜੰਗ - ਜਿਸਨੇ ਖੁਦ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ - ਨੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਇਸਦੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਪਯੋਗ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ):
ਨਵੇਂ ਦੇ ਸੁਹਜ ਅਤੇ ਮੋਹ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ
ਅੱਧ-ਸਮਝਿਆ ਹੋਇਆ, ਯੋਗਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਹੈ... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 233

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਨੁਯਾਈ। ਇਹ ਨਿਯੰਤਰਣਯੋਗ ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਤੱਥਾਂ" ਦੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ,
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸਦੀ ਚੌੜਾਈ ਅਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹੈ
ਉਮਰ, ਇਸਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਵਿਧੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਪੜਾਅ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਜੀਵਨ, ਇਹ ਸੁਪਨਮਈ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਯੋਗਾਨੰਦ ਵਿੱਚ,
1946).
"ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਈਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ SRF ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਚਰਚਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੰਡੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਿਤਾਬਚੇ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਜੋਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜੰਗ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ:
ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੀ ਇੱਕ ਯੋਗੀ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ... ਪ੍ਰੋ-
ਜੰਗ ਦੇ ਵਿਅੰਗ ਨੂੰ ਉਭਾਰਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਕਰੀਮ ਪਫ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਕਨ-
ਤਬਾਹੀ ਮਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਆਬਾਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵੀ ਵਿਹਾਰਕ "ਰੋਕੂ" ਨਹੀਂ ਸੀ-
ਧਮਾਕੇ ਅਤੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਜਾਮ ਅਤੇ ਭੁੱਖਮਰੀ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ,
[ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ] ਵਿਟਾਮਿਨਾਂ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਭਰਪੂਰ ਕਿ ਐਲਬਿਊਮਨ, ਕਾਰਬੋਹਾਈਡਰੇਟ,
ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਮ ਗੱਲਾਂ ਸੁਪਰੋਗੇਟਿਵ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ.... ਹੈਪੀ ਇਨ-ਉਸਨੂੰ!" (ਪੇਨ, 1998)।
ਜੰਗ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖੁਦ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਅਧਿਐਨ ਹੈ:
ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਚਿੰਤਕ ਕਾਰਲ ਜੰਗ ਦਾ ਮੌਕਾਪ੍ਰਸਤ ਸਮਰਥਨ
ਨਾਜ਼ੀਆਂ... ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1933 ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਬਣੇ।
ਨਿਊ ਜਰਮਨ ਸੋਸਾਇਟੀ ਆਫ਼ ਸਾਈਕੋਥੈਰੇਪੀ ਦਾ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ-
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਘਟੀਆ ਬਕਵਾਸਾਂ ਲਿਖੀਆਂ (ਕਦੇ-ਕਦੇ ਹੀ- ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ):
ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਸਮਾਨਤਾ ਸਾਂਝੀ ਹੈ: ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਪਾੜੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ... ਏਰੀਅਨ [sic] ਬੇਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਅਸਕੇਨਾਸੀ, 1978)।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਆਤਮਕਥਾ ਖੁਦ "ਅਮਰੀਕੀ ਸੰਤ" ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਾਗਬਾਨੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਲੂਥਰ ਬਰਬੈਂਕ (1849 - 1926) ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ। ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ 1924 ਵਿੱਚ ਬਰਬੈਂਕ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਪਰਮਹੰਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। (ਬਰਬੈਂਕ ਆਲੂ ਦਾ ਨਾਮ ਲੂਥਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਬਰਬੈਂਕ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਹੀਂ ਹੈ।) ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਰਬੈਂਕ ਦੀ ਮਾਂ ਉਸ ਕੁੜੀ (ਮੈਰੀ ਸੌਅਰ) ਨਾਲ ਸਕੂਲ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਭਵਾਂ 'ਤੇ "ਮੈਰੀ ਹੈਡ ਏ ਲਿਟਲ ਲੈਂਬ" ਕਵਿਤਾ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।
234 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਯੋਗਾਨੰਦ (1946; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ) ਨੇ ਲੂਥਰ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ:
[ਬਰਬੈਂਕ ਦਾ] ਦਿਲ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ
ਨਿਮਰਤਾ, ਸਬਰ, ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਾਲ.... ਉਹ ਨਿਮਰਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ
ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਸੀ
ਪੱਕਣ ਵਾਲੇ ਫਲਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਨਾਲ ਝੁਕਦੇ ਰੁੱਖ; ਇਹ ਹੈ
ਉਹ ਬੰਜਰ ਰੁੱਖ ਜੋ ਖਾਲੀ ਸ਼ੇਖੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਚਮਕਦਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਬੁਰ-ਬੈਂਕ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਵਰਣਨ ਜੋ ਇੱਕ "ਨਿਮਰ, ਨਿਮਰ ਸੰਤ" ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਢੁਕਵੇਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ:
ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਉਲਟ
ਸਤਿਕਾਰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਾ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ
ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾ ਕਰੋ (ਇਸ ਲਈ
ਸਵੈ-ਨਿੰਦਾ ਲਿਆਇਆ ਹੈ), ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ
ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ। "ਕਈ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹਨ," ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
[ਸਾਥੀ ਬਾਗਬਾਨੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਲੇਖਕ ਜਾਰਜ] ਸ਼ੁੱਲ, “ਜਿਸ ਵਿੱਚ
ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਇੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਤੁਰੰਤ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੀ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਪਲ ਅਲ-
ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ” (ਡ੍ਰੇਅਰ, 1975)।
ਦਰਅਸਲ, 1908 ਤੱਕ, ਬਰਬੈਂਕ ਇਸ ਬੇਤੁਕੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਡਾਰਵਿਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਗਾਏ ਗਏ ਪੌਦਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਪਛਾੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ "ਇਸ ਲਈ" ਸੀ। "ਪੌਦਿਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਯੋਗ ਸੀ
ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਬੋਲਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ (ਡ੍ਰੇਅਰ,
1975).
ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ: ਬਰਬੈਂਕ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੋਵੀਅਤ ਕੁਆਕ ਜੈਨੇਟਿਕਸਿਸਟ ਲਾਈਸੇਂਕੋ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ "ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ" ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸਟਾਲਿਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਗੈਰ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਉਸ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸ਼ੁੱਲ (ਡ੍ਰੇਅਰ, 1975 ਵਿੱਚ) ਨੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੂਥਰ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਇਸ ਰਾਏ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ:
[ਬਰਬੈਂਕ] ਦਾ "ਅਤਿ-ਅਤਿ ਗੁਣਾਂਕ" ਲਗਭਗ ਦਸ ਸੀ...
ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਖਿਆ ਨਾਲ ਵੰਡ ਕੇ ਇੱਕ ਐਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਨੇੜਤਾ।
... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 235 ਨੂੰ

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਗੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਯੋਗਾ ਗੁਰੂ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ "ਨਿਮਰ, ਨਿਮਰ ਸੰਤ" ਵਜੋਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਵਿਵਹਾਰ ਹੰਕਾਰ ਦੀ ਸਿਖਰ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਰਅਸਲ, ਇੱਕ ਦੱਖਣੀ ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਗਾਹਕ - ਐਚ. ਈ. ਵੀ. ਪਿਕ-ਸਟੋਨ - ਜਿਸਨੇ 1904 ਵਿੱਚ ਬਰਬੈਂਕ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਦਿਨ ਬਿਤਾਇਆ, ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੀ:
ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੀ... ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਲੱਭ ਲਿਆ।
ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੰਕਾਰੀ... ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਣ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ (ਡ੍ਰੇਅਰ, 1975 ਵਿੱਚ)।
ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬਰਬੈਂਕ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੌਦਿਆਂ ਨੂੰ "ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ" ਭੇਜ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਮੰਨਦਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਨੇ "ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਸੀ" (ਡ੍ਰੇਅਰ, 1975)। ਉਹ "ਇਲਾਜ" ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਪੌਦਿਆਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।
ਬਰਬੈਂਕ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਠ ਲੱਖ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਨਵੀਆਂ ਪੌਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਇਆ,

ਇੱਕ "ਰੀੜ੍ਹ ਰਹਿਤ" ਕੈਕਟਸ ਸਮੇਤ। ਯੋਗਾਨੰਦ (1986) ਲੂਥਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਪੌਦੇ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:
"ਵਿਗਿਆਨਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਿਹਤਰ ਪੌਦਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਜਨਨ ਦਾ ਰਾਜ਼"
ਗਿਆਨ, ਪਿਆਰ ਹੈ।" ਲੂਥਰ ਬਰਬੈਂਕ ਨੇ ਇਸ ਸਿਆਣਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ
ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਾਂਤਾ ਰੋਜ਼ਾ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ। ਅਸੀਂ ਰੁਕ ਗਏ।
ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਕੈਕਟਸ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ।
"ਜਦੋਂ ਮੈਂ 'ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਰਹਿਤ' ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ
"ਕੈਕਟੀ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਪੌਦਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਇੱਕ
ਪਿਆਰ ਦੀ ਕੰਪਨ। 'ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ,' ਮੈਂ ਦੱਸਾਂਗਾ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ। 'ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰੱਖਿਆਤਮਕ ਕੰਡਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਰੱਖਿਆ ਕਰਾਂਗਾ
ਤੁਸੀਂ।' ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਮਾਰੂਥਲ ਦਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਪੌਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਿਆ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਕਿਸਮ।"
ਮੈਂ ਇਸ ਚਮਤਕਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਗਿਆ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਰੇਅਰ (1975) ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ:
[ਬਰਬੈਂਕ] ਨੇ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਕੈਕਟਸ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਮੈਕਸੀਕੋ, ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਅੰਤ ਤੱਕ
ਉਹ ਨਿਕਲਿਆ ਜੋ ਡੰਡਿਆਂ 'ਤੇ ਆਮ ਰੀੜ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ,
ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਿਸਦੇ ਪੱਤਿਆਂ 'ਤੇ ਸਪਿਕਿਊਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਅੱਖਰ-ਹਾਈਬ੍ਰਿਡਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੌਦੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕ੍ਰਾਸਿੰਗ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਲੜੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਰੀੜ੍ਹ ਰਹਿਤ ਕੈਕਟਸ
... ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਦੇ-ਕਦੇ 236 'ਤੇ ਇੱਕ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਅਜੇ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਕਰਨਾ

ਤਣੇ.... ਬਰਬੈਂਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੈਕ ਦੀ ਨੁਕਸਾਨ ਰਹਿਤਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ-
ਟਸ ਨੂੰ ਪੈਡਾਂ ਨਾਲ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੀ ਗੱਲ੍ਹ ਰਗੜ ਕੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੀ
ਕਮਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ। ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਚਮਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

* * *

ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਬਾਰੇ: ਦੁਰਗਾ ਮਾਤਾ (1992) ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ 1948 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਯੋਗਾਨੰਦ ਸਮਾਧੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਤਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ

ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਫਿਰ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੀ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਸੀ... ਮੌਜੂਦ ਅਤੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਯੋਗਾਨੰਦ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਨਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਆਲੋਚਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ "ਦੂਜਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ" ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ।
ਜੇ....
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਸਵਾਰਥ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਮਾਮੂਲੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਲਈ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਥੋੜਾ ਅਜੀਬ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਦਰਅਸਲ, ਯੋਗਾਨਨ-ਦਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, "ਪਰਮਾਤਮਾ" ਤੋਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:
[ਸ਼ੈਲੀ ਟ੍ਰਿਮਰ] ਨੇ [ਯੋਗਾਨੰਦ] ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਿਤਾਇਆ
ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਵਿੱਚ SRF ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਪਰ ਫਿਰ ਚਲਾ ਗਿਆ.... ਅਲ-
ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਯੋਗਾ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ-
ਨੰਦਾ, ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। “ਉਹਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਸੀ
ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿਓ—ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਉਹ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸੀ.... ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੀ
ਹਿੰਸਕ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹੰਕਾਰੀ ਸੀ" (ਰਾਵਲਿਨਸਨ,
1997).

* * *

ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗਾਨੰਦ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕੀ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਕਾਢਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੂੜਾ-ਕਰਕਟ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਕਥਿਤ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-
ਵਾਲਟਰਸ (2002) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ence ਅਤੇ ਤਕਨਾਲੋਜੀ:
ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਪਰਮਹੰਸ [sic] ਯੋਗਾਨੰਦ ਇੱਕ ਪੈਗੰਬਰ ਸੀ।
ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਲਈ। ਮੱਠ? ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ....
ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਉੱਨਤੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ [ਉਸਨੇ] ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ
ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ, ਕੁਝ ਕਾਢਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 237 ਨੂੰ

ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਭੇ ਗਏ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ-

ਜਿੱਥੇ.... ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਵਰਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ
ਟਾਇਲਟ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ।
ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਆਈਲੀਨ ਕੈਡੀ, ਭਗਵਾਨ ਨਿਤਿਆਨੰਦ ਜਾਂ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦੀਆਂ ਸਕੈਟੋਲੋਜੀਕਲ ਪ੍ਰੇਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਿੱਥੇ ਦਰਜਾ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, "ਜੈ, ਗੁਰੂ। ਜੈ।"

* * *

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਰੂ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ "ਸਟਾਰ" ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਗ੍ਰੇਟਾ ਗਾਰਬੋ (ਜੋ ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਵਿੱਚ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ-ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਵੇਦਾਂਤ ਸੈਂਟਰ ਵੀ ਅਕਸਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ) ਅਤੇ ਅਭਿਨੇਤਾ ਡੈਨਿਸ ਵੀਵਰ (ਗਨਸਮੋਕ) ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ SRF ਝੀਲ ਸ਼੍ਰਾਈਨ ਟੈਂਪਲ ਵਿੱਚ ਮਾਸਿਕ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ L.A. ਦਾ ਸਨਸੈੱਟ ਬੁਲੇਵਾਰਡ ਮਾਲੀਬੂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਮਹਾਸਾਗਰ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਪਾਰਕ ਵਰਗੀ ਸੈਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਦੇ ਕਬਰਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮੌਜੂਦ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਦੀਆਂ ਅਸਥੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। (ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ ਆਤਮਕਥਾ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 1935 ਵਿੱਚ ਗਾਂਧੀ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਮਹਾਤਮਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਕਨੀਕ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਸੀ।) ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਛੜੀ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਅਸਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਰੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡਾਇਆ ਜਾਵੇ: "ਜਦੋਂ ਅਸਥੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਫਸੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ 'ਪਰਲੋਕ' ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਜਾਂਦੀ।" ਜਾਂ, ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅੰਗ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਸਟ੍ਰੇਲੀ, 1987)।
ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਸੁਪਰਟ੍ਰੈਂਪ ਦੇ ਰੋਜਰ ਹਾਜਸਨ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ 1977 ਦੇ "ਈਵਨ ਇਨ ਦ ਕੁਇਟੈਸਟ ਮੋਮੈਂਟਸ" ਐਲਬਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੀਤ ਲਿਖਿਆ ਸੀ - "ਬਾਬਾਜੀ" - ਜੋ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬੋਲ ਹਿਮਾਲੀਅਨ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗਾ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਲਈ। ਹੌਜਸਨ ਨੇ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ - ਜੇ. ਡੋਨਾਲਡ ਵਾਲਟਰਸ, ਉਰਫ਼ ਕ੍ਰਿਆ-ਨੰਦ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ "ਆਨੰਦ" ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ। ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਕੈਰੋਲੀਨ ਉਸੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਰੋਜਰ

ਆਪਣੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪਤਨੀ, ਕਰੁਣਾ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਉਸੇ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੀਪੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ।
238 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਜਾਰਜ ਹੈਰੀਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦਾ ਚੇਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, SRF ਦੇ "ਲੇਕ ਸ਼ਰਾਈਨ" ਵੀਡੀਓ ਲਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਸ਼੍ਰੀ ਯੁਕਤੇਸ਼ਵਰ ਦੀ (1977) ਕਿਤਾਬ, ਦ ਹੋਲੀ ਸਾਇੰਸ ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਰਵੀ ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਫਿਲਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ੰਕਰ ਨੇ 1966 ਵਿੱਚ ਜਾਰਜ ਨੂੰ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ।) ਹੈਰੀਸਨ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਬੀਟਲਜ਼ ਦੇ ਸਾਰਜੈਂਟ ਪੇਪ-ਪਰ ਦੇ ਐਲਬਮ ਕਵਰ ਕੋਲਾਜ ਵਿੱਚ SRF ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦੇ ਚਾਰ - ਬਾਬਾਜੀ, ਲਹਿਰੀ ਮਹਾਸ਼ਯ, ਸ਼੍ਰੀ ਯੁਕ-ਤੇਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਯੋਗਾਨੰਦ - ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। (ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਲੈਨਨ ਦੇ "ਦਿ ਬੀਟਲਜ਼ ਆਰ ਮੋਅਰ ਪਾਪੂਲਰ ਦੈਨ ਜੀਸਸ ਕ੍ਰਾਈਸਟ" ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਅਜੇ ਵੀ ਕੱਚੀਆਂ ਜਨਤਕ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਾ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।) ਹੈਰੀਸਨ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ "ਡੀਅਰ ਵਨ", "ਲਾਈਫ ਇਟਸੈਲਫ" ਅਤੇ "ਫਿਸ਼ ਆਨ ਦ ਸੈਂਡ" ਗੀਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਹੈਰੀਸਨ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ 2002 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ "ਮਾਈ ਸਵੀਟ ਲਾਰਡ" ਸਿੰਗਲ ਦੇ ਮੁੜ-ਰਿਲੀਜ਼ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਮਰੀਕੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ SRF ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਮੈਡੋਨਾ - ਹਾਂ, ਉਹ ਮੈਡੋਨਾ, ਫਿਰ - ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਪਾਮੇਲਾ ਐਂਡਰਸਨ (2005) ਖੁਦ ਪਰਮਹੰਸ ਦੀ (1986) ਡਿਵਾਈਨ ਰੋਮਾਂਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਾਮੇਡੀਅਨ/ਅਦਾਕਾਰ ਰੌਬਿਨ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ - ਜਾਰਜ ਹੈਰੀਸਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ ਰੀਵ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਦੋਸਤ, ਜਿਸਨੇ ਜੂਲੀਆਰਡ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਮਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ SRF ਲੈਸਨ ਲੜੀ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲਈ। ਇਹ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ, ਇੱਕ ਫਾਰ-ਮੇਰ-ਡੈੱਡਹੈੱਡ ਭਿਕਸ਼ੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ SRF ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਹੋਰ-ਅਸੁਖਾਵੇਂ ਠਹਿਰਨ ਦੌਰਾਨ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਵੇਰਵਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਗੈਰੀ “ਡ੍ਰੀਮ ਵੀਵਰ” ਰਾਈਟ—ਹੈਰੀਸਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੋਸਤ—ਦੇ ਵੀ SRF ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੀ ਅਫਵਾਹ ਹੈ।
ਰੌਕ ਐਂਡ ਰੋਲ ਦੇ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਵੀ ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਮਿਲੀ:
ਐਲਵਿਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਸੀ,
ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਸੰਸਥਾਪਕ (ਕਲਾਊਡ,
2000).

ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰੈਸਲੀ - ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹਿਲੋਲਯਾਵਤਾਰ, ਜਾਂ "ਰੌਕ ਐਂਡ ਰੋਲ ਦਾ ਅਵਤਾਰ" ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ - ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ, SRF ਦੀ ਦਯਾ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਈ ਫੋਨ ਕਾਲਾਂ ਅਤੇ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। (ਜ਼ਾਹਿਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਥੀਓਸੋਫੀਕਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਢੰਗੀ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੋਟੀ ਮੈਡਮ ਬਲਾਵਟਸਕੀ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।) ਦਰਅਸਲ, ਗ੍ਰੇਸਲੈਂਡ ਵਿਖੇ ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ ਗਾਰਡਨ - ਜਿੱਥੇ ਐਲਵਿਸ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਨੂੰ SRF ਦੇ ਝੀਲ ਦੇ ਤੀਰਥ (ਮੇਸਨ, 2003) ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਲਵਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ "ਇਸ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 239 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ।

ਇੱਕ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਣ ਕੇ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਾ” (ਹਜਦੂ, 2003).
ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਪ੍ਰੈਸਲੇ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਉਸਦੀ ਸੈਕਸ ਲਾਈਫ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ।
ਐਲਵਿਸ, ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, 1955 ਦੇ ਗੁਲਾਬੀ ਕੈਡਿਲੈਕ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵੀ, ਇਸਦੇ (ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਂਟ ਕੀਤੇ ਗਏ?) ਰੰਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ - ਕਿ ਦਯਾ ਮਾਤਾ ਦਾ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਵਿੱਚ ਮਾਊਂਟ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਦੇ ਉੱਪਰ SRF ਮਦਰ ਸੈਂਟਰ ਤੱਕ ਆਵਾਜਾਈ ਦਾ ਆਮ ਸਾਧਨ "ਵਿੰਟੇਜ ਗੁਲਾਬੀ ਕੈਡਿਲੈਕ" ਵਿੱਚ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਰਾਹੀਂ ਹੈ। (ਉਹ ਡਰਾਈਵ ਸੀਅਰਾ ਮਾਦਰੇ ਵਿੱਚ 200 ਸਾਊਥ ਕੈਨਨ ਐਵੇਨਿਊ 'ਤੇ, "ਉਪਨਗਰੀਏ ਹਿਮਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੇੜਲੇ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦੇ ਮਹਿਲ" ਤੋਂ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਰ ਖੁਦ ਮਰਹੂਮ ਅਰਬਪਤੀ ਤੰਬਾਕੂ ਵਾਰਸ ਵੱਲੋਂ 1966 ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸੀ-
ess, ਡੌਰਿਸ ਡਿਊਕ [ਰਸਲ, 2001]।)
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਲੇਖਕ ਕੋਲ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਕਾਰ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕੋ ਵਾਹਨ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਨਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸੀਟ ਤੋਂ "ਚੰਗੀਆਂ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ" ਨਾਲ ਭਰੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਿੰਨੀਆਂ ਨਬੀਲ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ - ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰ ਰਾਤ, ਆਪਣੇ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ - ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਸੁਆਦੀ ਹੈ।

* * *

ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦੇ "ਸਬੂਤ" ਦੀ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮਾਤਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਕਥਿਤ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ "ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਅਜੂਬਿਆਂ" ਵਜੋਂ ਘਟਾ ਕੇ ਦੇਖਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ: [ਯੋਗਾਨੰਦ] ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਗ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਤੁਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖਾਧੇ, ਪਰ ਰੱਬ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ
ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਸਿਖਾਉਣਾ ਅਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ
ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਰਾਹੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ (ਮਾਤਾ, 1992)।
"ਅੱਗ 'ਤੇ ਤੁਰਨਾ," ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਨਤ "ਪਦਾਰਥ ਉੱਤੇ ਮਨ" ਮਾਨਸਿਕ ਤਿਆਰੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲਾਭ। ਦਰਅਸਲ, 1930 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ - ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ - ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਖੋਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੇ "ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਅਲੌਕਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ।" ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ "ਬਰਨ-240 ਦੀ ਘੱਟ ਥਰਮਲ ਚਾਲਕਤਾ" ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਘੱਟ ਸਮਾਂ-
ਗਰਮ ਕੋਲਿਆਂ ਅਤੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਰਾਪ" (ਨਿਸਬੇਟ, 2000)।
ਫਿਜੀ, ਹਵਾਈ ਅਤੇ ਜਾਪਾਨ ਵਿੱਚ, ਸਟੰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਭਿੰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ-
ਲਾਵਾ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਬਣਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ [ਗਰਮ ਕੋਲਿਆਂ ਵਾਂਗ] ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ
ਮਾੜੀ ਚਾਲਕਤਾ ਅਤੇ ਘੱਟ ਖਾਸ ਤਾਪ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ
ਸਪੇਸ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਚਮੜੀ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ "ਹੀਟ ਸ਼ੀਲਡ" ਸਿਰੇਮਿਕ
ਸ਼ਟਲ (ਰੈਂਡੀ, 1995)।
ਚਾਸ ਆਰ. ਡਾਰਲਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨਕ ਜਾਂਚ
ਅਤੇ 28 ਸਤੰਬਰ, 1935 ਨੂੰ ਨੇਚਰ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਸਿੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ
ਅੱਗ 'ਤੇ ਰੁਕ-ਰੁਕ ਕੇ ਇੱਕ ਥਰਮਲ ਜੰਕਸ਼ਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਮੀ-
ਹਰੇਕ ਪੈਰ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰਾਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਓ-
ਹਰੇਕ ਕਦਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। [A] ਵੱਖ ਕੀਤੇ [sic] ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਿਖਾਈ ਗਈ

ਜੰਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 15 - 20 °C ਦਾ ਵਾਧਾ - ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਕਿ
ਕਲਾਕਾਰ ਦੇ ਪੈਰ ਛਾਲੇ ਪੈਣ ਲਈ ਇੰਨੇ ਗਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।
ਵਾਪਰਨਾ (ਐਡਵਰਡਸ, 1994)।
ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ, ਕੈਰੋਲ (2004c), ਨਿਕਸਨ (2004) ਵੇਖੋ,
ਕੇਜਰਨਸਮੋ (1997) ਅਤੇ ਵਿਲੀ (2002)।
ਫਿਰ ਵੀ, "ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ।"
ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਇਹ ਗੱਲ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੰਕਵਾਦੀ ਥੈਰੇਸ ਨਿਊਮੈਨ ਲਈ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਨੇ ਸੂਖਮ ਊਰਜਾਵਾਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਚੱਕਰੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਆਧਾਰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ। ਯੋਗੀ ਦੇ ਨਿਊਮੈਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ "ਰੱਬ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ" ਜੀਉਣ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਥੈਰੇਸ ਦਾ ਸਥਾਨਕ ਜਰਮਨ ਬਿਸ਼ਪ
1927 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ ਜਿਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ
ਉਸਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਸਬੂਤ, ਪਰ ਨਿਰੀਖਣ-
ਥੈਰੇਸ ਦੇ ਪਿਸ਼ਾਬ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਲਈ। ਏ
ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ... ਨਿਰੀਖਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਮੀਦ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ-
ਵੇਸ਼ਨ (ਨਿਕਲ, 1998)।
ਹਾਲਾਂਕਿ—
ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅੰਕੜੇ [ਵਿਲਸਨ, 1988 ਵੇਖੋ] ਸੰਕੇਤਕ ਸਨ
"ਆਮ ਵੱਲ ਵਾਪਸੀ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਥੈਰੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ"
ਚੌਵੀ ਘੰਟੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਹ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਗਈ
ਆਮ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੇ ਸੇਵਨ ਵੱਲ।" ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 241 ਨੂੰ

ਕੀ ਥੈਰੇਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ-
ਲਾਂਸ (ਨਿਕਲ, 1998)।
ਨਿਊਮੈਨ ਦੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟਿਗਮਾਟਾ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਯੋਗਾਨੰਦ (1946) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਬਰਾਬਰ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ:
ਥੈਰੇਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ, ਚੌਰਸ, ਤਾਜ਼ੇ ਠੀਕ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦਿਖਾਇਆ ਉਸਦੀਆਂ ਹਰ ਹਥੇਲੀ। ਹਰ ਹੱਥ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ, ਉਸਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ

ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਜ਼ਖ਼ਮ, ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਜ਼ਖ਼ਮ ਸਿੱਧਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਗਿਆ। [ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ]
ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਨਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ
ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਜ਼ਖ਼ਮ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸੀ
ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ, ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਲੰਘਾ ਕੇ।] ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੇ ਲਿਆਂਦਾ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਵਰਗਾਕਾਰ ਲੋਹੇ ਦੇ ਮੇਖਾਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅੱਧ-ਚੌੜੇ ਸਿਰਿਆਂ ਵਾਲਾ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਪੂਰਬੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਘੱਟ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਵਾਧੂ, ਗੈਰ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ: [A] ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮਾਰਟੀਨੀ ਨੇ ਥੈਰੇਸ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ
ਨਿਊਮੈਨ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਹੀ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਓ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ "ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ"
"ਨਿਰੀਖਣ" [ਭਾਵ, ਹੱਥੀਂ ਸਤਹੀ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ]
ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ]। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: “ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਡਿਸ-
ਉੱਚੇ [ਬਿਸਤਰੇ] ਕਵਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸਦੇ ਅਕਸਰ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਪਸੰਦ ਆਈ-
ਏਰਿੰਗਜ਼"...
[ਸਟਿਗਮਾਟਾ] ਗੋਲ ਤੋਂ ਆਇਤਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ
ਸਮਾਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਰੋਮਨ ਦੀ ਅਸਲ ਸ਼ਕਲ ਸਿੱਖੀ
ਨਹੁੰ (ਨਿਕਲ, 2001)।
ਪੈਰਾਸਾਈਕੋਲੋਜੀ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਯਤਨ ਵਿੱਚ,
ਯੋਗਾਨੰਦ (1946) ਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਪਰਫਿਊਮ ਸੰਤ" ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੰਗ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:
ਮੈਂ ਗੰਢਾ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਫੁੱਟ ਦੂਰ ਸੀ; ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨੇੜੇ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ, ਜੋ ਯੋਗੀ ਨੇ ਛੂਹਿਆ ਨਹੀਂ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਪਰਫਿਊਮ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"
"ਗੁਲਾਬ।"
"ਇੰਝ ਹੀ ਹੋਵੇ।"
242 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ, ਗੁਲਾਬ ਦੀ ਮਨਮੋਹਕ ਖੁਸ਼ਬੂ
ਮੇਰੀ ਹਥੇਲੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਰਹੂਮ ਜਾਦੂਗਰ ਮਿਲਬੋਰਨ ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ (1975) ਨੇ ਪਰਮਹੰਸ ਦੇ ਦੱਸੇ ਗਏ "ਅਣਜਾਣ" ਅਨੁਭਵ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਲ ਵਿਆਖਿਆ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ:
ਯੋਗਾਨੰਦ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਨਾਮਾ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ-
ਪਲੀਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਯੋਗੀ ਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਛੂਹਿਆ-
ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਲਾਬ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ
ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਹੀ ਗੋਲੀ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ
ਮੋਮ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਅਤਰ, ਨਹੁੰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ] ਜਿਵੇਂ ਹੀ
ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤਰ ਉਸਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਗੋਲੇ ਨੂੰ ਗਿੱਲਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਦਰਸ਼ਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਕਲਾਕਾਰ
ਆਪਣੇ ਅੰਗੂਠੇ ਨੂੰ ਹਥੇਲੀ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਪਿੱਠ 'ਤੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਲਾਕਾਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ,
"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹੇਠਾਂ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਛੂਹਾਂਗਾ
ਇਹ।" ਦਰਸ਼ਕ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ।
ਕਲਾਕਾਰ। ਕਲਾਕਾਰ ਕਈ ਫੁੱਟ ਦੂਰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ
ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਦਰਸ਼ਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਮੋੜਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਹਥੇਲੀ ਉੱਪਰ ਵੱਲ। ਖੁਸ਼ਬੂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ-
ਟੋਰ ਦਾ ਹੱਥ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂ ਉਸਦੇ ਨੱਕ ਤੱਕ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਉੱਠਦੀ ਹੈ- ਟ੍ਰਿਲਸ....
ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਛੋਟੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਸ਼ੋਅਮੈਨ
ਵਿੰਸ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਹੈ ਕਿ "ਕੋਈ ਵੀ" ਪਰਫਿਊਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਟੈਰੀਅਲਾਈਜ਼ਡ।
ਯੋਗਾਨੰਦ ਖੁਦ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀਆਂ "ਪਾਰਲਰ ਚਾਲਾਂ" ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ "ਯੋਗਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ" ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ:
[ਯੋਗਾਨੰਦ] ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਡਾਕਟਰ ਹੈ- ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਵਾਮੀ ਜੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ

ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ। ਉਸਨੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, "ਮੇਰਾ ਲੈ ਜਾਓ
"ਨਬਜ਼ ਦੀ ਗਤੀ ਵਧਾਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ।" ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਉਸਦੀ ਗੁੱਟ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ,
ਪਹਿਲਾਂ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੈਰਾਨ। “ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ
"ਨਬਜ਼," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਸਵਾਮੀ ਜੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਬਜ਼ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ
ਦੂਜੇ ਗੁੱਟ 'ਤੇ। ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਬਦਲ ਗਏ
ਹੈਰਾਨੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੱਕ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਸਵਾਮੀ ਯੋਗਾਨੰਦ, ਇਹ
ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਨਬਜ਼ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਨਾਲ ਧੜਕ ਰਹੀ ਹੈ।"
ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਪਾਸਾ ਹੈ ਆਮ।" ਉਹ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ
ਸਿਰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ, "ਅਸੰਭਵ, ਅਸੰਭਵ"
(ਚਾਰਲਟਨ, 1990)।
... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 243 ਨੂੰ

ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਪੂਰਬੀ ਭਾਰਤੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਬਸਵ ਪ੍ਰੇਮਾਨੰਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
(2005) ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ:
[ਕਲਾਈ 'ਤੇ ਨਬਜ਼ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ] ਰੋਕ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਇੱਕ ਨਿੰਬੂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨਿੰਬੂ ਰੱਖ ਕੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਰੋਕੋ ਕੱਛਾਂ ਵਿੱਚ ਗੇਂਦ ਜਾਂ ਰੁਮਾਲ ਲਪੇਟ ਕੇ ਦਬਾਓ।
ਡਾਕਟਰ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ
ਨਬਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ ਕਿ ਨਬਜ਼ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।
SRF ਪਾਠਾਂ (ਯੋਗਾਨੰਦ, 1984) ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਦਾਅਵੇ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ:
ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ... ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਰਗਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਕੁਝ ਸਿੱਖਣ ਲਈ, ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਸਬਕ। ਇਹ "ਸੋਚਣ ਵਾਲੇ ਕੁੱਤੇ" ਅਤੇ "ਸੋਚਣ ਵਾਲੇ ਘੋੜੇ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ-
es” ਜਿਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।
ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ, ਪਾਠਾਂ ਨੂੰ ਸੰਕਲਿਤ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੀ ਪਰ-ਅਹੰਸ

ਖੁਦ ਉਪਰੋਕਤ ਸੂਝ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਸਦਾ ਸਿਹਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ (ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਆਨੰਦ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸੰਪਾਦਨ 'ਤੇ ਵੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ "ਵਿਆਖਿਆ" - ਭਾਵੇਂ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ - ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ।
ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ "ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਘੋੜਿਆਂ" ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਲੇਡੀ ਵੰਡਰ ਅਤੇ ਕਲੀਵਰ ਹਾਂਸ ਸਨ।
ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਹਾਂਸ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਗਣਿਤ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਹੱਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਸੀ
ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲੋਂ-
ਰੇਨ (ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ, 1970)।
ਲੇਡੀ ਵੰਡਰ ਨੂੰ 1927 ਵਿੱਚ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਰਲਡ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਬਰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਮਨ ਪੜ੍ਹਨ, ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚੀਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।" ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ 1956 ਵਿੱਚ ਮਿਲਬੋਰਨ ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਨਕਾਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ:
ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ ਨੇ ਲੇਡੀ ਦੀ ਟ੍ਰੇਨਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਲਾਉਡੀਆ ਨੂੰ ਫੋਂਡਾ, ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਨਾਮ, "ਜੌਨ ਬੈਂਕਸ".... ਜਦੋਂ ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ ਨੇ ਸਬ-
ਘੋੜੀ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲੇਡੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, "ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?"
ਘੋੜੇ ਦੇ ਵੱਡੇ "ਟਾਈਪਰਾਈਟ" ਦੇ ਲੀਵਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਧੱਕਿਆ -
er”] ਤੋਂ B-A-N-K-S ਨੂੰ ਸਪੈਲ ਕਰਨਾ....
244 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਫੋਂਡਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਡੰਡੇ ਦੀ "ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਹਰਕਤ" ਕੀਤੀ।
ਜਦੋਂ ਵੀ ਲੇਡੀ ਦਾ ਸਿਰ ਸਹੀ ਅੱਖਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਨਿਕਲ,
2002).
ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਫੋਂਡਾ ਖੁਦ ਮਾਨਸਿਕਤਾਵਾਦੀਆਂ ਦੀ "ਪੈਨਸਿਲ-ਰੀਡਿੰਗ" ਦੀ ਚਾਲ ਨੂੰ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਵਰਤ ਰਹੀ ਸੀ - ਇੱਕ ਪੈਨਸਿਲ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਿਰੇ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹੜਾ ਨੰਬਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਫਿਰ ਲੇਡੀ ਵੰਡਰ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੋੜੇ ਨੂੰ "ਟੈਲੀਪੈਥੀ"

ਨੂੰ ਨਕਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਪੈਰਾਸਾਈਕੋਲੋਜਿਸਟ ਜੇ. ਬੀ. ਰਾਈਨ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।
ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਓਸਕਰ ਫੰਗਸਟ ਦੁਆਰਾ ਪਰਖੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਲੀਵਰ ਹਾਂਸ ਨੇ ਕੋਈ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ:
ਫੰਗਸਟ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਘੋੜਾ ਸਹੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਜੇਕਰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੀ ਜਵਾਬ ਦਿਓ। ਜਦੋਂ ਪਫੰਗਸਟ ਢਾਲ-ਜਾਨਵਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ, ਖੁਰ ਸਥਿਰ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਵਾਸਤਵਿਕ ਸੀ-
ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ [ਹੰਸ ਦਾ ਮਾਲਕ] ਸੰਕੇਤਕ ਸੀ-
ਹੰਸ ਨੂੰ ਅਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਹੋਰ ਅਧਿਐਨ ਨੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਛੋਹ ਜਾਂ ਆਵਾਜ਼। ਫੰਗਸਟ ਨੇ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨਕਰਤਾ। ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੰਸ ਨੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਖੁਰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ
ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ। ਜਦੋਂ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਫਰੈਕ- ਵੀ ਆਰਾਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਹੰਸ ਰੁਕ ਗਿਆ। ਵਿਚਾਰ....
ਫਿਰ ਫੰਗਸਟ ਨੇ ਖੁਦ ਘੋੜੇ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੈਪ ਕੀਤਾ
ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਜਦੋਂ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ। 23 ਵਿੱਚੋਂ
ਪੱਚੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ
ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ। ਫੰਗਸਟ ਦੇ ਜਵਾਬ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘੋੜਿਆਂ ਵਾਂਗ (ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ, 1970)।
"ਹੁਣ ਇੰਨਾ ਚਲਾਕ ਨਹੀਂ, ਹਾਂ, ਹੰਸ?" ਨਾ ਹੀ ਇੰਨਾ ਚਲਾਕ ਪਰਮ-ਹੰਸ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਕਿ "ਸੋਚਣ" ਵਾਲੇ ਕੁੱਤੇ, ਸੂਰ, ਬੱਕਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੰਸ ਸਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਦੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਆਮ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਚੇਤੰਨ ਜਾਂ ਅਵਚੇਤਨ ਸੰਕੇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਜਿਹੀ "ਸੋਚ" ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਹੈ।
ਅੱਗੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਕ ਹਾਂਸ ਦੇ ਸਵਾਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੰਕੇਤ ਟੁਲਕੁਸ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਫਿਰ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਪਿਛਲੇ ਅਵਤਾਰ-ਰਾਸ਼ਟਰ" ਦੇ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚੋਂ... ਜਿੱਥੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ... ਇੱਕ ਨੌਨਰੀ 245

ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਕੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਜਾਂ ਚਲਾਕ ਬੱਚਾ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਸਾਲ ਦਾ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਅਣਜਾਣੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਮੂਰਖ ਘੋੜਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੋਇਲਾ! ਇੱਕ "ਅਵਤਾਰ", ਜਿਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਾਧੂ "ਚਮਤਕਾਰੀ" ਘਟਨਾਵਾਂ ਉਸਦੀ "ਪਛਾਣ" ਦੀ ਮਿੱਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਆਮ ਸਤਰੰਗੀ ਪੀਂਘ, ਸੰਜੋਗ ਵਾਲੇ ਸੁਪਨੇ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਣਉਚਿਤ ਬਾਲਟੀਆਂ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਦੁੱਧ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ "ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ" ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਮਾ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਘਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਉੱਥੇ ਵੀ, "ਖੋਜੋ ਅਤੇ - ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ।" ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਅਸਲ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ "ਸੋਧਵਾਦੀ ਇਤਿਹਾਸ" ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ, ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਖਾਸ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਅਟੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਤੱਤ ਜੋ, ਸੁਪਨੇ ਦੇਖਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕਥਿਤ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਣਗੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਰਿਵਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਚੁਣੇ ਹੋਏ "ਤੱਥਾਂ" ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਰਾਬਰ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ "ਗੁੰਮੀਆਂ" ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ "ਪਛਾਣ" ਮਿੱਥ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
ਇਸ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ, ਸਮਕਾਲੀ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਤੁਲਕੁ ਅਤੇ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦੇ ਸੈਕਸ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਾੜੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਹੁਤ ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਹ "ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਾਲੇ ਰਿਸ਼ੀ", ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਲੋਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ-ਔਸਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ "ਪਵਿੱਤਰ ਖੇਡ" ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। (Cf. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ. ਯੋਗ-ਨੰਦ ਨੂੰ ਵੀ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਇੰਜਣ" ਬਣਨ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋਲ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਨਿਯਤ ਸੀ।)

* * *

ਯੋਗਾਨੰਦ (ਕ੍ਰਿਆਨੰਦ, 1974 ਵਿੱਚ) ਨੇ 1950 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੇਹਾਂਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਕਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ-ਮਾਨਸਿਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨਿਤ "ਕ੍ਰਾਂਤੀ"; ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਅੰਤ; ਅਤੇ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਚੀਨ

"ਜਾਪਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਵੇਗਾ।" ਯੋਗੀ ਨੇ 1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਇੱਕ ਤੀਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਜ਼ਾਦ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ" ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਫੈਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੌਥੀ ਅਜਿਹੀ ਜੰਗ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ "ਆਖਰੀ ਦਹਾਕੇ ਵੱਲ" ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਟਕਰਾਅ ਯੂਰਪ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, annii-246 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਕੇ

ਦੇਰ ਨਾਲ (ਕਮਿਊਨਿਸਟ) ਰੂਸ, ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਜੇਤੂ ਛੱਡੋ, ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰੋ।
ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ:
ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ [ਆਰਥਿਕ] ਮੰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜੀ
ਆਖਰੀ ਵਾਲਾ!....
ਅਗਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਬੋਸਟਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਰਮ ਖੰਡੀ ਜਲਵਾਯੂ ਹੋਵੇਗਾ,
ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਹੋਣਗੇ (ਕ੍ਰਿਆਨੰਦ ਵਿੱਚ,
1974).
ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਬੋਸਟਨ ਦੇ ਜਲਵਾਯੂ ਦਾ ਕੀ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਗਲੋਬਲ ਵਾਰਮਿੰਗ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪੁਸਤਿਕਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਝਗੜੇ ਵਾਲੇ ਸਿੱਧੇ ਚੇਲੇ ਕ੍ਰਿਯਾਨੰਦ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੱਕ, ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। (ਉਪਰੋਕਤ ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਪਰਮਹੰਸ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।)

* * *

ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ ਖੁਦ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 1500 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਸਟੋਨਹੇਂਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਅਵਤਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿੰਸਟਨ ਚਰਚਿਲ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਸੀ। (ਚਰਚਿਲ ਦਾ [1874 - 1965] ਜੀਵਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਔਰੋਬਿੰਦੋ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਮੌਨਸੀਅਰ ਬੋਨਾ-ਪਾਰਟ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।) ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਿਟਲਰ ਸਿਕੰਦਰ ਮਹਾਨ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕ੍ਰਿਆਨੰਦ (1977) ਪਰਮਹੰਸ ਦੇ ਐਲਾਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਕਿ ਬੇਨੀਟੋ ਮੁਸੋਲਿਨੀ ਮਾਰਕ ਐਂਥਨੀ ਸੀ; ਕੈਸਰ ਵਿਲ-ਹੈਲਮ ਜੂਲੀਅਸ ਸੀਜ਼ਰ ਸੀ; ਸਟਾਲਿਨ ਚੰਗੇਜ਼

ਖਾਨ ਸੀ; ਚਾਰਲਸ ਲਿੰਡ-ਬਰਗ ਅਬ੍ਰਾਹਮ ਲਿੰਕਨ ਸੀ; ਅਤੇ ਥੈਰੇਸ ਨਿਊਮੈਨ ਮੈਰੀ ਮੈਗਡੇਲੀਨ ਸੀ। (ਨਿਊਮੈਨ ਦੀ ਮੌਤ 1962 ਵਿੱਚ ਹੋਈ; ਰਜਨੀਸ਼ ਦਾ ਵਿਵੇਕ, ਉਸੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਆਦਿ)
ਐਸਆਰਐਫ ਗੁਰੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਲਹਿਰੀ ਮਹਾਸ਼ਯ, ਉਸੇ ਸਰੋਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਅਤੇ ਕਵੀ ਕਬੀਰ ਦੋਵੇਂ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਾ-ਬਾਜੀ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਰਬਿੰਦੋ ਦੇ ਨਾਲ) ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ - ਯੋਗਾਨੰਦ ਖੁਦ ਭਗਵਦ ਗੀਤਾ ਦਾ ਅਰਜੁਨ ਸੀ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਚੇਲਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ: [ਰਾਜਸੀ ਜਨਕਾਨੰਦ—ਜੇਮਜ਼ ਜੇ. ਲਿਨ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ
ਉੱਨਤ ਪੁਰਸ਼ ਚੇਲਾ—[ਭਗਵਦ ਗੀਤਾ ਦੇ] ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ
... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 247 ਨੂੰ

ਜੁੜਵਾਂ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ, ਨਕੁਲ। ਉਹ ਮੇਰਾ ਪਸੰਦੀਦਾ ਭਰਾ ਸੀ।
ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਗੁਰੂ ਵੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਬਾਜੀ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ,
ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ, ਸ਼੍ਰੀ ਯੁਕੇਸ਼ਵਰਜੀ ਬਾ- ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਸਨ। ਬੈਜ (ਮਾਤਾ, 1992 ਵਿੱਚ)।
ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਕੁਝ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਣਗੇ, "ਸਿਰਫ਼ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠ ਕੇ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ।"
ਐਸਆਰਐਫ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂਆਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਯਿਸੂ, ਬਾ-ਬਾਜੀ, ਲਹਿਰੀ ਮਹਾਸ਼ਯ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਯੁਕਤੇਸ਼ਵਰ) ਨੂੰ ਅਵਤਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੁਕਤੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਅਸੀਸੀ ਦੇ ਕਲੰਕਵਾਦੀ ਸੰਤ ਫਰਾਂਸਿਸ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ," ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮਾਸਟਰ [ਭਾਵ, ਯੋਗਾਨੰਦ] ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ। ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਓ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਵਤਾਰ ਹੋ?"
ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸਾਦਗੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਚਨਾ ਦਾ-
ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ” (ਕ੍ਰਿਆਨੰਦ,
1979).
ਦਰਅਸਲ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਅਕਸਰ ਐਸਆਰਐਫ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, "ਇਹ ਕੰਮ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ" (ਕ੍ਰਿਆਨੰਦ, 1979)। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ "ਜੰਗਲ ਦੀ ਅੱਗ ਵਾਂਗ" ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਹੂੰਝਾ ਫੇਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਜਿੱਥੇ "ਲੱਖਾਂ ਲੋਕ ਆਉਣਗੇ।" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਵੀ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਬੰਧ ਹੈ:

"ਬਾਬਾਜੀ, ਲਹਿਰੀ ਮਹਾਸ਼ਯ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਯੁਕਤੇਸ਼ਵਰ," [ਯੋਗਾਨੰਦ]
ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, “ਉਹ ਤਿੰਨ ਸਿਆਣੇ ਆਦਮੀ ਸਨ ਜੋ ਮਿਲਣ ਆਏ ਸਨ
ਖੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਬੱਚਾ” (ਕ੍ਰਿਆਨੰਦ, 1979)।
ਹੋਰਨਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਬਰਕ, 1994) ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗਾਨੰਦ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਪਿਆਰਾ (ਭਾਵ, ਯਿਸੂ ਦਾ ਰਸੂਲ, ਯੂਹੰਨਾ) ਵੀ ਸੀ।
ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ ਖੁਦ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਵਿਲੀਅਮ ਦ ਕਨਕਰਰ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਰਾਜਾ, ਨੌਰਮੈਂਡੀ ਦੇ ਡਿਊਕ, ਰਾਬਰਟ ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਟੈਨਰ ਦੀ ਧੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਵਿਲੀਅਮ ਦ ਬਾਸਟਾਰਡ ਵਜੋਂ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ "ਰਾਜੇ ਦੇ ਛੋਹ" ਨਾਲ ਸਕ੍ਰੋਫੁਲਾ (ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਟੀਬੀ) ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਬੁਲਾਇਆ ਉਸਦਾ "ਦੈਂਤ ਵਾਪਸ ਆਇਆ।" ਯੋਗਾਨੰਦ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੀ
ਵਿਲੀਅਮ ਦ ਕੌਂਕਰਰ।
248 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ ਵਜੋਂ ਹੇਸਟਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਵਿਲੀਅਮ ਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਇਸ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ,
ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਕੱਦ ਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਾਰ-
ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜੰਗੀ ਕੁਹਾੜੀ ਚਲਾਈ ਜਿਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਓ (ਪਾਲਸਨ, 1984)।
ਹਾਲਾਂਕਿ: ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟਾ ਜੰਗੀ ਘੋੜਾ, ਮੰਨ ਲਓ, ਚੌਦਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਾਲਾ, ਜਿਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਲਗਭਗ ਛੇ ਫੁੱਟ ਲੰਬਾ ਵਿਲੀਅਮ ਕਾਠੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਸਾਢੇ ਅੱਠ ਫੁੱਟ ਲੰਬੇ "ਦੈਂਤ" ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਖੜ੍ਹੇ ਇੱਕ "ਦੈਂਤ" ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇੱਕੋ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੋਣ।
ਯੋਗਾਨੰਦ (1986) ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ:
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ
ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਦੇ ਤਜਰਬੇ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਾਫ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੇਰਵੇ ਸਨ
ਲੰਡਨ ਦੇ ਟਾਵਰ ਬਾਰੇ [ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਿਲ੍ਹਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ
ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਲੀਅਮ ਦ ਕਨਕਰਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ

ਹੇਸਟਿੰਗਜ਼ ਦਾ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਤਾਜ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ] ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ 1935 ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਥਾਵਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਵੇਂ ਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕ੍ਰਿਆਨੰਦ/ਵਾਲਟਰਸ (2002) ਇਸਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ:
ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਦਯਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਧੀ ਹੈ।
ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਲੀਅਮ ਦ ਕੌਂਕਰਰ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ- ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦਯਾ ਮਾਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ਾਹੀ ਗੁਣ ਸੀ,
ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਰਜੀਨੀਆ ਬਾਰੇ, ਉਸਦੀ ਭੈਣ, ਜੋ ਹੁਣ ਇਹ ਨਾਮ ਰੱਖਦੀ ਹੈ
ਆਨੰਦ ਮਾਤਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਸਬੰਧਤ ਵੀ ਸਨ।
ਉਸ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ। ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਦਯਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਭਰਾ, ਮਾਸ- ਸੀ।
ਤੇਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਉਸ ਅਵਤਾਰ ਵਿੱਚ।
ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ ਦੁਰਗਾ ਮਾਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਭਰਾ ਬਾਰੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:
[ਹ] ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇ, ਕਦੋਂ
ਵਿਲੀਅਮ ਦ ਕੌਂਕਰਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦੇ ਸਮੇਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਸਦੇ ਆਦਮੀਆਂ [ਭਾਵ, ਮੌਜੂਦਾ ਭਰਾ] ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਪਤਝੜ ਇੱਕ
ਬੁਰਾ ਸ਼ਗਨ, ਆਓ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜੀਏ” (ਮਾਤਾ, 1992)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਲੀਅਮ ਨੇ ਖੁਦ "ਸਰਬਵਿਆਪੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪਿਆਰ" ਤੋਂ ਕੁਝ ਘੱਟ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਸਿਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:
... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 249 ਨੂੰ

ਜਦੋਂ ਵਿਲੀਅਮ ਆਪਣੇ ਵੀਹਵਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਾਉਂਟ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਫਲੈਂਡਰਜ਼ ਦੇ ਬਾਲਡਵਿਨ ਪੰਜਵੇਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਮਾਟਿਲਡਾ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜਨ ਲਈ
ਵਿਆਹ। [ਮਾਟਿਲਡਾ 4' 2", ਜਾਂ ਅੱਧੀ ਉਚਾਈ ਵਾਲੀ ਸੀ
ਪਾਲਸਨ ਦੇ ਕਥਿਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਵਤਾਰ ਦਾ।] ਪਰ ਮਾਟਿਲਡਾ ਸੀ
ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬ੍ਰਿਹਟ੍ਰਿਕ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ
ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨਨ ਬਣਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰੇਗੀ
ਇੱਕ ਕਮੀਨੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲੋਂ, ਜਿਸਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ, ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ,

ਅਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ (ਰੌਇਲਟੀ, 2003)।
ਵਿਲੀਅਮ ਅਤੇ ਮਾਟਿਲਡਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪੋਪ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਵਿਆਹ 'ਤੇ ਕੁਆਰੇਪਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ। ਦਰਅਸਲ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੇ "ਖੁਸ਼ ਜੋੜੇ" ਨੂੰ - ਅਤੇ ਨੌਰਮੈਂਡੀ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ - ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ; ਸਿਰਫ ਵਿਲੀਅਮ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਨਵੇਂ ਐਬੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਵੱਡੀਆਂ ਜਿੱਤਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ,
ਵਿਲੀਅਮ ਨੇ ਨੌਰਮੈਂਡੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਫੌਜ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਆਵਾਜਾਈ-ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਸੀ। ਦਿਨ
ਕਿ ਉਹ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ
ਉਸਦਾ ਘੋੜਾ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਉਸਨੂੰ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਪਰਸ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਡੂੰਘੇ ਚਲੇ ਗਏ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਈ;
ਅਤੇ ਅਰਲ ਆਪਣੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਇੰਗਲੈਂਡ (ਸਟਰਲਸਨ, 1997)।
[ਹ]ਈ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੇਰਹਿਮ ਸੀ।
ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਬੇਰਹਿਮ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ-
1076 ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ (ਸਿਲਵਰਮੈਨ, 2003)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣ ਲਈ, ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਨੂੰ "ਵਾਲਥੀਓਫ [ਪਹਿਲਾ ਸੈਕਸਨ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਰਹੇ ਸਨ] ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਲੂਕ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਗ੍ਰਸਤ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਬਾਅਦ ਮੌਤ" (ਬੀਬੀਸੀ, 2003)। ਅਤੇ ਉਹ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਜਿਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ:
ਵਿਲੀਅਮ ਨੂੰ ਸੋਨਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਸੀ... ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਸੀ।
ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਹਿਸ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਨਵਰ ਬਣਾਏ
ਮਰਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ (ਵਾਕਰ, 1968)।
ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਜੰਗ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ:
250 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

[ਅਲੇਨਕੋਨ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ] ਛੱਬੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਨਾਗਰਿਕ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਤਾਰਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਕੱਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ
ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ, ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰੀਸਨ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ।
ਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਵਿਲੀਅਮ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ
ਗੁੱਸਾ ਫਿਰ (ਵਾਕਰ, 1968)।
"ਬਹੁਤ ਘੱਟ" ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ "ਬਹੁਤ ਘੱਟ" ਹੁੰਦਾ ਹੈ?
ਇਹ ਮੋਟਾਪਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਰਮਨਪਿਆਰਾ ਖੁਦ ਵੀ ਦੁਖਦਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾੜੇ ਅੰਤ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ, ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਮੈਂਟੇਸ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਫਰਾਂਸੀਸੀਆਂ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਸਮੇਂ, ਵਿਲੀਅਮ ਦੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਉਸਦੀ ਕਾਠੀ ਦੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਗੋਲੇ ਨਾਲ ਹਿੰਸਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁੱਟਣ ਨਾਲ ਫਟ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਸੱਟ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਤੋਂ ਪੈਰੀਟੋਨਾਈਟਿਸ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੰਜ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ, 1087 ਵਿੱਚ ਸੱਠ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਹੌਲੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦੌਰਾਨ, ਸੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਦੀ ਅੱਗ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਹੋਏ ਤੇਜ਼ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਤਾਬੂਤ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਗਰਮੀ ਤੋਂ, ਵਿਲੀਅਮ ਦਾ ਪੂ- ਅਤੇ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਅੰਤੜੀ ਦਾ ਫੋੜਾ ਸੁੱਜ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਾਰਕੋਫੈਗਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰੇ ਵਿਲੀਅਮ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਫ਼ਸੋਸ, ਸਾਬਕਾ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਉਚਾਈ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਪੱਥਰ ਦੇ ਆਰਾਮ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਲੀਅਮ ਦੇ ਸੁੱਜੇ ਹੋਏ ਪੇਟ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਰੀਰ ਫਟ ਗਿਆ। ਉਸ ਗਲਤੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਪੂ ਨਾਲ ਭਿੱਜ ਦਿੱਤਾ, ਸੇਂਟ ਸਟੀਫਨ ਦੇ ਐਬੇ ਨੂੰ ਉਸ ਬਦਬੂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਤਲੀ, ਗਰਮ ਸੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚਰਚ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਵੱਲ ਦੌੜਨ ਲੱਗੇ।
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ... 1522 ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ, ਜਾਂਚਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਇਸਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ "1562 ਤੱਕ ਜਦੋਂ [ਕੈਲਵਿਨਿਸਟ] ਹਿਊਗਨੋਟਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ..."
ਵਿਹੜਾ" (ਸਿਲਵਰਮੈਨ, 2003)। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਕਬਰੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸੋਨੇ, ਚਾਂਦੀ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ-ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਰਕ ਨੂੰ ਰੱਦੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।
ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪੱਟ ਦੀ ਹੱਡੀ ਬਚੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ

1642 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸਮਾਰਕ ਹੇਠ ਦੁਬਾਰਾ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਸੀ
ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੌਰਾਨ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਿਆ (ਗ੍ਰਾਉਟ, 2003)।
ਸ਼ਾਇਦ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਮ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, SRF ਨੇ 1990 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ। ਯਾਨੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਸਨੂੰ ਫੋਰੈਸਟ ਲਾਅਨ (ਗਲੇਨਡੇਲ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ) ਦੇ ਕਬਰਸਤਾਨਾਂ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਹੋਪਾਲੌਂਗ ਕੈਸੀਡੀ ਦੀ ਕਬਰ ਤੋਂ ਹਾਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ - ਇੱਕ... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 251 ਤੱਕ

ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਵਿੱਚ ਮਾਊਂਟ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨ (ਰਸਲ, 1999).
ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਹਰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਿੱਖੇ ਜਨਤਕ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
ਵਿਲੀਅਮ ਦ ਕੌਂਕਰਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਸ਼ੈਕਸਪੀਅਰ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਹੋਣ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਮਹੰਸ ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਦ ਕੌਂਕਰਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ। ਅਤੇ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ "ਇੱਕ ਯੋਗੀ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ" ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਇੱਕ ਨਿਪੁੰਨ ਲੇਖਕ(ਲੇਖਕਾਂ) ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਇਸਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਵਜੋਂ ਸਮਝੇ ਜਾਂ ਕਾਲਪਨਿਕ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਯੋਗਾਨੰਦ (1982) ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਰਡ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ:
ਸ਼ੈਕਸਪੀਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਲਾਸਿਕ, ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਪੜ੍ਹੋ।
ਰਸਾਇਣ ਵਿਗਿਆਨ, ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵਰਗੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤੋਂ,
ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨ, ਪੂਰਬੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, com-
ਉਪ-ਧਰਮ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਸ਼ੇਕਸਪੀਅਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਾਟਕ ਉਸ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ, ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਭੈੜੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ:
• ਓਥੇਲੋ ਵਿੱਚ, ਕੈਸੀਓ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮ-ਰੁਚੀ (ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ
ਓਥੇਲੋ ਖੁਦ, ਡੇਸਡੇਮੋਨਾ) ਵੇਸਵਾ ਬਿਆਂਕਾ ਹੈ।
• ਪੇਰੀਕਲਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵਾਪਰਦੇ ਹਨ

ਵੇਸਵਾਘਰ
• ਦ ਟੈਮਿੰਗ ਆਫ਼ ਦ ਸ਼ਰੂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੇਮਿਓ ਕੇਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਵੇਸਵਾ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੂੰ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ "ਗੱਡੀ" ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਕੇ - ਵੇਸ਼ਵਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ -। ਉਸੇ ਨਾਟਕ ਦੇ ਐਕਟ II ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ "ਲੁਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼" ਵਿੱਚ, ਪੈਟਰੂਚੀਓ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਕੇਟ ਦੀ "ਪੂਛ" ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਸ਼ੈਕਸਪੀਅਰ ਦੀ ਸਲੈਂਗ ਵਿੱਚ, ਪੂਛ, ਮਾਦਾ ਜਿਨਸੀ ਅੰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਲਗਭਗ ਓਨੀ ਹੀ ਵਾਰ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਨਰ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੈਟਰੂਚਿਓ, ਆਪਣੇ ਬੇਰਹਿਮ ਫਲਰਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਕੈਥਰੀਨ ਨੂੰ ਕਨਿਲਿੰਗਸ (ਕੋਲਮੈਨ, 1974) ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।
• ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ "ਪਲੇਹਾਊਸ ਪੋਲਟਰੀ" ਵੇਸਵਾ-
tutes 252 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

• ਰੋਮੀਓ ਅਤੇ ਜੂਲੀਅਟ ਦੇ ਮਰਕੁਟੀਓ ਦੇ "ਕਵੀਨ ਮੈਬ" ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ,
"ਮਾਬ" ਨਾਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਮਾਨ ਸੀ, ਸ਼ੇਕਸਪੀਅਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ "ਵੇਸਵਾ" ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਸੀ।
• ਮੇਜ਼ਰ ਫਾਰ ਮੇਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੇਸਵਾਘਰ ਹੈ ਜੋ "ਮਿਸਟ੍ਰੈਸ ਓਵਰ-" ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਹੋ ਗਿਆ, "ਵੇਸ਼ਵਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਲਸ ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਂਸਵੈਸਟਾਈਟ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਲਾਲ ਪੌਂਪੀ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਕੈਦੀਆਂ ਨਾਲ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਉਦਾਸੀ ਵਾਲੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਖੇਡਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਸਕ੍ਰਿਪਟ ਵਿੱਚ ਕਾਮੁਕ ਲੂਸੀਓ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤੇ ਡਿਊਕ ਵਿਨਸੈਂਟੀਓ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੇਸਵਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਕੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
• ਲਵਜ਼ ਲੇਬਰਜ਼ ਲੌਸਟ ਵਿੱਚ, “ਬੋਏਟ ਦੀ ਲਾਈਨ 'ਐਨ ਜੇ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇ,
ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਥ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇ' ਮਾਰੀਆ 'ਤੇ ਹੱਥਰਸੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ" (ਕੋਲਮੈਨ, 1974)
• ਹੈਨਰੀ ਚੌਥੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਫਾਲਸਟਾਫ ਦੀ 'ਨਾ ਤਾਂ ਮੱਛੀ "ਨਾ ਮਾਸ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਨਾ ਮਰਦ ਨਾ ਮਾਦਾ', ਫਿਰ ਇਸਦਾ ਸਿੱਟਾ 'ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ' ਸ਼ੇਕਸਪੀਅਰ ਦੇ ਗੁਦਾ ਸੰਭੋਗ ਦੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ" (ਕੋਲ-ਮੈਨ, 1974)
• ਜਦੋਂ ਜੂਲੀਅਟ ਦੀ ਨਰਸ ਰੋਮੀਓ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ, "ਤੂੰ ਕਿਉਂ

"ਓ?" ਅੱਖਰ O [cf. ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ/ਨਾਗਟ/ਨਾਗਟ/ਸ਼ਰਾਰਤੀ] ਸ਼ਾਇਦ "ਵਲਵਾ ਦਾ ਭੈੜਾ ਅਰਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ" (ਕੋਲਮੈਨ, 1974)
• ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਮਲੇਟ ਨਾਲ:
ਹੈਮਲੇਟ: ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸੀ? ਓਫੇਲੀਆ: ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ।
ਹੈਮਲੇਟ: ਇਹ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਵਿਚਾਰ ਹੈ।
ਲੱਤਾਂ।
ਓਫੇਲੀਆ: ਕੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ?
ਹੈਮਲੇਟ: ਕੁਝ ਨਹੀਂ।
ਦੇਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾਕ [ਭਾਵ, "ਕੰਟ'ਰੀ"] ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੈਮਲੇਟ "ਨਥਿੰਗ" (ਕੋਲਮੈਨ, 1974) ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭੱਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।
• ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਰਾਤ ਵਿੱਚ, ਮਾਲਵੋਲੀਓ ਮਾਰੀਆ ਦੇ ਜਾਅਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਚਿੱਠੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ: "ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਦੀ ਸਹੁੰ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਦਾ ਹੱਥ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੇ C, ਉਸਦੇ U ਅਤੇ ਉਸਦੇ T ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨ P ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।"
... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 253 ਨੂੰ

ਹੇਲਗੇ ਕੋਕੇਰਿਟਜ਼... ਨੇ ਇਸ C-U-T ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਿਨ-ਗਲ ਔਨ ਕੰਟ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਵਜੋਂ ਸਮਝਾਇਆ, ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਜੋ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜੇ ਵੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵੁਲਵਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸਲੈਂਗ ਸ਼ਬਦ ਵਜੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਕੇਰਿਟਜ਼ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਲਵੋਲੀਓ ਦੇ ਵਾਕੰਸ਼ "ਉਸ ਦੇ ਮਹਾਨ ਪੀ'ਜ਼" ਦਾ ਅਰਥ ਪਿਸ਼ਾਬ ਹੈ (ਕੋਲਮੈਨ, 1974)
ਸਾਨੂੰ ਚਾਰ-ਅੱਖਰਾਂ ਵਾਲੇ "ਫੋਕੇਟਿਵ" ਅਤੇ "ਜੈਨੇਟਿਵ" ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ; ਕੈਰੇਟ/ਗਾਜਰ ਨੂੰ "ਚੰਗੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ"/ਲਿੰਗ ਵਜੋਂ; ਅਤੇ "ਦੋ ਪੱਥਰ" ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅੰਡਕੋਸ਼ ਵਜੋਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿਫਿਲਿਸ, "ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ" ਦੇ ਕਈ ਹਵਾਲੇ, ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ... ਜੋ ਕਿ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਾ ਵਿਲੀਅਮ, ਕਮੀਨੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੌਰਮਨ ਜਿੱਤ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਕੁਝ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਲਈ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅਸੰਗਤ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ("ਪਰ ਸਰ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ!")

ਸ਼ੈਕਸਪੀਅਰ ਦਾ ਖੁਦ 1616 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ 52 ਵੇਂ ਜਨਮਦਿਨ 'ਤੇ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸਟ੍ਰੈਟਫੋਰਡ-ਆਨ-ਐਵਨ ਵਿੱਚ ਚਰਚ ਆਫ਼ ਦ ਹੋਲੀ ਟ੍ਰਿਨਿਟੀ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਪਿਛਲੇ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਪੋਸਟ-ਮਾਰਟਮ ਅਨੁਭਵਾਂ ਤੋਂ ਸਬਕ ਸਿੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ 'ਤੇ (ਆਧੁਨਿਕ) ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:
ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ, ਯਿਸੂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਸਬਰ ਰੱਖੋ
ਇੱਥੇ ਬੰਦ ਧੂੜ ਪੁੱਟਣ ਲਈ
ਧੰਨ ਹੋਵੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਦਾ ਹੈ।
ਅਤੇ ਲਾਹਨਤ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ

* * *

ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ 1952 ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਵਾਰ "ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੋਇਲ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ" - ਭਾਵ, ਮਹਾਂਸਮਾਧੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, SRF ਨੇ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਅਣ-ਰਹਿਤ ਸਰੀਰ ਇੱਕ "ਬ੍ਰਹਮ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ" ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਜੰਗਲਾਤ ਲਾਅਨ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਨੋਟਰੀ ਕੀਤਾ ਬਿਆਨ ਮੈਮੋਰੀਅਲ-ਪਾਰਕ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ: “ਕੋਈ ਭੌਤਿਕ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਸੀ
ਮੌਤ ਤੋਂ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ.... ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਸਰੀਰ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਭਾਲ ਹੈ
ਮੁਰਦਾਘਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ, ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ.... ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੀ ਦੇਹ
ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਟੱਲਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ" (ਵਿੱਚ
ਯੋਗਾਨੰਦ, 1998)।
254 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਸੈਲਫ-ਰਿਐਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ (SRF, 1976 ਵਿੱਚ) ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਫਿਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ:
ਇਹ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਹੰਸ, ਬੇਦਾਗ਼ ਸੰਪੂਰਨ ਆਤਮਾ।
ਕਿ ਉਹ ਸੀ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਉਹ ਸਰੀਰ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਇਹ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਆਤਮਾ ਹੈ।
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੌਬਰਟ ਕੈਰੋਲ (2004b) ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ:
ਜੰਗਲਾਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦਾ ਬਿਆਨ [SRF ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ]
ਲਾਅਨ, ਹੈਰੀ ਟੀ. ਰੋਅ, ਸਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਧੂਰਾ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਰੋਅ

ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਯੋਗਾਨਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭੂਰਾ ਧੱਬਾ ਦੇਖਿਆ-
ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਨੱਕ, ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਲਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ
"ਬਿਲਕੁਲ" ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, SRF ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਘਾਟ ਹੈ
ਭੌਤਿਕ ਵਿਘਟਨ "ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਵਰਤਾਰਾ" ਹੈ
ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਹੈ.... ਯੋਗੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਨੋਖੀ ਨਹੀਂ ਹੈ-
ਲੇਲੇਡ, ਪਰ ਆਮ। ਇੱਕ ਆਮ ਸੁਗੰਧਿਤ ਸਰੀਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏਗਾ
ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਤੋਂ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਸੁੱਕਣਾ-
ਬਦਬੂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਰੈਫ੍ਰਿਜਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਰੀਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਚੋ.... ਕੁਝ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਅਤੇ ਦਰਅਸਲ, ਸੁਗੰਧਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਰੋਅ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ SRF-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ (1976) ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ, ਇਨ ਮੈਮੋਰੀਅਮ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ:
ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੁਗੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
8 ਮਾਰਚ ਨੂੰ, ਉਸ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਤਰਲ ਪਦਾਰਥ ਨਾਲ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਸਮਾਨ ਆਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਡੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਅਤੇ "ਚਮਤਕਾਰ" ਫਿਰ ਇਹ ਸੀ... ਬਿਲਕੁਲ ਕੀ? ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿ ਲਾਸ਼ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਘਰ ਨੇ ਉੱਲੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਰੀਮ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ
ਫਿਰ ਵੀ ਉੱਥੇ ਵੀ, ਹੈਰੀ ਐਡਵਰਡਸ (1995) ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ, ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਐਂਬਲਮਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜੋੜੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਖੋਜ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ:
“ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਰਹੇ ਹਨ "ਸੰਭਾਲ। ਇਹ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਰੀਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।"
... “ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਸੁਗੰਧੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸੰਭਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਅਸਧਾਰਨ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅੰਤਰ-
ral... ਲੈਨੋਲਿਨ ਬੇਸ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਐਂਬਲਮਿੰਗ ਤਰਲ ਵਿੱਚ hu- ਹੋਵੇਗਾ ਮੇਕੈਂਟ ਜੋ ਡੀਹਾਈਡਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਖ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ- ਸਰਨ।"
... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 255 ਨੂੰ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਡਵਰਡਸ ਦੇ ਐਂਬਲਮਰਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹਵਾ ਦੇ ਗੇੜ ਨੂੰ ਤਾਬੂਤ ਦੇ ਭਾਰੀ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਢੱਕਣ ਦੁਆਰਾ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਆਉਂਦੀ ਸੀ।
ਤਾਂ ਫਿਰ "ਚਮਤਕਾਰ" ਕੀ ਸੀ... ਬਿਲਕੁਲ ਕੀ? ਸ਼ਾਇਦ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ SRF ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਫੇ-ਨੋਮੇਨਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਬਚਿਆ ਹੈ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਆਮ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਘੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਸੀ।

* * *

ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ: “ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ-
ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਜੋ ਇਸ ਕੰਮ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਹਨ” (ਮਾਤਾ, 1971).
ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, SRF ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਚੇਲੇ, ਜੇਮਜ਼ ਜੇ. ਲਿਨ (ਰਾਜਾਰਸੀ/ਰਾਜਸੀ ਜਨਕਾਨੰਦ) ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਕੈਨਸਸ ਸਿਟੀ ਵਪਾਰੀ ਸੀ। ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਲਿਨ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ SRF ਨੂੰ ਛੇ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਤੱਕ ਦੀ ਨਕਦੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਬਾਂਡ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।
ਮਿਸਟਰ ਲਿਨ ਖੁਦ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਿਲਚਸਪ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ:
ਛੋਟਾ ਜਿੰਮੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਵਾਲ ਪਾਉਂਦਾ ਸੀ।
ਛੇ....
ਰਾਜਾਸੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਸੂਰਤ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਡੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ,
ਉਹ ਘਿਣਾਉਣੀ ਤਰ੍ਹਾਂ [sic] ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇ (ਮਾਤਾ, 1992)।
1955 ਵਿੱਚ ਲਿਨ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ ਦਯਾ ਮਾਤਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਦੁਰਗਾ ਮਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾੜੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਉਮਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਮਾਤਾ, 1992)।
ਦੁਰਗਾ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦੋਸਤ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ
ਰਸਲ (1999) ਵਿੱਚ ਦਯਾ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ, ਆਪਣੇ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ "ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ" ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ "ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸੁਆਦ" ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਰਾਜਾਸੀ ਦੇ ਗੁਜ਼ਰਨ ਅਤੇ ਦਯਾ ਮਾਤਾ ਦੇ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, SRF ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਤਬਦੀਲੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਸਪੈਲਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ।
256 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ, ਪਰਮਹੰਸ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ ਦੇ ਲਿਖਿਆ-
ਵਿਚਕਾਰ tional a। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਿਵੇਂ ਕਮਿਊਨੀਕ ਹੈ-
ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਉਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਅੱਖਰ ਦਾ ਜੋੜ ਇਹ ਸੀ
ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ, ਅਨੁਸਾਰ-
ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮਹੰਸ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਧੁਨੀ ਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਧੁਨੀ-
ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ, ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸੀ (ਕ੍ਰਿਆਨੰਦ, 1979)।
ਇਹ ਬਦਲਾਅ ਜ਼ਾਹਿਰ ਤੌਰ 'ਤੇ 1958 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਜਗਦਗੁਰੂ ("ਵਿਸ਼ਵ ਅਧਿਆਪਕ") ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੰਕਰਾਚਾਰੀਆ ਭਾਰਤੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੀਰਥ ਦੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ SRF-ਪ੍ਰਯੋਜਿਤ ਫੇਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ। ਤੀਰਥ ਖੁਦ "ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੰਦੂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਮੁਖੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ੰਕਰਾਚਾਰੀਆ ਦੇ ਧਰਮ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ" ਸਨ। ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਾ ਕਰਦਾ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦੀ ਸਪੈਲਿੰਗ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। (ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਗੇ ਮੁੱਦੇ ਪਿਛਲੇ "ਰਾਜਸੀ" ਬਨਾਮ ਮੌਜੂਦਾ-
ਲਿਨ ਦੇ ਮੱਠਵਾਸੀ ਨਾਮ ਦੇ "ਰਾਜਾਰਸੀ" ਸਪੈਲਿੰਗ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਓ [ਡਕੋਟਾ, 1998]।) ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਦਯਾ ਮਾਤਾ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਅਧੀਨ SRF ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਘੁਟਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ ਵਾਲੇ ਪੁਰਸ਼ ਮੱਠ ਮੰਤਰੀ ਦੀਆਂ ਕਥਿਤ ਜਿਨਸੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਹੁਕਮ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਬਦਕਿਸਮਤ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ:
[ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਵਿਅਕਤੀ] ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਈ ਚੋਟੀ ਦੇ
SRF ਆਗੂ—ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਯਾ ਮਾਤਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ—ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੋਲ਼ੇ ਹੋ ਗਏ
[ਉਸ ਔਰਤ] ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮਦਦ ਮੰਗੀ ਜਦੋਂ
ਅਜੇ ਵੀ ਭਿਕਸ਼ੂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਆਗੂ-
ਚਰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਤਾਇਆ ਗਿਆ ਭਾਵੇਂ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ [ਭਿਕਸ਼ੂ ਦੇ] ਮੱਠਵਾਦੀ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ....
“ਉਨ੍ਹਾਂ [ਚਰਚ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ] ਨੇ [ਅੰਦਰ-
ਔਰਤ ਦੇ] ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ” [ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੇ ਕਿਹਾ]
(ਰਸਲ, 1999)।
ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੈ, SRF ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਥਿਤ "ਸੰਪੂਰਨ-ਸਿੱਖਿਅਤ" ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ:
[SRF] ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹਨ।
ਧਾਸ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਉਲਝਣ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ
ਆਮ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਸਵਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜੀ ਗੱਲ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ
ਹੋ ਗਿਆ? ਪਰ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਿਗਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ (ਰੇਡੀਓ-ਕੈਲ ਐਡੀਟਿੰਗ, ਫੋਟੋ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦਾ [ਡਕੋਟਾ ਵੇਖੋ,
1998])? (ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗ ਚਰਚਾ ਬੋਰਡ, 2001)।
... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 257 ਨੂੰ

ਮੈਨੂੰ ਲਿਖੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, SRF ਨੇ ਇੱਕ ਸਿੱਧ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ "ਅਣ-
ਸ਼ਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਣਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹੋਣਾ,
ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਵ-ਵਿਗਿਆਨ, ਸਰਬ-ਵਿਆਪਕਤਾ ਅਤੇ ਸਰਬ-ਵਿਆਪਕਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।
ਟੈਂਸ” (ਰਾਵਲਿੰਸਨ, 1997)।
ਅਜਿਹੇ ਜੀਵ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਯੋਗਾਨਨ-ਦਾ ਨੇ ਖੁਦ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ:
ਸੱਚੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, ਭਾਵੇਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ
ਦੁਨਿਆਵੀ ਲੋਕ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੁੱਧੀ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਦੇ ਵੀ ਸਨਕੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।
(ਕ੍ਰਿਆਨੰਦ, 1979 ਵਿੱਚ)।
ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਇਹ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ।
(ਯੋਗਾਨੰਦ, 1946)।

ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ "ਗਲਤੀਆਂ" ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ: ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, SRF-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਈਸਟ-ਵੈਸਟ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਫਰਵਰੀ 1934 ਦੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇਤਾਲਵੀ ਫਾਸ਼ੀਵਾਦੀ ਨੇਤਾ ਮੁਸੋਲਿਨੀ ਦੀ ਇੱਕ "ਮਾਸਟਰ ਬ੍ਰੇਨ" ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਰੋਲ ਮਾਡਲ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। (ਮੈਂ ਖੁਦ ਉਸ ਅੰਕ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਪੂਰਬ-ਪੱਛਮ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਮੁਸੋਲਿਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟੁਕੜਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
[1927] ਖੁਦ, "ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਧਰਮ" 'ਤੇ) ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਨੇ ਐਬੀਸੀਨੀਆ (ਇਥੋਪੀਆ) 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦੌਰ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਇੱਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ: ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਦੋਵਾਂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਸਲ ਅੰਤਰ ਹੈ। (ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਪੋਪ ਪਾਇਸ XI ਨੇ ਵੀ, "ਮੁਸੋਲਿਨੀ ਨੂੰ 'ਪ੍ਰੋਵੀ-ਡੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦਮੀ' ਕਿਹਾ ਸੀ" [ਕੋਰਨਵੈੱਲ, 1999]।) ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਸਮਾਜਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਤੱਕ ਵੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਦਾਰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੱਤਾ ਦੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।
ਨਾ ਹੀ, ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਦਮਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ "ਅਚੱਲ" ਜੀਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦਿਖਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਬੇਵਫ਼ਾਈ ਲਈ ਛੇਕ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਅਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਤਲ ਅਤੇ ਖੂਨੀ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। 258 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦੇਣਾ

* * *

ਕਈ ਹੋਰ ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗੀਆਂ ਨੇ ਯੋਗਾ ਅਤੇ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਰੰਗੀਨ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ SRF ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਸਵਾਮੀ ਕ੍ਰਿਆਨੰਦ (ਜੇ. ਡੋਨਾਲਡ ਵਾਲਟਰਸ), ਨੂੰ 1960 ਵਿੱਚ SRF ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ ਦੇ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। (ਉਹ ਬੋਰਡ ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਹੀ "ਸਰਬ-ਗਿਆਨੀ" ਸਮੂਹ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਯਾ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਚੁਣਿਆ ਸੀ।) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ 1948 ਤੋਂ SRF ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸੰਗਠਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ 22 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ SRF ਮੱਠਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1962 ਵਿੱਚ SRF ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਸੰਗਠਨ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਭਾਂਡੇ ਧੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।
ਉਸ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ, ਵਾਲਟਰਸ (2002) ਉਸ ਵੰਡ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ "ਮੂਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ" ਮੰਨਦਾ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਅਨਾਨ-
da Awareness Network ਵੈੱਬਸਾਈਟ (www.anandainfo.com) ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ, ਉਸ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਾਣ ਲਈ ਕਈ "ਜਿਨਸੀ ਅਵਿਵਹਾਰ" ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਉਸ ਦੇ ਕੱਢਣ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਖਾਸ ਆਧਾਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਵਾਲਟਰਸ 1967 ਤੱਕ ਇੰਨਾ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਨੇਵਾਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਪਣੀ "ਵਿਸ਼ਵ ਭਾਈਚਾਰਾ ਕਲੋਨੀ" ਜਾਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰੇ, ਆਨੰਦ ਸਹਿਕਾਰੀ ਪਿੰਡ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਖਰੀਦ ਲਈ। ਉਹ 900 ਏਕੜ ਦਾ ਪਿੰਡ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸੌ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਦਾ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਵਾਲਟਰਸ ਦੇ "ਸੇਵਾ" 'ਤੇ ਖਾਸ ਜ਼ੋਰ ਦੁਆਰਾ ਫਿਲਟਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਚੈਨਲ" ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ, ਆਨੰਦ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਗਭਗ 2500 ਮੈਂਬਰ ਹਨ; ਮੈਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ।
ਉਸ ਕਲੋਨੀ ਲਈ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ - ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਿਮੋਟ ਰਿਟਰੀਟ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ - ਐਲਨ ਗਿੰਸਬਰਗ ਅਤੇ ਗੈਰੀ ਸਨਾਈਡਰ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਛੇ-ਨਿਵੇਸ਼ਕ ਸੌਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਸੌਦੇ ਵਿੱਚ ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਜ਼ੈਨ ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਰਿਚਰਡ ਬੇਕਰ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ 1967 ਤੋਂ ਵਾਲਟਰਸ ਦੇ ਦੋਸਤ ਸਨ।
ਆਨੰਦ ਕਲੋਨੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਵਾਲਟਰਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਗ੍ਰਹਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਯੋਗਾਨੰਦ (1946) ਦਾ "ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਦਰਸ਼" ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਮਿਸ਼ਨ ਬਿਆਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ:

... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 259 ਨੂੰ

ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ; ਅਤੇ
ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਸੰਸਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ-
ਸਾਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਉੱਚ ਸੋਚ ਲਈ ਭਾਈਚਾਰਕ ਕਲੋਨੀਆਂ।
ਉਸ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ "ਇੱਕ ਯੋਗੀ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ" ਦੀ ਹਰੇਕ ਕਾਪੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਛਪੇ "ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਦਰਸ਼" ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਠਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਪਕ ਜਨਤਕ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਰਾਹੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। (1940 ਜਾਂ 50 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।) ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ ਜਨਤਕ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਲੋਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ, ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ
ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨੌਜਵਾਨ... ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਛੋਟੀਆਂ ਬਸਤੀਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕਣ ਲਈ,
ਸਾਦਗੀ ਭਰੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਉੱਚ ਸੋਚ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ
ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਕ੍ਰਿਆਨੰਦ, 1979)।
ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਹੋਰ ਸਿੱਧੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਕਮਲਾ (1964), ਨੇ ਕਿਹਾ:
ਮਾਸਟਰ ਜੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ SRF ਕਲੋਨੀਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ- ਕਿਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾਂ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਸ਼ਰਮ ਜੀਵਨ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ
ਤਿਆਗੀ ਬਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ, ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ- ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ। ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਏਗੀ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸੰਗਤ ਜੋ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਟੀਚਾ। ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਲੋਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਕੁੱਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਦੱਸਿਆ-ਪਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੁਆਰੇ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੈ
ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇੱਛਾ। ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ-
ਇੱਕ ਸਵੈ-ਸਹਾਇਤਾ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਇੱਕ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ-
ਰੱਬ ਨੂੰ ਅਰਪਣ ਕੀਤਾ।
ਉਸਦੀ ਬਸਤੀ ਦੇ ਸਥਾਪਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਵਧਣ ਦੇ ਨਾਲ, 1980 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਯਾਨੰਦ ਦੇ ਕਈ ਵਿਆਹ ਅਨੰਦ-ਦਾ ਵਿਖੇ ਔਰਤ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨਾਲ ਹੋਏ। (ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਵਾਲਟਰਜ਼ ਅਜੇ

ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੱਠ ਦੇ "ਸਵਾਮੀ ਕ੍ਰਿਯਾ-ਨੰਦ" ਉਪਾਧੀ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।) ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਔਰਤ-ਪੁਰਸ਼ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਮਾਹਰ ਗਵਾਹ ਪਾਮੇਲਾ ਕੂਪਰ-ਏਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੇ 1998 ਵਿੱਚ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ,
ਵਾਲਟਰਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੇ ਸੈਕਸ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ "ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ, ਸ਼ਿਕਾਰੀ 260 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਸੁੱਟਣ" 'ਤੇ ਸੀ।

ਉਸ ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ ਦਾ ਅੰਤ, ਮਲਟੀਪਲ ਰਿਪੀਟ ਅਪਰਾਧੀ ਦਾ
ਜੋ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਆਪਣੀ ਜਿਨਸੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ" (ਸੁਲੀਵਾਨ, 2003)।
ਇਸੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੱਠ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੈ ਜੋ ਵਾਲਟਰਸ 'ਤੇ ਸੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਐਕਸਪੋਜਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਿਨਸੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਾਲਟਰਸ ਦਾ ਖੁਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ
ਕਥਿਤ ਜਿਨਸੀ ਮੁਕਾਬਲੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ (ਵਾਲਟਰਸ,
1995; ਤਿਰਛੇ ਅੱਖਰ ਜੋੜੇ ਗਏ), ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ 1982 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੱਥਰਸੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ: ਮੈਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦਿਓ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਜਾਂ ਭਾਵੁਕ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ-
ing, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਦੋਸਤਾਨਾ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ। ਮੈਂ [ਔਰਤ #2] ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।
ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।
ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਦਰ ਸੀ
ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥੋਪਣਾ, ਮੇਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਸਹਿਮਤੀ- ਟਰੈਰੀ....
ਮੈਂ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਅਤੇ (ਔਰਤ #1)
ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਆਇਆ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਚਲੇ ਜਾਓ
ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ-
ਇਸ ਉਲਝਣ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਹੀ ਹਾਂ (ਔਰਤ

#7) ਦਾ ਵਿਦਾ ਹੋਣਾ। ਮੈਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸਦਮੇ, ਉਲਝਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।
ਸੱਟ ਅਤੇ ਸਦਮਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਆਇਆ
ਕਿ ਉਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਵਿਰੋਧੀ, ਰੋਧਕ ਸੀ। ਸਗੋਂ, ਕਾਫ਼ੀ
ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਥੋਪ ਰਹੀ ਸੀ।
ਜਿਸ ਔਰਤ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ (#2) ਉਹ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਬਾਹਰ ਆਈ ਸੀ; ਵਾਲਟਰਸ ਪੰਜਾਹਵਿਆਂ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਗੰਜਾ ਅਤੇ ਮੋਟਾ ਸੀ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਵਾਲਟਰਸ ਦੀਆਂ ਹੋਰ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, 2002) ਲਿਖਤਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਭਰਮਾਉਣ ਦੀਆਂ ਅਣਚਾਹੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਇੱਕ ਆਵਰਤੀ ਸਮੱਸਿਆ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ: ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ, ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੁਦਰਤੀ "ਸ਼ਿਕਾਰ".... ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਕਰਸ਼ਕ ਔਰਤ ਉੱਭਰ ਰਹੀ ਸੀ
ਮੇਰੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੇ ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ
ਉੱਥੇ ਜਾਓ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੰਗੀ, ਉਸਨੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ।
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਆਖਰਕਾਰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ!
ਵਾਹ! ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਰੀਬੀ ਗੱਲ ਸੀ!
... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 261 ਨੂੰ

ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - "ਭੁੱਖੀ, ਆਕਰਸ਼ਕ ਸ਼ੇਰਨੀ ਆਪਣੇ ਬੇਖ਼ਬਰ, ਮਾਸੂਮ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੀ ਹੈ," ਆਦਿ।
"ਉੱਥੇ ਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ..."
ਕੁਝ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਕੋਲ ਸਾਰੀ ਕਿਸਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ, ਕੁਝ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਕੋਲ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੀ "ਅਨੁਭਵ" ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ:
ਇੱਕ ਵਾਰ, ਸਵਾਮੀ [ਕ੍ਰਿਆਨੰਦ] ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਨ-
ਗਾਂਧੀ ਅਤੇ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਉਸ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ (ਔਰਤ #2, 1995)।
ਤੁਲਨਾ ਲਈ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਚੋਣ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸੀ: ਇੱਕ ਔਸਤ ਘਰੇਲੂ ਬਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

* * *

ਸਾਂਤਾ ਬਾਰਬਰਾ ਦੇ ਬ੍ਰਦਰਹੁੱਡ ਆਫ਼ ਦ ਸਨ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ, ਨੌਰਮਨ ਪਾਲਸਨ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿੱਧੇ ਚੇਲੇ ਹਨ। ਉਹ ਮਈ 1947 ਤੋਂ ਨਵੰਬਰ, 1951 ਤੱਕ, ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਸਾਲ SRF ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹੇ।

ਨੌਰਮਨ ਦਾ ਦਿਲ ਲਗਭਗ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ.... ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।
ਮਾਰਗ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਸਮਝਿਆ-
ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ....
"ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਪਤਾ!" ਉਹ ਚੀਕਦਾ ਸੀ।
ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਕੋਈ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸਹਿ-ਸਹਿਯੋਗ ਉਠਾਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਕੋਮਲ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ
"ਮੈਂ ਬੱਸ ਇਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਈਰਖਾ ਕਰਦਾ ਸੀ
ਉਸਦੀ ਬੱਚੇ ਵਰਗੀ ਸ਼ਰਧਾ! (ਕ੍ਰਿਯਾਨੰਦ, 1979)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਾਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਾਰਜ ਲੂਕਾਸ ਜਾਂ ਸਟੀਵਨ ਸਪੀਲਬਰਗ ਦੇ ਯੋਗ ਪਲਾਟ ਵਿੱਚ, ਪੌਲਸਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ "ਦਿ ਬਿਲਡਰਜ਼" ਦੁਆਰਾ "ਮੂ ਦੀਆਂ ਗੁਆਚੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ" ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਯਾਨੀ, ਗਲੈਕਸੀ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ "ਦੂਜੀਆਂ ਦੁਨੀਆਵਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਪੁਲਾੜ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ [ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ] ਦੁਸ਼ਟ ਜੇਤੂਆਂ [ਜਾਂ 'ਫਾਲਨ ਏਂਜਲਸ']" ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਿਲਡਰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਅੱਧਾ ਮਿਲੀਅਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਗਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਪਛਾੜ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਮਨੁੱਖ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਅਤੇ ਹੋਮੋ ਇਰੈਕਟਸ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਰਾਸ ਹਨ।
ਉਪਰੋਕਤ "ਗੁੰਮੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ" ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਦੇ ਨੇੜੇ (ਅਤੇ ਸਮੇਤ) ਹੁਣ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਟਾਪੂ ਮਹਾਂਦੀਪ ਸਨ, ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਫਾਲਨ ਏਂਜਲਸ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ਾਲ ਉਲਕਾਪਿੰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 262 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਕੇ "ਧਰਤੀ ਦੀ ਪਰਤ ਤੋਂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ" ਸੀ।

ਉਹ ਟੱਕਰਾਂ। ਪੌਲਸਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਫਿਜੀ ਅਤੇ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਅਤੇ ਹਵਾਈ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਟਾਪੂ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਡੁੱਬੇ ਮਹਾਂਦੀਪਾਂ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਟੀਆਂ ਹਨ।
"ਪ੍ਰੀਕੁਅਲ" ਕਿ ਉਹ ਫਾਲਨ ਏਂਜਲਸ ਕਿਵੇਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਲੈਕਸੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵਰਜਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੇ ਨਿਡਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿਲਡਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੇ ਸਨ। ਉੱਥੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਚੁੰਬਕੀ ਤੂਫਾਨ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ। ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ

(ਤਰਕਪੂਰਨ) "ਵਰਜਿਤ ਗ੍ਰਹਿ" 'ਤੇ ਫਸੇ ਹੋਏ, "ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ" ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰਾਂ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਚਾਨਕ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਬਿਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੀ ਇੱਛਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਗਲੈਕਸੀ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ (ਪੌਲ-
ਸੇਨ, 1984)।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ—ਅਤੇ ਸਾਡੀ—ਕਹਾਣੀ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ ਬਿਲਡਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ (ਬਿਲਡਰਾਂ) ਨੂੰ 350,000 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਖੋਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਬਿਲਡਰਾਂ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜੰਗ ਹਾਰ ਦਿੱਤੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਭਰਾ, ਡਾਰਕ ਏਂਜਲਸ, ਬਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ
ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣੀ ਹਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ
ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਅਨ- ਦੇ ਬੁਰੇ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਕੱਢੋ।
ਜੈੱਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਣ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ
ਅੱਜ [ਯੂਐਫਓ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਰਾਹੀਂ] (ਪਾਲਸਨ, 1984)।
ਉਹ ਸੂਝਾਂ ਪਾਲਸਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਈ ਧਿਆਨ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਨੁਭਵਾਂ/ਖੁਲਾਸੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ "ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਇੱਕ ਬਿਲਡਰ" ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵਰਗੀ ਸ਼ਬਦ ਯੋਗੀ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਖੁਦ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜੁਪੀਟਰ ਤੋਂ ਬਿਲਡਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਇੱਕ UFO ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ "ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ", ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਾਲਸਨ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।) ਨਾਲ ਹੀ, ਉਸ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਡਰਾਈਵ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਇੱਕ "ਮੁਫ਼ਤ ਊਰਜਾ" (ਭਾਵ, ਸਥਾਈ ਗਤੀ) ਮਸ਼ੀਨ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੂਖਮ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਲੂਸੀਫਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ।
ਆਹ ਖੈਰ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਯੋਦਾ ਨੂੰ ਵੀ "ਯੋਗ" ਵਿੱਚੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੱਖਰ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਬਲ", ਜਾਂ ਸੂਖਮ ਸਾਧਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਰਬਿੰਦੋ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਾਰਜ ਲੂਕਾਸ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। (ਲਾਮਾ ਸੇਰਕੋਂਗ ਰਿੰਪੋਚੇ ਦਾ... ਟੂ ਏ ਨਨਰੀ 263)

"ਉੱਪਰ ਵਾਲਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਵੱਡੇ, ਤਿੱਖੇ ਕੰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ

"ਫਿਲਮ ਸਟਾਰ ਵਾਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਯੋਡਾ ਲਈ ਮਾਡਲ" [ਮੈਕੇਂਜੀ, 1995]।)
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗਾਨੰਦ ਜਾਂ SRF ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਸੰਗਠਨ ਛੱਡ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ UFOs ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਜੁੜਨ ਵਾਲੀ ਕੜੀ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਿੱਧੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਲੇਖਕ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ SRF ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਪਰਮ-ਹੰਸ ਨੇ ਖੁਦ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ "ਜੇਕਰ ਅਮਰੀਕਾ ਕਦੇ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਹਾਰਦਾ, ਤਾਂ UFOs ਤੋਂ ਪੁਲਾੜ ਏਲੀਅਨ ਦਖਲ ਦੇਣਗੇ।"
ਖੈਰ, ਆਓ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੀਏ ਕਿ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।

* * *

ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿੱਧਾ ਚੇਲਾ ਰਾਏ ਯੂਜੀਨ ਡੇਵਿਸ (2000; ਤਿਰਛੇ ਅੱਖਰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ), ਜੋ ਉੱਥੇ ਦੌੜਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ "ਚੈਨਲ", ਕ੍ਰਿਆਨੰਦ, ਤੁਰਨ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੈ:
[A]ਪਰਮਹੰਸ ਜੀ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਚੇਲੇ ਇੱਥੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕੇ ਹਨ
ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ। ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਹਾਂ- ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ। ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਚੇਲੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ-
ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ; ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ, ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ-
ਪਰੰਪਰਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੋ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ- ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ।
ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਯੋਗ-ਨੰਦ ਨੇ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਾ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ SRF ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜਸੀ, ਦਯਾ ਮਾਤਾ ਵਾਂਗ, ਸਿਰਫ SRF ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਨ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ" ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਿੱਧੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯੋਗ-ਨੰਦ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ "ਚੈਨਲਾਂ" ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗੁਰੂ ਦਰਜਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਲਟ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਧੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:
“ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਣ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ
ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਚੇਲੇ ਰਹੇ ਹਨ

ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ," [ਜੇ. ਡੋਨਾਲਡ ਵਾਲਟਰਸ] ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਆਨੰਦ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਪੱਤਰ। “ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵੀ ਹੈ
ਆਨੰਦ ਵਿਖੇ ਕਿ ਹੋਰ ਊਰਜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ
ਆਪਣੇ ਆਪ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕ੍ਰਿਆਨੰਦ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਕਰਕੇ ਸਿੱਧਾ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ
"ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਲਈ" (ਗੋਆ, 1999)। 264 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1976 ਦੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਆਨੰਦ ਸਹਿਕਾਰੀ ਪਿੰਡ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਦਿਸ਼ਾ- ਨਿਰਦੇਸ਼ (ਨੋਰਡਕੁਇਸਟ, 1978 ਵਿੱਚ) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ:
ਹਰੇਕ ਸੰਭਾਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ
ਆਨੰਦ... ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ
ਆਨੰਦ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ, ਸਵਾਮੀ ਕ੍ਰਿਯਾਨੰਦ ਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ-
ਯੋਗਾਨੰਦਜੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਲਈ ਯੰਤਰ।

* * *

ਆਪਣੀ ਆਤਮਕਥਾ (1946) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਵਿੱਚ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਚੇਲੇ ਬਾਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ:
ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਦੇ ਨੇਤਾ ਸਵਾਮੀ ਪ੍ਰੇਮਾਨੰਦ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਹਨ
ਰਾਂਚੀ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਮੈਂ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ
1928 ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਸਵੈ- ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ
ਰਿਐਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ ਸੈਂਟਰ।
"ਪ੍ਰੇਮਾਨੰਦ," ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਵੇਂ ਮੰਦਰ ਦੀ ਫੇਰੀ ਦੌਰਾਨ ਕਿਹਾ ਸੀ-
ple, "ਇਹ ਪੂਰਬੀ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਪੱਥਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ
ਤੁਹਾਡੀ ਅਣਥੱਕ ਸ਼ਰਧਾ। ਇੱਥੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ
ਲਹਿਰੀ ਮਹਾਸ਼ਯ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਰੱਖਿਆ।
ਉਹੀ ਪ੍ਰੇਮਾਨੰਦ ਜਲਦੀ ਹੀ 1950 ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਪਾਲ ਟਵਿਚੇਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਬਣ ਗਏ - ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ - ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ। ਟਵਿਚੇਲ ਨੇ ਏਕੰਕਾਰ ਲਹਿਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦੇ "ਪੱਛਮੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਫਾਲੋਅਰ" ਸਨ (ਰਾਵਲਿਨਸਨ, 1997)। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲੇਖਕ-ਕ੍ਰਿਤ ਜੀਵਨੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਊ ਏਜ ਦੇ ਉੱਘੇ ਲੇਖਕ ਬ੍ਰੈਡ ਸਟੀਗਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ।
ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟਵਿਚੇਲ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਈ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਸ਼ਬਦ-ਦਰ-ਸ਼ਬਦ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਹਨ।

ਟੈਕਸਟ, ਡੇਵਿਡ ਲੇਨ ਦੀ www.neuralsurfer.com ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ (1983) ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਲਹਿਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ। ਟਵਿੱਚਲ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੀਵਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੰਗਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਟਵਿੱਚਲ ਦੀ 1971 ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, "ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਜ ਸਾਲ ਹੋਰ ਜੀਵੇਗਾ।" ਪ੍ਰੇਮਾਨੰਦ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਤਸਵੀਰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਐਸਆਰਐਫ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਤਮਕਥਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ-ਨੰਦ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ, ਯੋਗ-ਨੰਦ ਦੇ ਬੇਵਫ਼ਾ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

* * *

... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 265 ਨੂੰ

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹਰ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ SRF ਰਾਹੀਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸਮੂਹ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਵੰਸ਼ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮਹਾਨ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹਨ।
ਇਹਨਾਂ ਸਹਾਇਕ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਇੱਕ ਗੁਰੂ (ਯੋਗੀ ਰਮਈਆ, ਉਰਫ਼ ਯੋਗੀਆਰ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਆਸ਼ਰਮ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਖੁਦ ਅਮਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਚੇਲਾ ਸੀ:
ਜਨਵਰੀ 1971 ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਯੋਗੀਆਰ ਦੋਵਾਂ ਚੇਰ ਨਾਲ ਮਿਲੇ [ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ
ਉਹ ਚੇਰ—ਵੱਖਰਾ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲੀ ਚੇਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਇੱਕ ਹੈ
ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ] ਅਤੇ ਲੇਖਕ ਇਕੱਠੇ ਅਤੇ ਅੰਦਰ-
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਰਿਸ਼ਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਾ
ਲੇਖਕ ਦਾ ਚੈਰ ਲਈ ਪਿਆਰ ਹੁਣ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।
ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਜੇ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਚੈਰ
ਜਲਦੀ ਹੀ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਕ੍ਰਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਯੋਗਾ ਵੀ। ਇਹ ਲੇਖਕ ਲਈ ਦੁਖਦਾਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਬਕਾ-
ਉਸਨੂੰ ਚੈਰ ਨਾਲ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਲਈ ਉਮੀਦਾਂ ਸਨ।
ਪਰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਚੈਰ ਖੁਸ਼ ਰਹੇ। ਯੋਗੀਆਰ ਨੇ ਵੀ ਕਿਹਾ-
ਇੱਕ "ਆਸ਼ਰਮਤੀ" ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਸਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹੇਗੀ
ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ, ਅਤੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ-
ing (ਗੋਵਿੰਦਨ, 1997)।

ਔਰਤ ਦੀ ਅਜਿਹੀ "ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ, ਨੇੜਤਾ ਸਿਖਲਾਈ" ਉਸਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਅਚੰਭੇ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਜਾਪਦੀ ਹੈ:
ਚੈਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗਾ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਗਈ
ਪੁੱਤਰ, "ਅੰਨਾਮਲਾਈ," ਯੋਗਿਯਾਰ ਨਾਲ (ਗੋਵਿੰਦਨ, 1997)।
"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ, ਬੇਬੀ।"

* * *

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇਸ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜੰਗਲੀ ਅਣਜਾਣ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹਿਮਾਲੀਅਨ ਬਾਬਾਜੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ: ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸਮਾਂ। ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਈ ਸਰੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ।
ਇੱਕ ਪਰੇਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਦਿੱਖ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨਵਾਨ ਬਣਾਇਆ। ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ-
1977 ਵਿੱਚ ਹੇਰਾਖਾਨ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾਜੀ ਨਾਲ, ਬਾਬਾਜੀ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਹਨ।
ਕਈ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ - ਪੋਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬੁੱਢੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਡੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਵਾਂਗ, ਇੱਕ ਸੱਪ ਵਾਂਗ....
266 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਬਾਬਾਜੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਨ (ਲਿਓਨਾਰਡ ਓਰ, ਵਿੱਚ
[ਚਰਚਿਲ, 1996]; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।
ਔਰ ਰੀਬਰਥਿੰਗ ਥੈਰੇਪੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਢੀ ਸੀ - ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਸਾਧਨ (ਗਾਰਡਨ, 1988)।
ਲੂਈਸ ਵਾਲਪੀਡ (ਚਰਚਿਲ, 1996 ਵਿੱਚ) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਦੀ ਹੈ:
ਇੱਕ ਤਜਰਬਾ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਕੁੱਤਾ ਦੋਸਤ, ਰਫੀਕ, ਸੀਰੀ-
ਅਧਰੰਗੀ ਟਿੱਕ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਹਿਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ। ਮੈਂ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਸਰਜਰੀ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਦੇਖ ਸਕਾਂਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ
ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪੰਛੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ
ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਪੈਰ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪੈਰ ਤੱਕ ਨੱਚਣਾ। ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ- ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, "ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ,
ਉਹ ਠੀਕ ਹੈ।"
ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੌਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ-
ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਰਾਹੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਈ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਅਕਸਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ- ਲਗਾਤਾਰ।

* * *

ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਬਿਸ਼ਨੂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚੇਲਾ ਹੈ, ਬਿਕਰਮ ਚੌਧਰੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ (ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ) ਆਪਣੇ "ਗਰਮੀ ਯੋਗਾ" ਦੇ ਕਈ ਪਹਿਲੂਆਂ ਅਤੇ ਆਸਣਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਉਸ ਚੇਲੇ ਤੋਂ ਅਧਿਆਪਕ ਬਣੇ - ਜਿਸਦਾ '69 ਵਿੱਚ ਜਾਰਜ ਹੈਰੀਸਨ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ - ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:
ਬਿਕਰਮ ਬੇਵਰਲੀ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰਾਂ ਵਾਲੀ ਆਪਣੀ ਹਵੇਲੀ ਬਾਰੇ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਦਾ ਹੈ।
ਹਿਲਜ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਤੀਹ ਕਲਾਸਿਕ ਕਾਰਾਂ, ਰੋਲਸ-ਰਾਇਸ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬੈਂਟ- ਤੱਕ
ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਰ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤੁਲਨਾ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਧਾ। ਨਾ ਤਾਂ ਖਾਣੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨੀਂਦ ਦੀ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਮੈਂ ਪਰੇ ਹਾਂ ਸੁਪਰਮੈਨ” (ਕੀਗਨ, 2002)।
ਫਿਰ ਉਬਰ-"ਮੈਨ ਆਫ਼ ਸਟੀਲ" ਖ਼ੁਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਔਰਤ-ਪੁਰਸ਼ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਬਲੈਕਮੇਲ ਧਮਕੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ:
"ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?"
"ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੌਂਦੇ?" ਉਹ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ। "ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਕਈ ਵਾਰ ਅਫੇਅਰ ਹੋਣਾ ਹੀ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ” (ਕਾਰਲਸਨ, 2002a)।
ਫਿਰ, "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ..."
... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 267 ਨੂੰ

* * *

ਸੈਲਫ-ਰੀਐਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਵਾਲੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਐਸਕੋਂਡੀਡੋ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਬਾਹਰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਆਸ਼ਰਮ/ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਵਾਸੀ ਵਲੰਟੀਅਰ ਵਜੋਂ ਬਿਤਾਏ ਨੌਂ ਮਹੀਨੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਹ ਅਕਤੂਬਰ 1998 ਤੋਂ ਜੁਲਾਈ 1999 ਤੱਕ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ SRF ਦਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮੈਂਬਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ "ਪਾਗਲ ਬੁੱਧੀ" 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਦਰਅਸਲ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਸੀ - ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਜੇ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
• ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਵਿਖੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ (HV) ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਵਲੰਟੀਅਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਵਾਹਨ ਮੰਨੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਉੱਥੇ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੇਣ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਬ੍ਰਹਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ "ਮਾੜਾ ਚੇਲਾ" ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਨੂੰ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨਗੇ, ਪਰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨਗੇ।
ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਸੀ ਰੁਝਾਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ,
ਅਤੇ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਸਮਲਿੰਗੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।
ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ, ਮੈਂ ਖੁਦ "ਤੀਰ ਵਾਂਗ ਸਿੱਧਾ" ਹਾਂ,
ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹੇਟਰੋ ਸੇਪੀਅਨ ਹੋਣ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਹਿਜ ਸੀ - ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਗੋਂ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਦਿਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ "ਨਾ ਪੁੱਛੋ, ਨਾ ਦੱਸੋ" ਫੌਜਾਂ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ "ਰੱਬ-ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ" ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਹਨ।
• ਸਵਰਗੀ ਤਾਰਾ ਮਾਤਾ (ਭਾਵ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੌਰੀ ਪ੍ਰੈਟ, ਯੋਗਾ ਦੀ ਸੰਪਾਦਕ-
ਨੰਦਾ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ, ਅਤੇ SRF ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਸੀਨੀਅਰ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ) ਨੂੰ ਲਿਓਨਾਰਡੋ ਦਾ ਵਿੰਚੀ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ

ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾ ਵਿੰਚੀ ਦੀ ਉਪਜਾਊ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। (ਉਹ ਲੇਖ ਪੁਰਾਣੇ
(SRF ਰਸਾਲੇ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਪਰਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਫੋਟੋਕਾਪੀ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।) ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਲਿਖਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਯੋਗਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, 268 ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਦ ਗੁਰੂਸ

ਉਹ ਐੱਚ. ਜੀ. ਵੈੱਲਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਊਰਜਾ ਖਰਚ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮਿਆਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਸਨ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤਾਰਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ "ਤਰਕਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ"
ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਗ੍ਰਹਿ 'ਤੇ ਚੱਕਰੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ "ਗਲਤ" ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਯੋਗਾਨਨ-
ਡਾ (1946) ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਚੱਕਰਾਂ ਨੂੰ 24,000-ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ "ਸਮੂਹ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ" ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ - "ਸਥਿਰ" ਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰੋਟੇਸ਼ਨਲ ਧੁਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਗੋਲਾਕਾਰ ਗਤੀ। ਉਸਨੇ (ਯੁਕ-ਤੇਸ਼ਵਰ ਦੇ [1977] ਦ ਹੋਲੀ ਸਾਇੰਸ ਰਾਹੀਂ) ਅੱਗੇ ਉਸ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸੂਰਜ ਦੇ ਬਾਈਨਰੀ ਸਟਾਰ ਸਿਸਟਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ - ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਚੱਕਰ ਦੁਆਰਾ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਗਤੀ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਤਾਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ SRF ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਲਯੁਗ [ਭਾਵ, 'ਲੋਹਾ ਯੁੱਗ'] ਵਿੱਚ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਔਸਤ ਉਚਾਈ ਚਾਰ ਫੁੱਟ ਹੈ; ਦਵਾਪਾਰ ['ਕਾਂਸੀ'] ਵਿੱਚ, ਛੇ; ਤ੍ਰੇਤਾ ['ਚਾਂਦੀ'] ਵਿੱਚ, ਅੱਠ; ਅਤੇ ਸੱਤਿਆ ['ਸੋਨਾ'] ਵਿੱਚ, ਦਸ।"
ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ-
ਟੋਰੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਬਿੰਦੋ ਦੇ ਮਾਰਗ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਮਰਥਿਤ:
ਪੁਰਾਣ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਰੇਕ ਯੁੱਗ ਦੀ ਮਿਆਦ ਘਟਦੇ ਸੱਚ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵੀ ਘਟਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਘਟਦੇ ਸੱਚ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਕੱਦ ਵੀ ਘਟਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਉਚਾਈ, ਜੋ ਕਿ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਚੌਦਾਂ ਹੱਥ ਹੈ, ਦੁਆਪਰ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਹੱਥ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਹੱਥ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਨਹਰ, 1989)।
ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿਆਖਿਆ

(25,800-ਸਾਲ) ਸਮਰੂਪੀ ਪ੍ਰੀਸੇਸ਼ਨ ਸੋਫੋ-ਮੋਰ ਕਲਾਸੀਕਲ ਮਕੈਨਿਕਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਇਹ, ਦਰਅਸਲ, ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਜਾਇਰੋਸਕੋਪ ਜਾਂ ਸਪਿਨਿੰਗ ਟਾਪ ਦੇ ਘੁੰਮਣ ਦੇ ਧੁਰੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਸੈਸ ਜਾਂ ਡਗਮਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। (ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਸੂਰਜ ਦਾ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਬਾਈਨਰੀ ਸਾਥੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਖੋਜ
ਬਾਈਨਰੀ ਰਿਸਰਚ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿਖੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੈ।)
ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਗਲਤੀਆਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜੀਬ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਤਾਰਾ
ਮਾਤਾ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਵਾਂਗ, ... ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਨਰੀ 269 ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੀ।

ਯੁੱਗਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪਿਛਲੇ "ਸੰਸਾਰ ਚੱਕਰਾਂ" ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਵਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਕਥਿਤ ਸਿੱਧੇ ਯਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਭਵ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।
ਇਹ ਅੱਗੇ ਯਕੀਨਨ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ-
ਟ੍ਰੋਲੋਜਿਸਟ ਤਾਰਾ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪਾਠਾਂ ਲਈ ਐਡਗਰ ਕੇਅਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਅਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ #778 ਸੀ। (ਐਡਗਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਤਾਰਾ ਉਸਦੇ ਮਿਸਰੀ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੁਦ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੁਜਾਰੀ ਸੀ।) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਅਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਰੈਂਡੀ (1982) ਫਲਿਮ-ਫਲੈਮ! ਅਤੇ ਗਾਰਡਨਰ (1957) ਫੈਡਸ ਐਂਡ ਫਾਲੇਸੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੋਤਿਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਡੀ- ਫਲੇਸ਼ਨ ਲਈ, ਸੂਜ਼ਨ ਬਲੈਕਮੋਰ (1986) ਦ ਐਡ-ਵੈਂਚਰਜ਼ ਆਫ਼ ਏ ਪੈਰਾਸਾਈਕੋਲੋਜਿਸਟ ਵੇਖੋ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਰਬਿੰਦੋ (1872)
– 1950) ਨੇ ਉਹੀ (ਦਾ ਵਿੰਚੀ) ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਤਾਰਾ ਮਾਤਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ, 1900 – 1971)। ਦਾ ਵਿੰਚੀ ਉਸਨੂੰ-
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਮਲਿੰਗੀ ਸੀ (ਵਿਲਬਰ, 1998)। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਫਿਰ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ....
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਤੀਜੇ-ਪੁਰਖ ਪੈਂਫਲੈਟ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ,
ਤਾਰਾ ਮਾਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਕਸਤ "ਨਵੀਂ ਨਸਲ ਦੀ ਅਗਾਂਹਵਧੂ" ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਬੋਟ ਜਾਰਜ ਬਰਕ (1994), ਨੇ ਤਾਰਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਿਪਰੀਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜੋੜਿਆ:
ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਚੇਤਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੈਂਸਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਮੰਨਦੀ ਸੀ।

ਲੌਰੀ ਪ੍ਰੈਟ ਦਾ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇੰਨਾ ਮਹਾਨ ਸੀ
ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਚੇਤਨਾ ਮਿਲੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਿਤਾਬਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਯੋਗੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਆਤਮਕਥਾ ਦਾ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਅਨੁਵਾਦ" ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ - ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਕਈ ਸੌ ਪੰਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬਕਵਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਬੁੱਧੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ SRF ਦੇ ਉਪ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਵਾਮੀ ਕ੍ਰਿਆਨੰਦ (ਜੋ ਹਿੰਦੀ ਬੋਲ ਅਤੇ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਸਨ) ਨੇ SRF ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਜੋ ਛਪਾਈ ਲਈ ਭਾਰਤ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਰਖ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਛਾਪਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਯਾ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੋਰਡ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ 270 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਦ ਗੁਰੂਆਂ ਕੋਲ ਲੈ ਗਿਆ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾਂ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੇ ਜ਼ੋਰ 'ਤੇ), ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ (ਜੋ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਜ਼ੋਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ) ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਬਕਵਾਸ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਸੀ, ਕੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਛਾਪਣ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋ ਗਈ!
ਤਾਰਾ ਖੁਦ ਮੋਰਮਨ ਰਾ- ਦੀ ਪੋਤੀ ਸੀ।
ਕੌਮਵਾਦੀ ਓਰਸਨ ਪ੍ਰੈਟ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾਪਕ ਜੋਸਫ਼ ਸਮਿਥ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਚੈਨਲਿੰਗ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਕੁਝ ਘੱਟ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਤਸੁਕ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।
• ਸਵਰਗੀ ਡਾ. ਐਮ. ਡਬਲਯੂ. ਲੇਵਿਸ—ਯੋਗਾਨੰਦ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਮਰੀਕੀ ਡਿਸ-
ਸ਼ਿਪਲ—ਨੂੰ ਵੀ ਸਰ ਫਰਾਂਸਿਸ ਬੇਕਨ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਕਿੰਗ ਜੇਮਜ਼ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਸੰਕਲਨਕਾਰ ਸੀ। (ਪਿਛਲੇ ਅਵਤਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਪਰਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ SRF ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।)
ਹਾਲਾਂਕਿ:
[ਰਾਜਾ] ਜੇਮਜ਼ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਖੁਦ ਸਮਲਿੰਗੀ ਪ੍ਰਤੀ ਝੁਕਾਅ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅੰਤਮ ਲਾਰਡ ਚਾਂਸਲਰ, ਫਰਾਂਸਿਸ ਬੇਕਨ (ਕੋਲਮੈਨ, 1974) ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਲਿੰਗੀ ਪ੍ਰਤੀ ਝੁਕਾਅ ਸੀ।
ਕਿੰਗ ਜੇਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚ "ਰਾਣੀ" ਵਜੋਂ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਜੇਮਜ਼।" ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਸਕਰ ਵਾਈਲਡ—ਜਿਸਨੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ
ਥੀਓਸੋਫਿਕਲ ਸੋਸਾਇਟੀ—ਖੁਦ ਵੀ ਸ਼ੇਕਸਪੀਅਰ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਸੀ,
ਸਮਲਿੰਗੀ ਹੋਣਾ (ਪਾਰਟ੍ਰਿਜ, 1947)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਛਾਵਾਦੀ ਸੋਚ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਬੂਤ ਸਨ। ("ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਦੇ ਸਮਾਧੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ")
• ਇੱਕ (ਸਵਾਲ-ਜਵਾਬ ਸੈਸ਼ਨ) ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਬੰਧਕ-
ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਦੇ ਇਸਟਰੇਟਰ ਨੇ "ਗਾਰੰਟੀ" ਦਿੱਤੀ ਕਿ SRF ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਣ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਗਿਣਤੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਕ/ਫ਼ਿਰਊਨ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ।
• ਇੱਕ ਸਵੈ-ਇੱਛੁਕ ਲੀਗ (ਵਿੱਤੀ) ਅਪੀਲ ਨਿਊਜ਼ਲੈਟਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
1989 ਦੀ ਬਸੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ, SRF ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਸ਼ਹਿਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਆਵਾਜਾਈ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਟੈਂਪਲ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਟੀ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਕਿ SRF ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਣ ਲਈ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 271

ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਤੀਰਥ ਸਥਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ("ਸ਼ਰਾਈਨ" ਅਸਲ ਸ਼ਬਦ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ VL ਅਪੀਲ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਸੀ।) ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, 1966 ਵਿੱਚ SRF ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਊਂਟ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਹੋਟਲ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ters (ਡਕੋਟਾ, 1998)। ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਮੰਦਰ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਯੋਗ-ਨੰਦ ਪੁਰਾਣੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਫਿਰ, ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਢਾਹ ਦੇਣ ਦੀ ਅਸਲ ਯੋਜਨਾ ਕੌਣ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ("ਸਰ, ਸਰ, ਅਜੇ ਵੀ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਈ"...)
• ਐੱਚ.ਵੀ. ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 1999 ਵਿੱਚ-
ਇੱਕ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸਟ੍ਰੈਕਟਰ, SRF ਨੇ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਮਾਹਰ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ SRF ਨੂੰ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਗਠਨ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ

ਵੱਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਆਪਣੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਖਰਾ ਉਤਰਦਾ ਹੈ।
ਹੋਰ।" SRF ਦੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਮਾੜੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ (CANDER,
2001) ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਊਂਟ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਵਿਸਥਾਰ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਥੇ ਦੀ ਵਿਡੰਬਨਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।
ਦਰਅਸਲ, ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਨਾਖੁਸ਼ੀ
ਉਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਰਾਹੀਂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਟੈਕਡ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਲਈ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਸ ਵਾਤਾਵਰਣਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ "ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਹੋਮ ਡਿਪੂ ਸਟੋਰਾਂ" ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, "[F] ਐਲੋਸ਼ਿਪ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੇ ਚਰਚ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਨਾਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ"
(ਰਸਲ, 1999)
• ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਵਿਖੇ ਮੇਰੇ ਠਹਿਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਸ਼ਰਧਾਲੂ
ਪੀਸ ਕੋਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਆਸ਼ਰਮ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਮੁੱਖ ਭਿਕਸ਼ੂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਤਸੰਗ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਉੱਥੇ, ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਆਸ਼ਰਮ ਛੱਡ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੱਠ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ "ਗੁਰੂਦੇਵ ਦਾ ਕੰਮ" ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਚੰਗਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ।
• ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਗਭਗ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨਪੜ੍ਹ ਸੁਆਹ-
ਛੇਵੀਂ ਜਮਾਤ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਪੱਧਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ "ਜੋ ਵਿਗਿਆਨੀ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ 'ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਣ' ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।" ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ "ਆਈਨਸਟਾਈਨ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ," ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 272 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਸੁੱਟਣਾ

"ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ" ਕਿ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੁਆਂਟਮ ਸਿਧਾਂਤ ਸਹੀ ਸੀ। (ਉਹ ਫਾਰਮੂਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ "ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ" ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੇਵਿਡ ਬੋਹਮ ਦੇ ਨੋਬਲ-ਕੈਲੀਬਰ ਕੰਮ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ [ਬੋਹਮ ਅਤੇ ਹਿਲੇ, 1993 ਵੇਖੋ]। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਆਈਨਸਟਾਈਨ ਦਾ ਅੰਤਰ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ" ਸਹੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਗੇਰੂ-ਲੁਹਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ, ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਹਨ।)
ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਸ਼ਾਇਦ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ

ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੁਆਂਟਮ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਧਰਮ/ਧਿਆਨ ਵਿਚਕਾਰ ਕਥਿਤ "ਪੂਰਨ" ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ 70 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਮੱਧ ਤੋਂ ਹੀ ਫ੍ਰਿਟਜੋਫ ਕੈਪਰਾ ਅਤੇ ਅਮਿਤ ਗੋਸਵਾਮੀ ਵਰਗੇ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਲੇਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ SRF ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੋਸਵਾਮੀ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ SRF ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਕੁਆਂਟਮ ਚੇਤਨਾ" 'ਤੇ ਅਮਿਤ ਦੇ ਗੈਰ-ਗਲਪ ਵਿਚਾਰ, ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਗਿਆਨ ਗਲਪ ਵਜੋਂ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ, ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ "ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ" ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਛਾਵਾਦੀ ਸੋਚ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਮਝੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ "ਰੱਬ ਲਈ"? ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਹ ਕਰ ਕੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ
• SRF ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਵਿਖੇ ਸਿਰਫ਼ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਇਕੱਠ ਵਿੱਚ
1998 ਦੇ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ, ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਤਹਿਤ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ: "ਨਾਸਤਿਕ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਇੱਕ ਗੈਰ-ਪੈਗੰਬਰ ਧਰਮ ਦਾ ਮੈਂਬਰ।" ਇਹ ਚਲਾਕ ਬੁਝਾਰਤ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਮਾਣ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਨਤ" ਮਾਵਾਂ-ਮੂਰਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ "ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਤੋਹਫ਼ੇ" ਵਜੋਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਫਰਜ਼ ਨਾਲ ਹੱਸੇ, ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਲਾਈਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲਾਸਿਕ ਜਾਰਜ ਕਾਰਲਿਨ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਘਟੀਆਕਰਨ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕਿ "ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਪੈਗੰਬਰ ਜਾਂ ਸੰਗਠਨ ਹੈ"।
• ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ, ਉਹ ਭਿਕਸ਼ੂ ਜੋ SRF ਪੋਸਟੁਲੈਂਟ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਭਾਵ,
"ਨਵਾਂ ਭਿਕਸ਼ੂ") ਆਸ਼ਰਮ ਨੇ ਐੱਚ.ਵੀ. ਨੂੰ ਮਹਿਮਾਨ ਬੁਲਾਰੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਮੱਠ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਲੱਖਣ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਉਸਨੇ ਜੋ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ "ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਭਿਕਸ਼ੂ ਪ੍ਰਣ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਸ਼ਰਮ ਛੱਡਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁਤੰਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।" ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੁਤੰਤਰ... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 273

ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੋਚਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬੁਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ

ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਐਲਰਜੀ ਵਰਗੇ ਦਮ ਘੁੱਟਣ ਵਾਲੇ ਰਵੱਈਏ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਅੰਦਾਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਮਾੜੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ "ਹਉਮੈ-ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ" ਗੁਣ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬਿਹਤਰ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਗਲਤ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪਾਪ ਵਜੋਂ ਪੇਂਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।
• SRF ਦੇ ਆਗੂਆਂ/ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਹਰੇਕ ਲਾਈਨ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਪੋਪ" -
ਦਯਾ ਮਾਤਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੱਕ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ SRF ਭਗਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਚੂਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ "ਰਹੱਸਮਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ" ਹਨ। ਮੈਂ ਵੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਸਤਿਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸਹੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਾਂਗਾ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਰਗਰੀ ਵੇਕਫੀਲਡ (1993) ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ
ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ:
ਮੈਂ ਇਹ ਘਾਤਕ ਅਚੇਤ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਇਰਾਦੇ ਚੰਗੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਗੇ।
• ਜੇਮਜ਼ ਜੇ. ਲਿਨ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ
SRF ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਇੱਕ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਯਾਨੀ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜਾਸੀ ਜਨਕਾਨੰਦ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। (ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ "ਮਰਦ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਮਾਰ ਸੀ," ਅਤੇ ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ [ਮਾਤਾ, 1992] ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਬੰਧ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ।) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਤੱਥ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਹਿਤ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਲਿਨ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ SRF-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਜੀਵਨੀ ਤੋਂ।
ਉਸ ਅਸੰਗਤੀ ਨੂੰ HV ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ-
ਸਤਸੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਖੋਖਲੇ। ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨੇ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ ਜੋ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ "ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਦਯਾ ਮਾਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ"।
• ਕਿਸੇ ਤੋਂ "ਆਪਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ" ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-

"ers" SRF ਦੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਭਗਤ ਵਜੋਂ ਅੰਡਰ-274 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ

ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ (ਅਸਲ) ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੁਆਰਾ ਅੰਕਿਤ:
ਬਜ਼ੁਰਗ: "ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ?"
ਜਵਾਨ ਇਨਫਿਰੀਅਰ: "ਮੈਂ ਠੀਕ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ?"
ਬਜ਼ੁਰਗ (ਬੇਰਹਿਮੀ ਤੋਂ ਘਿਣਾਉਣਾ): “ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਡਾਕਟਰ ਹੋ-
ਟੋਰ?"
• ਜਾਂ, ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ।
ਆਤਮਕਥਾ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 40 ਵਿੱਚ, ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਣਮ/ਪ੍ਰਣਾਮ ਦਾ:
[pronam:] ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, "ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਮ," ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ ਨਮਸਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਹਥੇਲੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੱਥ ਦਿਲ ਤੋਂ ਮੱਥੇ ਤੱਕ ਨਮਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ Pronam ਪੱਛਮੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ
ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਗਤ (ਯੋਗਾਨੰਦ, 1946)।
ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, (ਬਦਲ-
ਸੰਪਾ) ਸ਼ਬਦ ਗੇਰੂ ਦੇ ਚੋਲੇ ਕਾਰਨ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤਕ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ:
[ਪ੍ਰਣਾਮ:] ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, "ਪੂਰਾ ਨਮਸਕਾਰ", ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਮੂਲ ਸ਼ਬਦ "ਨਾਮ" ਤੋਂ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਲਾਮ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਝੁਕਣਾ; ਅਤੇ ਅਗੇਤਰ "ਪ੍ਰਾ", ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਪ੍ਰਣਾਮ ਨਮਸਕਾਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਯੋਗਾਨੰਦ, 1998)।
• ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਠਹਿਰਾਅ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਥੈਂਕਸਗਿਵਿੰਗ ਭੋਜਨ ਸੋਇਆ-ਅਧਾਰਤ ਟਰਕੀ ਬਦਲ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਸੀ। ਉਸ ਦਾਅਵਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਨਿਵਾਸੀ ਨੇ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਸਤਸੰਗ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਭੋਜਨ MSG ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਐਲਰਜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਿਰ ਦਰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਗੈਰ-MSG ਟਰਕੀ ਬਦਲ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਹਨ, ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਸ਼ਰਮ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇ।

ਉਸ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਆਸ਼ਰਮ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦਾ ਜਵਾਬ
ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, SRF ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਨਾਂ "ਸਾਰੀ ਰਾਤ" (ਸ਼ਿਫਟਾਂ ਵਿੱਚ) ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਲਈ ਹੱਥੀਂ ਗਲੂਟਨ-ਅਧਾਰਤ ਮੀਟ ਦੇ ਬਦਲ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਰਸੋਈ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 275 ਲਈ

en HV 'ਤੇ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ (ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਸ਼ਰਮ MSG-ਲੇਸਡ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ।
ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਮੁਸਕਰਾਏ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ
ਇੰਨੀ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਆਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ "ਰੱਬ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੇਗਾ"
• ਹੋਰ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ, HV ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਬਕਾ-
1950 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ "ਸਿਹਤਮੰਦ ਗਿਰੀਦਾਰ" ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪਰੋਸੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਘਟੀਆ ਭੋਜਨ ਪ੍ਰਤੀ ਚਿੰਤਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ। ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਭਿਕਸ਼ੂ ਨਾਲ ਇਹ ਗੱਲ ਉਠਾਉਣ 'ਤੇ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸੀ, "ਜੋ ਮਾਲਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ।" ਇਹ ਸਲਾਹ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਠੀਕ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਈਸਟਰ 'ਤੇ (1996 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ), "ਮਾਲਕ/ਰੱਬ ਨੇ ਸਾਨੂੰ" - ਦ੍ਰਿੜ ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ - ਡੋਨਟਸ ਦਾ ਇੱਕ ਡੱਬਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਰਬੀ ਸੀ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਖਾਇਆ
ਕਿ ਚਿੱਟੇ ਆਟੇ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਖੰਡ ਦਾ ਸੇਵਨ ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਹੈ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਆਸ਼ਰਮ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਕਈ ਵਾਰ ਤਾਜ਼ੇ ਨਿਚੋੜੇ ਹੋਏ ਸੰਤਰੇ ਦੇ ਰਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖੰਡ ਮਿਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਕਣਕ ਦਾ ਆਟਾ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ। ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨੇ ਇਸ ਅੰਤਰ ਬਾਰੇ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਾਸ ਸਮੂਹ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਕਵਾਸ ਹੈ: ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ "ਗੰਧਕ ਰਹਿਤ" ਫਲ ਖਾਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ। ਅੱਜ, ਇਹ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਜੈਵਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ (ਮੇਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ) HV

ਕੈਫੇਟੇਰੀਆ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ (ਉਸ ਉਪਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਉਹ ਖੁਦ ਉਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਔਰਗੈਨਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ)।
ਯੋਗਾਨਨ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ, ਲੁਕਵੀਂ ਵਾਦੀ ਦਾ ਮੇਨੂ-
ਦਾ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਸੋਈ ਸਟਾਫ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਆਮ ਵਰਗ ਦੀ ਉਪਜ ਹਨ। ਇਹ "ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ," ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ
ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਸੰਬੰਧੀ ਸਲਾਹ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਫ਼ "ਮਾਸ ਅਤੇ ਆਲੂ" ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।
• SRF ਦੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮੱਠਵਾਸੀ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਵੇਗਾ
ਕਨਵੋਕੇਸ਼ਨ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਅੱਸੀ ਘੰਟਿਆਂ ਤੱਕ ਦੀ ਰਿਹਰਸਲ - ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਅਤੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਤੱਕ, ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਿਕਸ਼ੂ
ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਜਿਹੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। 276 ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦਰਸ਼ਕ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ
ਉਹ ਭਾਸ਼ਣ "ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ" ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਿਆਰੀ ਦੇ - ਭਿਕਸ਼ੂ ਦੇ
ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ
'ਤੇ ਸਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ। SRF ਦਾ ਸ਼ੱਕੀ ਬਿਲਿੰਗ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਨਵੋਕੇਸ਼ਨ
ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਟੇਪਾਂ ਵਿੱਚ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਗੈਰ-ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲਾਂ" ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਿਖਤਾਂ ਹਨ, ਉਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।
• ਉਸੇ ਭਿਕਸ਼ੂ ਨੇ ਭਗਤੀ "ਗ੍ਰਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ" ਜਾਂ "ab-" ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ।
ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ "ਬੌਧਿਕ ਪੁੱਛਗਿੱਛ/ਤੋਲਣ" ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੋ ਪੱਛਮੀ ਦਰਸ਼ਕ ਸੰਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। (ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਆਰਥਰ ਕੋਇਸਲਰ ਦੀ [1960] ਦ ਲੋਟਸ ਐਂਡ ਦ ਰੋਬੋਟ, ਗੀਤਾ ਮਹਿਤਾ ਦੀ [1979] ਕਰਮਾ ਕੋਲਾ ਅਤੇ ਸਾਰਾਹ ਮੈਕ-ਡੋਨਾਲਡ ਦੀ ਆਨੰਦਮਈ [2003] ਹੋਲੀ ਕਾਉ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ, ਉਸਦੇ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਖੁਲਾਸੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਟ੍ਰੈਲੀ ਦੀ [1987] ਦ ਅਲਟੀਮੇਟ ਗੇਮ ਵੀ ਇਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਤੋਂ
ਘੱਟ ਪੀਲੀਆ ਵਾਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼।) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਧਾ (1978) ਨੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ:
ਪੂਰਬੀ ਮਨ ਅੰਤਰ-ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੱਛਮੀ ਮਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੱਛਮੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅੰਤਰ-ਆਤਮਾ ਦੀ

ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਬੁੱਧੀ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੌਧਿਕ ਸੰਕਲਪਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸਧਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਵਧੇਰੇ ਗ੍ਰਹਿਣਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਣਸ਼ੀਲ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਬੌਧਿਕੀਕਰਨ ਬੰਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਹੋਰ ਸੰਭਵ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਹਨ
ਅਜਿਹੀ ਪੂਰਬੀ "ਗੈਰ-ਬੌਧਿਕ ਗ੍ਰਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ":
[ਪੈਨ] ਖਰੀਦਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੱਲ੍ਹ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਚਬਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੰਬਾਕੂ ਦਾ ਇੱਕ ਡੱਬਾ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਚਮਕਦਾਰ ਦਿੱਖ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਊਰਜਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਧਮਾਕੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਸੁਸਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਝੂਲਦੀ ਸੈਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਆਈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਾਜ਼ੇ-
ਪਹੁੰਚੇ ਪੱਛਮੀ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤੀਆਂ 'ਤੇ "ਧਿਆਨਸ਼ੀਲ" ਨਜ਼ਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਗੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕੀ... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 277

ਉਹ ਅਕਸਰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਚਬਾਉਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ (ਸਟ੍ਰੇਲੀ, 1987)।
ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਟ੍ਰੈਲੀ ਖੁਦ,
ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਲਈ ਨਸ਼ੇ ਚਲਾਉਂਦੀ ਸੀ; ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਸੰਦੀਦਾ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਪਕ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਮੂਰਖਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ-ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਨਾਲ ਉਲਝਾਉਣ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਆਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਫਿਰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਪੱਛਮ" ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ "ਚੀਚ ਅਤੇ ਚੋਂਗ" ਵਰਗੀ ਗ੍ਰਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ! ਅਤੇ ਆਓ ਆਪਾਂ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਭਰਮ-ਜਾਲ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੀ ਨਾ ਕਰੀਏ।
ਯੋਟ (ਦਾਸ, 1997) ਅਤੇ ਮੈਜਿਕ ਮਸ਼ਰੂਮ (ਐਲੇਗਰੋ, 1970) ਧਾਰਮਿਕ ਰਸਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ।
(ਗੈਰ-ਨਸ਼ੀਲੇ) "ਬੇਸਮਝ ਸ਼ਰਧਾ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ
ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਆਈ. ਕੇ. ਤੈਮਨੀ ਦਾ ਮੂਲ ਨਿਰੀਖਣ ਹੈ ਕਿ (ਅਨੁਕੂਲ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ) ਪੂਰਬੀ ਭਾਰਤੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ

ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਬੌਧਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼
ਅਤੇ "ਕਣਕ ਨੂੰ ਤੂੜੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰੋ" ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੋਚਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ "ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ" ਦੱਸੀ ਗਈ ਹਰ ਲੰਬੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਗਲਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਵਜ੍ਰਯਾਨ [ਭਾਵ, ਤਾਂਤਰਿਕ ਬੁੱਧ ਧਰਮ] ਵਿੱਚ [ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤੀ] ਸ਼ਰਧਾ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਉਮੈ ਦੀ ਪਨਾਹ ਮੰਨੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਹੁਣ ਦਬਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ - ਇਸਨੂੰ ਕੁਚਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਪਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣੀ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਗਿਆਨ ਲਈ; ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ
ਸ਼ਰਧਾ ਨਹੀਂ (ਬਟਰਫੀਲਡ, 1994)
• ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਵਰਦੀਧਾਰੀ ਸਕੂਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ।
ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੁੜੀਆਂ। ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮਹੰਸ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਸੈੱਟਅੱਪ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਇੱਥੇ ਸਕੂਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਹੁੰਦੇ।
278 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਲਿੰਗਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ-
ਸਮਲਿੰਗੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ SRF ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਸਕੂਲ ਬਿਲਕੁਲ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ।
ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ [ਕੈਥੋਲਿਕ] ਸੈਮੀ-ਨੈਰੀ ਅਤੇ ਰੈਕਟਰੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸਮਲਿੰਗੀ ਸਰਗਰਮ ਹੋਣਗੇ.... ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰਦ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਸੱਚ ਹੈ - ਫੌਜ ਵਿੱਚ, ਗੈਰ-ਕੋਇਡ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ,
ਬੁਆਏ ਸਕਾਊਟਸ (ਵਿਲਜ਼, 2000)
• SRF ਦਾ ਧਿਆਨ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ 'ਤੇ ਹੈ
ਅਧਿਆਤਮਿਕ (ਕੁੰਡਲਨੀ) ਜਾਗਰਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਜਿਨਸੀ ਊਰਜਾ ਇਸਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸੈਕਸ ਪ੍ਰਤੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਵਰਗੇ, ਦੋਸ਼-ਭਰੇ ਰਵੱਈਏ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਚੋਣ ਸੈਕਸ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਉੱਨਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ - ਭਾਵ, ਜੇਕਰ ਜਿਨਸੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ

ਬਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ? ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਸਤਸੰਗ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਐਚਵੀ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੀਵਨ ਲਈ ਮੱਠ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਹਉਮੈ "ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੇ, ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ" ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। (ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਅਸਲ ਦੁਨੀਆਂ" ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇੰਨੀ ਨਰਮ ਅਤੇ ਲਚਕਦਾਰ ਹੈ! ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ।) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਹਾਂਨਗਰੀ ਸਮੂਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਜਿਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ "ਹੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸੁਆਰਥੀ" ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।
• ਉਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਇੱਕ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਸ.ਆਰ.ਐਫ.
ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕੱਠੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਲਈ "ਇੱਕ ਮਾੜੀ ਉਦਾਹਰਣ" ਕਾਇਮ ਕਰੇਗਾ। ਵਿਆਹ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਾਮਕ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਵਾਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਧੇਰੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਟਰੈਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਜੀਵਾਸ਼ਮ ਸਥਿਤੀ ਲਈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿਰਫ਼ SRF ਦੇ ਭਰਾ ਆਨੰਦਮੋਏ (1995) ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਦੁਹਰਾਓ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ।
ਤਾਂ ਫਿਰ, ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ-
ਨਾਸ਼ਪਾਤੀ ਨੂੰ ਦਿਨ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੋਈ "ਗਲਤ ਕੰਮ" ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰੇ। (ਸੁਆਹ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਵਾਲ ਵੀ-... ਇੱਕ ਨਨਰੀ ਨੂੰ 279

ਦਯਾ ਮਾਤਾ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਮੇਮਣੇ ਰੱਖਣਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ।) ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਜਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਵੀ "ਘੱਟ ਅਧਿਆਤਮਿਕ" ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
"50 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਿਆ," ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 30 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਮਾਣ ਹੈ

• ਆਨੰਦਮੋਏ (1979) ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ, ਵਿਗਾੜ ਦੇ ਕਾਰਨ-
SRF ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, "ਸਾਡੇ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੀੜ੍ਹੀ-ਦਰ-ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਮਰ ਅਠਾਰਾਂ ਤੋਂ ਨੱਬੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।" ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਾਨ "ਸਤਿਕਾਰ ਪਾੜਾ" ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ, ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਦੂਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੂਰੀ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਹੁਦੇ, ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਮੀਜ਼ ਦੇ ਰੰਗ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। (ਨੀਲਾ = ਧਾਰਨੀ, ਪੀਲਾ = ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ, ਸੰਤਰੀ = ਸੰਨਿਆਸੀ।) ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨੀਲੀ ਕਮੀਜ਼ ਮੱਠ ਜਾਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਤਰੀ ਕਮੀਜ਼ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਉੱਨਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਯੋਗ ਹੈ।
ਬਟਰਫੀਲਡ (1994) ਨੇ ਆਪਣੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ-
ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਬੋਧੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਮਤਭੇਦ:
ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰੈਂਕ ਖਿੱਚਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਭਿਆਸ ਪੱਧਰਾਂ, ਆਫ-ਫਾਈਟਸ ਅਤੇ ਰੰਗੀਨ ਪਿੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੈਂਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਉੱਚ ਰੈਂਕ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਸੀਨੀਅਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੰਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਅਤੇ ਗੁੱਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਫਿਰ ਇੱਕ-ਉੱਚਤਾ ਦੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰੈਂਕਿੰਗ "ਬਜ਼ੁਰਗ" ਤੁਹਾਡੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਘਟੀਆ ਅਭਿਆਸ ਪੱਧਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਾਲੀ ਹਉਮੈ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਪਾੜੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਔਖਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ। ਉੱਥੇ, ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਵੱਡੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ 280 'ਤੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੀ ਬਜਾਏ। ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਕੇ

ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਜਾਂ (ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖੋ। ਯਾਨੀ, ਜਦੋਂ ਬੰਦ ਭਾਈਚਾਰਕ ਜੀਵਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਅਧਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ "ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ" ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਦੇ ਲਈ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿਹਰਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।
"ਅਸਲ ਦੁਨੀਆਂ" ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੈ
ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਜੋ ਰੈਡੀਕਲ ਸਮਾਜਿਕ, ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ: ਜੇਕਰ "ਅਸਲ ਦੁਨੀਆਂ" ਓਨੀ ਹੀ ਰੂੜੀਵਾਦੀ, ਸਮਰੂਪ ਅਤੇ "ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਫਸੀ ਹੋਈ" ਹੁੰਦੀ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਦੇ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ।
ਸਿਰਫ਼ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦਾ ਹੈ-
ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਸਦੀ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਾਧਾ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਸਗੋਂ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਰਚਨਾਤਮਕ ਸਨ, ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਰੂੜੀਵਾਦੀ "ਅਸਲ ਦੁਨੀਆਂ" ਦੇ ਵੀ, ਦਮ ਘੁੱਟਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ।
ਦਰਅਸਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਚਨਾਤਮਕ ਸਫਲਤਾਵਾਂ
ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮ ਖੁਦ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਦਰਦਨਾਕ ਮੌਤ ਦਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।
ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਓਨੇ ਹੀ ਮਹਾਨ ਹੋ
ਗਾਂਧੀ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ" ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ "ਮਹਾਨ" ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਤੋੜ ਕੇ - ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਤੋੜਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੋਗਾਨੰਦ (1986) ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਸੀ:
ਮੈਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, "ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ!"....
ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ
ਔਸਤ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ... ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਨਰੀ 281 ਦੇ ਇੱਕ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕੋ

ਸੱਭਿਆਚਾਰ; ਪਰ ਦਰਮਿਆਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਬਜੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ
• ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਕਲਿੰਟ ਈਸਟਵੁੱਡ "ਸਪੈਗੇਟੀ ਵੈਸਟਰਨ"
ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਅਤੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਤਾਂ 'ਤੇ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਦ ਸਾਊਂਡ ਆਫ਼ ਮਿਊਜ਼ਿਕ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ? ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੂਲੀ ਐਂਡਰਿਊਜ਼ ਦਾ ਪਾਤਰ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੱਠ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ "ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦਾ ਆਦਮੀ" ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਅਤੇ "ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ।" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਪਿਆਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦਰਸ਼ੀਕਰਨ ਨੂੰ ਸਕ੍ਰੀਨ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ "ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ" ਪੈ ਸਕਦੇ ਹਨ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੰਦੂਕਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਠੀਕ ਹਨ।
• HV ਦੇ ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਵਲੰਟੀਅਰ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।
ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿ "ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਚਰਚਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।" ਉੱਥੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤੁਰੰਤ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਨੂੰ ਆਸ਼ਰਮ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ, "ਲੰਬੀ-ਚੌਕੜੀ" ਹੋਣ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦੇ ਸੁਣ ਕੇ ਅਤੇ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦੇ ਸੁਣ ਕੇ, ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰੀਖਣ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। (ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਉਸਦੀਆਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਖਰਾਬੀ 'ਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਥੋਰੋ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ: "ਉਦਮਾਂ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।") ਇਹ ਵਿਆਪਕ ਵਿਵਹਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਵੈ-ਸੁਧਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੋਗੀ ਨੂੰ "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ" ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੇਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਦਰਅਸਲ, ਆਸ਼ਰਮ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ
ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਅਸਫਲਤਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੀ ਹੈ," ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਇਆ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਫਲ ਹੋਣਾ "ਆਪਣੇ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ" ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿੱਤਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਉੱਨਤ ਸਮਝ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਜਿਤ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਆਸਾਨ ਤਰੀਕਾ ਹੈ "ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ"।

ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਮੁਖੀ” - ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ "ਮਾੜਾ ਚੇਲਾ" ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ।
• ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਦੇ ਐਟ- ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਰਾਹੀਂ
ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਠਹਿਰਨ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਸਾਫਟਵੇਅਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਿੰਗ ਦੁਕਾਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਾਲਚ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ "ਬੇਚੈਨ" ਹਾਂ ਅਤੇ "ਵੱਡਾ ਦਿਮਾਗ" ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ (ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ) ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਉੱਨਤ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਰਚਨਾਤਮਕ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਯਾਨੀ, ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸਲੀ ਜਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਰਚਨਾਤਮਕ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ/ਕਿਰਤ ਦਾਨ ਕਰਕੇ "ਮਾਸਟਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸੇਵਾ" ਕਰਾਂਗਾ।
ਯੋਗਾਨੰਦ (1986), ਬੇਸ਼ੱਕ, ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਰੋਧੀ ਸਿਖਾਇਆ-
ਸਾਈਟ:
ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕੁਝ ਰਚਨਾਤਮਕ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਲਿਖਣਾ ਰਚਨਾਤਮਕ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੈ.... ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਰਚਨਾਤਮਕ ਹੋਣਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਮਕੈਨੀਕਲ ਹੋਂਦ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਨਵੇਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਲੜਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਰ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਪਰ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਅੱਜ ਦੇ SRF ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦ, ਬਟਰਫੀਲਡ (1994) ਨੇ ਚੋਗਯਾਮ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਚੇਲੇਪਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ:
ਮੌਲਿਕਤਾ ਅਣਚਾਹੀ ਹੈ; ਇਸਨੂੰ ਹਉਮੈ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰਾ ਹਉਮੈ ਹੈ।" ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, "ਵੱਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ" ਅਨੁਭਵ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਉਪਰੋਕਤ ਗੱਲਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪੱਕੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ "ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਸਬਰ" ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇੰਨੇ ਮੂਰਖ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਅਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ, "ਧੀਰਜਵਾਨ" ਹੋਣਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ,
... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 283 ਨੂੰ

ਕੁਝ ਨਾ ਕਰੋ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦਾਨ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨੇਕੀ ਵਜੋਂ ਲਓ
• ਮੈਂ ਅਸਲੀ ਐਕਸਪੋਜ਼ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ("ਵਾਪਸੀ")
"ਸਵਾਮੀ ਦਾ": ਰਸਲ, 1999) SRF ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੁਣ ਬੰਦ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਨਿਊ ਟਾਈਮਜ਼ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਜੋਗ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਸ਼ਰਮ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਹਾਣੀ ਦੇ "ਸਿਆਣੇ" ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ, ਉਸ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਕਈ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਲਾਲਚ ਕਾਰਨ "ਡਿੱਗ" ਗਏ ਸਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਭਿਆਨਕ (ਕਥਿਤ) ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ "ਹਮਦਰਦ, ਸੰਤ, ਪਰਮਾਤਮਾ- ਅਨੁਭਵੀ" SRF ਨੇਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਘੁਟਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਉਹੀ ਉਪਰੋਕਤ "ਰਿਸ਼ੀ" ਨੇ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ-
ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ SRF ਬਾਰੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਛਾਪੀ ਗਈ ਸੀ (ਭਾਵ, ਨਿਊ ਟਾਈਮਜ਼ L.A.) ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ "ਕੂੜਾ ਪੇਪਰ" ਵਜੋਂ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਲੇਖ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ 'ਤੇ "ਮਿੱਟੀ ਪੁੱਟਣ" ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਵਿਸਥਾਰ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਸੀ। ਭਾਵ, ਇਹ, ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ,

"ਕੂੜਾ" ਜਾਂ "ਕੂੜਾ" ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੱਕ ਪਾਉਣਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ।
ਉਹੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਭਿਕਸ਼ੂ, ਮੈਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ,
ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਵਾਈ ਲੈਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣੀ ਗੋਲਫ ਕਾਰਟ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਆਸ਼ਰਮ ਨਿਵਾਸੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਲਈ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
• ਭੌਤਿਕ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰਿਪੋਰਟ
ਮਾਊਂਟ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਭਾਈਚਾਰਕ ਰੁਕਾਵਟ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸ ਰੁਕਾਵਟ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ "ਲੋਕ SRF ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਲੱਭਣਗੇ," ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ EIR ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ!
ਦਰਅਸਲ, ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਹਾਲੀਆ SRF ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ—ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਮਰ ਖੈ-ਯਾਮ ਦੀ ਰੁਬਾਈਤ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਸੀ—ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚਿੱਤਰਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਅਤੇ SRF ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 284 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਕਰਨਾ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਨੇੜੇ ਆਉਣ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਹਤ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ ਰਾਹੀਂ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵੱਲ ਖਿੱਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ SRF ਨੇ ਮਾਊਂਟ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ-ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਾ ਸਮਝਿਆ ਹੋਵੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦਾ "ਦੁਸ਼ਟ, ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਗੰਦਗੀ" ਕਿਤਾਬ ਪ੍ਰਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ।
1951 ਦੀਆਂ ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਮਾਸਟਰ ਅਕਸਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਸਨ ਕਿ ਰਾਜਾਸੀ ਦੀ ਜਾਨ ਗੰਭੀਰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮਾਸਟਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਰਾਜਾਸੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕੰਮ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਸਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ" (ਮਾਤਾ, 1992)।

"ਪੈਰਾਨੋਇਡ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ" ਵਾਕੰਸ਼ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੂਨੀਜ਼ ਦਾ ਅਸਲ-
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ:
“ਮਾਰਥਾ, ਮੈਨੂੰ [ਲੈਰੀਨਜਾਈਟਿਸ ਤੋਂ] ਫੁਸਫੁਸਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ,” ਮੈਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗੀ। "ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ! ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡਾ ਸੰਕਲਪ ਹੈ!"
"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ।"
"ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ 'ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ' ਚੀਕਦੇ ਹੋ "ਸ਼ੈਤਾਨ, ਕੈਂਪਸ ਤੱਕ, ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ," ਮਾਰਥਾ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ (ਅੰਡਰਵੁੱਡ ਅਤੇ ਅੰਡਰਵੁੱਡ, 1979)।
ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਯੋਗਾਨੰਦ (1986) ਨੇ ਉਸੇ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਉਸ ਉੱਤੇ ਫੋਰਸ ਦਾ ਹਮਲਾ:
ਮੈਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਕਾਲਾ ਰੂਪ ਦੇਖਿਆ, ਭਿਆਨਕ, ਬਿੱਲੀ ਵਰਗਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਪੂਛ ਵਾਲਾ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਧੜਕਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ।
• ਦਯਾ ਮਾਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ (1971) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਗਲੋਬਲ ਟ੍ਰਾਈ-
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ:
... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 285 ਨੂੰ

[ਦੈਵੀ] ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਨੇਰੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਦੁਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗੀ.... ਦੁਨੀਆਂ... ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਦੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹਨੇਰੇ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਆਵੇਗੀ, ਪਰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ।
ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਇਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਉਂ
ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਆਫ਼ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਨਤ ਜੀਵਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਯਾ ਮਾਤਾ ਖੁਦ) ਦੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਇਸ ਵੱਲ "ਵਿਸਤਾਰ" ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ:
[ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਮੂਹ ਦੀ] ਆਗੂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੀਚ, ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗ੍ਰਹਿ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਤੋਂ ਸੁਨੇਹੇ ਮਿਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

ਦਸੰਬਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਭੂਚਾਲ ਅਤੇ ਹੜ੍ਹ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣਗੇ। ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੀਚ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਰਪਿਤ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪੁਲਾੜ ਜਹਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਅਨੁਯਾਈ ਪੁਲਾੜ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਇਆ.... ਜਦੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਆਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁਲਾੜ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਆਉਣ 'ਤੇ ਸਮੂਹ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੀਚ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਤਬਾਹੀ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ (ਵਿਨ, 2000)।
ਜਾਂ ਇਹ, ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥ ਕਲੇਅਰ ਪੈਗੰਬਰ ਅਤੇ ਸਾਕਾ ਦੁਆਰਾ-
ਟਿਕ ਚਰਚ ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਅਤੇ ਜੇਤੂ:
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੈਗੰਬਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਾਲ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੁਰਖੀਆਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿ ਸਭਿਅਤਾ ਦਾ ਅੰਤ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1990 ਨੂੰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੈਗੰਬਰ ਨੇ ਤਾਰੀਖ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਸਥਾਨਕ ਨਿਵਾਸੀ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। "ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰ ਵਾਰ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਇੱਕ ਹਾਰਡਵੇਅਰ ਸਟੋਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਰਿਚਰਡ ਮੇਅਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚਰਚ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ" (ਨਿਕਲ, 1998)।
ਜਾਂ ਇਹ, ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਸਾਬਕਾ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਤੋਂ: 286 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਕਰਨਾ

ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਕਿ "ਕੰਪਨ" ਬਦਲ ਗਏ ਸਨ, ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਤਬਾਹੀ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ (ਕੀਨ, 1977)
• SRF ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਗਠਨ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।
"ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲੋ।" ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਿਹਨਤ ਵਲੰਟੀਅਰਾਂ ਤੋਂ ਮੁਫ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਆਸਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਜ਼ੂਲ ਖਰਚੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰਕ ਹਿੱਸਾ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ "ਅਨੁਭਵੀ" ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਉੱਚ ਨੇਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝ ਰਹੇ ਸਨ।
ਦਰਅਸਲ, ਅੰਤ ਵੱਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਸਨ।

ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਠਹਿਰਨ ਬਾਰੇ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੁੱਖ ਭਿਕਸ਼ੂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤੁਰੰਤ ਵਿਚੋਲੇ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸੁਝਾਅ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਦੂਜਾ ਕੰਪਿਊਟਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਲਾਇੰਟ/ਸਰਵਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਿੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। (ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ $1000 ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਿਊਟਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।) ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਦਮਨਕਾਰੀ, ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਤੁਰੰਤ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਖਰਚ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।
ਉਸ ਮਾਈਕ੍ਰੋਮੈਨੇਜਿੰਗ ਮਿਸਫਿਟ ਦਾ ਮਨਪਸੰਦ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ, ਵਿੱਚ
ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੀਆਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚ ਵਾਲੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, "ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬੇਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।" ਦਰਅਸਲ, ਉਸਦੀ ਅਣਸੁਪਨੇ ਵਾਲੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਆਸ਼ਾਵਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਮੇਰੇ ਠਹਿਰਨ ਦੇ ਅੰਤ ਵੱਲ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੁਕਸਦਾਰ ਛੋਟੇ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੇਅੰਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਦੇਖਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਭਰ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲੰਘਾਇਆ ਸੀ। ਪੂਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਘੱਟ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਖਾਸ ਭਿਕਸ਼ੂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਭਿਕਸ਼ੂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 287 ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ "ਮਦਦ" ਕਰਨਾ

ਚੰਗਾ, ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਇੰਨੀ ਤੰਗੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਬੱਚਤ ਵਿੱਚੋਂ ਆਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਕਈ ਸੌ ਡਾਲਰ ਉਧਾਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।
ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, ਉਸੇ ਨੇਲੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੋਕ ਲਿਆ,
ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਭਿਕਸ਼ੂ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ! - ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਕੰਪਿਊਟਰ ਮਾਨੀਟਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹੇ! (ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੈਨੇਡਾ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਭਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਂਦਾ।)

ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਸੱਠ ਘੰਟੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪੇਸ਼ੇਵਰ-ਪੱਧਰ ਦੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਿੰਗ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ $30 ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਭੱਤਾ। (ਲੋੜੀਂਦਾ ਆਸ਼ਰਮ ਕੰਮ ਹਫ਼ਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਸੀ)
ਪੈਂਤੀ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ। ਮੈਂ ਵਾਧੂ ਸਮਾਂ ਲਗਾਇਆ, ਮੇਰੇ ਤੁਰੰਤ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਦੇ ਬੇਲੋੜੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ [i] ਮੈਨੂੰ ਕੰਮ ਪਸੰਦ ਆਇਆ, [ii] ਇਸਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ [iii] ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪੂਰੇ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ, ਓਨੀ ਹੀ ਜਲਦੀ ਮੈਂ ਉਸ ਦਮਨਕਾਰੀ, ਸੂਖਮ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਾਲੇ ਗਿੱਦੜ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਸਕਾਂਗਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮਿੰਟਾਂ/ਸਮੇਂ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੋਡ ਲਿਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਦੇਖਿਆ ਹੈ? ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਮੈਂ ਉਸ ਅਯੋਗ "ਡਿਲਬਰਟ ਜ਼ੋਨ" ਨੂੰ ਜੀਇਆ ਹੈ।)
ਪੂਰੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, $30 ਭੱਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਸੀ-
ਔਸਤ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਸ਼ਰਮ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਰਾਧਾ ਦਾ ਯਸ਼ੋਧਰਾ, ਰਾਮ ਦਾ ਹਿਮਾਲੀਅਨ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ, ਅਨੰਦਾ ਅਤੇ ਫਾਈਂਡਹੋਰਨ - ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ "ਕਰਮ ਯੋਗਾ" ਰਿਟਰੀਟ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਂਝੀਆਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮਾਮੂਲੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲਦੇ ਹਨ (ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ $300 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਤੱਕ)। (ਜੇਤਸੁਨਮਾ ਅਤੇ ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸਮੂਹਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੀ, ਆਦਿ)। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ SRF ਪ੍ਰਤੀ ਜੋ ਆਕਰਸ਼ਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੈਸੇ 'ਤੇ ਘੱਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।
• ਉਸ ਸਾਰੇ ਭਾਰੀ ਪਰ ਅਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ-
ਮੈਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ—ਬਿਨਾਂ ਮੰਗੇ—ਗੈਰ-ਮੱਠਵਾਦੀ 288 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਉਸ ਉੱਦਮ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਮੈਨੇਜਰ, ਕਿ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਿੰਗ ਉੱਦਮ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਯਕੀਨੀ ਸੀ। ਇਹ ਭਰੋਸਾ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਨ" (ਪਰ ਦਵਾਈ ਤੋਂ ਭੱਜ ਰਹੇ) ਆਸ਼ਰਮ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਲਈ "ਈਥਰ ਵਿੱਚ ਬਲੂਪ੍ਰਿੰਟ" ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਯਾ ਮਾਤਾ (1971) ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ:
ਇਸ ਕੰਮ [ਭਾਵ, SRF] ਦਾ ਬਲੂਪ੍ਰਿੰਟ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਈਥਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਹ ਉਸਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਇਸਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।

"ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਵੇਗਾ।"
ਦਰਅਸਲ, ਸਬੰਧਤ ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ
ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਘੰਟੇ ਕੰਮ ਮਿਲੇਗਾ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਗਤ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅੱਧੀ ਦਰਜਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਿੰਗ ਸਟਾਫ ਲਈ। ਜਿਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ $30 ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਤਨਖਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਮੈਨੇਜਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਘਰ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਾਫਟਵੇਅਰ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਦੀ ਕਟੌਤੀ ਨਾਲ, ਆਸ਼ਰਮ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਬਚੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਾਲਾਨਾ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੁਲਾਬੀ ਤਸਵੀਰਾਂ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਹੋ ਗਿਆ।
ਨੇੜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ।
ਮੈਂ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਬਿਤਾਏ।
ਉਸ "ਕੰਟੈਂਟ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ" ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਿੰਗ 'ਤੇ ਮੈਨੇਜਰ, ਮੇਰੇ ਤੁਰੰਤ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਦੇ ਪੈਰ ਖਿੱਚਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। (ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਮੈਨੇਜਰ ਵੀ ਉਸ ਨੁਕਸਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।) HV 'ਤੇ ਉਸ "ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ" ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਕੈਨੇਡਾ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਲੀਕਮਿਊਟਿੰਗ ਕੰਮ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ। ਪੂਰੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ। ਇੱਕ ਵੀ ਘੰਟੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।
ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ
ਬਾਹਰੀ ਕੰਪਨੀ ਜਿਸਨੂੰ... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 289 ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ "ਖਤਮ" ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।
ਅੱਧਾ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ। ਜ਼ੀਰੋ ਡਾਲਰ। "ਰੱਬੀ ਸੇਧ।"
"ਬਲੂਪ੍ਰਿੰਟ, ਬਲੂਪ੍ਰਿੰਟ।"
ਦੁਬਾਰਾ, ਮੋਂਟੀ ਪਾਈਥਨ ਹਵਾਲਾ:

[ਏਰਿਕ ਆਈਡਲ ਪਾਤਰ:] ਮੰਤਰੀ ਜੀ, ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ, "ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਬ੍ਰਿਟੇਨ" ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਗ੍ਰੇਟਰ ਲੰਡਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਅਠਾਸੀ ਹਜ਼ਾਰ ਮਿਲੀਅਨ ਬਿਲੀਅਨ ਘਰ ਬਣਾਓਗੇ। ਦਰਅਸਲ, ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਥੋੜੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ?
[ਗ੍ਰਾਹਮ ਚੈਪਮੈਨ ਪਾਤਰ:] ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੋ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀ, ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜਾ।
ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਿਲਬਰਟ ਜ਼ੋਨ ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਐਂਟਰੀ
22 ਮਾਰਚ, 2001—“ਤੁਹਾਡੇ ਬੌਸ ਦੁਆਰਾ ਤੋੜੇ ਗਏ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਵਾਅਦੇ”—ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ:
ਸੱਚ: ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਨੌਕਰੀ, ਛੇ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ [Cdn.] ਟੈਲੀ-ਕਮਿਊਟਿੰਗ। ਅਸਲੀਅਤ: ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ, ਸੜਕ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਤੋਂ $1000 ਦੂਰ।
— ਉਹ ਕਲਾਕਾਰ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਬਰਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ
ਇਹ ਚੋਟੀ ਦੇ ਪੰਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ।
ਇਹ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਗਤੀ ਤਸਵੀਰ ਹੈ (ਯੋਗਾਨੰਦ, 1986)।
"ਮੈਂ ਹੱਸ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਰੋਇਆ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ...।"
• ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਹੋਰ ਵਿਗੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 60 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਚਾਰਲਸ ਮੈਨਸਨ ਦੇ ਕਾਤਲ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ - ਜੋ ਅੱਜ ਵੀ ਕੈਦ ਹੈ - ਨੇ ਇੱਕ ਨਨ ਵਜੋਂ SRF ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ: ਮੋਨ-ਰੋਵੀਆ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਲੈਸਲੀ [ਵੈਨ ਹਾਉਟਨ] ਘਰ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜੂਨੀਅਰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਉਹ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ। ਬਿਟਰ 290 ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਦ ਗੁਰੂਸ

ਅਸਵੀਕਾਰ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਹ [ਆਪਣੇ ਬੁਆਏਫ੍ਰੈਂਡ, ਬੌਬੀ] ਮੈਕੀ ਨਾਲ ਹਾਈਟ-ਐਸ਼ਬਰੀ ਭੱਜ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਥੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਕੱਤਰੇਤ ਸਿਖਲਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਕੀ ਸਵੈ- ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਨ ਪਾਦਰੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਲੈਸਲੀ ਇੱਕ ਨਵਿਆਉਣਯੋਗ ਨਨ ਬਣ ਗਈ, ਨਸ਼ੇ ਅਤੇ ਸੈਕਸ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਟੁੱਟਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਗਭਗ ਅੱਠ ਮਹੀਨੇ ਰਹੀ।

ਮੈਕੀ ਅਤੇ ਯੋਗਾ ਸਮੂਹ ਦੋਵੇਂ (ਬਗਲੀਓਸੀ ਅਤੇ ਜਨਰਲ-
ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, 1975)।
ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵੈਨ ਹਾਉਟਨ—ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਾਮ
ਸਿਮਪਸਨ ਦੇ ਮਿਲਹਾਊਸ—ਨੂੰ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ, SRF ਦੀਆਂ "ਉੱਨਤ ਰੂਹਾਂ" ਦੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਦਰਅਸਲ, ਜਿਨਸੀ ਰੁਝਾਨ ਬਾਰੇ ਘੱਟ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ "ਅਚੱਲ" ਮਰੇ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਜਾਂ ਜੀਵਤ ਮਾਂ-ਮੂਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਅੰਨ੍ਹੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪਹਿਲੂਆਂ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ, ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰੇਗਾ।
• ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੋਰ ਵਿਗੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸੋਸ਼ਲਿਸਟ ਕਿੰਡਰਡ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ, ਗੋਰੇ ਸਰਬਉੱਚਤਾਵਾਦੀ ਜੋਸਟ (ਜੋਸਫ਼) ਟਰਨਰ (ਮੌਤ 1996) ਨੂੰ ਲੱਭੋ। ਕਿਉਂਕਿ, ਟਰਨਰ ਨੇ SRF ਤੋਂ ਕ੍ਰਿਆ ਦੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੋ ਸਾਲ ਇੱਥੇ ਰਿਹਾ।
ਉੱਤਰੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਇਰਾਦਤਨ ਭਾਈਚਾਰਾ ਜਿਸਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਯੋਗਾਨੰਦਾਂ [sic] ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ.... ਉਸਨੇ ਯੋਗਾਨੰਦਾਂ [sic] ਸਹਿਕਾਰੀ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ [sic] ਕਿ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਉਸਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਸੀ। ਅੱਜ, ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਤਨ ਭਾਈਚਾਰਾ ਸ਼ਾਇਦ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਫਲ [sic] ਹੈ (ਟਰਨਰ, 2001)।
ਟਰਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿਖਾਇਆ
"ਆਰੀਅਨ ਕ੍ਰਿਆ," ਉਸ ਯਤਨ ਵਿੱਚ ਬਾ-ਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਹਿਟਲਰ ਨੂੰ "ਅਰਧ-ਦੈਵੀ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂ" ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ।
ਜੋਸਟ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯੋਗਾਨੰਦ ਹਿਟਲਰ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀਵਾਦੀ ਅਮਰੀਕਾ ਫਸਟ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਸੀ... ਟੂ ਏ ਨਨਰੀ 291

ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਅੰਦੋਲਨ। ਉਸਨੇ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਰੀਆਈ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁ-ਸੱਭਿਆਚਾਰਵਾਦ ਦੀਆਂ "ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ" (ਗੁਡਰਿਕ-ਕਲਾਰਕ, 2003)।
ਖੈਰ, ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਯੋਗਾਨੰਦ ਵਰਗੇ ਕਿਸੇ ਲਈ, ਜੋ
"ਰੱਬ ਤੋਂ ਡਰਨ ਵਾਲੇ" ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਤੋਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ "ਰੱਬ ਤੋਂ ਡਰਨ ਵਾਲੇ" ਫਾਸ਼ੀਵਾਦੀ ਮੁਸੋਲਿਨੀ ਦਾ ਸਮਰਥਕ ਸੀ... ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਉਹ, ਕਿਸੇ ਵੀ

ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, 1936 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦੌਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਿਟਲਰ ਅਤੇ ਮੁਸੋਲਿਨੀ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ "ਮਿਲਣ" ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ (ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ, 1935)
• ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੋਰ (ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰੀ ਨਹੀਂ) ਗੱਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਅਨਡੈੱਡ ਇਨਐਕਵੀਏਟ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦਾ ਤਾਬੂਤ:
ਇੱਕ ਯੋਗੀ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਾਲ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ ਇਸ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, SRF ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ SRF ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਸਕਰਣ 'ਤੇ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ SRF ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜਨਤਕ ਡੋਮੇਨ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ AY ਜਨਤਕ ਡੋਮੇਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਹ ਹੁਣ ਇੰਟਰਨੈੱਟ 'ਤੇ ਹੈ।
http://www.crystalclarity.com/yogananda [ਇਹ ਕ੍ਰਿ-ਯਾਨੰਦ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਘਰ ਹੈ]।
ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਾ ਹੈ
ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਇਹ ਕਦੋਂ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨਾਮ ਹੇਠ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਾ-ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਯੋਗ ਗਲਤੀ ਹੈ-
ਉੱਥੇ (ਡਕੋਟਾ, 1998)।
ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਮੂਰਖ, ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਚੀਕ" ਚਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ
ਜੋ ਕਿ ਅੱਜ ਦੀ ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ ਦੇ ਅੰਦਰ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੇ "ਮਾਈਟੀ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਓਮ" ਦਾ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।
ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ, ਇਸਦੇ ਪੀਡੋਫਿਲੀਆ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪਰ
ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ - ਯਕੀਨਨ ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਅਜੇ ਤੱਕ ਖ਼ਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ - "ਮੂਲ ਈਸਾਈਅਤ" ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਥੋੜੇ ਵੱਖਰੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਨਾਲ। ਇੱਥੇ ਹੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅੱਜ ਦੇ SRF ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ।
"ਧਰਮ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੈਂ
ਸਿੱਖਿਆ,” ਜੇ ਕਿੰਡਰਗਾਰਟਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੋਂਟੀ ਪਾਈ-ਥੌਨ ਦੀ ਲਾਈਫ ਆਫ਼ ਬ੍ਰਾਇਨ ਤੋਂ।
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਪਾਈਥਨ ਦੇ ਜੌਨ ਕਲੀਜ਼ ਨੇ, ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬੋਲਿਆ ਹੈ
ਏਸਾਲੇਨ ਵਿਖੇ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਰੂਸੀ- ਅਮਰੀਕੀ "ਪਾਗਲ ਬੁੱਧੀ" ਮਾਸਟਰ 292 ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਦ ਗੁਰੂਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

ਜਾਰਜ ਗੁਰਜਿਏਫ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ। (ਇਸ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਲਈ
ਚਿੱਤਰ, ਪੀਟਰ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਦੀ [1995] ਮੈਡਮ ਬਲਾਵਟਸਕੀ ਦੀ ਬਾਬੂਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਈਵਾਨਜ਼ ਦੀ ਵਿਟੀ [1973] ਕਲਟਸ ਆਫ਼ ਅਨਰੀਜ਼ਨ ਵੇਖੋ।)

* * *

ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਵਿਖੇ "ਲਾਜ਼ਮੀ" ਸਮੂਹ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਿਕਸ਼ੂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਚਾਹਾਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂ - ਮੈਂ ਸੰਗਠਨ ਨਾਲ ਮਾੜੇ ਸੰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਦਰਅਸਲ, ਮੇਰੇ ਠਹਿਰਨ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਥੇ ਦੇ ਕਈ ਦਫ਼ਤਰ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਮੰਗੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਮਦਰ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।
ਉਸ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਦਮਨਕਾਰੀ ਭਾਰ ਤੋਂ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਸੰਕੁਚਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵੇਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬਕਵਾਸਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਸੁਭਾਵਕ "ਅਸਲ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ" ਨਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਮੂਰਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਉਸ ਮਾਹੌਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ। (ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ "ਰੱਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸੇ" ਨਹੀਂ ਸੀ।) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੀ
2001 ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ SRF ਵਾਲਰਸ (2004) ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਆਉਣ ਲੱਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਇਕੱਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਸੰਗਠਨ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਮੰਨਿਆ। (ਕਲਟ ਬਸਟਰਸ—ਐਸਆਰਐਫ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਸਾਈਟ ਨੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਵਾਲ-ਰਸ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਆਪਣੀਆਂ ਪੋਸਟਿੰਗਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਸੈਂਸਰਡ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ।)
ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸੇ ਠਹਿਰ ਦੌਰਾਨ ਕੈਪਟਨ ਮੋਰਗਨ ਦੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ, ਸਿੱਧੇ ਵੰਸ਼ਜ, ਰਮ-ਰਨਰ, ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਉਸ ਸੰਗਤ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਕੈਪਟਨ ਦੇ ਕੁਝ ਵਧੀਆ ਦਰਦ-ਸੁੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਖਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ।

* * *

ਇਸ ਲਈ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੰਭਵ ਪਾਠਾਂ ਵਿੱਚ, ਯੋਗਾਨਨ-ਦਾ ਨੂੰ ਭੋਲੇਪਣ ਨਾਲ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚੇਲੇ ਉਸਨੂੰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, SRF ਦਰਸਾਉਂਦਾ

ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦੇ ਹਨ। (ਇੰਜੀਲ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਬੁੱਧ ਅਤੇ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਈ ਵੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਡਿਗਰੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹਨ... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 293

(SRF ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੇਕਰ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਯੋਗਾਨੰਦ ਇੰਨੇ ਹੀ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੁੱਧ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਰਤੀ, ਪ੍ਰੇਮੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ "ਗੋਪੀਆਂ" ਬਾਰੇ ਕੀ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਥਾਂ ਵਾਲਾ ਆਧਾਰ ਹੈ? ਅਤੇ ਲਾਓ ਜ਼ੂ ਅਤੇ ਕਨਫਿਊਸ਼ੀਅਸ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਆਦਿ ਦਾ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ?) ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਆਗੂ ਹਨ ਜੋ, ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਵਚੇਤਨ ਅਤੇ ਅਚੇਤ ਮਨ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ - ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੁੱਖ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਾਰ ਚਲਾਉਣਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ੇਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸੀ ਤੀਰਅੰਦਾਜ਼ੀ ਬਾਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ) ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹੁਨਰਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਹਿਜਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਹਨ। ਅਤੇ ਲੈਮਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ, ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ "ਹਉਮੈ" ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ "ਸੰਪੂਰਨ" ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਇੰਨੇ "ਰਹੱਸਮਈ ਤਰੀਕਿਆਂ" ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਸਮੀ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਸੀ ਘੰਟੇ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਫੈਕਸ ਮਸ਼ੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। (ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹੀ "ਰਿਸ਼ੀ" ਹਨ ਜੋ "ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਫ਼ਿਰਊਨ" ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ, ਆਦਿ) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ "ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ" ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦੇ ਆਸ਼ਰਮ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮੁਫਤ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਟੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।
ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ "ਮਿਸਰ ਚਲਾਇਆ" ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ, ਗੈਰ-ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਆਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਮੁਫ਼ਤ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ, ਆਮ ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਵਪਾਰਕ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੋਗੇ, ਹੈ ਨਾ?
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਆਸ਼ਰਮ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ। ਦਰਅਸਲ, ਦੂਰ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਾਲੇ ਜੇਟਸਨਮਾ

ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਅਸਫਲ ਵਿੱਤੀ ਉੱਦਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਾਈਪਸੈਟਿੰਗ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ "ਪੱਕੀ ਚੀਜ਼" ਵਜੋਂ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਦਿੱਤਾ, "ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਸ਼ੁਭ ਸਾਲ ਦੇ ਕਾਰਨ।" ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਿਲਟ-ਇਨ ਜੈੱਲ ਪੈਕ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਮਾਈਕ੍ਰੋਵੇਵਯੋਗ ਮਾਦਾ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਾਲਾ ਯੰਤਰ, $14.95 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚੂਨ ਲਈ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ "ਲੱਖਾਂ" ਯੂਨਿਟ ਵੇਚਣ ਲਈ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਜੇਟਸਨਮਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। (ਜਦੋਂ ਉਸ ਉਤਪਾਦ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅੰਦਰੂਨੀ, ਆਸ਼ਰਮ ਕੰਪਨੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਧੇ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਿਊ ਏਜ ਰੌਕ ਸਮੂਹ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਲੀ-ਕੁਝ ਸਾਲ ਦਾ ਜੇਟਸਨਮਾ ਇਸਦੇ ਆਫ-ਕੀ ਲੀਡ ਗਾਇਕਾ ਵਜੋਂ ਸੀ (ਸ਼ੈਰਿਲ, 2000)।
ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ, ਵਧੇਰੇ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ, ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਹਿਬਿਸਕਸ ਉਗਾਉਣ, ਤੀਜੀ-ਧਿਰ ਦੇ ਮਿੱਟੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨੰਬਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰਨ, ਸੌਫਟਵੇਅਰ ਲਿਖਣ, ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਆਰਮ-ਰੈਸਟ ਅਤੇ ਪੋਰਟੇਬਲ ਵੇਦੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਹਿਬਿਸਕਸ, ਮਿੱਟੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ 294 ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਦ ਗੁਰੂ

ਸਾਰੇ ਸਾਫਟਵੇਅਰ "ਨਕਦੀ ਗਊਆਂ" ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। (ਇਹ ਉਹ ਖਾਸ ਵਾਕੰਸ਼ ਸੀ ਜੋ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਅਨੁਮਾਨਿਤ, ਵੈੱਬ-ਅਧਾਰਿਤ ਮਿੱਟੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਆਮਦਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵਰਤਿਆ ਸੀ।) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ, ਹਰੇਕ ਨੇ ਕਲਾਸਿਕ ਵੈਗ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਅਸੀਂ ਹਰ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਗੁਆ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂਗੇ।"
ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਜ਼ੈਨ ਸੈਂਟਰ ਦੀ ਅਲਾਯਾ ਸਟਿਚਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਫ਼ਤ ਮਜ਼ਦੂਰੀ (ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਆਦਿ ਦੇ ਬਦਲੇ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਕਸਰ "ਮਹੀਨੇ-ਦਰ-ਮਹੀਨੇ ਪੈਸੇ ਗੁਆਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦੇ ਘਾਟੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਅਣਜਾਣ ਰਹੇ... 'ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ
"ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ" (ਡਾਊਨਿੰਗ, 2001)। ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅੱਗੇ:
ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਸ਼ਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ,
ਪੀ.ਐੱਚ.ਡੀ. ਕੂੜਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਹੱਥੀਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ,
ਫ਼ਿਲਮ ਨਿਰਮਾਤਾ ਮੋਚੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਕਬਾੜੀਏ ਵਿਭਾਗ ਵਜੋਂ ਸਿਰ (ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ, 1992)।

ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਨੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਉਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਯਾਨੀ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਲੇਖਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਰਚਨਾਤਮਕ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੰਪਿਊਟਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਰ ਬਣਨ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦਫਤਰ ਜਾਂ ਬਾਗ-ਡੇਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਰ ਬਣਾਏ ਸਨ।
ਪਲਾਸਟਰ ਬੁੱਧ ਜਾਂ ਗ੍ਰੀਨਹਾਉਸ ਹਿਬਿਸਕਸ; ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਜਾਂ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ; ਕੱਪੜੇ ਜਾਂ ਸਬਸਿਡੀ ਵਾਲੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ; ਪੂਰਬੀ ਤੱਟ ਪੂਲਸਵਿਲ ਜਾਂ ਪੱਛਮੀ ਤੱਟ ਐਸਕੋਂਡੀਡੋ, ਜਾਂ ਉੱਤਰ ਤੋਂ ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਵੀ - ਸਾਰੇ ਬਰਾਬਰ "ਦੈਵੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ" ਹਨ; ਸਾਰੇ ਬਰਾਬਰ "ਈਥਰ ਵਿੱਚ ਸਕਮੂਪ੍ਰਿੰਟਸ" ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਿਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ 99% ਇਸਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ [ਹਉਮੈ-ਮਾਰਨ] ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।" ਜਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਮਾੜੇ ਕਰਮਾਂ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ "ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ" 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਣ ਬਾਰੇ ਕਿਉਂ ਚਿੰਤਾ ਕਰੋ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਸੰਗਠਨ "ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ" ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਲੀਆਂ ਬਿੱਲੀਆਂ ਦੇ ਪੰਜੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ?
ਅਤੇ, ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੇਲੋੜਾ ਦਬਾਅ (ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ) ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਕਰੋਗੇ, ਓਨਾ ਹੀ ਘੱਟ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਚਨਾਤਮਕ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗੀ।" ਇਸ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ-ਅਨੁਭਵੀ ਸਬਜ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਾ ਤਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ "ਗੁਰੂ ਦੇ ਕੰਮ" ਲਈ ਪੈਸਾ ਜਾਂ ਮੁਫਤ ਕਿਰਤ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। (ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 295

ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ "ਪੰਥ" ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ?)
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਬਕਵਾਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ "ਵੱਡਾ ਸਿਰ" ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਕੋਈ ਰਚਨਾਤਮਕ ਪਰਮਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਜੋ ਕੋਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਸੰਭਵ ਵਿਅੰਗ ਨਾਲ, ਇਹ ਹੈ: ਸੋਚੋ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕਿੰਨਾ ਮਾੜਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਅਵਤਾਰ ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੰਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ!

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ (ਪੁਨਰਜਨਮ) ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕਰਮ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਉਮੀਦ ਅਵਤਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸੈਕਸਨ ਅਤੇ ਸ਼ੇਕਸਪੀਅਰ ਦੇ ਮੂਰਖਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਕਲਮ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੂੰ ਕਈ ਜਨਮ ਪਹਿਲਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਵਿਲੀਅਮ ਦ ਕਨਕਰਰ ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਸ਼ੇਕਸਪੀਅਰ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਵਤਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋਵੇਂ - ਅਰਜੁਨ ਦੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ - ਤਾਂ ਅਵਤਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ "ਪੂਰਨਤਾ" ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।
ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਲੀਅਮ ਦ ਬਾਸਟਾਰਡ ਦੇ ਗੈਰ-ਸੰਤ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਨ। ਭਾਵ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੇ ਹਿੰਸਕ ਮਾੜੇ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮੁਆਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।
ਠੀਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਸ਼ੈਕਸਪੀਅਰ ਦੀ ਸਮਾਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਤ ਵਰਗੀ ਬਦਤਮੀਜ਼ੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਗਲਤੀ" ਸੀ... ਕਿਵੇਂ? ਕਿਉਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ "ਕੰਟ'ਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ" ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸੈਲੇਕਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ
ਨਿਊ ਟਾਈਮਜ਼ ਐਲ.ਏ. (ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਤੇ) ਵਿੱਚ ਡੈਨ ਸੇਵੇਜ ਦੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟਿਡ "ਸੇਵੇਜ ਲਵ" ਸੈਕਸ-ਫੈਟਿਸ਼ ਸਲਾਹ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਸਆਰਐਫਰਾਂ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ "ਮੂਰਖ ਕਾਗਜ਼" ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, "ਜਿੱਤਣਾ" ਕਰਮ ਦੋਹਰੇ ਐਂਟਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਨਸੀ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਵਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਹਰੇਕ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ "ਹਮਦਰਦ ਅਵਤਾਰ" ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਕਰਮ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਯਾ ਮਾਤਾ (1971) ਨੇ ਖੁਦ ਸਮਝਾਇਆ:
ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹ ਵੀ, ਦੁ- ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦਾ ਹੈ।
ਉਹ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੀਮਾਵਾਂ। ਪਰ ਕਾਰ- ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਮਜਬੂਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ
ਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ।
ਕਰਮ।
296 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ "ਇੱਕ ਨਨਰੀ" ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਣਾ, ਭਾਵੇਂ SRF ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਲ੍ਹਮ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕੀ ਓਫੇਲੀਆ ਦੀ ਨਦੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ?
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸ਼ੈਕਸਪੀਅਰ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ "ਨਨਰੀ" ਦਾ ਅਰਥ "ਕੋਠੜੀ-ਏਲ" ਅਤੇ "ਮੱਠ" ਦੋਵੇਂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਹੈਮਲੇਟ ਓਫੇਲੀਆ ਨੂੰ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਸੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੱਠ ਦਾ ਅਰਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਰਾਦਾ ਸੀ।
ਫਿਰ ਵੀ, ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ - ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ - ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਸ਼ਵਾਘਰ ਰਾਹੀਂ ਪਾਗਲਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਧੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। (ਭਾਵ, ਇਲਾਜ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਫਿਲਿਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਕਿ, ਦੁਬਾਰਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ੇਕਸਪੀਅਰ ਦੇ ਨਾਟਕਾਂ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹੀ ਦਾਅਵਾ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮੱਠਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂ-ਆਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਬੰਧਨਾਂ, ਕਥਿਤ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਭਚਾਰੀ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਅਪਾਹਜ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਮਾਨਦਾਰ ਸਾਧਕ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਤੇ ਕਲੀਨਿਕਲ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਪਾਗਲਪਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ "ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ", ਅਤੇ ਕਥਿਤ "ਸਾਰੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਲਾਭ" ਲਈ।

* * *

ਪਰ ਕੀ, SRF ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਆਪਕ, ਗਰਮ 'ਐਨ' ਭਾਰੀ ਸੈਕਸ ਨਹੀਂ? ਕੀ ਭਿਕਸ਼ੂ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਨਸੈੱਟ ਬੁਲੇਵਾਰਡ ਤੱਕ ਮਦਰ ਸੈਂਟਰ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਟੱਪ ਕੇ ਆਪਣਾ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਭੱਤਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦੇ? ਕੀ ਕਾਮੁਕ ਨੌਜਵਾਨ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣਨ ਅੰਗਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ, ਥੱਪੜ-ਖੁਸ਼ੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜੁੜਦੀਆਂ? ਕੀ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੇਵਾ, ਧਿਆਨ, ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਚਿੱਟੀਆਂ ਚਾਦਰਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸੁੱਕੇ ਮੱਠ-ਅਨੁਕੂਲ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸੌਣਾ ਹੈ?
ਖੈਰ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਰਸਲ, 2001 ਵਿੱਚ) ਕਿ ਯੋਗਾਨੰਦ ਜਦੋਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ "ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਵਿਗਾੜ ਰਿਹਾ ਸੀ"। ਇਸ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ "ਸੰਪੂਰਨ ਗੁਰੂਆਂ" ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਏ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਾਬਕਾ ਚੇਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੈ। ਯਾਨੀ, ਮੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧੇ ਲੋਕ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ, ਉਸਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ। ਗਵਾਹੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ SRF ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮੱਠਵਾਦੀ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜੋ "ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਹੁਤ

ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ, ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਕੋਮਲਤਾ, ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਉਸਦੇ ਡੂੰਘੇ ਸਤਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ।"
ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਬੇਅੰਤ ਇੱਛਾ” (ਵਾਟਾਨਾਬੇ, 1998 ਵਿੱਚ)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਭਰਾ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਸਦੀ ਬਾਅਦ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ "ਅਵਤਾਰ" ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਭਾਵ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤੋਤਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 297

ਲਾਈਨ, ਉਹੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸੱਚ ਮੰਨਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੇ ਕੋਰਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।
ਫਿਰ ਵੀ, ਮੇਰਾ ਦੂਜਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਬਾਸਟਾਰਡ ਐਂਡ ਦ ਬਾਰਡ" ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰ ਕਥਿਤ ਅਣਦੇਖੀ ਸੱਚ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀ ਗੜਬੜ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਤੁਕੀ ਰਹੀ ਹੋਵੇ।
ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, SRF ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ (ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ) ਚੇਲੇ ਨੂੰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਗੁਰੂ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸੰਸਥਾ ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਵਫ਼ਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਯਾਨੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਜਾਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦੇਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।
ਯੋਗਾਨੰਦ ਦਾ ਅੱਗ ਉੱਤੇ ਤੁਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਖ ਹੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਦੀ ਕਥਿਤ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ ਉਸ "ਯੋਗਿਕ ਸ਼ਕਤੀ" ਦਾ ਸਰੋਤ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਥੈਰੇਸ ਨਿਊਮੈਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ "ਪਰਫਿਊਮ ਸੇਂਟ" ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਗੁੱਟ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਨਬਜ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਤੁਲਨਾਤਮਕ "ਯੋਗਤਾ", ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਲ ਪੈਰਾਸਾਈਕੋਲੋਜੀਕਲ ਵਰਤਾਰੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ - ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ - ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।
ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ "ਹਰਮ" ਬਾਰੇ ਦੋਸ਼ ਝੂਠੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ, ਅਰਬਿੰਦੋ ਜਾਂ ਰਮਣ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਦਾਅਵੇ ਸੱਚ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਹੇਠਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਸ਼ਰਣ-ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿਹਤਮੰਦ ਆਦਮੀ" ਹੋਣਾ, ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਬਿੰਦੋ ਅਤੇ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਕਾਰਨ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਹਕੀਕਤ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ - ਨਾਲ ਹੀ, ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਜਾਤੀ ਕੱਟੜਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਜਾਂ "ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ" ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਮਾਪਾ ਲਾਮਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਵਹਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰੇਰਨਾਦਾਇਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿੱਬਤੀ ਕਿਤਾਬ ਆਫ਼ ਲਿਵਿੰਗ ਐਂਡ ਡਾਈਂਗ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਕਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖਕ ਸੋਗਿਆਲ ਰਿਨਪੋਚੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਵੱਈਏ ਨਾਲ:
"ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ"
"ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਗੁਪਤਤਾ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਕੋਡ ਹੈ," ਕਿਹਾ
[ਵਿਕਟੋਰੀਆ] ਬਾਰਲੋ (ਲੈਟਿਨ, 1994)। 298 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਕਰਨਾ

ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਭਰਮ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ SRF ਨਾਲ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਤੱਕ ਸੰਗਠਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਉਹ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਤਿਆਰ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਸੰਪੂਰਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸ ਪਹੁੰਚ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਚਨਬੱਧ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸਲ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਸ ਸਾਲ ਵੀ ਸੌ ਸਾਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ "ਬਾਹਰੋਂ", ਕਿਤਾਬਾਂ, ਛਪੇ ਹੋਏ ਪਾਠਾਂ, ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਮ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਸੰਪਰਕ ਰਾਹੀਂ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸੰਗਠਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਗੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। (ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਆਮ ਕੈਥੋਲਿਕ ਵਜੋਂ ਮਾਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ, ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਡੋਮਾਈਜ਼ਡ ਵੇਦੀ ਮੁੰਡੇ ਜਾਂ

ਇੱਕ ਮੋਨੈਸਟਿਕ ਵਜੋਂ ਕੈਦ ਹੋਣ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ। ਦਰਅਸਲ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਬੈੱਟ ਮਿਡਲਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਿੱਖੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਦੂਰੋਂ ਸਦਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ" ... ਭਾਵੇਂ, ਨੇੜੇ ਤੋਂ, ਸਥਿਤੀ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਹੋਵੇ।)
ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਨਪਸੰਦ ਸੰਗਠਨ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ "ਗੰਦਗੀ" ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਨੀਮੂਨ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਕਿ ਉਸ ਗੰਦਗੀ ਨੂੰ ਗਲੀਚੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੱਬਣਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਸੂਚਿਤ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ, ਮੈਨੂੰ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ/ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਗਠਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ, ਅਜਿਹੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਦਰਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਰਸਤਾ ਹੈ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੇਲੀ ਅਤੇ ਬੇਲੀ (2003) ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਵਧਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ:
ਇਹ [ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਸਿਆ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ-
lems], ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਚਿਤ ਚੋਣ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ, ਅਗਿਆਨਤਾ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਬਜਾਏ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੂਝਵਾਨ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਨੁਮਾਨਤ ਅੰਤ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਬਕਾ ਚੇਲੇ ਨੇ ਢੁਕਵੇਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ:
... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 299 ਨੂੰ

ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਖੀ ਹੈ-
ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਵੰਡੋ (ਭੂਰੇ ਵਿੱਚ,
2000).

* * *

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਨਰਮ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ "ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ" ਵਿੱਚ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਮਾਰਗਾਂ ਦੇ ਅਧਰਮੀ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ (ਮੁਨਾਫ਼ਾ, ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ, ਪੱਖਪਾਤ, ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ਤਾ, ਆਦਿ) 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਜਾਣਗੇ। (ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਥਾਪਤ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 80 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਕੈਥੋਲਿਕ

ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਘੱਟ-ਦਲੇਰ ਮੁਕਾਬਲੇਬਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ "ਪੀਲੀ ਪੱਤਰਕਾਰੀ" ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸਨ
ਸੱਚ ਹੈ [ਬੇਰੀ, 1992]। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਉੱਥੇ ਦੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਕਹਾਣੀਆਂ, ਬਹੁਤ ਵਾਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੁਖਦਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਚ ਹਨ।) ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ, ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਲਕੇ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ "ਵਿਨਰ" (sic) ਕਹੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਰਵੇ ਵੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਨੂੰ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸਪੈਲਿੰਗ ਵਿੱਚ) ਰੋਣ ਨਾਲ ਉਲਝਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਇੱਕ "ਕੌਰਡਡ" (sic)। ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜੋ ਗਲਤ ਲੱਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਣਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਕਾਇਰਤਾ ਦੀ ਉਪਜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕਦੇ ਜ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ "ਸਿੱਖਿਆ" 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਮ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਦਲੇ ਦੇ ਡਰ ਲਈ ਗੁਮਨਾਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੋਸਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਉਲਟ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਕਾਇਰਤਾ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਗੁਮਨਾਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਲਈ ਡਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਮੂਰਖ ਜਾਂ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਹਨ" ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹਰ ਸੰਭਵ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪਵੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾ ਸਕੇ।
ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਸਭ ਲਈ "ਦੂਤ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਓ"। ਕਿਉਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੱਖਣ, ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀ, ਜੇ ਸਿਰਫ਼ ਅਪ੍ਰਤੱਖ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪਿਆਰਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਦੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ/ਗਿਆਨ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਮੁੱਲ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, 300 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਕੇ

ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਲਾਭ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬੇਅਰਾਮੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਘਬਰਾਹਟ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮਾਮੂਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੁਕਤੀ

ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਧਮਕੀ" ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਫਿਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡੂੰਘੇ ਸਾਹ ਦੇ, ਉਸਦੇ ਯਤਨਾਂ ਲਈ ਪਿਆਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਲਈ।
ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਲੇਖਕ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰੋ ਕਿ (i) ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਰ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਹਾਸੋਹੀਣਾ "ਦੈਵੀ" ਦਾਅਵਾ, ਹਿਡ-ਡੇਨ ਵੈਲੀ ਵਿਖੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਛਾਪਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ; ਅਤੇ (ii) ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਸ ਪੂਰੀ ਖੋਜ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਯਾਨੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, 2003 ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯੋਗਾਨੰਦ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਅਤੇ ਰਾਮ-ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ "ਗਿਆਨ" ਇੱਕ ਟੀਚਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਯੋਗ ਸੀ।
ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।
ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੁਕਤਾ ਦੱਸਣ ਲਈ: ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ, ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ (ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਤੇ) ਪਹੁੰਚਣ ਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉੱਥੇ ਹਰ ਭਿਕਸ਼ੂ ਇੱਕ "ਸੰਪੂਰਨ ਹਸਤੀ" ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ "ਪਵਿੱਤਰ" ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਅਪੂਰਣਤਾ ਤੁਰੰਤ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ "ਘੁਮਗੁੰਮ" ਜਾਂ "ਘੁਮਗੁੰਮ" ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਾ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕੀਮਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਜਾਪਦੇ ਹਨ (ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ)।
ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਮੀਆਂ ਦੇ ਮੇਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਲੋੜਾ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜਿਨਸੀ ਰੁਝਾਨ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ "ਬੇਆਰਾਮ" ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਵ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਪਛੜੇ ਹੋਏ SRF ਮੈਂਬਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸਮਲਿੰਗੀਆਂ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਫਿਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ "ਕੁਝ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ" ਹੈ, ਉਹ ਸੰਗਠਨ ਦੀ "ਪੁੱਛੋ, ਦੱਸੋ" ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸਮਝੇਗਾ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਫਿੱਕਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ SRF ਭਿਕਸ਼ੂ ਨੇ 80 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਰਿਆ ਦੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮਦਰ ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਦੌਰੇ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਏਡਜ਼ ਦਾ

ਵਿਸ਼ਾ ਆਇਆ। ਉਸ ਭਿਕਸ਼ੂ ਦੀ ਰਾਏ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਬਿਪਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਸੀ, ... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 301 ਨੂੰ

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ "ਪਵਿੱਤਰ" ਸੰਸਾਰ ਸਿਰਜਣਾ। ਹਾਏ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਰਵੱਈਆ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਲੱਖਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਤ ਯੋਗਿਕ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਉਸੇ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਹਮਦਰਦੀ ਭਰੇ" ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇਖੇ।
ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਕਈ ਸੌ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ HiddenValleyLover@FirstReaction.com ਤੋਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਇੱਕ "ਮੇਲ ਬੰਬਾਰੀ" ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ SRF ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਦਾਰ, ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਅਨਪੜ੍ਹ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਜਾਅਲੀ/ਨਕਲੀ ਵੈੱਬ-ਅਧਾਰਿਤ ਈਮੇਲ ਪਤਿਆਂ ਤੋਂ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ:
ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਜਲੀ ਹੋਈ ਹੈ
ਲੁਕਵੀਂ ਵਾਦੀ ਮੈਂ ਉੱਥੇ 3 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਹ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮਾਂ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ [ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ] ਇੱਕ ਅਣ-
ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ। ਅਤੇ
[sic] ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ 2 ਵਾਰ SRF ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।
ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਈਮੇਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ
ਪਤਾ, SRF ਅਤੇ Hid- ਬਾਰੇ ਬੇਕਾਰ ਬਕਵਾਸ ਹਟਾਓ।
ਡੇਨ ਵੈਲੀ (ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ) [sic] ਇੱਕ ਵੈਬਸਾਈਟ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਬਹਾਨੇ ਤੋਂ।
ਕੀ ਤੁਸੀਂ "ਗੁਰੂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ" ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ?
ਜਾਂ, "ਯੋਗਾਨੰਦ ਕੀ ਕਰੇਗਾ"?
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਪਰੋਕਤ ਧਮਕੀਆਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਜਿਸਨੇ ਸਮਾਜ-ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਜਾਂ ਪਿਆਰੇ "ਰੱਬ-ਅਨੁਭਵੀ ਗੁਰੂ" ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਹੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਜਵਾਬ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, "ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਪੈਸਾ" ਹਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੇ ਸਮਰਪਿਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਕਥਿਤ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ, ਹਕੀਕਤ "ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੋਂ" ਕੁਝ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਾਮ-ਬੁਲਾਉਣ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ, ਪੀਅਰੇ ਟਰੂਡੋ ਦੀ ਇੱਕ ਟਿੱਪਣੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ: "ਮੈਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਤਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।" ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਖੁਦ ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਨੇ ਉੱਥੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮੇਰੇ ਚਿੱਤਰਣ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ "ਗੱਪਾਂ" ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ: ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਸੰਬੰਧੀ ਇਹ ਖੁਲਾਸੇ ਮਾਮੂਲੀ, ਬੇਕਾਰ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਫਵਾਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਭਿਕਸ਼ੂ ਜਿਸਨੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਮੈਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤਾਰਾ/ਦਾ ਵਿੰਚੀ ਦੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਨੇ ਆਪਣਾ 302 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦਿੱਤਾ

ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖੋ: "ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸੋ... ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਨਾ ਕਹੋ ਕਿ ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ।"
"ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਰਾਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸੋ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।"
ਅਤੇ ਮੈਂ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?!
ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਲੇਖਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੌਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ "ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ" ਸੀ, ਜੋ ਯੋਗਿਕ ਨਰਕ ਦੇ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ, ਅਸਲ, ਮਾਮੂਲੀ ਚੁਗਲੀ, ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ-ਲੁੱਟ, ਅਗਿਆਨੀ ਝੂਠੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੀਆਂ ਪੇਰੀਸਟਾਲਟਿਕ ਲਹਿਰਾਂ 'ਤੇ ਸੁੱਟੇ ਗਏ ਸਨ। ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ, ਸਾਰੀ ਘਾਤਕ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਿੱਚ, ਸੜਕ 'ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸ ਅਨੁਭਵ ਨੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਡਰ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ: ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜੋ ਵੀ ਆਵੇ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। (ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਇੱਕ ਘੱਟ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤਰੀਕਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ: "ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਜ਼ਾਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ।") ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ SRF ਨਾਲ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਅਨੁਭਵ ਹੋਏ ਹਨ, ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪੋਸਟ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ "ਗੰਦਗੀ" ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਘਟੀਆਪਨ, ਸਮਲਿੰਗੀ ਪ੍ਰਤੀ ਘ੍ਰਿਣਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, SRF ਵਾਲ-

rus (2004) ਵੈੱਬਸਾਈਟ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਹੱਥ ਦੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਿਆਨਕ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਘੱਟ ਸੰਪੂਰਨ ਪੋਰਟਰੇਟ ਦੇਣਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।
ਇਸ ਲਈ: ਯੋਗਾਨੰਦ "ਵੇਨਿਸ ਦਾ ਸਮੂਟ ਵਪਾਰੀ" ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਕਲਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਵੱਢ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ "ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ" ਅਵਤਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਤਾਰਾ ਮਾਤਾ ਸਮਲਿੰਗੀ ਦਾ ਵਿੰਚੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਾ. ਲੇਵਿਸ ਬਰਾਬਰ ਖੁਸ਼ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਬੇਕਨ ਸੀ।
ਹੁਣ ਖੁਸ਼ ਹੋ, SRF? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ, ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਖੋਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਬੁੱਢੇ ਮੂਰਖਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਨਾਲ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਹਕੀਕਤ ਤੋਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ, ਸਿਰਫ਼ ਸੁਖਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

* * *

ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮੁਨਾਫ਼ਾ, ਭਾਈਚਾਰਕ-ਮਾਲਕੀਅਤ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਜੈਵਿਕ ਭੋਜਨ ਸਟੋਰ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੋਰਡ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕ "ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸੂਝ ਵਾਲੇ ਸਮਰੱਥ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ" ਲਈ ਇੱਕ ਅਹੁਦਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ... ਇੱਕ ਨਨਰੀ 303 ਲਈ

ਦੂਜੇ ਸੱਤਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਬੋਰਡ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਨਫ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ HV ਵਿਖੇ "ਮਾੜੀ ਯਾਤਰਾ" ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ UNICEF ਦੀ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਮਾਮੂਲੀ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ। ਉੱਥੇ, ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ, ਨਿਰਾਸ਼ ਦਾਨੀ ਨੇ ਇੱਕ ਅਖ਼ਬਾਰੀ ਕਲਿੱਪਿੰਗ ਭੇਜੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ UNICEF ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੂਹਣ ਵਾਲੇ "ਗੁੰਮ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ" ਦੀ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਆਡਿਟਿੰਗ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। (ਯੂਐਸ ਰੈੱਡ ਕਰਾਸ ਦੁਆਰਾ 9/11 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਨੂੰ "ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ" ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਵਿਵਹਾਰ 80 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ, ਖੂਨਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਏਡਜ਼/ਹੈਪੇਟਾਈਟਸ ਟੈਸਟਿੰਗ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ

ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ। ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਪੰਨੇ ਦੇ "ਦਾਗ਼ੀ ਖੂਨ ਘੁਟਾਲੇ" ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵੱਲ ਲੈ ਗਈਆਂ।)
ਉਸੇ (ਯੂਨੀਸੇਫ) ਚੈਰਿਟੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਾਨੀਆਂ ਨੇ ਔਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕੀਤੀ, ਆਪਣੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦੀ ਮੇਲਿੰਗ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਓਨਾ ਹੀ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਿੰਬੂ ਪਾਣੀ ਲੈ ਕੇ, ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਭੁੱਖਮਰੀ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਵਿਹਲੀ ਇੱਛਾ ਕਰਨਾ। ਦਰਅਸਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਬਕਾ ਦਾਨੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਯੂਨੀਸੇਫ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੰਕ ਮੇਲ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਮੱਗਰੀ, ਡੋ-ਨੇਸ਼ਨ ਲਿਫਾਫਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਕੇ ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਡਾਕ ਦੀ ਉਸ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬਰਬਾਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਨਫ਼ਰਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ!
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਹ ਅਸਥਾਈ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਸੰਗਠਨ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਿੰਗੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਿੰਗੇ ਕਿਰਾਏ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਕਗਾਰ 'ਤੇ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਕਦਮ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਦਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ - ਭਰੋਸੇਮੰਦ "ਛੋਟੀ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ" ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਦਹਿਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪਛਤਾਵਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਖਰਾਬ ਸਿਹਤ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਗਰੀਬੀ ਕਾਰਨ ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੈ (ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ) ਕਿ ਪੀਸ ਕੋਰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੈਰ-ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਸੰਸਥਾ ਹੈਬੀਟੇਟ ਫਾਰ ਹਿਊਮੈਨਿਟੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ 2005 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਕਾਰਨ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਿੰਮੀ ਕਾਰਟਰ ਦੇ ਖੁਦ ਘੁਟਾਲੇ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੌਦੇ ਦੀ ਦਲਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਈ ਸੀ। ਸ਼ਾਂਤ (ਕੂਪਰਮੈਨ, 2005)।
ਬੁਆਏ ਸਕਾਊਟਸ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਵੇਲੇ ਐਫਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਨੰਬਰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਦੱਸੇ ਸਨ, ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਵੇਅ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਫੰਡਿੰਗ ਨੂੰ ਵਧਾਓ (ਰੀਵਜ਼, 2005)। 304 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਕਰਨਾ

ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਵੇਅ ਖੁਦ? ਖੈਰ, 1990 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੰਸਥਾ "ਆਪਣੇ ਵਿੱਤੀ ਮਾੜੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਲਝ ਗਈ" (ਸੇਨੋਟ, 1992)।
ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਘੱਟ ਆਦਰਸ਼ ਹਨ। ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰੇ, ਸਹੀ ਖੋਜ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਮਾੜੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ।
ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ - ਅਧਿਆਤਮਿਕ, ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀ ਜਾਂ ਹੋਰ - ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਅਪੂਰਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਿਰਫ਼ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ/ਨੈਤਿਕ ਵਿਵਹਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਲਤ ਹਨ ਤਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਣ।
ਕੋਈ ਚੰਦ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਜੀਓ ਅਤੇ ਸਿੱਖੋ।
ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਰਹੂਮ ਡਗਲਸ ਐਡਮਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, "ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤੁਸੀਂ ਜੀਉਂਦੇ ਤਾਂ ਹੋ।"

ਅਧਿਆਇ XXVII

ਗੁਰੂ ਅਤੇ
ਕੈਦੀ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਕਥਿਤ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਸਮੂਹ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਦੇਖੇ ਗਏ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੁਣ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਆਗੂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚੇਲੇ ਮੌਜੂਦ ਰਹੇ ਹਨ।
ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਹੋਵੇਗਾ?
ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ 1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਟੈਨਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਖੋਜ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ, ਡਾ. ਫਿਲਿਪ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ - ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਮਰੀਕਨ ਸਾਈਕੋਲੋਜੀਕਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ - ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ "ਸਿਹਤਮੰਦ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਮੱਧ-ਸ਼੍ਰੇਣੀ" ਕਾਲਜ-ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ "ਡਰਾਉਣੇ, ਉਦਾਸ, ਨਿਊਰੋਟਿਕ, ਆਤਮਘਾਤੀ ਪਰਛਾਵੇਂ" ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ (ਸਿੱਕੇ ਦੇ ਪਲਟਣ ਦੁਆਰਾ) ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਗਾਰਡ/ਕੈਦੀ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਸੌਂਪ ਕੇ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੀ। ਦਰਜਨਾਂ ਗਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ" ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ "ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ" ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ” (ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ, 2004; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)।
305
306 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਦਰਜਨਾਂ ਕੈਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸੇ ਨੰਬਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਰਣਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਗੁਮਨਾਮ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਭਾਵ, ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਅਤੀਤ ਨੂੰ

ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ ਵਜੋਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਕੀ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਅਤੇ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਨਾਮ ਦੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਤਿਅੰਤ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਕਸਰ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ (ਜਾਂ ਘੱਟ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਵੀ ਜੋ ਉੱਥੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਿਵਾਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। (ਵਰਦੀਆਂ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਭਗਵਾ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੇ "ਸੰਤਰੀ" ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੇ - ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ "ਵੱਖ-ਵੱਖ" ਹੋਣ ਦਾ ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।)
ਉਹਨਾਂ ਅਜਨਬੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ- ਟੋਰੀ... ਬਿਲਕੁਲ ਦੂਜੇ ਕੈਦੀਆਂ ਵਾਂਗ ਵਰਦੀ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ
[ਜਾਂ ਭਿਕਸ਼ੂ], ਆਪਣੇ ਆਪ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ
ਇਸ ਦੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਬਾਰੇ [ਨਾਲ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ "ਆਪਣੇ ਹੰਕਾਰ ਲਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ" ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ] — ਇਹ ਸਭ ਕੈਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ।
(ਹੈਨੀ, ਆਦਿ, 1973)।
ਸਟੈਨਫੋਰਡ ਕੈਦ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਬਗਾਵਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੈਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਏਕਤਾ ਟੁੱਟ ਗਈ। ਇਹ "ਚੰਗੇ ਕੈਦੀਆਂ" ਲਈ ਇੱਕ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੈੱਲ" ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਰਣਨੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੋ ਦੂਜੇ ਸੈੱਲਾਂ ਦੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਮਰਿਆਂ/ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਰਿਹਾਇਸ਼, ਜਾਂ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਤੱਕ ਵਧੀ ਹੋਈ ਪਹੁੰਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਮਿਲਨੇ (1986), ਟਾਰਲੋ (1997) ਅਤੇ ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ (2003) ਨੇ ਉਸ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਰਜਨੀਸ਼ ਅਤੇ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਆਦਿ ਦਾ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤਰੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਡਿਮੋਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। SRF ਵਿੱਚ, ਤੁਲਨਾ ਕਰਕੇ, ਮਾਊਂਟ ਵਾਸ਼ਿੰਗ-ਟਨ ਦੇ "ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਂਦਰ" ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਹੋਲ-ਲਾਇਵੁੱਡ, ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ, ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਮੰਦਰਾਂ ਨੂੰ "ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲੇ" ਨਾਲੋਂ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਗਾਰਡਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਹਿੰਸਕ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ, ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਅਪਮਾਨ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ" ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਭਿਆਸ-ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਕੈਦੀ 307 ਵਿੱਚ

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਨੇੜਲੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਇੱਛਾਵਾਂ (ਭਾਵ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ) ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਨਕਲੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ "ਪੈਰੋਲ ਸੁਣਵਾਈਆਂ" ਹੋਈਆਂ। ਉੱਥੇ, ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਮਾਏ ਪੈਸੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਸ ਸੌਦੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ... ਪਰ ਫਿਰ ਪੈਰੋਲ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਸੈੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਇਹ ਵਿਵਹਾਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਇਆ ਕਿ, ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਯੋਗ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਵਿੱਤੀ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।
ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ? ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ (2004) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ "ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਵੱਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਸਨ", ਇੱਕ "ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਜੇਲ੍ਹ" ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਉੱਥੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਸਨ।
ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਚੇਲਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਸ਼ਰਮ ਛੱਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ "ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ" ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਤੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਕਸਰ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਚੇਲੇ/ਕੈਦੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਫਿਰ, ਉਸ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਗੁਰੂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਜਾਂ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਫਿਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਪੈਰੋਲ ਬੋਰਡ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ "ਮੁਕਤੀ" ਜਾਂ ਜੇਲ੍ਹ (ਆਸ਼ਰਮ ਦੀ, ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਜਾਂ ਭਰਮ) ਤੋਂ ਰਿਹਾਈ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਦੂਰ ਜਾਣਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਛੱਡਣਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੇਚਣਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਯਾਨੀ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਹੈ, "ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।" ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ:
ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ

ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਹੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਗਿਆਨ (ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ, 2003)।
ਏਕਵਾਦੀਆਂ [ਭਾਵ, ਏਕੰਕਾਰ ਧਰਮ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ] ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਲ ਦੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਦੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ (ਬੇਲਾਮੀ, 1995)।
[ਪ੍ਰਤੱਖ] ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਸਦੀਵੀ ਭਗਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਪ੍ਰਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ
ਆਦਿ ਦਾ ਨੂੰ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ [ਉਸਦੇ] ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ- ence.... [ਆਦਿ ਦਾ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ] ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੁੱਖਣਾ ਤੋੜਨ ਨਾਲ
ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੱਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੀਵਨ ਕਾਲਾਂ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਬੌਬ ਵਿੱਚ, 2000).
308 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪੂਲਸਵਿਲ ਅਤੇ ਜੇਟਸਨਮਾ ਛੱਡਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਚਲੇ ਜਾਓ।
ਵਜ੍ਰ ਨਰਕ ਨੂੰ.... ਤੈਨੂੰ ਕੁਚਲਿਆ, ਸਾੜਿਆ ਅਤੇ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਉੱਥੇ ਹੋ (ਵਿੱਚ
ਸ਼ੈਰਿਲ, 2000)।
ਬੋਧੀ ਨਰਕ ਈਸਾਈ ਸੰਸਕਰਣ ਵਾਂਗ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।
- ਪਿਘਲੇ ਹੋਏ ਲੋਹੇ, ਅੱਗ ਅਤੇ ਅੰਤੜੀਆਂ ਕੱਢਣ ਦੁਆਰਾ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਨਾਲ
(ਮੈਕਡੋਨਲਡ, 2003)।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤਿੱਬਤੀ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਡਰ-ਅਧਾਰਤ ਸਾਧਨ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਬੈਲਟ ਦੇ ਨਰਕ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕਠੋਰ ਹਨ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਸਦੀਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਈਸਾਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਕਠੋਰਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ "ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਜੋਸ਼" ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਵਿਅਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਡਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਈਸਾਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੋਧੀ

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਾਨੀ, ਇਸਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ" ਦੀ ਥਾਂ "ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ" ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਚੇਲਿਆਂ 'ਤੇ "ਪਰਮਾਤਮਾ" ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਈਸਾਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿਣ, ਮਾਲਕ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਸਖ਼ਤ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਹੋਵੇ।
ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੇਕਰ ਈਸਾਈ ਅੰਨ੍ਹਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇੱਕ ਇਨਕਿਊਜ਼ੀਸ਼ਨ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਿਆਰੀ ਬੋਧੀ ("ਤਿੱਬਤੀ ਕੈਥੋਲਿਕ") ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ, ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ-ਚੇਲੇ ਦੇ ਬੰਧਨ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ "ਪਾਪਾਂ" ਦੇ ਨਾਲ, ਮਾਰਕੁਇਸ ਡੀ ਸਾਦੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ ਕਰਮਾਪਾ ਦੇ ਸੀਟ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਲਾਮਾ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਲਾਮਾ ਓਲੇ ਨਾਇਡਾਹਲ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਦੀ ਸਹੁੰ ਤੋੜਨ ਦੇ ਉਸਦੇ (ਨਾਇਡਾਹਲ) ਦੇ ਕਥਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕੀ ਹੋਣਗੇ, ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਮਾਨਯੋਗ ਦੋਵੇਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:
ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬੋਧੀ ਗੁਰੂ, ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਡ੍ਰਬ-
ਪੋਏਨ ਡੇਚੇਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਇੰਝ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਕੈਥੋਲਿਕ ਮੱਧ ਯੁੱਗ। ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਗੁਰੂਆਂ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ 309 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ, ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ
ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੰਸਥਾ (ਲੇਹਨਰਟ, 1998)।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ, ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਬੋਧੀ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਦੇਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੇ ਭੋਗ-ਵਿਲਾਸ ਘੁਟਾਲੇ, ਅਮੀਰ ਸਰਪ੍ਰਸਤਾਂ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ,
ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਯੋਗ (ਡਾਊਨਿੰਗ, 2001)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ:
ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਭਿਆਨਕ ਤਿੱਬਤੀ ਬੋਧੀ ਸਿੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ-
ਨਰਕ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਲੋਕ, ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੇਨਜ਼ਿਨ ਪਾਲਮੋ ਕੀ ਹੈ
ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ....

[ਪਾਲਮੋ:] “ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਲਾਮਾ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ-
ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ [ਭਾਵ, ਨਰਕ ਵਿੱਚ]। 'ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ
"ਇਸ ਬਾਰੇ," ਉਹ ਹੱਸ ਪਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ। 'ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼
ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ" (ਮੈਕੇਂਜੀ,
1999).
ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ "ਸਬੂਤ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਧਿਆਨ" ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ- ਚੇਲੇ ਦੀ ਵਚਨ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਅੰਨ੍ਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਜ੍ਰ ਨਰਕ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਪੂਰਬ ਜਾਂ ਪੱਛਮ, ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕਾ ਜਾਂ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ/ਤਿੱਬਤ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਭ ਕੁਝ ਬਿਲਕੁਲ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਡਰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਸਖ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚੱਲਣ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ, ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ। ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਜਾਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਬਣਤਰਾਂ ਅਤੇ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਇਸਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
ਜਦੋਂ [ਕਥਿਤ] ਪੰਥ ਦੇ ਆਗੂ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, "ਮੈਂਬਰ ਆਜ਼ਾਦ ਹਨ
"ਉਹ ਜਦੋਂ ਵੀ ਚਾਹੁਣ ਚਲੇ ਜਾਣ; ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ," ਉਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ
ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਕੋਲ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼
ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਕੋਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ
ਚੋਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੋ-
ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪੱਖ। ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਫੋਬੀਆ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹਨ-
ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮੂਹ ਛੱਡਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਭਾਵਨਾ
ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾਖੁਸ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ
(ਹਸਨ, 1990)।
310 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਯਾਨੀ, ਅਖੌਤੀ ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਦੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੁਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਪਰਨਗੀਆਂ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਵਾਤਾਵਰਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ "ਆਜ਼ਾਦ" ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਤੈਰਨ ਲਈ "ਆਜ਼ਾਦ" ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਪਿਤਾ ਜੀ [ਭਾਵ, ਜਿਮ ਜੋਨਸ] ਨੇ ਮੇਰੇ ਦੇਸ਼ਧ੍ਰੋਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਸਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਕਿ ਚਰਚ ਛੱਡਣ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਕਰਮ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੀ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਸੀ
ਅਗਲੇ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਜਾਣਾ। ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਸੀਂ
ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਕੀਤਾ
ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਵਜੋਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਹੋਵੇਗਾ।
ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਲੱਖ ਸਾਲ ਲੱਗਣਗੇ
ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਫਿਰ (ਲੇਟਨ, 1998)।
ਅਤੇ ਇਹ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਰਵਾਇਤੀ "ਆਫ਼ਤਾਂ/ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ" ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਕਿਵੇਂ? ਸੰਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਛੱਡਣ ਬਾਰੇ ਹੋਰ: ਜਦੋਂ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ (#819) ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਕੈਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਕੋਠੜੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਮਾੜਾ ਕੈਦੀ" ਵਜੋਂ ਲੇਬਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਿੰਸਕ ਹੰਝੂਆਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ ਖੇਤਰ ਛੱਡ ਦੇਣ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਸ਼ੇ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਬਿਮਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋ ਕੇ ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ ਵੀ, ਆਪਣੇ ਹਮਵਤਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਬੁਰਾ ਕੈਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। (ਜਦੋਂ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਕੈਦੀ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਰੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ "ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਜੋ ਇੱਕ ਸੁਪਨੇ ਤੋਂ ਜਾਗਿਆ ਹੋਵੇ" ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ।)
ਚੇਲੇ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਬਿਲਕੁਲ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਹੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਕਿ ਉਹ ਗੁਰੂ-ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਉਸਦੇ "ਆਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਨਤ" ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦਾਇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾੜੇ ਜਾਂ ਬੇਵਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ "ਮਾੜਾ ਚੇਲਾ" ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਜਦੋਂ "ਗੁਰੂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ।"

* * *

ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ "ਜੇਲ੍ਹਾਂ" ਛੱਡਣ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਵਿਲਬਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਤਨੀ, ਟ੍ਰੇਆ, ਨੂੰ 1980 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿੱਚ ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਣਕਹੇ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ, ਉਸ ਤਣਾਅ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਲਬਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਗੜ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਗੁਰੂਆਂ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ 311 ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਹਰ ਰੋਜ਼ ਵੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਸੁਸਤ ਹੋ ਕੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਨ ਗਿਆ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ (ਵਿਲਬਰ, 1991)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤਰਕਸੰਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਲਬਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਰਾਇਲਟੀ ਸੀ, ਟ੍ਰਾਂਸਪਰਸਨਲ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਉੱਚ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ - ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨਾ, ਤਰਕਸੰਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਤਲਾਕ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਰਾਇਲਟੀ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ "ਕੋਈ ਰਸਤਾ" ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਨਾਲੋਂ "ਆਸਾਨ" ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਕੋਈ ਬਚ ਨਿਕਲਣ" ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਤੁਲਨਾ ਕਰਕੇ, ਚੇਲੇ ਅਕਸਰ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀਆਂ ਨਾਲ "ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੇ" ਹਨ, ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅੰਦਰੂਨੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸਹਿ-ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦੀਆਂ ਇੱਕ-ਪਾਸੜ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ, ਫਿਰ ਸ਼ੱਕੀ ਚੇਲੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ, ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਬਸ ਛੱਡਣਾ" ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਅਜਿਹਾ ਤਿਆਗ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ "ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ" ਦੇ

ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਇਲਾਜ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ-ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ ਛੱਡਣ" ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ - ਸ਼ਾਇਦ ਅਵਤਾਰਾਂ ਲਈ।
ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ [ਅਖੌਤੀ] ਪੰਥ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰਾਨ ਉਦਾਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪੋਸਟ-ਕਲਟ ਜੀਵਨ ਦੇ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਤੁਲਨਾ
ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰ-ਉੱਪਰ ਡਿੱਗਣਾ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੋ-ਮੂੰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੂਸਰੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇਨ-ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਲਈ ਝੁਕਾਅ (ਹਸਨ, 2000)।
ਆਪਣੇ [ਕਥਿਤ] ਪੰਥ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣਾ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ, ਅਤੇ ਅਧੀਨਗੀ ਬਹੁਤ ਰੋਮਾਂਚਕ ਹੈ (ਬੇਲਾਮੀ, 1995 ਵਿੱਚ)। 312 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਕਰਨਾ

ਗੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਨਿਰਣਾ। ਸਮਰਪਿਤ ਚੇਲੇ ਤਰਕ ਤੋਂ ਓਨੇ ਹੀ ਅਣਜਾਣ ਹਨ ਜਿੰਨੇ
ਮੋਹਿਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹਨ....
ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਚੇਲਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ "ਪੜਦਾ" ਹੈ-
ਲਾਰ ਗੁਰੂ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੈਲ ਦੇ ਫਰਕ ਕਰਨ ਦੇ ਅਤੇ
ਸੋਨਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ- ਮਨੋ-ਚਿਕਿਤਸਾ ਵਿੱਚ "ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ" ਦੀ ਮੁਦਰਾ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਕ (ਸਟੋਰ, 1996; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)।
ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਜ਼ਿੱਦ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ। ਇੱਕ
ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ
ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧ ਉਦੋਂ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਝਟਕੇ ਅਤੇ ਝੁਲਸਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦੇ ਹੋ- ਮਸੂੜੇ, ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਨਤਾ, ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ
ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ, 1992)।
ਇੱਕ ਖਾਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ, ਐਂਡਰਿਊ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਸਮਾਂ
[ਕੋਹੇਨ] ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਬੰਧ ਸੀ (ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ, 2003)।

ਇੱਕ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ "ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕੇਂਦਰ" ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਦੋਂ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ, ਇੱਕ "ਦੇਵਤਾ" ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣਾ ਕਿੰਨਾ ਔਖਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਦੁਖੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਉਸ ਦਰਦ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਮੈਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ
ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਕਿ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਰੱਬ ਨੂੰ ਜੋ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟ (ਅੰਡਰਵੁੱਡ ਅਤੇ ਅੰਡਰ-
ਲੱਕੜ, 1979)।
ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਬਕਾ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਸ਼ਰਮ/ਜੇਲ੍ਹ ਸੈੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਆਤਮਘਾਤੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।
ਵਿਲਬਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ, "ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ" ਪਤਨੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਹਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਪਛਤਾਵੇ ਨਾਲ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਜਿਹੜੇ ਚੇਲੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਆਤਮ-ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੀਵਨ ਭਰ ਦੇ ਠਹਿਰਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਸ਼ਰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਹੀ "ਇਸ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ" ਘਟਨਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਛੱਡਣਾ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਵਿਕਲਪ ਸੀ।

* * *

ਨੀਵੇਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇੱਕ ਕਥਿਤ ਦੇਵਤੇ-ਦੇ-ਮਾਸ ਪ੍ਰਤੀ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਦੀ ਘਾਟ, ਸਧਾਰਨ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਜੋ ਗੁਰੂਆਂ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ 313

ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ, ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ 70 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਮਾਰਟਿਨ ਸੇਲਿਗਮੈਨ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਝਟਕੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ।
ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਜਾਨਵਰ ਲੜ ਪਏ, ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਬੋਲੇ
ਦਰਦ ਜਾਂ ਗੁੱਸੇ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ। ਫਿਰ ਉਹ ਸੁਸਤਤਾ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਏ ਅਤੇ
ਨਿਰਾਸ਼ਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੈੱਟ ਵਿੱਚ, ਉਹੀ

ਜਾਨਵਰ ਫਿਰ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ - ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਵਾਰ, ਇੱਕ ਦਬਾ ਕੇ
ਕੁਝ ਲੀਵਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਧਾਰਨ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ
ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਕਰੰਟ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ
ਇਸ ਲਈ।
ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੇ ਬੇਵੱਸ ਹੋਣਾ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ
ਪਿਛਲੇ ਤਜਰਬੇ, ਭਾਵੇਂ ਬਚਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੋਵੇ
ਦਰਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਜਾਨਵਰ ਬਹੁਤ ਹਾਰ ਗਏ ਸਨ, ਸ਼ਾਇਦ
ਨਿਊਰੋਲੋਜੀਕਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰਾਇਆ, ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰੋ (ਮੈਟਸਾਕਿਸ, 1996)।
ਕਿਸੇ ਦੇ ਰੋਕਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨਾ, ਜਾਂ ਅਕਸਰ-ਹਿੰਸਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਂ ਸਮੂਹਿਕ ਸੈਕਸ ("ਚਰਚ ਦੇ ਡਿਲਡੋ ਸੰਗ੍ਰਹਿ" ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ), ਜਾਂ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਨਾਲ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੈਤਿਕ ਸੈਕਸ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਸਦਮਾ ਜਾਂ ਸਦਮਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਹਿੰਸਕ ਮਨੁੱਖੀ-ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਾਲੇ ਸਮੂਹ ਵੀ ਹੋਣਗੇ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵੀ ਜੋ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਟੁੱਟ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੁਰਾਣੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, "ਹਉਮੈ-ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ" ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ" ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਸਦਮੇ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਰਅਸਲ, ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕਥਿਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਟਾਰ-ਲੋ (1997) ਅਤੇ ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ (2003) ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸਦਮੇ/ਝਟਕਿਆਂ, ਅਪਮਾਨ ਅਤੇ ਪਤਨ ਦੇ ਵਰਣਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਨਾਲ "ਨੇੜਲੇ ਜਾਂ ਬੰਧਨ ਵਾਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇ" ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ "ਮਾੜੇ ਚੇਲੇ" ਜਾਂ "ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ" ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਅਟੱਲ ਸਦਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ "ਸਿੱਖੀ ਹੋਈ ਬੇਬਸੀ" ਅਤੇ ਪੋਸਟ-ਟਰਾਮੈਟਿਕ ਤਣਾਅ ਵਿਕਾਰ ਦੋਵਾਂ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਪਾਗਲ ਬੁੱਧੀ" ਜਾਂ "ਰੁਡ ਬੁਆਏ" ਵਾਤਾਵਰਣ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਜਨਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਪਣੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲ ਕਰਨਾ, 314 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਦ

ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ "ਗੁਰੂ ਦੇ ਕੰਮ" ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਪਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ "ਵੱਡਾ ਸਿਰ" ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਮਾਹੌਲ - ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤਣਾਅ ਵਿੱਚ, ਪਰ "ਬਹੁਤ ਕੁਸ਼ਲਤਾ/ਅਹੰਕਾਰੀ" ਨਹੀਂ - ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਦੋਹਰੇ ਬੰਧਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣ ਦੇ ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ, ਕੋਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ "ਉੱਚ" ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਉਦਾਸ ਕੁੱਤਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਮਾਲਕ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।
ਜੇਕਰ ਮੱਠ ਵਿੱਚ ਕਾਰੀਗਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਿਓ-
ਜੇ ਮਠਾਰੂ
ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਦਿਓ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਉਸਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਗਿਆਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ
ਮੱਠ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ
ਕਰਾਫਟ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਅਭਿਆਸ ਨਾ ਕਰੋ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਰ ਬਣਾ ਕੇ, ਮਠਾਰੂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਸੰਤ
ਬੇਨੇਡਿਕਟ, [ਗੌਫਮੈਨ, 1961] ਵਿੱਚ)।
ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੰਜਾ ਲਾਲਿਚ (2004) ਨੇ ਇੱਕ "ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪੰਥ" ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ:
ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ "ਪਹਿਲ" ਕਰਨਗੇ, ਅੰਦਰ
ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ; ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ
ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨਤੀਜਾ ਦਿੱਤਾ।
ਅਖੀਰ, ਇੱਕ ਖਾੜਕੂ ਜਿਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ
"ਲਗਾਮ" ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ "ਕੈਰੀਅਰਵਾਦ", "ਸ਼ਾਨਦਾਰ" ਲਈ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ," "ਧੜ ਪਾਉਣਾ," ਜਾਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ ਜੋ
ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਹੋਰ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ
ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਕਰੋ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਸਖ਼ਤ ਦੋਸ਼। (ਲੋੜੀਂਦੀ ਪਹਿਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣਾ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਯਾਨੀ, ਮੱਧਮ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੂਹ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ "ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਣਨ" ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ... ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।) ਅਜਿਹੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਅਤਿ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਫਿਰ ਤੋਂ ਹਿੰਸਕ ਨਿਊਰੋਸਿਸ ਹੈ, "ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ" ਤੋਂ। ਦੂਜਾ ਗੰਭੀਰ ਡਿਪਰੈਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਸਫਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਕਸਦ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ।
ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ (cf. Haney, et al., 1973).
ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਕੈਦੀ 315

* * *

ਜਿਵੇਂ ਕਿ SRF ਪੋਸਟੁਲੈਂਟ ਆਸ਼ਰਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਚੇਲੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਹ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸਿਹਤ ਲਈ, ਉੱਥੋਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਸੁਤੰਤਰ ਲੋਕ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਵਾਲੇ (ਜੋ ਕੁਝ ਸਪਸ਼ਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਮੂਰਖ ਇਮਾਨਦਾਰੀ" ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਖੀ ਹੈ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ "ਵਾਸ਼ਪੀਕਰਨ" ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਪੈਥੋਲੋਜੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੀ ਗਾੜ੍ਹਾਪਣ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਧੇਗੀ। ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਿਰਭਰ/ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਗਾਰਡ (ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ-ਸਰਕਲ ਚੇਲੇ) ਦੇ ਦਰਜੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਬਾਹਰੀ ਸੰਪਰਕ ਰਾਹੀਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੰਦ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ, ਬਰਾਬਰ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋਣ।
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮ ਦਾਸ ਖੁਦ
[ਜੋਯਾ ਨਾਲ] ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ
[ਅਖੌਤੀ] ਪੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। “ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰੋ-
"ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਹਕੀਕਤ ਜਿਸਦੇ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਲਿਖਿਆ
(ਸ਼ਵਾਰਟਜ਼, 1996)।
"ਕੋਈ ਬਚਣ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨਹੀਂ" ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਹਕੀਕਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਰ ਜਾਣਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
ਮੈਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਰਾਹਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੁਆਰਾ [ਮੂਨੀਜ਼ ਤੋਂ]। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਹ ਔਖਾ ਹੈ- ਉਸ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ (ਅੰਡਰਵੁੱਡ ਅਤੇ ਅੰਡਰ-
ਵੁੱਡ, 1979; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਲੋਕ "ਪਾਗਲ ਬੁੱਧੀ" ਵਾਲੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਰਸਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ
ਸਹਿਮਤੀ ਫਾਰਮ ਜੋ ਅੱਜ ਔਨਲਾਈਨ ਪੋਸਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, 316 STRIPPING THE GURUS ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ (ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ, 2004)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਗੁਪਤਤਾ ਨਾ ਹੋਣ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਰੱਖੇ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ।
ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ (ਹੈਨੀ, ਆਦਿ., 1973)।
ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸ ਗਿਆਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਪੜਾਸੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੋਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ-ਖੋਰ ਗਾਰਡਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਨਾ ਹੀ ਇਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਸ

ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ "ਬਸ ਛੱਡਣਾ", ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਮਿਲ ਰਹੇ ਸਲੂਕ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਵੀ ਆਸਾਨ ਬਣਾਇਆ:
ਕੁਝ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ [ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ] ਗਾਰਡ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਏ।
ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੈਦੀ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ-
ਟ੍ਰੇਮ ਸਟ੍ਰੈੱਸ (ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ, 2004)।
ਟਾਰਲੋ (1997) ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਉਹ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ:
ਇਹਨਾਂ [ਮੌਖਿਕ] ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਉਦਾਸੀ ਵਾਲਾ ਸੁਆਦ ਸੀ
ਸਾਰਾਹ [ਘਰ ਦੇ ਬਲੀ ਦੇ ਬੱਕਰੇ ਵਜੋਂ] 'ਤੇ ਹਮਲੇ।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ:
[S] ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣਾ [ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ "ਰੱਖਿਅਕ" ਸ਼ੀਲਾ, ਜਿਸਨੇ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ- ment] ਹੋਰ ਗੰਭੀਰ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਲਗਭਗ ਉਦਾਸੀਵਾਦੀ
(ਹੈਮਿਲਟਨ, 1998)।
ਆਇਰਿਸ਼ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸੰਸਥਾਗਤ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ "ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ" ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ:
ਬਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ - ਕੋਰੜੇ, ਬਿੱਲੀ-ਓ-ਨਾਈਨ-ਪੂਛਾਂ,
ਚਮੜਾ, ਬੈਲਟਾਂ, ਪੱਟੀਆਂ, ਸੋਟੀਆਂ, ਸੋਟੀਆਂ, ਰੁੱਖ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ, ਕੁਰਸੀ
ਲੱਤਾਂ, ਹੋਜ਼ ਪਾਈਪ, ਰਬੜ ਦੇ ਟਾਇਰ ਅਤੇ ਹਰਲੀ ਸਟਿਕਸ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ
ਵਰਤੇ ਗਏ ਚਮੜੇ ਨੂੰ ਧਾਤ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੀਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀਸਾ.... ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ [ਮੱਠ ਦਾ] ਭਰਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਚਮੜੇ ਨੂੰ ਫ੍ਰੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ
ਇਸਨੂੰ ਔਖਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਰ ਦਰਦਨਾਕ ਬਣਾਓ.... ਹਿੰਸਾ
ਇਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਿੱਸਾ ਸੀ - ਇਸਦਾ
ਟੀਚਾ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਡੀ-ਗੁਰੂਆਂ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ 317 ਸੀ

ਹਰੇਕ ਮੁੰਡੇ ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਉਸਾਰੀ (ਰੈਫਟਰੀ)
ਅਤੇ ਓ'ਸੁਲੀਵਾਨ, 2001; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।
ਆਇਰਲੈਂਡ ਦੇ ਲੈਟਰਫ੍ਰੈਕ ਵਿੱਚ ਸੇਂਟ ਜੋਸਫ਼ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਸਕੂਲ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪੁਰਸ਼ ਨਿਵਾਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਜਰਮਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਲੈੱਟ-ਟਰਫ੍ਰੈਕ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਜਰਮਨ ਜੰਗੀ ਕੈਂਪ ਦਾ ਕੈਦੀ ਇੱਕ ਚਾਹ ਪਾਰਟੀ ਵਰਗਾ ਸੀ" (ਰੈਫਟਰੀ ਅਤੇ ਓ'ਸੁਲੀਵਾਨ, 2001)। ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਦਾਸੀਵਾਦੀ ਜਾਂ "ਰੁਡ ਬੁਆਏ" ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼" ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ "ਆਪਣੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਰਨ" ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਦੂਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਰਹਿਮੀਆਂ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ" ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿਆਲੂ "ਅਸਲ ਸੰਸਾਰ" ਵਿੱਚ।

* * *

ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਸਟੈਂਡਬਾਏ ਕੈਦੀ (#416) ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੈਦੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵਧਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ।
#416 ਵੱਲੋਂ ਭੁੱਖ ਹੜਤਾਲ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ" ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਯੋਗ "ਅਸਲੀ ਜੇਲ੍ਹ" ਹੋਣ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਇਕਾਂਤ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ, ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਕੈਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਾਇਕ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਮੁਸੀਬਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਰਿਹਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੰਬਲ ਛੱਡਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਕਾਂਤ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ, ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ।
ਇਹ ਸਲੂਕ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਛੇਕ-ਛਾੜ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਜਾਂ "ਬੇਵਫ਼ਾ" (ਭਾਵ, ਸਮੱਸਿਆ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ) ਚੇਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ: ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜਿਉਂਦਾ ਜਾਗਦਾ ਸਬੂਤ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਬੋਲੋ.... ਡਿਗਰੀ
ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਲੀ ਦਾ ਬੱਕਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ
ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਣਾ (ਯਵੋਨ ਰੈਂਡ, [ਡਾਊਨਿੰਗ ਵਿੱਚ,
2001]).

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਆਇਰਿਸ਼ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸਿਸਟਰਜ਼ ਆਫ਼ ਮਰਸੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਨਵੀਂ - ਪੈਟਰੀਸ਼ੀਆ ਬਰਕ ਬ੍ਰੋਗਨ, ਜੋ ਹੁਣ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਟਕਕਾਰ ਹੈ - ਨੇ ਉਸ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ:
318 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਨਨ ਵਜੋਂ ਕੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ [ਸੀਨੀਅਰ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਨਨਾਂ ਅਤੇ ਨਵੇਂ] ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਸਨ
ਤਿੰਨ ਸੁੱਖਣਾ - ਗਰੀਬੀ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ
ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਨ, ਜੋ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਸਨ (ਰੈਫਟਰੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ
ਓ'ਸੁਲੀਵਾਨ, 2001)।
ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕਨ (ਕੈਥੋਲਿਕ) ਪੂਅਰ ਕਲੇਅਰ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਨ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ
ਇੱਕ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਰਵੱਈਆ (ਗੌਫਮੈਨ, 1961 ਵਿੱਚ):
ਇਹ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚਮਤਕਾਰ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ
ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੁਝ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।
ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੋ, ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ: ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ... [ਮੂਨੀਜ਼ ਵਿੱਚ] ਸਮੂਹ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ,
ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ (ਹਸਨ, 2000)।
ਜਾਂ, ਚੋਗਯਾਮ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਚੇਲੇ ਦੇ ਅਨੁਭਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗੂੰਦ ਦੀ ਬੋਤਲ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।
ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਬੋਲਡਰ ਬੋਧੀ ਦੁਆਰਾ ਛੇਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਕਈ ਔਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ,
ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਸ਼ਿਫਟ ਹੋਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਦਾਅਵੇ (ਕਲਾਰਕ, 1980)।
ਜਦੋਂ ਉਹੀ ਔਰਤ ਸਮਾਜ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੀ ਗਈ, ਗੁਰੂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ: "ਸ਼ੇਰ ਤੈਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਆਉਣਗੇ।"
"ਮੈਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ

"ਮੈਂ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨਾਲ ਸੌਣ ਲਈ ਗਿਆ," ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।
"ਸਜ਼ਾ", ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ, ਮਨੋ-ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ-
ਲਾਜ਼ੀਕਲ ਅਸਵੀਕਾਰ (ਕਲਾਰਕ, 1980)।

* * *

ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਉਸਦੇ ਬਾਰਾਂ ਕੈਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਨੇ "ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਉਦਾਸੀ, ਰੋਣਾ, ਗੁੱਸਾ ਅਤੇ ਤੀਬਰ ਚਿੰਤਾ" ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਲਈ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। (ਉਨ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟਣ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ "ਧਿਆਨ ਮੰਗਣ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਸਿਵ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਕੈਦੀ 319" ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਮਦਦ ਕਰੋ।" ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਲੀ ਸਨ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਅਵਚੇਤਨ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ ਕੀ ਸਨ।) ਪੰਜਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਧੱਫੜ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ।
ਸਰੀਰ (ਹੈਨੀ, ਆਦਿ., 1973)।
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੈਦੀਆਂ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਢਲਿਆ, ਉਹ ਸਨ
ਜਿਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਗਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ
ਹਰ ਲੰਘਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਅਮਾਨਵੀ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਨੀਵਾਂ ਦਿਖਾਉਣਾ-
ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ (ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ, 2004 ਬੀ)।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨਾ ਪਿਆ,
ਪੜ੍ਹਾਈ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ...
ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ("ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ")
(ਹੈਨੀ, ਆਦਿ, 1973)।
ਇੱਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਟੈਸਟ 'ਤੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-
ਟੈਰੀਅਨਵਾਦ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਕ ਸਨ, ਉਹ ਸਨ
ਇਸ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਯੋਗ-
ment (Zimbardo, et al., 1973)।

ਡਾ. ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਨੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ "ਲਟਕਦੇ... ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਮਾਨਸਿਕ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਵਾਂਗ", ਆਪਣੇ ਗਾਰਡਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ।
ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਕੁੱਟੇ-ਕੁੱਟੇ ਚੇਲੇ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਲਟਕਦੇ" ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ SRF ਭਿਕਸ਼ੂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਜੋ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਕਸਰ ਉਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ "ਬੇਸਮਝੀ ਨਾਲ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ" ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ "ਭ੍ਰਮ ਬੁਰਾਈ" ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰਵਾਦ ਸਕੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਆਦੇਸ਼-ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਲੇ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਹੋ: ਉਹ ਜੋ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ("ਦੈਵੀ" ਜਾਂ ਹੋਰ) ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘਾ ਝੁਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਆਮ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਉਸ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਰਿਹਾ ਹੈ।
(ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, "ਆਸ਼ਰਮ ਗੱਪਾਂ" ਵਾਂਗ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ "ਰੱਬ-ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ" ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਬਚਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ ਦੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਬਾਤਾਂ ਵੀ 90% ਸਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਮੀਆਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਸਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ)
ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆਂ [ਹੈਨੀ, ਆਦਿ., 1973].) 320 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿਚ ਕੈਦੀ ਗਾਰਡਾਂ ਜਾਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ "ਬਾਲਗ ਸਹਿਮਤੀ" ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸਨ - ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਧਿਐਨ ਵਿਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਿਲਕੁਲ ਆਮ, ਕਾਲਜ-ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ। ਇਸਦਾ ਗੁਰੂ- ਮੂਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਡੂੰਘਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਨੈਤਿਕਤਾ" ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਚੇਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨੇਤਾ ਨੂੰ "ਸੰਪੂਰਨ ਪਿਤਾ/ਮਾਤਾ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ" ਵਜੋਂ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ। ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੇਰ ਭੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਇੱਕ ਭੇਡ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਗਰਜਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਰੋਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਆਦਿ। ਇਹ ਵਿਵਹਾਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਇੱਕ ਤਲਾਅ ਦੀ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਾਲੀ ਸਤ੍ਹਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ੇਰ ਸੀ, ਇੱਕ ਨਿਮਰ ਲੇਲਾ ਨਹੀਂ।
ਉਸ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ੇਰ ਹਾਂ, ਬਸ ਆਪਣੇ ਸੰਸਾਰੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਭੇਡਾਂ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। (ਰਾਜੇ ਦੀ ਦੂਜੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ, ਫਿਰ ਉਸ ਭਰਮ ਤੋਂ ਜਾਗਣ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸਾਮਰਾਜੀ ਵਜੋਂ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ।) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਰਦਨਾਕ ਉਪਯੋਗ ਇਹ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ, ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਸੁਤੰਤਰ ਸ਼ੇਰ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰਨੀਆਂ "ਬਘਿਆੜਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਡਾਂ" ਦੁਆਰਾ ਘਿਰੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਭੇਡਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।
ਸਟੈਨਫੋਰਡ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਭਿਆਨਕ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ: ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਕਲੀ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰੇਕਆਉਟ ਦੀ ਅਫਵਾਹ ਫੈਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ਼ ਅਫਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭੱਜਣ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅਸਫਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਯਾਨੀ, ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ, ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ, ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਜਿਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜੇਲ੍ਹ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਭੂਮਿਕਾ ਵਾਂਗ ਸੋਚਣਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਉਸ ਅਧਿਐਨ ਵਿਚਲੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਘੇਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ "ਅਸਲੀ" ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨੰਬਰ ਆਦਿ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਪਛਾਣ ਖੋਹ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੈਦ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਹੋਈ ਤੀਬਰ ਬਗਾਵਤ ਨੇ ਗਾਰਡਾਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨੂੰ ਹੋਰ "ਅਸਲੀ" ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ "ਮਨ ਦੀਆਂ ਖੇਡਾਂ" ਨਹੀਂ ਖੇਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਗਾਰਡਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕੈਦੀਆਂ ਤੋਂ ਸਰੀਰਕ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਸਵੈ-ਨਿਰਧਾਰਤ "ਭੂਮਿਕਾ" ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਓਨੀ ਹੀ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਓਨੀ ਹੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਆਇਆ।
ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਕੈਦੀ 321

ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਕਿੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ "ਮਨ ਨਿਯੰਤਰਣ" ਜਾਂ "ਦਿਮਾਗੀ ਧੋਣਾ" ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਸ਼ਾਇਦ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਗੜਨਗੀਆਂ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ("ਮਨ ਨਿਯੰਤਰਣ" ਨੂੰ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਨੀਂਦ ਦੀ ਘਾਟ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੁਰਾਕ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨਾ, ਪੀਅਰ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ, ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਸੈਸ਼ਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੰਬੇ ਘੰਟੇ ਜਾਪ ਕਰਨਾ, ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ, ਡ੍ਰੋਨਿੰਗ ਲੈਕਚਰ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸ ਇੰਡਕਸ਼ਨ ਦੇ ਹਲਕੇ ਰੂਪ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ... ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੋਚਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੇ ਹਨ
ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ” [ਲਾਲਿਚ, 1997]।)
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੌਕ ਸਟਾਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਸਲਾਹ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੋਦ ਲਏ, ਸਟੇਜ 'ਤੇ-ਸੋਨਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲ ਸਕੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।
ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ-ਗੁਰੂ ਰਾਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਕਈ ਚੇਲੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਓਰੇਗਨ ਆਸ਼ਰਮ ਛੱਡ ਗਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਗਿਆਨਵਾਨ "ਵਿਕਲਪ ਰਹਿਤ ਜਾਗਰੂਕਤਾ" ਨਾਲ, ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਵਾਧੂ "ਬਚਾਅ" ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸਦੀ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਰਪਿਤ ਚੇਲੇ ਨੇ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜਿਸਨੇ "ਰੱਬ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ" ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਜਾਂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੋਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਬਾਅ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਨੇ ਉਸ "ਜੇਲ੍ਹ" ਦੀ "ਸੁਰੱਖਿਆ" ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ। ਦਰਅਸਲ, ਮਿਲਨੇ (1986) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਮਕੀ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ "ਬਚਾਅ" ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ।
ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ (2001) ਨੇ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਸਥਾਈ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ:
ਪ੍ਰਯੋਗ ਪ੍ਰਤੀ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਕਰਸ਼ਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਜੇ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ....
"ਇਹ ਸਾਰੇ ਮੁੰਡੇ ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦੀ ਸਨ," [ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ] ਨੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ
ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਗਾਰਡ ਬਣਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। “ਉਹ ਨਾ- ਵਰਗੇ ਹੋ ਗਏ।
ਕਿਹਾ"....
"ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਬਣਨਾ ਕਿੰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ-
ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਗੁੰਡੇ।”
322 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ, www.prisonexp.org 'ਤੇ, ਉਸ ਦਿਲਚਸਪ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ, ਔਨਲਾਈਨ ਫੋਟੋ/ਵੀਡੀਓ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।

* * *

ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਬੇਅਰਾਮੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣਾ ਕਿੰਨਾ ਆਸਾਨ ਸੀ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਦੋਂ ਖਾਣਾ ਹੈ, ਨਹਾਉਣਾ ਹੈ, ਸੌਣਾ ਹੈ, ਆਦਿ।
ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਭੋਲਾਪਣ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਨੁਪਾਤ 'ਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰਕ ਫੈਸਲੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਫੈਸਲੇ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਡੂੰਘੇ ਊਰਜਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰਿਤ ਅਨੰਦ/ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਉਹ ਤਿਆਗ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ "ਅਸਲ ਸੰਸਾਰ" ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਾਧੂ ਰੁਕਾਵਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਖੁਦ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਸੌਂਪਣ ਨੂੰ ਹਉਮੈ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ
ਫੈਸਲੇ, ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ, ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-
[ਜ਼ੈਨ ਸਾਧੂ ਵਾਂਗ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬਜਾਏ] ਆਪਣੇ ਦਮ 'ਤੇ ਜੀਣਾ (ਬੋਹਮ, 1996)।

ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ - ਭੋਜਨ, ਕੱਪੜੇ, ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ—ਇੱਕ ਲਈ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ ਬਾਕੀ ਸਨ
[ਸਵਰਗ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ] ਮੈਂਬਰ ਬਣਾਉਣਾ (ਲਾਲਿਚ, 2004)।
ਵਿਅਕਤੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੁੱਲ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਛਤਾਵੇ ਲਈ, ... ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੁਕ ਜਾਓ-
ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਧਾਰਮਿਕ, ਕੈਦੀਆਂ
ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ
ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ (ਗੌਫਮੈਨ, 1961)।
ਜੈੱਟਸੁਨਮਾ ਦਾ ਟੈਲੀਫੋਨ ਨੰਬਰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ। "ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੇ ਫੋਨ ਆਉਂਦੇ ਦਿਨ," ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ, "ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਅਨਾਜ
ਖਰੀਦੋ" (ਸ਼ੈਰਿਲ, 2000)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਜਿਹੀ ਅਪਾਹਜ (ਸਹਿ-)ਨਿਰਭਰਤਾ ਇੱਕ ਦੋ-ਪਾਸੜ ਗਲੀ ਹੈ: ਜੇਟਸਨਮਾ, ਕੋਹੇਨ, ਟ੍ਰੰਗਪਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ, ਸਾਰੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਰਕਾਰ-ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਕੈਦੀ 323

ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਟੁੱਟਣਾ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਬੰਧ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਜੋੜਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਆਦਿ।
ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਚੇਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਲਈ ਅਨੰਦ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੂਪ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਰਸਤਾ ਮੰਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ "ਰੱਬ-ਦਿੱਤੀ" ਸਲਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੀ ਵਿਕਲਪ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ? "ਹਉਮੈ" ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੀ ਵਿਰੋਧ ਕਰੇਗਾ?
ਜੇ "ਰੱਬ" ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਠੀਕ ਹੈ? ਅਜਿਹਾ ਸਮਰਪਿਤ ਅਨੁਯਾਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ "ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ" (ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ) ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ ਲਈ, ਬਾਹਰੀ ਲਿਖਤਾਂ ਜਾਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ

ਆਸ਼ਰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿਓਗੇ, ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਸਮਝ ਦੀ ਘਾਟ ਤੁਹਾਡੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਓਨੀ ਹੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ "ਅਜੀਬ" ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।
"ਮੈਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰੋ," [ਪੈਮ] ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬ ਕਰਦੇ ਦੇਖਣਾ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ।"
"ਤੁਸੀਂ ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ,"
ਡਾਇਨਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
ਪੈਮ ਉੱਥੇ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਰੇਡੀਓ ਰਸਮ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਮੰਦਰ ਤੋਂ ਸੰਗੀਤ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਚੀਕ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਈ
ਡਰਾਈਵਵੇਅ ਅਤੇ ਵਾਤਸੇਕਾ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਗਰਜਿਆ। ਮੈਂ
ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਟੇਲਲਾਈਟਾਂ ਮੱਧਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ
ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਗੁਆ ਦੇਵਾਂਗਾ (ਮਸਟਰ,
1997).
ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਵਿਖੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ
ਕੈਂਪਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਲੈਅ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਘੁਲ ਗਿਆ.... ਮੇਰੇ ਦੋਸਤੋ
ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਸਨ, ਬੇਸ਼ੱਕ। ਨੀਨਾ ਨੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ-
ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਕੋਪ, 2000)।
ਜਾਰਜ ਫਿਊਰਸਟਾਈਨ (1992) ਨੇ ਆਦਿ ਦਾ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਕਿੱਸੇ ਦੱਸੇ:
ਪੁਰਾਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ
ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਕੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ "ਛੱਡ ਜਾਣਾ", 324 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦੇਣਾ

ਕੁਝ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਾਲ ਵੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਸਾਬਕਾ ਸਾਥੀ ਅਧਿਆਪਕ-
ਲੋਕ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ [ਸੁਆਹ-

ਰਾਮ, ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਾਅਦ]। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਵੀ ਕੀਤੀ,
ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਜੇ ਵੀ ਮਾੜੇ ਜਜ਼ਬਾਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।
ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ [ਮੂਨੀਜ਼] ਛੱਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ
ਪਿਆਰ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਤੁਸੀਂ ਹੋਵੋਗੇ
ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਯੋਗ (ਹਸਨ, 2000)।
ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਟਰਫੀਲਡ (1994) ਨੇ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ:
[ਅਖੌਤੀ] ਪੰਥ ਦੋਸਤੀਆਂ ਦਾ ਪਖੰਡ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਪਿਆਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ-
ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ [ਕਥਿਤ] ਪੰਥ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ 'ਤੇ।
ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ "ਫਿੱਟ ਹੋਵੋ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਜਾਓ" ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਅਨੁਕੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਿਭਿੰਨ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਓਨਾ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਇਸਨੂੰ ਸਮਰੂਪ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ "ਪੰਥ" ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਸਵਰਗ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸੀ ਪਰ ਅੰਦਰ
ਕੁਝ ਤਰੀਕੇ ਜੋ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਵੱਖਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ
ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਮਿਟੀ—ਵਿਚਾਰ, ਦਿੱਖ, ਭਾਸ਼ਾ, ਟੀ [ਨੈੱਟਲਜ਼] ਪ੍ਰਤੀ ਸਤਿਕਾਰ
ਅਤੇ ਕਰੋ [ਐਪਲਵਾਈਟ]—ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜੀਬ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ
ਅਜਿਹੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਗਰਿਕ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਵੀਨਤਮ ਫੈਸ਼ਨ ਜਾਂ ਗਰਮ ਉਤਪਾਦ ਖਰੀਦੋ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਉਟੋ
ਬੌਸ। ਇਹ ਉਸ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ
ਟੀ ਅਤੇ ਡੂ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ
(ਲਾਲਿਚ, 2004)।

* * *

ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਡਿਗਰੀ ਜਾਂ ਤੀਬਰਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ, ਜੋ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ" ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਾਂ ਨੂੰ ਅਖੌਤੀ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਰੀਨ ਤੱਕ, ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜੋਨਸਟਾਊਨ ਤੱਕ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੱਚ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਬੰਦ, ਲੜੀਵਾਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ/ਪੈਰੋਲ/ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ/ਤਰੱਕੀ ਦੇ

ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪਾਲਣਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ "ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਪੈਥੋਲੋਜੀ" ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਲਿੰਗ ਜਾਂ ਉਮਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ।
ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਕੈਦੀ 325

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, 1975 ਦੇ ਸਾਈਕੋਲੋਜੀ ਟੂਡੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਮ-ਬਾਰਡੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਕ੍ਰੇਗ ਹੈਨੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ, ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ, "ਇੱਕ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ":
ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਹਨ,
ਦੋ ਵਾਤਾਵਰਣ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਅਤੇ
ਦੁਖਦਾਈ ਡਿਗਰੀ.... ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਥਾ—ਇੱਕ ਸਕੂਲ, ਹਸਪਤਾਲ-
ਤਾਲ, ਫੈਕਟਰੀ, ਦਫਤਰ - ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਹੋਵੇ -
ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ-
ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਸੋਚ ਦੇ ਦੇਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਰੁਟੀਨ ਕੀਤੇ ਢੰਗ।
ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਅਤੇ ਹੈਨੀ ਨੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗਾਰਡਾਂ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੈਦੀਆਂ ਤੋਂ ਮੈਪ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਮੈਪਿੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, "ਭਾਵੇਂ" ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਕੋਲ "ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ" ਇੱਕ "ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡੈਂਟ" ਵਜੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਚੇਲੇ "ਗਾਰਡ" ਵਜੋਂ ਹਨ।
ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ
ਦੁਨੀਆ, SRF ਵਾਲਰਸ ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੁਮਨਾਮ ਪੋਸਟਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:
ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸੀ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੰਪਿਊਟਰ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਰ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕੰਮ ਦੇਖੇ ਪੱਧਰ। ਪਹਿਲੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਜੋ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਇੱਕ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਉੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਮੀਟਿੰਗ ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕਿੰਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ-
ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੇ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ

ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ
ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਵੇਂ
ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਮੁਸੀਬਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ
[cf. ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦਾ ਕੈਦੀ #416], ਕਿਸ਼ਤੀ-ਰੌਕਰ। ਉਹ ਡੇਸ-
ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰਾਟ ਕੋਲ ਨਵੀਨਤਮ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸ਼ੈਲੀ ਹੈ-
ings, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਗਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਯਾਨੀ, ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਖੌਤੀ ਪੰਥਾਂ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋਨਸਟਾਊਨ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਨਾ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋਣ। (ਅਜਿਹੇ "ਪੰਥ"/ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ, ਕੈਦੀਆਂ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਲਗਭਗ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬਰਾਬਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਘਟੀਆ ਜਾਨਵਰ ਹੋਣ।) ਇੱਥੇ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਾਰਡਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ, ਕੈਦੀਆਂ ਲਈ ਚਪੜਾਸੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟਾਂ ਲਈ ਸੀਈਓ ਹਨ। ਢਾਂਚਾ 326 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਫਿੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਂ ਆਸ਼ਰਮ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਡਰਲਿੰਗਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਕ (ਵਿੱਤੀ) ਕਾਰਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਉਹ "ਬੱਸ ਚਲੇ ਨਾ ਜਾਣ", ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਾਟ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ "ਵਧੇਰੇ ਸਿਆਣੇ" ਮਾਪਿਆਂ-ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲਈ ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ/ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ, "ਚੰਗੇ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਬਣ ਕੇ, ਕਿਸ਼ਤੀ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਨਹੀਂ, ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਸਮਾਨ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟੇ "ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ" ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ:
ਵਿਆਹ ਦਾ ਸਮਾਜਿਕ ਰਿਵਾਜ... ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-
ਕੈਦ ਦੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਕੈਦੀ ਜਾਂ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਬਣਨਾ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ
ਪਰਸਪਰ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਓ (ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ, ਆਦਿ., 1973)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ "ਪਦਾਰਥਵਾਦ" ਦੇ ਉਲਟ "ਪਿਤਾ- ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ" 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ, ਸਿਰਫ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਦੇ

ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਥੇ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠੇ, ਅਕਸਰ ਗਲਤ-ਵਿਰੋਧੀ (ਔਰਤ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਉਲਟ) ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ "ਹੱਲ" ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

* * *

ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵੀ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਲੋਕ ਇੱਕ ਅਚਨਚੇਤ "ਦੇਵਤਾ" ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਸਮਰਥਕ ਉਸਦੀ (ਜਾਂ ਉਸਦੀ) "ਸਰਬ-ਗਿਆਨੀ" ਹਕੀਕਤ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ 'ਤੇ ਉਹੀ ਸਤਿਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੋਂ ਛੇਕਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ - ਚਪੜਾਸੀ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜੀ ਕਿਸਮਤ, ਭਾਵੇਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾਅ 'ਤੇ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰਲੇ "ਠੰਡੇ ਰਿਸ਼ੀ" ਦੇ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਤੋਂ "ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਸਕਦੇ ਹਨ"। ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਝੁਕਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ - ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
(ਗੁਰੂ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਵੈ-ਚਾਲਿਤ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ: ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ "ਅਲਫ਼ਾ ਨਰ" ਅਤੇ ਚੁਭਣ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰਮਾਂ ਦੀ ਅਟੱਲ - ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਚੰਗੀ, ਪਰ ਅਟੱਲ - ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ। ਅਜਿਹੇ ਪੂਰਵ-ਮੌਖਿਕ ਵਾਤਾਵਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ "ਪਿਤਾਪ੍ਰਤੀ" ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ "ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੇਖਿਕ ਸੋਚ"; ਫਿਰ ਵੀ ਲੜੀਵਾਰ ਕ੍ਰਮ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।)
ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਕੈਦੀ 327

ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ, ਤਿੱਬਤੀ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਅਤੇ ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ SRF ਵਰਗੇ ਵਿਭਿੰਨ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪੂਰਬ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉੱਤਰ-ਆਧੁਨਿਕ ਅਮਰੀਕਾ ਤੱਕ ਦੇ ਸਭਿਆਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਕਤੀ ਢਾਂਚੇ, ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ, ਛੱਡਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੀ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਣਾਲੀਗਤ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਬਣਤਰਾਂ ਵੀ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਟੱਲ ਹਨ।
ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਜੋ ਮੁੱਦੇ ਦੇਖੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੁਝ "ਮਾੜੇ ਸੇਬ" ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ, ਉਸ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨਾਲੋਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਜੇਲ੍ਹਾਂ [ਅਤੇ ਹੋਰ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਆਸ਼ਰਮ],
ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਇੰਨਾ ਅਸਮਾਨ ਹੋਵੇ, ਉੱਥੇ ਬੇਰਹਿਮ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਵਾਲੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ
ਗਾਰਡਾਂ ਦੇ ਬੇਸ ਇਮਪਲਸ, [ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ] ਨੇ ਕਿਹਾ। ਸਟੈਨਫੋਰਡ ਵਿਖੇ ਅਤੇ ਵਿੱਚ
ਇਰਾਕ [ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਅਬੂ ਗ਼ਰੀਬ], ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: "ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੁਰਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ
ਸੇਬ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਬੈਰਲ ਵਿੱਚ। ਅਸੀਂ ਚੰਗੇ ਸੇਬ ਇੱਕ ਮਾੜੇ ਬੈਰਲ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬੈਰਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਛੂੰਹਦਾ ਹੈ” (ਜੇ. ਸ਼ਵਾਰਟਜ਼,
2004).
ਅਬੂ ਗ਼ਰੀਬ ਵਿੱਚ, "ਗਾਰਦਾਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ' ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ" - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ ਦੇ ਗਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਐਸ.ਐਨ.ਏ.ਪੀ. (ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਰਵੀ-ਵੋਰਸ ਨੈੱਟਵਰਕ) ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਡੇਵਿਡ ਕਲੋਹੇਸੀ ਨੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦਾ ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ (ਵਿੱਚ
ਬਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਰਕੇਟ, 2002):
ਇਹ ਮਾੜੇ ਸੇਬ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਬੈਰਲ ਦੀ ਬਣਤਰ ਹੈ ਜੋ
ਸੇਬ ਆ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਹਨ
ਬੈਰਲ, ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਬੈਰਲ ਭਰਦੇ ਹਨ [ਭਾਵ, ਬਿਸ਼ਪ,
ਕਾਰਡੀਨਲ ਅਤੇ ਪੋਪ]।
ਲਗਭਗ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਰਥਪੂਰਨ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ "ਦੈਵੀ" ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂਲ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਦਾਸੀਵਾਦੀ ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ) ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਫਾਰਮ ਵਰਗੇ ਪੁਨਰ-ਲਿਖਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਾਈਚਾਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ("ਵੈਧ" ਕਿਰਿਆ ਦੀਖਿਆ, ਆਦਿ

'ਤੇ SRF ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ) ਫਿਰ ਵੀ, 328 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਰਹੇ ਹਨ

ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਸਿੱਖਿਆ, ਲੋੜੀਂਦੀ ਮੁਲਤਵੀ, ਛੇਕ-ਛਾੜ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀ-ਹਥਿਆਉਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮ-ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬੋਲਣ ਤੋਂ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ "ਵਧੇਰੇ ਬਰਾਬਰ" ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਚਪੜਾਸੀ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਨ, ਅਤੇ "ਰੱਬ ਵੱਲ" ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਅਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰਕੇ ਜੋ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾ ਸਤਿਕਾਰ ਹੋਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ "ਅਲਫ਼ਾ ਰਿਸ਼ੀ" ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਣ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਹਿਸਾਸ ਦੇ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸ ਗਿਆਨਵਾਨ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ "ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਗੁਰੂ-ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਟਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, "ਰੱਬ ਦੀ" ਬੁੱਧੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣਾ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਉਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।
ਭਾਰਤੀ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ... "ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨਾ
"ਗੁਰੂ" ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਅਤੇ
ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ (ਭਾਰਤੀ, 1976; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।
ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰੋ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ (ਬਟਰਫੀਲਡ,
1994).
ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਹਰ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ।
(ਨਿੰਮ ਕਰੋਲੀ ਬਾਬਾ, [ਦਾਸ, 1997] ਵਿੱਚ)।
[ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ] ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਬੇਖ਼ਬਰ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਨਸੀਹਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ

ਟਾਇਲਟ: "ਜੇ ਮੈਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨੱਚ ਕੇ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।"
ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਮੇਰੀ ਬੋਲੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ” (ਸਿਲ,
1998).
ਉਪਾਸਨੀ ਬਾਬਾ (1978) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਮੂਲ ਸ਼ਿਰਡੀ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਇੱਕ ਚੇਲੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਵੈਦਿਕ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀਆਂ ਪੱਚੀ ਕੁਆਰੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ:
[ਮੈਂ] ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੱਕ ਕਰੇ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇ ਸਤਪੁਰਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨਾਲ ਜੋ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ [ਰੱਬ-ਅਨੁਭਵ ਮਨੁੱਖ]। ਉਹ ਗੁਰੂਆਂ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਭਾਵ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ 329

ਸਦਗੁਰੂ [ਭਾਵ, ਸੱਚੇ ਗੁਰੂ ਦੇ] ਬਚਨ ਜਾਂ ਕਾਰਜ ਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ
ਉਸਦੀ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸੋਚ ਕਦੇ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ
ਗੁਰੂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰਜ।
ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਦਿ ਦਾ (1974) ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ:
ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਗੁਰੂ [ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ- ਬ੍ਰਹਮ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ], ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਸੱਚ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹੋ
ਇੱਕ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਾਧਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।
ਜਾਂ ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ: "ਜੋ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ... ਉਸਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਹੈ।" ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ? ਕੀ ਕੋਈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ "ਪਿਆਰ" ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਸਵਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ? ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਨਹੀਂ:
ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸਦਾ ਦੋਸਤ ਹੈ।

ਜੋ ਲੋਕ ਬੇਵਫ਼ਾ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹ ਪੱਖ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ, 2003)।
ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਤਿੱਬਤੀ ਬੋਧੀ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਲਾਹ ਹੈ: ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਚੇਲਾ, ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਸਤਰਬੰਦ ਕਦੇ ਨਹੀਂ
ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨਾ, ਇੰਨਾ ਸਥਿਰ-
ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲਦਾ,
ਜੋ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਖਸ਼ੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੇ ਹਰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ - ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਉਸਦੀ ਸ਼ਰਧਾ (ਰਿਨਪੋਚੇ, 1998; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)।
ਗੁਰੂ-ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।
ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਇੱਕ ਬੁੱਧ ਹੈ.... ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ- ਤੁਹਾਡੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਅਤੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ- ਬਹੁਤ ਅਸਥਿਰ ਹੋ ਜਾਓਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ-
ਕਰੀਟ ਤਰੱਕੀ....
ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਅਣਜਾਣ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬੁੱਧ ਸਮਝਣਾ ਪਖੰਡ ਹੋਵੇਗਾ,
ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ 330 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਕਰਨਾ

ਅਤੇ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੁਕਸ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਭਰਮ ਭਰੀ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ। ਇਹ ਹੈ
ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਮਹਾਨ ਦਇਆ ਕਾਰਨ ਕਿ ਉਹ
ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਮੀਆਂ ਦਿਖਾਓ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਹੁਨਰਮੰਦ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੈ
ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ (ਬੇਰੂ ਕੀਹੇਂਟਜ਼ੇ ਰਿਨਪੋਚੇ, [ਬਰਜ਼ਿਨ, 1978] ਵਿੱਚ; ਇਟਾਲੀ- ics ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ [ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ] ਇੱਕ ਸੰਤ ਵਜੋਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ
ਆਦਮੀ, ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਹ ਉਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ,
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਬੇਤੁਕੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫੜਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ,
ਸੈਕਸ ਜਾਂ ਵਰਜਿਤ ਪੀਣ ਵਰਗੀਆਂ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ
ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਕਰਿਸ਼ਮਾ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਅਜਿਹੀ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਵੰਦਵਾਦੀ: ਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ
ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਬੱਝੇ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਹਨ
ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੋ (ਭਾਰਤੀ, 1976)।
ਇਹ ਸਭ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਿਰਫ਼ ਹੇਰਾਫੇਰੀ, ਸ਼ਕਤੀ-ਰੱਖਿਅਕ ਬਕਵਾਸ ਹੈ, ਜੋ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਰਵਾਇਤੀ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਪੱਕਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉੱਤਰ-ਆਧੁਨਿਕ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ।
ਇਹ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀ ਧਾਰਨਾ ਕਿ "'ਆਦਿ ਦਾ ਦੇ ਅਜੀਬ ਮਾਮਲੇ' ਦੀ ਅਸਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ", ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਫਿਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ "ਰੱਬ" ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ: "ਰੱਬ" ਹਮੇਸ਼ਾ ਜੋ ਚਾਹੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਜਾਂ ਪਰੰਪਰਾ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।
ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਵਾਇਤੀ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੁਕਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਖੋਖਲੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ:
ਦੋਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ
ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਸ਼ਰਧਾ, ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ.... ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਕੋਲ ਵੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ
ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਹਿਣ ਲਈ ਇਮਾਨਦਾਰੀ (ਪਰ- ਵਿੱਚ
ਲਰ, 1990)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਔਰਤਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ "ਦੋਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ" ਬਰਾਬਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ "ਵਿਗਾੜਨ ਵਾਲੇ" ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਦਿ।

ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਕੈਦੀ 331

ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ:
ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਜ਼ੈਨ ਮਾਸਟਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਹਰ ਹੋਰ
ਉਸ ਥੀਮ 'ਤੇ ਭਿੰਨਤਾ ਓਨੀ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ
ਅੰਬਰ ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਬਦਾਮ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹਨ
ਗੋਰੀ ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕ। ਇਹ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ-
ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰੇਤ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਸੀ
ਇਸ ਵੇਲੇ ਰੇਸੀਨ, ਵਿਸਕਾਨਸਿਨ ਵਿੱਚ (ਵਾਰਨਰ, 2004)।
ਚਰਕ, ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦਾ ਦਰਬਾਰੀ ਡਾਕਟਰ ਜਿਸਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ
ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਭਾਰਤੀ ਦਵਾਈ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ
ਸਿਹਤ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ।
ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਦੋਂ ਆਇਆ ਸੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ (ਬ੍ਰੈਂਟ,
1972).

* * *

ਭਾਵੇਂ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ "ਰੱਖਿਅਕਾਂ" ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਸਾਲ ਲੱਗਣਗੇ। ਉਹ ਉੱਚ-ਦਰਜੇ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਫਿਰ ਗੁਰੂ/ਸੁਪਰ-ਇਰਾਦੇਦਾਰ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੁੱਚੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਖੁਦ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਵੱਲ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਵਾਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਖ਼ਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਲਬਧ ਸਰੋਤ ਤੋਂ, ਭਾਵ, ਬੰਦ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ, ਸਤਿਕਾਰ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਉੱਤਮਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਾਪਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। (ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਲਈ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ

ਅਜਿਹੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਉਣਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਸਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਿਖਾਏਗਾ।)
ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਸਾਬਕਾ-
ਘਟੀਆ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨਾ। ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਮਾਈਕ ਲਿਊ, [ਬਰੂਨੀ ਵਿੱਚ
ਅਤੇ ਬਰਕੇਟ, 2002])।
ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੌਫਮੈਨ ਨੇ ਆਪਣੇ (1961) ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਅਸਾਇਲਮਜ਼ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ:
332 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

[ਫੌਜੀ] ਅਫਸਰ ਸਿਖਲਾਈ ਕੈਂਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ
ਭਰਤੀ ਹੋਏ ਆਦਮੀਆਂ ਉੱਤੇ ਉਸਨੂੰ "ਅਧਿਕਾਰ" ਦਿੱਤਾ, ਅਫਸਰ ਟ੍ਰੇਨੀ ਹੋਣਾ-
ਇੱਕ ਅਫ਼ਸਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਦਰਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੰਦ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ।
ਦਬਦਬੇ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ "ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੰਦ" ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ-
ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ, ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ (1971) ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:
[W]e ਸਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ-
ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਨੁਚਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰੀਏ ਨੁਕਸਾਨ ਜਿੱਥੇ ਬਾਲਗ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ [ਜਿਵੇਂ ਗੁਰੂ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ-er] ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅਸੀਂ
ਇਸ ਅਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।
ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਉਸੇ ਇੱਛਾ ਵੱਲ, ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ-
ਅਨੁਭਵੀ ਅਸੰਤੁਲਨ, ਹੈਨੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ (1998) ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ:
[A] ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਹੋਰ [ਕੈਦੀ] ਅਕਸਰ
ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ (ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਹੋਣ-
ਹੋਰ ਵੀ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਬਣ ਗਿਆ
ਗਾਰਡਾਂ ਦਾ)।
ਜਦੋਂ (ਝੁਕਣ) ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੀਂ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ - ਇਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦੁਖਦਾਈ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਨਿਰਾਦਰ ਅਤੇ ਬੇਵਫ਼ਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਜ਼ਾ, ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਉਤਪਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੇਵਫ਼ਾਈ ਦੀਆਂ ਅਣ-ਮਨਜ਼ੂਰ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕੋਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬੇਵਫ਼ਾਈ ਜਾਂ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿਚਲੇ ਗਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ-ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਉਹ ਕੈਦੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਨਿਰਾਦਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਕੈਦੀ 333 ਹੋਣਗੇ।

ਫਿਰ ਤੋਂ (ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ) ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ "ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਮਾਰਨ" ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਲਾਭ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਮਾਨਸਿਕਤਾ (ਪੰਥ-ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ "ਬਜ਼ੁਰਗ" ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੋਂ ਛੇਕ-ਛਾੜ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ਹੈ।

* * *

ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ, ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਗਾਵਤ ਨੇ ਗਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਏਕਤਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੀ ਤੀਬਰ, ਸੰਗਠਿਤ ਬਗਾਵਤ ਹੋਈ ਹੋਵੇ - ਦੇਸਾਈ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਚੱਕਰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਸਰੀਰਕ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ

ਗਾਰਡਾਂ ਨਾਲੋਂ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜਾਂ ਬੇਵਫ਼ਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਾਨੀ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ "ਸਥਿਰ ਸਥਿਤੀ" ਬਹੁਤ ਸਮਾਨ ਹੈ ਭਾਵੇਂ, ਤੀਬਰ ਅਸਥਾਈ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ ਹੋਵੇ। (ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਿਨ ਲੱਗ ਗਏ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਾਰਡ ਅਤੇ ਕੈਦੀ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ।)
ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਸੱਚਾ "ਸੰਪੂਰਨ ਗੁਰੂ" (ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ, ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ) ਅਜਿਹੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿੰਨਾ ਚੇਲਾ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਗੁਰੂ ਉੱਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਗਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਗਾਰਡਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੀ ਕੋਈ "ਅਜੀਬ" ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਗਾਰਡ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ "ਮਨ ਨਿਯੰਤਰਣ" ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ।
ਫਿਰ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਸੂਮ ਸ਼ੁਰੂਆਤਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਗਾਰਡਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨੀਂਦ ਦੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਬਾਥਰੂਮ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਸੇਵਨ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।
ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ:
ਮੈਂ [ਆਇਰਿਸ਼ ਸਿਸਟਰਜ਼ ਆਫ਼ ਚੈਰਿਟੀ ਅਨਾਥ ਆਸ਼ਰਮ] ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਅਤੇ
ਮੇਰੇ ਖਾਣੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਸਨਿਪ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਗੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ
ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਪਲੇਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਖਾ ਲਿਆ ਨਹੀਂ ਤਾਂ। ਨਨ ਹੇਠਾਂ ਆਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਰਸਨਿਪ ਖਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ
ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਖੁਆਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ 334 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਖੁਆਇਆ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਉਸਦੀ ਬੈਲਟ (ਰੈਫਟਰੀ ਅਤੇ ਓ'ਸੁਲੀਵਾਨ, 2001)।
ਤਾਂ ਫਿਰ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਦਾਸੀਵਾਦੀ ਵਿਵਹਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਔਰਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਮਰਦਾਂ ਵੱਲੋਂ। ਯਾਨੀ ਕਿ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗਾਰਡ ਅਤੇ ਕੈਦੀ ਮਰਦ ਸਨ, ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਅਬੂ ਗ਼ਰੀਬ ਵਿੱਚ

ਲਿੰਗਾਂ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਨੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਔਰਤ ਗਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ।)
ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ "ਮਾੜੇ" ਗਾਰਡਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ। ਯਾਨੀ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਆਇਰਿਸ਼ ਨਨਾਂ ਵਾਂਗ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ।
ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਗਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਬਿਲਕੁਲ (ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ) ਉੱਥੇ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵੰਡ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਿਰਫ ਵਿਗੜ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ। ਫਿਰ, ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਨ ਜਾਂ ਲਗਭਗ-ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਇੱਕੋ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਸਮੂਹ ਆਪਣੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ "ਚੈੱਕ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ" ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ ਦੇ "ਚੰਗੇ" ਗਾਰਡ, ਆਪਣੇ "ਮਾੜੇ" ਹਮਰੁਤਬਾ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਉਦਾਸ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਬੇਵੱਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਸਨ।
ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਉਂ ਹੋਰ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਆਦਮੀ ਇੰਨੇ ਨਿਰਬਲਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਗੇ? ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਖਾਸ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਕਿ, ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ "ਕੋਈ ਹੋਰ" ਬੋਲੇਗਾ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਏਗਾ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਧਿਐਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
(ਸਿਆਲਡੀਨੀ [2001]; ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ [2004b])। ਕਿਉਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸੰਕੇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਂਤ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਤੋਂ ਲਵਾਂਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੰਕੇਤ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।
ਅਜਿਹੇ ਗੁਪਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦੀ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਥਰਸੀ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਥੇ

ਬਲੌਜਬ ਲਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ, ਸੋਫੋਮੋਰਿਕ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ:
ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਕੈਦੀ 335

ਮੈਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਹੱਸਿਆ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਮੈਂ
ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੀ.... ਪਰ ਹੋਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ
ਆਪਣੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ (ਇੰਟੈਗਰਲ, 2004 ਵਿੱਚ)।
ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛ ਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸਨ, ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹੈ: "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਸਮਰਾਟ ਦੇ ਨਵੇਂ ਕੱਪੜਿਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ?" ਜਿਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਵਾਬ ਹੈ, "ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।"
ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਹੋਵੇਗਾ: ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਕਿਉਂ ਰਹੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ? ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰੀਏ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ - ਭਾਵ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। (ਵੈਟੀਕਨ ਵਰਗੇ ਅਦਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸਨ [cf. ਵਿਲਜ਼, 2000]।) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ "ਚੰਗੇ" ਗਾਰਡਾਂ ਲਈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਆਪਣੇ ਵਧੇਰੇ ਉਦਾਸ ਹਮਰੁਤਬਾ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਅਲਫ਼ਾ ਗਾਰਡਾਂ" ਦੇ ਉਸ ਉਪ-ਸਮੁਦਾਇ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਸੀ।
ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਇੱਕ ਗਾਰਡ ਬਣਨਾ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ-

ਸਹਿਯੋਗੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵਰਤੋਂ "ਕਮਜ਼ੋਰ", "ਬਾਹਰੋਂ" ਦਿਖਾਈ ਦੇਣੀ ਸੀ
ਇਹ, "ਕੈਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਾਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ," ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਭਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਢੁਕਵੇਂ ਗਾਰਡ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸਥਾਪਿਤ ਨਿਯਮ (ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ,
ਆਦਿ., 1973)।
ਆਪਣੇ ਗਾਰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:
ਚੰਗੇ ਗਾਰਡਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।
ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਚਿੰਤਾ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਰਡ ਜੋ "ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ" ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੈਦੀਆਂ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਛੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਚਣਗੇ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਸੰਕੋਚ ਕਰਨਗੇ। 336 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦੇਣਾ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ
ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ। (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ [1971] ਨੇ ਖੁਦ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ "ਬੁਰੇ" ਗਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੇਣਾ ਵੀ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਚੰਗਾ" ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਯਾਨੀ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।)
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਚੁੱਪੀ ਪਿੱਛੇ ਸਿਧਾਂਤ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ - ਵਿਆਪਕ ਧੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੂਖਮਤਾ ਵਿੱਚ - ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਾਜਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ "ਪਵਿੱਤਰ" ਦੋਵੇਂ:
ਸਾਬਕਾ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ
ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਾਰੇ [ਆਇਰਿਸ਼ ਕੈਥੋਲਿਕ ਨਨਾਂ ਅਤੇ ਮੱਠਵਾਸੀ ਭਰਾਵਾਂ]
ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ
ਥੀਮ ਕਿ "ਚੰਗੀਆਂ" ਨਨਾਂ ਅਤੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ
ਆਪਣੀਆਂ ਵਧੇਰੇ ਹਿੰਸਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸਾਥੀ (ਰੈਫਟਰੀ ਅਤੇ ਓ'ਸੁਲੀਵਾਨ, 2001)।
ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ (2004a) ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ: ਮੇਰੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਕਰੂਸੀਬਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਵਿੱਚ ਹਿਲਾਉਣ ਲਈ ਹਾਲਾਤ ਨਿਰਦੇਸ਼। ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਹਨ... ਦੁਆਰਾ-
ਸਟੈਂਡਰ ਜੋ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸੈਟਿੰਗ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ-
ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ।
"ਦਰਸ਼ਕ ਜੋ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ": ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, "ਚੰਗੇ" ਭਿਕਸ਼ੂ ਜੋ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕਿਉਂਕਿ, ਬੋਲਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਮਾੜੇ ਚੇਲੇ" ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਖ਼ਤ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ/ਓਸ-ਟਰੈਸਿਜ਼ਮ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹਨ।
"ਸ਼ਕਤੀ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੈਟਿੰਗ": ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਚੱਕਰ, ਅਤੇ ਚਪੜਾਸੀ/ਨਵੇਂ ਚੇਲੇ।

* * *

ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮੀਆਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰ ਸਾਧਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਬਣਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੀਆਂ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ/ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚਾ ਟੀਚਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਹਸਤੀ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਰਸਤੇ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਟਰਫੀਲਡ (1994) ਨੇ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵਜ੍ਰ-ਯਾਨ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਤਰਤੀਬ, ਲਗਭਗ ਬੇਤੁਕੀ, ਚੇਤਨਾ ਦੀ ਧਾਰਾ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ:
ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਕੈਦੀ 337

ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ
ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।
ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ "ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਭਰਤੀ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ, ਕਲਪਨਾ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਘੱਟ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ, ਕੋਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ("ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ" ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ) ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਇੱਕ "ਮਹਾਨ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ" ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸੇ ਉੱਚੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਸਮਰਪਣ" ਕਰਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਰੁਡ ਬੁਆਏ" ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰੋਗੇ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਸਮਝੋਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।
ਆਮ ਮਨੁੱਖੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ - ਸੈਕਸ, ਪੈਸਾ, ਆਦਿ - ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਸਹਿਣ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ "ਮੁਸੀਬਤ" ਹੈ, ਜਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ "ਇਨਾਮ" ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।
ਤਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?
ਗੁਰੂ ਨੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੀ ਰੂਹ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ- ਅਸਲ ਅਹਿਸਾਸ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਾਬਕਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ-
ਅਨੁਭਵ ਉਸਦੀ ਖੇਡ ਖੇਡ ਕੇ ਸੀ। ਜਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਤੁਸੀਂ ਖੇਡੋਗੇ ਓਨਾ ਹੀ
ਖੇਡ, ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਧਾ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਿਖਾ ਕੇ, ਓਨਾ ਹੀ ਵੱਡਾ
ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਸੰਪਰਕ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪ-
ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਵਰਦਾਨ (ਲੋਵ, 1996)।
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਡਾਇਸਟਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ (ਲੋਵ, 1996) "ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਕਾਬੂ ਕੀਤੇ ਕੂੜੇ ਅਤੇ ਦੇਵਤੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਬੋਲਡਰ ਮਾਸਿਕ ਵਿੱਚ "ਮਰਵਿਨ ਘਟਨਾ" ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹੇ, ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਕਾਪੀਆਂ ਖਰੀਦ ਕੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨੂੰ ਰੈਕਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ" (ਸ਼ੂ-ਮਾਕਰ, 1992)। ਅਖੌਤੀ ਪੰਥਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੀ ਜਨਤਕ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀਆਂ ਤੋਂ ਰਹੱਸਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਮੇਰੀ ਸਥਾਨਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ - ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ - ਫਿਰ ਵੀ ਡੇਵਿਡ ਲੇਨ (1994) ਐਕਸ-ਪੋਜ਼ਿੰਗ ਕਲਟਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇਕਲੌਤੀ ਕਾਪੀ ਗੁਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਖੁਦ ਡਾ ਫ੍ਰੀ ਜੌਨ ਦੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਹੈ, ਕਈ ਹੋਰ "ਘੱਟ ਲਾਈਟਾਂ/ਕੋਰੋਨਾ" ਦੇ ਨਾਲ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ 338 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਰਿਹਾ ਹੈ

"ਸਿੱਖਿਆ" ਦੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਸਤੀਆਂ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ "ਸਾਹਸ" ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੋਈ ਹੈ।
ਅਤੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ "ਰੁਡ ਬੁਆਏ" ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸਦਾ ਕਸੂਰ/ਹਉਮੈ ਹੈ?
ਯਾਦ ਰੱਖੋ: "ਅਪਰਾਧ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੰਕਾਰ ਓਨਾ ਹੀ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇਗਾ।"
ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ: ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਤ ਨਾਇਕ ਜਾਂ "ਪ੍ਰਤਿਭਾ" ਦਾ ਮਾਹਰ ਭਰੋਸਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ-ਅਨੁਭਵੀ "ਰੁਡ ਬੁਆਏ" ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਹੋਣਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਅਹਿਸਾਸ (ਜਾਂ ਮੁਕਤੀ) ਵੱਲ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਰਸਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਸਮੱਸਿਆ ਵਾਲੇ" ਸਮੂਹ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਾਬਕਾ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ "ਰੋਣ" ਜਾਂ "ਕਾਇਰਤਾ" ਵਜੋਂ ਤਰਕਸੰਗਤ ਬਣਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੈ ਜੋ "ਗਰਮੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਸਨ," ਆਦਿ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਸਮੂਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਕਵਾਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁੱਟਣ ਲਈ ਪ੍ਰਵਿਰਤ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਸਮੂਹ ਸੰਭਾਵੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਲਾਸਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਲੇਮਿੰਗ ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣਗੇ। (ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜ਼ੇਨ ਭਿਕਸ਼ੂ ਮੱਠ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਕੁੱਟਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਯਾਨੀ, ਉਹ ਉਸ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ "ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਭਰਤੀ" ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।)
ਅਜਿਹੇ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਫਿਰ, ਖੋਜੀ ਬਿਲਕੁਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਣਇੱਛਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਭਰਤੀ" ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਸਗੋਂ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਹਿੰਸਕ ਮਾਨਵਵਾਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਵੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਉਲਟ, ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਜਾਣੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਾਪਰੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਯੋਗੀ ਭਜਨ (1977) ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਕਿ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਖੁਦ ਭਜਨ) ਵੱਲੋਂ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਸ ਲੱਖ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

[ਏ] [ਦਾ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ] ਲਗਭਗ ਹਰ ਕੋਈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ,
ਕਈ [ਕਥਿਤ] ਮਨ-ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,
ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਸਿੱਖਿਆ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੰਮ, ਨੀਂਦ-
ਇਨਕਾਰ, ਸਾਥੀਆਂ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਦਬਾਅ ਅਤੇ ਮੰਗਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ, ਨੂੰ
ਉਹ ਬਿੰਦੂ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਣੇ ਖੋਹ ਲਏ ਗਏ। ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਕੈਦੀ 339

ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ... ਉਹ-
ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦੇਵੇਗਾ-
ਗੁਰੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ "ਤਣਾਅ"। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਹਉਮੈ" ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਅਤੇ "ਨਸ਼ਟ" ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ
ਉਹੀ "ਆਤਮਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾ" ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜਾਗਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ (ਏਲੀਅਸ, 1999a)।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੱਦ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਈ ਜਾਂਦੀ। (ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੌਕਰੀ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਇਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।) ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ "ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ" ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਗਠਨਾਂ ਵਿੱਚ "ਧੋਖਾ" ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਗੁਰੂ- ਆਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ 'ਤੇ ਖਰਾ ਨਾ ਉਤਰਨ, ਜਾਂ ਉਸ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਹਿਸਾਸ ਨੂੰ ਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਮੁੱਦਾ। ਇਸਦਾ ਸੰਭਾਵੀ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ "ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ" ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਗੁਰੂ-ਆਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸਦੇ ਫਲ ਵਜੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖੁਦ "ਗੁਰੂ ਜਿੰਨੇ ਮਹਾਨ" ਬਣ ਜਾਣਗੇ।
ਅਤੇ, ਉਸ "ਗਰਮੀ" ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਕੋਲ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਸਾਨ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ/ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ/ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਸੰਕੇਤ ਵਜੋਂ, ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਸਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਇਸ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਵਫ਼ਾਦਾਰ" ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਹ ਵਿਅਰਥ ਰਣਨੀਤੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕੁੱਟਮਾਰ ਵਾਲੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ, ਪਹਿਲੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਾਂਗ, ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸ ਕੇ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪੂਰੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਵੱਸੀ ਨਾਲ।
[B]ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਦਨਾਮ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ
ਅਕਸਰ ਇਸ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਚਿੰਬੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ
ਬਦਲੋ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਓ। ਕੁੱਟਮਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਕੰਮ
ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਹੈ ਮਹਿਲਾ ਆਸਰਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਸਮੂਹ
ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਕਿ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅੰਦਰ ਹੈ
ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉੱਥੋਂ, ਰਿਕਵਰੀ ਸੰਭਵ ਹੈ। 340 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ

ਉਹੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਧੀਆਂ ਜੋ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ
ਇੱਕ ਕੁੱਟਮਾਰ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਵਿੱਚ [ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਸਨੂੰ "ਉਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣਾ ਕੇ" ਆਪਣਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ”—ਬੇਵੱਸੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ—ਤੋਂ
ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ "ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ"], ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ
ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇੱਕ [ਅਖੌਤੀ] ਪੰਥ ਪੀੜਤ ਨੂੰ [ਅਲ-
leged] ਪੰਥ (ਬੌਬ ਪੈਨੀ, [ਵੇਕਫੀਲਡ, 1991] ਵਿੱਚ)।
ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਸ ਦਰਦ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨ ਤੋਂ "ਛੁੱਟਣ" ਲਈ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਉਦਾਸੀਵਾਦੀ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਗੇ - ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗਿਆਨ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਤਿੱਖੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੋਜੀ, ਦਰਦ ਜਾਂ ਅਤਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ/ਅਪਮਾਨ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਹਿਸਾਸ ਕੀਤੇ "ਦੇਵਤਾ" ਦੁਆਰਾ "ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਲਈ" ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣਗੇ, ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। (ਲਿਸੀਓ ਦੇ ਥੈਰੇਸ - ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਈਅਸ ਐਕਸ ਦੁਆਰਾ "ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਸੰਤ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਮਦਰ ਟੈਰੇਸਾ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ "ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਜੋਂ ਦੁੱਖ" ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਦੀ ਵੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ।

ਦਰਅਸਲ, ਧਾਰਮਿਕ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਅੰਤਰੀਵ ਸੰਭਾਵੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ "ਲਿਟਲ ਫਲਾਵਰ" ਦੁਆਰਾ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਨੂੰ ਉਤਸੁਕ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਮੋਨਿਕਾ ਫਰਲੌਂਗ ਦੀ [1987] ਥੈਰੇਸ ਆਫ਼ ਲਿਸੀਓ ਵੇਖੋ।)
ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੋ ਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ-ਅਨੁਭਵ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਫਿਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹੇ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਭਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਅਨੈਤਿਕ" ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਕੀ ਹੈ ਪਰ ਉਸੇ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਮਨਮਾਨੇ ਲਟਕਦੇ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਦਵੰਦਵਾਦੀ ਸੰਕਲਪਿਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ? ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ "ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਪਾਗਲ" ਗੁਰੂ ਜੋ "ਸਿਆਣਪ ਨਾਲ" ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢਾਲਿਆ ਗਿਆ ਜ਼ਮੀਰ "ਚੋਣ ਰਹਿਤ ਜਾਗਰੂਕਤਾ" ਵਿੱਚ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਂ? ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੂਚੀ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗੁਰੂ ਦੇ "ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ" ਦੀ ਸਹਿਜਤਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਗਾ, ਹੈ ਨਾ?
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਵਾਇਤੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਇੰਨੀ ਘੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜੋ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ-ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਕੈਦੀ 341

ਦੂਜਾ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ "ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਜੀਵਤ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ" ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ "ਸਿੱਖਿਆ" ਹੈ। ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ "ਦਿਮਾਗੀ ਧੋਣ" ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾਵਾਂ "ਮਤਲਬ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।" ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰੇ ਜਾ ਰਹੇ, ਜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਜੀਬ, ਟ੍ਰਾਂਸਪਰਸਨਲ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।
ਫਿਰ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ (ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ) ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ/ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਅਨੈਤਿਕ ਵਾਤਾਵਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਦਰਤੀ

ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਰਦਵਾਦ" ਕਿਵੇਂ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ "ਸਮੱਸਿਆ ਵਾਲੇ" ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਣ" ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ? ਹੋਰ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਨ" ਬਣਨ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਹੋ, ਸਿਵਾਏ "ਗਰਮੀ ਲੈ ਕੇ"?
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲਾਈਵ ਗਾਇਕ/ਗੀਤਕਾਰ ਐਡੀ ਕੋਵਾਲਕਜ਼ਿਕ ਨੇ ਸਾਬਕਾ-
ਵਿਲਬਰ ਦੀ (1996) "ਏ ਬ੍ਰੀਫ ਹਿਸਟਰੀ ਆਫ਼ ਐਵਰੀਥਿੰਗ" ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਗਸਤ 1999 ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਵਿਲਬਰ ਨਾਲ ਗਿਆ।
ਕੋਵਾਲਜ਼ਿਕ ਨੇ ਫਿਰ 2000 ਵਿੱਚ ਦਾ ਲਈ ਬਲਰ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ "ਅਸਲ ਪਰਮਾਤਮਾ... ਅਵਤਾਰ ਆਦਿ ਦਾ ਸਮਰਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਵਤਾਰ" ਹੋਣ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਦਿੱਤਾ।
ਇਤਫ਼ਾਕ? ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਵਾਲਕਜ਼ਿਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ "ਸੇਲਿਬ੍ਰਿਟੀ" ਵਜੋਂ ਦਾਅ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅਸਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ "ਅਵਤਾਰ" ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਲਡੋ-ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਕੋਰੋਨਾ-ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ "ਪੋਡ ਲੋਕ" ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਹਨ?

* * *

ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਨੇ ਫਿਰ ਦੋ ਦਰਜਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮ, ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਕਾਲਜ-ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਬੰਦ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਗਾਰਡਾਂ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉੱਚ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਲੈਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਮਈ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ, ਅਜੀਬ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ। ਛੱਡਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਪੈਸੇ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਜੋ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ-ਮਿਆਦ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਵਿੱਚ "ਮਾੜੇ ਕੈਦੀ" ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਵਨਾਵਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ, ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਡੇਟਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਾਜਬ-ਯੋਗ ਐਕਸਟਰਪੋਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਹਰ ਆਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਹਰ ਅਖੌਤੀ ਪੰਥ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੇਤਾ ਦਾ ਕਰਿਸ਼ਮਾ ਜਾਂ "ਦੈਵੀ" ਰੁਤਬਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਗੋਂ, "ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਾਲਾ" ਸੁਭਾਅ 342 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਹਰ ਬੰਦ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਵਾਲੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਪੱਧਰੀਕਰਨ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ "ਅਚੱਲ ਦੇਵਤਾ-ਪੁਰਸ਼" ਹੋਣ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਛੱਡਣਾ ਔਖਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ, ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਛੋੜਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਸਹੀ/ਗਲਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਮਰ "ਪੰਥ-ਅਨੁਯਾਾਇਯ" ਵਿਵਹਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਕੂਲਤਾ, ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਜਾਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੱਲ ਰੁਝਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਰਖ ਬਣਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧੇਰੇ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਲੋਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ "ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ" ਕਿਉਂਕਿ
ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਹਨ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕ ਜੋ [ਕਥਿਤ] ਪੰਥ ਮਾਨਸਿਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ ਹਨ-
ਟ੍ਰੋਲ....
ਇੱਕ [ਅਖੌਤੀ] ਪੰਥ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਏਗਾ-
ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ, ਸਰਗਰਮ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਲੋਕ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਲੋਕ ਸਨ
ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਮੂਹ” (ਹਸਨ, 1990)।
ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿਵੇਂ, "ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ" ਅਤੇ "ਦੂਜੇ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ" ਹਨ
ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ
ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਰਗੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹਾਂ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀਮਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
(ਵਿਨ, 2000)।
[ਤੁਹਾਡੇ] [ਮੂਨੀਜ਼ ਨਾਲ] ਅਨੁਭਵ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ

ਅਮਰੀਕੀ ਪਰਿਵਾਰ (ਅੰਡਰਵੁੱਡ ਅਤੇ ਅੰਡਰਵੁੱਡ, 1979)।
[ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਪੰਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ,"
[ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ] ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਓ ਜਿਵੇਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ
ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਭਾਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ-
ਹੈ....
ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀ-
ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਇਆ ਜੋ "ਪੰਥ" ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇਗਾ।
ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪੰਥ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਪੰਥ (ਸਟ੍ਰੇਲੀ, 1987)।

* * *

ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਕੈਦੀ 343

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ "ਬਾਹਰੀ" ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਹਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਹ ਹੋਰ ਬਾਹਰੀ ਨਿਰੀਖਕਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਕੋਈ ਝਟਕਾ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।) ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਪਾਗਲਪਨ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ ਉਤਰਾਅ" ਵਿੱਚ ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਛੇਵੇਂ ਦਿਨ ਸਿੱਧੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਬਿਨਾਂ ਤਿਆਰੀ ਦੇ।
(ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ, ਆਦਿ., 2000)।
ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਪ੍ਰਯੋਗ/ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੱਡੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੁੱਲ੍ਹੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੌਸਪੈਨ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਗਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਤਾਪਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਵਾਧੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਡੱਡੂ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਂ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪਕਾਉਣ ਦੇਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਤੁਲਨਾਤਮਕ "ਹੌਲੀ ਉਤਰਾਅ", ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਅਦਿੱਖ ਹੈ ਜੋ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ "ਪਾਗਲ" ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਸਭ

ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਸ਼ਨ-ਉੱਤਰ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲੁਕਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀਆਂ ਮਾੜੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ "ਅੱਧੇ ਪਕਾਏ" ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਹੌਲੀ ਵਾਧੇ ਦੁਆਰਾ।
ਸਟੈਨਲੀ ਮਿਲਗ੍ਰਾਮ (1974) ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਉੱਥੇ, ਬਹੁਗਿਣਤੀ (ਲਗਭਗ ਦੋ ਤਿਹਾਈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ) ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹਿੰਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਾਤਕ ਝਟਕੇ ਸਨ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗਕਰਤਾ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ।
[ਮਿਲਗ੍ਰਾਮ ਦੇ] ਪ੍ਰਯੋਗ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਜਦੋਂ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵੀ ਭਾਗੀਦਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੁਕਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਧਮਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਮੌਤ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਲੋਕ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਝਟਕੇ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਚੀਕ ਹੀ ਸੁਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ
ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਦਾ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ, ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਰਦ [ਭਾਵ, ਕਦੇ ਵੀ "ਹੌਲੀ, ਨਿਰੰਤਰ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ" ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਕੜਵੱਲ"]....
[ਅਖੌਤੀ] ਪੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਗੱਲ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ: a
ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵਧੀਕੀਆਂ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੰਕੇਤਾਂ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਾਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ
ਜੋ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ।
ਜ਼ਮੀਰ ਦੀਆਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਖਤਮ ਕਰਨਾ, ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ-
ਲੋਅਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ [ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ] ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ 344 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ

ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ, ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਇੰਨਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਿ
ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਬਗਾਵਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ (ਮਾਰਿਨ, 1995)।
ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਡਰਾਉਣੇ ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ (ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ ਅਤੇ ਮਿਲਗ੍ਰਾਮ ਦੇ) ਸਿਰਫ਼ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸਥਿਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ।

ਸੱਚਮੁੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਤਿਕਾਰ-ਭੁੱਖੇ ਅੰਦਰੂਨੀ-ਸਰਕਲ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਗਾਰਡਾਂ ਲਈ, ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟਾਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਕੈਦੀਆਂ ਲਈ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣਗੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਡਾਇਲ-ਟਰਨਿੰਗ ਸ਼ੌਕਰਾਂ ਲਈ ਬਜ਼ੁਰਗ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ, ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਲਈ ਛੋਟੇ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲੈਬ-ਕੋਟੇਡ ਪ੍ਰਯੋਗਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਝਟਕਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੌਤ/ਗਿਆਨ ਤੱਕ ਵੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ "ਪਵਿੱਤਰ, ਸ਼ਾਂਤਮਈ" ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਅਤੇ ਨਨਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਉਹੀ ਕਰ ਰਹੇ" ਪਾਏਗਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।
ਮਿਲਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉਸ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਖਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਤਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਮਿਲਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਲਈ "ਕਵਰ ਸਟੋਰੀ" - ਬਨਾਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਆਗਿਆਕਾਰੀ।
ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਚੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਸੁਧਾਰ" ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਓਨਾ ਅਨੁਕੂਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਗਾਰਡ ਇਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਜੇਕਰ ਕੈਦੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੋ ਰਹੇ ਦੁਖਦਾਈ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। (ਇੱਕ "ਮੁਸੀਬਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ" ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ, #416।) ਦਰਅਸਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ - ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ - ਅਧਿਐਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸਨ, ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੋ ਖੁਸ਼ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਯਾਨੀ, ਗਾਰਡਾਂ ਦੇ ਉਦਾਸ ਵਿਵਹਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਲਪਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਉੱਥੇ ਨਾ ਹੋਣਾ

ਚਾਹੁੰਦੇ" ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ 'ਤੇ ਉਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਕੱਢਣ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਵਧਾਏ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ।
ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਕੈਦੀ 345

ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਟਕਲਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ-
ਸ਼ਾਇਦ ਇੰਨੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨਨਾਂ [ਚਲਾ ਰਹੀਆਂ ਆਇਰਿਸ਼ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ- ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਕੂਲ] ਆਪਣੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮ ਸਨ-
ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਨਿਰਾਸ਼ ਸਨ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ। ਦਰਅਸਲ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ
(ਰੈਫਟਰੀ ਅਤੇ ਓ'ਸੁਲੀਵਾਨ, 2001)।
ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ "ਰੁਡ ਬੁਆਏ" ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਵਾਦੀ ਗਾਰਡ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਲਈ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਕਵਾਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ", ਬਹੁਤ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਇੰਨੀ ਕਾਮੋਤੇਜਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੌਣ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੇਗਾ-
ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ? (ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ, ਐਟ ਅਲ. [1973]; ਹੈਨੀ, ਐਟ ਅਲ. [1973] ਵੇਖੋ।)

* * *

ਵਿਲੀਅਮ ਗੋਲਡਿੰਗ ਦੀ "ਲਾਰਡ ਆਫ਼ ਦ ਫਲਾਈਜ਼" ਵੀ ਬੰਦ, ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਸਮਾਜਾਂ ਦੀ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀਮਤੀ ਸਮਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਇੱਕ ਫਿਲਮੀ ਸੰਸਕਰਣ ਫਿਲਮਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਜਿਸ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਉਹ ਕੈਮਰੇ ਘੁੰਮਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਲ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਗੋਂ, ਮੁਸ਼ਕਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਦਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸ਼ੂਟਿੰਗ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਟਰ ਬਰੂਕ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ (ਅਸਕੇਨਸੀ, 1978 ਵਿੱਚ):
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਫ-ਸਕ੍ਰੀਨ ਰਿਸ਼ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਸਨ।
ਕਹਾਣੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਮੁੱਖ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੋਕ-ਟੋਕ ਦੇ ਪਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ.... ਮੇਰੇ ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਗਲਤ-
ਗੋਲਡਿੰਗ ਦੀ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਸਿਫਿਕੇਸ਼ਨ ਉਤਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਹੈ

ਉਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ-
ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਾਲਗਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ [ਭਾਵ, ਸਾਬਕਾ-
ਸਮੂਹ ਦੇ ਆਗੂਆਂ 'ਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ] ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ-ਬੋਤਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਤਬਾਹੀ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਵੀਕਐਂਡ ਦੇ ਅੰਦਰ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ - ਜੋ ਕਿ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੁਚੇਤ "ਭੂਮਿਕਾ" ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ। ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ "ਲੰਬੇ ਵੀਕਐਂਡ" ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ: ਸਿਮੂਲੇਟਡ ਸਟੈਨਫੋਰਡ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਪਤਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਇਆ।
ਡਿਟਮੈਨ (2003) ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ ਜਾਰਜ 346 ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਮਨ-ਨਿਯੰਤਰਣ ਤਰੀਕਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ।

1984 ਵਿੱਚ ਓਰਵੈਲ ਦਾ ਕਾਲਪਨਿਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਰਾਜ, ਅਤੇ ਜੋਨਸਟਾਊਨ। ਕ੍ਰਿਸ-
ਟੋਫਰ ਬ੍ਰਾਊਨਿੰਗ, ਆਪਣੀ (1998) ਆਰਡੀਨਰੀ ਮੈਨ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਅਤੇ ਮਿਲ-ਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਅਧਿਐਨਾਂ ਅਤੇ ਪੋਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਹੱਲ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਮੈਪਿੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਹੱਲ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ "ਜ਼ਾਲਮ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ," "ਸਖ਼ਤ ਪਰ ਨਿਰਪੱਖ," ਅਤੇ "ਚੰਗੇ" ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ, ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਗਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਵੰਡ ਦੇ "ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਝਲਕ" ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ ਪਰ
ਕੁਝ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਬਕ
ਜਿਸਦਾ ਅੰਤਿਮ ਹੱਲ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ-
ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ "ਪੈੱਨ" ਪਰ ਇਹ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ....
ਆਈਚਮੈਨ ਨਾਲ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ
ਉਸ ਵਰਗੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ
ਦੁਖਦਾਈ, ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਡਰਾਉਣੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਹਨ-
ਬਿਲਕੁਲ ਆਮ (ਅਰੈਂਡਟ, 1992)।

* * *

ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇ ਮਰਦ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਪੱਖਪਾਤ ਜੋ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਮਰਦ-ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ,

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਾਰਡਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਜੋ "ਬੁਰੇ" ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਾਸ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਜਾਂ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਜੋ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੁੱਟ ਗਏ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ" ਲਈ ਆਮ ਮੈਪਿੰਗ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।
ਅਬੂ ਗ਼ਰੀਬ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗਾਂ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਨੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਮਹਿਲਾ ਗਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ। ਨਾ ਹੀ ਇਸਨੇ ਨਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਖੁਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ, ਆਦਿ। ਯਾਨੀ, ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ ਦੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ "ਪ੍ਰਯੋਗ" ਅਸਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਵਿਵਹਾਰ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਮੂਲੇਟਡ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਸ਼ਾਮਲ ਲਿੰਗਾਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਜ਼ਿਮ-ਬਾਰਡੋ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨੌਜਵਾਨ, ਗੋਰੇ ਅਮਰੀਕੀ ਸਨ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ "ਨੌਜਵਾਨ, ਗੋਰੇ ਅਮਰੀਕੀ" ਪੱਖਪਾਤ ਵੀ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਸੰਭਾਵੀ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ ਪੱਖਪਾਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਿਵਾਏ... ਹਾਂ, 70 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਟੈਨਫੋਰਡ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਗੋਰੇ, ਸਿਹਤਮੰਦ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਮੱਧ-ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਕਾਲਜ-ਉਮਰ ਦੇ ਮਰਦਾਂ ਲਈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੁੱਢਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਕਲ ਕੀਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਗੁਰੂਆਂ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ 347

ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ, ਸਾਰੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਓਨੇ ਹੀ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਕਿ ਮਰਦਾਂ ਲਈ: ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਹਨ, ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਭੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

* * *

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਿਲਿਪ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਨੇ ਖੁਦ 1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਤੋਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਤਾਂ ਕੀ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਡਿਗਰੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ?

ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਕੈਦੀ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ: ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੁਲਾਕਾਤੀਆਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਕੈਦੀ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਅਸਲ-ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਲਾਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਨ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੌਣ ਕਿਸੇ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਖ਼ਿਆਲ ਵਿੱਚ ਮਾਪੇ 90% ਸਮੇਂ ਕਿਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਗੇ? ਭਾਵੇਂ ਮਾਪਿਆਂ-ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਫੀਡਬੈਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ) ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ (ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ) ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਾਤਾਵਰਣ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਬਾਹਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਫਿਰ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਡਿਗਰੀ = ਨਿਰੰਤਰਤਾ। (ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸਲ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾਰਡ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ ਦੇ ਸਿਮੂਲੇਟਡ ਵਿੱਚ, ਰਾਤ ਨੂੰ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਵੀ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਖਦਾਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ... ਜਿਵੇਂ ਅਧਿਆਪਕ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।)
ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਮਾਜਿਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਲਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚ) ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ ਦੀ ਸਿਮੂਲੇਟਡ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ), ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗੇ/ਮਾੜੇ ਜੇਲ੍ਹ ਗਾਰਡਾਂ ਦੇ ਘੱਟ-ਤੀਬਰ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।
ਸਮੂਹਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਾਹਰਲੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਦਾ ਛੇਕਿਆ ਜਾਣਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰਲੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਉਸ 348 ਗੁਰੂਆਂ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ

"ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਰਕ" ਜਿਸ ਤੋਂ "ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ" ਹੈ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਦਰਸ਼ ਘਰੇਲੂ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਜਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕੋਲੰਬਾਈਨ ਕਤਲੇਆਮ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇਬਾਜ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਰ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ, ਪਿਆਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਕਤਲੇਆਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀਡੀਓ ਟੇਪ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ ਸੀ?
1999 ਵਿੱਚ ਕੋਲੰਬਾਈਨ ਵਿਖੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਤਲ "ਆਪਣੇ ਖਰਾਬ ਘਰੇਲੂ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਰਹੇ ਸਨ।" ਸਗੋਂ, ਉਹ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸਮੂਹਿਕ ਕਾਤਲ ਆਪਣੇ ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਜਾਂ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ।
ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀਆਂ ਹਾਈ-ਸਕੂਲ ਦੁਖਾਂਤਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਘੱਟ ਤੀਬਰਤਾ ਵਾਲੇ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਈ-ਸਕੂਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਵੀ? ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ।

* * *

[ਮੈਨੂੰ] ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਨਰੋਪਾ ਵਿਖੇ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ
ਅਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਜੋ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾਟਕੀ ਸੀ ਬਸ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਸਮਾਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਅੰਤ ਦੁਹਰਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਅਮਰੀਕਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਹ ਅਤੇ ਨਰੋਪਾ....
ਮਰਵਿਨ ਅਤੇ ਡਾਨਾ ਪ੍ਰਤੀ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਖਾਸ ਸੀ-
ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਹੱਦ ਤੱਕ - ਉਸ ਤੋਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ- ਮਰੀਜ਼, ਜਾਂ ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਜਾਂ ਫੌਜੀ ਅਧਿਕਾਰੀ
[ਜਾਂ ਗਾਰਡ ਅਤੇ ਕੈਦੀ]। ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ
ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਈਏ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਮਾਰਿਨ, 1995)।

ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਵਿਰਤ ਹੋਣਗੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦੂਰੀ ਤੋਂ, ਕਿ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਜਾਂ ਮਿਲਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਸ਼ਰਮਿਕ "ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ" ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਣਾ, ਬੰਦ ਲੜੀਵਾਰ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਅਸਲ (ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ) ਝਟਕਿਆਂ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਕਮੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਨੋਟ ਕਰੋ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕਲਾਸਿਕ ਅਧਿਐਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਕਿ ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਸਿਰਫ਼ ਨੈਤਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਆਸ਼ਰਮ ਜੀਵਨ ਜਾਰੀ ਹੈ....)
ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਕੈਦੀ 349

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਦੂਰ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ-ਸਮਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ "ਅਸਲ ਦੁਨੀਆਂ", ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਸੰਕੁਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਭਾਵਕ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ "ਜੇਲ੍ਹ" ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਲ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਢਾਂਚਾਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਸੀ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਖੁਦ (1971) ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ:
ਮੇਰੇ ਲਈ, ਜੇਲ੍ਹ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਜ਼ਾਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ- ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਘਰ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਹੋਰ, ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ:
ਦੇ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਗ ਸੰਬੰਧੀ [ਇਟਾਲਿਕ ਜੋੜੇ ਗਏ] ਗੁਣ
ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਖੁਦ... ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ
ਅਸਧਾਰਨ, ਸਮਾਜ-ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਵਹਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਹੈਨੀ, ਐਟ ਅਲ., 1973)।
ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਅਤੇ ਮੱਠਾਂ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਅਤੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੋਗ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਹਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ।
ਇੱਕ ਬੰਦ, ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਣਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ "ਪੰਥ" ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਵਿਆਹ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਜੇਲ੍ਹ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਹਨ (i) ਨੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ

ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਅੰਤਰ, (ii) ਨੇਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ ਦੀ ਘਾਟ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਈ ਹੜੱਪਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ (iii) ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ, ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਤਾਲੇ ਅਤੇ ਸਲਾਖਾਂ) ਪਾਬੰਦੀਆਂ। ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ ਵਧਦੀ "ਪੰਥ-ਵਰਗੀ" ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਫਿਰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਿਰਫ਼ ਨੇਤਾਵਾਂ/ਗਾਰਦਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ/ਕੈਦੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗੀ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਨਪੁੰਸਕ "ਚੰਗੇ ਗਾਰਡਾਂ/ਚੇਲਿਆਂ" ਅਤੇ ਉਦਾਸ "ਨਾਜ਼ੀਆਂ" ਦੇ ਇੱਕ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ "ਬੱਸ ਛੱਡਣ" ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਅਧਿਆਇ XXVIII

ਆਤਮਿਕ
ਚੋਣਾਂ

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਹਰ ਕੋਈ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅੱਜ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਹਾਲਾਤ ਇੰਨੇ ਮਾੜੇ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਅਸੀਂ ਵੇਖੇ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਤੱਕ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਗੁਰੂ-ਆਦਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੱਕੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ।
ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, 1987 ਵਿੱਚ, ਡਿਕ ਐਂਥਨੀ ਅਤੇ ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ, "ਸਪੀਰੀਚੁਅਲ ਚੁਆਇਸਿਜ਼: ਦ ਪ੍ਰੋਬਲਮ ਆਫ਼ ਰਿਕੋਗਨਾਈਜ਼ਿੰਗ ਅਥੈਂਟਿਕ ਪਾਥਸ ਟੂ ਇਨਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮੇਸ਼ਨ" ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸ ਟੈਕਸਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਾਂਗੇ।
ਐਂਥਨੀ ਖੁਦ ਅਕਸਰ ਵਿਕਲਪਕ ਧਾਰਮਿਕ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ "ਦਿਮਾਗੀ ਧੋਖਾ" ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ।
[ਉਸਨੇ] ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸੂਚੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ- "ਯੂਨੀਫੀਕੇਸ਼ਨ ਚਰਚ [ਭਾਵ, ਮੂਨੀਜ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ
ਸੰਸਥਾਪਕ ਨੂੰ 'ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
ਝੂਠੇ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ
ਸੰਘੀ ਜੇਲ੍ਹ' (ਸਿੰਗਰ, 2003)], ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅੰਦੋਲਨ,

350
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚੋਣਾਂ 351

"ਦ ਵੇਅ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ [ਅਤੇ] ਚਰਚ ਆਫ਼ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ" (ਰੌਸ, 2003).

ਮੂਨੀਜ਼ ਬਾਰੇ, ਫਿਰ:
[ਜੁਲਾਈ 2002 ਵਿੱਚ] ਮੂਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ, ਮਸੀਹ" ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। "ਸੱਭ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਰਾਜਾ।" ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ
ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛਪਵਾਇਆ-
ਪੰਨੇ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ (ਰੌਸ, 2002a)।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਨ ਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਯੂਨੀਫੀਕੇਸ਼ਨ ਨਿਊਜ਼ (24 ਅਗਸਤ, 2002 ਲਈ) ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਹੈ:
ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕੋਰੀਆ ਦੇ ਪੰਜ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੈਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ।
ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਮਹਿਲਾ ਸੰਘ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ। ਉੱਥੇ, ਮੈਂ
ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ... ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਮਾਪੇ ਹਾਂ
ਮਨੁੱਖਤਾ। ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹਾਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ
ਦੂਜਾ ਆਗਮਨ, ਮਸੀਹਾ।
ਕਾਫ਼ੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ - ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਮੂਨ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਟਾਈਮਜ਼ ਅਖਬਾਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। (ਮੂਨੀਜ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਬ੍ਰਿਜਪੋਰਟ, ਕਨੈਕਟੀਕਟ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵੀ ਹਨ [ਹਸਨ, 2000]।) ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦੋਸਤ (ਅਤੇ $10 ਮਿਲੀਅਨ ਤੱਕ ਦਾ ਦਾਨੀ) ਹੋਣ ਦੀ ਵੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
ਜਾਰਜ ਬੁਸ਼ ਪਰਿਵਾਰ (ਕੁੰਕਲ, 2001), ਅਤੇ ਮੋਰਮਨ ਅਮਰੀਕੀ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਓਰਿਨ ਹੈਚ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੰਪਰਕ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਦ ਵੇਅ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ: TWI ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਨਸੀ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਔਨਲਾਈਨ ਮੌਜੂਦ ਹਨ
ਐਮਪਾਇਰਨੈੱਟ (2003)। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਗੈਰ-ਰਵਾਇਤੀ ਬਾਈਬਲ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ:
ਸ਼ੈਰਨ ਬੈੱਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੇਅ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ "ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ-
ਸਮੂਹ ਛੱਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ।” ਤਿਮੋਥਿਉਸ
ਗੁੱਡਵਿਨ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ (ਰੁਡਿਨ)
ਅਤੇ ਰੁਡਿਨ, 1980)।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨ, ਡਿਕ ਐਨ-ਥਨੀ ਦੇ ਕੁਝ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਲਾਇੰਟ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਹ ਯਕੀਨਨ, ਇੱਕ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜੇ ਜਿੰਨੇ ਮਾੜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ "ਸਮੱਸਿਆ ਵਾਲੇ" ਸਮੂਹ ਹਨ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ "ਗੈਰ-ਰਵਾਇਤੀ ਧਰਮ" ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਂਥਨੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਰਵਾਇਤੀ ਧਰਮਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 352 ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਦ ਗੁਰੂ

ਕੀ [ਡੇਵਿਡ ਕੋਰੇਸ਼ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੇ] ਬ੍ਰਾਂਚ ਡੇਵਿਡੀਅਨ ਹਨ... ਅਤੇ ਉਹ
ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ, ਖੈਰ ਇਹ ਹੈ
ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਗੈਰ-ਰਵਾਇਤੀ ਧਰਮ" (ਰੌਸ, 2003)।
ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ "ਗੈਰ-ਰਵਾਇਤੀ" ਹੈ, ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ - ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ ਧਰਮ "ਰਵਾਇਤੀ" ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।
ਐਂਥਨੀ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਮੇਹਰ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਆਪਣੇ ਉੱਚੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ "ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਲੀਅਨ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਸਨ... ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ" (ਮੈਨਸੋ ਅਤੇ ਸ਼ਾਰਲੇਟ, 2004)।
ਜਦੋਂ 1968 ਵਿੱਚ ਹੂ ਦੇ ਪੀਟ ਟਾਊਨਸ਼ੈਂਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਿਕ ਖੋਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣਾ ਗੁਰੂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਚੁੱਪ ਮੇਹਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ - "ਬਾਬਾ ਓ'ਰਾਈਲੀ" ਵਿੱਚ "ਬਾਬਾ" ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਾਲ ਫੇਸਜ਼ ਦੇ ਰੌਨੀ ਲੇਨ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। (ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੂਕ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਸਟਾਰ ਡਗਲਸ ਫੇਅਰਬੈਂਕਸ ਅਤੇ ਮੈਰੀ ਪਿਕਫੋਰਡ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੇਹਰ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।) ਟਾਊਨਸ਼ੈਂਡ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਬਾਬਾ ਸੈਂਟਰ" ਚਲਾਇਆ। ਉਸਦਾ ਇਕੱਲਾ ਐਲਪੀ, ਹੂ ਕਮ ਫਸਟ, ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਖੁਦ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ "ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਜਾਣਦਾ ਹੈ" (ਬ੍ਰੰਟਨ, 1935)। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਬਾ ਓ'ਮੇਹਰ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਹੈ:
ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹਾ ਵਜੋਂ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ

ਅੰਨ੍ਹੇ, ਬਿਮਾਰਾਂ, ਟੁੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ, ਹਾਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਖੇਡ ਹੋਣਗੀਆਂ! (ਵਿੱਚ ਬਰੰਟਨ, 1935)।
ਦਰਅਸਲ, ਮੇਹਰ "ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ" ਬਾਬਾ ਨੇ ਉਪਾਸਨੀ ਬਾਬਾ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਵਤਾਰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਯੁੱਗ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। (ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਆਦਿ ਦਾ ਉਸੇ ਉਪਾਸਨੀ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ, ਜੇ ਆਪਣੇ
ਪੱਚੀ ਕੁਆਰੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ [ਬੌਬ, 2000]।) ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ੋਰਾਸਟਰ, ਰਾਮ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਬੁੱਧ, ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਸਨ। ਆਪਣੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਬਾਬਾ
[ਉਸਦੇ ਲੈਟਰ-ਬੋਰਡ 'ਤੇ] ਟੈਪ-ਟੇਪ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਮੈਂ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਹਾਂ-
ਮਨੁੱਖ ਰੂਪ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ-ਅਵਤਾਰ ਹਨ-ਨੇਟ, ਪਰ ਉਹ ਪਖੰਡੀ ਹਨ” (ਮੈਨਸੋ ਅਤੇ ਸ਼ਾਰਲੇਟ, 2004)।
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚੋਣਾਂ 353

ਬਾਬਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਦੀ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਕ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਚੇਲੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਾਲ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸੇ ਚੇਲੇ ਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਪਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕੀਤਾ। "ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ।"
ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਤਿਅੰਤ ਉਦਾਹਰਣ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਭਰਮਪੂਰਨ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੋਂ
ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੰਸਾਰ, ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਚੇਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਲਈ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿੰਨਾ ਕੁ
ਉਸ ਤੋਂ ਨਿਰਲੇਪ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਐਡਰੀਅਲ, 1947)। ਤਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੇਹਰ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ "ਵਫ਼ਾਦਾਰ" ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕੇ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਡਰੀਅਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਂਥਨੀ ਖੁਦ ਅਜੇ ਵੀ ਹੈ। (ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਵੈ-ਜੀਵਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਹੀ "ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ" ਦੱਸੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਬਾਬਾਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਿਮਾਲੀਅਨ ਖੱਡ ਤੋਂ

ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਿਖਾਈ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ "ਪ੍ਰੀਖਿਆ" ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਬਾਜੀ ਦੇ "ਅਮਰ" ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਪਰੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ....) ਦਰਅਸਲ, ਐਨ-ਥੋਨੀ (ਆਦਿ, 1987; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ) ਦੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਬੇਤੁਕੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ:
ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਚੇਤਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਅਸੰਗਤ ਹੈ।
ਬਦਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਅਣਚਾਹੇ—ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ
- ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਸਮਰਪਣ, ਅਤੇ
ਮਾਲਕ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ।
ਦਰਅਸਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਬਾ ਨੇ ਖੁਦ (1967) ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ:
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ।
ਸੰਪੂਰਨ ਗੁਰੂ।
ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਰਪਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਿਰਫ਼ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। (ਨੋਟ: ਐਂਥਨੀ [et al., 1987] ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਹਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਣ ਅਤੇ "ਮਾਲਕ ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ" ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾੜੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧੀਨਗੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਰਹੱਸਮਈ ਅਨੁਭਵ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਾਬਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, "ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ" ਰੱਖਣਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਸੰਪੂਰਨ ਮਾਲਕ" ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। 354 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਕੇ

ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿਲਬਰ ਦੀ ਡਾ ਅਤੇ ਕੋਹੇਨ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦੂਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਸਾਹਸ" ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦੇਣ ਜੋ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।)
ਮੇਹਰ ਬਾਬਾ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਦਾਇਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, "ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਖੁਸ਼ ਰਹੋ" (ਸੀ. ਵੈਲਚ, 1995)। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੇ ਟਾਊਨਸ਼ੈਂਡ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਲਾਸਿਕ ਰੌਕ ਓਪੇਰਾ, "ਟੌਮੀ" ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਬੋਲ਼ਾ, ਗੂੰਗਾ ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ਼ (ਚਮੜੀ) ਸੰਵੇਦਨਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਟਾਊਨਸ਼ੈਂਡ ਖੁਦ ਉਸ ਐਲਬਮ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਬੋਲ਼ਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਚੁੱਪੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟੌਮੀ ਦੀਆਂ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਅਪੰਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲਿਆ।
ਜੇ ਮੈਂ ਰੋਜਰ ਡਾਲਟਰੇ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਂਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਬਾਬਾ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇਲਾਜ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਜਿਉਂਦੇ ਜੀਅ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ। ਦਰਅਸਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਲ ਬਰੰਟਨ (1935) ਨੇ ਦੱਸਿਆ:
ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਝੱਲੀ ਹੈ
ਇਲਾਜ ਦੇ ਕੁਝ ਅਖੌਤੀ ਚਮਤਕਾਰ ਜੋ [ਮੇਹਰ ਬਾਬਾ] ਅਲ-
ਇੱਕ ਅਪੈਂਡਿਸਾਈਟਿਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ
ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਦਾ ਮੇਹਰ ਵਿੱਚ ਸਾਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਹਿਜ ਸੀ-
ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਸਖ਼ਤ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਗੰਭੀਰ ਬਦਹਜ਼ਮੀ ਨਾਲੋਂ! ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਪੁਰਾਣਾ ਕੋਮਲ-
ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਦੇ ਰਾਤੋ-ਰਾਤ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ-
ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਲੌਗ, ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਜ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ
ਗਿੱਟਾ!
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਰੰਟਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਮੇਹਰ ਦੀਆਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਫ਼ਤਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਕਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀਆਂ, ਲਗਾਤਾਰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸਾਕਾਰ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀਆਂ।
ਫਿਰ ਬਰੰਟਨ ਇੱਕ ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ:
ਮੇਹਰ ਬਾਬਾ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੱਡੇ ਭਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਸਤ ਹੈ
ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਮਹਾਨਤਾ... ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਤਾਰ ਬਦਲਦੇ ਮੂਡ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੰਕਾਰੀ ਜੋ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਰਖ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਲਾਮੀ
ਘੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚੋਣਾਂ 355

ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਨੇ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ?
ਜਿਆਦਾ ਨਹੀ:
ਬਾਬਾ, ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ [ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਥੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਬਿਲਕੁਲ ਛਪੰਜਾਹ ਮੌਜੂਦ ਹਨ,
ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਐਡਰੀਅਲ, 1947)], ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ
ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ "ਬਚਨ" ਦਿਓ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ 1969 ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਾਕ ਬੋਲ ਸਕੇ।
(ਸੀ. ਵੈਲਚ, 1995)।
ਮੇਹਰ ਬਾਬਾ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਬਰੰਟਨ ਦੇ ਵਾਜਬ ਸਿੱਟਿਆਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਬਾਅਦ, ਫਿਊਰਸਟਾਈਨ (1992; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ) ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ:
ਇਹ ਬਹੁਤਿਆਂ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ [ਇੱਕ-
ticipated choilence-braking] ਦਾ ਮਤਲਬ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ,
ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਤਾਂ ਫਿਰ, ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ "ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ" ਦੀ ਬਜਾਏ "ਕੁਝ" ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚੰਗਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ, ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, "ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ" ਸ਼ਾਇਦ "ਕੁਝ" ਨਾਲੋਂ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ "ਮੂਰਖ ਹਮਦਰਦੀ" ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਦਰਦਨਾਕ ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ "ਮੂਰਖ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ" ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਅਪੋਲੋ-ਗੇਟਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਪਛਤਾਵਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ (ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ) ਗੁਰੂ- ਮੂਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨਾਂ ਲਈ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਚੰਗਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਚੰਗਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਤੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ "ਸੰਤੁਲਿਤ" ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਜੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਸਨੇ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਜਾਂ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ, ਜਨਤਕ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਭੋਲੇਪਣ ਨਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਅਤੇ ਸਮੂਹਾਂ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਵਧੀਆ ਪੀਆਰ (ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ) ਵਿਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਚੰਗੇ ਤੱਤਾਂ (ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ

ਦੋਵੇਂ) ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਫਲ ਹੋਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਕਥਿਤ ਮਾੜੇ ਪਹਿਲੂ ਛਪਦੇ ਹਨ, ਅਕਸਰ ਦਮਨ ਜਾਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਹਿੰਸਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।
356 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

* * *

ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ "ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਾਲੇ" ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਨੂੰ ਡਿਕ ਐਂਥਨੀ (1987) ਦੀਆਂ ਟਾਈਪੋਲੋਜੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ" ਦੇ ਨੇੜੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਆਦਿ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚੋਣ ਕਿਤਾਬ ਦੁਆਰਾ। ਯਾਨੀ, ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਧਿਆਪਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਿਲੇ ਹਾਂ (ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਮੂਨੀਜ਼, ਜਾਂ ਜਿਮ ਜੋਨਸ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਇਹ ਸਨ:
• ਦਵੰਦਵਾਦੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਦਵੈਤਵਾਦੀ—ਭਾਵ, ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਵੱਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ-
ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਜ ਚੇਤੰਨ ਏਕਤਾ ਦੀ ਅਵਸਥਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਅਟੱਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਯਿਸੂ ਵਰਗੇ ਵਿਲੱਖਣ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਲਟ, ਢੁਕਵੇਂ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਸਦੀਵੀ ਸਜ਼ਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਅਪਵਾਦ: ਕੋਈ ਨਹੀਂ)
• ਬਹੁ-ਪੱਧਰੀ—ਭਾਵ, "ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਦਰਜਾਬੰਦੀ" ਹੋਣਾ
"ਅਧਿਕਾਰ," ਗਿਆਨ ਬਨਾਮ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਬਨਾਮ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ (ਇੱਕ-ਪੱਧਰੀ ਅਪਵਾਦ, ਜੋ "ਦੁਨਿਆਵੀ ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਅਸਲ ਅਤੇ ਸੂਡੋ-ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਂਦੇ ਹਨ," ਵਿੱਚ ਫਾਈਂਡ-ਹੌਰਨ, ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ, ਰਜਨੀਸ਼ ਅਤੇ ਟੀਐਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ [ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਖੁਦ ਵੇਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ]), ਅਤੇ
• ਗੈਰ-ਕ੍ਰਿਸ਼ਮਈ—ਭਾਵ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ
ਪਰਿਵਰਤਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਧਿਆਨ), ਚੇਲੇ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿੱਜੀ ਸਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਵਿਕਾਸ/ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਹਨ (ਅਪਵਾਦ: ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਮੇਹਰ ਬਾਬਾ, ਨੀਮ ਕਰੋਲੀ ਬਾਬਾ, ਆਦਿ ਦਾ, ਮੁਕਤਾਨੰਦ, ਮਾਂ ਜਯਾ ਸਤੀ ਭਗਵਤੀ, ਜੇਤਸੁਨਮਾ, ਕੋਹੇਨ, ਅਤੇ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਚਿਨਮਯ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ)
ਟ੍ਰੰਗਪਾ, ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਅਤੇ ਜ਼ੇਨ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਂਥਨੀ ਦੇ "ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ" ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - "ਬਹੁ-ਪੱਧਰੀ, ਤਕਨੀਕੀ ਅਦਭੁਤਵਾਦ" ਦੀ। ਉਸਦੇ ਦੂਜੇ-ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਮੂਹ ("ਬਹੁ-ਪੱਧਰੀ, ਕਰਿਸ਼ਮਈ ਅਦਭੁਤਵਾਦ") ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਮੇਹਰ ਬਾਬਾ, ਨੀਮ ਕਰੋਲੀ ਬਾਬਾ, ਮੁਕਤਾਨੰਦ, ਚਿਨਮਯ ਅਤੇ ਆਦਿ ਦਾ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਜੇਕਰ ਉਹ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ" ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਆਗੂ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕੰਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਖਤਰਨਾਕ" ਲੋਕ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਜਬਾੜਾ ਹੋਰ ਵੀ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, 2003 ਦੇ ਅਖੀਰ ਤੱਕ, ਵਿਲਬਰ ਅਜੇ ਵੀ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ" ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਸਮੱਸਿਆ ਵਾਲੇ" ਸਮੂਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਆਤਮਿਕ ਵਿਕਲਪਾਂ 357 ਤੋਂ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਟੈਕਸਟ ਦੇ ਥੀਸਿਸ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੈ।
ਐਂਥਨੀ, ਆਦਿ ਦੇ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਮੂਰਖ ਬਣ ਕੇ, ਮੈਂ ਖੁਦ ਪਿਛਲੇ ਕੰਮ ਦੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ "Spiritual Choices" ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਪਿਛਲੇ ਭੋਲੇਪਣ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਵਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਹ "ਮਾਹਿਰਾਂ" ਦੇ ਉਸੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਵੇ:
[ਟੌਮ] ਰੌਬਿਨਸ ਅਤੇ [ਡਿਕ] ਐਂਥਨੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ [ਇਨ ਵਿੱਚ
ਗੌਡਜ਼ ਵੀ ਟਰੱਸਟ (1982)] ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ—
ਸ਼ਾਇਦ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਇਕਹਿਰਾ ਅਧਿਆਇ; ਇੱਕ ਪੂਰਾ
ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਧੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਡਲ ਦੀ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਆਲੋਚਨਾ; ਅਤੇ ਇੱਕ
ਮੇਹਰ ਬਾਬਾ ਭਾਈਚਾਰੇ ਬਾਰੇ ਸੂਝਵਾਨ ਰਿਪੋਰਟ (ਵਿਲਬਰ,
1983 ਬੀ)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਿਮਾਗ਼ ਧੋਣ ਬਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮੂਲੀ, ਬਾਰਾਂ ਪੰਨਿਆਂ ਦਾ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਰਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ "ਪੂਰੀ" ਆਲੋਚਨਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ, "ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ" ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ। ਦਿਮਾਗ਼ ਧੋਣ ਅਤੇ ਮਨ-ਨਿਯੰਤਰਣ ਬਹਿਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜੋ ਵੀ ਸੋਚੇ, ਉਸ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ "ਪੂਰਾ" ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਬਿਨਾਂ ਇਸਨੂੰ ਥਕਾਏ; ਵਿਸ਼ੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਆਫ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਕੈਟਾਲਾਗਿੰਗ ਇਨ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਅਹੁਦਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ! ਭਾਵੇਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਛੋਟਾ ਪੇਪਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਹ "ਪੂਰਾ" ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ!
ਆਪਣੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ "ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ" ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ, ਅਜਿਹੇ

ਵਾਤਾਵਰਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਕਾਰਕਾਂ ਦੀ ਲਗਭਗ ਜ਼ੀਰੋ ਸਮਝ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸਟ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ "ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ" ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਐਂਥਨੀ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਸਹਿਮਤ।
ਇਸਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ, ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਧੋਣ ਅਤੇ ਮਨ-ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਸੂਝਵਾਨ ਚਰਚਾ ਲਈ, ਸਲਾਹ ਲਓ
ਮਾਈਕਲ ਲੈਂਗੋਨ ਦੇ (1995) ਸੰਗ੍ਰਹਿ, ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 2 ਅਤੇ 3
ਕਲਟਸ ਤੋਂ। ਉਸੇ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਅਧਿਆਇ 13 ਪਹਿਲਾਂ ਤੰਦਰੁਸਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਈ ਡਰਾਉਣੇ ਉਦਾਹਰਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ, ਅਣ-ਨਿਰਧਾਰਤ, ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਸਿਖਲਾਈ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੁੱਟਣ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸਨ। ਅਖੌਤੀ ਕਲਟਸ ਵਿੱਚ ਬਾਲ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ-
ਇਸਦੇ ਅਧਿਆਇ 17 ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ।
358 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਐਂਥਨੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਯਤਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਾਹਰ ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ
ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ਬਲੋਕੀ (2001) ਵੇਖੋ।

* * *

ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਕੋਲ ਆਮ ਸਮਝ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਕਲ ਵਾਲੀ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਛੱਡਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਧਾਰਮਿਕ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ, ਆਪਣੇ ਇਸ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਦਿਮਾਗੀ ਧੋਣਾ ਅਤੇ ਮਨ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਰੀਬ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਆਸ਼ਰਮ/ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਛੱਡਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਮੱਸਿਆ ਕੀ ਹੈ? ਉਸ "ਗੈਰ-ਰਵਾਇਤੀ" ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਕਿਉਂ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ?
ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਉਪ-ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।
ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ (ਰੌਬਿਨਸ
ਅਤੇ ਐਂਥਨੀ, 1982)।
ਯਕੀਨਨ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪ-ਸਭਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ; ਇਹ ਬਹੁਤ ਕੁਝ

ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਵਾਤਾਵਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਭੋਲੇਪਣ ਨਾਲ ਤੁਰਨ ਦੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਛੱਡਣਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਸਵੈ- ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ "ਪਵਿੱਤਰ ਮੂਰਖ" ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਣ" ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਲੜਨਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੇ, ਮਨੁੱਖੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਘੱਟ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਦਰਦ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਰੰਟੀ ਹੈ।
ਰੌਬਿਨਸ ਅਤੇ ਐਂਥਨੀ (1982) ਫਿਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਖੇਪ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ:
ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਦਬਾਅ ਜੋ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਹਨ-
[ਅਖੌਤੀ] ਪੰਥ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ, ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਗਾਰਡਾਂ ਅਤੇ ਵਾੜਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ
ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਪਰ: ਇਹ ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ ਦੇ ਕੈਦੀ #819 ਨੂੰ ਦੱਸੋ—ਉਹ "ਮਾੜਾ" ਕੈਦੀ ਜਿਸਨੇ ਅਧਿਐਨ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ—ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਦਬਾਅ ਆਤਮਿਕ ਚੋਣਾਂ 359 ਸਨ।

ਦਰਅਸਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ "ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਗਾਰਡ ਅਤੇ ਵਾੜ" ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਬੰਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਦਰਅਸਲ, ਭਾਵੇਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਦਬਾਅ, ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਾੜ, ਜਾਂ "ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ" ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਰੂਪ ਲੈਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਯਾਨੀ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਵਾਤਾਵਰਣਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਹੋਣ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਮੈਂ ਸੀ
ਦੋ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ। ਮੈਂ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ।
ਉਹ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਬੰਧਨ ਮੈਨੂੰ ਸੰਗਠਨ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹਨ। ਅਦਿੱਖ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਬੰਧਨ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਨ
ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿੰਜਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਸਲਾਖਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਾਲਾ। ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੀ (ਜਾਗੋ-

ਫੀਲਡ, 1996; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।
[ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਐਲ. ਰੌਨ ਹਬਾਰਡ] ਨੇ ਸਾਡੇ
ਵਿਚਾਰ ਇੰਨੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਛੱਡਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ
ਇਹ ਸੋਚੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ
(ਗੈਰੀ ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ, [ਮਿਲਰ, 1987] ਵਿੱਚ)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ (ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇੰਟਰਨੈਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ), ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਰੀਬ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਬੇਅੰਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ "ਦੇਵਤਾ" ਨੂੰ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਣ" ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬੇਲੋੜੇ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ "ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਆਲੋਚਨਾਵਾਂ" ਲਿਖਣ 'ਤੇ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।
ਕੋਈ ਹੋਰ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬੇਅੰਤ ਬਹਿਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ "ਦਿਮਾਗੀ ਧੋਣਾ" ਜਾਂ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਸੂਖਮ "ਮਨ ਨਿਯੰਤਰਣ" ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਕੋਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਭਾਈਚਾਰਾ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜਵਾਬ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਰ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, "ਬਸ ਛੱਡ" ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ "ਸਿਧਾਂਤਾਂ" ਜੋ ਕਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ ਨੇ ਤੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਹਤਮੰਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਲਬਰ ਨੇ ਖੁਦ, ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਨੀਵੇਂ, ਆਤਮਘਾਤੀ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਕੋਈ ਵੀ #819 ਦੀ ਬੁੱਧੀ, ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸਥਿਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ 360 ਵਿੱਚ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਜੋਂ ਨਿੰਦਣ ਲਈ ਪਰਤਾਏ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਕਲੀ ਜੇਲ੍ਹ ਛੱਡਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਲਬਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ "ਛੱਡਣ ਦੀ ਅਸਮਰੱਥਾ" ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ (ਉਸ ਨੀਵੇਂ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ) ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੁੱਖ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਿਆ।
ਫਿਰ ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਤਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ

ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ "ਦੂਜੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।" ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਬੇਰਹਿਮ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਫਸੇ ਹੋਏ ਚੇਲਿਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਵਾਲੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਤੱਕ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ" ਆਪਣੇ ਵਿਆਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਈਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਵੀ ਬੋਧੀਸਤਵ ਵਰਗੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਆਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਜਿਹਾ "ਸਭ ਤੋਂ ਯੋਗ/ਰੁੱਖੀ" ਪਹੁੰਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ" ਨਾਮ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

* * *

[ਅਖੌਤੀ ਪੰਥ] ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੁੱਧ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ
ਸਮੂਹ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੌਜੀ... ਅਤੇ ਸਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੇ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ
... ਆਦੇਸ਼। ਇਹ ਸਮੂਹ, ਭਾਵੇਂ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣਸ਼ੀਲ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਦੋਹਰਾ ਏਜੰਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਜਾਂ ਨੇਤਾ-ਕੇਂਦਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ
(ਗਾਇਕ, 2003)।
ਫੌਜ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ:
ਫੌਜ ਮਨ ਕੰਟਰੋਲ ਦੇ ਕਈ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਕੁਝ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ [ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ] ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ।
[ਇੱਕ "ਦੋਹਰੇ ਏਜੰਡੇ" ਵਿੱਚ] (ਹਸਨ, 2000)।
ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਫਿਲਿਪ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ (2004b) ਦੇ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ: ਮੈਂ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਸਟੇਟਸ ਮਰੀਨ ਕੋਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ-
ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ। [ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦਿਆਂ, ਮੈਂ] ਵਾਰ-ਵਾਰ ਗਲਤ-ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਇਆ। ਕੁੜੀ ਦਾ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ। ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ
ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੜਕਾਹਟ ਦੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ...
ਮੈਂ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ
ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਗਾਰਡਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਭਾਇਆ ਜੋ ਫੌਜੀ ਡ੍ਰਿਲ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੀ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ।
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚੋਣਾਂ 361

ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ-ਰਾਜ-ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਪੁਲਿਸ, ਫੌਜ ਜਾਂ ਡੀ- ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸਖ਼ਤੀ
ਰਚਨਾਤਮਕ [ਅਖੌਤੀ] ਪੰਥ, ਮਨ ਨਿਯੰਤਰਣ ਝੂਠੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤਸੀਹੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ "ਕਾਢ-
ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੋ,” ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਥੱਕੇ-
ਘੱਟ, ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ - ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਵੀ - "ਦੇ ਲਈ" ਦੇ ਦਿਓ।
ਕਾਰਨ” (ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ, 2002; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਨਕਲ ਕੀਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਲੁਕਵਾਂ ਏਜੰਡਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਨੇਤਾ-ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। (ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ "ਮਾ-ਨਿਪੁਲੇਟਿਵ" ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਲੋੜ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀਆਂ ਤੋਂ - ਜਾਂ ਆਪਣੀ "ਕਲੀਸਿਯਾ" ਤੋਂ - ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਭਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।) ਫਿਰ ਵੀ, "ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ" - ਯਾਨੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੱਖਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਸਮੂਹ ਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਪਹਿਲੂ ਹੋਣਗੇ ਜੋ "ਪੰਥ-ਵਰਗੇ" ਨਹੀਂ ਹਨ - ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਸਬਤ ਜਾਂ ਐਤਵਾਰ-ਦਿਨ ਸਵੇਰ ਨੂੰ "ਦੂਰ ਤੋਂ" ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ, ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਸੱਤ ਦਿਨ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ/ਸਿਧਾਂਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹ "ਮੁੜ-ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ" ਅਤੇ "ਮੁੱਖ-ਰੇਖਾ ਵਾਲੇ" ਹਨ, ਜੋ ਕਿ "ਪੰਥ" ਕੀ ਹੈ ਇਸਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ "ਚੋਣ ਅਤੇ ਚੋਣ" ਦੁਆਰਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੁਝ ਚੰਗੇ ਨੁਕਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਗੂ- ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਚਨਚੇਤ, ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ "ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥਾਂ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਣਡਿੱਠ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ - ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਮਈ ਨੇਤਾ ਦੁਆਰਾ।

ਇੱਕ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਂ ਇੱਕ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ ਵਪਾਰਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸੇਵਕਾਈ ਜਾਂ "ਨਰਕ ਹਫ਼ਤੇ" ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਭਰਾ ਘਰ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਵਿਆਹ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਰਿਵਾਰ, ਵਾਕੰਸ਼ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ, ਉਦਾਸ, ਦਿਮਾਗੀ ਧੋਣ ਵਾਲਾ "ਪੰਥ" ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ... ਕੋਈ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਾਤਾਵਰਣ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਰ ਕੋਈ "ਨਿਕਾਸ ਧਾਰਾ" ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਜਿਕ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਝੱਲੇ ਬਿਨਾਂ "ਬਸ ਛੱਡ" ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
362 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ, ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਣਤਰ-
ਪ੍ਰਬੰਧ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਸਨ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨ ਮੇਰੇ [ਅਖੌਤੀ] ਪੰਥ [ਯੋਗੀ ਭਜਨ ਦੇ ਅਧੀਨ] ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ
(ਕੇ. ਖਾਲਸਾ, 1994) ਸੀ।
ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਝੰਡੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਆਬਾਦੀ ਆਪਣੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਮਨੋਰਥਾਂ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹਲਕੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਸ਼ਧ੍ਰੋਹੀ ਸਮਝੇਗੀ - ਕੈਦ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇ ਯੋਗ, ਜੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੇਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਪੰਥ" ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਕੋਮਲ ਸੁਝਾਅ ਦਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ "ਦੈਵੀ, ਅਚੱਲ" ਨੇਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਬਚਾਏ" ਜਾਂ "ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ" ਸਮੂਹ ਦੀ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ "ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧੋਤੇ ਗਏ ਪੰਥ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ" ਦੇ ਨਾਲ, ਅਜਿਹਾ ਲੋਕ-ਜਗਤ ਵੀ, ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਜਿੱਤੀਆਂ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਬੇਈਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ "ਬੁਰਾਈ, ਸਤਾਉਣ ਵਾਲੇ" ਬਾਹਰੀ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ

ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉੱਤਮ ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਆਦਿ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਆਰਾਮ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਅੱਗੇ ਵਧਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹੀ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਗੇ। ਅਤੇ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਧਿਆਨ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਤਰੀਕਾ ਹੈ "ਬੁਰਾਈ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ" 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ... ਜਾਂ, ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਡੈਣ ਸ਼ਿਕਾਰ ਜਾਂ ਨਸਲਕੁਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪੇਚੀਦਗੀ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਅਸਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਢੰਗ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ "ਸ਼ੈਤਾਨ" ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਭੇਤ ਹੈ; ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੰਸਾਰ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇੰਨਾ ਸਰਲ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਰਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

* * *

ਜਿਹੜੇ ਤਸੀਹੇ ਭਰਾ ਘਰ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਹਿਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ, ਸੰਭਾਵੀ ਘਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟਮਾਰ ਸਹਿਣ, ਆਪਣਾ ਪਿਸ਼ਾਬ ਪੀਣ, ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਚੋਣਾਂ 363 ਲਈ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਮ ਘੁੱਟਣ ਲਈ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕੱਚੇ ਜਿਗਰ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨਿਗਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੌਤ (ਸਿਆਲਡੀਨੀ, 2001)। ਇਹ ਸਾਰਾ ਵਿਵਹਾਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ "ਮਨ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਨਾ ਹੋਣ", ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਭਰਤੀ, ਨੀਂਦ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਹਿਪਨੋਟਿਕ ਜਾਪ, ਆਦਿ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਸਵੈ- ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ "ਸਮੂਹ" ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਸਕੇ - ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹੋਣ ਦੇ "ਸਜ਼ਾ" ਤੋਂ "ਬਚਾਇਆ" ਜਾ ਸਕੇ।
ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਗੈਰ-ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਧਰਮ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸਮਾਜਿਕ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ, ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਣ-ਸੰਭਾਲਿਤ "ਆਤਮਿਕ-ਬਾਹਰਲੇ" ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੋਲੋਮਨ ਆਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਜੋ ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਪਸੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਬਨਾਮ ਸਹੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਵਿਚਕਾਰ ਚੋਣ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ—ਭਾਵ, ਔਸਤਨ, ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਸਮਾਂ। ਯਾਨੀ, ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਾਂਗੇ, ਫਿੱਟ ਹੋਣ ਲਈ, ਮੂਰਖ ਨਾ ਦਿਖਣ ਲਈ, ਆਲੋਚਨਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਸਮੂਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।
ਹੁਣ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਜੋੜੋ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਾਂਗੇ। (ਆਸ਼ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇ ਸਨ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ, ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ
ਸਮੂਹ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਨ [ਐਮ. ਅੰਡਰਵੁੱਡ, 2005]।)
ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀ ਦੂਜੀ ਲਾਈਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਸਗੋਂ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗੁਰੂ X ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹਸਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ "ਸਹੀ ਜਵਾਬ" ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ "ਸੰਘੀ" ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਉੱਨਤ ਹਨ - ਸਿਰਫ "ਹਉਮੈ" ਹੀ ਇਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏਗਾ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।
ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ਼ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਦਬਾਅ ਦੁਆਰਾ, "ਮਨ ਨਿਯੰਤਰਣ" ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਕਨੀਕਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ: ਤੁਹਾਡੇ ਖ਼ਿਆਲ ਵਿੱਚ ਦਾ ਗ੍ਰੇਟੈਸਟ ਲਿਵਿੰਗ ਰਿਐਲਾਈਜ਼ਰ ਕੌਣ ਹੈ?
ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਧਿਐਨਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਂ ਦਰਦ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਓਨੀ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਕਦਰ ਕਰਾਂਗੇ:
ਐਰੋਨਸਨ ਅਤੇ ਮਿੱਲਜ਼ ਨੇ [ਦਿਖਾਇਆ] ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ-
ਵਿਆਹ ਸਮਾਰੋਹ ਨਵੇਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ (ਸਿਆਲਡੀਨੀ, 2001; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)।
ਅਤੇ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਚਨਬੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਓਨਾ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ।
364 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਜ਼ੈਨ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਬੱਧੀ ਕਮਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਜ਼ੇਨ ਬੈਠੇ ਰਹਿਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੋਡੇ ਸੜਦੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦਰਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਅਨੁਭਵ - ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਬਦਲਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ "ਸੋਟੀ" ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ - ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਹ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਗਿਆਨਵਾਨ, ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ "ਪ੍ਰਣ" ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।
ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਜਾਂ ਦੁਰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ। ਯਾਨੀ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਅਤੇ "ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ" ਬਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਰਦ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਾਨਸਿਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ "ਗਿਆਨ" ਕੋਈ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ।
ਸਪੱਸ਼ਟ "ਮਨ ਨਿਯੰਤਰਣ" (ਨੀਂਦ ਦੀ ਕਮੀ, ਪਿਆਰ-ਬੰਬਾਰੀ, ਹਿਪਨੋਟਿਕ ਇੰਡਕਸ਼ਨ, ਆਦਿ) ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਿਰਫ਼ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੀ "ਆਧਾਰ-ਰੇਖਾ" ਅਤੇ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ" ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਚਨਬੱਧਤਾ (ਅਤੇ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮੁਸ਼ਕਲ) ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਆਧਾਰ-ਰੇਖਾਵਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ ਜੋ, ਮਿਸ਼ਰਣ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸਨ, ਧਾਰਮਿਕ "ਪੰਥ" ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ।
"ਪੰਥ ਮੈਂਬਰ", ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਸੰਗਠਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਪਣੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ "ਬਾਹਰਲੇ" ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਜਿੰਨੇ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ "ਨਾਜ਼ੀ" ਗਾਰਡਾਂ ਅਤੇ ਨਿਮਰ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਿੰਨਤਾ ਸੀ। (ਦੁਬਾਰਾ, ਉਸ ਕੈਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਟੈਸਟਾਂ ਨੇ ਉਸ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ।) ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਅਸ਼ਾਂਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੰਦ ਸਮਾਜ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਡੇ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ" ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਡਿਗਰੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ।
ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ "ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਾਲੇ" ਸਮੂਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੀ "ਆਮ" ਦੁਨੀਆ, ਸਿਰਫ਼ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ 'ਤੇ, ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਹਤਮੰਦ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਇੱਕ ਲੰਬੇ

ਵੀਕਐਂਡ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਦਾਸੀਵਾਦੀ "ਪੰਥਾਂ" ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਜੋ ਉਸ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕੇ।
ਇਸ ਲਈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚੋਣਾਂ" ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਚੀਜ਼, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, "ਬੱਸ 'ਨਹੀਂ' ਕਹਿਣਾ" ਹੈ। ਜਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ, ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਿਕ ਚੋਣਾਂ 365

ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, "ਮਾਹਿਰਾਂ" ਦੀ ਸਲਾਹ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਗਠਨਾਂ ਬਾਰੇ "ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰਨ" ਅਤੇ "ਖੁਸ਼" ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ:
ਜਦੋਂ 1988 ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ [ਭਾਵ, ਪੂਰੇ ਦਸ ਸਾਲ ਬਾਅਦ
ਜੋਨਸਟਾਊਨ ਸਮੂਹਿਕ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ] ਜਿਮ ਜੋਨਸ ਸਮੂਹ ਬਾਰੇ, [ਜੇ.
ਗੋਰਡਨ] ਮੇਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕੋਈ ਪੰਥ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰ ਸੀ-
ਯੋਗ, ਮੁੱਖ ਈਸਾਈ ਸਮੂਹ” (ਹਸਨ, 2000)।
ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹੋ - ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਨਿੱਘੇ, ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ - ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋਨਸਟਾਊਨ ਵੀ ਇੱਕ "ਪੰਥ" ਨਹੀਂ ਸੀ... ਓਏ ਵੇ।
ਨਾ ਹੀ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਜੋਨਸ ਦੇ ਗੁਆਨਾ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉੱਤਰੀ ਅਮਰੀਕਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭੂਗੋਲਿਕ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ ਦੀ ਸਾਪੇਖਿਕ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਾਸਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ "ਪੰਥ" ਨਿਰੀਖਕਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਵਰਗੀ ਲੂਈਸ ਜੋਲੀਅਨ ਵੈਸਟ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜੋਨਸਟਾਊਨ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਡਾ. ਵੈਸਟ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ:
ਇਹ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਉਹ ਇੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ
ਜੰਗਲ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣਾ-
ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ (ਸਿਆਲਡੀਨੀ, 2001 ਵਿੱਚ)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੋਨਸਟਾਊਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਡੇਵਿਡ ਕੋਰੇਸ਼ (ਵਾਕੋ, ਟੈਕਸਾਸ ਵਿੱਚ) ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਗੇਟ ਪੰਥ (ਸੈਨ ਡਿਏਗੋ) ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੁਖਾਂਤ ਵਾਪਰੇ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, 1997 ਦੀਆਂ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਜਿਮ ਜੋਨਸ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸ UFO-ਸਬੰਧਤ ਪੰਥ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੰਦੂਕ-ਬੈਰਲ ਤਾਕਤ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸੁਚੇਤ ਵਿਕਾਸ ਦੇ "ਅਗਲੇ ਪੱਧਰ" ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ

ਇਮਾਨਦਾਰ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਸਮਝਦਾਰ" ਸਨ। ਯਾਨੀ, ਸਵਰਗ ਦੇ ਗੇਟ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ - ਭਾਵੇਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।
ਤਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ "ਐਨ-ਲਾਈਟਨਮੈਂਟ" ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ ਦੀ "ਗਰਮੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ" ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮਾੜਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ? ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਗੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ? ਤੁਹਾਡੇ ਗਧੇ ਨੂੰ ਭੁੰਨਿਆ ਜਾਵੇ? ਸੇਬਾਂ ਦੀ ਚਟਣੀ ਵਿੱਚ ਬਾਰਬੀਟੂਰੇਟਸ ਖਾਣ ਲਈ? 366 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

[ਉਹ ਲਾਈਨ ਜੋ ਧਾਰਮਿਕ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨੂੰ [ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ-
ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ] ਪੰਥ ਜ਼ੋਮਬੀਹੁੱਡ ਸਾਡੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤੰਗ ਹੈ-
ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ (ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ) ਨੂੰ ਇੱਕ-
ਜੈੱਲ, ਯੂਐਫਓ, ਈਐਸਪੀ, ਕੈਨੇਡੀ ਕਤਲ ਦੀਆਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ, ਤੁਸੀਂ
ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਦੱਸੋ, ਸਮੂਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਜਿਵੇਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਡਿਗਰੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ (ਫੁਟਰੇਲ, 1997)।
ਇਸ ਲਈ, ਯਕੀਨਨ, ਇਹ "ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਭਾਰੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਰਜਨੀਸ਼ਪੁਰਮ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹਿੰਸਕ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ "ਘਟ ਸਕਦਾ ਸੀ" - ਭਾਵੇਂ ਸਮੂਹਿਕ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ - ਜੇਕਰ ਇਹ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ "ਬਹਾਦਰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ" ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦਾ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਢਹਿ ਨਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 60 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਚਾਰਲਸ ਮੈਨਸਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮਨ-ਨਿਯੰਤਰਣ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਿੰਗ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ, ਮਸ਼ੀਨ-ਗਨ ਫੋਰਟੀਫਾਈਡ ਸਪਾਹਨ ਰੈਂਚ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਹਰ ਸੀ।
ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ (ਕ੍ਰਾਸਨਰ, 1993)।
ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕਿ "ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ" ਹੋਰ ਲੋਕ ਅਸਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਲਈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਂਪਸ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਕਲੀ

ਬੇਸਮੈਂਟ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਡਰ ਦੁਆਰਾ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਅਤੇ ਗ੍ਰਸਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਓਨਾ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਸਭ ਤੋਂ ਹਨੇਰੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੋਟ: ਡਿੱਕ ਐਂਥਨੀ ਖੁਦ 80 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਅਤੇ ਵਿਲਬਰ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ-ਅਧਾਰਤ ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਕਈ ਹੋਰ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਟ੍ਰਾਂਸਪਰਸਨਲ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਫੁਟਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੰਕੇਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ - ਇੱਕ ਇੰਟਰ-ਵਿਊਈ (ਵਰਨਰ ਏਰਹਾਰਡ) ਤੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਦੋ ਬੇਤੁਕੇ ਸਵਾਲ - ਐਂਥਨੀ, ਏਕ-ਏਰ ਅਤੇ ਵਿਲਬਰ (1987) ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਯਾਨੀ, ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ (ਜਾਂ ਮਿਲਗ੍ਰਾਮ) ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਖੰਡ ਦੇ ਹੋਰ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ" ਗੁਰੂ- ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਅਤੇ ਮੁਕਤਾਨੰਦ) ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਸਮੱਸਿਆ ਵਾਲੇ" ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ, ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਕਲਾਸਿਕ ਨਿਰੀਖਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਰਹੇ ਹਨ।
ਉਦਾਸ। ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ।

ਅਧਿਆਇ XXIX

ਬਾਅਦ
ਦ ਆਰਡੀਅਲ

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਸ਼ਰਮ ਮੈਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਏਗਾ। ਨਹੀਂ।
ਹੋਰ ਰਾਜਨੀਤੀ। ਸਿਰਫ਼ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ। ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੈ
ਪੂਰਾ ਪੱਛਮੀ ਗੋਲਾਕਾਰ! (ਮਹਿਤਾ, 1979 ਵਿੱਚ)।
ਆਸ਼ਰਮ ਅਕਸਰ ਸਭ ਤੋਂ ਭਾਰੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗੀ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਮੂਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ-ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ (ਡਾਸ ਅਤੇ ਲੇਵਿਨ, 1977)।
ਯਾਦ ਰਹੇ, ਦਾਸ ਖੁਦ ਹਾਰਵਰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲੀਨਿਕਲ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਨੂੰ "ਨਿਊਰੋਟਿਕ" ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਰਾਏ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬੋਲਚਾਲ ਵਾਲੀ ਰਾਏ।
ਮੇਰੇ ਤਜਰਬੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਸ਼ਰਮ ਪਾਗਲਾਂ ਦੇ ਪਨਾਹਗਾਹ ਹਨ ਜੋ
ਈਰਖਾਲੂ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦ ਲੋਕ.... [M]ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਤੇ ਦੇਖੇ ਗਏ ਪਵਿੱਤਰ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ
ਤਰੱਕੀ; ਉਹ ਉਹ ਥਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦੇ ਹਨ - ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪੂਜਾ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਅਰਥ, ਭੈਣ-ਭਰਾ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਅਤੇ
ਅਖੌਤੀ ਮਾਲਕ ਦਾ ਤੋਤਾ-ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤਜਰਬੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ
ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਸਲੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।
ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਤਰੱਕੀ (ਹਾਰਵੇ, 2000)।

367
368 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ [ਅਖੌਤੀ] ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਬਦਲ ਗਈ ਸੀ ਧਾਰਮਿਕ ਪੰਥ। ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ

ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਏ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਫਾਈ-
ਆਪਣੇ ਜਾਦੂ ਤੋਂ ਜਾਗ ਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਪਾਇਆ
ਲਗਭਗ ਜ਼ੀਰੋ ਸਵੈ-ਮਾਣ, ਕਈ ਬਰਬਾਦ ਹੋਏ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪਛਤਾਵਾ,
ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭੋਲੀ-ਭਾਲੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ-
ਮੇਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਨਾਲ। ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ
ਮੇਰੀ ਅਸਲ ਪਛਾਣ ਮੇਰੇ ਹੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ
ਸਹਿਮਤੀ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ
ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਾਪਸ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ।
ਹੱਥ (ਗੋਲਡਹੈਮਰ, 1996)।

ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਬਦਲਵੇਂ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਭਾਲ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਿਪੱਕ ਉਮੀਦ ਤੱਕ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਈ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਆਸ਼ਰਮ ਨਿਵਾਸੀ ਨੇ ਗੈਰ-ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ 85% ਭਿਕਸ਼ੂ ਅਤੇ ਨਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਕਤੀ, ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਨਿਰਭਰਤਾ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਲਈ, ਜਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਡਰ ਲਈ ਸਨ। ਜਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਲਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚੋਲਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਰਹੀ ਤਾਰਾ-ਧੂੜ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ। ਯਾਨੀ, ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ "ਰੌਕ ਸਟਾਰ" ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਤਿਕਾਰ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ, ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਜਿੰਨੀ ਘੱਟ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਉਹ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਚੋਲੇ ਦੇ ਰੰਗ ਲਈ। ਜਾਂ, ਉਹ ਉੱਥੇ "ਸਿਰਫ਼ ਆਲਸ ਲਈ, ਫਸੇ ਹੋਣ ਲਈ ਜਾਂ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਬਹੁਤ 'ਛੋਟੇ' ਹੋਣ ਲਈ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣ ਸਕਣ।" (ਜੇਕਰ 85% ਦਾ ਉਹ ਅਨੁਮਾਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਖ਼ਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਨੇ ਖੁਦ 90% ਦਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਅੰਕੜਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਸੁਤੰਤਰ ਅਨੁਮਾਨ ਸਿਰਫ਼ 80% ਸੀ।)
ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ "ਹਨੀਮੂਨ" ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਮਿੱਠੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਵੀ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ (ਸਟ੍ਰੇਲੀ, 1987)।
ਰਹਿਣ ਦੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਅਤੇ "ਅਸਲ ਸੰਸਾਰ" ਦੇ ਹੁਨਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਗਠਨ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ - ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ - ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਸਮਾਨ ਨੂੰ "ਰੱਬ-ਪ੍ਰੇਰਿਤ" ਕੰਮ ਲਈ ਦਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਨੇਕ ਜੇ ਭੋਲਾਪਣ ਵਾਲੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ, ਜਦੋਂ "ਪਿਆਰ" ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੰਭਵ ਸਫਲਤਾ ਵਿੱਚ ਔਖਾ 369 ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਆਓ, ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਹਾਲੀਆ ਨੌਕਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਅਜੇ ਵੀ, ਵਪਾਰਕ ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ "ਪੰਥ" ਤੋਂ ਹੈ।
ਡਾਕਟਰ ਜੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤਰਖਾਣ, ਰਸੋਈਏ, ਅਤੇ
ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ [ਰਜਨੀਸ਼ਪੁਰਮ ਦੇ ਢਹਿ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ] ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ- ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਫਾਈ ਲਈ ਢੱਕਣ ਦਾ ਸਮਾਂ
ਯਾਸੀਨ ਡਾਕਟਰ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ।
ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟਰਾਂ ਨੇ ਪਰੂਫਰੀਡ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ-
ਨਰਸਾਂ ਜੋ ਪੂਰੇ ਕੰਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੰਭਾਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ
ਰੈਂਚ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਵਾਰਡ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਲੀਨਿਕਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਜਾਂ ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ (ਗੋਰਡਨ, 1987)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਰਨ ਵੀ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਊਰਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂ-ਸਰੂਪ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਹਨ - ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਊਰਜਾਵਾਂ ਅਸਲੀ ਹੋਣ ਜਾਂ (ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ) ਸਿਰਫ਼ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਣ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ, ਜਿੱਥੇ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ "ਦੈਵੀ ਊਰਜਾਵਾਂ" ਨਹੀਂ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਗਭਗ ਉਹੀ ਸੀ:
ਬੀਟਲਜ਼ ਇੰਨੇ ਹਿੱਟ ਸਨ ਕਿ ਲਾਈਫ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨੇ ਇੱਕ ਦਿਖਾਇਆ
ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਖੁਰਚਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੀ ਤਸਵੀਰ: “ਦ
ਬੀਟਲਸ ਇੱਥੇ ਤੁਰਿਆ," ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਜੇ-
ਖੁਦ ਮਸੀਹ (ਰਾਧਾ, 1978)।
ਦਰਅਸਲ, ਜਦੋਂ ਫੈਬ ਫੋਰ ਨੇ ਉੱਤਰੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਗੁਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਸੇ ਭਾਰੀ, ਚਮਕਦਾਰ ਊਰਜਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ

ਸੀ ਜੋ ਜੌਨ, ਪੌਲ ਜਾਂ ਜਾਰਜ - ਰਿੰਗੋ ਤਾਂ ਦੂਰ - ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ/ਦੈਵੀਤਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਨਣ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਛੱਡ ਰਹੇ ਸਨ: ਕੌਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਨਫ਼ਰਤ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ,
ਅਪਾਹਜ ਬਦਕਿਸਮਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਲਈ ਮਨਮੋਹਕ ਸਨ
ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤੀ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਭੁਲੇਖਾ ਪਾਇਆ ਕਿ "ਇੱਕ
ਕੀ ਚਾਰ ਪੌਪ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ "ਹੱਥ" ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਲਿਆਉਂਦੇ?
(ਕਲੇਸਨ, 1996)।
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਜਾਰਜ ਨੂੰ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਜਾਂ ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਨ" ਵਜੋਂ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਦਯਾ ਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਐਲਵਿਸ ਨੂੰ ਅਵਤਾਰ
ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। (ਪ੍ਰੈਸਲੇ ਕੋਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ "ਮਸੀਹਾਵਾਦੀ ਸੰਕਲਪ ਸਨ
1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ"
[ਕਲਾਊਡ,
2000].) ਫਿਰ ਕੋਈ ਸਿਰਫ਼ ਡੂੰਘੀ "ਦਰਸ਼ਨ ਊਰਜਾਵਾਂ" ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ 370 ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ

ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਹਿਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਚਮਤਕਾਰੀ "ਕੋਰੋਨਾ" ਅਤੇ ਇਸ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦ ਕਿੰਗ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। (ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਐਲਵਿਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ
ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਬੱਦਲਾਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਹਾਣੀ ਹੈ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਹੈਂਡਲਰ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਨਸ਼ੇ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ।)
ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਛੋਟਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਉਹੀ ਸਮੂਹ-ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਕੋਰੋਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਆਦਿ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਹਜੀਓਗ੍ਰਾਫੀ ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ।
ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਵਰਗੀ ਸਵਾਮੀ ਰਾਧਾ ਨੇ ਬੀਟਲਜ਼ ਦੇ "ਮੂਰਖਾਂ" ਲਈ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਧਾ 'ਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਸਦੇ

ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ, "ਚਮਤਕਾਰੀ ਦੇਵਤਾ-ਪੁਰਸ਼" ਸਵਾਮੀ ਸਿਵਾਨੰਦ ਨੇ ਖੁਦ ਪੈਰ ਧਰਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਖੁਰਚਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੁੰਦੀ। ਦਰਅਸਲ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨਿਰਾਦਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੋਜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਹੁੰਦੇ।
ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਤਸੁਕ ਭਗਤਾਂ ਨੇ [ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ] ਦੇ ਪੈਰ ਫੜ ਲਏ ਸਨ -
ਰੇਤ ਵਿੱਚ ਛਾਪੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਰੇਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਰਹੇ ਹਨ
ਵਾਲ, ਸਿਰ ਅਤੇ ਬੱਚੇ; ਅਤੇ ਕੁਝ, ਇਸਨੂੰ ਖਾਂਦੇ ਵੀ ਹਨ (ਜੈਕ
ਸ਼ੇਰ, [ਵਾਰਨਰ, 1990] ਵਿੱਚ)।
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਦਾਇਗੀ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਲੱਕੜ ਦਾ ਡੱਬਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ [ਰਜਨੀਸ਼] ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇ—ਇੱਕ
ਵਾਲ, ਜਾਂ ਨਹੁੰ ਕੱਟਣਾ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ
ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ (ਪਾਮਰ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਾ, 1993 ਵਿੱਚ)।
ਮੇਰਾ ਮਨ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਗੁ-
ਰੁਦੇਦੇਵ [ਭਾਵ, ਨਿਤਿਆਨੰਦ] ਦਾ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਖਾਣਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਰਗੜਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉੱਥੋਂ ਧੂੜ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਣ (ਮੁਕਤਾਨੰਦ,
1978).
[C] ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦੇਣ ਦੇ ਆਮ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਉਹ ਪਾਣੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਧੋਤੇ ਗਏ ਹਨ (ਕ੍ਰਿਪਾਲ,
1995).
ਆਰਡੀਲ 371 ਤੋਂ ਬਾਅਦ

[A] ਜੇਟਸਨਮਾ ਦੇ ਘਰੋਂ ਸੁੱਟੀ ਗਈ ਟਾਇਲਟ ਸੀਟ
ਉਸਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਚਾਇਆ ਅਤੇ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ (ਸ਼ੈਰਿਲ, 2000)।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਦਿ ਦਾ ਛੂਹਣ ਨਾਲ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਰਤੀ ਹੋਈ ਕਿਊ-ਟਿਪ ਸੀ ਜੋ "ਆਦਿ ਦਾ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਮੋਮ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਹੋਈ ਸੀ।" ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਬੋਲੀ: $108 (ਏਲੀਅਸ, 2000)। ਪਿਛਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅੱਧੀ ਪੀਤੀ ਹੋਈ ਸਿਗਰਟ
ਬੱਟ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ $800 ਵਿੱਚ ਵਿਕਿਆ (ਏਲੀਅਸ, 2000a)।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਾਰਲੋ (1997) ਨੇ ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ:
ਇਹਨਾਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਖੋਜੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਹੋਈ।
[ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ] ਰੌਕ-ਸਟਾਰਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ।
ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਡੇਵਿਡ ਬੋਵੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ: "ਇਹ ਆਦਮੀ ਰੱਬ ਹੈ।" (ਸੀਐਫ. "[ਆਦੀ ਦਾ] ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਬ ਹੈ" [ਦਾ, 1974 ਵਿੱਚ; ਸਵੈ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ]।)
ਤਾਂ ਫਿਰ, "ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ" ਦਾ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ "ਪਵਿੱਤਰ ਰਿਸ਼ੀ" ਦੁਆਰਾ ਛੂਹਿਆ ਗਿਆ ਵਸਤੂ ਰੇਤ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਗੇਂਦਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਬਾਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਟਾਇਲਟ ਸੀਟ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਬੱਟ (ਟਾਇਲਟ ਜਾਂ ਸਿਗਰਟ 'ਤੇ) ਜੇਤਸੁਨਮਾ, ਆਦਿ ਦਾ ਜਾਂ ਰਿਨ-ਗੋ ਸਟਾਰ ਦਾ ਹੋਵੇ।
ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਰਿੰਗੋ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਵੇਗਾ।

* * *

ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਵੌਘਨ (ਐਂਥਨੀ, ਐਟ ਅਲ., 1987 ਵਿੱਚ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸੈੱਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਕ ਧਾਰਮਿਕ ਲਹਿਰਾਂ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:
ਕੀ ਸਮੂਹ ਆਪਣੇ ਸੰਗਠਨ ਬਾਰੇ ਭੇਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਆਗੂ? ਸਮੂਹ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ-
ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਹੋ?.... ਕੀ ਮੈਂਬਰ ਰੂੜ੍ਹੀਵਾਦੀ ਵਿਵਹਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਜੋ ਨੇਤਾ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦਾ ਹੈ?.... ਕੀ ਮੈਂਬਰ ਜਾਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ?....
ਕੀ ਸਮੂਹ ਦਾ ਜਨਤਕ ਅਕਸ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ?
ਸਾਰੇ ਹੀ ਵਾਜਬ ਸਵਾਲ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਮਾਨਦਾਰ ਜਵਾਬ ਕਿੱਥੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੀਏ? ਗੁਰੂ- ਮੂਰਤੀ ਤੋਂ? ਉਸਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ? ਸਮੂਹ ਦੇ ਹੋਰ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਨ? ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਜਾਂ ਸੰਗਠਨ ਜਿਸ ਕੋਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲੁਕਾਉਣੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇਗਾ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੰਭਾਵੀ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਨੂੰ "ਸਹੀ" ਦੇਵੇਗਾ।

ਉਹ ਜਵਾਬ ਜੋ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਗੂ ਜਨਤਾ ਤੋਂ ਭੇਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ?
ਕੀ ਵੈਟੀਕਨ ਕੋਲ ਭੇਦ ਹਨ? ਹਾਂ, ਹਰ ਸਰਕਾਰ ਵਾਂਗ,

ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਐਨਜੀਓ [ਭਾਵ, ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਗਠਨ], ਅਤੇ
ਦੂਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ (ਐਲਨ, 2004)।
ਕੀ ਇਹ ਗੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਮੂਹਾਂ (ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ) ਵਿੱਚ "ਪੋਡ ਲੋਕ" ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਹਨ? (ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਜੇ. ਰਾਬਰਟ ਓਪਨਹਾਈਮਰ ਦੇ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵੀ ਉਸਦੇ ਸਿਗਰਟ ਪੀਣ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਓਪਨਹਾਈਮਰ, ਆਪਣੇ ਸਮੂਹ-ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਡੇਵਿਡ ਬੋਹਮ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ "ਕਿਸ਼ੋਰ ਭਟਕਣਾਵਾਦ" ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜੇ ਅਸੀਂ ਬੋਹਮ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" [ਪੀਟ, 1997]।) ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ "ਛੱਡਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ" ਹੋ, ਭਾਵੇਂ "ਆਫ਼ਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ" "ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ" ਲਈ... ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਨਤਕ ਚਿੱਤਰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਜਾਂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਅਸਲ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ?
ਜੇਕਰ ਆਮ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵੱਡੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੀ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਗੁਰੂ-ਸਰੂਪ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਬਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਬਕਾ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ ਜੋ "ਮਾਲਕ" ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਉਹ ਕਿਉਂ ਚਲੇ ਗਏ! ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਤਰੀਕਾ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਖੁਲਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ) ਗੁਰੂ-ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਾਪਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।
ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੂਹ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਇੱਕ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸਾਬਕਾ ਮੈਂਬਰ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਖਾਤਾ-
ਗਿਣਤੀ (ਹਸਨ, 1990)।
ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਚੇਲੇ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਜਾਂ "ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਮਿਆਦ" ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਰਿਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝੀ ਗਈ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ "ਦੈਵੀ ਪਿਆਰ" ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਉਸਦੇ ਅਸਲ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਅਜਿਹਾ ਅੰਤਰ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਸਾਥੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਗਏ "ਸੰਪੂਰਨਤਾ" ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੰਨ ਲਓ, ਵਿਆਹ ਦੇ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਬਾਅਦ।
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਕੈਡ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਸੰਭਾਵੀ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਉਸ 'ਤੇ ਗੰਦਗੀ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਉੱਪਰ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ (ਜਾਂ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ)।

ਕਿਸੇ ਵੀ "ਪਵਿੱਤਰ ਰਿਸ਼ੀ" ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵੌਨ ਦੁਆਰਾ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ "ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਰਹੇ" ਹੋ।
ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਹਨ:
[ਪੌਲੇਟ ਕੂਪਰ] ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੰਨਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰੀ-
ਇੱਕ ਹੋਰ [ਕਥਿਤ] ਪੰਥ ਸੰਚਾਲਕ ਤੋਂ ਪੋਰਟ.... ਉਸ ਕੋਲ, ਇੱਕ ਲਈ
ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ, ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ
ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ....
ਗੁਪਤ ਏਜੰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਾਹਰੋਂ
ਉਹ [ਉਸਦੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ] ਹਮਦਰਦ ਸੀ ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਉਹ ਸੀ
ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ: “ਕੀ [ਕੂਪਰ ਦੀ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਬਾਰੇ ਉਦਾਸ ਗੱਲ] ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ "ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼?" (ਮਾਰਸ਼ਲ, 1980)।
ਉੱਪਰ ਵੌਨ ਦੇ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ: ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਜਵਾਬ ਮਿਲੇਗਾ।

* * *

ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੈਕ ਕੋਰਨਫੀਲਡ ਨੇ ਯੋਗਾ ਜਰਨਲ ਲਈ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਖੁਲਾਸਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 53 ਅਮਰੀਕੀ ਯੋਗਾ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 34 (64%) ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੋਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਪਰੀਤ ਲਿੰਗੀ, ਲਿੰਗੀ, ਸਮਲਿੰਗੀ, ਫੈਟਿਸ਼ਿਸਟ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ-ਵਿਆਹਵਾਦੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬਹੁ-ਵਿਆਹਵਾਦੀ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।
ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਸਾਧਾਰਨ ਸਮਝ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਿਤਾ-ਰੂਪ ਗੁਰੂਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ, ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਭਚਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੇ, ਕਾਫ਼ੀ ਸਧਾਰਨ ਹੈ। ਯਾਨੀ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੇ, ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਸਮਾਨ ਪੈਕ ਕਰਕੇ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਜਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੀਆ, ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਸਾਮਾਨ ਪੈਕ ਕਰਕੇ ਭੇਜ ਦਿਓ।
ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੱਧਾ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖ

ਸਕਦਾ ਹੈ... ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਡ੍ਰੁਕਪਾ ਕੁੰਲੇ ਵਰਗੇ ਮਹਾਨ ਯੋਗੀਆਂ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ (ਪਤਨੀਆਂ) ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਦੂਜੇ ਮਰਦਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸੌਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਡ੍ਰੁਕਪਾ ਕੁੰਲੇ
ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ
ਉਸਨੇ "ਇੱਕ ਸੁਆਦ" ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਅਦੁਵਧੀ ਸੂਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਸੀ।
ਸਾਰੇ ਅਨੁਭਵ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ: ਉਹ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ [eat-374 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਕਰਨਾ

ing] ਮਲ-ਮੂਤਰ ਅਤੇ ਪਿਸ਼ਾਬ ਬਿਲਕੁਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਵਾਂਗ
(ਵ੍ਹੀਲਰ, 1994)।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਖੁਦ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੁਆਦ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ" ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਆਦਿ ਦਾ ਅਤੇ ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। (ਵਿਲਬਰ ਦੀਆਂ ਵਧੀਆ ਵਾਈਨ ਬਨਾਮ ਪਿਸ਼ਾਬ, ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਸਮਰਥਨ, ਅਤੇ ਡੇਵਿਡ ਬੋਹਮ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੰਮ ਦੀ ਉਸਦੀ ਨਿਰੰਤਰ, ਅਪਮਾਨ ਨਾਲ ਭਰੀ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ "ਵਿਕਲਪ ਰਹਿਤ ਜਾਗਰੂਕਤਾ" ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਹਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਹਿਣ" ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਕਨਲੇ ਬਾਰੇ ਹੋਰ:
ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡ੍ਰੁਕਪਾ ਕੁੰਲੇ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ
ਜੇ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ ਮਾਂ ਦਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ (ਫਿਊਰਸਟਾਈਨ, 1992)।
ਡਰੁਕਪਾ ਕੁੰਲੇ... ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਫਾਲੋਅਰ, ਆਪਾ ਗੇਪੋ, ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਧਾਰਮਿਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਜਵਾਬ:
ਡਰੁਕਪਾ ਕੁੰਲੇ ਦਾ ਲਿੰਗ ਸਿਰ ਚਿਪਕ ਸਕਦਾ ਹੈ,

ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਯੋਨੀ ਵਿੱਚ ਚਿਪਕ ਜਾਓ,
ਪਰ ਜਕੜਨ ਲਿੰਗ ਦੇ ਆਕਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਪਾ ਗੇਪੋ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਹੈ, ਇੰਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤ,
ਪਰ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਉਸਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਫਰਾਂਸੀਸੀ, 2003)।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ.... ਕਨਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਭੋਗ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਰਦ ਨਹੀਂ - "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਲਾਭ ਲਈ।" ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਅਤੇ ਪਿਸ਼ਾਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਬਨਾਮ "ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਵਾਈਨ"। ਭਾਵ, ਉਸਨੇ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਸੈੱਟਾਂ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਲਈ - ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਸੰਵੇਦਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸਮੇਤ - ਇੱਕੋ "ਇੱਕ ਸੁਆਦ" ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ "ਆਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ 375

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਾ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਨਸਿਕ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਹਟਣ ਦੇ ਨਾਲ" ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਪਰੀਤ ਲਿੰਗੀ ਵਿਲਬਰ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਨਸੀ ਸਾਥੀਆਂ ਵਜੋਂ ਫ਼ਰਕ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦੀ ਮਾਦਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।
ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੱਕੀ, ਇਹ - ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੰਦਗੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਰਸੋਈ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖੀਆਂ/ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਜਿਨਸੀ ਪਸੰਦਾਂ ਨਾਲ ਬੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ।
ਫਿਊਰਸਟਾਈਨ ਕਨਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਹਿੰਸਕ "ਪਾਗਲ ਬੁੱਧੀ" ਦੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਵਾਧੂ "ਪਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ" ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਭੂਤਕਾਲ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਰਿਸ਼ੀ-ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਮੂਰਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ:
[ਆਦਿ ਦਾ] ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਪਾਗਲ-ਸਿਆਣੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਪੂਰਬ ਦੇ ਕੁਝ ਮਹਾਨ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਉਹ

ਇੱਕ ਵਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਮੈਂ ਡ੍ਰੁਕਪਾ ਕੁੰਲੇ ਹਾਂ.... ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਹਾਂ” (ਫਿਊਰਸਟਾਈਨ, 1996)।

* * *

ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਏਸ਼ੀਆ ਵਿੱਚ, ਸੁੱਖਣਾ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋ- ਜਿਨਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰੂਪਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਰਾਚਾਰ। ਜਪਾਨ, ਤਿੱਬਤ, ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਥਾਈਲੈਂਡ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਵ-
ਚੋਰੀ, ਝੂਠ ਬੋਲਣ, ਜਿਨਸੀ ਦੁਰਾਚਾਰ, ਜਾਂ
ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਯਾਦ-ਪੱਤਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ-
ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਭਰਾਵੋ....
ਆਧੁਨਿਕ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਕਸਰ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,
ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਟੀਵੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੂਰਬੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ
ਪੈਸੇ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸੈਕਸ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਯਮ ਹੋਣ।
(ਕੋਰਨਫੀਲਡ, 1993)।
ਫਿਰ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿ ਏਸ਼ੀਆ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ: ਜਪਾਨ ਵਿੱਚ, ਸਥਾਨਕ ਕੁੜੀਆਂ ਮੱਠ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਪੱਥਰ ਸੁੱਟਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ "ਕਾਲਿੰਗ ਕਾਰਡਾਂ" ਲਈ ਤਿਆਰ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। (ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਲਾਲਚ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਵੀ ਕੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਛੁਪ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ।) ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੱਥਰਸੀ ਅਤੇ ਮੌਖਿਕ ਸੈਕਸ ਵਰਜਿਤ ਹਨ, ਵੇਸ਼ਵਾਵਾਂ ਠੀਕ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਖੁਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਥਾਈਲੈਂਡ ਵਿੱਚ, 95% ਬੋਧੀ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਪੋਰਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਨਾਲ ਫੜੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, 376 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਰਹੇ ਹਨ।

ਜਿਨਸੀ ਸਮਾਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਔਰਤਾਂ। ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਜਨੀਸ਼ ਵਰਗੇ ਵਿੰਟੇਜ ਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਤੋਂ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮੰਦਰ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। (ਵਿਡੰਬਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਨਫੀਲਡ ਨੇ ਖੁਦ ਗੁਰੂ ਅਜਾਹਨ ਚਾਹ ਦੇ ਅਧੀਨ "ਥਾਈਲੈਂਡ ਦੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ" ਧਿਆਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਸੀ)
70 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ [ਸ਼ਵਾਰਟਜ਼, 1996]। ਸ਼ਾਇਦ ਉੱਥੇ ਜੰਗਲ ਸਿਰਫ਼ "ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ" ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਪੂਰਵ-

ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਥੇ ਜਾਂ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਹੋਰ "ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ" ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਛਾਪੂਰਨ ਲਈ
"ਪੂਰਬੀ ਗੁਰੂਆਂ" ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ, ਐਂਡਰਿਊ ਹਾਰਵੇ ਦੀ [2000] ਵਿੱਚ ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਵੇਖੋ।)
ਅਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ "ਪਾਲਣਾ" ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ? ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਨਹੀਂ:
ਉਹ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੱਚੀ ਅਸਲੀ ਲੋਲਿਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਔਰਤ ਹੈ। ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ (ਮਹਿਤਾ, 1979 ਵਿੱਚ)।
ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਪੂਨਾ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ: "ਫੱਕ, ਫੱਕ, ਫੱਕ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਫੱਕ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ!"
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ "ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਸਿਆਣੀ" ਛੇ ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਬਾਲਗ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ
ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੋਲਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼।
ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੇ ਹਰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਲਿੰਗ ਚੂਸਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਵਰ (ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ, 1992)।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਮਸੀਹਾ ਵਜੋਂ ਅਮਰੀਕਾ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਅੱਗੇ ਦਿਲ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ:
ਕੋਈ ਵੀ ਮੁੰਡਾ ਮੈਨੂੰ ਚੁਦਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ!.... ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ
ਡਾਇਪਰ ਪਹਿਨੋ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਚੁਦਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਬੱਚਾ ਹਾਂ! (ਵਿੱਚ
ਫਰੈਂਕਲਿਨ, 1992)।
ਇਸ ਪ੍ਰਤੀ, ਮਾਂ ਦਾ ਧੀਰਜ ਵਾਲਾ ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਗਿੱਲਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਡਾਇਪਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ।
ਆਰਡੀਲ 377 ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਰਾਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸ਼ੋਰ ਉਮਰ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣੀ ਉਮਰ ਦੇ ਮਰਦਾਂ ਨਾਲ ਸੌਣ ਦੀ ਵਾਧੂ ਰੁਚੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:
ਕਈ ਰੈਂਚ ਸਵਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬੱਚਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ
ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ।
ਤਿੱਬਤੀ ਲਾਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਦੇ ਜਨਤਕ ਸਹੁੰਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨਿੱਜੀ ਔਰਤ ਪਤਨੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਸਿਆ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ - ਜੂਨ ਕੈਂਪਬੈਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਤਿਕਾਰਤ ਲਾਮਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਰੰਪਰਾ, ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਵੰਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨਿਯਮ-ਤੋੜ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:
[ਜਿਵੇਂ] ਇੱਕ ਲਾਮਾ, ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਭਿਕਸ਼ੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਕਸਰ ਸੈਕਸ ਕਰਦਾ ਸੀ-
ਬਹੁਤ ਸਰਗਰਮ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਹੁਤ ਗੁਪਤ ਸਨ (ਕੈਂਪਬੈਲ,
1996; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੁਬਾਰਾ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਚੋਗਯਾਮ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਲਈ, ਸਿਰਫ਼ (ਨਿਰਾਸ਼, ਦੇਰ ਨਾਲ) ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਬਟਰਫੀਲਡ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿੰਗਮਾ ਸਕੂਲ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸ ਤਸਦੀਕ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਮਿਲਾਰੇਪਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ 1800 ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ। ਉਸ ਸਮਰਥਨ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਕਥਿਤ "ਚੈੱਕ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ" ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਪਰਵਾਸ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ, ਕਿ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਤਾਰਿਆ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਰਵਾਇਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਸੇ "ਆਗਿਆਕਾਰੀ-ਪਾਲਣਾ" ਤੋਂ - ਭਾਵ, ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਥਪੂਰਨ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ - ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਏਡਜ਼ ਨਾਲ ਸੰਕਰਮਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇਗਾ।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1974 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸੋਲ੍ਹਵਾਂ ਕਰਮਾਪਾ ਅਮਰੀਕਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਟ੍ਰੰਗਪਾ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ:
ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਚੋਗਯਾਮ ਨੂੰ ਛੇ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ
ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਰਿਨਪੋਚੇ ਨੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਰ-
ਮੈਪਾ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣੀਆਂ ਸਨ, ਕੁਝ ਸੱਚੀਆਂ, ਕੁਝ

ਇਸ ਸਾਬਕਾ ਭਿਕਸ਼ੂ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਡੁੱਬਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਪੱਛਮੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੁਦ। ਪਰ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਹੋਲੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ-
ਨੇਸ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ
ਸੱਜੇ (ਫੀਲਡਜ਼, 1992)।
378 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਾਧੂ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਕਰਮਾਪਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ "ਗੈਰ-ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ" ਟਰੰਗਪਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਨੇ ਵੀ 1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ, ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਮਰੀਕਾ ਦੌਰੇ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਯਾਤਰਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚੋਂ ਟਰੰਗਪਾ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਕਲਾਰਕ, 1980)। ਇਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਟਰੰਗਪਾ ਦੇ ਪਾਗਲ, ਸਬਮਸ਼ੀਨ-ਗਨ ਟੋਟਿੰਗ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਝਾਅ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿ (ਪੂਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਿੱਚ) ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਕਰਮਾਪਾ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਲਾਮਿਕ ਨਾਪਸੰਦ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੇ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੂੰ ਵਾਧੂ "ਗਲਤੀਆਂ" ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਅਜੇ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਦਿਲਾਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਲਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੁਝ ਸਮਝਦਾਰੀ ਬਚੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ, ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਹਲਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਘ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਹਮਲੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।
"ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਤਿੱਬਤੀ ਬੁੱਧ ਧਰਮ" ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ (ਭਾਰਤੀ, 1974)।
ਆਚਾਰੀਆ ਰੇਜੀਨਾਲਡ ਰੇਅ ਚੋਗਯਾਮ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਪਣੇ "ਮੁੱਖ ਅਧਿਆਪਕ" ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਬਾਰੀਕੀਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਰਵਾਇਤੀ "ਨਿਯੰਤਰਣਾਂ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ" ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੀ:
ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੁਲਕੁ ਵੀ - ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲੋਕ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ
ਸਮਾਂ। ਪਿੰਡ ਦੇ ਆਮ ਲੋਕ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਸੀ-
ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਕੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਮੁੰਡਾ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ
ਕਿੱਲਾਂ ਨਾਲ ਠੋਕਿਆ ਜਾਵੇ (ਕੈਪਲਾਨ, 2001 ਵਿੱਚ)।

ਫਿਰ ਵੀ, ਅਜਿਹੀ ਦਾਅਵੇ ਵਾਲੀ ਚੌਕਸੀ ਅਤੇ ਰੇਅ ਦੁਆਰਾ "ਜਾਣ-ਪਛਾਣ" ਲਈ ਕਥਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਟ੍ਰੰਗਪਾ "ਤੇਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ" ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸੌਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਿੱਬਤ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਆਮ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ" ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਪੱਸ਼ਟ "ਅਣਉਚਿਤ ਵਿਵਹਾਰ" ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ "ਕਿਲਵਾ" ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਕੋਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਹਕੀਕਤਾਂ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਜੀਵਨ ਭਰ "ਮਾਹਰਾਂ" ਦੁਆਰਾ ਪੱਛਮੀ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਗਾੜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਬੰਧ ਹੋਵੇ।
ਆਰਡੀਲ 379 ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਲੋਕ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ
ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ
ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕ ਰੱਖਦਾ ਹੈ (ਅਸਕੇਨਾਸੀ, 1978)।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦ ਭਾਈਚਾਰੇ, ਜਗੀਰੂ/ਪਦਾਰਥਵਾਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਢਾਂਚੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤਿੱਬਤੀ ਪਰੰਪਰਾ ਦੀਆਂ "ਗੁਰੂ ਦੀ ਅਪੂਰਣਤਾ" ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੇ ਬੋਲਡਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ "ਰਾਜ" ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ (ਮਾਰਿਨ, 1995)। ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਢਾਂਚੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਰਟੀ ਕਰਨਾ, ਜੋ "ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡੈਂਟ/ਗਾਰਡ/ਕੈਦੀ" ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਇਹ "ਪਾਗਲ ਬੁੱਧੀ" ਵਾਲੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੋਗਯਾਮ ਦੇ "ਬੇਕਾਬੂ" ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ।
ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰੰਗਪਾ (1981), ਇੱਕ ਲਈ, "ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਨਿਰੰਤਰ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੂੰਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ।" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਟਰਫੀਲਡ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਦਾਖਲੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੰਟਰ-ਵਿਊ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਮਰਵਿਨ ਦੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਮੂਹ-ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਹਨ, ਅੱਧ-ਪੱਕੇ, ਪਤਲੇ-ਬਾਹਰ-ਹਵਾ

ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਸੱਚੇ ਸੰਘ" ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।
ਅੱਗੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ, ਫਿਊਰਸਟਾਈਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਡ੍ਰੁਕਪਾ ਕੁੰਲੇ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ "ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਡ ਗਏ ਸਨ।" ਯਾਨੀ, ਉਸਦੇ "ਪਾਗਲ ਸਿਆਣਪ" ਵਾਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਉਸ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।
ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਾ ਤਾਂ ਸਮਾਜਿਕ, ਨਾ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ-ਵਿਕਾਸ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ "ਅੰਤਰ" ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਦੋਂ ਅੰਨ੍ਹੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮੌਜੂਦ ਰਹੇ ਹਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਤਾਲਾਬ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰੀ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਹਨ। (ਸੀ.ਐਫ. ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਜ਼ੇਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਲਾਮਾ-ਸੈਕਸਿੰਗ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਤਿੱਬਤੀ ਬੁੱਧ ਧਰਮ।)
ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਵੈ- ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਬਣਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ 380 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਕੇ

ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਸਾਲ ਬੀਤਦੇ ਗਏ, ਉਸਦੇ ਬਚਪਨ ਦੇ ਦਰਦਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਸੀ, "ਪੱਛਮ" ਨਹੀਂ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਪੀਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ "ਦੇਵਤਾ" ਵਜੋਂ ਪੂਜਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੰਨੀ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਵੀ ਵਧੇਗੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਵਧੇਰੇ ਉਦਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ।
ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪੂਰਬ ਤੋਂ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀ ਵੱਧਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ ਵਰਤਾਰੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਸਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਹਿੰਗਾਈ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਿਣਿਆ

ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ, ਸਮਰਪਿਤ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਛੁਕ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ।
ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹੀਏ ਤਾਂ: ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੀ ਬਦਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮਝਣਾ ਆਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਗਭਗ ਹਰ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਾਮ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ (ਜਾਂ) ਜੀਵਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ "ਨਿਰਦੋਸ਼ ਇਮਾਨਦਾਰੀ" ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਾਅਦ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੰਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਥਿਤ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਸਤੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਬਤੀਤ ਕੀਤੀ, ਕੁਝ ਪੂਰਬ ਤੋਂ ਪੱਛਮ ਆਏ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਲਈ, "ਬੇਰੋਕ" ਪੱਛਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੁਕਰਮਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਲਿੰਗਕਤਾ ਦੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਪਰੰਪਰਾ" ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ: ਰਜਨੀਸ਼, ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ, ਕੈਡੀਜ਼, ਔਰੋਬਿੰਦੋ, ਰਮਣ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ, ਆਨੰਦ ਮੋਈ ਮਾਂ ਅਤੇ ਅੰਮਾਚੀ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮਿਲਾਂਗੇ) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ - ਅਤੇ ਐਲ. ਰੌਨ ਹੱਬ-ਬਾਰਡ ਅਤੇ ਵਰਨਰ ਏਰਹਾਰਡ - ਹਰ ਹੋਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਆਗੂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੱਖਿਆ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਆਇਆ ਸੀ। (ਔਰੋਬਿੰਦੋ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।) ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ/ਪਰਖਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਓਨੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਸਨ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ।
ਆਰਡੀਲ 381 ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਪਾਦਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੈਕਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਲੱਖਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੈਥੋਲਿਕ ਵਰਤਾਰਾ... ਇਹ ਬੋਧੀ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ-
ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਏਸ਼ੀਆ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਤਾਰੇ।
"ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਬੋਧੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ," [ਡਾ.]
ਲਿਓਨਾਰਡ ਜ਼ਵਿਲਿੰਗ ਨੇ [ਕਿਹਾ] “ਪਰ ਇਹ ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ ਆਮ ਰਿਹਾ ਹੈ,

ਚੀਨ, ਜਪਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਤੇ।
"ਦਰਅਸਲ, ਜਦੋਂ ਜੇਸੁਇਟ ਚੀਨ ਅਤੇ ਜਾਪਾਨ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ
16 ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਰਸਮੀ ਸਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਡਰੇ ਹੋਏ ਸਨ-
ਬੋਧੀ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਜੋ ਸਨ
ਅਜੇ ਵੀ ਬੱਚੇ” (ਸੀਮਨ-ਨੇਟੋ, 2002)।

* * *

ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਲਗਭਗ ਰਾਹਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਲ ਉਦਾਹਰਣ "ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ," ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਰਨਫੀਲਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ:
ਅਸਲ ਪਰਤਾਵੇ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ [ਕਰਨ ਲਈ]
ਇੱਕ ਥਾਈ ਬੋਧੀ ਜੰਗਲ ਮੱਠ] ਹੱਥਰਸੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ
ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ
ਇਸ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤੋੜੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਭਿਕਸ਼ੂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਭਿੱਖੂ [ਭਿਕਸ਼ੂ] ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਮੁਲਾਕਾਤ-
ਸੰਗਤ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।
ਹੇਠਾਂ। ਦੋਸ਼ੀ ਭਿਕਸ਼ੂ ਨੂੰ ਖਾਣੇ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।
ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੈ
ਸ਼ਰਮਨਾਕ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀਨੀਅਰ ਭਿਕਸ਼ੂ ਨੇ ਇੱਕ ਸੀਰੀ-
ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਪਿੰਡ ਵਾਲੇ ਆਉਂਦੇ ਸਨ
ਸਵੇਰੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖਾਣਾ ਲਿਆਓ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਦੇਖਣਗੇ
ਲਾਈਨ ਦਾ ਤਲ ਅਤੇ ਹਾਸਾ (ਵਾਰਡ, 1998)।
ਮੱਠਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮਾਮੂਲੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਲਈ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ - ਜੋ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਭਲਾ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਭਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜਤਾ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ (ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ" ਦੇ ਹਮਰੁਤਬਾ) ਲਈ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਬਨ, ਵੇਸਵਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਅਤੇ ਨੇਕਰੋ- ਫਿਲਿਆ ਅਤੇ ਕਰਾਓਕੇ, ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਕੈਥੋਲਿਕ

ਚਰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਵੱਡੇ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗੰਦੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੇ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ 382 ਨੂੰ ਲਾਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਪੁਰਾਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੀ ਅੰਨ੍ਹੀ ਪਾਲਣਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।
ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਨੇ ਇੱਥੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਨੂੰ ਵੀ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, (ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅੱਗੇ) ਇਕਬਾਲ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਤੇ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੋਟੇ "ਪਾਪਾਂ" ਲਈ ਵੀ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਜਨਤਕ ਤਪੱਸਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਅਤੇ ਉਹ ਚਰਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਛਾੜਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ:
ਅੱਜ ਵੀ, ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਿੱਖਿਆ
ਚਰਚ ਹੱਥਰਸੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਪਾਪ ਮੰਨਦਾ ਹੈ [ਭਾਵ, ਇੱਕ "ਸਜ਼ਾ-
ਸਦੀਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਇਕਬਾਲ ਵਿੱਚ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ-
sion”], ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਸਵਰਗ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ (ਬੇਰੀ ਅਤੇ ਰੇਨਰ, 2004)।

* * *

ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਜਨੀਸ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਘੇਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਜਨਤਕ ਬਾਇਓਟੈਰਰਿਜ਼ਮ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ, ਆਦਿ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਵੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਵਧੀਆ ਮਾਡਲ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇ. ਡੋਨਾਲਡ ਵਾਲਟਰਸ ਦਾ ਆਨੰਦ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਬਦਨਾਮੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੈ ਕਿ, 1979 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਮੈਂਟਲ ਹੈਲਥ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਜਨੀਸ਼ ਦਾ ਪੂਨਾ ਆਸ਼ਰਮ "ਇੱਕ ਹੋਰ ਜੋਨਸਟਾਊਨ" ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਗੋਰਡਨ, 1987)। (ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਜ਼ੈਨ ਸੈਂਟਰ ਨੂੰ "ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਜ਼ੈਨ ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਮਾਡਲ ਵਜੋਂ [ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ]," ਰਿਚਰਡ ਬੇਕਰ ਦੀਆਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਪੋਕਲਿਪਸ" ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ [ਫੀਲਡਜ਼, 1992]।)
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਜਨੀਸ਼ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ, ਸਿਰਫ਼ ਦੋਸ਼ ਹੀ ਬਾਕੀ ਸਨ

ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇਮ- ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਧੋਖਾਧੜੀ। ਜੇ ਉਸਨੇ ਸ਼ੀਲਾ ਦੇ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ,
ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਕਦੇ ਵੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਾ ਮਿਲੇ ਹੁੰਦੇ।
ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਵਾਇਰਟੈਪਿੰਗ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਛੱਡੋ, ਪੋ- ਸੋਨਿੰਗ, ਅਤੇ ਅੱਗਜ਼ਨੀ। ਅਤੇ ਜੇ ਰਜਨੀਸ਼ ਨੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਦੇਸ਼, ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕਮਿਊਨ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਾਲ
ਅਜੇ ਵੀ ਓਰੇਗਨ ਵਿੱਚ ਹਨ (ਗੋਰਡਨ, 1987)।
ਉਸੇ ਸਾਬਕਾ ਆਸ਼ਰਮ ਦੀ ਰਚਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੀ ਹੈ:
ਓਰੇਗਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਅਨੁਸਾਰ, 11% [ਰਾਜ-
ਨੀਸ਼ਪੁਰਮ] ਕਮਿਊਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਕੋਲ ਆਰਡੀਅਲ 383 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀਆਂ ਸਨ।

ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਜਾਂ ਮਨੋਰੋਗ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ 11% ਨੇ ਬੀ.ਏ. ਕੀਤੀ ਸੀ
ਖੇਤ (ਫਿਟਜ਼ਗੇਰਾਲਡ, 1986)।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਜਨੀਸ਼ਪੁਰਮ ਦੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ-ਚੌਥਾਈ ਨਿਵਾਸੀ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਸਨ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਤੱਥ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਪੈਥੋਲੋਜੀਕਲ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਜਨੀਸ਼ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮੈਂਬਰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਵਧੇਰੇ ਘੋਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸ਼ੀਲਾ ਦੇ ਆਪਣੇ "ਡਚੀ" ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ" ਦਾ ਦਮਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਚਨਾਤਮਕ ਆਲੋਚਨਾ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਤੋਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਤਹੀ "ਖੁਸ਼" ਭਾਈਚਾਰਾ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਾਈਥਨ ਸਕੈਚ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਖੁਸ਼ ਆਦਮੀ ਨੂੰ "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ" ਗਰਦਨ ਨਾਲ ਲਟਕਾਉਣ (ਜਾਂ ਧਿਆਨ ਕਰਨ) ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ, ਅਕਾਦਮਿਕ "ਰਜਨੀਸ਼ ਨਿਗਰਾਨਾਂ" ਆਦਿ ਦੇ ਸਮਾਜ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਐਨ, ਡੂੰਘੀ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਉਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਦਰਅਸਲ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਲਈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਮਿਲਨੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਐਕਸਪੋਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾਂ

ਨੂੰ "ਸਕਲੋਕਮਾਈਸਟਰ" (cf. ਪਾਮਰ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਾ, 1993) ਵਜੋਂ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਨਾ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਬੈਰਲ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਨ:
"ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਟੀਮ" ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਥੈਰੇਪਿਸਟ [ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ]
ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸੰਨਿਆਸ ਲਿਆ ਸੀ (ਸਟ੍ਰੇਲੀ, 1987)।
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਜਨੀਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ "ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਦਾ ਗੁਰੂ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ: "ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵਿਦਿਅਕ ਪੱਧਰ ਬਾਕੀ ਆਬਾਦੀ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ" (ਓਕਸ, 1997)।
ਥੈਰੇਪਿਸਟਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਗਿਣਤੀ
ਮਨੁੱਖ ਸੰਭਾਵੀ ਗਤੀ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂ ਸਾਬਕਾ ਚੇਲੇ ਹਨ
ਭਗਵਾਨ, ਭਾਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਹੋਣ, ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਹੋਣ, ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ-
ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਨਾਰੇ ਕਰੋ (ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ, 1992)।
ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਥੈਰੇਪਿਸਟਾਂ ਕੋਲ ਸਮਝ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਨਾ, ਕਿ ਰਜਨੀਸ਼ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਥੈਰੇਪਿਸਟ ਸੀ, ਕਿ
ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਅਗਲੇ ਕਦਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਮਨੋਰੋਗ ਚਿਕਿਤਸਾ (ਗੋਰਡਨ, 1987)।
384 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹੀ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਪੀਅਰ ਸਮੀਖਿਆ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ "ਯੋਗ, ਅੰਤਰ-ਵਿਸ਼ਾ- ਨਿਰਣੇ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ" ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਨਵਵਾਦੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੱਚ ਕੀ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਉਹੀ ਪੀਅਰ-ਨਿਰਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੇਤਨਾ ਅਧਿਐਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਵਿਲਬਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ।
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 70 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1991 ਵਿੱਚ ਮੈਕਸੀਕੋ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਅਤੇ IRS-ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਉਡਾਣ ਦੇ ਢਹਿ ਜਾਣ ਤੱਕ, ਵਰਨਰ ਏਰਹਾਰਡ ਨੇ "ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਭਾਵੀ ਲਹਿਰ ਦੇ ਗੁਰੂ" ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਦਰਅਸਲ, ਐਂਥਨੀ, ਏਕਰ ਅਤੇ ਵਿਲਬਰ ਦੇ ਲਗਭਗ ਵਿਅਰਥ (1987) ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਏਰਹਾਰਡ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਇੰਟਰਵਿਊ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (ਜੌਨ ਵੈਲਵੁੱਡ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ) ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਸਿਖਲਾਈ ਨੇ ਰਵਾਇਤੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਗਿਆਨ-

ਪ੍ਰਾਪਤੀ" ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇੱਕ "ਗਿਆਨ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ" ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਯਾਨੀ, ਇਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਨੂੰ "ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ" ਦੱਸਿਆ ਸੀ। (ਇੰਟਰਵਿਊ ਖੁਦ 1981 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ—ਅੱਧਾ
(ਬ੍ਰੂਅਰ ਦੁਆਰਾ [1975] ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਈਸਟ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਥਿਤ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੇ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਤੋਂ ਦਰਜਨਾਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ।)
ਵਿਲਬਰ, ਪਹਿਲਾਂ, ਦ ਜਰਨਲ ਆਫ਼ ਟ੍ਰਾਂਸਪਰਸਨਲ ਸਾਈਕੋਲੋਜੀ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕਾਂ ਦੇ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਮ ਦਾਸ, ਡਾ. ਹਰ-ਬਰਟ ਵੀ. ਗੁਐਂਥਰ, ਪੀਐਚ.ਡੀ., ਅਤੇ "ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਟ੍ਰਿਪਰ," ਚੋਗਯਾਮ ਟ੍ਰੰਗਪਾ। ਉਸ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਈਕਲ ਮਰਫੀ,
ਜੋ ਫਿਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੰਨਦਾ ਹੈ (1992) ਕਿ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਨੂਮਾਨ ਸਾਧਨਾ ਦੌਰਾਨ ਲੰਬੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।
ਮਰਫੀ "ਆਪਣੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਮੋਹਰੀ ਅਟੁੱਟ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰ" ਹੈ, ਇੱਕ-
ਵਿਲਬਰ ਦੀ ਇੰਟੈਗਰਲ ਨੇਕਡ (2005) ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।
JTP ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਲ ਕਲੇਮੇਂਸ ਵੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਲੂ ਡੌਲਫਿਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੈਟਾਲਾਗ ਵਿੱਚ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ।
ਕੌਣ (ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ) ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੇਪ੍ਰੇਚੌਨਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮੌਜੂਦ, ਫ੍ਰੈਕਟਲ ਵਰਗੇ, "ਸਾਢੇ ਤੀਜੇ ਆਯਾਮ" ਵਿੱਚ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਬੈਸਟ-ਸੈਲਰਸ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਡਾਲਰ ਮੁੱਲ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਅੱਗੇ ਨੋਟ ਕਰੋ: ਕਲਪਨਾਸ਼ੀਲ ਟੈਨਿਸ ਹੈਲੀਵੈੱਲ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਲੇਪ੍ਰੇਚੌਨ ਬਾਰੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਤਾਬ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੀਨ ਹਿਊਸਟਨ, ਜੋ ਕਿ ਹਿਊਮਨਿਸਟਿਕ ਸਾਈਕੋਲੋਜੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਨ, ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਨੇ ਉੱਥੇ ਹੈਲੀਵੈੱਲ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਡੂੰਘੇ ਦਰਸ਼ਕ" ਹੋਣ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਦਿੱਤਾ।
ਹਿਊਸਟਨ (1997) ਨੇ, ਹੋਰ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ, ਵ੍ਹਾਈਟ ਹਾਊਸ ਦੇ ਗੈਰ-ਗੁਰੂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ:
ਆਰਡੀਲ 385 ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਲਗਭਗ ਡੇਢ ਸਾਲ ਤੱਕ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੁਫੀਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ-

ਪਹਿਲੀ ਮਹਿਲਾ ਹਿਲੇਰੀ ਰੋਡਮ ਕਲੀਨ- ਲਈ ਲੈਕਚੁਅਲ ਸਪਾਰਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ
ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਲਈ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਲਿਖ ਰਹੀ ਸੀ।
ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਮਹਿਲਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸੀ
ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਅਭਿਆਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਐਲੇਨੋਰ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ
ਰੂਜ਼ਵੈਲਟ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਸਮਾਜ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਰੰਗੀਨ ਕਾਪੀ ਲਈ ਭੱਜ-ਦੌੜ ਕੀਤੀ। “ਸ-
"ਐਂਸ!" ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੰਨਿਆਂ 'ਤੇ ਚੀਕ ਉੱਠੀ। "ਡੈਣ-
"ਕਲਾ!" ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਉਪਨਾਮ, "ਗੁਰੂ!"
ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਹੀ ਵਿਗਾੜਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕੀਤਾ। ਕਲਿੰਟਨ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਕਰੀਅਰ ਨਾਲ ਤਬਾਹੀ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਰ ਅਖ਼ਬਾਰ ਅਤੇ ਨਿਊਜ਼ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨੇ
ਕਹਾਣੀਆਂ, ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋੜ-ਮਰੋੜ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੱਸਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਕਰੋ।
ਇਸ ਜਨਤਕ ਮਖੌਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਖ ਮਿਲੀ
ਮਨੁੱਖੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਲਈ ਬਿਹਤਰ-
ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਇੰਨੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਘਬਰਾਹਟ ਕਾਰਨ ਲੈਕਚਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।
ਸਾਡੇ ਸਪਾਂਸਰ ਅਤੇ ਖੋਜ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਰਾਤੋ-ਰਾਤ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪਾਇਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-
ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਹਾਸੇ ਲਈ ਖੋਜ-
ਫਲੈਕੀ ਫਰਿੰਜ ਦਾ ਯੋਗ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ....
ਉਹ ਕੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਨ-
ਪੁੱਛਗਿੱਛ?
ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੋ ਮਹਾਨ ਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਡਰ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਵਧਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਡਰ
ਕੌਮ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਕੀਕਤਾਂ।

"ਫਲੈਕੀ ਫਰਿੰਜ ਦਾ ਇੱਕ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ" ... ਮਾਨਵਵਾਦੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪਾਇਨੀਅਰ" ਹੋਣ ਦੇ ਉਲਟ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਦੋਵਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਥਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਹਿਊਸਟਨ ਵੱਲੋਂ ਆਤਮਕਥਾਤਮਕ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਲਬਰਟ ਆਈਨਸਟਾਈਨ ਅਤੇ ਟੇਲ-ਹਾਰਡ ਡੀ ਚਾਰਡਿਨ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਬਚਪਨ ਦੀ ਦੋਸਤੀ, ਅਤੇ ਮਾਰਗਰੇਟ ਮੀਡ ਦੀ ਗੋਦ ਲਈ ਧੀ ਵਜੋਂ ਦਰਜਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। (ਮੀਡ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਜੋਂ ਵੀ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ)
(ਦਿ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਫਾਰ ਮਾਈਂਡ ਰਿਸਰਚ [ਹਿਊਸਟਨ, 1982]।)
ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਸੈਫ਼ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਵਜੋਂ,
[ਜੀਨ] ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਆਪਕ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ- ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਆਂਮਾਰ [ਬਰ-
ma] ਅਤੇ ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ (ਹਿਊਸਟਨ, 2006)। 386 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਹਿਊਸਟਨ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ (1982) ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਸਿਆਣਪ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ: ਮੈਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਹਿ ਕੇ ਸੈਮੀਨਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਘਿਨਾਉਣੇ ਝੂਠ! ਵਿਰੋਧ ਜੋ ਕੁਝ
ਅਜਿਹੇ ਸੁਝਾਅ ਪ੍ਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਮਾਨਸਿਕਤਾ-
"ਤੱਥ" ਅਤੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਟਿਊਰੇਸ਼ਨ।
ਹਿਊਸਟਨ ਦੇ ਪਤੀ, ਰੌਬਰਟ ਮਾਸਟਰਜ਼, ਆਪਣੀ "ਲੇਖਕ ਬਾਰੇ" ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ, "ਆਧੁਨਿਕ ਚੇਤਨਾ ਖੋਜ ਦੇ ਮੋਹਰੀ ਮੋਢੀ", "ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ" ... ਅਤੇ ਸੈਕਸ ਰਿਸਰਚ ਦੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਹਨ। ਗੈਰ-ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ "ਕੰਮ" (ਹਮੇਸ਼ਾ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ) ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਹਿੱਸਾ ਸੇਖਮੇਤ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਿਸਰੀ ਦੇਵੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸ਼ੇਰਨੀ ਦਾ ਸਿਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਸਰੀਰ ਹੈ - ਕੁੰਡਲਨੀ ਊਰਜਾ ਦੇ ਉਭਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੇਤਨਾ ਦੇ "ਪਰਦੇਸੀ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ" ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਸਟਰਜ਼ (1991) ਮਿਸਰੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਜਿਸ ਵਿਸ਼ਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ:
ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਦੇ "ਦੇਵਤੇ" ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ "ਚੜ੍ਹਦੇ" ਹਨ
KHU ["ਪੰਜ ਸਰੀਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੌਥਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੂਖਮ," cf.
[ਆਰਾ], ਜਦੋਂ "ਕਾਲਾ ਜਾਦੂ" ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ
ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਈ ਵਾਰ SAHU ["ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ"] ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਪੰਜ ਸਰੀਰਾਂ ਦਾ] ਤਾਂ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਵੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜਾਦੂਗਰ ਯੂਆਰ- ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਟਾਏਡੋਲਨਜ਼ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਦੇ ਦੇਵਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਬੁਰਾਈ।
ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ, ਮਾਸਟਰਜ਼ ਹਕੀਕਤ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦੇ ਹਨ:
ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਕੱਢਣਾ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ [cf. astral]
ਉਸ ਸਰੀਰ ਦਾ ਦੁੱਗਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਾ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ,
ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਮਾਨਸਿਕ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਭਾਵੇਂ ਇਲਾਜ ਲਈ ਹੋਵੇ, ਮਾਨਸਿਕ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਲਈ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਅੰਦਰ
ਮਾਨਸਿਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬੇਈਮਾਨ ਤਰੀਕਾ।
1972 ਵਿੱਚ, ਜੌਨ ਲੈਨਨ ਨੇ ਮਾਸਟਰਜ਼ ਅਤੇ ਹਿਊਸਟਨ ਦੇ ਮਾਈਂਡ ਗੇਮਜ਼ ਲਈ ਬਲਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:
ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਇਨਕਲਾਬੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ
ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ: ਯੋਕੋ ਓਨੋ ਦਾ ਗ੍ਰੇਪਫਰੂਟ, ਆਰਥਰ ਜਾਨੋਵ ਦਾ ਪ੍ਰਾਈ-ਆਫਟਰ ਦ ਆਰਡੀਅਲ 387

mal Scream, ਅਤੇ ਹੁਣ Mind Games। ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ।
ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਚੇਤਨਾ ਦੀਆਂ ਬਦਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ "ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਢੰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਸਕਰਣ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ "ਸਮੂਹ ਆਤਮਾ" ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਸਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ-ਰੂਪ, ਜਾਂ ਤੁਲਪਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
ਤਾਂ ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰੋਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਿਊਸਟਨ ਇੱਕ ਪੱਧਰੀ, ਘੱਟ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਸੋਚਵਾਨ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ "ਪੇਸ਼ੇ" ਦੇ ਘੱਟ ਰੌਸ਼ਨੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰੋਗੇ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ

ਕੀ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਐਲਫਿਸ਼ ਜੀਵ ਉਹ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਸਲੀ ਹਨ?
ਤੁਸੀਂ ਟ੍ਰਾਂਸਪਰਸਨਲ/ਇੰਟੈਗਰਲ/ਪੈਰਾਸਾਈਕੋ-ਲਾਜੀਕਲ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੇਵਿਡ ਲੇਨ, ਜੌਨ ਹੌਰਗਨ, ਸੂਜ਼ਨ ਬਲੈਕਮੋਰ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ। ਕਿਉਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਗਲਤ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰਾਂਸਪਰਸਨਲ, ਇੰਟੀਗਰਲ ਅਤੇ ਪੈਰਾਸਾਈਕੋਲੋਜੀਕਲ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਸੋਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਅਟੱਲ ਹੈ।
ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੱਕ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣਾ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਛਾਪੂਰਨ ਸੋਚ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਮੇਲ, ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ: ਡਾ. ਰੋਜਰ ਵਾਲਸ਼ ਜੇਟੀਪੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਉਹ ਜਰਨਲ ਆਫ਼ ਕੌਂਸ਼ੀਅਨੈਸ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕਾਂ ਦੇ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਇੰਟੈਗਰਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਪਕ ਮੈਂਬਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਲਬਰ (1995) ਦੇ ਸੈਕਸ, ਈਕੋਲੋਜੀ, ਸਪਿਰਚੁਅਲਟੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਹੇਗਲ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਾਲਸ਼ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤਿਕਥਨੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ:
ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਇਸ ਸਦੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।
ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹਰ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਸਿਧਾਂਤਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ
(ਇੰਟੀਗਰਲਨੇਕਡ, 2004)।
388 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਵਾਲਸ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਰਵਿਨ ਵਿਖੇ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ (ਹੋਰ ਕਈ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ) ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਏ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੂਚਿਤ ਮੁਹਾਰਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਜਿਹੀ ਫੁਰਤੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਲ-ਬਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੋਨਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੋਟੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਯੋਗੀ, ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ, ਜਾਂ "ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਡਾਇਨਾਸੌਰ" ਹਨ।
ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਵੌਘਨ, ਇਤਫਾਕਨ, ਰੋਜਰ ਵਾਲਸ਼ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਦੇ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ ਹਨ - ਅਤੇ ਇਨ-ਟੇਗਰਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਮੈਂਬਰ ਹਨ - ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਸੀ। ਇਕੱਠੇ, ਵਾਲਸ਼ ਅਤੇ ਵੌਘਨ (1988) ਨੇ ਹੈਲਨ ਸ਼ੂਕਮੈਨ ਦੇ "ਏ ਕੋਰਸ ਇਨ ਮਿਰਾਕਲਜ਼" (ACIM) ਤੋਂ ਚੋਣਵੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕੀਤੀ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 1965 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਲਬਰ ਨੇ ਕੋਰਸ ਬਾਰੇ (ਕਲਿਮੋ, 1998 ਵਿੱਚ) ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ: ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਅਲੌਕਿਕ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ-
ਨਜ਼ਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈਲਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪੱਕਾ ਸੀ-
ਉਸ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਰੇ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ [ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜਿਆ]। ਪਰ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਹੈਲਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।
ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਚਿਆ.... ਇਹ ਸਾਰੀ ਸ਼ੁੱਧ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ
ਸ਼ੋਰ ਜੋ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹੈਲਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਦੇਖੋ
ਕਵਿਤਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ-
ਉਸ ਅਤੇ ਕੋਰਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ।
ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ। ਅਤੇ, ਇਹ "ਗੈਰ-ਅੰਤਰ" ਕਿਉਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਜਵਾਬ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਅਲੌਕਿਕਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਗਰਮ ਕਲਪਨਾ ਅਤੇ ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਜਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ 60 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿੱਚ ਹੈਲਨ ਸ਼ੂਚਮੈਨ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦੇ ਬਾਗ-ਦੇਨ-ਕਿਸਮ ਦੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਚਾਰ ਲਿਖਵਾਏ ਸਨ?
ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ACIM ਤੋਂ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ "ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ" ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ ਦੀਆਂ

ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਆਣਾ ਅਤੇ ਸੂਝਵਾਨ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਮਹਾਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਦੀ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੀਆ "ਵਿਦਵਾਨਾਂ" ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੀਅਰ ਸਮੀਖਿਅਕ ਹੈ।
ਉਸੇ ਸੰਕਲਿਤ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ AFTER THE ORDEAL 389 ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿਲਿਸ ਹਰਮਨ ਦੁਆਰਾ "ਸ਼ਾਨਦਾਰ... ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਅਤੇ ਡੂੰਘਾ" ਵਜੋਂ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਨੋਏਟਿਕ ਸਾਇੰਸਿਜ਼। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਾਲਸ਼ ਅਤੇ
ਵੌਘਨ ਦੇ (1993) ਸੰਗ੍ਰਹਿ, ਪਾਥਸ ਬਿਓਂਡ ਈਗੋ, ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਜੌਨ ਈ. ਮੈਕ, ਐਮ.ਡੀ. ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਹਾਰਵਰਡ ਦਾ ਹੁਣ ਦੇਰ ਨਾਲ, ਹਾਸੋਹੀਣਾ
ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਪਰਦੇਸੀ ਅਗਵਾ ਮਾਹਰ (ਕੈਰੋਲ, 2004)। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਸਰਕਲ, ਵਾਲਸ਼ ਦੀ ਕਿਤਾਬ (1999) ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦਾ ਮੁਖਬੰਧ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਜੂਡਿਥ ਸਕਚ ਵਿਟਸਨ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ - ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਫਾਰ ਇਨਰ ਪੀਸ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਏ ਕੋਰਸ ਇਨ ਮਿਰੇਕਲਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ।
ਉਸੇ ਹੀ ਬੇਪ੍ਰੇਰਨਾਦਾਇਕ ਕਿਤਾਬ ਬਾਰੇ, ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਖੇਤਰ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਲੇਵਿਸ ਥਾਮਸ ਜਾਂ ਕਾਰਲ ਸਾਗਨ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਜਰ ਵਾਲਸ਼ ਉਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਗਨ ਸਿਰਫ਼ ਗੰਭੀਰ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਪ੍ਰਸਿੱਧਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ,
ਪਰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ਼ੱਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜੋ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ACIM ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ। ਕੋਈ ਵੀ "ਆਤਮਾ-ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਕਾਰਲ ਸਾਗਨ" ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਤਿੱਖੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ... ਜਿਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਪਰਸਨਲ/ਇੰਟੈਗਰਲ ਫੀਲਡ ਦੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਖਾਸ ਦਾਅਵੇ ਵੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਰੀ ਧੂੜ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਟੋਰ (1996) ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਫਰਾਇਡ ਅਤੇ ਜੰਗ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਪੰਥ ਬਣਾਏ - ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਸਤਿਕਾਰਤ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ:
ਫਰਾਇਡ ਦੇ ਕੱਟੜਵਾਦ ਅਤੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਨੇ
ਐਡਲਰ, ਸਟੇਕਲ ਸਮੇਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦਾ ਵਿਦਾ ਹੋਣਾ,
ਜੰਗ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੈਂਕ ਅਤੇ ਫੇਰੇਂਸੀ, ਮਨੋ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਤੋਂ-
ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਲਹਿਰ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹੇ

ਚੇਲਿਆਂ, ਫਰਾਇਡ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਾ-ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਗਏ
ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ
ਬਿਮਾਰ। ਐਡਲਰ ਨੂੰ ਫਰਾਇਡ ਨੇ ਅਧਰੰਗੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਸਟੇਕਲ ਨੂੰ ਅਣ-
ਸਹਿਣਯੋਗ ਅਤੇ ਜੂਆਂ ਵਾਲਾ; ਜੰਗ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ।
ਫਰਾਇਡ ਦੀ ਮਨੋ-ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ-
ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਲਹਿਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਲੌਕਿਕ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਅਲ- ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ
ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ-
ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੋਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੂਸਰੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ (ਆਰ. ਵੈਬਸਟਰ, 1990)।
390 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਮਾਨਵਵਾਦੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਮੋਹਰੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਰਜਨੀਸ਼ "ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਥੈਰੇਪਿਸਟ" ਸੀ। (ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਗੇਸਟਾਲਟ ਥੈਰੇਪੀ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ, ਫ੍ਰਿਟਜ਼ ਪਰਲਸ ਨੇ [ਐਲ. ਰੌਨ] ਹਬਾਰਡ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕੰਮ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ... ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਡਾਇਨੇਟਿਕ ਕਾਉਂਸਲਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ-
ਸੇਲਿੰਗ” [ਐਟੈਕ, 1990]।) ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅੱਜ ਟ੍ਰਾਂਸਪਰਸਨਲ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਮਦਰਦ ਬੋਧੀਸਤਵ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਸਭ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ।
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਿਚਰਡ ਪ੍ਰਾਈਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 70 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਭਾਰਤ ਆਸ਼ਰਮ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। (ਪ੍ਰਾਈਸ ਮਾਨਵਵਾਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਏਸਾਲੇਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸਹਿ-ਸੰਸਥਾਪਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਜੋ "ਜਿਨਸੀ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ" ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ

ਸੀ।) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਦੂਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਹਿੰਸਾ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖੀ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਹਰ ਬੰਦ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦ ਰੋਗ ਸੰਬੰਧੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸਮਝ ਲਈ।
ਪ੍ਰਾਈਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਅਤੇ ਖੁਦ ਰਾਜਨੀਸ਼ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਰਸਮੀ ਵਿਰੋਧ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ "ਸਮੂਹ ਦੇ ਦਬਾਅ ਨੂੰ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਨ" (ਫਿਟਜ਼ਗੇਰਾਲਡ, 1986) ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੈਲੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਰੇਕ ਆਸ਼ਰਮ ਸੈਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਕਾਤ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਈਸ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਸ਼ਰਮ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦਾ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ "ਅਨੰਦਦਾਇਕ" ਭਾਈਚਾਰਾ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸਲ ਰੋਗ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ।
ਪ੍ਰਾਈਸ ਅਤੇ ਮਰਫੀ ਦਾ ਏਸਾਲੇਨ, ਫਾਈਡਹੋਰਨ ਵਾਂਗ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਭਾਈਚਾਰਾ ਹੈ। ਜਾਂ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ", ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਜਦੋਂ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸਮੂਹਿਕ ਕਾਤਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਤਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ:
ਏਸਾਲੇਨ, ਇਸ ਸਮੇਂ [ਭਾਵ, ਅਗਸਤ 1969], ਹੁਣੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਇੱਕ "ਵਿਕਾਸ ਕੇਂਦਰ" ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ.... ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ [ਚਾਰਲਸ] ਮੈਨ-
ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫ਼ਲਸਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਏਸਾਲੇਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਜਗ੍ਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਇਹ
ਇਹ ਅਣਜਾਣ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਉੱਥੇ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ,
ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋਕ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ
ਉਸਦੀਆਂ ਉੱਥੇ ਫੇਰੀਆਂ....
ਮੈਨਸਨ ਪੌਲ ਵਾਟਕਿੰਸ ਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ... ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਿਗ ਵਿਖੇ ਸੀ
ਸੁਰ ਉਹ "ਏਸਾਲੇਨ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਲਈ ਆਪਣਾ ਗਿਟਾਰ ਵਜਾਇਆ ਸੀ"
ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜੋ ਉੱਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲੋਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ [ਮੁਰ-
"ਫਾਈ? ਪ੍ਰਾਈਸ?], ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ" ... ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਦਿਨ
ਟੇਟ ਦੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ (ਬਗਲੀਓਸੀ ਅਤੇ ਜੈਂਟਰੀ, 1974)।
ਆਰਡੀਲ 391 ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬੀਚ ਬੁਆਏਜ਼ ਨੇ (ਸਤੰਬਰ 1968 ਵਿੱਚ) ਆਪਣੇ 20/20 ਐਲਬਮ ਲਈ ਮੈਨਸਨ ਦੇ ਇੱਕ ਗਾਣੇ, "ਨੇਵਰ ਲਰਨ ਨਾਟ ਟੂ ਲਵ" ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਨਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1968-9 ਵਿੱਚ (ਢੋਲਕ) ਡੈਨਿਸ ਵਿਲਸਨ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਹ

ਡੈਨਿਸ ਖੁਦ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਨਸਨ ਨੂੰ ਰੋਮਨ ਪੋਲਾਂਸਕੀ ਦੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਪਤਨੀ (ਭਾਵ, ਸੈਂਟਰਫੋਲਡ ਸ਼ੈਰਨ ਟੇਟ) ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਇਸ ਅਤੇ ਮਾਈਕ ਲਵ ਦੀ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇਹ ਕਿ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਚੰਗੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ" ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ, ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੈ। (ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1968 ਵਿੱਚ ਬੀਚ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਟੂਰ ਨੂੰ ਅੱਧੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੱਧਾ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ [ਕੈਂਟ, 2001]।)

* * *

[ਜੇਤਸੁਨਮਾ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ] ਅੰਦਰੂਨੀ ਘੇਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ
ਨਵੇਂ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ—ਅਤੇ
ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਣਗੇ
(ਸ਼ੈਰਿਲ, 2000; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।
ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਤਾਬ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਵਿਆਪਕ ਖੁਲਾਸਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਯਾਨੀ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਥਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ "ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ"। ਫਿਰ ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਗੈਰ-ਰਵਾਇਤੀ ਅਤੇ ਰਵਾਇਤੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਗਠਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਫੈਸਲੇ ਲਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਹਰ ਨਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਜੋ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ "ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ" ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਗੁਰੂ-ਰੂਪ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੇਲਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਘੇਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।
ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਖਰੀਦਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਫਲੋਰੀਡਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਸ਼ਰਮ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ... ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ SRF ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸ ਹਮਦਰਦ ਅਤੇ "ਰੱਬ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ" ਸਮਾਜ ਦੇ ਦੂਜੇ, ਹੇਠਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਰਾ ਮਾਤਾ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਨੇ ਵੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਆਦਰਸ਼ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ:
ਕਿਸੇ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸੋਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ

ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ (ਵਾਲਟਰਸ, 2002 ਵਿੱਚ)। 392 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ

ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਥਾਮਸ ਡੋਇਲ (2002) ਨੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ:
ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਠੋਸ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਕਿਸੇ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਆਖਰਕਾਰ ਸੋਚਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਹੈ
ਸੰਗਠਨ।
ਤਾਂ ਫਿਰ, ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਗੈਰ-ਰਵਾਇਤੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਗਠਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ? 'ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਹੈ।'
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜੋ ਸ਼ਰਧਾਲੂ SRF ਅਤੇ ਯੋਗਾਨੰਦ ਤੋਂ ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਕਸਰ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ, ਚਿਨਮਯ, ਜਾਂ "ਗਲੇ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਅਵਤਾਰ" ਮਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਨੰਦਮਈ (ਅੰਮਾਚੀ) ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅੰਮਾ [ਚੀ] ਨੂੰ ਸੰਤ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ-
ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਹੈ
ਮਾਂ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਈਸਾ ਮਸੀਹ, ਬੁੱਧ, ਜਾਂ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ.... ਜਦੋਂ
ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ
ਉਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਸੀ
ਕਿਸੇ ਦੇਵਤੇ ਜਾਂ ਦੇਵੀ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਅਵਤਾਰ (ਕਾਰਨੇਲ,
2001).
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ -
"ਅਮਰ ਅਨੰਦ ਦੀ ਮਾਂ" [ਅਰਥਾਤ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਨੰਦਮਈ]
ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ-
ਹਿੰਦੂ ਪੰਥ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ (ਮੈਕਡੋਨਲਡ, 2003)।
2002 ਵਿੱਚ ਅੰਮਾ ਨੂੰ ਅਹਿੰਸਾ ਲਈ ਗਾਂਧੀ-ਕਿੰਗ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੇਨ ਗੁਡਾਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ
ਉਸਨੂੰ "ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਦਾ ਪਿਆਰ" (ਅੰਮਾਚੀ, 2004 ਵਿੱਚ) ਵਜੋਂ। ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ—ਜਾਂ ਨਹੀਂ—ਤਾਂ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਨੰਦ [ਮਈ] 1983 ਵਿੱਚ ਭੂਮੀਗਤ ਹੋ ਗਏ ਜਦੋਂ ਪੋ-
ਜੂੰਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਲਗਭਗ ਛੱਬੀ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ

ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਸਤ (ਪ੍ਰੇਮਾਨੰਦ, 1994)।
ਸਾਰਾਹ ਮੈਕਡੋਨਲਡ (2003) ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅੰਮਾ-ਚੀ ਨਾਲ ਸਪਸ਼ਟ ਅਨੁਭਵ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੋਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ:
ਧੱਕਾ, ਧੱਕਾ, ਗੋਡੇ-ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਅਤੇ ਸਿਰ-ਝਟਕਾਉਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ-
ਮੇਰੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰੋ।
"ਮੇਰਾ ਮਕਸਦ ਕੀ ਹੈ, ਰੱਬ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ?" ਆਰਡੀਲ 393 ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਫਿਰ, ਨੱਕ ਦੀ ਛੱਲੀ ਦੀ ਚਮਕ, ਕੋਮਲ ਪਕੜ
ਗਰਦਨ ਅਤੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਫੁਸਫੁਸਾਹਟ। ਜਵਾਬ, ਮੇਰਾ ਉਦੇਸ਼
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ: “ਰੂਟੋਂਗਰੂਟੋਂਗਰੂਟੂਂਗਰੂਟੋਂਗਰੂਟੂੰਗਾਰੂ-
"ਟੋਂਗਾ।"
ਮੇਰਾ ਮੋਢਾ ਲਗਭਗ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਕਾਰਨ ਉੱਖੜ ਗਿਆ ਸੀ
ਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਇਹੀ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮਕਸਦ ਹੈ
ਜੜ੍ਹ ਫੜਨ ਲਈ?

* * *

ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ/ਅਧਿਆਪਕ ਪੂਰੇ ਦੇ ਸਿਰਫ "ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ" (ਭਾਵ, 1% ਤੋਂ ਘੱਟ) ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਹੀ "ਹਮਦਰਦ ਮਾਹਰਾਂ" ਵੱਲ, ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ:
ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਧਿਆਪਕ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅੰਨ੍ਹੇਪਣ ਦੇ ਖੇਤਰ ਹਨ ਜੋ ei-
ਅਧਿਆਪਕ ਦੁਆਰਾ ਖੁਆਇਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ....
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਬਹਿਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ-ਅਧਿਆਪਕ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਲਗਭਗ ਅਟੱਲ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਉਹ ਅਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਣਸੁਲਝੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ-ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਰੁਖ਼....

ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹਨ
ਘੱਟ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਖੋਜੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਰੋਕੋ ਤਾਂ ਜੋ ਸਿਰਫ
ਜਿਹੜੇ ਸੱਚੇ ਮਾਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਇੰਨੇ ਗੰਭੀਰ ਹਨ-
ਟੈਰੀ ਇਸਨੂੰ ਖੋਜ ਲਵੇਗਾ (ਕੈਪਲਾਨ, 2002)।
ਪਰ ਕੀ "ਸੱਚੇ ਪੈਗੰਬਰ" ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ (ਜਾਂ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ) ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਪੁਰਸ਼ ਚੇਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਜਿਨਸੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਲਈ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ "ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ" ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ "ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ"? ਕੀ ਡੇਵਿਡ ਬੋਹਮ ਦਾ "ਸੱਚੀ ਮੁਹਾਰਤ" ਲਈ "ਸੱਚੀ ਮੁਹਾਰਤ" ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੀਮਤ ਸੀ? (ਬੋਹਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਬੇਰਹਿਮੀ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ-ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੇ ਨਰਵਸ ਬ੍ਰੇਕਡਾਊਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਸ਼ੌਕ ਥੈਰੇਪੀ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਨਾ ਕਿ "ਵਿਸ਼ਵ ਗੁਰੂ" ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਗਿਆਨ ਲਈ।)
ਵਿਲਬਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੈਪਲਨ "ਡਕੋਇਜ਼" ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ "ਨਾਮ" ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ 95% ਗੁਰੂਆਂ (ਉਸਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ) ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਸਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-394 ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਕੇ ਸੁੱਟਣਾ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ, ਅਰਬਿੰਦੋ, ਮੇਹਰ ਬਾਬਾ, ਤਰੰਗਪਾ, ਮੁਕਤਾਨੰਦਾ, ਮਾਂ ਜਯਾ ਸਤੀ ਭਗਵਤੀ ਅਤੇ ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ ਨੂੰ "ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਰਿਸ਼ੀ" ਮੰਨਦੇ ਹਨ।
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮ ਦਾਸ ਦੇ ਭਗਵਤੀ ਨਾਲ ਅਨੁਭਵ (ਉਸਦੇ "ਜੋਯਾ" ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, "ਕੋਈ ਬਚਣ ਦੀ ਧਾਰਾ" ਦੇ ਨਾਲ) ਕੈਪਲਨ ਨੂੰ ਉਸੇ (2002) ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲੈਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਿਆ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਮਾਂ" (ਕੈਪਲਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ) "ਇੱਕ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਤਿਕਾਰਤ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਹਰੀ" ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਗਵਤੀ ਨੂੰ ਦਾਸ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ, ਬਰਾਬਰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਵਰੇਜ ਮਿਲੀ ਹੈ।
ਉਸਦਾ ਅਤੀਤ, ਕੋਹੇਨ (2001) What Is Enlightenment? ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿੱਚ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਕੈਪਲਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਹੋਰ, ਅਣ-ਨਿਰਧਾਰਤ "ਬੁਰੇ ਸੇਬ" ਹੋ

ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਭੋਲੇ ਭਾਲੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ "ਹਮਦਰਦ ਰਿਸ਼ੀ" ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।
ਅੱਜ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਬੁੱਧੀ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਹੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਜੇਕਰ ਇਹ "ਮਾਹਰ" ਗਲਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ ਜੋ ਟੁੱਟਣ ਦੇ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ।
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੈਪਲਾਨ ਦੀ ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ (2002) ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਟ੍ਰੰਗਪਾ-ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੈਲਵੁੱਡ ਦੁਆਰਾ "ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਆਪਕ, ਸਪਸ਼ਟ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਰਚਨਾ" ਵਜੋਂ ਹਾਈਪਰਬੋਲਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੈਪਲਾਨ ਖੁਦ ਲੀ ਲੋਜ਼ੋਵਿਕ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਰਪਿਤ ਚੇਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦਾ ਆਦਿ ਦਾ ਨਾਲ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਸ਼ਤਾ" ਹੈ, ਅਤੇ ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ ਦਾ ਦੋਸਤ ਹੈ (ਰਾਵਲਿਨਸਨ, 1997)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੋਜ਼ੋਵਿਕ ਦੀ ਖੁਦ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਚੇਲੇ ਦੁਆਰਾ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ:
ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਗਿਆਨਵਾਨ.... ਜਨਤਕ ਇਕੱਠਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ
ਚਾਰ-ਅੱਖਰਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੋ, ਸੈਕਸ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਸੁਧਾਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ-
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਤੁਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ
ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ (ਫਿਊਰਸਟਾਈਨ, 1992 ਵਿੱਚ)।
ਆਪਣੇ ਉੱਘੇ, ਜੇ ਅਣਜਾਣ, ਰੌਕ ਬੈਂਡ ("ਝੂਠੇ, ਦੇਵਤੇ, ਅਤੇ ਬੇਗ-ਗਰ") ਬਾਰੇ, ਲੋਜ਼ੋਵਿਕ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ: "ਐਲਜੀਬੀ ਬੀਟ-ਲੇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇਗਾ" (ਰਾਵਲਿਨਸਨ, 1997)।
ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ"।
ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਲੋਜ਼ੋਵਿਕ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ "ਰੂਪ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ [ਮਾਸਟਰ]" ਹਨ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਵਿਭੂਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਥਿਤ ਭੌਤਿਕੀਕਰਨ ਅਸਲੀ ਹਨ (ਕੈਪਲਾਨ, AFTER THE ORDEAL 395)।

2001)। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਇਹ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹੈ ਕਿ ਕੈਪਲਨ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਕਿ "ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ" ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ "ਡੈਕੋਇਜ਼" ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

* * *

ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੀ "ਗਿਆਨ ਦੇ ਭਰਮ" ਠੀਕ ਹਨ? ਕੁਝ ਲੋਕ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿਣਗੇ:
ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਕਾਨਾਂ ਲੁੱਟਣ ਜਾਂ ਲੁੱਟਣ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਇੱਛਾ ਹੈ
ਹੈਰੋਇਨ ਜਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰਨਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਭਰਮ ਹੈ
ਗਿਆਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਭਰਮ ਹੋਵੇ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਰਦਾ ਬਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ-
ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ (ਜੋਨ ਹੈਲੀਫੈਕਸ, [ਕੈਪਲਾਨ, 2001] ਵਿੱਚ)।
ਪਰ, ਕੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ "ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ" "ਰਿਸ਼ੀ" ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬੈਂਕ ਲੁਟੇਰਿਆਂ, ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਆਦੀ, ਪਤਨੀਆਂ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹਨ? ਕੀ ਉਹ ਬਹਿਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ, ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ (ਭਾਵ, ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ), ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਰਪਿਤ ਪੈਰੋਕਾਰ ਭੁੱਖੇ ਸਨ ਤਾਂ ਦਾਅਵਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਔਸਤ ਬੈਂਕ ਲੁਟੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਨੈਤਿਕ ਸਮਝ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। (ਕਿਸੇ ਚਰਚ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਇੱਕ ਬੇਦਾਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੈੜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।)
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁੱਟਣ ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਮਿੱਲ ਵੈਲੀ ਰਿਕਾਰਡ (ਕੋਲਿਨ, ਆਦਿ, 1985) ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ:
ਇੱਕ ਵਾਰ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੌਲੇ-ਰੱਪੇ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੌਰਾਨ -
ਕਲੀਅਰ ਲੇਕ ਵਿੱਚ ਟਿਊਰੀ, ਚਸ਼ਮਦੀਦਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ [ਆਦੀ ਦਾ] ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ
ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੀਨਾ ਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਦੌਰਾਨ ਜੋਨਸ ਨੇ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਟੁਕੜਾ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ
ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ।
[ਰਜਨੀਸ਼] ਉਹ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਸੀ [ਦੀਕਸ਼ਾ] ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰ ਬੈਠੀ ਸੀ।
ਨਾਲ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਕੁੱਟਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ

(ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ, 1992)।
ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਰਾਮ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਲੱਤ ਮਾਰਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਅੱਗੇ: 396 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਚੋਗਯਾਮ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਪਾ, ਦਸਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਟੀ-
ਬੇਟਨ ਗੁਰੂ, "ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਗੁਆ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ।" ਮਾਰਪਾ ਵੀ ਹੈ ਇੱਕ ਅਵਤਾਰ ਬੁੱਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤਿ- ਦਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪਿਤਾ ਹੈ।
ਬੇਟ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਯੋਗੀ ਮਿਲਾਰੇਪਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਟੀਆ ਸੀ। ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਜਨੂੰਨ, ਪਰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ
ਸ਼ਰਾਬੀ ਲਈ ਵੀ ਇਹੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਦਾ ਹੈ
ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ (ਬਟਰਫੀਲਡ, 1994; ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ)।
ਉਪਰੋਕਤ (ਅਤੇ ਹੈਲੀਫੈਕਸ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ-ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ) ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਸਖ਼ੇ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ: ਵੱਖ-ਵੱਖ "ਸੱਚੇ ਰਿਸ਼ੀ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ LSD, ਮੇਸਕਲੀਨ, ਸਾਈਲੋਸਾਈਬਿਨ, ਨਾਈਟਰਸ ਆਕਸਾਈਡ, ਅਤੇ ਅਫੀਮ ਡੈਰੀਵੇਟਿਵਜ਼ ਪਰਕੋਡਨ ਅਤੇ ਡੇਮੇਰੋਲ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਮਾਈਲ ਨਾਈਟ੍ਰਾਈਟ, ਇੱਕ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ-ਡਾਈਲੇਟਰ ਜੋ "ਉੱਚ" ਜਾਂ ਸੈਕਸ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਾਰਿਜੁਆਨਾ। ਰਜਨੀਸ਼ਪੁਰਮ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਵਜੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁਆਲੁਡਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨਾ। (ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਕੋਡਨ, ਡੇਮੇਰੋਲ, ਕੁਆਲੁਡਸ ਅਤੇ ਨਾਈਟਰਸ ਆਕਸਾਈਡ ਨੂੰ ਹੀ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਫੀਮ ਹੈਰੋਇਨ - ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।) ਅਤੇ ਰੱਬ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਸਕਾਟਿਸ਼ ਕੇਂਦਰ 'ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕੀ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।) ਅਲੰਕਾਰਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ:
ਐਂਡਰਿਊ [ਕੋਹੇਨ] ਬਾਰੇ ਫਰੈੱਡ [ਸਟੈਂਟਨ] ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਟਿੱਪਣੀ ਸੀ,
"ਐਂਡਰਿਊ ਨਸ਼ੇੜੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰੋਇਨ ਦੇਣ ਵਾਂਗ ਹੈ"
(ਟਾਰਲੋ, 1997)।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਫਿਰ "ਸੱਚੇ ਮਾਲਕ" ਹਨ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਨੌਜਵਾਨ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਡੌਰਮਿਟਰੀਆਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗੁਪਤ ਰਸਤੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

(ਕੈਪਲਨ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਤੋਂ ਅਕਸਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਾੜੀ, ਮਾੜੀ ਉਦਾਹਰਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਸਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ
1994 ਵਿੱਚ ਲਿਸ ਹੈਰਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦਾ ਨਿਊਯਾਰਕਰ ਵਿੱਚ ਪਰਦਾਫਾਸ਼।) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਰਗੀਆਂ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਪੀਡੋਫਿਲਿਆ/ਐਫੀਬੋਫਿਲਿਆ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਵਜੋਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ੇਨ ਗੁਰੂ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ "ਬਕਵਾਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟਦੇ" ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੌਤ ਤੱਕ ਵੀ, ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਰਦਾਨਾ, "ਹਉਮੈ-ਮਾਰਨ" ਵਾਲੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਮਨਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਲਾਹੇਵੰਦ" ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਾਰੇ AFTER THE ORDEAL 397 ਦੇ

ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ, "ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਸਾਰੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਹਮਦਰਦੀ ਭਰੇ ਲਾਭ ਲਈ", ਮਹਾਨ ਬੋਧੀਸਤਵ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਬੇਵਫ਼ਾ" ਚੇਲੇ ਲਈ ਹਾਏ ਜਿਸਨੂੰ ਹੋਰ ਸੋਚਣਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ "ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਮੌਕੇ" ਨੂੰ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਮੈਂ ਖੁਦ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਡਿਲਡੋ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਡੌਰਮਿਟਰੀ ਦੇ ਗੁਪਤ ਰਸਤੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਾਂ, ਵੇਸ਼ਵਾ ਘਰ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਾਂ, ਨਾਰਗੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਾਂ ਜਾਂ ਲੇਪ੍ਰੇਚੌਨ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, "ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ" ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਟਾਪੂ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਖਤਰਨਾਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਬਦਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।
ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹੈਲੀਫੈਕਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਗਿਆਨ ਦਾ ਭਰਮ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਕਾਤਲ ਬਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ।" ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੁਸੀਂ ਚਾਰਲਸ ਮੈਨਸਨ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਦੁਨੀਆ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣਾ ਪੂਰਵ-ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰਬੀ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਧਾਰ ਲਿਆ, ਆਪਣੇ ਲਈ "ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ" ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਮੈਨਸਨ... ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਉਰਫ਼ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ," ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ।
1986 ਦੀ ਪੈਰੋਲ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ "ਮੁਹੰਮਦ, ਬੁੱਧ"
(ਏਜੰਸੀ, 1999)।
ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਦਰਦਨਾਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨ ਦਾ ਭਰਮ ਸਭ ਤੋਂ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਭਰਮ ਨਹੀਂ। (ਦੁਬਾਰਾ, ਜਿਮ ਜੋਨਸ ਅਤੇ ਡੇਵਿਡ ਕੋਰੇਸ਼ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਲਈ ਉਹੀ ਮਸੀਹਾਤਮਕ ਸਤਿਕਾਰ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਮੈਨਸਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ "ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ" ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਗਿਆਨ-ਪ੍ਰੇਰਣਾ/ਦੈਵੀਤਾ ਦੇ ਭਰਮ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹਿੰਸਕ ਦੁਖਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਹਰ ਇੱਕ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।) ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਤਿਕਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਭੋਲੇ ਭਾਲੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ, ਗਿਆਨ ਦੇ ਉੱਚਤਮ ਪੱਧਰਾਂ (ਚਾਹੇ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ) ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟੀਚੇ ਨਾਲ "ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਮਾਲਕਾਂ" ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨ।
ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਾਦੂਈ
ਲੇਖਕ ਡੇਬੋਰਾ ਬੋਲੀਵਰ ਬੋਹਮ (1996) ਕਿਓਟੋ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਪਾਨੀ ਜ਼ੈਨ ਮੱਠ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਅਵਾਰਾ ਬਿੱਲੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:
398 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖੋਗੇ?" ਸਾਕੂ-ਸਾਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਜੇ ਮੈਂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਲੱਭੇ ਜਾਣਗੇ-
ਜੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ।
"ਪਰ ਸੋਡੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਉਂਦਾ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਡੰਪਿੰਗ ਗਰਾਊਂਡ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ
ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਹਰ ਅਣਚਾਹੀ ਬਿੱਲੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਤਾ- ਨੂੰ ਪਾੜ ਦੇਣਗੇ-
ਤਾਮੀ [ਤੂੜੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਲਈ ਚਟਾਈਆਂ]। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਝ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਕੋਲ ਅਲ-"ਲਰਜਰੀ।"
“ਪਰ ਉਸ ਸੁੱਖਣਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਸਭ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ

ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਜੀਵ?"
"ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਵਿਹਾਰਕ ਨਹੀਂ," ਸਾਕੂ-ਸਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਚੌੜੇ ਮੋਢੇ ਵਾਲੇ ਮੋਢੇ ਚੁੱਕ ਕੇ।
[B]ਮੁਸਕਰਾਹਟਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤਿੱਬਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਇੱਥੇ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰੇਮ-ਦਿਆਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਮੈਂ ਇੱਕ ਭਿਕਸ਼ੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਕੁੱਟਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਦੂਜਾ
ਕੋਈ ਸਿਗਰਟ ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੋਧੀ ਗ੍ਰੰਥ ਮਾਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਾਸ ਵਾਲਾ ਸੜਕ ਕਿਨਾਰੇ ਕਸਾਈ ਦੇ ਡੱਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਟਕਦੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ
ਮੱਖੀਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੀ ਭਰਮਾਰ....
ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਨੇ ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਤਿੱਬਤੀ ਬੋਧੀ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ
ਮਾਸ, ਪਖੰਡ ਦੀ ਛਾਂ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ (ਮੈਕਡੋਨਲਡ, 2003;
ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ ਹਨ)।

* * *

ਇਹ ਸਭ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਆਗੂਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਗਿਆਨ/ਦੈਵੀਤਾ ਦੇ ਮਸੀਹਾਵਾਦੀ ਭਰਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਗੱਲ ਹੈ:
ਅਡੌਲਫ਼ ਹਿਟਲਰ ਨੂੰ ਪਾਸਵਾਕ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਹੱਸਮਈ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਮਿਲੀ।
1918 ਵਿੱਚ, ਜਰਮਨੀ ਦੀ ਹਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ; ਇਸਨੇ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ-
ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ (ਓਕਸ, 1997)।
ਹਿਟਲਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਭਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਸਤ ਸੀ...
ਇਹ ਯਕੀਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਜਰਮਨੀ ਦਾ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਮਸੀਹਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਮਰਥਕ ਪੋਰਟਰਾਂ ਨੇ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਹਿਟਲਰ ਨੂੰ ਪੈਗੰਬਰ ਕਿਹਾ.... ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ
ਮੇਨ ਕੈਂਫ, ਜੋਸਫ਼ ਗੋਏਬਲਜ਼, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨਾ
ਪ੍ਰਚਾਰ ਮੁਖੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, "ਇਹ ਆਦਮੀ ਕੌਣ ਹੈ? ਅੱਧਾ ਲੋਕ-ਭਗਤ, ਅੱਧਾ
"ਰੱਬ! ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਸੀਹ, ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸੇਂਟ ਜੌਨ?" ਵਧਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਈ-
ਇਸ ਸਮੇਂ ਹਿਟਲਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ "ਚੇਲਿਆਂ" ਦੀ ਗਿਣਤੀ -
"ਕ੍ਰਿਸ਼ਮਈ ਭਾਈਚਾਰਾ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਹਿਟਲਰ ਸੀ
ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੋ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ- ਆਫਟਰ ਦ ਆਰਡੀਅਲ 399

ਲੂਸ਼ਨਜ਼, ਉਹ ਇੱਕ ਮਸੀਹਾਵਾਦੀ ਆਗੂ ਸੀ ਜੋ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ
ਜਰਮਨੀ ਦਾ (ਡੀ. ਵੈਲਚ, 2001)।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਗੁਡਰਿਕ-ਕਲਾਰਕ (1994) ਦੇ ਨਾਜ਼ੀਵਾਦ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ:
ਏਰੀਓਸੋਫਿਸਟ, ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਯੇਨ੍ਨਾ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਸਨ
ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ, ਹੇਲੇਨਾ ਪੈਟਰੋਵਨਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ
ਬਲਾਵਟਸਕੀ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯੁੱਗ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਜਰਮਨ ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ....
ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਏਰੀਓਸੋਫਿਸਟ ਇਸ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ
1930 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਰੀਕਸਫਿਊਹਰਰ-ਐਸਐਸ ਹੇਨਰਿਕ ਹਿਮਲਰ, ਯੋਗਦਾਨ-
ਗ੍ਰੇਟਰ ਜਰਮਨਿਕ ਰੀਚ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ... ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤੀਜੇ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ....
ਰੈਵੇਨਸਕ੍ਰਾਫਟ ਨੇ ਰੁਡੋਲਫ ਸਟੀਨਰ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਇਆ... ਗੁਪਤ ਨਾਜ਼ੀਵਾਦ ਦੇ ਮਿਥਿਹਾਸ ਵੱਲ।
ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਨਾਜ਼ੀ ਕਾਰਨ ਲਈ ਪੂਰਬੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਾਰਥਕਤਾ ਸੀ: ਸਾਵਿਤਰੀ ਦੇਵੀ, ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਜੰਮਪਲ ਨਾਜ਼ੀ-ਹਿੰਦੂ ਪੈਗੰਬਰੀ,
ਹਿਟਲਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੀਵਾਦ ਦੀ ਤੁਲਨਾ
ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਪੰਥ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਨਵੇਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਨਾਲ
ਰਚਨਾ....
[ਉਸਨੂੰ] ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਹਿਟਲਰ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਆਵਾ-
ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਟਾਰ (ਗੁਡਰਿਕ-ਕਲਾਰਕ, 2003)।
ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਨ ਹੋ ਅਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ" - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ "ਮਸੀਹਾ" ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਹਰ "ਧਿਆਨ ਮਾਸਟਰ" ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਲਈ" ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਸੀਮਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਦੂਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਸੁਆਰਥੀ ਲਾਭ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਆਦਮੀ (ਜਾਂ ਔਰਤ) ਵਜੋਂ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਜੇ. ਐੱਚ. ਵਾਨ ਡਲਿੰਗਰ ਨੇ ਇੱਕ ਸਦੀ ਅਤੇ ਪੌਣੇ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਸੀ:

ਸਾਰੀ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ-
ਟੋਰੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਮਰਦਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ, ਖ਼ਤਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹੀ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ
ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ- ous ਮੋਹ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੈ-ਧੋਖਾ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਹੈ,
ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਲਸਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਜਨੂੰਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, 400 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦੇਣਾ

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋਸ਼ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ।
ਇਸੇ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਕਈ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, "ਗੁਰੂ ਖੇਡ", ਭਾਵੇਂ "ਸੱਚੇ ਗੁਰੂਆਂ" (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਰਖ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਰਬਿੰਦੋ, ਜਾਤ-ਚੇਤੰਨ ਰਮਣ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ, ਗੈਰ-ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੇਹਰ ਬਾਬਾ, ਅਤੇ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਯੋਗਾਨੰਦ) ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ ਸ਼ਕਤੀ-ਖੇਡ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲੀ ਖੇਡ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ।
ਉਦੋਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਹਾਂ। ਦਰਅਸਲ, ਦੁੱਗਣਾ:
ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸੱਚੀ ਅਣਦੇਖੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਬੇਵਕੂਫੀ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਮੂਰਖਤਾ।
— ਮਾਰਟਿਨ ਲੂਥਰ ਕਿੰਗ, ਜੂਨੀਅਰ।
ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਖ ਲਿਆ ਹੈ?

* * *

ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ "ਮਹਾਨ ਰਿਸ਼ੀ" ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪੁਰਸ਼ ਹੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਪਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਅਰਬਿੰਦੋ ਦੀ "ਮਾਤਾ", ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਦੀ ਗੁਰੂਮਈ, ਅਤੇ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੀ ਦਯਾ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਤਾਰਾ ਮਾਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਨਾਲ ਹੀ, ਮਾਂ ਜਯਾ ਸਤੀ ਭਗਵਤੀ, ਅੰਮਾਚੀ, ਜੇਤਸੁਨਮਾ, ਅਤੇ ਐਂਡਰਿਊ ਹਾਰਵੇ ਦੀ ਮਾਂ ਮੀਰਾ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਸਲ ਉਮੀਦ, 1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਦੇ ਔਰੋਵਿਲ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਅਰਬਿੰਦੋ ਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਮਾਂ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਮਾਈਨਰ, 1999):
ਉਸਨੂੰ... ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਬਿੰਦੋ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਏ ਸਨ

ਮਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਉਹ
ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਰਬਿੰਦੋ ਅਤੇ ਮਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ
ਇਹਨਾਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉਸਦੇ ਵਰਣਨ ਦਾ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ, ਪਰ-
ਦਸ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਔਰਬਿੰਦੋ ਅਤੇ ਮਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ
ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂਬਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ-
ਕੰਮ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ।
ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਰਹੱਸਵਾਦੀ, ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ, ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਰੂਸੀ-ਅਮਰੀਕੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਆਇਨ ਰੈਂਡ (ਮ੍ਰਿਤਕ 1982), ਵੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਪੰਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਨੁੱਖ-ਉਮਰ ਦੇ ਸਨ। ਉੱਥੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਪੈਰੋਕਾਰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦੇ ਹਨ-ਆਫਟਰ ਦ ਆਰਡੀਅਲ 401

60 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਕਤਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਵਫ਼ਾ (ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਆਹੇ) ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਭਾਰਿਆ ਗਿਆ।
ਘਰੇਲੂ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੈਂਡ (ਸ਼ੇਰਮਰ, 1997)।
ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਘਿਰਿਆ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਥਨ-ਆਈਲ ਬ੍ਰੈਂਡਨ ਸੀ - ਰੈਂਡ ਦਾ "ਬੌਧਿਕ ਵਾਰਸ", ਜਿਸਨੂੰ ਐਟਲਸ ਸ਼ਰੱਗਡ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ। (ਰੈਂਡ ਅਤੇ ਬ੍ਰੈਂਡਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਖੁਦ "ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ" ਸੀ।) ਇਕੱਠੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੈਂਡ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਗ੍ਰਹਿ 'ਤੇ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਬੁੱਧੀਮਾਨ" ਮੰਨਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ।
ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਂਡਨ ਖੁਦ ਇੱਕ ਸੁਆਦੀ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, 80 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ, ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ (1991) ਲਈ। ਬ੍ਰਾਂਡਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਲਬਰ ਦੇ ਇੰਟੈਗਰਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।
ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ (www.nathanielbranden.net) ਤੋਂ:
ਨਥਾਨਿਏਲ ਬ੍ਰੈਂਡਨ ਨਾਮ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ
"ਸਵੈ-ਮਾਣ ਦਾ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ," ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ
ਤੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ। ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰ-
ਮਨੁੱਖੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਦਾ ਸਬੂਤ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ" ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਕੋਈ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।
ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ, ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਹੈ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਛੋਟਾ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਦਵਾਨ "ਮਾੜੇ" ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:
[ਫ੍ਰੀਥਜੋਫ] ਸ਼ੂਓਨ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਕੁਆਰੀ ਮਰਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ, [ਹੋ- ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ] ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਕਿਰਪਾ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਹਰ ਸਮੇਂ ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਾਕਤਵਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਖੁਦ ਇੱਕ ਨੁਸਖਾ ਹੈ- ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹਰਕਤ....
[ਉਸਦੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤਾਂ] ਵਿੱਚ ਸ਼ੂਓਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਰਧ-ਨੰਗੀ ਔਰਤ ਦੇ ਚੱਕਰ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਨੰਗਾਪਨ
ਚੇਲੇ (ਰਾਵਲਿਨਸਨ, 1997)।
ਪੂਰੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ, ਸ਼ੂਓਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਮ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ:
ਉਹ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ...
ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ, ਮੈਂ ਵੱਖਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਸੀ।
ਇੱਕ ਅਣਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੇਪਰ, ਦ ਵੈਨਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਦ ਸ਼ੇਖ [ਲਿਖਤ-
ਦਸ ਉਸਦੀ ਡਾ ਵਰਗੀ ਚੌਥੀ "ਪਤਨੀ" ਦੁਆਰਾ], ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੂਓਨ "ਇੱਕ
ਸਦੀਵੀ ਸਦਗੁਰੂ ਦਾ ਉੱਘੜਵਾਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ... ਇੱਕ 'ਅਵਤਾਰਵਾਦੀ' 402 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਵਰਤਾਰਾ... ਇੱਕ 'ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ' ਸ਼ਖਸੀਅਤ... ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਬੋਧੀ-
ਸਤਵ"; ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ; ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ, ਦਾਊਦ, ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ....
ਇੱਕ ਚੇਲਾ ਜਿਸਨੇ ਸ਼ੂਓਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ
ਪਾਗਲ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਦੂਜੇ ਨੂੰ "ਕੁਦਰਤੀ ਸੂਰ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ
ਕਈ ਹੋਰ (ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸਮੇਤ) ਨੂੰ ਛੇਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
(ਰਾਵਲਿਨਸਨ, 1997)।
ਡਾ. ਸ਼ੂਓਨ, ਸਦੀਵੀ ਦਰਸ਼ਨ ਜਾਂ ਧਰਮਾਂ ਦੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਏਕਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਾਹਰ ਵਜੋਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਵਿਲਬਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, 1982,
1983) ਲਿਖਤਾਂ।

ਜੇਕਰ ਗੁਰੂ-ਡੰਮ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਪੁਰਸ਼/ਔਰਤ ਸੰਖਿਆਤਮਕ ਅੰਤਰ ਅਜੇ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਬੰਗਾਲੀ ਰਹੱਸਵਾਦੀ ਆਨੰਦ ਮੋਈ ਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਜਿਸਨੇ ਖੁਦ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਤਾ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਜਾਂ ਸਿੱਧਾ ਅਵਤਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
1936 ਵਿੱਚ, ਯੋਗਾਨੰਦ (1946) ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ:
ਮੈਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰੱਬ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਮਿਲੇ ਸਨ, ਪਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀ ਉੱਚੀ ਔਰਤ ਸੰਤ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਰਥਰ ਕੋਸਟਲਰ (1960) ਨੇ ਆਨੰਦ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਬਾਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ:
[F]ਅਠਾਈ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਅਣਪਛਾਤੇ ਲਈ
ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਪੇਟ ਨਹੀਂ ਭਰ ਪਾ ਰਹੀ ਸੀ। “ਜਦੋਂ ਵੀ
ਉਸਨੇ ਭੋਜਨ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਉਸਦੀ ਪਕੜ ਢਿੱਲੀ ਪੈ ਗਈ। ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਗਿਆ..."
ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਵੀ ਆਏ ਜਦੋਂ, ਕਿਸੇ ਅਣ-
ਛੂਹਣ ਵਾਲਾ ਚੌਲ ਖਾਂਦਾ, ਜਾਂ ਕੂੜਾ ਖਾਂਦਾ ਕੁੱਤਾ, ਉਹ
ਰੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਓ, "ਮੈਂ ਖਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਖਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।" ਅਜੇ ਵੀ ਹੋਰ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾਣ ਦੇ ਦੌਰੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ...
ਉਹ ਰੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੱਸਣਾ ਕਿਸ 'ਤੇ ਢੁਕਦਾ ਹੈ-
ਦਸ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੱਲੇ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਛੇੜਨਾ ਪਸੰਦ ਸੀ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਬਿੱਲੀ ਵਰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਦਾ ਖੇਡ-
ਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ
[ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜਲੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ] ਬਿਮਾਰ ਸੀ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਨਹੀਂ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ
ਕਈ ਮਹੀਨੇ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਤਲਾਕ ਦੌਰਾਨ-
ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਖਾਣਾ ਨਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ।
ਆਰਡੀਲ 403 ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਫਿਰ ਵੀ ਮਾ ਨੂੰ ਖੁਦ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਣਨ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ
ਯੋਗਾਨੰਦ (1946) ਦੀ ਭਤੀਜੀ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ:

ਇੱਕ ਚੇਲੇ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਆਨੰਦ ਮੋਈ ਮਾਂ ਕੋਲ ਗਈ
ਇੱਕ ਮਰ ਰਹੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਘਰ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ; ਉਸਦਾ ਹੱਥ
ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ-ਧੜਕਣ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ। ਬਿਮਾਰੀ
ਇੱਕਦਮ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ; ਆਦਮੀ ਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੇ ਹੈਰਾਨੀ ਲਈ, ਉਹ ਸੀ
ਖੈਰ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਅਹਿਸਾਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਘਟਨਾ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ:
ਇੱਕ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਅੱਗੇ ਆਈ, ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ, ਅਤੇ ਭੀਖ ਮੰਗੀ
ਆਨੰਦ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰੇਗੀ, ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਰਹੱਦੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਝੜਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਆਨੰਦ ਤਲ਼ਾ ਚਬਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ,
ਉਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਔਰਤ ਨੇ ਚੀਕਣਾ ਅਤੇ ਰੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ- ਹਿਸਟੀਰਿਕਸ। ਆਨੰਦ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਚਲੇ ਜਾਓ", ਉਸਨੂੰ ਹੱਥ ਨਾਲ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ, ਅਜੇ ਵੀ ਰੋਂਦੀ ਹੋਈ,
ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਕੋਏਸਟਲਰ, 1960)।
ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਦਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਸ ਸੁਹਾਵਣੇ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਢੁਕਵੇਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿੱਲਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ "ਰਹੱਸਮਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ" ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।
ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਹੋਰ ਗੌਰ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ SRF ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬੈਠੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਨਾਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਵਾਲੇ ਢਾਂਚੇ, ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਇੱਛਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
ਦਯਾ ਮਾਤਾ ਨੂੰ, ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੈ,
— ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਪਸੰਦੀਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ—“ਪਿਪਸਕੁਏਕਸ”....
ਦਯਾ ਮਾਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਭਰਾ ਆਨੰਦਮੋਏ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ
ਅਤੇ ਮੈਂ, "ਚਲੋ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੀਏ, ਔਰਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ"
(ਵਾਲਟਰਸ, 2002)।
ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਮਹਿਲਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਜਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ "ਹੱਲ ਦੇ ਹਿੱਸੇ" ਵਜੋਂ, ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਸਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਉਸੇ "ਹੱਲ" ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ: 404 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਮੇਰੇ ਥੰਮ੍ਹ"
"ਮੰਦਰ," ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ 'ਤੇ ਦਬਦਬਾ ਬਣਾਇਆ
(ਭਗਵਾਨ "ਆਪਣੇ ਆਪ" ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ)। ਬ੍ਰੌਨ ਨੋਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ
ਰਜਨੀਸ਼ਪੁਰਮ ਵਿੱਚ 80% ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਕੀਤਾ। (ਪਾਮਰ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਾ, 1993)।
ਅਤੇ ਰਜਨੀਸ਼ਪੁਰਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਓਰੇਗਨ ਆਸ਼ਰਮ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਾਲਮੋਨੇਲਾ, ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਬੱਗਿੰਗ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਕਤਲ ਦੀਆਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ।
ਨਿਰਵਿਘਨ, ਮਾਂ ਭਗਵਤੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ:
ਜੇਕਰ ਲੋਕ ਮਹਿਲਾ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ- ਕੁਝ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਗੜਬੜ ਕੀਤੀ ਹੈ (ਵਿੱਚ
ਕੈਪਲਾਨ, 2002)।
ਯਾਦ ਕਰੋ, ਭਗਵਤੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੈ-ਘੋਸ਼ਿਤ "ਦੈਵੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਅਵਤਾਰ" ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਮ ਦਾਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, 70 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ "ਦਾਸ ਅਤੇ ਦਾਸਰ" ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦੀ ਬੰਗਲੀ ਵਾਲੀ "ਜੋਯਾ" ਵਜੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
"ਸਭ ਕੁਝ ਦਾ ਅੰਤ," ਸੱਚਮੁੱਚ।
ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮਦਰ ਟੈਰੇਸਾ ਦਾ ਹਾਲ ਦਿਨ ਦੀ ਕਠੋਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ,
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਰੂਪ ਚੈਟਰਜੀ (2003) ਦੀ ਮਦਰ ਟੈਰੇਸਾ: ਦ ਫਾਈਨਲ ਵਰਡਿਕਟ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ: [ਮਦਰ ਟੈਰੇਸਾ] ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੁੱਖ ਇੱਕ
ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ; ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ-ਉਸ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹਨ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ, ਜੋ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਰੀਪਲੇਅ ਹੈ,
ਉਸਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫੰਡ
ਉਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਤਿ-ਆਧੁਨਿਕ ਇਮਾਰਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ। ਹਸਪਤਾਲ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ; ਅਜਿਹੇ ਸਕੂਲ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਣ-ਗਰੀਬੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ; ਕਲਕੱਤਾ ਦੀਆਂ ਝੁੱਗੀਆਂ-ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੋ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਨਿਹਿਤ ਹਿੱਤ ਹੈ ਗਰੀਬੀ, ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰਤਾ।
ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਧਾਰਮਿਕ ਮੁੱਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੇਰੇਸਾ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਨ:
ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਣ। ਅਕਸਰ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ
ਅਸਲੀਅਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ 405 ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਲੰਬੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੋਬਲ ਵਿੱਚ ਵੀ
ਇਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਭਾਸ਼ਣ....
[ਜਦੋਂ ਗੱਲ ਸਮਾਜਿਕ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਪੋਪ ਵੀ
ਮਦਰ ਟੈਰੇਸਾ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਦਾਰ ਹੈ....
ਪੀਡੋਫਾਈਲ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਮਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਹੋਇਆ
ਆਇਰਿਸ਼ ਪੱਤਰਕਾਰ ਕੈਥੀ ਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ। ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ"
ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰੋ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਹੇ ਹਨ ਭਿਆਨਕ ਪਰਤਾਵੇ।" ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ
ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸੇ: ਕੁਝ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਗਰਭਪਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੇਲ੍ਹ ਖੋਲ੍ਹੋ।
ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ ਹਿਚਨਜ਼ (1995) ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਟੇਰੇਸਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਘੱਟ-ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਲਿਖਿਆ ਸੀ:
[S] ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਕਲਪ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਤਾਂ-
ਗੈਲੀਲੀਓ ਅਤੇ ਇਨਕੁਆਇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਉਹ ਕਰੇਗੀ
ਚਰਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਪੱਖ ਲਿਆ ਹੈ....
"ਉਸਨੇ ਏਡਜ਼ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ
ਇਸਨੂੰ ਰੱਬ ਦਾ ਕੋੜਾ ਕਿਹਾ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਬਦਲਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ-
ਗਲਤ [ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸਮਲਿੰਗੀ ਜਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲ] ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਬਿਊਸ਼ਨ

ਆਚਰਣ।"
ਅਤੇ ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ (2000a) ਨੇ ਹਿਚਨਜ਼ ਦੇ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਦਹਾਕਾ ਬਾਅਦ, ਮਦਰ ਟੈਰੇਸਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਖ਼ਬਰ (ਮੀਡੀਆ) ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ?
ਮਦਰ ਟੈਰੇਸਾ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਸੀ [ਉਸ ਨਾਲੋਂ
ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਡਾਇਨਾ, ਜਿਸਦੀ ਮੌਤ ਉਸੇ ਹਫ਼ਤੇ ਹੋਈ], ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ
ਵਧੇਰੇ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਗਲੈਮਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਉਹ ਘੱਟ ਸੀ
ਕੋਸਮਿਕ ਦਇਆ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ ਨਾਲੋਂ ਵਿਅਕਤੀ - ਨਿਰੰਤਰ,
ਬਹੁਤ ਸਮਰਪਿਤ, ਡਰਾਉਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਰਪਿਤ।
ਵੈਸੇ ਵੀ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕਦਰ ਕੀਤੀ, ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਲਈ
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨ।
ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਵਿਲਬਰ ਦੇ ਕੋਰਸ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਜੋ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਗਿਆਨ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ ਨਾਲ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸੰਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਖੋਜ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨਾਲ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਹੋਵੇ।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ, ਡਾ. ਰੋਜਰ ਵਾਲਸ਼ (1999): 406 ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਦ ਗੁਰੂਸ ਲਈ

ਮਦਰ ਟੈਰੇਸਾ ਅਤੇ ਦਲਾਈ ਨਾਲ ਬਿਤਾਏ ਕੁਝ ਘੰਟੇ
ਲਾਮਾ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ
ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ
ਜੋ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਜਾਗਰਣ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਜਾਂ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, "ਇਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ" ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਚੰਗੇ ਜਨਤਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਯੰਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤਾਂ ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਾਲਮ ਸਮਲਿੰਗੀ ਘਿਣਾਉਣੇਪਣ, ਅਜੀਬ ਜਿਨਸੀ ਲਟਕਾਅ, ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਅਤੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ। (ਮਦਰ ਟੈਰੇਸਾ ਨੇ ਸੇਵਿੰਗਜ਼-ਐਂਡ-ਲੋਨ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚਾਰਲਸ ਕੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੋਲਾ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ। ਉਸਦੀ

ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਕੈਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਕਾਉਂਟੀ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਟਾਰਨੀ ਨੇ ਟੈਰੇਸਾ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ "ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ" ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੂੰ "ਮਹਾਨ ਸੰਤ" ਤੋਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ [ਚੈਟਰਜ, 2003]।) ਖੈਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਬਰੂਕ (1999) ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਵਰਗੀ ਬਕਵਾਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਭਾਗਵਤੀ ਵਰਗੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਵੀ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ, ਉਸਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ "ਝਗੜਾਲੂ ਕੁੱਤੀ" ਅਤੇ "ਵਿਅਰਥ ਮੋਰ" (ਉਸਦੇ ਵਾਕਾਂਸ਼) ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ "ਬਾਹਰ" ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਔਰਤ ਗੁਰੂਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨਤ "ਈਸਾਈ" ਰਵੱਈਆ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ:
ਮੈਂ [ਹਿਲਡਾ ਚਾਰਲਟਨ] ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ... ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਨਿੱਜੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ- ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਨਲ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼
ਮੇਰਾ ਸਟਾਈਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਿੰਗ-ਅਧਾਰਤ "ਸ਼ੱਕ" ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ "ਸ਼ੈਲੀ" ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਚਾਰਲਟਨ ਵਰਗੇ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲੇਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਰਵੱਈਏ - ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਮਰਦ ਈਸਾਈਆਂ ਤੋਂ ਆਉਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਮਕਾਲੀ ਔਰਤ ਯੋਗੀਆਂ ਤੋਂ ਉਲਟ - ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਜਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਆਣੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਐਂਟੀਡੋਟ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਮਾੜੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ/ਜਿਨਸੀ/ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮਰਦ/ਔਰਤ ਜਾਂ ਪਿਤਾ-ਪੁਰਖੀ/ਮਾਤਵ-ਸੱਤਾਵਾਦੀ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੰਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਕਸਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਪਰਤਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਤੇਰਾਂ ਨਾਰੀਵਾਦੀ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ-ਲੈਨਿਨਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ "ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਵਾਲੇ" ਰਾਜਨੀਤਿਕ "ਪੰਥ" ਵਿੱਚ ਜੰਜਾ ਲਾਲਿਚ ਦੇ ਅਨੁਭਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਪਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਲੈਸਬੀਅਨ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ"। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ, ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ, ਸਮਾਨਤਾਵਾਦੀ" ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ:
ਆਰਡੀਲ 407 ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਪੰਜਾਹਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਤ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰ
ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ

ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਰਿਹਾਈ। ਕਈਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
ਕਾਮਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਰ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ
ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ (ਲੈਂਗੋਨ ਵਿੱਚ, 1995).
ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪਿਆਸ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਾ ਵਰਗੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸ ਇੱਛਾਵਾਦੀ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਝੂਠ, ਲਿੰਗਵਾਦ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੇ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ 'ਤੇ ਘੱਟ ਅਧਾਰਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਰਮ ਜਾਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਨਾਲੋਂ? ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ
ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਰਲਟ ਐਲਨ ਦਾ ਮਨਮੋਹਕ (2001) ਲੇਖ, "ਦ ਸਕਾਲਰਜ਼ ਐਂਡ ਦ ਗੌਡਸ" ਪੜ੍ਹੋ: ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਨ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਤੱਤ ਨਹੀਂ [ਦਾ
ਇਸਦਾ ਆਪਣਾ ਮੂਲ] ਸੱਚ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ ਕਿ
ਵਿਕਾ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਧਰਮ ਹੈ, ਜੋ 1950 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ- ਮੇਸੋਨਿਕ ਰਸਮ ਅਤੇ ਦੇਰ-ਨੌਂ ਵਰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ-
ਭੇਦ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰੀ ਪ੍ਰਤੀ 19 ਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਮੋਹ,
ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਕਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੈ।
ਦਰਅਸਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਲਨ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ - ਵਿਕਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ - ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਭਿਅਤਾ, ਕਿਤੇ ਵੀ, ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ, ਪੁਰਾਤੱਤਵ ਦੇਵੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਮਕਾਲੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤੱਤਵ ਵਿਗਿਆਨ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (Cf. ਸਿੰਥੀਆ ਐਲਰ ਦੀ [2003] ਤਾਜ਼ਗੀ ਭਰਪੂਰ ਸੂਝਵਾਨ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਦ ਮਿਥ ਆਫ਼ ਮਾਤਰੀਆਰਕਲ ਪ੍ਰੀਹਿਸਟਰੀ।)
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਮੂਲ ਅਮਰੀਕੀ-ਕੈਨ ਸਮਾਜਾਂ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ, "ਖੰਡਿਤ, ਪੁਰਖ-ਪ੍ਰਧਾਨ, ਯੂਰਪੀਅਨ" ਸਮਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਕਥਿਤ ਉੱਤਮਤਾਵਾਂ ਲਈ:
ਮਾਇਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਲ੍ਹਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸਨ
ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ "ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਮਲ, ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਲੋਕ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ" ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਦਿਆਲੂ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ।" ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਇਆ ਨੇ ਲਿਖਿਆ-
ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਖੁਦਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
ਕੀਤੇ ਗਏ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਤਸਵੀਰ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ। ਪੁਰਾਤੱਤਵ ਵਿਗਿਆਨੀ
ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਸਿਰਾਂ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਮਿਲੇ ਹਨ

ਜਨਤਕ ਇਮਾਰਤਾਂ। ਪੁਰਾਤੱਤਵ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਆਰਥਰ ਡੇਮੇਰੇਸਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ-
ਇਸ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, "ਮਾਇਆ ਇੱਕ ਸੀ"
ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹਿੰਸਕ ਰਾਜ-ਪੱਧਰੀ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ"
(ਜਾਂ, 2003)।
408 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਸਿਆਣੇ ਨਿਰੀਖਣ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਸੰਤ [ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਮਿਥਿਹਾਸ, ਜਾਂ ਇੱਕ 'ਸੁਨਹਿਰੀ ਯੁੱਗ' ਸੱਭਿਆਚਾਰ] ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਦਾ ਹੈ।" ਜਾਂ, ਜੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਚੇਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੁਦ ਰਿਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭਲਾਈ ਲਈ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੰਭਵ ਜਨਤਕ ਚਿਹਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

* * *

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ (ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਹੀਂ) ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ (ਜਾਂ ਉਸਦੇ) ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਚੇਤਨਾ ਅਧਿਐਨ ਦੀਆਂ ਉੱਚ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਜੂਝ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਨ" ਨਾਇਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜੀਵਨ-ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ "ਗਲਤੀਆਂ" ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਵਾਲੇ, ਪਰ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੂਝ ਵਾਲੇ, ਡੇਢ ਦਹਾਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਚੁੱਕੇ ਸਨ:
ਸੰਗਤ ਉੱਤੇ ਪਾਦਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ
ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ-
ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਦਰਜਾ ਲਿਖੋ। ਇੱਕ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਾਦਰੀ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਹ ਦੱਸ ਕੇ ਕਿ
ਔਰਤ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਂ- ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ
ਸੁਚੱਜੀ ਯੋਜਨਾ। ਸੂਝਵਾਨ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਿਤ ਹਨ
ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਦਰੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

[ਅਖੌਤੀ ਧਾਰਮਿਕ] ਪੰਥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਜਾਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ
ਨੇਤਾ ਦੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਈ ਮਹਿਲਾ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਹਨ।
ਗ੍ਰੇਗੈਂਟਸ ਇਸ ਵਰਤਾਰੇ ਦੀਆਂ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ।
(ਰਟਰ, 1989)।
ਰਟਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ:
ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ [ਸੰਬੰਧਿਤ] ਮੁੱਦਾ-
ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੀ ਬਾਰੰਬਾਰਤਾ ਕਾਰਨ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ-cy, ਜਿਸਨੂੰ [ਉੱਚ ਆਵਿਰਤੀ] ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ [ਇਟਾਲਿਕ ਜੋੜਿਆ] ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਦੀ ਰਵਾਇਤੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ- ਬਿਡਨ ਜ਼ੋਨ [ਜਿੱਥੇ ਜਿਨਸੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ] 'ਤੇ
ਕਾਲਜ ਕੈਂਪਸ। ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਾਮਲ ਔਰਤਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਬਾਲਗ ਹਨ
ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ....
ਆਰਡੀਲ 409 ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਇਹ ਸਾਰੇ ਤਰਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ- ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੈਥੋਲਿਕ ਹਕੀਕਤਾਂ। ਸਮਾਜਿਕ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ
ਅਧਿਆਪਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ। ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ
ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਨਿਰੰਤਰ ਡੀ- ਦੀ ਅੰਤਰੀਵ ਹਕੀਕਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ-
ਲੰਬਿਤ ਮੁੱਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਕਾਲਜ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨੇ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੀਤੀਆਂ ਬਣਾਉਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ
ਫੈਕਲਟੀ-ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇੜਤਾ ਜੋ ਅਸਮਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈਂਦੀ ਹੈ
ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

ਸਿੰਗਰ ਐਂਡ ਲਾਲਿਚ (1996) ਕ੍ਰੇਜ਼ੀ ਥੈਰੇਪੀਜ਼ ਦਾ ਅਧਿਆਇ 7 ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਗੇ ਹੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ:
ਕਿਸੇ ਥੈਰੇਪਿਸਟ ਜਾਂ ਸਲਾਹਕਾਰ [ਜਾਂ ਗੁਰੂ] ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਸ ਨਾਲ ਗਾਹਕ [ਜਾਂ ਚੇਲੇ] ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ... ਤਾਂ ਇਹ ਨਵੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਗੁਰੂ, ਪਿਤਾਵਾਂ ਵਾਂਗ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ-
ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲੰਬਿਤ। ਕੁਆਰੇਪਣ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ
ਧੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਸਵੈ-ਮੁੱਲ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ
ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਲਿੰਗਕਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਸਮਾਨ ਹੈ-
ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਨੈਤਿਕ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਵੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪਿਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਤਾਕਤ ਲਈ ਸੈਕਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤਾਂ (ਜਾਂ ਮਰਦਾਂ) ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ-
ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਉਹ
ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਡੂੰਘੇ ਜ਼ਖ਼ਮ (ਕ੍ਰੈਮਰ ਅਤੇ ਅਲਸਟੈਡ, 1993)।
ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾਵਾਦੀ, ਪਰਛਾਵਾਂ- ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਸਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦੇ ਨਾਇਕ, ਇੱਕ ਸੁਆਦ-ਅਨੁਭਵੀ ਡਰੁਕਪਾ ਕੁੰਲੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ: "ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਮ ਪਸੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁੰਟੀ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਖੁਸ਼ ਰਹੀਏ!") ਇਹ, ਸਗੋਂ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਅਸਲ ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਪਯੋਗ ਹਨ, ਜੋ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ - ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਸੈਕਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ - ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ

ਪਿਉਰਿਟਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ। ਇਹ ਅੱਜ ਸਾਰੇ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ
(ਲਿਊ ਰਿਚਮੰਡ, [ਡਾਊਨਿੰਗ, 2001] ਵਿੱਚ)। 410 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਚਮੰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਤਾਂਤਰਿਕ ਦੀਖਿਆ ਜੌਨ ਬਲੋ-ਫੇਲਡ (1970) ਨੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਬਚਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ:
[A] ਉੱਨਤ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਆਚਰਣ ਦੇ ਆਮ [ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸਮਾਜਿਕ] ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਮਝਣਾ-
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਸਮਝ ਕੇ ਘਸੀਟਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸ ਦਵੈਤਵਾਦ ਨਾਲ ਮੁਰਦਾ ਹੋਵੋ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਕਲੇ ਹਨ....
ਘਟੀਆ ਲੋਕ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮਿਆਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹੋ-
ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੱਚੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ। ਪਖੰਡੀ ਹੋਣਗੇ
ਦੇ ਹਰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬੁਰਾਈ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ
ਮਨੁੱਖ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਔਖਾ ਹੈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਓ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਉੱਚੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸੱਚ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਹਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਆਲੋਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
ਪਰ, ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੇ ਕਦੇ ਸੱਚਮੁੱਚ "ਉੱਚੇ ਇਰਾਦਿਆਂ" ਤੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਕੀ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਖੰਡ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਸ਼ੁੱਧ" ਆਲੋਚਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ?
ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੱਚੀ ਕੁਆਰੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਇੱਕ ਭਰਮਾਏ ਹੋਏ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ, ਉਪਾਸਨੀ ਬਾਬਾ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਜਾਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਹੋਵੇ। (ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਨਾਲ ਸੌਂ ਰਹੀਆਂ ਨੌਜਵਾਨ ਕੁੜੀਆਂ ਲਈ ਵੀ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ" ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇ ਉਸਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ, ਤਾਂ ਸੰਭਾਵਤ ਨਤੀਜਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂਦੇ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਲੁਕੀ ਹੋਈ?)
ਉਹੀ ਬਾਬਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ "ਇਸ ਯੁੱਗ ਦੇ ਅਵਤਾਰ" ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੋਜੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਵਤਾਰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ "ਘਿਣਾਉਣਾ" ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਿਸਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਬਲੋਫੈਲਡ ਨੇ ਕਦੇ

ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ "ਰਵਾਇਤੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ" ਸਮਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਰੂ-ਆਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ" ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਸਪੱਸ਼ਟ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੱਸਣ ਲਈ: "ਸਖ਼ਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ" ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੂਹ ਜੋ ਆਪਣੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੱਛਮੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤਮੰਦ ਇਜਾਜ਼ਤ (ਇੱਥੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਬਾਲਗਾਂ ਵਿੱਚ) ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਅਕਸ਼ਾਂਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਬੇਰੋਕ ਸਮਾਜ ਬਣਾਏਗਾ ਜੋ ਇਸਦੇ "ਰਾਜੇ" ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ "ਆਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਜਿਕਤਾ ਦੀ ਘਾਟ" 411

"ਪਾਗਲ ਬੁੱਧੀ" ਅਭਿਆਸੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਲਈ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ" ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:
ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ [ਕੁਝ] ਪਾਗਲ-ਸਿਆਣਪ ਵਾਲੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ
ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ... ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ
ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਆਪਨ ਕਾਰਜ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਗੁਆਉਣਾ-
(ਕੈਪਲਾਨ, 2002)।
ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ (cf. ਸਵਾਮੀ ਰਾਮ) ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਯਾਨੀ, ਰਾਮ ਦਾਸ (Caplan, 2002 ਵਿੱਚ) ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ "ਨਿਰਦੋਸ਼" ਗੁਰੂ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਬਦਚਲਣੀ (ਸ਼ਰਾਬ, ਨਸ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਸੈਕਸ ਵਿੱਚ) ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਉੱਚੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ - cf. ਦਾਸ ਦਾ ਆਪਣਾ "ਸੱਤ-ਚੰਦ-ਸਾਲਾ ਜੌਕ," ਨੀਮ ਕਰੋਲੀ ਬਾਬਾ - ਪਰ ਕੋਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਫਿਰ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ "ਪਾਗਲ ਬੁੱਧੀ" ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ "ਗੁਰੂ-ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਡਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ "ਦਾ ਸ਼ੀਟ ਮਾਰਦਾ ਦਾ ਫੈਨ" ਹੋਵੇ!

ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਗੁਰੂ-ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਜਾਂ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਤੋਂ ਅਣਚਾਹੇ ਧਿਆਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ (ਭਾਵ, "ਪੁਰਾਣੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਨੈੱਟਵਰਕ" ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ), ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਲਾਸ/ਸੁਪਰ-ਵਾਈਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਡੀਨ ਕੋਲ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਦਿ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਲਤ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ-ਆਕਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਜੋ ਵੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ "ਨਹੀਂ" ਕਹਿਣ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਟੁੱਟਣ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ "ਵਜ੍ਰ ਨਰਕ" ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਅਵਤਾਰਾਂ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਭਟਕਣਾ" ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ "ਬਰਬਾਦ" ਕਰਦੇ ਹੋ।
ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ, ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ (ਜਾਂ ਉਸ) ਨਾਲ ਸੌਣਾ ਇੱਕ "ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਜਨਾ" ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਕਲਾਸਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ 412 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ

ਗੁਰੂ-ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬੋਲਣ ਵਾਲੀ "ਰੱਬ ਦੀ ਆਵਾਜ਼", ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਦੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਸੰਤੁਲਨ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।
ਪਿਤਾ-ਰੂਪ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ (ਜਾਂ ਉਸਦੇ) ਚੇਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੈਕਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਜਾਂ ਬਾਲ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਸਥਿਤੀ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ "ਪੁਰਾਣੀ-ਤਾਨਾਸ਼ੀ" ਵਿਸ਼ਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜਾਂ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਸੰਦਰਭਾਂ

ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ। ਨਾ ਹੀ ਉਸੇ (ਕਥਿਤ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ) ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਲਈ "ਮੂਰਖ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ" ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਛੁਪ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਤ "ਗਰਦਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਤੱਕ ਮਰੇ" ਹੋਣ।
ਉਤਸ਼ਾਹਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਯੋਗਾ ਅਧਿਆਪਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਕੋਡ
ਆਚਰਣ (ਲਾਸਟਰ, 1995) ਨੇ ਇੱਕ ਦਹਾਕਾ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਘੱਟੋ- ਘੱਟ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਪੂਰਣ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ "ਦੈਵੀ, ਅਚੱਲ" ਗੁਰੂਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ। ਉੱਥੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ "ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪ ਅਨੈਤਿਕ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।" ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ:
ਅਸੀਂ ਜਨਤਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ... ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਜੋ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੋਣ,
ਵਿਲੱਖਣ ਜਾਂ ਵਿਲੱਖਣ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ- ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ਤਾ, ਅਤਿਕਥਨੀ ਜਾਂ ਸਤਹੀਤਾ ਰਾਹੀਂ।
ਕੋਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਕਸਰ "ਇੱਕੋ-ਜਿਹਾ" ਅਤੇ "ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ,"
ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਨ ਅਵਤਾਰ" ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਓਨੀ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ - ਭਾਵ, ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਢਲੇ, ਆਮ ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੇ "ਅਨਜਾਣ, ਮਾਮੂਲੀ ਨਾਸ਼ਵਾਨ" ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਕੋਲ ਹੈ। ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਘੁੰਮਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਕੂੜਾ-ਕਰਕਟ ("ਅਤੇ ਦੇਵੀ") ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗਾ।

* * *

ਇੱਕ [ਅਖੌਤੀ] ਪੰਥ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਂਗ ਹੈ
ਇੱਕ ਪਿਆਰਾ। ਸੋਗ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ।
ਉਲਝਣ, ਨੁਕਸਾਨ, ਦੋਸ਼, ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਭਾਵਨਾ, ਗੁੱਸਾ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਘਾਟ ਪੈਦਾ ਹੋਈ (ਬੇਲੀ ਅਤੇ
ਬੇਲੀ, 2003)।
AFTER THE ORDEAL 413 ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਲਈ

ਕਿਸੇ ਵੀ "ਮਹਾਨ ਰਿਸ਼ੀ" ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਥਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਖੇਡਾਂ ਅਤੇ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਵਰਣਨ, ਮੈਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ:
• ਮਾਈਕਲ ਡਾਊਨਿੰਗ (2001), ਜੁੱਤੇ ਬਾਹਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ—ਸੈਨ
ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕੋ ਜ਼ੈਨ ਸੈਂਟਰ, ਰਿਚਰਡ ਬੇਕਰ (ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਸਿਰਫ਼ ਤੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਪੜ੍ਹਨ ਯੋਗ ਹੈ)
• ਸਟੀਫਨ ਬਟਰਫੀਲਡ (1994), ਦ ਡਬਲ ਮਿਰਰ—ਚੋਗਯਾਮ
ਟ੍ਰੰਗਪਾ
• ਪੀਟਰ ਮਾਰਿਨ (1995), "ਆਤਮਿਕ ਆਗਿਆਕਾਰੀ," ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ
ਇਸ ਦੀਆਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ—ਚੋਗਯਾਮ ਟ੍ਰੰਗਪਾ
• ਸੱਤਿਆ ਭਾਰਤੀ ਫਰੈਂਕਲਿਨ (1992), ਦ ਪ੍ਰੋਮਿਸ ਆਫ਼ ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼— ਰਜਨੀਸ਼
• ਹਿਊ ਮਿਲਨੇ (1986), ਭਗਵਾਨ: ਦ ਗੌਡ ਦੈਟ ਫੇਲ੍ਹ—ਰਾਜ-
ਸਾਹ
• ਕੇਟ ਸਟ੍ਰੈਲੀ (1987), ਦ ਅਲਟੀਮੇਟ ਗੇਮ—ਰਜਨੀਸ਼
• ਆਂਡਰੇ ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ (2003), ਐਨਲਾਈਟਨਮੈਂਟ ਬਲੂਜ਼— ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ
• ਲੂਨਾ ਟਾਰਲੋ (1997), ਦ ਮਦਰ ਆਫ਼ ਗੌਡ—ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ
• ਮਾਰਥਾ ਸ਼ੈਰਿਲ (2000), ਦ ਬੁੱਧਾ ਫਰਾਮ ਬਰੁਕਲਿਨ—
ਜੇਤਸੁਨਮਾ
• ਬਾਰਬਰਾ ਅਤੇ ਬੈਟੀ ਅੰਡਰਵੁੱਡ (1979), ਹੋਸਟੇਜ ਟੂ ਹੈਵਨ—
ਮੂਨੀਜ਼
• ਡੇਬੋਰਾਹ ਲੇਟਨ (1998), ਸੇਡਕਟਿਵ ਪੋਇਜ਼ਨ—ਜਿਮ ਜੋਨਸ
• ਜੌਨ ਹਬਨਰ ਅਤੇ ਲਿੰਡਸੇ ਗ੍ਰੂਸਨ (1990), ਬਾਂਦਰ ਔਨ ਏ
ਸਟਿਕ—ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਤਲ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ, ਪਤਨੀਆਂ ਨਾਲ ਕੁੱਟਮਾਰ, ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਪੋਕਾ-ਲਿਪਟਿਕ "ਪੰਥ" ਵਜੋਂ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਚਣ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਵਿਕਲਪਿਕ ਧਰਮ" ਵਜੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ "ਵੱਖਰਾ" ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।
"ਜੀਓ ਅਤੇ ਜੀਣ ਦਿਓ," ਹੈ ਨਾ?

ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ:
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਗਭਗ ਦਸ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ [ਭਾਵ, ਲਗਭਗ 1982] [ਕਥਿਤ] ਪੰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ 414 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਸਨ

[ਅਖੌਤੀ] ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਦਰਅਸਲ, ਮੰਚ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ "ਸਿਵਲ ਆਜ਼ਾਦੀਵਾਦੀ" ਮਾਹਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ, ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਗਠਿਤ ਸਮੂਹ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਸੋਧ ਦੀ ਅਟੱਲਤਾ ਅਤੇ ਅਖੌਤੀ ਨਵੇਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜੀਵਨਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ। ਧਾਰਮਿਕ ਲਹਿਰਾਂ (ਹਰਬਰਟ ਰੋਜ਼ਡੇਲ, [ਲੈਂਗੋਨ ਵਿੱਚ,
1995])
• ਐਮੀ ਵਾਲੇਸ (2003), ਜਾਦੂਗਰ ਦਾ ਅਪ੍ਰੈਂਟਿਸ—ਕਾਰਲੋਸ ਕਾਸਟਾ-
ਨੇਡਾ, ਇੱਕ ਹੋਰ "ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ", ਜੋ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਖਦਾਈ-ਬਰਾਬਰ ਮੂਰਖ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਵੇਖੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਰੁਡ ਬੁਆਏ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਵਾਲੇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਭਾਈਚਾਰੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜੋ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਝੂਠਾਂ ਅਤੇ ਅਣ-ਬੋਲੇ, ਸਖ਼ਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ "ਕੁਸ਼ਲ ਸਾਧਨਾਂ" 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਡੀ ਉਦਾਸ ਪ੍ਰਜਾਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ। ਨਾ ਹੀ ਕਾਸਟਨੇਡਾ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਲਿਖਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਯਾਕੀ ਜਾਦੂਗਰ ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀਆਂ:
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਾਜ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਮਾਰਸੇਲੋ ਟਰੂਜ਼ੀ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਾਸਟਨੇਡਾ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪਿਲਟਡਾਊਨ ਮੈਨ (ਗਾਰਡਨਰ, 1999) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸਨ।
ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਆਸ਼ਰਮ/ਮੱਠ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਅਸਲ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿੰਨੀ ਘੱਟ "ਬੁਰਾਈ" ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੇ ਹੱਥ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪਰਕ ਦੇ ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਿੰਦੂ ਮਿਲਣਗੇ - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੂਨੀਜ਼ ਨਾਲ ਅੰਡਰਵੁੱਡ ਦੇ ਦਿਨ, ਅਤੇ ਜੋਨਸਟਾਊਨ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਤੰਗ ਭੱਜਣ ਦੀ ਲੇਟਨ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪ ਕਹਾਣੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ "ਡਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ" ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਜਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ

ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।
"ਕੁਸ਼ਲ ਸਾਧਨਾਂ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਅੰਦਰਲਾ ਪਾਗਲਪਨ, ਅਤੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਡਰਾਉਣੀ ਭੀੜ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਤਰਨਾ, ਸ਼ੈਰਿਲ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਡਰਾਉਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਟੈਕਸਟ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਧਿਆਇ ਸ਼ੈਰਿਲ 'ਤੇ ਔਨਲਾਈਨ ਉਪਲਬਧ ਹਨ।
(2000a)। "ਮਹਾਨ ਅਸੀਸ" ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ "ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਦਇਆ" ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਅਕਸਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਆਨਵਾਨ/ਬਿਮਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। (ਆਫਟਰ ਦ ਆਰਡੀਅਲ 415 ਲਈ)

ਹਕੀਕਤ ਅਤੇ ਹਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ, ਉਸ ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ-
(ਮੈਕੇਂਜੀ ਦੀ [1995] ਰੀ-ਬੌਰਨ ਇਨ ਦ ਵੈਸਟ ਵਿੱਚ ਜੇਟਸਨਮਾ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੋਜ਼। ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹੀ ਡੀਮਿਥੋਲੋਜੀਜ਼ਿੰਗ ਨੂੰ ਮੈਕੇਂਜੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਦੂਜੇ ਟੁਲਕੁਸ 'ਤੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰੋ।) ਉਹ "ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਦਇਆ" ਦੁਬਾਰਾ, ਇੱਕ ਟੁਲਕੁ ਤੋਂ ਆਈ ਜਿਸਦੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 80 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਵਿਲਬਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੇਨੋਰ ਰਿੰਪੋਚੇ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਚੇਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਸ਼ਨ-ਅਨੁਵਾਦ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਕਥਿਤ ਹਿੰਸਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਬੇਤੁਕੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਕਰਮ ਬਾਰੇ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਰਛੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਲਕੁਸ ਦਾ ਘਰਾਂ, ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੁਲਾਂ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਦਰਤੀ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਹਾਸੋਹੀਣੀਆਂ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਸਹੁੰ ਦੇ ਇਕਬਾਲ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਘਿਣਾਉਣੀ, ਕੈਥੋਲਿਕ ਵਰਗੀ ਜ਼ਿੱਦ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਕਬਾਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਟੁੱਟਣ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਅਸੰਭਵ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਯਾਨੀ, ਉਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ "ਅਣਗਿਣਤ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਜੀਵਾਂ ਲਈ" ਹੋਰ ਦੁੱਖ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉੱਪਰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਪੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਚੱਲੋ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਵਾਪਸ ਨਾ

ਜਾਓ, ਭਾਵੇਂ ਭਾਈਚਾਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ। (ਕੋਰੋਲ-ਲੈਰੀ: ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ "ਅਲਵਿਦਾ" ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡਣਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਘੱਟ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।) ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਕਵਾਸ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਵਿਗੜ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਸਿਆ ਸਿਰਫ਼ "ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਟੈਸਟ" ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਗੁਰੂ ਖੁਦ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਸਮਰਪਿਤ ਚੇਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥਪੂਰਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਠਹਿਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਬਾਕੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੇਕਿਆ ਜਾਣਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ। ਜਾਂ, ਬਹੁਤ ਮਾੜੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਨਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ (ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ) ਆਪਣੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕੀਮਤ ਹੈ।
ਦਰਅਸਲ, ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਜਿਸ ਇਲਾਜ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ-
ਔਸਤ "ਦੈਵੀ ਗੁਰੂ" ਵਜੋਂ: ਐਂਡਰਿਊ ਹਾਰਵੇ (2000) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਮਾਂ ਮੀਰਾ ਨੂੰ "ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਵਤਾਰ" ਐਲਾਨਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੋੜ-ਵਿਛੋੜਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ 416 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਕੇ ਸੁੱਟਣਾ

(ਬਲੈਕਰ, 1996)। ਫਿਰ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:
ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ, ਬੇਰਹਿਮ, ਅਤੇ ਸੂਝਵਾਨ ਸਿਸਟਮ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਾਬਕਾ "ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤਾਂ" ਦਾ ਸਮੂਹ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਮਨਾਮ ਪੱਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ,
ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ, ਭਿਆਨਕ ਟੈਲੀਫੋਨ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ- ਏਰਿਕ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਦੌਰੇ ਅਤੇ
ਮੇਰਾ ਕੰਮ, ਮੈਨੂੰ ਸੈਨ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਕੱਢਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ
ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕੋ, ਬੇਰਹਿਮ ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਬਦਨਾਮੀ - ਕੰਪਨੀ-
ਅਸਲ ਵਿੱਚ, [ਅਖੌਤੀ] ਪੰਥ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਿਸ਼ਰਣ, ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤੀਕਰਨ-
ਕਤਲ, ਅਤੇ ਤਬਾਹੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼....
ਮੈਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਬਕਾ- ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ-
ਇਸ ਜਾਂ ਉਸ "ਮਾਲਕ" ਦੇ ਲੋਕ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰਦੇ ਹਨ।

ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੈਂਬਰ (ਮਿਲਨੇ [1986]; ਫਰੈਂਕਲਿਨ [1992])
ਅਤੇ ਮੁਕਤਾਨੰਦ (ਹੈਰਿਸ, 1994) ਦੇ ਆਸ਼ਰਮਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਹੋਰ ਦੇ ਨਾਮ ਲੈਣ ਲਈ, ਨੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਡਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਂ ਜਯਾ ਸਤੀ ਭਗਵਤੀ (ਜੋਯਾ) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਂ ਮੀਰਾ ਵਿਰੁੱਧ ਐਂਡਰਿਊ ਹਾਰਵੇ ਦੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਸਮਲਿੰਗੀ ਪ੍ਰਤੀ ਡਰ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ "ਗੁਲਾਬੀ" ਮੰਨਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਅਤੇ ਰਜਨੀਸ਼ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ ਹੈ
ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਲਾਘਾ (ਬੋਸਟੌਕ, 1998)। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਮ ਦਾਸ ਨੂੰ "ਮਾਫ਼" ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ "ਲੜਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਤੂਰਾ" ਸੀ, "ਹਾਥੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ" ਦੀ ਪਰੇਡ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ - 70 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਣ ਲਈ।
ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, www.kashiashram.com ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਉਸਦੇ ਜਨਤਕ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "ਨਿਰਸਵਾਰਥ, ਹਮਦਰਦ" ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।
ਆਦਿ ਦਾ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਕਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਕਥਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੇਰਵੇ ਜਵੇਲ 'ਤੇ ਔਨਲਾਈਨ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। (1999)। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸਾਰ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ThisTruth (2001) 'ਤੇ ਔਨਲਾਈਨ ਮਿਲਿਆ।
ਵੇਕਫੀਲਡ (1991) ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵੀ ਵੇਖੋ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਰਾਉਣੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਮੌਤ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਤੋਂ ਬਾਅਦ-ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਪਲੱਸ, ਵੇਕਫੀਲਡ (1996) ਦਾ ਅਧਿਆਇ 9, ਅਤੇ
ਮਲਕੋ (1970) ਦਾ ਉਪਸੰਹਾਰ, ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ।
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੈਪਲਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ 2001 ਵਿੱਚ, ਅਜੇ ਵੀ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਸੀ:
ਕਦੇ-ਕਦੇ ਜਿਮ ਜੋਨਸ, ਚਾਰਲਸ ਮੈਨਸਨ, ਜਾਂ ਮਾਰ-
ਕੀ ਐਪਲਵਾਈਟ (ਸਵਰਗ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ) ਜੋ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ-
ਅਸਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ ਖ਼ਤਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਉਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਆਮ 417 ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਰੁਖ਼ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ-

ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕ, ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਪਲਬਧ ਸਖ਼ਤ ਡੇਟਾ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਨਵੇ ਅਤੇ ਸੀਗਲਮੈਨ ਨੇ 1982 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਠਤਾਲੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਬਕਾ "ਪੰਥ" ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ:
ਸਰੀਰਕ ਸਜ਼ਾ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਲਗਭਗ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ-
ਪੰਜ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁੱਟਮਾਰ, ਭੁੱਖਮਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ-
ਸਰੀਰਕ ਬੰਧਨ, ਠੰਡੇ ਮੀਂਹ ਅਤੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਅਤੇ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ
ਘੰਟਿਆਂ ਬੱਧੀ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਅਤੇ ਘਟੀਆ ਮਿਹਨਤ।
ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕੋਨਵੇਅ ਅਤੇ ਸੀਗਲਮੈਨ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਰਫ ਕਥਿਤ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਸਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਭਗ 20% ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਸਿਹਤ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਜੂਝ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਰ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 14% ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਸੰਗਠਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਭਰਮਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਭਰਮ) ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਹਰ ਪੰਜ ਸਾਬਕਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਵੈ-ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸਨ - ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਜੋ ਔਸਤਨ ਸੋਲਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ।
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਪੰਥ ਰਸਮ" ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਮੂਹ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਦਰਪੇਸ਼ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਯਾਨੀ, (ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ) ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਦੇ "ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ"।

* * *

"ਇੱਕ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਜਿਸਨੂੰ ਘਿਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ" ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਸੰਸਾਰ-ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਤੀਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਤੱਕ ਵੀ ਫੈਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਗਠਨਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਣਸੁਖਾਵੇਂ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇਰ ਨਾਲ "ਪੰਥ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ-
"ਕੋਲੋਜੀ" ਮਾਹਰ ਮਾਰਗਰੇਟ ਸਿੰਗਰ (2003) ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਔਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੱਭਿਆ:

ਜਦੋਂ ਤੋਂ [Cults in Our Midst] ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਐਡੀਸ਼ਨ ਆਇਆ ਹੈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ-ਸਾਡੇ [ਅਖੌਤੀ] ਪੰਥਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਰਾਤ ਦੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਮੇਰਾ ਘਰ, ਅਕਸਰ ਧਮਕੀ ਭਰਿਆ 418 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ

ਮੇਰੇ ਮੇਲਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟਸ, ਫਿਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਜਿਵੇਂ
ਹੈਲੋਵੀਨ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਬੱਚੇ....
ਇਸ ਬਚਕਾਨਾ ਪੱਧਰ ਦੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ-
ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ... ਜੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਡਰਾਉਣ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕੰਮ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ
ਮੇਰੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਅਤੇ ਕਲੀਨਿਕਲ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ-
ਵਿੱਚ [ਕਥਿਤ] ਪੰਥਾਂ ਦੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ
ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ [ਅਖੌਤੀ] ਪੰਥਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ-[ਕਥਿਤ] ਪੰਥਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪੀੜਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਰਸਤਾ।
ਸਟੀਵਨ ਹਸਨ (2000) ਨੇ ਆਪਣੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਅਨੁਭਵ ਦੱਸੇ:
ਜਦੋਂ ਕੰਬੈਟਿੰਗ ਕਲਟ ਮਾਈਂਡ ਕੰਟਰੋਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ
1988 ਵਿੱਚ, ਮੈਂ [ਅਖੌਤੀ] ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਿਸ਼ਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਗਿਆ
ਪੰਥ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੁਹਿੰਮਾਂ। [ਕਥਿਤ] ਪੰਥ ਦੇ ਆਗੂ ਹਨ-
ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਬਾਰੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ
ਮੈਂ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਵੀ। ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਮ੍ਰਿਤਕ" ਹੈ
"ਏਜੰਟ ਪੈਕ" ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ। ਇਸ ਫੋਲਡਰ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਡੀ- ਹੈ।
ਮੇਰੇ ਕਿਰਦਾਰ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ—ਮੈਨੂੰ "ਨਿਰਪੱਖ" ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ। ਅਣਗਿਣਤ ਵਾਰ, ਮੈਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਮਿਲੀ ਹੈ [ਕਥਿਤ] ਪੰਥ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਧਮਕੀਆਂ। ਕਈ ਸਮੂਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਮੂਨੀਜ਼, ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਏਜੰਟ ਹਾਂ।
ਪਿਛਲੇ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ, [ਡੇਵਿਡ] ਲੇਨ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਲੇਖ
[ਕਥਿਤ] ਚੋਰੀ, ਝੂਠ, ਅਸੰਗਤੀਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ
ਕਈ ਨਵੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਲਹਿਰਾਂ ਦੇ ਘੁਟਾਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ

ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੁੱਸਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਵੱਖ-ਵੱਖ [ਅਲ-
ਲੱਤਾਂ ਵਾਲੇ] ਪੰਥਾਂ ਨੇ [ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਨੁਸਾਰ] ਮੌਤ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ
ਉਸਦੇ ਪਿੰਜਰਾਂ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ, ਉਸਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ-
ਉਸਨੂੰ ਤੰਗ ਕੀਤਾ, ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ...
"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਚਿੱਠੀਆਂ ਭੇਜੀਆਂ ਕਿ ਮੈਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ"
ਜ਼ੋਰ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਮੁੱਢ ਤੋਂ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ"
[ਲੇਨ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ] (ਬੇਲਾਮੀ, 1995)।
ਥੀਓਸੋਫਿਸਟਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਆਸਾਨ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਨੇਕ ਇਰਾਦਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਡਾਰਕ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ (ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ, 1995)।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, SRF ਲਈ ਇਹ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ "ਡਾਰਕ ਆਫਟਰ ਦ ਆਰਡੀਅਲ 419" ਵਾਂਗ ਨਾ ਸਮਝੇ।

ਤਾਕਤਾਂ,” ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਦਾ ਇੱਕ ਭਰਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੰਦ - ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ।
ਗਾਇਕਾ ਨੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਅਸਲ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼-ਸਾਥੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਲੋਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਨੁਕਸਾਨ, ਉਦਾਸੀ, ਇਕੱਲਤਾ ਜਾਂ ਅਸੁਰੱਖਿਆ, ਆਦਿ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਅਰਥ ਦੀ ਭਾਲ" ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸ "ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਿੱਥ" ਨੂੰ ਜੀਇਆ ਹੈ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਰੋਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਿੰਗਰ ਦੇ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਨਿੰਦਾ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਬਟਰਫੀਲਡ, ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ, ਮਿਲਨੇ, ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਜਾਂ ਸਟ੍ਰੈਲੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ-ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜੋ ਸਿੰਗਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੰਗਠਨਾਂ (ਮੁੜ: ਟ੍ਰੰਗਪਾ, ਕੋਹੇਨ ਅਤੇ ਰਜਨੀਸ਼) ਵੱਲੋਂ "ਸਰਗਰਮ, ਸੂਝਵਾਨ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ" ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਵੇ। ਗੁਰਜੀਏਫ ਸੋਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਉਪਨਾਮ ਸੰਸਥਾਨ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ
ਕਦੇ ਵੀ ਭਰਤੀ ਨਾ ਕਰੋ” (ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ, 1995)।

ਇਹੀ ਗੱਲ ਆਦਿ ਦਾ ਸਮੂਹ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਗੈਰ-ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਸਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ: “[ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਭਾਈਚਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਸਰਗਰਮ ਭਰਤੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
"ਦਾ ਫ੍ਰੀ ਜੌਨ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ" (ਲੋਵ, 1996)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੀਪਲਜ਼ ਟੈਂਪਲ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲੇਟਨ ਦੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋਨਸ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦ ਚਾਪਲੂਸੀ ਵਾਲਾ ਧਿਆਨ/ਦਬਾਅ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਅੰਡਰਵੁੱਡ (1979) ਅਤੇ ਹਸਨ (1990) ਨੇ ਮੂਨੀਜ਼ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਸਿੰਗਰ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਗੈਰ-ਰਵਾਇਤੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਭਰਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਂਪਸ ਫੋਕਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਖੇਤਰ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ:
ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਕਸਰ ਭਰਤੀ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਸਮੂਹਾਂ ਲਈ (ਸਮਿਥ, 2004)।
ਕਾਲਜ ਕੈਂਪਸ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ [al-] ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਰਤੀ ਕੇਂਦਰ ਹਨ।
leged] ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਪੰਥ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਹਰ ਕਾਲਜ ਕੈਂਪਸ
ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਹੈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ....
ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ - ਬਰਕਲੇ ਵਿਖੇ,
ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਸੌ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਮਿਕ
ਕੈਂਪਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ 30,000 ਤੋਂ ਭਰਤੀ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ-ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕੈਂਪਸ (ਰੁਡਿਨ ਵਿੱਚ, 1996)।
420 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

1980 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸਰਵੇਖਣ ਵਿੱਚ-ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਖਾੜੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰੇਤ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ
54% ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ [ਅਖੌਤੀ] ਪੰਥ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ
ਅਤੇ 40% ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਰੌਸ,
2002 ਬੀ)।
ਦਰਅਸਲ, ਇੱਕ ਸਰਵੇਖਣ (ਸਿੰਗਰ, 2003) ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 43% ਸਾਬਕਾ "ਪੰਥ" ਮੈਂਬਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ (ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ) ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, 38% ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਕੂਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਕੁਝ... ਨਿਰੀਖਕ ਰਿਚਰਡ ਡੇਲਗਾਡੋ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਨ-[ਅਖੌਤੀ] ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਜਨਤਕ ਸਿੱਖਿਆ ਮੁਹਿੰਮ....
ਡਾ. ਲੈਸਟਰ ਰੋਸੇਨਥਲ... ਨੌਵੀਂ, ਦਸਵੀਂ ਅਤੇ ਗਿਆਰਵੀਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ
ਗ੍ਰੇਡਰਾਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕੋਰਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ [ਅਖੌਤੀ] ਪੰਥ ਭਰਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਰੁਡਿਨ ਅਤੇ ਰੁਡਿਨ,
1980).
ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀ ਅਤਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਾਜਬ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:
ਖੋਜ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਸੰਘੀ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ-
[ਅਖੌਤੀ] ਮਨ ਨਿਯੰਤਰਣ ਪੀੜਤਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ (ਹਸਨ, 1990)।
ਸਰਕਾਰ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਹਿੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ-
[ਅਖੌਤੀ] ਪੰਥਾਂ ਦੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਗਰੂਕਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ, ਸੀਟ ਬੈਲਟ, ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਕੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਲਈ (ਹਸਨ, 2000)। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਰਿਚਰਡ ਡੇਲਗਾਡੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ
[ਕਥਿਤ] ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਸੋਧ ਦਾ ਪਾਠ-
ਸੰਵਿਧਾਨ - ਜੋ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਵਰਜਦਾ ਹੈ - ਨਾ ਕਿ ਅੰਦਰ
ਸਿਰਫ਼ ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ। ਉਹ ਕੁਝ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ
[ਅਖੌਤੀ] ਪੰਥ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮ ਰਾਜ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ-
ਏਰੀ (ਰੁਡਿਨ ਅਤੇ ਰੁਡਿਨ, 1980)।
ਅਮਰੀਕੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਸੋਧ
ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅਯੋਗ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ
ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸੀਮਿਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਉਹਨਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ
ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਦਾ (ਕੌਨਵੇ ਅਤੇ ਸੀਗਲਮੈਨ, 1982)।
ਆਰਡੀਲ 421 ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਸਾਧਨ "ਸੱਚੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ" ਨੂੰ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਭਰਤੀ-ਅਧਾਰਤ ਗੈਰ-ਰਵਾਇਤੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਕ

ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਲੰਬੇ ਘੰਟੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਦੀ "ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ" ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਛੱਡਣਾ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦਮਨਕਾਰੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣਾ", "ਆਫ਼ਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ", ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਬੁਰਾ ਚੇਲਾ" - ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜੋ "ਗਰਮੀ ਨਹੀਂ ਸਹਿ ਸਕਦਾ" ਹੋਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈਣਾ।

* * *

ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਿਡਨ ਵੈਲੀ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਸੰਪਰਕ ਉਸ ਭਿਕਸ਼ੂ (ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਕ੍ਰਮ ਤੋਂ) ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸੰਗਠਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ,
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਸਲ (1999) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ।
ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ?
"ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਸੱਚਮੁੱਚ ਗਲਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦਖਲ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਦਖਲ ਦਿੰਦੇ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ, ਗੁਰੂ ਸ਼ਾਇਦ ਸਿਰਫ਼ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ 'ਤੇ ਹੱਸ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਦਲਣ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।" ਜਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸ਼ਬਦ।
ਓਏ ਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ "ਸਿਆਣਪ" ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ "ਦਇਆ" ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਰੂ-ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਉਤਰਨ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਾਂ "ਜਿਵੇਂ-ਉੱਠੇ, ਸਰਬ-ਗਿਆਨੀ" ਮਾਸਟਰਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਪੀਡੋ-ਫਿਲਿਆ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਨੈਤਿਕਤਾ, ਤੀਬਰ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਰੋਕਣ ਲਈ "ਕਦਮ" ਚੁੱਕਿਆ? ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਵੇਦੀ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਸੋਡੋਮਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਦੇ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ? ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਗੁਰੂ- ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੋਵੇਗੀ? ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, "ਸਭ ਕੁਝ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ," ਤਾਂ "ਝੁਕ ਜਾਓ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ"?
ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਹਿਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜ਼ਿਆਦਾ- [ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ] ਨਸ਼ੀਲਾ ਪਦਾਰਥ ਸਭ ਤੋਂ ਦੂਰ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ

ਮੇਰਾ ਮਨ....
ਮੈਂ ਹਰ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ। ਇੱਕੋ ਇੱਕ
ਮੈਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਪਤ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਨ.... ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ, 1992)। 422 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

[ਰਜਨੀਸ਼ ਦਾ] ਚੇਲਾ ਬਣਨ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਹਰ-
ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਉਹ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਜਾਂ ਰਹੱਸਮਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸੀ
ਕਰਨਾ। ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਗਲਤ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਜਾਂ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ-
ਸ਼ਾਹ, ਇਹ ਤੇਰਾ ਦੂਰ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਾਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੀ; ਇਹ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਕੰਪਾਸਿੰਗ ਵਿਜ਼ਨ (ਫਿਟਜ਼ਗੇਰਾਲਡ, 1986)।
ਇਹ ਰਵੱਈਆ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਰਜਨੀਸ਼ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਅਨੋਖਾ ਜਾਂ ਰੋਗ ਸੰਬੰਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰ-ਆਧੁਨਿਕ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ, ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ।
ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ "ਰੱਬੀ ਪਿਆਰਾ, ਸਰਬ-ਵਿਆਪੀ" ਗੁਰੂ-ਸਰੂਪ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਸਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਭਲੇ ਲਈ? ਇਹ ਗੱਲ ਲੀਸਾ ਮੈਕਫਰਸਨ ਨੂੰ ਦੱਸੋ।
ਓਹ, ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ: ਉਹ ਮਰ ਗਈ ਹੈ।

* * *

ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਨ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ "ਝੂਠੇ ਗੁਰੂ" ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਗਿਆਨਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਇੰਨਾ ਮਾੜਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਨਾ ਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਸਿਰਫ਼ "ਭੋਲੇ ਪੱਛਮੀ" ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪੂਰਬ" ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਗਲਤ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ "ਸੱਚਾ ਗੁਰੂ" ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੌਣ ਕਦੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ, ਤਰੰਗਪਾ, ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਜਾਂ ਯੋਗਾਨੰਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ? ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਨ! ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੀ
ਕੁਝ ਸ਼ੱਕੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ-

ਅਖੌਤੀ ਸਵਾਮੀਆਂ, ਗੁਰੂਆਂ, "ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਾਲੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ" ਦਾ ਟੇਬਲ ਪਲੇਗ
"ਟੇਅਰਸ," ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ, "ਭਗਵਾਨ" [sic] ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਵਰਗੇ
ਵਾਰ (ਓਲਡਮੀਡੋ, 2004)।
ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 1984 ਦੇ ਸੂਝਵਾਨ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਲੇਖਕ, ਜਾਰਜ ਓਰਵੈਲ (1980) ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ:
ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ।
ਮਾਸੂਮ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਚਿੱਤਰ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦਰਸ਼ਨ ਅਸਲ ਸਨ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾਯੋਗ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਸਲ ਡਿਗਰੀ ਉਹਨਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਹੈ। (ਇਹ AFTER THE ORDEAL 423 ਹੈ)

ਨਹੀਂ।) ਨਾ ਹੀ ਸਾਡੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨਾਲ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਢਿੱਲ-ਮੱਠ ਸਿਰਫ਼ "ਹਉਮੈ-ਨਾਸ਼ ਦੇ ਡਰ" ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤੀ "ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਗਲਤਫਹਿਮੀ" ਵਿੱਚ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ "ਸੰਪੂਰਨ ਪਿਤਾ/ਮਾਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਰਕ/ਤਬਾਦਲਾ", ਜਾਂ "ਮਨੁੱਖੀ ਅਪੂਰਣਤਾਵਾਂ ਲਈ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ" ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। (ਦੁਬਾਰਾ, ਜ਼ਿੰਬਾਰਡੋ ਦੇ ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁੱਦਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸ਼ਰਮਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹੈ।)
ਨਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ (ਪੂਰਵ-ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਂ ਅੰਤਰ-ਵਿਅਕਤੀਗਤ) "ਪੰਥ" ਵਜੋਂ ਮਨੋਨੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਚਿੰਤਾਜਨਕ/ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਸ਼ਬਦ "ਦਿਮਾਗੀ ਧੋਣਾ" ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ" ਗੁਰੂ-ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ "ਸਮੱਸਿਆ ਵਾਲੇ" ਵਾਤਾਵਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤੇ ਲੱਭੇਗਾ। ਇਸਦੇ ਲਈ, ਡੀ-ਨਾਈਸ ਵਿਨ ਦਾ [2000] ਦ ਮੈਨੀਪੁਲੇਟਡ ਮਾਈਂਡ ਅਤੇ ਲੇਨ ਓਕਸ ਦਾ [1997] ਪੈਗੰਬਰੀ ਕਰਿਸ਼ਮਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਨ।)

ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹਨਾਂ "ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ" ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਣ ਵਾਲਾ ਮੂਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ:
ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸਿਹਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋਗੇ?

* * *

"ਤੁਹਾਡਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਇੱਕ ਗਿਆਨਵਾਨ ਗੁਰੂ ਹੈ? ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੋ, ਦੋਸਤ।" ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ। ਟਰੁੰਗਪਾ। ਮੁਕਤਾਨੰਦ । ਸਵਾਮੀ ਰਾਮ ਗੁਰੁਮਾਈ । ਚਿਨਮਯ । ਜੇਤਸੁਨਮਾ। ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ। ਵਰਨਰ ਏਰਹਾਰਡ.
"ਤੁਹਾਡਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਅਵਤਾਰ ਹੈ? ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ।"
ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ। ਸਿਵਾਨੰਦ। ਅਰਬਿੰਦੋ। ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ। ਬਾਬਾ ਜੀ। ਲਹਿਰੀ ਮਹਾਸ਼ਯ। ਸ਼੍ਰੀ ਯੁਕਤੇਸ਼ਵਰ। ਯੋਗਾਨੰਦ. ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪਤਨੀ। ਅਰਬਿੰਦੋ ਦੀ ਮਾਂ। ਆਨੰਦ ਮੋਈ ਮਾ. ਮਾਂ ਮੀਰਾ। ਮਾ ਜਯਾ ਸਤੀ ਭਗਵਤੀ। ਐਲ. ਰੌਨ ਹਬਾਰਡ।
"ਤੁਹਾਡਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਅਵਤਾਰ (ਮਸੀਹਾ, ਗੁਰੂ, ਆਦਿ) ਹੈ? ਓਏ, ਮੇਰਾ ਵੀ ਹੈ!" ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਜਿੱਡੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ। ਮੇਹਰ ਬਾਬਾ। ਯੋਗੀ ਭਜਨ. ਸੱਤਿਆ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ। ਅਵਤਾਰ। ਰਜਨੀਸ਼। ਕਾਰਲੋਸ ਕਾਸਟਨੇਡਾ. ਸਨ ਮਯੂੰਗ ਚੰਦਰਮਾ ਡੇਵਿਡ ਕੋਰੇਸ਼. ਜਿਮ ਜੋਨਸ. ਚਾਰਲਸ ਮਾਨਸਨ.
ਜੀਸਸ ਕਰਾਇਸਟ.
"ਅਧਿਆਪਕ, ਸ਼ਮੁਰੂ।"

ਅਧਿਆਇ XXX

ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਓ
ਬਿਹਤਰ

ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਝੂਠਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਸੱਚ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ।
— ਫਰਾਂਕੋਇਸ ਮੌਰੀਏਕ, ਮਾਲਟਾਵਰਨੇ

ਫਿਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਿੱਥੇ ਛੱਡਦਾ ਹੈ?
ਪਹਿਲਾਂ, ਯੋਗੀ ਭਜਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਅਨੁਯਾਈ ਨੇ ਉਸ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਭਾਈਚਾਰਕ ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ:
ਯਕੀਨਨ ਉਹ ਸਾਰੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਧੋਣ ਵਾਲੇ ਘੰਟੇ ਜਾਪ ਅਤੇ
ਧਿਆਨ ਮੇਰਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਦਾ ਇਸ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਟੀਵੀ ਦੇਖਣਾ (ਕੇ. ਖਾਲਸਾ, 1994)।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਸ਼ਰਮ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀ ਭੋਜਨ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਰਵੱਟੇ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਲੇਖਕ, ਇੱਕ ਲਈ, ਵੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀ ਹੈ। (ਦੇਖੋ
www.newveg.av.org, www.vegdining.com, www.foodrevolution.org, www.veg.ca, ਲੇਨ [1993] ਅਤੇ ਜੌਨ ਰੌਬਿਨਸ [1987] ਡਾਈਟ ਫਾਰ ਏ ਨਿਊ
424
ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਓ 425

ਅਮਰੀਕਾ।) ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀ (ਬਿਨਾਂ ਅੰਡੇ ਜਾਂ ਡੇਅਰੀ) ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀ ਰੌਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਗੀਤ ਜਗਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਵੀਰ ਸਿਤਾਰੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ: ਮਿਕ ਜੈਗਰ, ਡੇਵਿਡ ਬੋਵੀ, ਪੀਟਰ ਗੈਬਰੀਅਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਿਨੇਡ "ਦਿ ਐਂਟੀ-ਪੋਪ" ਓ'ਕੋਨਰ, ਕੇਟ "ਵੁੱਦਰਿੰਗ ਹਾਈਟਸ" ਬੁਸ਼, ਐਲਵਿਸ ਕੋਸਟੇਲੋ, ਬੌਬ ਡਾਇਲਨ, ਬੌਬ ਮਾਰਲੇ, ਡੌਨ "ਅਮੈਰੀਕਨ ਪਾਈ"

ਮੈਕਲੀਨ, ਨੈਟਲੀ ਮੇਰ-ਚੈਂਟ, ਸਟੀਵੀ ਨਿੱਕਸ ਅਤੇ ਸਾਰਾਹ ਮੈਕਲਾਚਲਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟੌਮ ਸਕੋਲਜ਼ - 4.8 GPA M.I.T. ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ, ਬੋਸਟਨ ਸਮੂਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮਾਸਟਰਮਾਈਂਡ ਗਿਟਾਰਿਸਟ/ਗੀਤ-ਲੇਖਕ - "ਗਿਟਾਰ ਗੌਡ" ਜੈੱਫ ਬੇਕ, ਟੌਮ ਪੇਟ-ਟਾਈ, ਓਜ਼ੀ ਓਸਬੋਰਨ, ਪਾਲ ਮੈਕਕਾਰਟਨੀ, ਜਾਰਜ ਹੈਰੀਸਨ... ਰਿੰਗੋ... ਅਤੇ, ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੀਟ ਲੋਫ।
ਕੋਈ ਵੀ "ਮਿਹਨਤੀ ਚੇਲੇ [ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਢੁਕਵੇਂ] ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀ ਭੋਜਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ" ਜਾਂ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਪੰਥ-ਵਰਗੀ" ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ "ਅਜੀਬਤਾ" ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗਾਂ ਨਾਲ ਅਸਲ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਾਕੀ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਪੂਰਾ ਖੁਲਾਸਾ: ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਟੀਵੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।)
ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਰਵਾਇਤੀ ਧਰਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਅੰਤਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ: [ਉਹ] ਭਾਈਚਾਰਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਐਨ- ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ।
[ਕੋਹੇਨ] ਨੂੰ ਇਸ ਆਧੁਨਿਕ, ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖਿੱਚਿਆ-
ਇਹ ਮਹਾਨ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਹੈ
ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ([ਕੋਹੇਨ, 1992] ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਸੱਚ ਸੀ, ਕੋਹੇਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਭੁੱਲਣਯੋਗ ਭੂਮਿਕਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਭਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਅਣਗਿਣਤ, ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੁਰੂ-ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਣ ਵਿੱਚ। ਪਰ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ, ਪੁਰਾਣੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ:
ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸਾਹਿਤ
ਹੋਂਦ ਮੁਢਲੇ ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨਤਾਵਾਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਥੋਰੀਟੇਰੀਅਨ ਸ਼ਬਦ (ਰੌਬਿਨਸ ਅਤੇ ਐਂਥਨੀ, 1982)।
ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, ਐਂਥਨੀ ਅਤੇ ਰੌਬਿਨਸ ਇਸਨੂੰ ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ "ਦੇਵ-ਪੁਰਸ਼ਾਂ" ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੋਕ-ਟੋਕ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ.... 426 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦੇਣਾ

* * *

ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਜਾਂ ਵੱਧ ਚੇਲਿਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ "ਇੱਕ ਸੱਚਾ/ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਗੁਰੂ" ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ ਯਿਸੂ, ਰਜਨੀਸ਼ ਜਾਂ ਦਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੈ, ਆਦਿ। ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੰਗਠਨ ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਜਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਏਕੀਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰੋ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰੋ, ਆਦਿ ਦਾ ਚੇਲਾ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਉਸਦੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ "ਸੰਪੂਰਨਤਾ" ਅਤੇ ਮੁਕਤੀਦਾਇਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਯੋਗਾਨੰਦ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਈਸਾਈ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਜਾਂ, ਐਲ. ਰੌਨ ਹਬਾਰਡ ਦੀਆਂ ਜ਼ੈਨੂ ਅਤੇ ਟੀਗੀਐਕ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪਤਨ ਨਾਲ ਕਰੋ। ਹਰੇਕ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, (ਇਮ)ਪ੍ਰਮਾਣਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣਨ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਇੱਕ ਨਬੀ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਕਿਵੇਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ "ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ", ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਬੇਤੁਕੀਤਾ ਦੀ ਸਿਖਰ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਅਜੀਬਤਾ" ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਪਰੇ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅੱਜ ਵੀ ਕੋਸ਼ਰ ਭੋਜਨ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼-
ਕੋਕ® ਦਾ ਅਸਲੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਾਸਓਵਰ ਲਈ ਵੀ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ (ਅਲਟਰ, 2004)।
ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ "ਦਿਮਾਗੀ ਧੋਣ" ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ, ਜੋ ਦਿਨ ਦੀ ਠੰਡੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਚਨਬੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਲੈਣਾ ਹੁਣ ਕੋਈ ਘੱਟ ਅਜੀਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ "ਮਾਪੇ" ਵਜੋਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਅਜੀਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ, ਰੋਕੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਪਿਆਰ-ਬੰਬਬਾਰੀ, ਨੀਂਦ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਹੋਰ "ਮਨ ਨਿਯੰਤਰਣ" ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ

ਪਾਸੇ, ਪਹਿਲਾ "ਵਾਜਬ" ਭਰਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਸਾਡੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ "ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ 'ਬ੍ਰੇਨਵਾਸ਼' ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੈ," ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਅੱਖ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ 427

ਸਭ ਤੋਂ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਨਾ-ਮਾਲ" ਅਤੇ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ" ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਾਫ਼ੀ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਤੁਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਹੂਦੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੋ
ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਿਸ਼ੀ, ਕਿ ਮਸੀਹਾ ਅਜੇ ਆਉਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ (cf. ਰਿਚ,
2001)। ਪਰ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕੋਰੀਆ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ? ਤੁਸੀਂ "ਝੂਠੇ" ਮਸੀਹਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ "ਸੱਚੇ" ਮਸੀਹਿਆਂ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? (ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ: ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ "ਅਸਲੀ" ਮਸੀਹਾ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਉਹ "ਝੂਠੇ" ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦਾਅਵੇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਟੋਸਟ ਹੈ। ਫਿਰ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਾਸੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਹੈ।) ਕੀ ਇਹ ਉਸਦੇ ਚਮਤਕਾਰੀ "ਚਿੰਨ੍ਹ ਅਤੇ ਅਚੰਭੇ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਹੈ... ਇੱਕ ਲਾ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ? ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਇਲਾਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ... ਇੱਕ ਲਾ ਯੋਗਾਨੰਦ? ਉਸਦੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਕੇ, ਭਾਵ, "ਸਿਰਫ਼ ਸੱਚਾ ਮਸੀਹਾ ਆਪਣੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ"? ਉਸਦੇ "ਦੈਵੀ ਪਿਆਰ" ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਜਿਮ ਜੋਨਸ ਜਾਂ ਮਸੀਹਾ ਐਲਵਿਸ ਪ੍ਰੈਸਲੀ ਤੋਂ ਵਗਦੇ ਉਹੀ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ (ਭਾਵ, ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ/ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਕੀਤੀ)? ਤੁਹਾਡੇ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਹੇਨ, ਡਾ ਅਤੇ ਵਿਲਬਰ ਵਰਗੇ ਸਮਕਾਲੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿਆਣੇ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ?
ਕੀ "ਅਸਲੀ" ਮਸੀਹਾ ਕੋਲ ਮਸ਼ੀਨ-ਗਨ ਫੈਕਟਰੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਚੰਦਰਮਾ ਦਾ ਹਰ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, "ਪਰਮਾਤਮਾ ਰਹੱਸਮਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ

ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ" - ਅਸੀਂ ਕੌਣ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ? ਜੇ ਮਸੀਹਾ ਪੁਰਾਣੇ ਨਬੀਆਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਨਬੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਗਲਤ ਕੀਤਾ, ਠੀਕ ਹੈ? ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਖੁਦ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਬਮਸ਼ੀਨ ਗਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਅਸਲੀ "ਰੈਂਬੋ-ਧਿਸਤਵ" ਵਜੋਂ - ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਕਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਜੇਕਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਦਮ ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ? ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੇਕਰ ਅੱਜ ਦੇ ਚੋਟੀ ਦੇ ਚਾਲੀ "ਰਿਸ਼ੀ" ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ "ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ" ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਨ? ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਧੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਅਤੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਵੱਡੀ ਡਿਗਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਘੱਟ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ।
ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਨ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਸੀਹਾਵਾਦੀ ਸਾਂਤਾ ਕਲਾਜ਼ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਸਾਂਤਾ ਕਲਾਜ਼ ਅੱਜ ਅਵਤਾਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਅਸਲੀ ਸਾਂਤਾ ਕਲਾਜ਼ ਅਜੇ ਕਿਸੇ 428 ਗੁਰੂਆਂ 'ਤੇ ਆਉਣਾ ਹੈ।

ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਡੀਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦੀ ਸ਼ਾਮ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹਨ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਮੰਨਣਾ, ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਜਾਂ "ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ" ਮੰਨਣਾ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹੈ।
ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸਥਾਨਕ ਮਾਲ/ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਸੂਟ ਵਾਲਾ ਮੋਟਾ ਮੁੰਡਾ "ਅਸਲੀ" ਸੈਂਟਾ ਕਲਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸੰਕੇਤ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਕੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਅਸਲੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਚਿਮਨੀ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਵੜਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਧੀਆਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ "ਪਰਫੈਕਟ ਸੈਂਟਾ ਕਲਾਜ਼ ਮਾਸਟਰ" ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੋਗੇ, ਠੀਕ ਹੈ?

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਲੀ ਸੈਂਟਾ ਕਲਾਜ਼ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਹ ਤਾਂ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਕੁੜੀਆਂ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਦੋ ਵਾਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ!

* * *

ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਥਿਤ ਰਿਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ, ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਅਨੁਕੂਲਣ ਤੋਂ ਕੋਈ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਸਵੈ-ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦੇ ਮੂਲ ਨੂੰ ਕੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਯਾਨੀ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਗਵਾਹੀ ਸਵੈ-ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਜੈਵਿਕ-ਰਸਾਇਣਕ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ "ਅਸਲੀਅਤ" ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੀ "ਮੈਂ ਹਾਂ" ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਾਨਸਿਕ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਵਿਲਬਰ ਖੁਦ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ (2000a) ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਵਿਕਲਪ ਸਮਾਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਲਫ਼ਾ, ਬੀਟਾ, ਜਾਂ ਥੀਟਾ, ਪਰ "ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡੈਲਟਾ" ਦਿਮਾਗੀ ਤਰੰਗਾਂ ਦੇ "ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤ" ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ,
ਉਸ ਕੋਲ ਉਸ EEG ਦਾ ਵੀਡੀਓ ਹੈ ਜੋ ਇੰਟੈਗਰਲ ਨੇਕਡ (2004) ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕੋਈ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਪੈਰਾਸਾਈਕੋਲੋਜੀਕਲ ਹਿੱਸੇ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ) ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਹੀ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਜੇਮਜ਼ ਰੈਂਡੀ ਦੇ ਜੇਆਰਈਐਫ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਪੈਰਾਸਾਈ-ਕੋਲੋਜੀਕਲ ਚੈਲੇਂਜ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦਾ ਇਨਾਮ। (ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਯੋਗੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਧੜਕਣ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ 429)

ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ "ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ" [cf. Koestler, 1960]। ਯਾਨੀ, ਜਾਇਜ਼ ਦਾਅਵੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਸਧਾਰਨ, ਅਣਵਰਤੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲ ਐਨੀਮੇਸ਼ਨ ਕਈ ਵਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈਪੋਥਰਮੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਸਲਫਾਈਡ ਦੀਆਂ ਘੱਟ ਖੁਰਾਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਚੂਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜੇਕਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ "ਰਹੱਸਮਈ" ਜਾਂ ਅਲੌਕਿਕ ਹੁੰਦਾ।)
ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਉਹੀ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬੇਸ਼ੱਕ ਬਾਰਬਰਾ ਐਨ ਬ੍ਰੇਨਨ ਦੀਆਂ ਕਥਿਤ ਇਲਾਜ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਫਲੋਰੀਡਾ ਦੇ ਬੋਕਾ ਰੈਟਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਇਲਾਜ ਸਕੂਲ (www.barbarabrennan.com)। ਬ੍ਰੇਨਨ ਨੂੰ ਦਾ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥ ਕੁਬਲਰ-ਰੌਸ ਦੁਆਰਾ "ਪੱਛਮੀ ਗੋਲਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਧਿਆਤਮਿਕ... ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ "ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ" ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦੋ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟਾਂ ਨਾਲ ਇਲਾਜ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਲਾਖਣਿਕ ਨੱਕ ਰਾਹੀਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਆਪਣੇ ਨਿਯੁਕਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ "ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ" ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਘੋਰ ਦੋਸ਼ੀ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਡੀਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਦਾ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੀ ਲਾਭਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ? ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ।
ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਰਾਨਰ-ਮੈਲਿਸਟਾਂ ਲਈ "ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਉੱਥੇ ਨਾ ਲਗਾਉਣ" ਲਈ ਅਕਸਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਰਜਨਾਂ ਬਹਾਨੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਹੈ
ਰੈਂਡੀ (2002) ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੰਪਾਇਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਪਹੀਏ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਰਾਸਾਈਕੋਲੋਜੀਕਲ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਹਾਂ।

* * *

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਨੂੰ "ਮਾਈਕ੍ਰੋਸਕੋਪ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖਣ" ਜਾਂ ਖੁਦ ਅਲੌਕਿਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਕਥਿਤ ਰਹੱਸਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸ਼ੱਕੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਜੂਦ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ,

ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, "ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ" ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ 'ਤੇ ਮਾਈਕ੍ਰੋਸਕੋਪ ਸਲਾਈਡਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਲਈ।
ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਭਾ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਠੀਕ ਹੈ: ਦੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਓ, ਜੋ ਕਿ ਬੈਫਲਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਊਰਜਾ ਖੇਤਰ ਪਰੇ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ। ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ "ਧੋਖਾਧੜੀ" ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਭਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕੋਗੇ ਕਿ ਕਿਸ ਬੈਫਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੌਣ ਹੈ, ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਮੌਕਾ ਪੱਧਰ 'ਤੇ। 430 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਐਸਟਰਲ ਰਿਮੋਟ ਵਿਊਇੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ: ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੰਜ-ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਨੰਬਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੰਧ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇਕਰ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਐਸਟਰਲ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਥਾਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹ ਦੇਖਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਹਰੇਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।
ਇਹ ਸਸਤੇ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ, "ਹਾਂ-ਜਾਂ-ਨਹੀਂ" ਪ੍ਰਯੋਗ ਹਨ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਮੰਨ ਲਓ, ਮਾਰਲਿਨ ਸਕਲਿਟਜ਼ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ "ਰਿਮੋਟ ਵਿਊਇੰਗ" ਦੇ ਉਲਟ
"ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਡੇਟ੍ਰੋਇਟ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਸਥਾਨ" (ਗੋਰਸਕੀ, 2001), ਜਾਂ 1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਜੁਪੀਟਰ (ਗ੍ਰਹਿ) ਤੱਕ ਇੰਗੋ ਸਵੈਨ ਦੇ ਕਥਿਤ ਸੂਖਮ ਦੌਰੇ (ਰੈਂਡੀ, 1982)। ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਢਲੇ, ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਕੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਲੌਕਿਕਵਾਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤਰਿਤ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਡਬਲ-ਬਲਾਈਂਡ) ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ "ਆਪਣੇ ਮਾਈਕ੍ਰੋਸਕੋਪਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ" ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਹਕੀਕਤ ਲਈ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ।
ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪ੍ਰਯੋਗ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ਲੇਨ [1997] ਅਤੇ ਵੇਖੋ

ਬਲੈਕਮੋਰ [1983]; ਨਾਲ ਹੀ ਸੀਡਮੈਨ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਲੀਮੈਂਟਰੀ ਸਕੂਲ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਐਮਿਲੀ ਰੋਜ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਥੈਰੇਪਿਊਟਿਕ ਟਚ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ [ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਡਬਲ-ਬਲਾਈਂਡ ਨਹੀਂ] ਟੈਸਟ।
[2001] ਅਤੇ ਰੈਂਡੀ [2003a]।) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਨਕਾਰ ਅਤੇ ਬਹਾਨੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਪਰਖੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਲੌਕਿਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਿਰਫ ਕਲਪਨਾ ਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।
ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜੀ ਗੱਲ, "ਸੱਚੇ ਗਿਆਨ" ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ: ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਚ-ਆਰਡ ਫੇਨਮੈਨ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, "ਸਾਰੀ ਹਕੀਕਤ ਨਾਲ ਇੱਕ" ਹੋਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ - ਭਾਵ, ਚੇਤਨਾ ਵਿੱਚ "ਕੋਈ ਸੀਮਾ" ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵਿਭਾਜਿਤ ਹੋ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰੇਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਥਿਤ ਅਲੌਕਿਕ ਅਵਸਥਾਵਾਂ (ਚਾਹੇ ਸੂਖਮ, ਕਾਰਣ, ਗਵਾਹੀ, ਅਣ-ਦੋਹਰੀ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ) ਦੁਆਰਾ ਗਿਆਨ ਦੀ ਕੁਝ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਲਾਕ੍ਰਿਤੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦਾਅਵਾ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਇਹ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਓਨਟੋਲੋਜੀਕਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਹਨ, ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।
ਚੇਤਨਾ (ਭਾਵ, ਸਵੈ-ਜਾਗਰੂਕਤਾ) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰੀਰਕ, ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਪੈਰਾਸਾਈਕੋਲੋਜੀਕਲ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ- ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਓ 431

ਸੈਕਸ, ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣਾ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਪਣੀ "ਆਤਮਿਕ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ" ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਸੰਦ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ, ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ "ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖ ਰਹੀ ਆਤਮਾ" ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਅਸਥਾਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੁਲਕੂ ਦੀ ਸਤਰੰਗੀ ਪੀਂਘ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਓਨਟੋਲੋਜੀਕਲ ਹਕੀਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ, ਨਸ਼ਿਆਂ, ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸ ਦੁਆਰਾ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਮਨ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ; ਪਰ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਟੀਚੇ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੁੱਧ ਸੁਆਰਥ ਤੋਂ ਪਰੇ....

ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ "ਰਿਸ਼ੀ" ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਫਿਰ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਲੌਕਿਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਭਰਮਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਲਈ ਗਲਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਯਾਨੀ, ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਅਸਲ" ਰਹੱਸਮਈ ਅਨੁਭਵਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਭਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸੇ ਹੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਫਿਲਟਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਆਤਮਾ ਦੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਰਗੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਵੀ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ "ਧਿਆਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ" ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ "ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ" ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ।

* * *

ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਗੈਰ-ਦੋਹਰੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਅੱਧੀ ਵਿਹਾਰਕ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਹਿਸਾਸ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਔਨਟੋਲੋਜੀਕਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਹੋਵੇ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮਿਆਰੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਮਝਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ (ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਗਾੜਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ), ਜਾਂ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ, ਸਾਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਜੀਵਤ ਅਨੁਭਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਪੀ-ਡੋਫਾਈਲ, ਬਲਾਤਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਾਤਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਘਿਣਾਉਣਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇੰਨੇ ਮਹਾਨ "ਰਿਸ਼ੀ" ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਬਾਲ-ਉਤਸਵ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, "ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰੁਝਾਨ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਕਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ," ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਾਕਾਰਤਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ: ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ "ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਇੱਕ "ਮਹਾਨ ਰਿਸ਼ੀ" ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਪਣੀ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਸਾਧਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਕਥਿਤ ਬਾਲ-ਉਤਸਵ ਬਰਾਬਰ ਸਹਿਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ: ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 432 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦੇਣਾ

ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਭੋਲੇਪਣ ਨਾਲ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ" ਮੰਨ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ।) ਦਾ ਵਰਗੇ ਲੋਕ ਵੀ, ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਜੇ ਵੀ ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ "ਪਾਰਟੀ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਮੂਨਾ"।
ਹੇ ਨਰਕ, ਤੁਸੀਂ ਜੈਕ ਦ ਰਿਪਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਣ-ਦੋਹਰੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਰਿਪਿੰਗ ਕਰਦੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਅਡੌਲਫ ਹਿਟਲਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਿਰਫ਼ "ਰਹੱਸਮਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਗ੍ਰਿਤ" ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਗੈਰ-ਦੋਹਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਉੱਚਾ ਅਦੁਵ ਅਹਿਸਾਸ - ਜੋ ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਅਤੇ ਡ੍ਰੁਕਪਾ ਕੁੰਲੇ ਦਾ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਓਨਟੋਲੋਜੀਕਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਲੀ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ... ਕਿਉਂ, ਬਿਲਕੁਲ?
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ "ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ" ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਝ ਕੀਮਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਆਭਾ ਅਤੇ ਸੂਖਮ ਊਰਜਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਹੋਣ, ਭਾਵੇਂ ਪੈਰਾਸਾਈਕੋਲੋਜੀ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਅਲੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਹਰ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਲੌਕਿਕ ਘਟਨਾ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇ, ਗੈਰ-ਦੋਹਰੀ ਗਿਆਨ ਕੁਝ ਕੀਮਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਹੈ ਨਾ?

* * *

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ "ਮਨ ਨਿਯੰਤਰਣ" ਤਕਨੀਕਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾਕਰਨ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਖਾਣਾ, ਅਪਮਾਨ ਅਤੇ ਨੀਂਦ ਦੀ ਕਮੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ, ਇੱਕ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਪਰੰਪਰਾਗਤ" ਧਰਮ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ "ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ" ਅਤੇ/ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅਪੂਰਣਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਨਰਕ ਦੀ ਅੱਗ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰੀਦ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਦੀਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਵਿਚਾਰ-ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ। ਯਾਨੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ "ਵਾਜਬ" ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਵਾਇਤੀ ਧਰਮ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ, ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਕੋਈ "ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਪੰਥ" ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਇਸ ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਤੰਦਰੁਸਤ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਵਾਲੇ ਲੋਕ, ਅਸਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਬਾਅ ਦੇ, ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਿਹੇ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ "ਪੰਥ" ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ-ਬੰਬਾਰੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਵਧਦੇ ਹੋਏ "ਟੁਕੜਿਆਂ ਅਤੇ ਟੁਕੜਿਆਂ" ਵਿੱਚ ਖੁਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਮਰਥਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ 433

ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੁਕਤੀਦਾਇਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਉਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਜੇ ਵੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕਤਾਵਾਂ ਦਾ ਉਲਟਾ ਪੱਖ ਹਨ; ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ "ਬਚਾਏ ਗਏ" ਸਮੂਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣਾ ਹੈ।
ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ "ਇਨ" ਗਰੁੱਪ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ "ਚੁਣੇ" ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਠੀਕ ਹੈ? ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਜਿਕ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਬਰਾਬਰ "ਖਾਸ" ਹਨ? ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਰਵਾਇਤੀ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ "ਪੰਥਾਂ" ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਬਚ ਕੇ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ", ਗੈਰ-ਰਵਾਇਤੀ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਉਂ ਪਾਵਾਂਗੇ? ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਲਈ, "ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ" ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਪੋਕੈਲਿਪਟਿਕ "ਨਬੀਆਂ" ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਰਧਾ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਨਹੀਂ ਸਨ।
ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੋਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਜਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ "ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੇ ਅਸੰਭਵ ਚੀਜ਼ਾਂ" ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਪਈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਰਕ ਭਰੇ, ਡਰਾਉਣੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਪੂਰੀ ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਰਵਾਇਤੀ" ਧਰਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(ਬਰਾਬਰ ਇੱਛਾ ਨਾਲ, ਨਵੇਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਏ ਲੋਕ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣਗੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਦੇ ਤਜ਼ਰਬੇ ਤੋਂ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ...
ਉਸ ਦਮਨਕਾਰੀ ਪਰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ [ਹੂ, 2005]। ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ "ਦਿਮਾਗੀ ਧੋਣ" ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਜਾਤੀਆਂ ਦਾ ਦੁਖਦਾਈ ਸੁਭਾਅ ਹੈ।)
ਨਾ ਹੀ ਸਮਰਪਿਤ ਈਸਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ "ਪਰਿਪੱਕ ਆਗਿਆਕਾਰੀ" ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਡਿਗਰੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ: ਜੇਕਰ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ) ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਠੀਕ ਹੈ? ਇੱਕੋ ਇੱਕ "ਫਰਕ" ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾਈਆਂ ਨੇ "ਇੱਕ ਸੱਚਾ/ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਜੀਵਤ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ" ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਹਰ ਅਜੀਬ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਦਾਅਵਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਸੱਚ" ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਰਜਨੀਸ਼, ਜਿਮ ਜੋਨਸ ਅਤੇ ਡੇਵਿਡ ਕੋਰੇਸ਼, ਆਦਿ ਲਈ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਰਪਿਤ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ।
ਅਕਸਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤੁਲਨਾ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੂਰਖਾਂ ਦੇ ਸੋਨੇ (ਭਾਵ, "ਝੂਠੇ ਗੁਰੂ") ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲੀ ਸੋਨਾ (ਭਾਵ, ਗਿਆਨ ਅਤੇ "ਸੱਚੇ ਗੁਰੂ") ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਸਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੂਰਖ ਹਨ, ਜੋ ਭੋਲੇਪਣ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਜਾ ਰਹੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਪਰੀਖਿਆ ਲਾਗੂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
434 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਮੈਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮੂਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੇਵਿਡ ਲੇਨ ਨੇ ਅਕਸਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵਰਤੀ ਹੋਈ ਕਾਰ ਖਰੀਦਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ - ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ, ਵਰਨਰ ਏਰਹਾਰਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੋਵੇ - ਪਹਿਲਾਂ "ਟਾਇਰਾਂ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰ ਕੇ" ਵੇਚੇ ਬਿਨਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ/ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ "ਦੇਵ-ਪੁਰਖਾਂ" ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ "ਪ੍ਰਤਿਭਾ" ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ "ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ" 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਅਕਸਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਸੂਚਿਤ ਰਾਏ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ।
ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ।

* * *

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਜੇ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਲਾਜ਼ਰ) ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਸੀ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। (ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਹੈ: "ਹਬਾਰਡ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਥੈਟਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕੀਤਾ"
"ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ" [ਕੂਪਰ, 1971]।) ਅਤੇ, ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਭੀੜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਭੋਜਨ ਪਦਾਰਥ ਖੁਆਏ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ, ਕਿ ਜੇ.ਸੀ. ਖੁਦ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਠੇ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਗੁਰੂ, ਸ਼੍ਰੀ ਯੁਕਤੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਲਿਚ (2004) ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ - ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਪਰ ਭਾਰੀ ਵਿਅੰਗ ਨਾਲ - ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਗੈਰ-ਰਵਾਇਤੀ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ:
ਅਣਗਿਣਤ ਉਦਾਹਰਣਾਂ - ਬੇਤੁਕੇ ਦਾਅਵੇ ਕਰਨ ਤੋਂ
ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰਨਾ, ਕਈ ਪਤਨੀਆਂ ਲੈਣਾ, ਪਾਪ ਕਰਨਾ...
ਕਤਲ... ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ [ਅਖੌਤੀ] ਪੰਥ ਯਾਦ-
ਬਰਸ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਰਕਹੀਣ, ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਘਾਤਕ
ਤਾਲ ਫੈਸਲੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ ਜੋ
ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ....
ਕੁਝ [ਕਥਿਤ] ਪੰਥ ਉਦੋਂ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ-
ਆਪਣੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ (ਭਾਵ, ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਸਤਾ)।
ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰਨਾ: ਰਵਾਇਤੀ ਈਸਾਈ ਧਰਮ।
ਕਈ ਪਤਨੀਆਂ: ਮੋਰਮਨ, ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ।
ਇੱਕ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ "ਸੰਪੂਰਨ ਅਰਥ" ਰੱਖਦਾ ਹੈ: ਡੈਣ ਸ਼ਿਕਾਰ, ਧਰਮ ਯੁੱਧ, ਆਦਿ।
ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਓ 435

"ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ": ਇੱਥੇ ਆਪਣਾ ਪਸੰਦੀਦਾ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਧਰਮ ਦਰਜ ਕਰੋ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕੰਡੋਮ ਅਤੇ ਹੱਥਰਸੀ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹੋ, ਕੋਸ਼ਰ-ਕੋਲਾ ਪਹਿਨਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੁਰਕਿਆਂ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹੋ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਧਰਮ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕਾਂ ਦੀ ਕਥਿਤ "ਦੈਵੀਤਾ" 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹਾਲੀਆ "ਮਸੀਹ ਵਰਗੀ" ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜੀਵਤ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਅੱਜ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ "ਗੰਦਗੀ" ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਯਾਨੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ "ਦੈਵੀਤਾ" ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿੰਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਲਗਭਗ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੇ ਅੱਜ ਯਿਸੂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ "ਆਖਰੀ ਪਰਤਾਵੇ" ਵਰਗੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਵੇਸਲੇਪਣ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਾਬਕਾ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪੇ ਜਾਂਦੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਾਦਸਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਜਾਂ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਰਗੇ "ਮਸੀਹ ਵਰਗੇ" ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਬੇਨਕਾਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਬੰਦ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਖਤਰਨਾਕ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਵਰਗੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।
ਮੈਂ ਇੱਕ [so-] ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ] ਪੰਥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧਰਮ - ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਦੋ ਸਨ
ਚੀਜ਼ਾਂ: ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ (ਸ਼ੈਰਿਲ, 2000)।
ਸਾਰੇ ਧਰਮ, ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।
itive, ਨਵੇਂ ਧਾਰਮਿਕ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ। ਭਾਵ, ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਨਵੀਨਤਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ
ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਧਾਰਮਿਕ ਨਾਲ ਉੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਤਣਾਅ ਦੀ ਸਥਿਤੀ
ਅਭਿਆਸ। ਅਕਸਰ, ਉਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਮਈ ਧਾਰਮਿਕ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ-ਟ੍ਰੇਪ੍ਰੀਨਿਊਰ (ਜ਼ਾਬਲੋਕੀ, 1998)।
ਇਸਦੇ ਉਲਟ:
ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, [ਕੈਥੋਲਿਕ] ਚਰਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧਿਆ
ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਭੂਮੀਗਤ [ਅਖੌਤੀ] ਪੰਥ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਪਾਵਰ (ਐਰੋਨਜ਼ ਅਤੇ ਲੋਫਟਸ, 1998)।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ:
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਾਂਗ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਭਿਆਨਕ ਸਨ, ਵਿਗਿਆਨ-

ਐਂਟੋਲੋਜੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਫਾਈ ਮੁਹਿੰਮ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ,
ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਤਿਕਾਰਤ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਚਰਚ (ਕੂਪਰ, 1971)। 436 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਦਰਅਸਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਦੇ ਜੌਨ ਟ੍ਰੈਵੋਲਟਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ (ਗੋਲਡ ਵਿੱਚ,
1998): "ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਆਈਆਂ ਸਨ।" (ਇਹ ਗੱਲ ਲੀਜ਼ਾ ਮੈਕਫਰਸਨ ਨੂੰ ਦੱਸੋ। ਓਹ, ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ....)
ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਰਾਤ ਦਾ ਬੁਖਾਰ... ਜਾਂ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਰਾਤ ਦਾ ਮਾਸ। ਤੁਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ।
[ਓ] ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦਾ ਕਿ ਸਰੋਤ ਬਾਰੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-
ਦੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਡੇਰੇ ਅਤੇ ਮੋਢੀ
ਅਤੀਤ? ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ? ਅਸਲ ਮਨੋਰਥ ਕੀ ਸਨ?
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕਾਂ ਦਾ?.... ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਲਈ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ... ਫਿਰ ਸਾਇੰਟੋਲ ਦੀ ਮਿਥਿਹਾਸ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ-
ਓ ਜੀ ਦਿਖਦੇ ਨੇ? ਅਤੇ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਜੀ ਬਾਰੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ? ਲਾਫਾਇਟ ਰੋਨਾਲਡ ਹਬਾਰਡ, ਉਸਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਿੱਖਿਆ-
ਪਲੀਜ਼? (ਈਵਾਨਸ, 1973)।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕਾਫ਼ੀ ਲੋਕ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ (ਜਾਂ ਦਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ) ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਵਰਜਿਨ/ਡਿਲਡੋ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ "ਅਜੀਬ" ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉਸ "ਇੱਕ ਸੱਚੇ/ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਗੁਰੂ" ਦੇ ਹਰੇਕ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਨੁਯਾਈ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ "ਵਿਰਸੇ ਵਿੱਚ" ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਟ੍ਰੈਲੀ (1987) ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ, ਰਜਨੀਸ਼ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਰੋਗ ਸੰਬੰਧੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ "ਸਾਰੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਤੇ 'ਆਮ' ਜਾਪਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਸੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਹਰ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸੀ।" ਦਰਅਸਲ, ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ:
ਇੱਕ ਭਾਈਚਾਰਾ ਇੱਕ ਭਾਈਚਾਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਅਜੀਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ... ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ (ਗੌਫਮੈਨ, 1961)।

ਜੇਕਰ ਕਾਫ਼ੀ ਲੋਕ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਕਿ ਆਦਿ ਦਾ "ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ" ਸੀ, ਆਦਿ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਉਹੀ ਸਮਰੂਪੀਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਵਾਪਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਅਜੀਬ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ "ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ" ਸੀ।
ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਅੱਜ ਬਾਈਬਲ ਪੱਟੀ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਅਰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀ ਬੇਚੈਨੀ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਓਨੀ ਹੀ ਬੇਚੈਨੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਮਕਾਲੀ ਅਖੌਤੀ ਪੰਥ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ "ਜਾ ਕੇ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਵੇਚੋ, ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦਿਓ" (ਮੱਤੀ 19:21)। ਨਾ ਹੀ ਤੁਲਨਾ ਦਾ ਇਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਹੈ:
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ [ਕਥਿਤ] ਪੰਥ ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦਬਾਅ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ
ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਨੌਕਰੀਆਂ ਛੱਡ ਕੇ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਸਮੂਹ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼। ਇਹ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕਰਨ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਓ 437 ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

... ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਵਿਧੀ-
ency (ਸਿੰਗਰ, 2003)।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ:
ਜੋ ਕੋਈ ਪਿਉ ਜਾਂ ਮਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ: ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਧੀ ਨੂੰ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਮੇਰੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ।
ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਸਲੀਬ ਚੁੱਕ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ,
ਮੇਰੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਮੱਤੀ 10:37-8)।
ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਵਧਾਨ" ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਅਪਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੌ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਅੱਸੀ
ਪਖੰਡੀ ਨਿਕਲੇ, ਪੰਦਰਾਂ ਪਾਗਲ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ-
ਹੋਵੋ, ਅਸਲ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਝਲਕ ਪਾਓ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ (ਵਿਵੇਕ-
ਨੰਦਾ, [ਨਿਖਿਲਾਨੰਦ, 1996]) ਵਿੱਚ।
ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ 90% ਅਖੌਤੀ ਮਾਸਟਰ-
ਦੁਨੀਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਗਿਆਨਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਹਾਰਵੇ, 2000)।

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ "ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ" - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਾਰਵੇ ਅਜੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਬਾਕੀ 10% ਦੀ ਚੰਗੀ ਮਾਤਰਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ। (ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਹਾਰਵੇ - "ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਹੱਸਵਾਦੀ")
[ਨਾਈਟ, 2003]—ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ 90% "ਅਣਜਾਣ ਮਾਲਕਾਂ" ਨੂੰ "ਜਾਦੂਈ ਜਾਦੂਗਰ" ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸਲ, ਅਲੌਕਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮੇ ਤਾਲ ਬਰੂਕ ਲਈ, ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਮੌਕਾਪ੍ਰਸਤ ਜਾਦੂਗਰ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ "ਐਂਟੀਕ੍ਰਾਈਸਟ" ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ, ਜੋ ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਤਾਂ "ਜਾਦੂਈ" ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ "ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੋਂ"। ਜਾਂ ਬੀਟਲਜ਼ ਦਾ ਧਰਤੀ-ਸਕੋਪਿੰਗ, ਬਲੈਡਰ-ਕੰਟਰੋਲ-ਗੁਆਉਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਸੀ, "ਜਾਦੂਈ ਜਾਦੂ" ਵਿੱਚ ਅਧਾਰਤ?)
ਨਾ ਹੀ ਸਾਡੀ ਆਧੁਨਿਕ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਕੋਈ ਬਿਹਤਰ ਸੀ: ਬੁੱਧ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ
ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਲਗਭਗ ਬਰਾਬਰ ਸਨ
ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੱਛੂ ਦੇ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ
ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਇੱਕ ਡੰਡਾ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਇੱਕੋ ਰਿੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾ ਦੇਵੇਗਾ
ਲਹਿਰਾਂ 'ਤੇ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ (ਬਟਰਫੀਲਡ, 1994)। 438 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਕਰਨਾ

ਭਾਵੇਂ ਕਿ "ਮੁੰਦਰੀ" ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਸਟੈਨ ਟਰਾਊਟ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਦਾ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਪੁਰਾਣਾ ਸਵਾਮੀ ਚੇਲਾ ਸੀ, ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ:
ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੀ ਨੈਤਿਕ ਨਿਰਣਾ, ਇੱਕ ਮਸੀਹ, ਇੱਕ ਬੁੱਧ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
[ਇਟਾਲਿਕਸ ਜੋੜੇ ਗਏ] ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ।
ਤਾਂ ਫਿਰ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਕੋਈ ਦਿਲਾਸਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਮਣ ਮਹਾਰ-ਸ਼ੀ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਚੇਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖੀ ਗੁਰੂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ: "ਗੁਰੂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਾਂ ਸਵੈ ਹੈ।" (ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੋਰ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ, ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਰੁਣਾਚਲ ਪਰਬਤ ਨੂੰ - ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਿੱਧਾਂ" ਨੂੰ -

ਆਪਣਾ ਗੁਰੂ ਮੰਨਦੇ ਸਨ।) ਔਰਬਿੰਦੋ ਨੇ ਵੀ (1953) "ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਦੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਲਈ।" ਬੁੱਧ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇਹੀ ਸੱਚ ਹੈ।
ਫਿਰ, ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਵੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ (ਅਸਲੀ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾਯੋਗ) ਸਾਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀਆਂ, ਚੇਲਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਥਿਤ ਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਰਾਏ ਮੰਗਣ ਨਾਲ ਹੀ ਕੋਈ ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, "ਉੱਚੇ ਉਦੇਸ਼" ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਚੇਲੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਂ, ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਸਕਣ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਾਂ, ਉਹ ਗੁਰੂ ਦੇ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਚੰਗੇ ਚੇਲੇ" ਬਣਨ ਲਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਦਿ ਦਾ ਦੇ ਹਰਮੀਟੇਜ ਸਰਵਿਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ
ਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ "ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ" ਬਾਰੇ ਉਸਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ (ਕੋਲਿਨ, ਆਦਿ, 1985 ਵਿੱਚ):
ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ.... ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ
ਸੱਚੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੇਖੀ ਹੈ।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਕਾਂਤ "ਅਵਤਾਰ" ਲਈ:
ਜਿਮ [ਜੋਨਸ] ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ।
(ਲੇਟਨ ਵਿੱਚ, 1998)।
ਯੂਜੀਨ ਚੈਕਿਨ, ਇੱਕ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦਾ ਵਕੀਲ ਜੋ ਇੱਕ ਯਾਦ-ਪੱਤਰ ਬਣ ਗਿਆ-
[ਲੋਕਾਂ ਦੇ] ਮੰਦਰ ਦੇ ਮੁਖੀ, [ਜਿਮ ਜੋਨਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ] ਕਿ
ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ, ਮਸੀਹ ਵਰਗਾ ਇਨਸਾਨ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਦੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਓ 439

ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ [ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਹਾਇਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਟਾਰਨੀ
ਸੈਨ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕੋ ਵਿੱਚ], ਟਿਮ ਸਟੋਏਨ, ਜੋਨਸ ਨੂੰ "ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ-
ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਜੋਸ਼ੀਲਾ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਦਲੇਰ ਇਨਸਾਨ

ਰੱਖਦਾ ਹੈ” (ਸਟੋਰ, 1996)।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਲਈ:
[ਐਪਲਵਾਈਟ ਅਤੇ ਨੈਟਲਸ ਦੇ] ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਨੁਯਾਈ ਨੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ, “ਮੈਂ
ਬਸ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਚੰਗਿਆਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ" (ਲਾਲਿਚ, 2004).
ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ - ਉਪਰੋਕਤ ਉਸ ਜੋਸ਼ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਚੇਲਾ ਆਪਣੀ "ਸੱਚੀ/ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ/ਮਹਾਨ" ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਰੇਗਾ - ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਗੰਭੀਰ ਜੋਖਮ 'ਤੇ।
ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਜਾਂ ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਿਮ ਜੋਨਸ ਨੂੰ "ਡੂੰਘਾ, ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਮੱਥਾ" ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜੋਨਸ, ਐਪਲਵਾਈਟ ਵਾਂਗ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੂਰਖਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

* * *

ਰਿਕ ਰੌਸ (2005c) ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਮੂਹ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਨੇਤਾ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣ ਲਈ ਦਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਸੋਚ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਉਸਾਰੂ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਨੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੱਕ, ਇੱਕ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤੱਕ, ਸੰਗਠਨ ਵੱਲੋਂ ਇੱਛੁਕ ਵਿੱਤੀ ਖੁਲਾਸੇ ਤੱਕ ਹਨ।
ਕਿਸੇ ਵੀ "ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ" ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ (ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਮ ਵਪਾਰਕ ਨਿਗਮ ਵਿੱਚ ਵੀ,) ਇਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਮੂਹ, ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਨੇਤਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ "ਆਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਸਤ" ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਭਾਵ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਯਾਨੀ, ਉਹ ਨੇਤਾ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਵਧੇਰੇ, ਅਧਿਐਨ ਕੀਤੀ ਸਮਝ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਗੋਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਉੱਚ ਡਿਗਰੀ ਰੱਖਣ ਕਰਕੇ।
"ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ," ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਉਤਸੁਕ ਚਾਹਵਾਨ ਉਸੇ ਉਚਾਈ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ, ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਭੁੱਖ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਝਯੋਗ ਇੱਛਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ

ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਧਿਆਨ, ਪਰਿਵਾਰ, ਲਿੰਗ, ਆਦਿ)। ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਾਲ ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਨਾਲ

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ "ਉੰਨੇ ਮਹਾਨ" ਹੋਣ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਇਹ ਸਭ ਉੱਥੋਂ ਹੀ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਹੈ।
ਇਸ ਲਈ, ਹੁਣ ਤੱਕ, ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ "ਸਮੱਸਿਆ ਵਾਲੇ" ਆਲ੍ਹਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਹੁੰਦੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਇਹ ਸਭ ਕਿੱਥੇ ਗਲਤ ਹੋਇਆ?"
ਫਿਰ, ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਿਮਾਗ਼ ਧੋਣਾ, ਮਨ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਰੱਖਣਾ, ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਭਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕਰਨਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੈੜੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਖੌਤੀ ਪੰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੋਣ ਵਰਗੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋ ਕਿ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ, ਯੂਐਸ ਮਰੀਨ, ਅਤੇ ਆਮ ਜੇਲ੍ਹ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, "ਸੁਰੱਖਿਅਤ" ਥਾਵਾਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਏਗੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ "ਗੈਰ-ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ" ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

* * *

"ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਾਲੇ" ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਣਦੇਖੀ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ, ਵਿਅਕਤੀਗਤਤਾ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਧਿਆਪਕ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਜਿਹੀ ਨਫ਼ਰਤ ਇਸ ਉੱਚ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦਾ ਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਗੁਰੂ-ਚੇਲੇ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਚੰਗੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ "ਗੁਰੂ-ਵਿਰੋਧੀ" ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਹੈ: ਇੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ "ਗੁਰੂ-ਪੱਖੀ" ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਰਲਿਆ ਚੰਗਾ (ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਲਈ) ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਢੁਕਵਾਂ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਜ਼ਹਿਰ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਇਕੱਲੇ ਜ਼ਹਿਰ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਜਾਨਵਰ ਐਂਟੀ-ਫ੍ਰੀਜ਼ ਪੀਣ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਸੁਆਦ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਚੰਗੇ ਨਾ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਬੁਰੇ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਕ ਐਂਥਨੀ (ਆਦਿ, 1987) ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਝਿਜਕ ਕਿਹਾ:
ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਓ 441

[A] ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਮੂਹ ਨੇਤਾ ਜੋ ਖ਼ਤਰਨਾਕ, ਸਮਰਥਕ ਬਣ ਗਏ।
ਥੋਰੀਟੇਰੀਅਨ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਕੋਲ ਸੱਚਮੁੱਚ... ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਦਿਆਲਤਾ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਉਦਾਰਤਾ, ਨਿਰਸਵਾਰਥਤਾ। ਇਹ ਆਗੂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਡਰ ਸਨ।
ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਅਸੰਭਵ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਸੀ ਅੰਦਰੋਂ ਅਤਿਅੰਤ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਅਤਿਅੰਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ। ਉਪਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੀ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਸਮਰਪਿਤ ਅਨੁਸਰਣ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਇੱਕ "ਹਨੇਰੇ" ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ
"ਪਾਸਾ" ਜੋ ਦਸ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ
ਵੀਹ ਸਾਲ, ਅਣਜਾਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ
ਪੈਰੋਕਾਰ।
ਐਂਥਨੀ ਜਿਸ ਨੁਕਤੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੰਝ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ ਦੇ ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ "ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦੀ" ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਗਾਰਡਾਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ "ਅਤਿਅੰਤ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਅਤਿ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ" ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਮ "ਨਾਜ਼ੀਆਂ" ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਅਧਿਐਨ ਸਹਿਜ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਸਿਰਫ ਉਸਦੀ ਜ਼ਾਲਮ-ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬੰਦ, ਲੜੀਵਾਰ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੁਆਰਾ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ।

* * *

ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨਕੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਦੇਖੇ ਗਏ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਇਮਾਨਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਕਰੋ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ (ਸਾਮਰਾਜੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਅੰਤਮ, ਪ੍ਰਤੀ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ-ਗੁਆਚਣ

ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ) ਇੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਅਖੌਤੀ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਗਿਆਨ ਅਸਲ ਹੈ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾਯੋਗ? ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹਰ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਬੇਵਕੂਫੀ ਜਨਤਕ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੋਜ਼ੋ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਇਨਸਾਨ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੋਗੇ?
ਫਿਰ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਵਰਗੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ "ਸਗ-ਏਸ" ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕੀਟਾਣੂ-ਰਹਿਤ, ਹਾਇਓਗ੍ਰਾਫਿਕ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੇ ਭੋਲੇ ਨਾ ਬਣੋ ਕਿ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਸੰਤ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਸਵਾਰਥੀ ਚੇਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਗਾੜ, ਪਰਦਾ, ਸਮੂਹ-ਸੋਚ, ਇੱਛਾਪੂਰਨ ਸੋਚ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨਘੜਤਤਾਵਾਂ ਦਾ ਉਸਦੇ ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਅਨੁਭਵਾਂ, ਹੋਰ "ਚਮਤਕਾਰਾਂ" ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ "ਹਮਦਰਦ" ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਓਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ।
ਮੈਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਰੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੱਚ ਹੋਣ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਰਜੀਹੀ ਜਾਂ "scien-442 STRIPPING THE GURUS" ਕਰਾਂਗਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਆਭਾ, ਚੱਕਰ, ਸੂਖਮ ਊਰਜਾਵਾਂ, ਸੂਖਮ ਯਾਤਰਾ, ਪ੍ਰਗਟ "ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਮੱਛੀਆਂ" ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਮੁੱਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ "ਚਮਤਕਾਰੀ" ਅਤੇ ਰਹੱਸਮਈ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਰੋਤ ਇੰਨੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਬੇਕਾਰ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਰਤਾਰੇ ਹਰ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਧਾਰਨ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਨਨਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕਸਾਰ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

* * *

ਜੇਕਰ ਲੋਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੁੰਦੇ ਮਾੜੇ ਗੁਰੂ (ਰਾਬਰਟ ਥੁਰਮਨ, [ਵਾਟਾਨਾਬੇ, 1998] ਵਿੱਚ)।

ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ "ਸੱਚਮੁੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੋ"। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਆਣੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਡਰੁਕਪਾ ਕੁੰਲੇ ਲਈ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਐਸਐਫ ਜ਼ੈਨ ਸੈਂਟਰ ਵਿਖੇ ਰਿਚਰਡ ਬੇਕਰ ਦੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ... ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਥਰਮਨ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਲਿੰਗੀ ਲਾਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਹੈ, ਬੇਕਰ ਦੇ ਅਪੋਕੈਲਿਪਟਿਕ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਐਸਐਫਜ਼ੈਡਸੀ ਦਾ ਦੋਸਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਥਰਮਨ, ਜੀਵਨ ਭਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ "ਬੁਰੇ ਗੁਰੂਆਂ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਪੰਡਤਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ" ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ... ਵਿਲਬਰ ਦੇ ਇੰਟੈਗ੍ਰਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾਪਕ ਮੈਂਬਰ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਜਾਓਗੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ 'ਤੇ ਸੰਵਾਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।
ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ... ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਕ ਦਵਾਈ ਦੇ ਦੀਪਕ ਚੋਪੜਾ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ।
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਥੁਰਮਨ ਅਤੇ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ
ਚੋਪੜਾ ਦੀ (2000) ਕਿਤਾਬ, "ਹਾਊ ਟੂ ਨੋ ਗੌਡ..." ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਅਤੇ ਯੂਰੀ ਗੇਲਰ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਥੁਰਮਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ "ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੱਬ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਤਾਬ" ਕਿਹਾ। ਮਿਖਾਇਲ ਗੋਰਬਾਚੇਵ ਨੇ ਚੋਪੜਾ ਨੂੰ "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ" ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ।
ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਥਰਮਨ ਨੂੰ 1997 ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਪੱਚੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਟਾਈਮਜ਼ ਦੁਆਰਾ "ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਨੰਬਰ ਇੱਕ ਬੋਧੀ" ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਡਾ. ਥਰਮਨ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂਆਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਬਿਹਤਰ ਕਰਾਂਗੇ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ "ਸੱਚਮੁੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ" ਸਲਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।
ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਓ 443

ਬੋਧੀ ਅਧਿਆਪਕ ਜੈਕ ਕੋਰਨਫੀਲਡ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲੋੜੀਂਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਮੰਦ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਰਾਏ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਯਾਨੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਤਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਕੀਨਨ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸਿਧਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ,

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ, ਖੋਜਿਆ ਤੱਥ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਦੇ ਨਾਰੋਪਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ "ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਪਾਗਲ" ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਸ ਅਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਰਾਏ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ, ਇਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ "ਪੰਥ-ਵਰਗੇ" ਸਮੇਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਦਰਦਨਾਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜਿਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਧੀਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਹਨ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ।
ਪੂਰਬੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ "ਮਾਹਰ" ਥਰਮਨ ਅਤੇ ਕੋਰਨ-ਫੀਲਡ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਕਾਰ, ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਜਾਣਕਾਰ" ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਦਮ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟ੍ਰੰਗਪਾ, ਰਿਚਰਡ ਬੇਕਰ, ਜਾਂ "ਤਿੱਬਤੀ ਕੈਥੋਲਿਕ" ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਓ।
ਜਾਂ, ਰੱਬੀ ਮਾਈਕਲ ਲਰਨਰ ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ—ਕਲਿੰਟਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੌਰਾਨ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਵ੍ਹਾਈਟ ਹਾਊਸ ਦਾ ਗੁਰੂ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਅਲੋਕਪ੍ਰਿਯਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਕਲਿੰਟਨ ਨੇ ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਫਾਇਰਵੌਕਿੰਗ ਟੋਨੀ ਰੌਬਿਨਸ ਤੋਂ ਵੀ ਸਲਾਹ ਲਈ। ਉਸ ਸਵੈ-ਸਹਾਇਤਾ ਆਈਕਨ ਨੇ ਵਿਲਬਰ ਦੇ ਇੰਟੈਗਰਲ ਨੇਕਡ ਫੋਰਮ 'ਤੇ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕੀਤੀ ਹੈ,
ਅਤੇ ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ [1999a] ਦਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੈ।) ਲਰਨ-ਏਰ ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਦਾ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੰਟੈਗਰਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਪਕ ਮੈਂਬਰ ਹੈ। ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਟਿੱਕਨ ਸੰਗਠਨ, ਸਮੂਹ ਅਤੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਪੋਸ਼ਣ ਦੇਣ ਵਾਲੇ" ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਲਬਰ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਮਹਾਨ ਦਿਮਾਗ" ਵੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ "ਉਸਦੇ ਰਸਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹਰ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਚਮਕ ਝਲਕਦੀ ਹੈ"।
ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਉਸੇ ਆਦਮੀ - ਲਰਨਰ - ਵੱਲੋਂ kw's (2001b) A Theory of Everything ਲਈ ਝਿੜਕਦੇ ਹੋਏ:
ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਸਭ ਤੋਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚਿੰਤਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।
ਅੱਜ ਵੀ ਜਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਏ ਥਿਊਰੀ ਆਫ਼ ਐਵਰੀਥਿੰਗ ਇੱਕ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਸੁਆਦ ਹੈ
ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦਾ। ਇੱਕ ਨਿਪੁੰਨ ਕੰਡਕਟਰ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਹਰ-
ਇੱਕ ਵਿੱਚ, ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਸਿਰਜਦਾ ਹੈ
ਆਤਮਾ ਲਈ।
ਮੰਨ ਲਓ, ਤਾਂ ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ, ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਪਰ ਸਮਰਪਿਤ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੋਜੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕਾਰਕੁਨ, ਅਤੇ ਲਰਨਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਟਿੱਕਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਰਾਹੀਂ ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਦੇ ਕੰਮ

ਨੂੰ ਖੋਜਿਆ, ਅਗਲੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀਆਂ "ਸ਼ਾਨਦਾਰ" ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਦੀ "ਪ੍ਰਤਿਭਾ" ਅਤੇ "ਹਮਦਰਦੀ" ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੋਗੇ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ 444 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਦ ਗੁਰੂਆਂ

ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸੀ, ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਭੋਲਾਪਣ - ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਲਰਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ "ਹੁਨਰ" ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ।
ਤਾਂ ਫਿਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ kw ਦੀ "ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ" ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ? ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ (ਸ਼ਾਇਦ ਸ਼੍ਰੀ ਕੋਵਾਲਕਜ਼ਿਕ ਤੋਂ ਉਲਟ ਨਹੀਂ) ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਮਹਾਨ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ" ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸੇਲਿਬ੍ਰਿਟੀ ਵਜੋਂ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਣ" ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਦੇ ਹਰ ਕਥਿਤ "ਰੁਡ ਬੁਆਏ" ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਿਆਣੇ "ਸਿਖਲਾਈ" ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ?
ਲਰਨਰ ਨੇ ਖੁਦ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਲਿਵਿੰਗ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਐਨਲਾਈਟਨਮੈਂਟ (2002), ਪਰ ਕੋਹੇਨ (2001a) ਦੁਆਰਾ ਐਨਲਾਈਟਨਮੈਂਟ ਕੀ ਹੈ? ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਾ. ਲਰਨਰ ਕੋਲ ਕਲੀਨਿਕਲ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੀਐਚ.ਡੀ. ਹੈ; ਕੋਹੇਨ, ਸ਼ਾਇਦ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਲੱਖਣ, ਦਾ ਕੋਈ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪਰਛਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਜਾਂ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਲਰਨਰ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਕੇਸ ਸਟੱਡੀ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਦਾ, ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸ ਦੁਰਲੱਭ, ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਮੌਕੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ।
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਹੇਨ ਦੇ ਲਿਵਿੰਗ ਐਨਲਾਈਟਨਮੈਂਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਸਮਰਥਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜੈਕ ਕ੍ਰਿਟੇਂਡਨ, ਦੀਪਕ ਚੋਪੜਾ, ਲੀ ਲੋਜ਼ੋਵਿਕ, ਮਾਰੀਆਨਾ ਕੈਪਲਨ, ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਸਵਾਮੀ ਸਚਿਦਾਨਨ-ਦਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।
ਫਿਰ ਵੀ, "ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।" ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਵਿਲਬਰ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਇਹਨਾਂ "ਮਾਹਿਰਾਂ" ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਕੋਈ ਸਮਝ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਡਾ ਅਤੇ ਕੋਹੇਨ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਣ"

ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਛੱਡਣ ਲਈ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਨਿਮਰ ਹੁੰਦੇ।

* * *

ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ, ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ "ਅੱਗ-ਸਾਹ" ਦੇ ਕਥਿਤ ਕੰਮਾਂ
ਗੁਰੂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, WHAT ਗਿਆਨ??! ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ) ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
ਗੁੰਡੇ ਮੈਨੂੰ ਸੱਤਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਪੇਂਡੂ ਸਕੂਲਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾਉਂਦੇ।
ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ, ਉਸ ਨਵੇਂ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ "ਅਲਫ਼ਾ ਮੇਲ", ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਉਂ? ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਕੋਈ ਬਿਹਤਰ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਭੜਕਾਹਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ।
ਢੁਕਵੇਂ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੱਤਾ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੀ, ਜਦੋਂ ਸੱਤਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ।
ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਓ 445

ਉਸਦਾ ਦਲੇਰਾਨਾ ਜਵਾਬ? ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਪਾਦਰੀ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਣਾ, ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣ, ਆਦਿ, ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਬਦਲੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਕਿਵੇਂ ਸੀ।
ਕਾਸ਼ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੋਜੀਆਂ ਕੋਲ ਤੇਰਾਂ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਜਿੰਨੀ ਸਮਝ ਹੁੰਦੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, "ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਕਵਾਸ ਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵੀ ਬਕਵਾਸ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।" ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਇਸ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਪਯੋਗ ਦੇ ਨਾਲ, ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਧਾਰਨ "ਰੁਡ ਬੁਆਏਜ਼" ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਮੂਰਖਾਂ ਨੂੰ "ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਲਈ" ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

* * *

"ਬੁਰੇ ਗੁਰੂਆਂ" ਦਾ ਆਵਰਤੀ ਵਰਤਾਰਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸ ਉਮੀਦ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਉਸਨੂੰ

ਗਿਆਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਮਾਨਯੋਗ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਸਗੋਂ ਸਾਰੇ (ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 99.99%) ਸਮੇਂ ਲਈ। (ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1870 ਦੇ ਪੋਪ ਦੇ ਅਪੂਰਣਤਾ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਲਾਰਡ ਐਕ-
ਟੌਨ ਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਾਕੰਸ਼ [ਐਲਨ, 2004] ਘੜਿਆ।) ਉਸ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ-ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਹਕੀਕਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕੋਈ ਵੀ "ਰਿਸ਼ੀ" ਆਪਣੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਜਨਤਕ ਚਿਹਰਾ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਊਜ਼ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਅਸਥਾਈ ਮਾਸਕ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ "ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿਵਹਾਰ" ਤੋਂ ਪਰੇ, ਮਨੁੱਖੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ-ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਸ਼ਨ ਕੂੜੇ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਇੱਕ "ਦੇਵਤਾ" ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿੱਤਿਆਨੰਦ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੇ "ਆਤਮਕ" ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੋਲੇਪਣ ਵਾਲੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਵੱਈਏ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਚੰਗਾ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੁਰੇ ਲਈ ਲਾਲ ਝੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਾਰਡਾਂ/ਗੁੰਡਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਪੋਲੀਆਨਾ-ਇਸ਼ ਵਿਵਹਾਰ ਬਿਲਕੁਲ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਤਿਕਥਨੀ ਦੇ, ਜੋਨਸਟਾਊਨ (ਅਤੇ ਰਜਨੀਸ਼ਪੁਰਮ, ਅਤੇ "ਸੱਚੇ ਸੰਘ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਅਤੇ ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਅਤੇ ਯੋਗਾਨਨ-ਦਾ) ਕਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
ਰਹੱਸਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਾਗਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਬਾਹਰੀ ਆਵਾਜ਼ਾਂ/ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਸੂਖਮ ਚੰਦਰਮਾ 446 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ" ਵਿੱਚ ਘਾਟ ਹੈ।

"ਆਦਮੀ ਗੁਲਾਮ," ਸੂਖਮ ਸਹਿਯੋਗੀ ਤਾਕਤਾਂ, ਲਿਓਨਾਰਡੋ ਦਾ ਵਿੰਚੀ ਦੇ ਅਸੰਗਤ ਪੁਨਰਜਨਮ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੇਪ੍ਰੇਚੌਨ ਅਤੇ ਪਾਲਸਨ ਦੇ ਬੁਰੇ-ਵਿਗਿਆਨ-ਗਲਪ UFOs। ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੰਬੰਧਿਤ "ਰਿਸ਼ੀ" ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਨ" ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੇ ਹਰ ਕਦਮ ਦੀ ਕਲਪਨਾ/ਭਰਮ/ਸਵੈ-ਸੰਮੋਹਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।
ਪਿਛਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਚੇਤੰਨ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪੱਧਰ 'ਤੇ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ "ਅਸਲ"

ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਨੁਭਵਾਂ ਅਤੇ ਕਲਪਿਤ ਅਨੁਭਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਨੈਤਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਅਨੁਭਵਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ।
ਤੁਲਨਾ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਕਲੀਨਿਕਲ ਸ਼ਾਈਜ਼ੋਫ੍ਰੇਨਿਕ ਜਿਸਦਾ ਨੈਤਿਕ ਜਾਂ ਹਮਦਰਦੀ ਵਾਲਾ ਵਿਕਾਸ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਨੇਤਾ ਜਾਂ ਗੁਰੂ- ਮੂਰਤੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲਪਿਤ "ਰੱਬ ਦੀ ਆਵਾਜ਼" ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ "ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ" ਦੁਨੀਆ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਥਿਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਦੁਹਰੀ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇੱਕ ਸੁਆਦ) ਵਰਤਾਰੇ ਵਜੋਂ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ, "ਯਕੀਨਨ ਉਹ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਹੈ"!
ਫਿਰ ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬਚਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ "ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ" ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਮ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਜਾਹਿਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਨੁਭਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਘੱਟ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?
ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਚੰਗਾ, ਇਮਾਨਦਾਰ, ਬੇਮਿਸਾਲ, ਇੱਕਸਾਰ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਹੋਵੇ, ਕਦੇ ਵੀ "ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਤਾ" ਨਾ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ, ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਸਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੇਗਾ।
ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹੋਣ ਦਿਓ ਜਿੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। (ਦੁਬਾਰਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਚੋਟੀ ਦੇ ਚਾਲੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਆਗੂ ਇੰਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੌਣ ਹੈ?) ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ, ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਹ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੌਣ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ 447

ਤਾਂ ਫਿਰ, ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ "ਗਿਆਨ" ਮਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਕਰਮ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਕੰਮਾਂ ਲਈ "ਮਸੀਹ ਵਰਗੇ" ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪਵਿੱਤਰ ਮੂਰਖਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੌਣ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ?
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚੰਗੀ ਖ਼ਬਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ, ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬੇਯਕੀਨੀ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ, ਜਾਂ ਮੈਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਸਾਡੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਧੀਨਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਥਿਰ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਅਤਿਕਥਨੀ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਨਿਗਲਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਹ ਸੁੱਕ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉੱਡ ਜਾਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਮੌਜੂਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ।
ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਲੋੜ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।
ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਨਮੇ ਹਸਲਰ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਪੱਬ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ-
ਲਿਸ਼ਰ, ਲੈਰੀ ਫਲਿੰਟ (ਕ੍ਰਾਸਨਰ, 1993 ਵਿੱਚ):
ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਆਪਕ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਬੁੱਧ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੁੱਧ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ-
ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ।
ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕਰੋ: ਇੱਥੇ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਥਿਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ "ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ" ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ "ਗਿਆਨ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ" ਨਾਮਕ ਅਹਿਸਾਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂਚ-ਯੋਗ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਤੇ ਅਲੌਕਿਕ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਅਹਿਸਾਸਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸਤਿਕਾਰਤ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਨੁਭਵੀਆਂ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਜਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਭਰਮ, ਸਾਬਤ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਅਤਿਕਥਨੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ "ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ" ਲੈਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ?
ਅਤੇ ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸਦੀਵੀ, ਉੱਚ ਸਤਿਕਾਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਕੀ ਕਰੀਏ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਗਿਆਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਵੈ-ਭਰਮ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ, ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਪਹੁੰਚ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਸਾਂਤਾ ਕਲਾਜ਼ ਤੋਂ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਤੋਹਫ਼ੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, "ਸ਼ਰਾਰਤੀ" ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ "ਚੰਗਾ" (ਭਾਵ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ) ਹੋਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਹਦਾਇਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ?
ਮੈਨੂੰ, ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੈ।
448 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਮੈਂ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨਵਾਨ ਗੁਰੂ ਦੀ ਮਿੱਥ" ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੁੱਬਿਆ ਰਿਹਾ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਾਇਰੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ, ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ "ਗੁਰੂ ਗੇਮ" ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਇੰਟਰਨੈਟ ਅਤੇ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੋਜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੱਕ ਆਸਾਨ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਬਸ ਇਸਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ।
ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਬਲੇਜ਼ ਪਾਸਕਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਿੱਖੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਜੋ ਲੋਕ ਦੂਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।"
ਧਰਮ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਭਰਮ, ਵਿਛੋੜਾ, ਮਨੋਰੋਗ, ਤਬਦੀਲੀ, ਅਨੁਕੂਲਤਾ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਹਿ-ਨਿਰਭਰਤਾ, ਆਪਣੇਪਣ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ, ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ-ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ "ਰੁਡ ਬੁਆਏ" ਉਦਾਸੀਵਾਦ ਲਈ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਦੇ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਦੁਖਦਾਈ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕੈਦ ਕੀਤੇ ਗੁਰੂ/ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ-ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ" ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਸਨ।

* * *

ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ ਰੀਵ (2002) ਨੇ ਫਿਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਸੰਬੰਧੀ ਆਪਣੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਆਮ-ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ। (ਰੀਵ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸਲ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਰੁਚੀਆਂ ਨੇ

ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਅਤੇ ਟੀਐਮ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।)
ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ
ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣਾ
ਦੂਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ।
"ਸੁਪਰਮੈਨ" ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਤਿਕਾਰਤ ਅਵਤਾਰ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਛਾਵੇਂ-ਰਹਿਤ, "ਸੰਪੂਰਨ" ਅਤੇ ਗੈਰ-ਦੋਹਰੀ ਗਿਆਨ-ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ, ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਓ 449

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: [A] ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੇ ਸਨ
ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਸਾਲ, ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬਣਾਈ ਸੀ
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹਉਮੈ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵਰਗੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਆਈਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਨ-
ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਮਦਰਦੀ, ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ, ਜਾਂ ਨਿਰਸਵਾਰਥਤਾ ਨਾਲ
ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
(ਸ਼ਵਾਰਟਜ਼, 1996)।
ਰੌਬਰਟ ਥਰਮਨ (2004) ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਜਾਣਕਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਨੁਭਵਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਸੰਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਥਰਮਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਆਵੇਗਾ, ਪਰ ਫਲਾਨਾ ਮੈਨੂੰ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੇਵੇਗਾ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ "ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੀੜਾ ਹੈ!" ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਮੋੜਿਆ ਇੱਕ ਭੈੜਾ ਤਰੀਕਾ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦੋਸਤ,
ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹਾ, ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਇਹ ਬੋਲਣ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾ ਤਰੀਕਾ ਸੀ, ਇਸਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ
ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਸੰਜਮ ਮਾੜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ
ਕਹਾਣੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੇਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੀਆ ਸੀ-
ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਭੱਜੀ ਆਈ, ਆਪਣਾ ਗੁੱਸੇ ਭਰਿਆ ਚਿਹਰਾ ਇੰਚਾਂ ਤੱਕ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਚੀਕਿਆ, "ਫ—— ਤੂੰ,
ਬੌਬ। ਊ—— ਤੂੰ! ਤੇਰੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਕਹਿਣ ਦੀ!”
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਗਿਆਨ ਜਿਸਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਸੇਵਨ (cf. Wilber, 2000a) ਪਰ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਜ਼ੁਕਾਮ (ਜਾਂ ਸਟੈਫ਼ ਇਨਫੈਕਸ਼ਨ) ਨਾਲ ਵੀ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਗਰਣ ਹੈ: "ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਫਲੂ ਹੋ ਗਿਆ।" ਦਰਅਸਲ, ਉਹ "ਪਤਝੜ" ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਮਹਾਨ ਗੁਰੂ, ਆਪਣਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਰਫ਼ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।" ਯਾਨੀ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਉੱਚਤਮ ਵਿਕਾਸ ਦੀ "ਸਥਾਈ" ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਸਰੀਰਕ ਬਿਮਾਰੀ ਵਰਗੀ ਕਿਸੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਗੁਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਿਆਨ ਅਭਿਆਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ "ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ" ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ, ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ "ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਾਲੇ" ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਸਵਾਰਥੀ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ 450 ਲਾਹ ਕੇ ਸੁੱਟਣਾ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਲ ਅੰਦਰੂਨੀ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਬੁੱਧੀ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹਮਦਰਦੀ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰੋ। ਉਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਕੀਕਤ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਘਾਟ ਜਿੱਥੇ ਇਹ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਨ" ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲਾਲ ਝੰਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਥਿਤ "ਵਧੇਰੇ ਸੂਝ" ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ/ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ "ਬਚਪਨ/ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ/ਅਧੀਨਗੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ" ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਜਾਂ "ਪਰਿਪੱਕ/ਸਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰਪਣ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ" ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬੁਰੀ ਸਲਾਹ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਜਾਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਪੜਾਅ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ।
ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ, ਜੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਰਜਨ "ਡੂੰਘੇ ਗਿਆਨਵਾਨ" ਜ਼ੈਨ ਮਾਲਕ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਅੰਕੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਫਿੱਕਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਮਾਰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ - ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹੀ ਡੰਡੇ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ "ਸਿਆਣੇ ਮਾਲਕਾਂ" ਦੁਆਰਾ ਵੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ "ਉੱਤਮ ਜੀਵਾਂ" ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਅਜਿਹੇ "ਸਿਆਣੇ" ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ-ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ, ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵੱਲ ਵੀ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਬੋ-ਧਿਸਤਵ ਪ੍ਰਣ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਤਰੀਕਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ ਪ੍ਰਣ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਔਸਤਨ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਵੇਗਾ, ਨਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਵਿੱਖ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਜੋ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ-
ਇੱਕ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੋ? (ਮਾਰਿਨ, 1995)। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ, "ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਨ" ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਦਿਸ਼ਾ, ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ, ਅਕਸਰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ "ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਆਨਵਾਨ" ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ, ਸਾਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ "ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਤਜ਼ਰਬੇ" ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਤਮ-ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ 451

ਗੁਰੂ-ਮੂਰਤੀ ਜਾਂ ਸੰਕਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਕੁਚਿਤ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣ ਵਾਲਾ ਆਸ਼ਰਮ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ।
ਤੁਹਾਡਾ ਅਭਿਆਸ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਖੋਜ ਕਿ ਲਾਲਸਾ ਅਤੇ ਲਾਲਚ ਸੰਕਰਮਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ।
"ਜੋ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਮਿਲਿਆ ਇੱਥੇ [ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਵਿਖੇ] - ਕਲੇਸ਼ [ਦੁੱਖ], ਗਲਤ ਹੋਣ-
ਝੂਠ, ਨਵੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੰਢਾਂ ਬਣਾਉਣਾ” (ਕੋਪ, 2000)।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਟਰਫੀਲਡ (1994) ਨੇ ਫਿਰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ, ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਟ੍ਰੰਗਪਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ, ਓਸੇਲ ਟੈਂਡਜ਼ਿਨ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ:
ਮੈਂ ਨਿੱਜੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ।
ਚੇਤਨਾ, ਜਾਂ ਬੋਧੀਸਤਵ ਆਦਰਸ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਸਥਾਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ
ਹੋਣਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ-
ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਸੰਚਾਰ-ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਾਂ-
ਅਚਾਨਕ ਉੱਠਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਿਆਲ ਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਹਾਂ- ਜਾਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਵ-ਖਪਤ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਪਿਆ।
ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਲੋਸ ਕਾਸਟਨੇਡਾ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ - ਜਿਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਉਸ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ:
ਕਾਰਲੋਸ ਕਾਸਟਨੇਡਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ [M]y ਘੁਸਪੈਠ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ
ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ। ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦਿਖਾਈ। ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਜਾਦੂ "ਆਮ ਜਾਦੂ" ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ
(ਟੋਨੀ ਕਰਮ, [ਵਾਲਿਸ, 2003] ਵਿੱਚ)।
ਡੇਬੋਰਾਹ ਬੋਹਮ (1996; ਤਿਰਛੇ ਅੱਖਰ ਜੋੜੇ ਗਏ), ਜਪਾਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ੈਨ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ:
ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਗਿਆਨ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਉਣ ਤੋਂ, ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ, ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਆਵੇਗਾ-

ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਸਬਕ ਸਨ
ਕਿਓਟੋ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਘੱਟ-ਨੁਕਸਦਾਰ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਮਾਂ ਬਣਨਾ ਹੈ-
ਘਟਨਾ ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ ਹਾਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੋਈ।
ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਗੁਰੂ, ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਧਰਮ, ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਚਰਚ ਜਾਂ ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੈਨਲ ਕੀਤੇ ਪਾਠਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਸਲ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ (ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ। 452 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਰੀਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਇਨਸਾਨ ਬਣਾਈਏ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਧਿਆਨ ਲਏ ਜਾਂ ਲਏ ਬਿਨਾਂ।
ਮੋਨਿਕਾ ਪਿਗਨੋਟੀ (1989) ਨੇ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾ ਦਹਾਕਾ ਬਿਤਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ:
ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੈਂ
ਹੁਣ ਸਮਝ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਦਿਮਾਗ ਹੈ ਜੋ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹੈ-
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ
ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖੋ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੁਣ
ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਲਈ [ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ] ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੋ- ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੰਕੋਚ
ਲੋਕੋ.... ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਾ ਛੱਡੋ।
ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਲਈ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਔਖੇ ਸਬਕ ਹਨ ਜੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨਵਾਨ ਗੁਰੂ ਦੀ ਮਿੱਥ" ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਲਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਟੱਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਇਸ ਲਈ ਆਓ ਆਪਾਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਚੱਲੀਏ, ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੀਏ, ਨਿਰਪੱਖ, ਬਹੁ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਾਲੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤੀਏ, ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸੱਚ ਬੋਲੀਏ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਾਲੇ" ਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਹਕੀਕਤ ਪ੍ਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰਵਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ "ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ" ਫਿੱਟ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।
ਇਹ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਰ, ਜੋ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।
ਤਾਂ ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਰੀਏ।

ਜ਼ਰੂਰੀ ਔਨਲਾਈਨ
ਸਰੋਤ

ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ
ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸਿਹਤ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਰਵਾਇਤੀ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ- ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਬਿਨਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵੈੱਬਸਾਈਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੇ:
ਫ੍ਰੀਡਮ ਆਫ਼ ਮਾਈਂਡ ਸੈਂਟਰ (ਸਟੀਵਨ ਹਸਨ, ਕੰਬੈਟਿੰਗ ਦੇ ਲੇਖਕ)
ਪੰਥ ਮਨ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ) —
www.freedomofmind.com
ਰੌਸ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ - www.rickross.com
ਪੰਥ ਖ਼ਬਰਾਂ - www.cultnews.com
ਗੁਰੂ ਰੇਟਿੰਗਜ਼ ਯਾਹੂ! ਗਰੁੱਪ — http://groups.yahoo.com/group/GuruRatings
ਸਰਲੋ ਦੀ ਗੁਰੂ ਰੇਟਿੰਗ ਸੇਵਾ - www.globalserve.net/~sarlo/Map.htm (ਸਾਰਲੋ ਦੇ ਕੁਝ ਉੱਚੇ ਰੇਟਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡਾਊਨਗ੍ਰੇਡ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ)
ਰੀਫੋਕਸ - www.refocus.org

453
454 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਕਲਟਿਕ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ICSA), ਕਲਟਿਕ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਸਮੀਖਿਆ — www.csj.org
ਐਕਸ-ਕਲਟ ਰਿਸੋਰਸ ਸੈਂਟਰ — www.ex-cult.org
ਪੰਥ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕੇਂਦਰ (ਯੂਕੇ) - www.cultinformation.org.uk ਯਾਹੂ! ਸਮੂਹ — www.groups.yahoo.com
ਐਮਐਸਐਨ ਸਮੂਹ - http://groups.msn.com

ਫਲੇਮਆਊਟ — www.flameout.org/flameout/gurus/index.html

ਪੰਥ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਨੈੱਟਵਰਕ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ — www.cultawarenessnetwork.org (ਇਹ ਹੁਣ ਇੱਕ "ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ- ਸੰਬੰਧਿਤ" ਇਕਾਈ)

ਖਾਸ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ
ਆਦਿ ਦਾ — http://lightmind.com/library/daismfiles, www.adidaarchives.org
ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ — http://whatenlightenment.blogspot.com http://what-enlightenment-uncensored.blogspot.com http://jekyllhyde.homepage.dk/home.html
ਬੁੱਧ ਧਰਮ — http://www.american-buddha.com/CULTS.htm ਚਿਨਮਯ — www.chinmoycult.com
ਕ੍ਰਿਆਨੰਦ, ਆਨੰਦ ਆਤਮ-ਅਨੁਭਵ ਚਰਚ —
www.anandainfo.com
www.anandauncovered.com
ਮਾ ਜਯਾ ਸਤੀ ਭਗਵਤੀ — www.kashiashram.com
ਮਹਾਰਾਜੀ, ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਿਸ਼ਨ — http://ex-premie.org http://www.prem-rawat-maharaji.info
ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਮਹੇਸ਼ ਯੋਗੀ - http://onwww.net/trancenet.org www.suggestibility.org
www.angelfire.com/cantina/donandmarcy/TM.html ਜ਼ਰੂਰੀ ਔਨਲਾਈਨ ਸਰੋਤ 455

ਮੁਕਤਾਨੰਦ, SYDA — www.leavingsiddhayoga.net
ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ, ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ —
www.yogananda-dif.org
ਕਲਟ ਬਸਟਰਸ—SRF ਡਿਵੀਜ਼ਨ:
http://p208.ezboard.com/bcultbusterssrfdivision ਐਸਆਰਐਫ ਵਾਲਰਸ: www.angelfire.com/blues/srfwalrus ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗ ਚਰਚਾ ਬੋਰਡ:

www.boards2go.com/boards/board.cgi?&user=Kriya ਸਚਿਦਾਨੰਦ — http://meltingpot.fortunecity.com/albania/148 ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ — www.exbaba.com www.snowcrest.net/sunrise http://www.npi-news.dk/page152.htm http://home.no.net/anir/Sai/enigma/index.htm http://bdsteel.tripod.com/More/index.html
ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ - www.xenu.net
www.factnet.org
http://home.snafu.de/tilman
www.lisamcpherson.org
http://lisatrust.bogie.nl/home.htm
ਜ਼ੈਨ — www.darkzen.com

ਉਹਨਾਂ ਸਾਈਟਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਲੇਖਾਂ ਲਈ ਜੋ ਹਿੱਲਦੀਆਂ ਜਾਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ: ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਆਰਕਾਈਵ ਵੇਬੈਕ ਮਸ਼ੀਨ (http://web.archive.org/collections/web.html)।

ਗ੍ਰੰਥ ਸੂਚੀ

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਛਪਾਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ
www.abebooks.com 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਹੋਇਆ ਕਿਤਾਬ ਐਂਪੋਰੀਅਮ ਅਨਮੋਲ ਹੋਵੇਗਾ
ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਲਈ।

ਐਰੋਨਜ਼, ਮਾਰਕ ਅਤੇ ਜੌਨ ਲੋਫਟਸ (1998 [1991]), ਅਨਹੋਲੀ ਟ੍ਰਿਨਿਟੀ: ਦ ਵੈਟੀਕਨ, ਦ ਨਾਜ਼ੀਆਂ, ਅਤੇ ਸਵਿਸ ਬੈਂਕਸ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸੇਂਟ ਮਾਰਟਿਨ'ਸ ਗ੍ਰਿਫਿਨ)।
ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ (2006), “ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਪੀਟਰ: ਜੇਨ ਗੁਡਾਲ” (http://www.actualfreedom.com.au/actualism/peter/selected-correspondence/corr-goodall.htm)।
ਐਡਰੀਅਲ, ਜੀਨ (1947), ਅਵਤਾਰ: ਅਵਤਾਰ ਮੇਹਰ ਬਾਬਾ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ (ਬਰਕਲੇ, ਸੀਏ: ਜੌਨ ਐੱਫ. ਕੈਨੇਡੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਏਜੰਸੀ ਫਰਾਂਸ-ਪ੍ਰੈਸ (1999), “ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆਈ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਚਾਰਲਸ ਮੈਨਸਨ ਰਾਹੀਂ ਧਮਕੀ ਭੇਜੀ ਗਈ,” 22 ਮਾਰਚ
(http://www.rickross.com/reference/manson/manson13.html)। ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ, ਮੈਰੇਡਿਥ (2001), "ਤੀਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਸਟੈਨਫੋਰਡ ਜੇਲ੍ਹ ਪ੍ਰਯੋਗ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ," ਸਟੈਨਫੋਰਡ ਰਿਪੋਰਟ, 22 ਅਗਸਤ (http://news-service.stanford.edu/news/august22/ prison2-822.html) ਵਿੱਚ।

457
458 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਐਲੇਗਰੋ, ਜੌਨ ਐਮ. (1970), ਦ ਸੈਕਰਡ ਮਸ਼ਰੂਮ ਐਂਡ ਦ ਕਰਾਸ: ਫਰਟੀਲਿਟੀ ਕਲਟਸ ਐਂਡ ਦ ਓਰੀਜਿਨਜ਼ ਆਫ਼ ਜੂਡਾਈਜ਼ਮ ਐਂਡ ਈਸਾਈਅਤ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਡਬਲਡੇ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ)।
ਐਲਨ, ਸ਼ਾਰਲਟ (2001), "ਦਿ ਸਕਾਲਰਜ਼ ਐਂਡ ਦ ਗੌਡਸ," ਐਟਲਾਂਟਿਕ ਮੰਥਲੀ, ਜਨਵਰੀ ਵਿੱਚ (http://www.rickross.com/reference/wicca/wicca31.html)।
ਐਲਨ, ਜੌਨ ਐਲ., ਜੂਨੀਅਰ (2004), ਆਲ ਦ ਪੋਪਜ਼ ਮੈਨ: ਦ ਇਨਸਾਈਡ ਸਟੋਰੀ ਆਫ਼ ਹਾਉ ਦ ਵੈਟੀਕਨ ਰੀਅਲੀ ਥਿੰਕਸ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਡਬਲਡੇ)।

ਆਲਟਰ, ਰੱਬੀ (2004), “ਅਸਕ ਰੱਬੀ ਆਲਟਰ” (http://web.archive.org/web/ 20040216042603/http://www.jewmich.com/askthe.htm)।
ਅੰਮਾਚੀ (2004), "ਹੁਣ"
(http://www.ammachi.org/amma/index.html)।
ਅਮ੍ਰਿਤਾਨੰਦਮਈ, ਮਾਤਾ (1994), ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ (ਸੈਨ ਰੈਮਨ, CA: ਮਾਤਾ ਅਮ੍ਰਿਤਾਨੰਦਮਈ ਸੈਂਟਰ)।
ਆਨੰਦਮੌਏ, ਭਰਾ (1995), ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਆਹ (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ)।
ਆਨੰਦਮੋਏ, ਭਰਾ (1982), ਕੀ ਅੱਜ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੰਭਵ ਹੈ? (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ)।
ਆਨੰਦਮੌਏ, ਭਰਾ (1979), ਕਲੋਜ਼ਿੰਗ ਦ ਜਨਰੇਸ਼ਨ ਗੈਪ (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ)।
ਅਨੰਤਨਾਰਾਇਣਨ, ਐਨ. (1970), ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਿਵਾਨੰਦ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾਦਾਇਕ ਜੀਵਨ-ਕਹਾਣੀ (ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਇੰਦਰਪ੍ਰਸਥ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਐਂਥਨੀ, ਡਿੱਕ, ਬਰੂਸ ਏਕਰ ਅਤੇ ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ (1987), ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚੋਣਾਂ: ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮਾਰਗਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਪੈਰਾਗਨ ਹਾਊਸ)। ਅਰੇਡੀ, ਜੇਮਜ਼ ਟੀ. (1989), "ਸ਼੍ਰੀ ਚਿਨਮਯ ਇੱਕ ਖਿਤਾਬ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ: ਸਟੰਟ ਮੈਨ ਸੁਪਰੀਮ," ਦ ਵਾਲ ਸਟਰੀਟ ਜਰਨਲ, 13 ਜਨਵਰੀ (http://www.rickross.com/reference/srichinmoy/srichinmoy9.html) ਵਿੱਚ। ਅਰੇਂਡਟ, ਹੰਨਾਹ (1992 [1963]), ਈਸ਼ਵਰਨ ਵਿੱਚ ਆਈਚਮੈਨ: ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਆਮੀਅਤ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਪੈਂਗੁਇਨ ਬੁੱਕਸ)। ਬਿਬਲੀਓਗ੍ਰਾਫੀ 459

ਆਰੀਆ, ਰੋਹਿਤ (2004), “ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ—ਭਾਰਤੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ”
(http://www.indiayogi.com/content/indsaints/yogananda.asp)।
ਅਸਕੇਨਸੀ, ਹੰਸ (1978), ਕੀ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਨਾਜ਼ੀ ਹਾਂ? (ਸੈਕੌਕਸ, ਐਨਜੇ: ਲਾਇਲ ਸਟੂਅਰਟ ਇੰਕ.)।
ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਪ੍ਰੈਸ (2003), "ਐਲ.ਏ. ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸੈਂਡੈਂਟਲ ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ ਸੈਂਟਰ ਲਈ ਸੇਲਿਬ੍ਰਿਟੀਜ਼ ਪੁਸ਼"
(http://www.rickross.com/reference/tm/tm59.html)।
ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਪ੍ਰੈਸ (1991), “ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪੈਰੋਕਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ,” 2 ਅਗਸਤ

(http://www.rickross.com/reference/yogaville/yogaville9.html)।
ਐਟੈਕ, ਜੌਨ (1992), “ਦ ਟੋਟਲ ਫ੍ਰੀਡਮ ਟ੍ਰੈਪ: ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ, ਡਾਇਨੇਟਿਕਸ ਅਤੇ ਐਲ. ਰੌਨ ਹਬਾਰਡ” (http://www.factnet.org/Books/ TotalFreedomTrap/TFTrap.html? FACTNet)।
ਐਟੈਕ, ਜੌਨ (1990), ਏ ਪੀਸ ਆਫ ਬਲੂ ਸਕਾਈ: ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ, ਡਾਇਨੇਟਿਕਸ ਅਤੇ ਐਲ. ਰੌਨ ਹਬਾਰਡ ਐਕਸਪੋਜ਼ਡ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਕੈਰਲ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਗਰੁੱਪ; ਟੈਕਸਟ http://www.clambake.org/archive/books/apobs/ 'ਤੇ ਔਨਲਾਈਨ ਉਪਲਬਧ ਹੈ)। ਔਰੋਬਿੰਦੋ, ਸ੍ਰੀ (1953), ਸ੍ਰੀ ਔਰੋਬਿੰਦੋ ਆਨ ਹਿਮਸਲ ਐਂਡ ਆਨ ਦ ਮਦਰ (ਪੋਂਡੀਚੇਰੀ, ਭਾਰਤ: ਸ੍ਰੀ ਔਰੋਬਿੰਦੋ ਆਸ਼ਰਮ)।
ਆਸਟਿਨ, ਬਿੱਲ (1999), "ਰੇਵ. ਥਾਮਸ ਅਲਹਬਰਨ, ਐਂਡੋਰਸਮੈਂਟਸ ਦੇ ਲੇਖਕ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਾ ਨੂੰ ਮਿਲੇ"
(http://lightmind.com/thevoid/daism/alhburn-leela.html)।
ਬਾਬਾ, ਮੇਹਰ (1967), ਭਾਸ਼ਣ (ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ, ਸੀਏ: ਸੂਫੀਵਾਦ ਰੀਓਰੀਐਂਟਡ)। ਬਾਬਾ, ਉਪਾਸਨੀ (1978), ਸਦਗੁਰੂ ਉਪਾਸਨੀ-ਬਾਬਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਭਾਗ 2, ਭਾਗ ਬੀ (ਸਕੋਰੀ, ਭਾਰਤ: ਉਪਾਸਨੀ ਕੰਨਿਆਕੁਮਾਰੀ ਸਥਾਨ)।
ਬੇਲੀ, ਡੇਵਿਡ ਅਤੇ ਫੇ ਬੇਲੀ (2003), "ਦ ਫਾਈਂਡਿੰਗਜ਼" (http://web.archive.org/web/20031214164954/http:// www.npi-news.dk/page152.htm)।
ਬੈਰੀ, ਡੇਵ (1992), ਡੇਵ ਬੈਰੀ ਡਜ਼ ਜਪਾਨ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਰੈਂਡਮ ਹਾਊਸ)।
460 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ ਕਰਨਾ

ਬਾਰਟ, ਪੀਟਰ (1998), “ਧਰਮ ਦੇ ਰਖਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,” ਡੇਲੀ ਵੈਰਾਇਟੀ, 27 ਜੂਨ (http://www.rickross.com/reference/ scientology/celebrities/celebrities1.html) ਵਿੱਚ।
ਬੀਬੀਸੀ (2003), "ਦਿ ਕੰਕੁਏਸਟ" (http://www.bbc.co.uk/radio4/history/ sceptred_isle/page/8.shtml?question=8)।
ਬਿਹਾਰ, ਰਿਚਰਡ (1991), "ਲਾਲਚ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਪੰਥ," ਟਾਈਮ ਵਿੱਚ, 6 ਮਈ (http://www.rickross.com/reference/scientology/scien413.html)।
ਬੇਲਫ੍ਰੇਜ, ਸੈਲੀ (1981), ਫਲਾਵਰਜ਼ ਆਫ਼ ਐਂਪਟੀਨੇਸ: ਰਿਫਲੈਕਸ਼ਨਜ਼ ਔਨ ਐਨ ਆਸ਼ਰਮ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਦ ਡਾਇਲ ਪ੍ਰੈਸ)।

ਬੇਲਾਮੀ, ਡੋਡੀ (1995), “ਏਕੰਕਰ: ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਮੈਂਬਰ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,” ਸੈਨ ਡਿਏਗੋ ਰੀਡਰ, 22 ਜੂਨ (http://www.geocities.com/eckcult/dodie.html) ਵਿੱਚ।
ਬੇਰੀ, ਜੇਸਨ (1992), ਲੀਡ ਅਸ ਨਾਟ ਇਨਟੂ ਟੈਂਪਟੇਸ਼ਨ: ਕੈਥੋਲਿਕ ਪਾਦਰੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਡਬਲਡੇ)।
ਬੇਰੀ, ਜੇਸਨ ਅਤੇ ਗੈਰਾਲਡ ਰੇਨਰ (2004), ਵੌਜ਼ ਆਫ਼ ਸਾਈਲੈਂਸ: ਦ ਅਬਿਊਜ਼ ਆਫ਼ ਪਾਵਰ ਇਨ ਦ ਪੋਪਸੀ ਆਫ਼ ਜੌਨ ਪਾਲ II (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸਾਈਮਨ ਐਂਡ ਸ਼ੂਸਟਰ)।
ਬਰਜ਼ਿਨ, ਐਲੇਕਸ, ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਨ (1978), ਦ ਮਹਾਮੁਦਰਾ (ਤਿੱਬਤੀ ਵਰਕਸ ਐਂਡ ਆਰਕਾਈਵਜ਼ ਦੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ)।
ਬੇਅਰਸਟਾਈਨ, ਡੇਲ (1994), ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ: ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ (http://www.exbaba.de/files/A_Critical_Study.html)।
ਭਜਨ, ਯੋਗੀ (1977), ਯੋਗੀ ਭਜਨ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ: ਸਪੋਕਨ ਵਰਡ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ (ਪੋਮੋਨਾ, ਸੀਏ: ਆਰਕਲਾਈਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ)।
ਭਾਰਤੀ, ਅਗੇਹਾਨੰਦਾ (1980), ਦ ਓਚਰ ਰੋਬ: ਐਨ ਆਟੋਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ (ਸੈਂਟਾ ਬਾਰਬਰਾ, ਸੀਏ: ਰੌਸ-ਏਰਿਕਸਨ)।
ਭਾਰਤੀ, ਅਗੇਹਾਨੰਦ (1976), ਦ ਲਾਈਟ ਐਟ ਦ ਸੈਂਟਰ (ਸੈਂਟਾ ਬਾਰਬਰਾ, CA: ਰੌਸ-ਏਰਿਕਸਨ)। ਭਾਰਤੀ, ਅਗੇਹਾਨੰਦ (1974), "ਕਾਲਪਨਿਕ ਤਿੱਬਤ: ਰਾਮਪੇਇਜ਼ਮ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ," ਤਿੱਬਤ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬੁਲੇਟਿਨ, ਭਾਗ 7 (http://www.serendipity.li/baba/rampa.html) ਵਿੱਚ। ਬਿਬਲੀਓਗ੍ਰਾਫੀ 461

ਬਲੈਕਰ, ਹਾਲ (2001), "ਐਨਲਾਈਟਨਮੈਂਟ ਦਾ ਡਿਵਾਈਨ ਜੈਸਟਰ ਮਿਸਟਰ ਲੀ ਲੋਜ਼ੋਵਿਕ," ਇਨ ਐਨਲਾਈਟਨਮੈਂਟ ਕੀ ਹੈ? ਅੰਕ 20 (http://www.wie.org/j20/lee.asp) ਵਿੱਚ।
ਬਲੈਕਰ, ਹਾਲ (1996), "ਦ ਕ੍ਰੈਮਰ ਪੇਪਰਸ: ਏ ਲੁੱਕ ਬਿਹਾਈਂਡ ਦ ਮਾਸਕ ਆਫ ਐਂਟੀਆਥਰਿਟੇਰੀਅਨਿਜ਼ਮ," ਇਨ ਐਨਲਾਈਟਨਮੈਂਟ ਕੀ ਹੈ? ਅੰਕ 9 (http://www.wie.org/j9/kramer.asp) ਵਿੱਚ।
ਬਲੈਕਮੋਰ, ਸੂਜ਼ਨ (1986), ਦ ਐਡਵੈਂਚਰਜ਼ ਆਫ਼ ਏ ਪੈਰਾਸਾਈਕੋਲੋਜਿਸਟ (ਬਫੇਲੋ, NY: ਪ੍ਰੋਮੀਥੀਅਸ ਬੁੱਕਸ)।
ਬਲੈਕਮੋਰ, ਸੂਜ਼ਨ (1983), "ਕੀ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਬਚਾਅ ਲਈ ਸਬੂਤ ਹਨ?" ਐਨਾਬਾਇਓਸਿਸ—ਦ ਜਰਨਲ ਫਾਰ ਨਿਅਰ-ਡੈਥ ਸਟੱਡੀਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ 3 (http://www.susanblackmore.co.uk/Articles/ ਐਨਾਬਾਇਓਸਿਸ%201983.htm) ਵਿੱਚ।

ਬਲੈਂਕੋ, ਜੋਡੀ (2000), ਕਿਤਾਬ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਗਾਈਡ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਆਲਵਰਥ ਪ੍ਰੈਸ)। ਬਲਾਸ, ਥਾਮਸ (2004), ਦ ਮੈਨ ਹੂ ਸ਼ੌਕਡ ਦ ਵਰਲਡ: ਦ ਲਾਈਫ ਐਂਡ ਲੀਗੇਸੀ ਆਫ ਸਟੈਨਲੀ ਮਿਲਗ੍ਰਾਮ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਬੇਸਿਕ ਬੁੱਕਸ)।
ਬਲਾਵਟਸਕੀ, ਹੇਲੇਨਾ ਪੀ., ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥ ਪ੍ਰੈਸਟਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਹੰਫਰੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ (1967), ਐਨ ਐਬ੍ਰੀਜਮੈਂਟ ਆਫ਼ ਦ ਸੀਕਰੇਟ ਡੌਕਟਰੀਨ (ਵੀਟਨ, ਆਈਐਲ: ਦ ਥੀਓਸੋਫੀਕਲ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ)।
ਬਲੋਫੈਲਡ, ਜੌਨ (1970), ਤਿੱਬਤ ਦਾ ਤਾਂਤਰਿਕ ਰਹੱਸਵਾਦ: ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਗਾਈਡ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਈ. ਪੀ. ਡੱਟਨ)।
ਬੌਬ, ਸ੍ਰੀ (2000), ਦ ਨੀ ਆਫ਼ ਡੇਇਜ਼ਮ: ਡੀਕਨਸਟ੍ਰਕਟਿੰਗ ਅਦੀ ਦਾ (http://lightmind.com/Impermanence/Library/knee/)।
ਬੋਹਮ, ਡੇਬੋਰਾ ਬੋਲੀਵਰ (1996), ਏ ਜ਼ੈਨ ਰੋਮਾਂਸ: ਵਨ ਵੂਮੈਨਜ਼ ਐਡਵੈਂਚਰਜ਼ ਇਨ ਏ ਮੱਠ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਕੋਡਾਂਸ਼ਾ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ)।
ਬੋਹਮ, ਡੇਵਿਡ ਅਤੇ ਬੇਸਿਲ ਜੇ. ਹਿਲੇ (1993), ਦ ਅਨਡਿਵਾਈਡਡ ਯੂਨੀਵਰਸ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਰੂਟਲੇਜ)।
ਬੌਂਡਰ, ਸੈਨੀਏਲ (2003), “ਵੈਕਿੰਗ ਡਾਊਨ ਇਨ ਮਿਊਚੁਅਲਟੀ” (http://www.wakingdown.org)।
ਬੌਂਡਰ, ਸੈਨੀਏਲ (1990), ਦ ਡਿਵਾਇਨ ਐਮਰਜੈਂਸ ਆਫ਼ ਦ ਵਰਲਡ-ਟੀਚਰ (ਕਲੀਅਰਲੇਕ, ਸੀਏ: ਦ ਡਾਨ ਹਾਰਸ ਪ੍ਰੈਸ)।
462 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਬੋਸ, ਨਿਰਮਲ ਕੁਮਾਰ (1974), ਗਾਂਧੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਦਿਨ (ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਓਰੀਐਂਟ ਲੌਂਗਮੈਨ ਲਿਮਟਿਡ)।
ਬੋਸਟੌਕ, ਕਲਿਫ (1998), "ਗੁਰੂ ਵਿਦ ਏ ਸਟਿਕ: ਐਨ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿਦ ਮਾ ਜਯਾ," ਕਰੀਏਟਿਵ ਲੋਫਿੰਗ, 18 ਅਪ੍ਰੈਲ (http://web.archive.org/web/20040309150200/http:// www.soulworks.net/writings/paradigms/site_027.html) ਵਿੱਚ।
ਬੋਸਟਨ ਗਲੋਬ, ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਟਿਵ ਸਟਾਫ ਆਫ਼ ਦ (2003), ਬੇਟ੍ਰੇਅਲ: ਦ ਕ੍ਰਾਈਸਿਸ ਇਨ ਦ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਲਿਟਲ, ਬ੍ਰਾਊਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ)।
ਬ੍ਰਾਊਨ, ਕਿਰਕ (1984), ਰਜਨੀਸ਼ਪੁਰਮ: ਦ ਅਨਵੈਲਕਮ ਸੋਸਾਇਟੀ— “ਕੱਲਚਰਸ ਟਕਰਾਇਡ ਇਨ ਏ ਕੁਐਸਟ ਫਾਰ ਯੂਟੋਪੀਆ” (ਮੈਡਫੋਰਡ, ਓਰੇਗਨ: ਸਕਾਊਟ ਕਰੀਕ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਬ੍ਰੇਨਨ, ਬਾਰਬਰਾ ਐਨ (1993), ਲਾਈਟ ਐਮਰਜਿੰਗ: ਦ ਜਰਨੀ ਆਫ਼ ਪਰਸਨਲ ਹੀਲਿੰਗ (ਟੋਰਾਂਟੋ: ਬੈਂਟਮ ਬੁੱਕਸ)।

ਬ੍ਰੇਨਨ, ਬਾਰਬਰਾ ਐਨ (1987), ਹੈਂਡਸ ਆਫ ਲਾਈਟ: ਏ ਗਾਈਡ ਟੂ ਹੀਲਿੰਗ ਥਰੂ ਦ ਹਿਊਮਨ ਐਨਰਜੀ ਫੀਲਡ (ਟੋਰਾਂਟੋ: ਬੈਂਟਮ ਬੁੱਕਸ)।
ਬ੍ਰੈਂਟ, ਪੀਟਰ (1972), ਗੌਡਮੈਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (ਲੰਡਨ: ਐਲਨ ਲੇਨ)।
ਬਰੂਅਰ, ਮਾਰਕ (1975), "'ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਢਾਹ ਦੇਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖਾਂਗੇ,'" ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਟੂਡੇ, ਅਗਸਤ (http://www.rickross.com/reference/est/estpt8.html) ਵਿੱਚ।
ਬਰੂਕ, ਟਾਲ (1999 [1990]), ਅਵਤਾਰ ਆਫ਼ ਨਾਈਟ: ਸਪੈਸ਼ਲ ਮਿਲੇਨੀਅਲ ਐਡੀਸ਼ਨ (ਬਰਕਲੇ, ਸੀਏ: ਐਂਡ ਰਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ)।
ਬ੍ਰਾਊਨ, ਮਿੱਕ (2000), “ਡਿਵਾਈਨ ਡਾਊਨਫਾਲ,” ਦ ਡੇਲੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਸੈਟਰਡੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ, 27 ਅਕਤੂਬਰ (http://www.rickross.com/reference/saibaba/saibaba3.html) ਵਿੱਚ।
ਬ੍ਰਾਊਨਿੰਗ, ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ ਆਰ. (1998 [1992]), ਆਮ ਆਦਮੀ: ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੁਲਿਸ ਬਟਾਲੀਅਨ 101 ਅਤੇ ਪੋਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਹੱਲ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਹਾਰਪਰਪੇਰੇਨੀਅਲ)।
ਬਰੂਨੀ, ਫਰੈਂਕ ਅਤੇ ਐਲਿਨੋਰ ਬਰਕੇਟ (2002 [1993]), ਏ ਗੋਸਪੇਲ ਆਫ਼ ਸ਼ੈਮ: ਚਿਲਡਰਨ, ਸੈਕਸੁਅਲ ਅਬਿਊਜ਼ ਐਂਡ ਦ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਪੇਰੇਨਿਅਲ)।
ਗ੍ਰੰਥ ਸੂਚੀ 463

ਬਰੰਟਨ, ਪਾਲ (1935), ਏ ਸਰਚ ਇਨ ਸੀਕ੍ਰੇਟ ਇੰਡੀਆ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਈ. ਪੀ. ਡਟਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਇੰਕ.)।
ਬੁਗਲੀਓਸੀ, ਵਿਨਸੈਂਟ ਅਤੇ ਕਰਟ ਜੈਂਟਰੀ (1975), ਹੈਲਟਰ ਸਕੈਲਟਰ: ਦ ਟਰੂ ਸਟੋਰੀ ਆਫ਼ ਦ ਮੈਨਸਨ ਮਰਡਰਜ਼ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਬੈਂਟਮ ਬੁੱਕਸ)।
ਬਰਕ, ਐਬੋਟ ਜਾਰਜ (1994), ਐਨ ਈਗਲਜ਼ ਫਲਾਈਟ: ਆਟੋਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਆਫ਼ ਏ ਨੌਸਟਿਕ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਈਸਾਈ (ਜੇਨੇਵਾ, NE: ਸੇਂਟ ਜਾਰਜ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਬਰੂਜ਼, ਵਿਲੀਅਮ ਐਸ. (1995 [1972]), ਅਲੀ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ/ਨੈਕਡ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ (ਬੌਨ, ਜਰਮਨੀ: ਐਕਸਪੈਂਡਡ ਮੀਡੀਆ ਐਡੀਸ਼ਨ)।
ਬਰੂਜ਼, ਵਿਲੀਅਮ ਐੱਸ. (1974), ਡੈਨੀਅਲ ਓਡੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ "ਦ ਜੌਬ: ਇੰਟਰਵਿਊਜ਼ ਵਿਦ ਵਿਲੀਅਮ ਐੱਸ. ਬਰੂਜ਼" (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਪੈਂਗੁਇਨ ਬੁੱਕਸ)।
ਬੱਸਵੈੱਲ, ਰਾਬਰਟ ਈ. (1992), ਜ਼ੈਨ ਮੱਠ ਅਨੁਭਵ: ਸਮਕਾਲੀ ਕੋਰੀਆ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧ ਅਭਿਆਸ (ਪ੍ਰਿੰਸਟਨ, ਐਨਜੇ: ਪ੍ਰਿੰਸਟਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਬਟਲਰ, ਕੈਟੀ (1990), "ਦਿ ਸ਼ੈਡੋ ਆਫ਼ ਬੋਧੀ ਅਮਰੀਕਾ," ਕਾਮਨ ਬਾਉਂਡਰੀ, ਮਈ-ਜੂਨ ਵਿੱਚ।

ਬਟਲਰ, ਕੈਟੀ (1985a), "ਸੈਕਸ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਮੈਰਿਨ ਕਲਟ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ," ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਕ੍ਰੋਨਿਕਲ, 9 ਅਪ੍ਰੈਲ (http://www.rickross.com/reference/adida/adida9.html) ਵਿੱਚ।
ਬਟਲਰ, ਕੈਟੀ (1985), "ਗੁਰੂ ਦਾ ਫਿਜੀ ਹੈਵਨ ਜਿਸਨੂੰ 'ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਕ੍ਰੋਨਿਕਲ, 5 ਅਪ੍ਰੈਲ (http://www.rickross.com/reference/adida/adida11.html) ਵਿੱਚ।
ਬਟਰਫੀਲਡ, ਸਟੀਫਨ ਟੀ. (1994), ਦ ਡਬਲ ਮਿਰਰ: ਏ ਸਕੈਪਟੀਕਲ ਜਰਨੀ ਇਨਟੂ ਬੁੱਧਿਸਟ ਤੰਤਰ (ਬਰਕਲੇ, ਸੀਏ: ਨੌਰਥ ਅਟਲਾਂਟਿਕ ਬੁੱਕਸ)।
ਕੈਡੀ, ਆਈਲੀਨ (1976), ਫਾਊਂਡਹੌਰਨ ਦੀਆਂ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨਾਂ (ਫੋਰੇਸ, ਸਕਾਟਲੈਂਡ: ਫਾਊਂਡਹੌਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ)।
ਕੈਂਪਬੈਲ, ਜੂਨ (1996), ਟ੍ਰੈਵਲਰ ਇਨ ਸਪੇਸ: ਇਨ ਸਰਚ ਆਫ ਫੀਮੇਲ ਆਈਡੈਂਟਿਟੀ ਇਨ ਟਿੱਬਟਨ ਬੁੱਧ ਧਰਮ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਜਾਰਜ ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲਰ)।
ਕੈਂਡਰ (2001), “ਤਾਜ਼ਾ ਖ਼ਬਰਾਂ” (http://web.archive.org/web/20031201170313/http:// www.savemtwashington.org/)।
464 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਕੈਪਲਾਨ, ਮਾਰੀਆਨਾ (2002), ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? (ਲੰਡਨ: ਥੌਰਸਨ)। ਕੈਪਲਾਨ, ਮਾਰੀਆਨਾ (2001), ਹਾਫਵੇ ਅੱਪ ਦ ਮਾਊਂਟੇਨ: ਦ ਐਰਰ ਆਫ਼ ਪ੍ਰੀਮੈਚਿਓਰ ਕਲੇਮਜ਼ ਟੂ ਐਨਲਾਈਟਨਮੈਂਟ (ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ, ਏ ਜ਼ੈਡ: ਹੋਮ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਕਾਰਲਸਨ, ਪੀਟਰ (2002a), “ਚੱਕਰ ਫੁੱਲ ਆਫ ਸਕੈਂਡਲ: ਬੈਰਿੰਗ ਦ ਯੋਗੀਆਂ,” ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ, 27 ਅਗਸਤ (http://www.washingtonpost.com/ac2/wp-dyn? pagename=article &node=&contentId=A64895-2002Aug26&notFound=true)।
ਕਾਰਲਸਨ, ਪੀਟਰ (2002), "'ਪੀਸ ਬਾਂਡਸ' 'ਤੇ ਯੋਗਿਕ ਫਲਾਇਰ ਲੈਣਾ," ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ, 29 ਅਗਸਤ
(http://www.rickross.com/reference/tm/tm37.html)।
ਕਾਰਨਾਹਨ, ਸਮਨਰ (1995), ਇਨ ਦ ਪ੍ਰੈਜ਼ੈਂਸ ਆਫ਼ ਮਾਈ ਐਨੀਮੀਜ਼ (ਸੈਂਟਾ ਫੇ, ਐਨਐਮ: ਹਾਰਟਸਫਾਇਰ ਬੁੱਕਸ)।
ਕੈਰੋਲ, ਰਾਬਰਟ ਟੀ. (2004e), "ਜੀਨ ਹਿਊਸਟਨ ਐਂਡ ਦ ਮਿਸਟਰੀ ਸਕੂਲ," ਦ ਸਕੈਪਟਿਕਸ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (http://www.skepdic.com/houston.html) ਵਿੱਚ।

ਕੈਰੋਲ, ਰਾਬਰਟ ਟੀ. (2004d), "ਐਂਥਰੋਪੋਸੋਫੀ, ਰੂਡੋਲਫ ਸਟੀਨਰ (1861 - 1925), ਅਤੇ ਵਾਲਡੋਰਫ ਸਕੂਲ," ਦ ਸਕੈਪਟਿਕਸ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (http://www.skepdic.com/steiner.html) ਵਿੱਚ।
ਕੈਰੋਲ, ਰਾਬਰਟ ਟੀ. (2004c), "ਫਾਇਰਵਾਕਿੰਗ," ਦ ਸਕੈਪਟਿਕਸ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (http://www.skepdic.com/firewalk.html) ਵਿੱਚ।
ਕੈਰੋਲ, ਰਾਬਰਟ ਟੀ. (2004 ਬੀ), "ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰੀਰ," ਦ ਸਕੈਪਟਿਕਸ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (http://www.skepdic.com/incorrupt.html) ਵਿੱਚ।
ਕੈਰੋਲ, ਰਾਬਰਟ ਟੀ. (2004a), "ਕੋਲਡ ਰੀਡਿੰਗ," ਦ ਸਕੈਪਟਿਕਸ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (http://www.skepdic.com/coldread.html) ਵਿੱਚ।
ਕੈਰੋਲ, ਰਾਬਰਟ ਟੀ. (2004), "ਏਲੀਅਨ ਅਗਵਾ," ਦ ਸਕੈਪਟਿਕਸ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (http://www.skepdic.com/aliens.html) ਵਿੱਚ।
ਕੈਰੋਲ, ਰਾਬਰਟ ਟੀ. (2003), “ਦਿ ਸਕੈਪਟਿਕਸ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਨਿਊਜ਼ਲੈਟਰ 38” (http://www.skepdic.com/news/newsletter38.html)।
ਕਾਸਤਰੋ, ਸਟੀਫਨ ਜੇ. (1996), ਫਾਈਡਹੋਰਨ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਖੰਡ ਅਤੇ ਅਸਹਿਮਤੀ: ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸਮਾਜ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵੱਲ (ਫੋਰੇਸ, ਸਕਾਟਲੈਂਡ: ਨਵੀਂ ਮੀਡੀਆ ਕਿਤਾਬਾਂ)। ਬਿਬਲੀਓਗ੍ਰਾਫੀ 465

ਚੈਡਵਿਕ, ਡੇਵਿਡ (1999), ਕ੍ਰੋਕਡ ਕਕੰਬਰ: ਦ ਲਾਈਫ ਐਂਡ ਜ਼ੈਨ ਟੀਚਿੰਗਜ਼ ਆਫ਼ ਸ਼ੂਨਰੀਯੂ ਸੁਜ਼ੂਕੀ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਬ੍ਰੌਡਵੇ ਬੁੱਕਸ)।
ਚੈਡਵਿਕ, ਡੇਵਿਡ (1994), ਧੰਨਵਾਦ ਅਤੇ ਠੀਕ ਹੈ! ਜਪਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਜ਼ੈਨ ਅਸਫਲਤਾ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਪੈਂਗੁਇਨ/ਅਰਕਾਨਾ)।
ਚਾਰਲਟਨ, ਹਿਲਡਾ (1990), ਹੈਲ-ਬੈਂਟ ਫਾਰ ਹੈਵਨ: ਦ ਆਟੋਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਆਫ਼ ਹਿਲਡਾ ਚਾਰਲਟਨ (ਵੁੱਡਸਟਾਕ, NY: ਗੋਲਡਨ ਕੁਐਸਟ)।
ਚੈਟਰਜੀ, ਅਰੂਪ (2003), ਮਦਰ ਟੈਰੇਸਾ: ਦ ਫਾਈਨਲ ਵਰਡਿਕਟ (ਕੋਲਕਾਤਾ: ਮੀਟੀਓਰ ਬੁੱਕਸ; ਟੈਕਸਟ http://www.meteorbooks.com 'ਤੇ ਔਨਲਾਈਨ ਉਪਲਬਧ ਹੈ)।
ਚੇਲੀਸ਼ੇਵ, ਈ. (1987), “ਸਵਾਮੀ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ—ਮਹਾਨ ਭਾਰਤੀ ਮਨੁੱਖਤਾਵਾਦੀ, ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ,” ਹਰੀਸ਼ ਸੀ. ਗੁਪਤਾ, ਸੰਪਾਦਨਾ (1987), ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਸਵਾਮੀ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਅਧਿਐਨ (ਕਲਕੱਤਾ: ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਿਸ਼ਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਕਲਚਰ) ਵਿੱਚ।
ਚਿਊ, ਸੈਲੀ (1998), "ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼ ਲੌਸਟ," ਆਉਟ ਮੈਗਜ਼ੀਨ, ਦਸੰਬਰ/ਜਨਵਰੀ (http://leavingsiddhayoga.net/homophobia_in_sy.htm) ਵਿੱਚ।
ਚਿਨਮਯ, ਸ਼੍ਰੀ (1985), ਦ ਮਾਸਟਰ ਐਂਡ ਦ ਚੇਲਾ (ਜਮੈਕਾ, NY: ਅਗਨੀ ਪ੍ਰੈਸ)।

ਚਿਨਮਯ, ਸ਼੍ਰੀ (1978), ਧਿਆਨ: ਪਰਮਾਤਮਾ-ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ-ਸੰਪੂਰਨਤਾ (ਜਮੈਕਾ, NY: ਔਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ)।
ਚੋਪੜਾ, ਦੀਪਕ (2000), ਹਾਉ ਟੂ ਨੋ ਗੌਡ: ਦ ਸੋਲਜ਼ ਜਰਨੀ ਇਨਟੂ ਦ ਮਿਸਟਰੀ ਆਫ਼ ਮਿਸਟਰੀਜ਼ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਹਾਰਮਨੀ ਬੁੱਕਸ)।
ਚੋਪੜਾ, ਸੋਨੀਆ (1999), "ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਦਾ ਯੋਗਾ ਆਸ਼ਰਮ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਫਸਿਆ, ਪਿਛਲੇ ਜਿਨਸੀ ਦੋਸ਼ ਮੁੜ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ," ਰੈਡਿਫ ਆਨ ਦ ਨੈੱਟ ਵਿੱਚ, ਜੂਨ (http://www.rickross.com/reference/yogaville/yogaville21.html)। ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ, ਮਿਲਬੋਰਨ (1975), ਮਾਧਿਅਮ, ਰਹੱਸਵਾਦੀ, ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰੀ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਥਾਮਸ ਵਾਈ. ਕਰੋਵਲ ਕੰਪਨੀ)।
ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ, ਮਿਲਬੋਰਨ (1970), ਈਐਸਪੀ, ਸੀਅਰਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕਿਕਸ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਥਾਮਸ ਵਾਈ. ਕਰੋਵਲ ਕੰਪਨੀ)।
ਚਰਚਿਲ, ਪੋਲਾ (1996), ਸ਼ਿਵਾ ਮਹਾਵਤਾਰ ਬਾਬਾਜੀ (ਬੇਵਰਲੀ ਹਿਲਜ਼, ਸੀਏ: ਚਰਚਿਲ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ)।
466 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਸਿਆਲਡੀਨੀ, ਰਾਬਰਟ ਬੀ. (2001), ਪ੍ਰਭਾਵ: ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ (ਟੋਰਾਂਟੋ: ਐਲਿਨ ਅਤੇ ਬੇਕਨ)।
ਕਲਾਰਕ, ਟੌਮ (1980), ਦ ਗ੍ਰੇਟ ਨਾਰੋਪਾ ਪੋਇਟਰੀ ਵਾਰਜ਼ (ਸੈਂਟਾ ਬਾਰਬਰਾ, ਸੀਏ: ਕੈਡਮਸ ਐਡੀਸ਼ਨ)।
ਕਲੇਸਨ, ਐਲਨ (1996 [1990]), ਦ ਕੁਇਟ ਵਨ: ਏ ਲਾਈਫ ਆਫ਼ ਜਾਰਜ ਹੈਰੀਸਨ (ਲੰਡਨ: ਸੈਂਕਚੂਰੀ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਲਿਮਟਿਡ)।
ਕਲਾਉਡ, ਡੇਵਿਡ ਡਬਲਯੂ. (2000), “ਐਲਵਿਸ ਪ੍ਰੈਸਲੀ: ਦ ਕਿੰਗ ਆਫ਼ ਰੌਕ ਐਂਡ ਰੋਲ” (http://www.wayoflife.org/fbns/elvispresley.htm)।
ਕੋਹੇਨ, ਐਂਡਰਿਊ (2005), "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀ ਹੈ? ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਲਈ ਸਮਰਥਨ" (http://www.andrewcohen.org/pressroom/ WhatIsEnlightenmentquotes.asp)।
ਕੋਹੇਨ, ਐਂਡਰਿਊ (2002), ਲਿਵਿੰਗ ਐਨਲਾਈਟਨਮੈਂਟ (ਲੇਨੋਕਸ, ਐਮਏ: ਮੋਕਸ਼ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ)।
ਕੋਹੇਨ, ਐਂਡਰਿਊ (2001a), "ਕੀ ਹੈ ਤੋਂ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਗਿਆਨ ਕੀ ਹੈ? ਅੰਕ 19 (http://www.wie.org/j19/lerner.asp) ਵਿੱਚ।

ਕੋਹੇਨ, ਐਂਡਰਿਊ (2001), "ਡੋਂਟ ਆਸਕ ਵਾਇ—ਬਸ ਡੂ ਸਮਥਿੰਗ," ਇਨ ਐਨਲਾਈਟਨਮੈਂਟ ਕੀ ਹੈ? ਅੰਕ 19 (http://www.wie.org/j19/majaya.asp)।
ਕੋਹੇਨ, ਐਂਡਰਿਊ (2000a), "ਯੋਗਾ, ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ," ਗਿਆਨ ਕੀ ਹੈ? ਅੰਕ 17 ਵਿੱਚ
(http://www.wie.org/j17/desai.asp?page=1)।
ਕੋਹੇਨ, ਐਂਡਰਿਊ (2000), ਏਮਬ੍ਰੇਸਿੰਗ ਹੈਵਨ ਐਂਡ ਅਰਥ (ਲੇਨੋਕਸ, ਐਮਏ: ਮੋਕਸ਼ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ)।
ਕੋਹੇਨ, ਐਂਡਰਿਊ (1999a), "'ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ' ਬਨਾਮ 'ਮੈਂ ਹਾਂ': ਸਵੈ-ਮਾਹਰਤਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ?" ਗਿਆਨ ਕੀ ਹੈ? ਅੰਕ 15 (http://www.wie.org/j15/andrew.asp) ਵਿੱਚ।
ਕੋਹੇਨ, ਐਂਡਰਿਊ (1999), ਗੁਰੂ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ (ਲੇਨੋਕਸ, ਐਮਏ: ਮੋਕਸ਼ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ)।
ਕੋਹੇਨ, ਐਂਡਰਿਊ (1992), ਇੱਕ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦੀ ਸਵੈ-ਜੀਵਨੀ (ਕੋਰਟ ਮਾਡੇਰਾ, CA: ਮੋਕਸ਼ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ)। ਗ੍ਰੰਥ ੪੬੭

ਕੋਹੇਨ, ਐਂਡਰਿਊ (1989), ਮਾਈ ਮਾਸਟਰ ਇਜ਼ ਮਾਈ ਸੈਲਫ (ਲਾਰਕਸਪੁਰ, ਸੀਏ: ਮੋਕਸ਼ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ)।
ਕੋਹੇਨ, ਸੂਜ਼ਨ (2002a), “ਸਵਾਮੀ ਸਚਿਦਾਨੰਦ, ਇੰਟੈਗਰਲ ਯੋਗਾ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ, ਯੋਗਾਵਿਲ — ਏ ਸਰਵਾਈਵਰਜ਼ ਸਟੋਰੀ,” 31 ਅਗਸਤ (http://www.rickross.com/reference/yogaville/yogaville61.html)।
ਕੋਲਿਨ, ਮੌਲੀ, ਪੀਟਰ ਸੀਡਮੈਨ ਅਤੇ ਟੋਨੀ ਲੇਵਿਸ (1985), "ਡਿਫੈਕਟਰਜ਼ ਵੌਇਸ ਸੈਵਰਲ ਚਾਰਜਜ਼," ਮਿੱਲ ਵੈਲੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ, 3 ਅਪ੍ਰੈਲ (http://www.rickross.com/reference/adida/adida19.html)।
ਕੋਲਮੈਨ, ਈ. ਏ. ਐਮ. (1974), ਸ਼ੇਕਸਪੀਅਰ ਵਿੱਚ ਬਾਉਡੀ ਦੀ ਨਾਟਕੀ ਵਰਤੋਂ (ਲੰਡਨ: ਲੌਂਗਮੈਨ ਗਰੁੱਪ ਲਿਮਟਿਡ)।
ਕੌਨਵੇ, ਫਲੋ ਅਤੇ ਜਿਮ ਸੀਗਲਮੈਨ (1982), "ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਿਮਾਰੀ: ਕੀ ਪੰਥਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ?" ਸਾਇੰਸ ਡਾਇਜੈਸਟ, ਜਨਵਰੀ ਵਿੱਚ (http://www.amazing.com/scientology/ cos-mind-control.html?FACTNet 'ਤੇ ਅੰਸ਼)।
ਕੂਪਰ, ਪੌਲੇਟ (1997), "ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਡਾਇਰੀ" (http://www.lermanet.com/cos/cooperdiary.htm?FACTNet)।

ਕੂਪਰ, ਪੌਲੇਟ (1971), ਦ ਸਕੈਂਡਲ ਆਫ਼ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਟਾਵਰ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼, ਇੰਕ.; ਪੂਰਾ ਟੈਕਸਟ http://www.clambake.org/archive/books/tsos/sos.html 'ਤੇ ਔਨਲਾਈਨ ਉਪਲਬਧ ਹੈ)।
ਕੂਪਰਮੈਨ, ਐਲਨ (2005), “ਹੈਰਾਸਮੈਂਟ ਕਲੇਮਸ ਰੋਇਲ ਹੈਬੀਟੇਟ ਫਾਰ ਹਿਊਮੈਨਿਟੀ” (http://www.newsobserver.com/nation_world/ story/2194735p-8576011c.html)।
ਕੋਪ, ਸਟੀਫਨ (2000), ਯੋਗਾ ਐਂਡ ਦ ਕੁਐਸਟ ਫਾਰ ਦ ਟਰੂ ਸੈਲਫ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਬੈਂਟਮ ਬੁੱਕਸ)।
ਕਾਰਨੇਲ, ਜੂਡਿਥ (2001), ਅੰਮਾ: ਹੀਲਿੰਗ ਦ ਹਾਰਟ ਆਫ਼ ਦ ਵਰਲਡ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਹਾਰਪਰਕੋਲਿਨਜ਼ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼ ਇੰਕ.)।
ਕੌਰਨਵੈੱਲ, ਜੌਨ (1999), ਹਿਟਲਰ ਦਾ ਪੋਪ: ਪਾਈਅਸ XII ਦਾ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਵਾਈਕਿੰਗ)।
ਕੋਰੀਡਨ, ਬੈਂਟ ਅਤੇ ਐਲ. ਰੌਨ ਹਬਾਰਡ, ਜੂਨੀਅਰ (1998 [1987]), ਐਲ. ਰੌਨ ਹਬਾਰਡ: ਮਸੀਹਾ ਜਾਂ ਪਾਗਲ? (ਸੈਕੌਕਸ, ਐਨਜੇ: ਲਾਇਲ ਸਟੂਅਰਟ ਇੰਕ.; ਪੂਰਾ ਟੈਕਸਟ ਔਨਲਾਈਨ http://www.clambake.org/archive/books/mom/ Messiah_or_Madman.txt 'ਤੇ)। 468 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਦਾ, ਆਦਿ (1995), ਦ ਨੀ ਆਫ਼ ਲਿਸਨਿੰਗ: ਦ ਅਰਲੀ-ਲਾਈਫ ਔਰਡੀਲ ਐਂਡ ਦ ਰੈਡੀਕਲ ਸਪਿਰਚੁਅਲ ਰਿਐਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਦ ਡਿਵਾਇਨ ਵਰਲਡ-ਟੀਚਰ (ਮਿਡਲਟਾਊਨ, ਸੀਏ: ਦ ਡਾਨ ਹਾਰਸ ਪ੍ਰੈਸ)। ਡਕੋਟਾ (1998), “ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ: ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਰੋਸ਼ਨੀ” (http://www.yogananda-dif.org)।
ਦਲਾਲ, ਏ. ਐੱਸ., ਐਡ. (2000), ਏ ਗ੍ਰੇਟਰ ਸਾਈਕਾਲੋਜੀ: ਐਨ ਇੰਟਰੋਡਕਸ਼ਨ ਟੂ ਦ ਸਾਈਕੋਲੋਜੀਕਲ ਥੌਟ ਆਫ ਸ਼੍ਰੀ ਔਰੋਬਿੰਦੋ (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਜੇਰੇਮੀ ਪੀ. ਟਾਰਚਰ)।
ਡੈਨੀਏਲੂ, ਅਲੇਨ (1987), ਦ ਵੇ ਟੂ ਦ ਲੈਬਿਰਿਂਥ: ਮੈਮਰੀਜ਼ ਆਫ਼ ਈਸਟ ਐਂਡ ਵੈਸਟ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਨਿਊ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨਜ਼)।
ਦਾਸ, ਭਗਵਾਨ (1997), ਇਹ ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਹੈ (ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ?) (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਬ੍ਰੌਡਵੇ ਬੁੱਕਸ)।
ਦਾਸ, ਸੁਸ਼ੀ (2003), "ਹਾਰਡਲੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ," ਦ ਏਜ (ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ), 2 ਜੂਨ (http://www.theage.com.au/articles/2003/06/02/ 1054406108753.html) ਵਿੱਚ।

ਦਾਸ, ਰਾਮ (2000), ਸਟਿਲ ਹੇਅਰ: ਏਮਬ੍ਰੇਸਿੰਗ ਏਜਿੰਗ, ਚੇਂਜਿੰਗ, ਐਂਡ ਡਾਈਂਗ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਰਿਵਰਹੈੱਡ ਬੁੱਕਸ)।
ਦਾਸ, ਰਾਮ (1990), ਜਾਗਰਣ ਦੀ ਯਾਤਰਾ: ਇੱਕ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਗਾਈਡਬੁੱਕ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਬੈਂਟਮ)।
ਦਾਸ, ਰਾਮ (1979), ਪਿਆਰ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ: ਨੀਮ ਕਰੋਲੀ ਬਾਬਾ ਬਾਰੇ ਕਹਾਣੀਆਂ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਈ. ਪੀ. ਡੱਟਨ)।
ਦਾਸ, ਰਾਮ (1971), ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਰਹੋ (ਸੈਨ ਕ੍ਰਿਸਟੋਬਲ, ਐਨਐਮ: ਲਾਮਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ)।
ਦਾਸ, ਰਾਮ ਅਤੇ ਸਟੀਫਨ ਲੇਵਿਨ (1977), ਗ੍ਰਿਸਟ ਫਾਰ ਦ ਮਿੱਲ (ਸੈਂਟਾ ਕਰੂਜ਼, ਸੀਏ: ਯੂਨਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਡੇਵਿਸ, ਰਾਏ ਯੂਜੀਨ (2000), ਚੇਤੰਨ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਪਾਠ (ਲੇਕਮੋਂਟ, GA: CSA ਪ੍ਰੈਸ)।
ਡੀਰੋਪ, ਰਾਬਰਟ ਐਸ. (1968), ਦ ਮਾਸਟਰ ਗੇਮ: ਪਾਥਵੇਅਜ਼ ਟੂ ਹਾਇਰ ਕੌਂਸ਼ਿਅਸਨੈੱਸ ਬਿਓਂਡ ਦ ਡਰੱਗ ਐਕਸਪੀਰੀਅੰਸ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਡੈਲ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਇੰਕ.)।
ਗ੍ਰੰਥ ਸੂਚੀ 469

ਦੇਸਾਈ, ਯੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ (1985), ਪਿਆਰ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚਮਤਕਾਰ (ਲੇਨੋਕਸ, ਐਮਏ: ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ)।
ਦੇਸਾਈ, ਯੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ (1981), ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਯੋਗਾ: ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ-ਇਨ-ਮੋਸ਼ਨ (ਲੇਨੌਕਸ, ਐਮ.ਏ: ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ)।
ਧਾਰਗਯੇ, ਗੇਸ਼ੇ ਨਗਾਵਾਂਗ (1974), ਤਿੱਬਤੀ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ (ਤਿੱਬਤੀ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਲੇਖਾਂ ਦੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ)।
ਚੇਲੇ, ਪੂਰਬੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ (1979), ਸਵਾਮੀ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਦਾ ਜੀਵਨ (ਮਾਇਆਵਤੀ: ਅਦਵੈਤ ਆਸ਼ਰਮ)।
ਡਿਟਮੈਨ, ਮੇਲਿਸਾ (2003), "ਜੋਨਸਟਾਊਨ ਤੋਂ ਸਬਕ," ਏਪੀਏ ਮਾਨੀਟਰ, ਵਾਲੀਅਮ 34, ਨੰਬਰ 10, ਨਵੰਬਰ (http://www.apa.org/monitor/nov03/jonestown.html) ਵਿੱਚ।
ਡਾਊਨਿੰਗ, ਮਾਈਕਲ (2001), ਜੁੱਤੇ ਬਾਹਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ: ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਜ਼ੈਨ ਸੈਂਟਰ ਵਿਖੇ ਇੱਛਾ, ਸ਼ਰਧਾ, ਅਤੇ ਵਾਧੂ (ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ, ਡੀ.ਸੀ.: ਕਾਊਂਟਰਪੁਆਇੰਟ)।
ਡੋਇਲ, ਥਾਮਸ ਪੀ. (2003), “ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪਾਦਰੀਆਂ, ਧਾਰਮਿਕ ਦਬਾਅ, ਅਤੇ ਪਾਦਰੀਆਂ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ,” ਪਾਸਟੋਰਲ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਖੰਡ 51, ਨੰਬਰ 3, ਜਨਵਰੀ।
ਡੋਇਲ, ਥਾਮਸ ਪੀ. (2002), "ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ," ਆਇਰਿਸ਼ ਟਾਈਮਜ਼, 22 ਮਾਰਚ ਵਿੱਚ।

ਡ੍ਰੇਅਰ, ਪੀਟਰ (1975), ਏ ਗਾਰਡਨਰ ਟੱਚਡ ਵਿਦ ਜੀਨੀਅਸ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਕਾਵਾਰਡ, ਮੈਕਕੈਨ ਅਤੇ ਜਿਓਗੇਗਨ, ਇੰਕ.)।
ਦੱਤ, ਅਨੁਰਾਧਾ (1988), "ਦ ਟ੍ਰਬਲਡ ਗੁਰੂ," ਦ ਇਲਸਟ੍ਰੇਟਿਡ ਵੀਕਲੀ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ, 17 ਜੁਲਾਈ (http://www.trancenet.org/news/weekly/) ਵਿੱਚ।
ਡਾਇਕੇਮਾ, ਰਵੀ (2003), "ਸਕਯੋਂਗ ਮਿਫਾਮ ਰਿਨਪੋਚੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ," ਨੈਕਸਸ ਵਿੱਚ (http://www.nexuspub.com/articles/2003/may2003/interview.htm)। ਡਾਇਨਸ, ਮਾਈਕਲ ਅਤੇ ਡੋਮਿਨਿਕ ਕੈਨੇਡੀ (2001), "ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ," ਦ ਟਾਈਮਜ਼ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਨਿਊਜ਼, 27 ਅਗਸਤ (http://www.rickross.com/reference/saibaba/saibaba9.html) ਵਿੱਚ।
470 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਏਬੋਨ, ਮਾਰਟਿਨ (1968), ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ, ਗੁਰੂ: ਇੱਕ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਿੰਪੋਜ਼ੀਅਮ (ਟੋਰਾਂਟੋ: ਦ ਨਿਊ ਅਮਰੀਕਨ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਆਫ਼ ਕੈਨੇਡਾ ਲਿਮਟਿਡ)।
ਇਕਨਾਮਿਸਟ (2000), "ਬਾਂਦਰ ਕਾਰੋਬਾਰ: ਥਾਈਲੈਂਡ ਦੇ ਮੋਂਕਿਸ਼ ਸਕੈਂਡਲ," ਦ ਇਕਨਾਮਿਸਟ ਵਿੱਚ, 30 ਨਵੰਬਰ (http://www.economist.com/displayStory.cfm?Story_ID= S %26(X%20%2BQQ%3F*%0A)।
ਐਡਵਰਡਸ, ਹੈਰੀ (1995), "ਅਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀਤਾ: ਚਮਤਕਾਰ ਜਾਂ ਮਿੱਥ?" ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਟਰ, 45, ਨਵੰਬਰ ਵਿੱਚ
(http://www.adam.com.au/bstett/PaIncorruptibility.htm)।
ਐਡਵਰਡਸ, ਹੈਰੀ (1994), "ਫਾਇਰਵਾਕਿੰਗ," ਸਕੈਪਟੂਨ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਇਲਸਟ੍ਰੇਟਿਡ ਨਜ਼ਰ (ਨਿਊ ਸਾਊਥ ਵੇਲਜ਼, ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ: ਹੈਰੀ ਐਡਵਰਡਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ; http://www.indian-skeptic.org/html/ byhedwa3.htm)। ਏਹਰਲਿਚ, ਰਿਚਰਡ ਐਸ. (2000), “ਬੋਧੀ ਅਪਰਾਧ” (http://www.scoop.co.nz/mason/stories/HL0011/S00003.htm)।
ਆਈਜ਼ਨਸਟੈਡ, ਮੈਰੀ ਐਮ. (1993), “ਸਾਬਕਾ ਪੰਥ ਮੈਂਬਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਛੱਡੇ ਹੋਏ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ,” ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਯਹੂਦੀ ਹਫ਼ਤੇ, 25 ਮਾਰਚ ਵਿੱਚ।
ਏਲੀਅਸ (2002), “ਐਡੀਡਮ ਵਿੱਚ ਯੋਗਿਕ ਹੱਥਰਸੀ” (http://lightmind.com/blogs/blogarchive-007.html)।
ਏਲੀਅਸ (2000a), "ਦ ਨਿਊ ਪੈਟਰਨ" (http://lightmind.com/thevoid/daismreport-04.html)।

ਏਲੀਅਸ (2000), “ਐਡੀਡਮ ਫੰਡਰੇਜ਼ਿੰਗ” (http://lightmind.com/thevoid/daismreport-03.html)।
ਏਲੀਅਸ (1999a), "ਕੀ ਡੇਇਜ਼ਮ ਕਲਾਸ ਐਕਸ਼ਨ ਸੂਟ ਲਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ?" (http://lightmind.com/blogs/blogarchive-036.html)।
ਏਲੀਅਸ (1999), "ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲਈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਫਰੈਂਕ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸੀ" (http://lightmind.com/blogs/blogarchive-016.html)।
ਐਲਰ, ਸਿੰਥੀਆ (2003), ਮਾਤ-ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੂਰਵ-ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਮਿੱਥ: ਇੱਕ ਕਾਢਿਆ ਹੋਇਆ ਭੂਤਕਾਲ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ (ਬੋਸਟਨ, ਐਮਏ: ਬੀਕਨ ਪ੍ਰੈਸ)। ਗ੍ਰੰਥ ਸੂਚੀ 471

ਐਲਿਸ, ਮਾਰਕ (2003), "ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ: ਮੈਂ ਸੈਕਸ ਨੂੰ ਮਿਸ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਦ ਮਿਰਰ ਵਿੱਚ, 29 ਜੁਲਾਈ
(http://www.mirror.co.uk/news/allnews/content_objectid=13231174 _method=full_siteid=50143_headline=-DALAI-LAMA--I-VE-MISSED-SEX-name_page.html)।
ਐਮਪਾਇਰਨੈੱਟ (2003), "TWI ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼" (http://www.empirenet.com/~messiah7/tw_suits-sex.htm)।
ਇੰਗਲੈਂਡ, ਮਾਰਕ ਅਤੇ ਡਾਰਲੀਨ ਮੈਕਕਾਰਮਿਕ (1993), "ਦਿ ਸਿਨਫੁਲ ਮਸੀਹਾ," ਦ ਵਾਕੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ-ਹੇਰਾਲਡ ਸੀਰੀਜ਼ ਵਿੱਚ, ਫੋਰਟ ਵਰਥ ਸਟਾਰ-ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ, 3 ਮਾਰਚ (http://www.rickross.com/reference/waco/waco9.html)।
ਐਪਸਟਾਈਨ, ਐਡਵਰਡ (1995), "ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸੈਂਡੈਂਟਲ ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ," ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਕ੍ਰੋਨਿਕਲ, 29 ਦਸੰਬਰ (http://www.rickross.com/reference/tm/tm3.html) ਵਿੱਚ।
ਈਵਾਨਸ, ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ (1973), ਕਲਟਸ ਆਫ਼ ਅਨਰੀਜ਼ਨ (ਲੰਡਨ: ਹੈਰਪ)।
ਐਕਸਟਰਾ (1999), “ਐਕਸਟਰਾ: ਫੈਮਿਲੀ ਐਟ ਵਾਰ,” 27 ਸਤੰਬਰ (http://www.rickross.com/reference/yogaville/yogaville27.html)।
ਫਾਕ, ਜੈਫਰੀ (2008 [2006]), “ਨੌਰਮਨ ਆਈਨਸਟਾਈਨ”: ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਦਾ ਡਿਸ-ਇੰਟੀਗਰੇਸ਼ਨ (ਟੋਰਾਂਟੋ: ਮਿਲੀਅਨ ਮੰਕੀਜ਼ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਫਲਸਾਨੀ, ਕੈਥਲੀਨ (2002), "ਆਲ ਹੀ ਇਜ਼ ਸੇਇੰਗ ਇਜ਼...," ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਸਨ-ਟਾਈਮਜ਼, 11 ਜੁਲਾਈ ਵਿੱਚ
(http://www.rickross.com/reference/tm/tm34.html)।

ਫੈਰੋ, ਮੀਆ (1997), ਵੌਟ ਫਾਲਸ ਅਵੇ: ਏ ਮੈਮੋਇਰ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਨੈਨ ਏ. ਟੈਲੇਸ)। ਫਿਊਰਸਟਾਈਨ, ਜਾਰਜ (1998), ਦਿ ਮਿਸਟਰੀ ਆਫ਼ ਲਾਈਟ: ਦ ਲਾਈਫ ਐਂਡ ਟੀਚਿੰਗ ਆਫ਼ ਓਮਰਾਮ ਮਿਖਾਈਲ ਆਈਵਾਨਹੋਵ (ਲੋਅਰ ਲੇਕ, ਸੀਏ: ਇੰਟੈਗਰਲ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ)।
ਫਿਊਰਸਟਾਈਨ, ਜਾਰਜ (1996), "ਪਵਿੱਤਰ ਪਾਗਲਪਨ: ਦਾ ਫ੍ਰੀ ਜੌਨ ਦੀ ਖਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਉਦਾਹਰਣ," ਗਿਆਨ ਕੀ ਹੈ? ਅੰਕ 9 ਵਿੱਚ (http://www.wie.org/j9/feuerstein_madness.asp?page=2)।
472 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਫਿਊਰਸਟਾਈਨ, ਜਾਰਜ (1992), ਹੋਲੀ ਮੈਡਨੇਸ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਅਰਕਾਨਾ)।
ਫੀਲਡਸ, ਰਿਕ (1992), ਹੰਸ ਕਿਵੇਂ ਝੀਲ 'ਤੇ ਆਏ: ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਇਤਿਹਾਸ (ਬੋਸਟਨ, ਐਮਏ: ਸ਼ੰਭਾਲਾ)।
ਫਾਈਡਹੋਰਨ ਕਮਿਊਨਿਟੀ (1980), ਫੇਸਿਜ਼ ਆਫ ਫਾਈਡਹੋਰਨ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਹਾਰਪਰ ਐਂਡ ਰੋਅ, ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼)।
ਫਿਟਜ਼ਗੇਰਾਲਡ, ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ (1986), ਸ਼ਹਿਰ ਪਹਾੜੀ 'ਤੇ: ਸਮਕਾਲੀ ਅਮਰੀਕੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸਾਈਮਨ ਅਤੇ ਸ਼ੂਸਟਰ)।
ਫਲੈਕਸ, ਗਿਲੀਅਨ (2001), "ਓਰ. ਟਾਊਨ ਨੇਵਰ ਰਿਕਵਰਡ ਫਰਾਮ ਸਕਾਰ," ਦ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ, 19 ਅਕਤੂਬਰ
(http://www.rickross.com/reference/rajneesh/rajneesh8.html)।
ਫੋਰਮ, ਜੈਕ (1973), ਟ੍ਰਾਂਸੈਂਡੈਂਟਲ ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ; ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਮਹੇਸ਼ ਯੋਗੀ ਅਤੇ ਰਚਨਾਤਮਕ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ (ਟੋਰਾਂਟੋ: ਕਲਾਰਕ, ਇਰਵਿਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ)। ਫਰਾਂਸ, ਡੇਵਿਡ (2004), ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ: ਸਕੈਂਡਲ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੀ ਗੁਪਤ ਜ਼ਿੰਦਗੀ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਬ੍ਰੌਡਵੇ ਬੁੱਕਸ)।
ਫ੍ਰੈਂਕ, ਅਰਨੋ (2000), "ਵਾਲਡੋਰਫ ਕਿਸਮ ਦੀ ਧਮਕੀ," TAZ ਵਿੱਚ, 4 ਅਗਸਤ (http://www.rickross.com/reference/waldorf/waldorf2.html)।
ਫ੍ਰੈਂਕਨ, ਅਲ (1996), ਰਸ਼ ਲਿਮਬੌ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਮੋਟਾ ਮੂਰਖ ਹੈ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਡੇਲਾਕੋਰਟ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ, ਸੱਤਿਆ ਭਾਰਤੀ (1992), ਦ ਪ੍ਰੋਮਿਸ ਆਫ ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼: ਏ ਵੂਮੈਨਜ਼ ਇਨਟੀਮੇਟ ਸਟੋਰੀ ਆਫ ਦ ਪੇਰਿਲਸ ਆਫ ਲਾਈਫ ਵਿਦ ਰਜਨੀਸ਼ (ਬੈਰੀਟਾਊਨ, NY: ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਿੱਲ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਫ੍ਰੈਂਚ, ਪੈਟ੍ਰਿਕ (2003), ਤਿੱਬਤ, ਤਿੱਬਤ: ਇੱਕ ਗੁਆਚੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਇਤਿਹਾਸ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਅਲਫ੍ਰੇਡ ਏ. ਨੌਫ)।

ਫ੍ਰਾਈਡਮੈਨ, ਰੋਜਰ (2003), "ਕੀ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਸੈਲੇਬਸ 'ਅਧਿਆਤਮਿਕ' ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨਗੇ?" ਫੌਕਸ ਨਿਊਜ਼, 3 ਸਤੰਬਰ (http://www.rickross.com/ reference/scientology/celebrities/celebrities32.html) 'ਤੇ।
ਫਰਲੋਂਗ, ਮੋਨਿਕਾ (1987), ਥੈਰੇਸ ਆਫ ਲਿਸੀਅਕਸ (ਲੰਡਨ: ਵਿਰਾਗੋ ਪ੍ਰੈਸ)। ਗ੍ਰੰਥ ੪੭੩

ਫੁਟਰੇਲ, ਡੇਵਿਡ (1997), "ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਅਜੀਬ ਸਨ? ਸੈਨ ਡਿਏਗੋ ਕਲਟਿਸਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਧਾਰਮਿਕ ਉਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਹਨ," ਸੈਲੂਨ, 28 ਮਾਰਚ (http://www.rickross.com/reference/heavensgate/gate30.html) ਵਿੱਚ। ਗੈਲੋਵੇ, ਪੌਲ (1991), "ਗੋਂਜ਼ੋ ਗੁਰੂ", ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ, 20 ਸਤੰਬਰ (http://www.rickross.com/reference/srichinmoy/srichinmoy1.html)। ਗਾਰਡਨ, ਮੈਰੀ (1988), ਦ ਸਰਪੈਂਟ ਰਾਈਜ਼ਿੰਗ: ਏ ਜਰਨੀ ਆਫ਼ ਸਪਿਰਚੁਅਲ ਸੇਡਕਸ਼ਨ (ਫੋਰਟੀਟਿਊਡ ਵੈਲੀ, ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ: ਬਰੋਲਗਾ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ)।
ਗਾਰਡਨਰ, ਮਾਰਟਿਨ (2000), ਕੀ ਐਡਮ ਅਤੇ ਈਵ ਦੀਆਂ ਨਾਭੀਆਂ ਸਨ? ਰਿਫਲੈਕਸੋਲੋਜੀ, ਅੰਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਪਿਸ਼ਾਬ ਥੈਰੇਪੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਭਾਸ਼ਣ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਡਬਲਯੂ. ਡਬਲਯੂ. ਨੌਰਟਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ)।
ਗਾਰਡਨਰ, ਮਾਰਟਿਨ (1999), "ਕਾਰਲੋਸ ਕਾਸਟਨੇਡਾ ਅਤੇ ਨਿਊ ਏਜ ਐਂਥਰੋਪੋਲੋਜੀ," ਸਕੈਪਟੀਕਲ ਇਨਕੁਆਇਰਰ, ਵਾਲੀਅਮ 23, ਨੰਬਰ 5, ਸਤੰਬਰ/ਅਕਤੂਬਰ ਵਿੱਚ।
ਗਾਰਡਨਰ, ਮਾਰਟਿਨ (1996), ਵਿਅਰਡ ਵਾਟਰ ਐਂਡ ਫਜ਼ੀ ਲਾਜਿਕ (ਬਫੇਲੋ, NY: ਪ੍ਰੋਮੀਥੀਅਸ ਬੁੱਕਸ)।
ਗਾਰਡਨਰ, ਮਾਰਟਿਨ (1978), "ਚਿੱਟਾ ਅਤੇ ਭੂਰਾ ਸੰਗੀਤ, ਫ੍ਰੈਕਟਲ ਕਰਵ ਅਤੇ ਇੱਕ-ਓਵਰ-ਐਫ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ," ਸਾਇੰਟਿਫਿਕ ਅਮਰੀਕਨ, ਅਪ੍ਰੈਲ ਵਿੱਚ।
ਗਾਰਡਨਰ, ਮਾਰਟਿਨ (1957 [1952]), ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਫੈਡਸ ਐਂਡ ਫਲੈਸੀਜ਼ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਡੋਵਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ)।
ਗੀਸਲਰ, ਨੌਰਮਨ (1991), "ਦ ਰਾਈਜ਼ ਆਫ਼ ਦ ਕਲਟਸ," ਦ ਨਿਊ ਇੰਗਲੈਂਡ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਫਾਰ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਰਿਸਰਚ ਵਿਖੇ ਲੈਕਚਰ, 2 ਨਵੰਬਰ।
ਘੋਸ਼, ਸਾਨੰਦਾ ਲਾਲ (1980), ਮੇਜਦਾ: ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜੀਵਨ (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ)।
ਗਿੰਸਬਰਗ, ਐਲੇਕਸ (2004), "ਸਾਬਕਾ ਚੇਲੇ 'ਸਲੀਜ਼ੀ' ਸ਼੍ਰੀ ਨੂੰ ਰਿਪ ਕਰਦੇ ਹਨ," ਨਿਊਯਾਰਕ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ, 23 ਮਈ (http://www.rickross.com/reference/srichinmoy/srichinmoy28.html)।

ਗਿਰੀ, ਸਵਾਮੀ ਸਤਯੇਸ਼ਵਰਾਨੰਦ (1992), ਬਾਬਾਜੀ, ਭਾਗ III: ਮਾਸਟਰਜ਼ ਆਫ਼ ਓਰੀਜਨਲ ਕ੍ਰਿਆ (ਸੈਨ ਡਿਏਗੋ: ਦ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਕਲਾਸਿਕਸ)।
474 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਗਿਰੀ, ਸਵਾਮੀ ਸਤੇਸ਼ਵਰਾਨੰਦ (1991b), ਕ੍ਰਿਆ: ਸੱਚਾ ਮਾਰਗ ਲੱਭਣਾ (ਸੈਨ ਡਿਏਗੋ: ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਕਲਾਸਿਕਸ)।
ਗਿਰੀ, ਸਵਾਮੀ ਸਤਯੇਸ਼ਵਰਾਨੰਦ (1991), ਬਾਬਾਜੀ, ਭਾਗ II: ਲਹਿਰੀ ਮਹਾਸੇ, ਕ੍ਰਿਆ ਦਾ ਪੋਲੇਸਟਾਰ (ਸੈਨ ਡਿਏਗੋ: ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਕਲਾਸਿਕਸ)।
ਗਿਉਲੀਆਨੋ, ਜੈਫਰੀ (1989), ਡਾਰਕ ਹਾਰਸ: ਦ ਸੀਕ੍ਰੇਟ ਲਾਈਫ ਆਫ਼ ਜਾਰਜ ਹੈਰੀਸਨ (ਟੋਰਾਂਟੋ: ਸਟੋਡਾਰਟ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ)।
ਗਿਉਲੀਆਨੋ, ਜੈਫਰੀ (1986), ਦ ਬੀਟਲਸ: ਏ ਸੈਲੀਬ੍ਰੇਸ਼ਨ (ਐਗਿਨਕੋਰਟ, ਓਨਟਾਰੀਓ: ਮੈਥੁਏਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ)।
ਗੋਆ, ਹੈਲਨ (1999), "ਸੈਕਸ ਐਂਡ ਦ ਸਿੰਗੁਲਰ ਸਵਾਮੀ," ਦ ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਵੀਕਲੀ, 10 ਮਾਰਚ ਵਿੱਚ
(http://www.rickross.com/reference/ananda/ananda1.html)।
ਗੌਫਮੈਨ, ਏਰਵਿੰਗ (1961), ਸ਼ਰਣ: ਮਾਨਸਿਕ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਲੇਖ (ਗਾਰਡਨ ਸਿਟੀ, NY: ਐਂਕਰ ਬੁੱਕਸ)।
ਗੋਲਡਬਰਗ, ਮਿਸ਼ੇਲ (2001), "ਅਛੂਤ?" ਸੈਲੂਨ ਵਿੱਚ, 25 ਜੁਲਾਈ (http://dir.salon.com/people/feature/2001/07/25/baba/index.html)।
ਗੋਲਡਹੈਮਰ, ਜੌਨ ਡੀ. (1996), ਅੰਡਰ ਦ ਇਨਫਲੂਐਂਸ: ਦ ਡਿਸਟ੍ਰਕਟਿਵ ਇਫੈਕਟਸ ਆਫ ਗਰੁੱਪ ਡਾਇਨਾਮਿਕਸ (ਬਫੇਲੋ, NY: ਪ੍ਰੋਮੀਥੀਅਸ ਬੁੱਕਸ)।
ਗੋਲਡਮੈਨ, ਐਲਬਰਟ (1991), ਐਲਵਿਸ: ਦ ਲਾਸਟ 24 ਆਵਰਸ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸੇਂਟ ਮਾਰਟਿਨਜ਼ ਪੇਪਰਬੈਕਸ)।
ਗੋਲਡਮੈਨ, ਐਲਬਰਟ (1981), ਐਲਵਿਸ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਐਵਨ)।
ਗੁਡਰਿਕ-ਕਲਾਰਕ, ਨਿਕੋਲਸ (2004 [1994]), ਨਾਜ਼ੀਵਾਦ ਦੀਆਂ ਜਾਦੂਈ ਜੜ੍ਹਾਂ: ਗੁਪਤ ਆਰੀਅਨ ਕਲਟਸ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਨਿਊਯਾਰਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਗੁਡਰਿਕ-ਕਲਾਰਕ, ਨਿਕੋਲਸ (2003 [2001]), ਬਲੈਕ ਸਨ: ਆਰੀਅਨ ਕਲਟਸ, ਐਸੋਟੇਰਿਕ ਨਾਜ਼ੀਜ਼ਮ ਐਂਡ ਦ ਪੋਲੀਟਿਕਸ ਆਫ ਆਈਡੈਂਟਿਟੀ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਨਿਊਯਾਰਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ)।

ਗੁੱਡਸਟਾਈਨ, ਲੌਰੀ (1998), "ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬੋਰਡਿੰਗ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ," ਨਿਊਯਾਰਕ ਟਾਈਮਜ਼, 9 ਅਕਤੂਬਰ (http://www.rickross.com/reference/krishna/krishna5.html) ਵਿੱਚ। ਬਿਬਲੀਓਗ੍ਰਾਫੀ 475

ਗੋਰਡਨ, ਜੇਮਜ਼ (1987), ਦ ਗੋਲਡਨ ਗੁਰੂ: ਦ ਸਟ੍ਰੇਂਜ ਜਰਨੀ ਆਫ਼ ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਰਜਨੀਸ਼ (ਲੈਕਸਿੰਗਟਨ, ਐਮਏ: ਦ ਸਟੀਫਨ ਗ੍ਰੀਨ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਗੋਰਸਕੀ, ਟਿਮੋਥੀ ਐਨ. (2001), "ਠੱਗਾਂ, ਹਕਸਟਰਾਂ ਅਤੇ ਸੱਪ ਦੇ ਤੇਲ ਦੇ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ: ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਲਈ ਐਂਟੀ-ਏਜਿੰਗ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਉਮੀਦ," ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਸੈਨੇਟ ਦੀ ਉਮਰ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਮੇਟੀ, 10 ਸਤੰਬਰ (http://www.quackwatch.org/ 01QuackeryRelatedTopics/Hearing/gorski2.html) ਵਿੱਚ।
ਗੋਲਡ, ਮਾਰਟਿਨ (1998), “ਟ੍ਰੈਵੋਲਟਾ ਡਰੈਗਡ ਇਨਟੂ ਬਿਜ਼ਾਰ ਗੇਅ ਮੁਕੱਦਮੇ,” ਇਨ ਦ ਸਟਾਰ, 18 ਅਗਸਤ
(http://www.rickross.com/reference/scientology/Scien58.html)।
ਗੌਰਲੀ, ਸਕਾਟ ਆਰ. ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਮੇਰੀ ਐਡਮਿਸਟਨ (1997), "ਐਡੀਡਮ ਕਮਜ਼ ਟੂ ਦ ਨੌਰਥਕੋਸਟ," ਨੌਰਥਕੋਸਟ ਜਰਨਲ ਵੀਕਲੀ
(http://www.rickross.com/reference/adida/adida4.html) ਵਿੱਚ।
ਗੋਵਿੰਦਨ, ਮਾਰਸ਼ਲ (1997), ਮੈਂ ਬਾਬਾਜੀ ਦਾ ਚੇਲਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ (ਈਸਟਮੈਨ, ਕਿਊਬੈਕ: ਬਾਬਾਜੀਜ਼ ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗਾ ਐਂਡ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼, ਇੰਕ.)।
ਕਿਰਪਾਲੂ, ਰੱਬ ਹੈ (2000), “ਬਾਰਬਰਾ ਮਾਰਕਸ-ਹਬਾਰਡ ਆਦਿ ਦਾ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ” (http://lightmind.com/thevoid/daism/hubbard-leela.html)।
ਗ੍ਰਾਉਟ, ਜੇਮਜ਼ (2003), "ਵਿਲੀਅਮ ਦ ਕਨਕਿਊਰਰ ਦੀ ਮੌਤ" (http://itsa.ucsf.edu/~snlrc/britannia/hastings/williamdeath.html)।
ਗੁਰੂਨੇਟ (2003), “ਸ੍ਰੀ ਔਰੋਬਿੰਦੋ: ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸੰਖੇਪ” (http://gurusoftware.com/Gurunet/AurobindoMother/ Aurobindo.htm)।
ਗਿਆਨ, ਸਤੀਸ਼ ਚੰਦਰ (1980), ਸ਼ਿਵਾਨੰਦ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਆਸ਼ਰਮ (ਮਦਰਾਸ, ਭਾਰਤ: ਕ੍ਰਿਸ਼ਚੀਅਨ ਲਿਟਰੇਚਰ ਸੋਸਾਇਟੀ)।
ਗਿਆਨਮਾਤਾ, ਐੱਸ. (1984), ਗੌਡ ਅਲੋਨ: ਦ ਲਾਈਫ ਐਂਡ ਲੈਟਰਸ ਆਫ਼ ਏ ਸੇਂਟ (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਸੈਲਫ-ਰੀਐਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ)।

ਹਾਜਦੂ, ਡੇਵਿਡ (2003), "ਹਸਟਲਿੰਗ ਐਲਵਿਸ," ਦ ਨਿਊਯਾਰਕ ਰਿਵਿਊ ਆਫ਼ ਬੁੱਕਸ (http://www.nybooks.com/articles/16598) ਵਿੱਚ।
ਹਾਲ, ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥ (1975), "ਸੂਫੀ ਪਰੰਪਰਾ: 'ਕੁਝ ਗੁਰੂ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਇੱਕ ਹਾਂ,'" ਸਾਈਕਾਲੋਜੀ ਟੂਡੇ, ਜੁਲਾਈ ਵਿੱਚ।
476 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਹੈਮਿਲਟਨ, ਕ੍ਰੇਗ (1999), "ਐਕਸੀਲੈਂਸ ਇਜ਼ ਨਾਟ ਇਨਫ਼: ਐਨ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿਦ ਐਂਥਨੀ ਰੌਬਿਨਸ," ਇਨਲਾਈਟਨਮੈਂਟ ਕੀ ਹੈ? ਅੰਕ 15 (http://www.wie.org/j15/robbins.asp) ਵਿੱਚ।
ਹੈਮਿਲਟਨ, ਰੋਜ਼ਮੇਰੀ (1998), ਹੈਲਬੈਂਟ ਫਾਰ ਐਨਲਾਈਟਨਮੈਂਟ: ਅਨਮਾਸਕਿੰਗ ਸੈਕਸ, ਪਾਵਰ, ਐਂਡ ਡੈਥ ਵਿਦ ਏ ਨੋਟੋਰੀਅਸ ਮਾਸਟਰ (ਐਸ਼ਲੈਂਡ, ਓਰੇਗਨ: ਵਾਈਟ ਕਲਾਉਡ ਪ੍ਰੈਸ)। ਹੈਨੀ, ਕ੍ਰੇਗ ਅਤੇ ਫਿਲਿਪ ਜੀ. ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ (1998), "ਅਮਰੀਕੀ ਜੇਲ੍ਹ ਨੀਤੀ ਦਾ ਭੂਤਕਾਲ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ: ਸਟੈਨਫੋਰਡ ਜੇਲ੍ਹ ਪ੍ਰਯੋਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੱਚੀ ਸਾਲ," ਅਮਰੀਕੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ, 53 ਵਿੱਚ (ਟੈਕਸਟ http://www.prisonexp.org/pdf/ap1998.pdf 'ਤੇ ਔਨਲਾਈਨ ਉਪਲਬਧ ਹੈ)।
ਹੈਨੀ, ਕ੍ਰੇਗ ਅਤੇ ਫਿਲਿਪ ਜੀ. ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ (1975), "ਬਲੈਕਬੋਰਡ ਜੇਲ੍ਹ: ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ," ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਟੂਡੇ, ਜੂਨ ਵਿੱਚ।
ਹੈਨੀ, ਕ੍ਰੇਗ, ਵਿਲੀਅਮ ਕਰਟਿਸ ਬੈਂਕਸ ਅਤੇ ਫਿਲਿਪ ਜੀ. ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ (1973), "ਇੰਟਰਪਰਸਨਲ ਡਾਇਨਾਮਿਕਸ ਇਨ ਏ ਸਿਮੂਲੇਟਿਡ ਪ੍ਰਿਜ਼ਨ," ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਜਰਨਲ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮਿਨੋਲੋਜੀ ਐਂਡ ਪੇਨੋਲੋਜੀ, 1 ਵਿੱਚ (ਟੈਕਸਟ http://www.prisonexp.org/pdf/ijcp1973.pdf 'ਤੇ ਔਨਲਾਈਨ ਉਪਲਬਧ ਹੈ)।
ਹਾਰਪਰ, ਮਾਰਵਿਨ ਹੈਨਰੀ (1972), ਗੁਰੂ, ਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਅਵਤਾਰ (ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ, ਪੀਏ: ਦ ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਹਾਰਪੁਰ, ਟੌਮ (2001), "ਗੁਰੂ ਸੈਕਸ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦੇ ਹਨ," ਦ ਸਟਾਰ ਵਿੱਚ, 14 ਜਨਵਰੀ
(http://www.rickross.com/reference/saibaba/saibaba5.html)।
ਹੈਰਿਸ, ਲਿਸ (1994), "ਹੇ ਗੁਰੂ, ਗੁਰੂ, ਗੁਰੂ," ਨਿਊ ਯਾਰਕਰ ਵਿੱਚ, 14 ਨਵੰਬਰ (http://www.ex-cult.org/Groups/SYDA-Yoga/leave.txt)।
ਹੈਰਿਸ, ਮਾਈਕਲ (1991 [1990]), ਅਨਹੋਲੀ ਆਰਡਰਸ: ਟ੍ਰੈਜੇਡੀ ਐਟ ਮਾਊਂਟ ਕੈਸ਼ੇਲ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਪੈਂਗੁਇਨ ਬੁੱਕਸ)।

ਹਾਰਵੇ, ਐਂਡਰਿਊ (2000), ਦ ਰਿਟਰਨ ਆਫ਼ ਦ ਮਦਰ (ਬਰਕਲੇ, ਸੀਏ: ਫਰੌਗ, ਲਿਮਟਿਡ)। ਹਾਰਵੇ, ਬੌਬ (2000a), "ਦ ਮੈਨ ਬਿਲੀਵਰਜ਼ ਥਿੰਕ ਇਜ਼ ਗੌਡ," ਦ ਓਟਾਵਾ ਸਿਟੀਜ਼ਨ, 19 ਦਸੰਬਰ ਵਿੱਚ
(http://www.rickross.com/reference/saibaba/saibaba4.html)। ਬਿਬਲੀਓਗ੍ਰਾਫੀ 477

ਹਾਰਵੇ, ਪੀਟਰ (2000), ਬੁੱਧ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ: ਬੁਨਿਆਦ, ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ (ਕੈਂਬਰਿਜ, ਇੰਗਲੈਂਡ: ਕੈਂਬਰਿਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਹਸਨ, ਸਟੀਵਨ (2000), ਰਿਲੀਜ਼ਿੰਗ ਦ ਬਾਂਡਸ: ਐਂਪਾਵਰਿੰਗ ਪੀਪਲ ਟੂ ਥਿੰਕ ਫਾਰ ਦੈਮਜ਼ਲਜ਼ (ਸੋਮਰਵਿਲ, ਐਮਏ: ਫ੍ਰੀਡਮ ਆਫ ਮਾਈਂਡ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਹਸਨ, ਸਟੀਵਨ (1990 [1988]), ਕੰਬੈਟਿੰਗ ਕਲਟ ਮਾਈਂਡ ਕੰਟਰੋਲ (ਰੋਚੈਸਟਰ, ਵੀਟੀ: ਪਾਰਕ ਸਟ੍ਰੀਟ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਹਾਤੇਂਗਦੀ, ਐਮ. ਯੂ. (1984), ਨਿਤਿਆਨੰਦ: ਦਿ ਡਿਵਾਇਨ ਪ੍ਰੈਜ਼ੈਂਸ (ਕੈਂਬ੍ਰਿਜ, ਐਮ. ਏ.: ਰੁਦਰ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਹਾਉਸ਼ੇਰ, ਟਿਲਮੈਨ (2002), "ਕੱਲਟ ਐਪੋਲੋਜਿਸਟ FAQ" (http://home.snafu.de/tilman/faq-you/cult.apologists.txt)।
ਹਾਕਨ, ਪੌਲ (1976), ਦ ਮੈਜਿਕ ਆਫ਼ ਫਾਈਂਡਹੋਰਨ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਬੈਂਟਮ ਬੁੱਕਸ)।
ਹੇਵਰਡ, ਜੇਰੇਮੀ ਅਤੇ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕੋ ਵਾਰੇਲਾ (1992), ਜੈਂਟਲ ਬ੍ਰਿਜਸ: ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ (ਬੋਸਟਨ, ਐਮਏ: ਸ਼ੰਭਾਲਾ)।
ਹੀਥ, ਕ੍ਰਿਸ (2000), "ਕਾਰਲੋਸ ਸੈਂਟਾਨਾ ਦੀ ਮਹਾਂਕਾਵਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ," ਰੋਲਿੰਗ ਸਟੋਨ ਵਿੱਚ, 16 ਮਾਰਚ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸਟ੍ਰੇਟ ਐਰੋ; http://www.rickross.com/reference/srichinmoy/srichinmoy18.html)। ਹਿਸਲੋਪ, ਜੌਨ (1978), ਸੱਤਿਆ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ (ਸੈਨ ਡਿਏਗੋ, ਸੀਏ: ਜਨਮ ਦਿਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ)।
ਹਿਚਨਜ਼, ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ (2001), ਲੈਟਰਸ ਟੂ ਏ ਯੰਗ ਕੰਟ੍ਰਾਰੀਅਨ (ਕੈਂਬਰਿਜ, ਐਮਏ: ਬੇਸਿਕ ਬੁੱਕਸ)।
ਹਿਚਨਜ਼, ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ (1998), "ਹਿਜ਼ ਮੈਟੀਰੀਅਲ ਹਾਈਨੈਸ," ਸੈਲੂਨ ਵਿੱਚ, 13 ਜੁਲਾਈ (http://www.salon.com/news/1998/07/13news.html)।
ਹਿਚਨਜ਼, ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ (1995), ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਪੋਜੀਸ਼ਨ: ਮਦਰ ਟੈਰੇਸਾ ਇਨ ਥਿਊਰੀ ਐਂਡ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਵਰਸੋ)।

ਹੌਫਰ, ਏਰਿਕ (1951), ਦ ਟਰੂ ਬਿਲੀਵਰ (ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ, ਸੀਏ: ਹਾਰਪਰ ਐਂਡ ਰੋਅ, ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼)।
478 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਹੋਮਜ਼, ਡੇਵਿਡ ਐਸ. (1988), "ਦਿ ਇੰਫਲੂਐਂਸ ਆਫ ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਰੈਸਟ ਆਨ ਫਿਜ਼ੀਓਲੋਜੀਕਲ ਅਰੌਜ਼ਲ: ਏ ਸੈਕਿੰਡ ਇਵੈਲੂਏਸ਼ਨ," ਮਾਈਕਲ ਏ. ਵੈਸਟ, ਐਡ., ਦ ਸਾਈਕਾਲੋਜੀ ਆਫ ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਕਲੈਰੇਂਡਨ ਪ੍ਰੈਸ) (http://www.american-buddha.com/meditation.arousal.htm) ਵਿੱਚ।
ਹੋਮਜ਼, ਡੇਵਿਡ ਐਸ. (1984), "ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਸੋਮੈਟਿਕ ਉਤਸ਼ਾਹ ਘਟਾਉਣਾ। ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ," ਅਮਰੀਕੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ, 39(1) ਵਿੱਚ।
ਹੂ, ਸਟੈਫਨੀ (2005), “ਮੰਗੋਲੀਆ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਲਈ ਨੋਸਟਾਲਜਿਕ” (http://www.boston.com/news/world/asia/articles/ 2005/05/21/many_in_mongolia_nostalgic_for_communism?mode=P F)। ਹੌਰਗਨ, ਜੌਨ (2003a), ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਰਹੱਸਵਾਦ: ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸਰਹੱਦ ਤੋਂ ਡਿਸਪੈਚ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਹਾਫਟਨ ਮਿਫਲਿਨ ਕੰਪਨੀ)।
ਹੋਰਗਨ, ਜੌਨ (2003), “ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨਵਾਨ ਗੁਰੂ ਦੀ ਮਿੱਥ” (http://www.johnhorgan.org/work8.htm)।
ਹੌਰਗਨ, ਜੌਨ (1999), "ਦਿ ਐਂਟੀ-ਗੁਰਸ" (http://www.johnhorgan.org/work5.htm)।
ਹਿਊਸਟਨ, ਜੀਨ (2006), “ਬਾਇਓ” (www.jeanhouston.org/bio.html)।
ਹਿਊਸਟਨ, ਜੀਨ (1982), ਦ ਪੋਸੀਬਲ ਹਿਊਮਨ: ਏ ਕੋਰਸ ਇਨ ਐਕਸਟੈਂਡਿੰਗ ਯੂਅਰ ਫਿਜ਼ੀਕਲ, ਮੈਂਟਲ, ਐਂਡ ਕ੍ਰਿਏਟਿਵ ਐਬੀਲਿਟੀਜ਼ (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਜੇ. ਪੀ. ਟਾਰਚਰ, ਇੰਕ.)।
ਹੱਬਨਰ, ਜੌਨ ਅਤੇ ਲਿੰਡਸੇ ਗ੍ਰੂਸਨ (1990 [1988]), ਮੰਕੀ ਔਨ ਏ ਸਟਿਕ: ਮਰਡਰ, ਮੈਡਨੇਸ, ਐਂਡ ਦ ਹੇਅਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਪੈਂਗੁਇਨ ਬੁੱਕਸ)।
ਹਚਜ਼ਰਮੇਅਰ, ਵਿਲਫ੍ਰਾਈਡ (1998), ਮਾਂ: ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜੀਵਨੀ (ਸਿਲਵਰ ਲੇਕ, WI: ਲੋਟਸ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ (1935), "ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਖ਼ਬਰਾਂ," ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਦਸੰਬਰ
(http://www.ananda.it/en/yogananda/india1935/india9.html)।
ਇੰਟੈਗਰਲ (2004), "ਇਤਿਹਾਸ" (http://web.archive.org/web/ 20031205084501/www.integralinstite.org/history.htm). ਬਿਬਲੀਓਗ੍ਰਾਫੀ 479

ਇੰਟੈਗਰਲ (2003), “ਇੰਟੈਗਰਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ” (http://www.integralinsttitute.org)।
ਇੰਟੈਗਰਲਨੇਕਡ (2005), “ਮਾਈਕਲ ਮਰਫੀ” (http://www.integralnaked.org/talk.aspx? id=35)।
ਇੰਟੈਗਰਲਨੇਕਡ (2004), "ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਕੌਣ ਹੈ?" (http://www.integralnaked.org/contributor.aspx?id=1)।
ਜੈਕਸਨ, ਡੇਵੋਨ (1996), "ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿਓ, ਸਰ, ਕੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੌੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?" ਆਊਟਸਾਈਡ ਮੈਗਜ਼ੀਨ, ਅਕਤੂਬਰ ਵਿੱਚ (http://outside.away.com/outside/magazine/1096/9610febl.html)।
ਜੈਕਬਸਨ, ਜੈਫ (2004), “ਲੀਸਾ ਮੈਕਫਰਸਨ” (http://www.lisamcpherson.org)।
ਜੇਮਜ਼, ਵਿਲੀਅਮ (1990), ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਵਿੰਟੇਜ ਕਿਤਾਬਾਂ/ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ)।
ਜੇਨਕਿੰਸ, ਫਿਲਿਪ (2001), ਰਹੱਸਵਾਦੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹਾ: ਅਮਰੀਕੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪੰਥ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਧਰਮ (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਜਵੇਲ (1999), “1985 ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਧਾਲੂ 'ਵਿਰੋਧੀ' ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ” (http://lightmind.com/archives/daism-05/ daism-05.mv? module=view&viewid=3252&row=270)।
ਜੌਨ, ਬੱਬਾ ਫ੍ਰੀ (1974), ਗਾਰਬੇਜ ਐਂਡ ਦ ਦੇਵੀ: ਦ ਲਾਸਟ ਮਿਰੈਕਲਸ ਐਂਡ ਫਾਈਨਲ ਸਪੀਚੁਅਲ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਬੱਬਾ ਫ੍ਰੀ ਜੌਨ (ਲੋਅਰ ਲੇਕ, ਸੀਏ: ਦ ਡਾਨ ਹਾਰਸ ਪ੍ਰੈਸ)। ਜੌਨ, ਡਾ ਫ੍ਰੀ (1985), ਦ ਡਾਨ ਹਾਰਸ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਮਿਡਲਟਾਊਨ, ਸੀਏ: ਦ ਡਾਨ ਹਾਰਸ ਪ੍ਰੈਸ)। http://www.beezone.com/Wilber/ken_wilbur_praise.html 'ਤੇ ਮੁਖਬੰਧ।
ਜੌਨ, ਡਾ ਫ੍ਰੀ (1980), ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਵਜੂਦ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ ਜਲਦੀ ਹੀ ਵ੍ਹਾਈਟ ਹਾਊਸ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ! (ਮਿਡਲਟਾਊਨ, ਸੀਏ: ਦ ਡਾਨ ਹਾਰਸ ਪ੍ਰੈਸ)। ਮੁਖਬੰਧ 'ਤੇ http://www.beezone.com/Wilber/onherocults.html.
ਜੌਨਸਨ, ਕੇ. ਪਾਲ (1994), ਦ ਮਾਸਟਰਜ਼ ਰਿਵੀਲਡ: ਮੈਡਮ ਬਲਾਵਟਸਕੀ ਐਂਡ ਦ ਮਿਥ ਆਫ਼ ਦ ਗ੍ਰੇਟ ਵ੍ਹਾਈਟ ਲਾਜ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸਟੇਟ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਨਿਊਯਾਰਕ ਪ੍ਰੈਸ)।
480 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਜੌਏ, ਡਬਲਯੂ. ਬਰੂਘ (1990), ਐਵਲੈਂਚ: ਹੇਰੇਟੀਕਲ ਰਿਫਲੈਕਸ਼ਨਜ਼ ਆਨ ਦ ਡਾਰਕ ਐਂਡ ਦ ਲਾਈਟ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਬੈਲੈਂਟਾਈਨ ਬੁੱਕਸ)।

ਕਮਲਾ (1964), ਦ ਫਲਾਲੈੱਸ ਮਿਰਰ (ਨੇਵਾਡਾ ਸਿਟੀ, ਸੀਏ: ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਕਲੈਰਿਟੀ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼)।
ਕਾਸ਼ੀ (2004), “ਕਾਸ਼ੀ ਸੈਂਟਰ ਫਾਰ ਐਡਵਾਂਸਡ ਸਪਿਰਚੁਅਲ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਜਪ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਅਤੇ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ” (http://www.kashi.org/Flyers/BhagDas.pdf)।
ਕਾਸ਼ੀ (2003), “ਮਾ ਜਯਾ ਸਤੀ ਭਗਵਤੀ” (http://www.kashi.org/bio.htm)।
ਕਸਤੂਰੀ, ਐਨ. (1971), ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸੱਤਿਆ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਜੀਵਨ (ਸੰਤਾ ਅਨਾ, CA: ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਸੁਸਾਇਟੀ)।
ਕੈਟਜ਼, ਡੋਨਾਲਡ (1992), ਹੋਮ ਫਾਇਰਜ਼ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਹਾਰਪਰ ਕੋਲਿਨਜ਼)।
ਕੌਫਮੈਨ, ਰਾਬਰਟ (1995 [1972]), ਇਨਸਾਈਡ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ/ਡਾਇਨੇਟਿਕਸ: ਮੈਂ ਡਾਇਨੇਟਿਕਸ/ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸੁਪਰਹਿਊਮਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ (http://www.factnet.org/Books/InsideScientology/?FACTNet)।
ਕੌਰ, ਨਾਓ ਅਵੇਅਰ (1998), “3HO—ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ?” (http://www.rickross.com/reference/3ho/3ho44.html)।
ਕਾਜ਼ਲੇਵ, ਐਲਨ (2003), “ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਅਤੇ ਅਦੀ ਦਾ” (http://www.kheper.net/topics/Wilber/Da.html)।
ਕੀਗਨ, ਪੌਲ (2002), "ਯੋਗਿਸ ਬਿਹੇਵਿੰਗ ਬੈਡਲੀ," ਬਿਜ਼ਨਸ 2.0, ਸਤੰਬਰ ਵਿੱਚ (http://www.rickross.com/reference/general/general478.html)।
ਕੀਨ, ਐਮ. ਲਾਮਰ (1977), ਦ ਸਾਈਕਿਕ ਮਾਫੀਆ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਡੈਲ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਇੰਕ.)। ਕੈਨੇਡੀ, ਡੋਮਿਨਿਕ (2001), "ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ, ਸੈਕਸ ਅਤੇ ਗੁਰੂ," ਦ ਟਾਈਮਜ਼ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਨਿਊਜ਼, 27 ਅਗਸਤ (http://www.rickross.com/reference/saibaba/saibaba11.html) ਵਿੱਚ।
ਕੈਂਟ, ਸਟੀਫਨ ਏ. (2001), ਨਾਅਰਿਆਂ ਤੋਂ ਮੰਤਰਾਂ ਤੱਕ: ਵੀਅਤਨਾਮ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪਰਿਵਰਤਨ (ਸਾਈਰਾਕਿਊਜ਼, NY: ਸਾਈਰਾਕਿਊਜ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ)। ਬਿਬਲੀਓਗ੍ਰਾਫੀ 481

ਖਾਲਸਾ, ਕਮਲਾਪਦੀ ਕੌਰ (1994), “ਇਨ ਦ ਮੈਜੀਕਲ ਸੂਪ: ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨਜ਼ ਆਨ ਟਵੰਟੀ ਈਅਰਜ਼ ਆਫ਼ ਕਲਟ ਲਿਵਿੰਗ (ਵਿਦਹਿਨ ਯੋਗੀ ਭਜਨਜ਼ 3HO)” (http://www.rickross.com/reference/3ho/3ho19.html)।
ਖਾਲਸਾ, ਕਮਲਾਪਤੀ ਕੌਰ (1990), "ਦਿ ਡਿਸਫੰਕਸ਼ਨਲ 3HO ਫੈਮਿਲੀ," ਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਵਿੱਚ (http://www.rickross.com/reference/3ho/3ho72.html)।

ਖਾਲਸਾ, ਸ਼ਕਤੀ ਪਰਵਾ ਕੌਰ (1996), ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ: ਸਦੀਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਪੈਰੀਗੀ)।
Kjernsmo, Kjetil (1997), "ਫਾਇਰਵਾਕਿੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਨੁਭਵੀ ਅਧਿਐਨ" (http://www.skepsis.no/english/subject/firewalk/kpreemp1)।
ਕਲੇਨ, ਐਰੋਨ ਈ. ਅਤੇ ਸਿੰਥੀਆ ਐਲ. ਕਲੇਨ (1979), ਮਾਈਂਡ ਟ੍ਰਿਪਸ: ਦ ਸਟੋਰੀ ਆਫ਼ ਕੌਂਸ਼ੀਅਨੈਸ-ਰਾਈਜ਼ਿੰਗ ਮੂਵਮੈਂਟਸ (ਗਾਰਡਨ ਸਿਟੀ, NY: ਡਬਲਡੇ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ)।
ਕਲਿਮੋ, ਜੌਨ (1998), ਚੈਨਲਿੰਗ: ਪੈਰਾਨੋਰਮਲ ਸੋਰਸਜ਼ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜਾਂਚ (ਬਰਕਲੇ, ਸੀਏ: ਨੌਰਥ ਅਟਲਾਂਟਿਕ ਬੁੱਕਸ)।
ਨਾਈਟ, ਸਟੀਵ (2004), “ਯੂਰੀ ਗੇਲਰ: ਕ੍ਰੋਨੋਲੋਜੀਕਲ ਬਿਬਲੀਓਗ੍ਰਾਫੀ” (http://www.zem.demon.co.uk/index.htm)।
ਕੋਇਸਲਰ, ਆਰਥਰ (1960), ਦ ਲੋਟਸ ਐਂਡ ਦ ਰੋਬੋਟ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਹਾਰਪਰ ਐਂਡ ਰੋਅ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, ਇੰਕ.)।
ਕੋਰਨਫੀਲਡ, ਜੈਕ (2000), ਆਫਟਰ ਦ ਐਕਸਟਸੀ, ਦ ਲਾਂਡਰੀ: ਹਾਉ ਦ ਹਾਰਟ ਗ੍ਰੋਜ਼ ਵਾਈਜ਼ ਔਨ ਦ ਸਪਿਰਚੁਅਲ ਪਾਥ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਬੈਂਟਮ)।
ਕੋਰਨਫੀਲਡ, ਜੈਕ (1993), ਦਿਲ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਸਤਾ: ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਅਤੇ ਵਾਅਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਗਾਈਡ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਬੈਂਟਮ)।
ਕ੍ਰੈਮਰ, ਜੋਏਲ ਅਤੇ ਡਾਇਨ ਅਲਸਟੈਡ (1993), ਦ ਗੁਰੂ ਪੇਪਰਜ਼: ਮਾਸਕਸ ਆਫ਼ ਅਥਾਰਟੀਰੀਅਨ ਪਾਵਰ (ਬਰਕਲੇ, ਸੀਏ: ਫਰੌਗ, ਲਿਮਟਿਡ)।
ਕ੍ਰਾਸਨਰ, ਪੌਲ (1993), ਇੱਕ ਰੇਵਿੰਗ, ਅਨਕੰਫਾਈਂਡ ਨਟ ਦੇ ਕਨਫੈਸ਼ਨ: ਕਾਊਂਟਰ-ਕਲਚਰ ਵਿੱਚ ਮਿਸਐਡਵੈਂਚਰ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸਾਈਮਨ ਅਤੇ ਸ਼ੂਸਟਰ)।
ਕਰੌਸ, ਡੈਨੀਅਲ (2000), "ਰੂ ਦ ਡੇ," ਸੈਲੂਨ ਵਿੱਚ, 25 ਅਗਸਤ (http://dir.salon.com/people/feature/2000/08/25/roos/index.html)।
482 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਕ੍ਰਿਪਾਲ, ਜੈਫਰੀ (1995), ਕਾਲੀ'ਜ਼ ਚਾਈਲਡ: ਦ ਮਿਸਟੀਕਲ ਐਂਡ ਦ ਇਰੋਟਿਕ ਇਨ ਦ ਲਾਈਫ ਐਂਡ ਟੀਚਿੰਗਜ਼ ਆਫ਼ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਪ੍ਰੈਸ)। ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਲਈ, ਇੱਕ ਭਿਕਸ਼ੂ ਤੋਂ
ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਰਡਰ, ਤਿਆਗਨੰਦ (2000) ਦੇਖੋ। ਆਪਣੇ ਆਲੋਚਕਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਲਈ, ਵੇਖੋ
http://www.atman.net/kalischild/index.html.

ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ (2003), "ਯੋਗਾ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਲਈ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਸੈਂਟਰ" (http://www.kripalu.org)।
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ, ਜਿੱਡੂ (1969), ਅਰਲੀ ਰਾਈਟਿੰਗਜ਼, ਖੰਡ 1 (ਬੰਬੇ: ਚੇਤਨਾ)।
ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗ ਚਰਚਾ ਬੋਰਡ (2001), “ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗ ਚਰਚਾ ਬੋਰਡ” (http://www.boards2go.com/boards/board.cgi?&user=Kriya)।
ਕ੍ਰਿਆਨੰਦ, ਸਵਾਮੀ (1979), ਦ ਪਾਥ: ਆਟੋਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਆਫ਼ ਏ ਵੈਸਟਰਨ ਯੋਗੀ (ਨੇਵਾਡਾ ਸਿਟੀ, ਸੀਏ: ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ)।
ਕ੍ਰਿਯਾਨੰਦ, ਸਵਾਮੀ (1974 [1973]), ਦ ਰੋਡ ਅਹੈੱਡ: ਵਰਲਡ ਪ੍ਰੋਫੈਸੀਜ਼, ਮਹਾਨ ਗੁਰੂ, ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੁਆਰਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਸਵਾਮੀ ਕ੍ਰਿਯਾਨੰਦ ਦੁਆਰਾ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪਾਦਿਤ (ਨੇਵਾਡਾ ਸਿਟੀ, ਸੀਏ: ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ)।
ਕੁੰਕਲ, ਟੌਮ (2001), "ਜਾਰਜ ਡਬਲਯੂ. ਬੁਸ਼ ਅਤੇ ਮੂਨੀਜ਼," ਦ ਨੈਸ਼ਨਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ, 9 ਜਨਵਰੀ (http://www.rickross.com/reference/unif/unif106.html) ਵਿੱਚ।
ਲੇਕ ਕਾਉਂਟੀ (1985), "ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਨੂੰ 'ਸਮਰਪਣ' ਕਰਦੇ ਹਨ," ਲੇਕ ਕਾਉਂਟੀ ਰਿਕਾਰਡ-ਬੀ, 4 ਅਪ੍ਰੈਲ (http://www.rickross.com/reference/adida/adida13.html) ਵਿੱਚ।
ਲਾਲਿਚ, ਜੰਜਾ (2004), ਬਾਉਂਡਡ ਚੁਆਇਸ: ਟਰੂ ਬੈਲੀਵਰਜ਼ ਐਂਡ ਕਰਿਸ਼ਮੈਟਿਕ ਕਲਟਸ (ਬਰਕਲੇ, ਸੀਏ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਲਾਲੀਚ, ਜੰਜਾ (1997), “ਯਾਨਿਆ [sic] ਲਾਲੀਚ ਨਾਲ CNN ਇੰਟਰਵਿਊ” (http://www.rickross.com/reference/heavensgate/gate25.html)।
ਲਾਮਾ, ਦਲਾਈ (1999), ਐਥਿਕਸ ਫਾਰ ਦ ਨਿਊ ਮਿਲੇਨੀਅਮ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਰਿਵਰਹੈੱਡ ਬੁੱਕਸ)। ਲਾਮਾ, ਦਲਾਈ (1996), ਬਾਇਓਂਡ ਡੌਗਮਾ: ਡਾਇਲਾਗਸ ਐਂਡ ਡਿਸਕੋਰਸ (ਬਰਕਲੇ, ਸੀਏ: ਨੌਰਥ ਅਟਲਾਂਟਿਕ ਬੁੱਕਸ)। ਬਿਬਲੀਓਗ੍ਰਾਫੀ 483

ਲੇਨ, ਡੇਵਿਡ ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ (1997), “ਓਕੈਮਜ਼ ਰੇਜ਼ਰ: ਕ੍ਰਿਟੀਕਲ ਐਸੇਜ਼” (http://elearn.mtsac.edu/dlane/paranormal.htm)।
ਲੇਨ, ਡੇਵਿਡ ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ (1996a), "ਦਾ ਫ੍ਰੀ ਜੌਨ ਦਾ ਪੈਰਾਡੌਕਸ" (http://vm.mtsac.edu/~dlane/datext.html)।
ਲੇਨ, ਡੇਵਿਡ ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ (1996), "ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ" (http://elearn.mtsac.edu/dlane/kendebates.htm, ਨੂੰ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਵਰਤੋਂਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
http://www.geoffreyfalk.com/books/LaneMenu.asp).

ਲੇਨ, ਡੇਵਿਡ ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ (1995), ਦ ਐਨਚੈਂਟਡ ਲੈਂਡ (http://elearn.mtsac.edu/philosophy/quest.htm)।
ਲੇਨ, ਡੇਵਿਡ ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ (1994), ਐਕਸਪੋਜ਼ਿੰਗ ਕਲਟਸ: ਜਦੋਂ ਸਕੈਪਟੀਕਲ ਮਾਈਂਡ ਕਨਫ੍ਰੌਂਟਸ ਦ ਮਿਸਟੀਕਲ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਗਾਰਲੈਂਡ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ; ਟੈਕਸਟ ਔਨਲਾਈਨ ਐਟ http://www.geocities.com/eckcult/cults.html).
ਲੇਨ, ਡੇਵਿਡ ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ (1993), "ਮੈਂ ਚਿਹਰੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ: ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀਵਾਦ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਊਰੋਐਥੀਕਲ ਦਲੀਲ"
(http://articles.animalconcerns.org/ar-voices/archive/faces.html)।
ਲੇਨ, ਡੇਵਿਡ ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ (1992), ਰਾਧਾਸੁਆਮੀ ਪਰੰਪਰਾ: ਗੁਰੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਇਤਿਹਾਸ
(http://vm.mtsac.edu/~dlane/radhabook.html)।
ਲੇਨ, ਡੇਵਿਡ ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ (1983), ਦ ਮੇਕਿੰਗ ਆਫ਼ ਏ ਸਪਿਰਚੁਅਲ ਮੂਵਮੈਂਟ: ਦ ਅਨਟੋਲਡ ਸਟੋਰੀ ਆਫ਼ ਪਾਲ ਟਵਿਚਲ ਐਂਡ ਏਕੰਕਰ (ਡੈਲ ਮਾਰ, ਸੀਏ: ਡੇਲ ਮਾਰ ਪ੍ਰੈਸ; ਟੈਕਸਟ ਔਨਲਾਈਨ ਐਟ
http://www.geocities.com/eckcult/index.html).
ਲੇਨ, ਡੇਵਿਡ ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ ਅਤੇ ਸਕਾਟ ਲੋਵ (1996), ਡਾ: ਦ ਸਟ੍ਰੇਂਜ ਕੇਸ ਆਫ਼ ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ ਜੋਨਸ (http://vm.mtsac.edu/~dlane/dabook.html)।
ਲੈਂਗੋਨ, ਮਾਈਕਲ ਡੀ., ਐਡ. (1995 [1993]), ਪੰਥਾਂ ਤੋਂ ਰਿਕਵਰੀ: ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਪੀੜਤਾਂ ਲਈ ਮਦਦ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਡਬਲਯੂ. ਡਬਲਯੂ. ਨੌਰਟਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ)।
ਲਾਰਾਬੀ, ਮਾਰਕ (2000), "ਦੋ ਰਜਨੀਸ਼ੀ ਮੈਂਬਰ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ," ਦ ਓਰੇਗੋਨੀਅਨ, 16 ਦਸੰਬਰ (http://www.rickross.com/reference/rajneesh/rajneesh6.html) ਵਿੱਚ। 484 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਲਾਸਾਟਰ, ਜੂਡਿਥ (1995), "ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਯੋਗਾ ਟੀਚਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕੰਡਕਟ," ਯੋਗਾ ਜਰਨਲ, ਨਵੰਬਰ/ਦਸੰਬਰ
(http://www.rickross.com/reference/3ho/3ho52.html) ਵਿੱਚ।
ਲੈਟਿਨ, ਡੌਨ (1994), “ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਕਣ ਵਾਲਾ ਬੋਧੀ ਲੇਖਕ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ,” 10 ਨਵੰਬਰ
(http://www.american-buddha.com/sogyal.htm)।

ਲੈਟਿਨ, ਡੌਨ (1985a), “ਹਿਪਨੋਟਿਕ ਦਾ ਫ੍ਰੀ ਜੌਨ—ਸੱਚ-ਸਿਕਿੰਗ ਸੈੱਟ ਦਾ ਸਵੈਂਗਲੀ,” ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ, 5 ਅਪ੍ਰੈਲ (http://www.rickross.com/reference/adida/adida12.html) ਵਿੱਚ।
ਲੈਟਿਨ, ਡੌਨ (1985), “ਗੁਰੂ ਹਿੱਟ ਬਾਏ ਸੈਕਸ-ਸਲੇਵ ਸੂਟ: ਸਟੋਰੀਜ਼ ਆਫ਼ ਡਰੱਗਜ਼, ਓਰਜੀਜ਼ ਆਨ ਫ੍ਰੀ ਜੌਨਜ਼ ਫਿਜੀ ਆਈਲ,” ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ, 3 ਅਪ੍ਰੈਲ (http://www.rickross.com/reference/adida/adida16.html) ਵਿੱਚ।
ਲੇਟਨ, ਡੇਬੋਰਾ (1998), ਸੇਡਕਟਿਵ ਪੋਇਜ਼ਨ: ਏ ਜੋਨਸਟਾਊਨ ਸਰਵਾਈਵਰਜ਼ ਸਟੋਰੀ ਆਫ਼ ਲਾਈਫ ਐਂਡ ਡੈਥ ਇਨ ਦ ਪੀਪਲਜ਼ ਟੈਂਪਲ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਐਂਕਰ ਬੁੱਕਸ)।
ਲੇਹਨਰਟ, ਟੋਮੇਕ (1998), ਰੌਗਸ ਇਨ ਰੋਬਸ: ਐਨ ਇਨਸਾਈਡ ਕ੍ਰੋਨਿਕਲ ਆਫ਼ ਏ ਰਿਆਸਟੈਂਟ ਚਾਈਨੀਜ਼-ਤਿੱਬਤੀ ਇੰਟਰੀਗ ਇਨ ਦ ਕਰਮਾ ਕਾਗਯੂ ਵੰਸ਼ ਆਫ਼ ਡਾਇਮੰਡ ਵੇ ਬੁੱਧ ਧਰਮ (ਨੇਵਾਡਾ ਸਿਟੀ, ਸੀਏ: ਬਲੂ ਡੌਲਫਿਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ)।
ਲੇਵੀ, ਗੁਏਂਟਰ (2000 [1964]), ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੀ ਜਰਮਨੀ (ਕੈਂਬ੍ਰਿਜ, ਐਮਏ: ਦਾ ਕੈਪੋ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਲੇਡੇਕਰ, ਮੈਰੀ (1985), "ਸੂਟ ਸੈਟਰਸ ਕੈਲਮ ਫਾਰ ਸੈਕਟ ਮੈਬਰਸ," ਮੈਰਿਨ ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਟ-ਜਰਨਲ, 5 ਅਪ੍ਰੈਲ (http://www.rickross.com/reference/adida/adida10.html) ਵਿੱਚ।
ਲਿਫਟਨ, ਰਾਬਰਟ (1989), ਥੌਟ ਰਿਫਾਰਮ ਐਂਡ ਦ ਸਾਈਕਾਲੋਜੀ ਆਫ਼ ਟੋਟਲਿਜ਼ਮ: ਏ ਸਟੱਡੀ ਆਫ਼ ਬ੍ਰੇਨਵਾਸ਼ਿੰਗ ਇਨ ਚਾਈਨਾ (ਚੈਪਲ ਹਿੱਲ, ਐਨਸੀ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਨੌਰਥ ਕੈਰੋਲੀਨਾ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਲਾਈਟ, ਸਰਚ ਫਾਰ (2003), “ਸ਼ਾਰਟ ਲਾਈਫ-ਸਕੈਚ” (http://www.searchforlight.org/TheMother_lifeSketch.htm)।
ਲਾਈਟਮਾਈਂਡ (2004), ਡੇਇਜ਼ਮ ਰਿਸਰਚ ਇੰਡੈਕਸ (http://lightmind.com/library/daismfiles/)। ਬਿਬਲੀਓਗ੍ਰਾਫੀ 485

LNI (2003), “ਨਿਤਆਨੰਦ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਸਵਾਮੀ ਚੇਤਨਾਨੰਦ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ” (http://www.leaving-nityananda-institute.org)।
ਲੋਵੇ, ਸਕਾਟ (1996), "ਦ ਸਟ੍ਰੇਂਜ ਕੇਸ ਆਫ਼ ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਜੋਨਸ" (http://www.american-buddha.com/franklin.jones.htm)।
ਲੂਟੀਅਨਜ਼, ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥ (1972), ਏ ਗੋਲਡਫਿਸ਼ ਬਾਊਲ (ਲੰਡਨ: ਕੈਸੇਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ)।
ਲੂਟੀਅਨਜ਼, ਮੈਰੀ (1988), ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ: ਦ ਓਪਨ ਡੋਰ (ਲੰਡਨ: ਜੌਨ ਮਰੇ)।
ਲੂਟੀਅਨਜ਼, ਮੈਰੀ (1983), ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ: ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਸਾਲ (ਲੰਡਨ: ਜੌਨ ਮਰੇ)।

ਲੂਟੀਅਨਜ਼, ਮੈਰੀ (1975), ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ: ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦੇ ਸਾਲ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਐਵਨ ਬੁੱਕਸ)।
ਮੈਕਡੋਨਲਡ, ਸਾਰਾਹ (2003 [2002]), ਹੋਲੀ ਕਾਉ: ਐਨ ਇੰਡੀਅਨ ਐਡਵੈਂਚਰ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਬ੍ਰੌਡਵੇ ਬੁੱਕਸ)।
ਮੈਕੇਂਜੀ, ਵਿੱਕੀ (1999), ਗੁਫਾ ਇਨ ਦ ਸਨੋ (ਲੰਡਨ: ਬਲੂਮਸਬਰੀ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਪੀ.ਐਲ.ਸੀ.)।
ਮੈਕੇਂਜੀ, ਵਿੱਕੀ (1995), ਰੀਬੋਰਨ ਇਨ ਦ ਵੈਸਟ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਮਾਰਲੋ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ)। ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਮਹੇਸ਼ ਯੋਗੀ (1995), ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਜੀਵਣ ਦੀ ਕਲਾ: ਟ੍ਰਾਂਸੈਂਡੈਂਟਲ ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਪੈਂਗੁਇਨ)।
ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ, ਰਮਣ ਵਿਦ ਰਾਬਰਟ ਪਾਵੇਲ, ਐਡ. (2000), ਰਮਣ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ: ਅਬਾਈਡਿੰਗ ਪੀਸ ਐਂਡ ਹੈਪੀਨੈੱਸ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ (ਕਾਰਲਸਬੈਡ, ਸੀਏ: ਅੰਦਰੂਨੀ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ)।
ਮਾਲਕੋ, ਜਾਰਜ (1970), ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ: ਦ ਨਾਓ ਰਿਲੀਜਨ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਡੇਲਾਕੋਰਟ ਪ੍ਰੈਸ; ਪੂਰਾ ਟੈਕਸਟ ਔਨਲਾਈਨ 'ਤੇ
http://www-2.cs.cmu.edu/~dst/Library/Shelf/malko/malko.htm).
ਮੱਲੀਆ, ਜੋਸਫ਼ (1998), “ਚਰਚ ਵਾਈਲਡਜ਼ ਸੇਲਿਬ੍ਰਿਟੀ ਕਲਾਉਟ,” ਬੋਸਟਨ ਹੇਰਾਲਡ, 5 ਮਾਰਚ ਵਿੱਚ
(http://www.rickross.com/reference/scientology/Scien39.html)।
486 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਮੈਂਡੇਲਕੋਰਨ, ਫਿਲਿਪ, ਐਡ. (1978), ਟੂ ਨੋ ਯੂਅਰ ਸੈਲਫ: ਦ ਐਸੇਂਸ਼ੀਅਲ ਟੀਚਿੰਗਜ਼ ਆਫ਼ ਸਵਾਮੀ ਸਚਿਦਾਨੰਦ (ਗਾਰਡਨ ਸਿਟੀ, NY: ਐਂਕਰ ਬੁੱਕਸ)।
ਮੰਗਲਵਾੜੀ, ਵਿਸ਼ਾਲ (1992), ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ, ਆਈਐਲ: ਕਾਰਨਰਸਟੋਨ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਮੈਨਸੋ, ਪੀਟਰ ਅਤੇ ਜੈਫ ਸ਼ਾਰਲੇਟ (2004), ਕਿਲਿੰਗ ਦ ਬੁੱਧ: ਏ ਹੇਰੇਟਿਕਸ ਬਾਈਬਲ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਫ੍ਰੀ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਮਾਰਿਨ, ਪੀਟਰ (1995), ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਸੰਤੋਸ਼ (ਸਾਊਥ ਰਾਇਲਟਨ, ਵੀਟੀ: ਸਟੀਅਰਫੋਰਥ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਮਾਰਸ਼ਲ, ਐਨ (1963), ਹੰਟਿੰਗ ਦ ਗੁਰੂ ਇਨ ਇੰਡੀਆ (ਲੰਡਨ: ਵਿਕਟਰ ਗੋਲਾਂਕਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ)।

ਮਾਰਸ਼ਲ, ਜੌਨ (1980), “ਫਾਈਲਾਂ ਦਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਸੂਸੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਔਰਤ ਦੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਸ਼ਬਦ,” ਗਲੋਬ ਐਂਡ ਮੇਲ ਵਿੱਚ, 25 ਜਨਵਰੀ (http://www.rickross.com/reference/scientology/canada/canada6.html)। ਮੇਸਨ, ਬੌਬੀ ਐਨ (2003), ਐਲਵਿਸ ਪ੍ਰੈਸਲੀ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਵਾਈਕਿੰਗ ਪੈਂਗੁਇਨ)।
ਮਾਸਟਰਜ਼, ਰਾਬਰਟ (1991 [1988]), ਦ ਗੌਡਸ ਸੇਖਮੇਟ: ਸਾਈਕੋਸਪਿਰਚੁਅਲ ਐਕਸਰਸਾਈਜ਼ ਆਫ਼ ਦ ਫਿਫਥ ਵੇ (ਸੇਂਟ ਪੌਲ, ਐਮਐਨ: ਲੇਵੇਲਿਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ)।
ਮਾਸਟਰਜ਼, ਰਾਬਰਟ ਅਤੇ ਜੀਨ ਹਿਊਸਟਨ (1972), ਮਾਈਂਡ ਗੇਮਜ਼: ਦ ਗਾਈਡ ਟੂ ਇਨਰ ਸਪੇਸ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਡੈਲ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ)।
ਮਾਤਾ, ਦਯਾ (1971), ਓਨਲੀ ਲਵ (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ)।
ਮਾਤਾ, ਦੁਰਗਾ (1992), ਏ ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ ਟ੍ਰਾਈਲੋਜੀ ਆਫ਼ ਡਿਵਾਇਨ ਲਵ (ਬੇਵਰਲੀ ਹਿਲਜ਼, ਸੀਏ: ਜੋਨ ਵਾਈਟ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼)।
ਮਾਤਸਾਕਿਸ, ਐਫ੍ਰੋਡਾਈਟ (1996), ਆਈ ਕਾੰਟ ਗੈੱਟ ਓਵਰ ਇਟ: ਏ ਹੈਂਡਬੁੱਕ ਫਾਰ ਟਰਾਮਾ ਸਰਵਾਈਵਰਜ਼ (ਓਕਲੈਂਡ, ਸੀਏ: ਨਿਊ ਹਾਰਬਿੰਗਰ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼, ਇੰਕ.)।
ਮੈਕਕੈਫਰਟੀ, ਡੈਨਿਸ (1999), "ਪੁਰਾਣੀ ਭਗਵਾਨ, ਨਵੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ," ਸੈਲੂਨ ਵਿੱਚ, 20 ਅਕਤੂਬਰ (http://www.salon.com/books/feature/1999/10/20/osho/)। ਬਿਬਲੀਓਗ੍ਰਾਫੀ 487

ਮੈਕਡਰਮੋਟ, ਰਾਬਰਟ ਏ., ਐਡ. (1984), ਦ ਐਸੈਂਸ਼ੀਅਲ ਸਟੀਨਰ: ਬੇਸਿਕ ਰਾਈਟਿੰਗਜ਼ ਆਫ਼ ਰੂਡੋਲਫ ਸਟੀਨਰ (ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ, ਸੀਏ: ਹਾਰਪਰ ਐਂਡ ਰੋ, ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼)।
ਮੈਕਗੀ, ਓਵਰਟਨ (1991), "ਸਾਬਕਾ ਚੇਲਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਜਿਨਸੀ ਪੱਖੋਂ ਮਦਦ ਮੰਗੀ," ਰਿਚਮੰਡ ਟਾਈਮਜ਼-ਡਿਸਪੈਚ, 2 ਅਗਸਤ (http://www.rickross.com/reference/yogaville/yogaville8.html) ਵਿੱਚ। ਮਹਿਤਾ, ਗੀਤਾ (1979), ਕਰਮਾ ਕੋਲਾ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸਾਈਮਨ ਅਤੇ ਸ਼ੂਸਟਰ)।
ਮੀਅਰ, ਬਾਰਬਰਾ (1992), "ਇੰਟਰਵਿਊ: ਜੈਰੀ ਗਾਰਸੀਆ," ਟ੍ਰਾਈਸਾਈਕਲ: ਦ ਬੁੱਧਿਸਟ ਰਿਵਿਊ, ਬਸੰਤ 1992 ਵਿੱਚ।
ਮਿਸ਼ੇਲ, ਪੀਟਰ (1992), ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ (ਵੁੱਡਸਾਈਡ, ਸੀਏ: ਬਲੂਸਟਾਰ ਕਮਿਊਨੀਕੇਸ਼ਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ)।
ਮਿਡਲ, ਫੈਬਰਿਸ (2004), ਚੋਗਯਾਮ ਟ੍ਰੰਗਪਾ: ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ (ਬੋਸਟਨ, ਐਮਏ: ਸ਼ੰਭਾਲਾ)।
ਮਾਈਲਸ, ਬੈਰੀ (1989), ਗਿੰਸਬਰਗ: ਇੱਕ ਜੀਵਨੀ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸਾਈਮਨ ਅਤੇ ਸ਼ੂਸਟਰ)।
ਮਿਲਗ੍ਰਾਮ, ਸਟੈਨਲੀ (1974), ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਹਾਰਪਰ ਅਤੇ ਰੋ)।

ਮਿਲਰ, ਰਸਲ (1987), ਬੇਅਰ-ਫੇਸਡ ਮਸੀਹਾ: ਦ ਟਰੂ ਸਟੋਰੀ ਆਫ਼ ਐਲ. ਰੌਨ ਹਬਾਰਡ (ਟੋਰਾਂਟੋ: ਕੀ ਪੋਰਟਰ ਬੁੱਕਸ ਲਿਮਟਿਡ; ਪੂਰਾ ਟੈਕਸਟ ਔਨਲਾਈਨ http://www.discord.org/~lippard/bfm 'ਤੇ)।
ਮਿਲਨੇ, ਹਿਊ (1986), ਭਗਵਾਨ: ਦ ਗੌਡ ਦੈਟ ਫੇਲ੍ਹ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸੇਂਟ ਮਾਰਟਿਨ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਮਾਈਨਰ, ਰਾਬਰਟ ਐਨ. (1999), ਦ ਰਿਲੀਜੀਅਸ, ਦ ਸਪਿਰਚੁਅਲ, ਐਂਡ ਦ ਸੈਕੂਲਰ: ਔਰੋਵਿਲ ਐਂਡ ਸੈਕੂਲਰ ਇੰਡੀਆ (ਅਲਬਾਨੀ, NY: ਸਟੇਟ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਨਿਊਯਾਰਕ ਪ੍ਰੈਸ)। ਮੋਟੋਯਾਮਾ, ਹਿਰੋਸ਼ੀ (2000 [1992]), ਕਰਮ ਅਤੇ ਪੁਨਰਜਨਮ: ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਕੁੰਜੀ (ਲੰਡਨ: ਪਿਆਟਕੁਸ)।
ਐਮਐਸਐਸ (2003), ਕਰਮਯੋਗੀ (ਪੋਂਡੀਚੇਰੀ, ਭਾਰਤ: ਮਦਰਜ਼ ਸਰਵਿਸ ਸੋਸਾਇਟੀ; http://www.motherservice.org/Life & Teachings/Life and Teachings.htm 'ਤੇ ਔਨਲਾਈਨ ਟੈਕਸਟ ਕਰੋ)।
488 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਮੁਕਰਜੀ, ਦਾਦਾ (1996), ਦ ਨਿਅਰ ਐਂਡ ਦਿ ਡੀਅਰ: ਸਟੋਰੀਜ਼ ਆਫ਼ ਨੀਮ ਕਰੋਲੀ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ (ਸਾਂਤਾ ਫੇ, ਐਨਐਮ: ਹਨੂਮਾਨ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ)।
ਮੁਕਤਾਨੰਦ, ਸਵਾਮੀ (1999), ਦ ਪਰਫੈਕਟ ਰਿਲੇਸ਼ਨਸ਼ਿਪ: ਦ ਗੁਰੂ ਐਂਡ ਦ ਚੇਲਾ (ਸਾਊਥ ਫਾਲਸਬਰਗ, NY: SYDA ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ)।
ਮੁਕਤਾਨੰਦ, ਸਵਾਮੀ (1996), ਗਣੇਸ਼ਪੁਰੀ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਨਿਤਿਆਨੰਦ (ਦੱਖਣੀ ਫਾਲਸਬਰਗ, NY: SYDA ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ)।
ਮੁਕਤਾਨੰਦ, ਸਵਾਮੀ (1981), ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਇੱਕ ਗਾਈਡ (ਸਾਊਥ ਫਾਲਸਬਰਗ, NY: SYDA ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ)।
ਮੁਕਤਾਨੰਦ, ਸਵਾਮੀ (1978), ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਖੇਡ: ਇੱਕ ਆਤਮਕਥਾ (ਸਾਊਥ ਫਾਲਸਬਰਗ, NY: SYDA ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ)।
ਮਰਫੀ, ਮਾਈਕਲ (1992), ਦ ਫਿਊਚਰ ਆਫ਼ ਦ ਬਾਡੀ: ਐਕਸਪਲੋਰੇਸ਼ਨਜ਼ ਇਨਟੂ ਦ ਫਰਦਰ ਈਵੋਲੂਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਹਿਊਮਨ ਨੇਚਰ (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਜੇਰੇਮੀ ਪੀ. ਟਾਰਚਰ, ਇੰਕ.)।
ਮਰਫੀ, ਪੈਡਰਾਈਕ (2000), "ਸਕੈਂਡਲ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ," ਦ ਏਜ (ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ), 12 ਨਵੰਬਰ ਵਿੱਚ (http://www.rickross.com/reference/saibaba/saibaba2.html)।
ਮੁਸੋਲਿਨੀ, ਬੇਨੀਟੋ (1927), "ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਧਰਮ," ਈਸਟ-ਵੈਸਟ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿੱਚ, ਮਈ/ਜੂਨ, ਖੰਡ 2, ਨੰ. 4
(http://www.mysticalportal.net/2-4.html)।

ਮਸਟਰ, ਨੋਰੀ ਜੇ. (1997), ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ: ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀਆਂ ਸੁਰਖੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਇਲੀਨੋਇਸ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਨਾਹਰ, ਸੁਜਾਤਾ (1989), ਮੀਰਾ ਦਿ ਓਕਲਟਿਸਟ (ਪੈਰਿਸ: ਇੰਸਟੀਟਿਊਟ ਡੀ ਰੀਚਰਸ ਈਵੋਲੂਸ਼ਨਜ਼)।
ਨਮਨ, ਮਾਰਦ (1980), "ਸ਼ੁੱਧ ਲੋਕ," ਨਿਊ ਵੈਸਟ, ਦਸੰਬਰ (http://www.rickross.com/reference/3ho/3ho1.html) ਵਿੱਚ।
ਨੈਸ਼ਨਲ ਪੋਸਟ (2000), "'ਖ਼ਰਗੋਸ਼ ਹੈਵ, ਵਿਲ ਟ੍ਰੈਵਲ': ਯੋਗਿਕ ਫਲਾਇਰਜ਼ ਨੈਚੁਰਲ ਲਾਅ ਪਾਰਟੀ ਫੇਲ ਟੂ ਕੈਪਚਰ ਦ ਇਮੈਜੀਨੇਸ਼ਨ," ਨੈਸ਼ਨਲ ਪੋਸਟ (ਯੂਕੇ), 9 ਫਰਵਰੀ (http://www.rickross.com/reference/tm/tm7.html) ਵਿੱਚ। ਬਿਬਲੀਓਗ੍ਰਾਫੀ 489

ਨੇਰੀ, ਵਾਲਟ (1985a), "ਪਾਗਲ ਬੁੱਧੀ ਨੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਝੁਕਾਏ, ਸਾਬਕਾ ਸੱਭਿਆਚਾਰਵਾਦੀ ਕਹੋ," ਲੇਕ ਕਾਉਂਟੀ ਰਿਕਾਰਡ-ਬੀ, 11 ਅਪ੍ਰੈਲ ਵਿੱਚ। (http://web .archive.org/web/20031227113341/lightgate.net/archives/ daism-02/daism-02.mv?module=view&viewid=715&row=228)।
ਨੇਰੀ, ਵਾਲਟ (1985), “ਇਨਰ ਸਰਕਲ ਪ੍ਰਿਵੀ ਟੂ ਪਾਰਟੀਜ਼,” ਲੇਕ ਕਾਉਂਟੀ ਰਿਕਾਰਡ-ਬੀ, 12 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ
(http://www.rickross.com/reference/adida/adida7.html)।
ਨਿੱਕਲ, ਜੋਅ (2002), "ਮਾਨਸਿਕ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ," ਸਕੈਪਟੀਕਲ ਇਨਕੁਆਇਰਰ, ਵਾਲੀਅਮ 26, ਨੰਬਰ 6, ਨਵੰਬਰ/ਦਸੰਬਰ (http://www.csicop.org/si/2002-11/pet-psychic.html) ਵਿੱਚ।
ਨਿੱਕਲ, ਜੋਅ (2001), ਰੀਅਲ-ਲਾਈਫ ਐਕਸ-ਫਾਈਲਜ਼: ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਟਿੰਗ ਦ ਪੈਰਾਨੋਰਮਲ (ਲੈਕਸਿੰਗਟਨ, ਕੇਵਾਈ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ ਆਫ਼ ਕੈਂਟਕੀ)।
ਨਿੱਕਲ, ਜੋਅ (1998), ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼: ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਅਵਸ਼ੇਸ਼, ਸਟਿਗਮਾਟਾ, ਵਿਜ਼ਨ ਅਤੇ ਹੀਲਿੰਗ ਕਿਊਰਜ਼ (ਐਮਹਰਸਟ, NY: ਪ੍ਰੋਮੀਥੀਅਸ ਬੁੱਕਸ)।
ਨਿਖਿਲਾਨੰਦ, ਸਵਾਮੀ (1996), ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ: ਇੱਕ ਜੀਵਨੀ (ਕਲਕੱਤਾ: ਅਦਵੈਤ ਆਸ਼ਰਮ)।
ਨਿਖਿਲਾਨੰਦ, ਸਵਾਮੀ, ਅਨੁਵਾਦ (1984 [1942]), ਦ ਇੰਜੀਲ ਆਫ਼ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਸੈਂਟਰ)।
ਨਿਰੋਦਬਰਨ (1990), ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਬਿੰਦੋ ਫਾਰ ਆਲ ਏਜਸ: ਏ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ (ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ: ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਬਿੰਦੋ ਆਸ਼ਰਮ)।

ਨਿਸਬੇਟ, ਮੈਟ (2000), "ਦ ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰ ਹੂ ਵਾਕਸ ਆਨ ਫਾਇਰ," ਜਨਰੇਸ਼ਨ ਐਸਐਕਸਪਟਿਕ, 25 ਅਕਤੂਬਰ (http://www.csicop.org/genx/firewalk/index.html) ਵਿੱਚ।
ਨਿਤਿਆਤਮਾਨੰਦ, ਸਵਾਮੀ (1967), ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਰਸਨ (ਕਲਕੱਤਾ: ਜਨਰਲ ਪ੍ਰਿੰਟਰਜ਼ ਐਂਡ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ)।
ਨਿਕਸਨ, ਬੌਬ (2004), “ਫਾਇਰ ਵਾਕਿੰਗ ਐਕਸਪਲੇਂਡ,” “ਦਿ ਸਕੈਪਟਿਕ” ਜਰਨਲ ਵਿੱਚ (http://www.skeptics.com.au/journal/firexplain.htm)।
ਨੋਰਡਕੁਇਸਟ, ਟੇਡ (1978), ਆਨੰਦ ਸਹਿਕਾਰੀ ਪਿੰਡ: ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ, ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਅਧਿਐਨ (ਉਪਸਾਲਾ, ਸਵੀਡਨ: ਬੋਰਗਸਟ੍ਰੋਮਸ ਟ੍ਰਾਈਕੇਰੀ ਏਬੀ)।
490 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਓਕਸ, ਲੈਨ (1997), ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਿਸ਼ਮਾ: ਇਨਕਲਾਬੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਦਾ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ (ਸਿਰਾਕਿਊਜ਼, NY: ਸਿਰਾਕਿਊਜ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਓਟਸ, ਰਾਬਰਟ ਐਮ. (1976), ਸੈਲੀਬ੍ਰੇਟਿੰਗ ਦ ਡਾਨ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਪੁਟਨਮ)।
ਓਕਿਓਗ੍ਰੋਸੋ, ਪੀਟਰ (1996), ਦ ਜੋਏ ਆਫ਼ ਸੈਕਟਸ: ਏ ਸਪਿਰਿਟੇਡ ਗਾਈਡ ਟੂ ਦ ਵਰਲਡਜ਼ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਟ੍ਰੈਡੀਸ਼ਨਜ਼ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਇਮੇਜ ਬੁੱਕਸ)।
ਓਡਾਜਨਿਕ, ਵੀ. ਵਾਲਟਰ (1993), ਗੈਦਰਿੰਗ ਦ ਲਾਈਟ: ਏ ਸਾਈਕਾਲੋਜੀ ਆਫ਼ ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ (ਬੋਸਟਨ, ਐਮਏ: ਸ਼ੰਭਾਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਇੰਕ.)।
ਓਲਡਮੀਡੋ, ਹੈਰੀ (2004), ਜਰਨੀਜ਼ ਈਸਟ: 20 ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪੂਰਬੀ ਧਾਰਮਿਕ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਨਾਲ (ਬਲੂਮਿੰਗਟਨ, IN: ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਜ਼ਡਮ)।
ਓਲਸਨ, ਹੇਲੇਨਾ (1979), "433" 'ਤੇ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ: ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਮਹੇਸ਼ ਯੋਗੀ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫੇਰੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ)।
ਓਰਵੈੱਲ, ਜਾਰਜ (1980 [1949]), "ਰਿਫਲੈਕਸ਼ਨਜ਼ ਆਨ ਗਾਂਧੀ," ਦ ਕਲੈਕਟਡ ਐਸੇਜ਼, ਜਰਨਲਿਜ਼ਮ ਐਂਡ ਲੈਟਰਸ ਆਫ਼ ਜਾਰਜ ਓਰਵੈੱਲ, ਵਾਲੀਅਮ 4: ਇਨ ਫਰੰਟ ਆਫ਼ ਯੂਅਰ ਨੋਜ਼, 1945-1950, ਸੋਨੀਆ ਓਰਵੈੱਲ ਅਤੇ ਇਆਨ ਐਂਗਸ, ਐਡ. (ਹਾਰਮੰਡਸਵਰਥ: ਪੈਂਗੁਇਨ) ਵਿੱਚ। ਪੇਨ, ਜੈਫਰੀ (1998), ਫਾਦਰ ਇੰਡੀਆ: ਕਿਵੇਂ ਐਨਕਾਊਂਟਰਸ ਵਿਦ ਐਨ ਐਨਸ਼ੀਐਂਟ ਕਲਚਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਡ ਦ ਮਾਡਰਨ ਵੈਸਟ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਹਾਰਪਰਕੋਲਿਨਜ਼ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, ਇੰਕ.)। ਪਾਮਰ, ਸੁਜ਼ਨ ਜੇ. ਅਤੇ ਅਰਵਿੰਦ ਸ਼ਰਮਾ (1993), ਦ ਰਜਨੀਸ਼ ਪੇਪਰਸ: ਸਟੱਡੀਜ਼ ਇਨ ਏ ਨਿਊ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਮੂਵਮੈਂਟ (ਦਿੱਲੀ: ਮੋਤੀਲਾਲ ਬਨਾਰਸੀਦਾਸ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼)।

ਪੰਚੇਨ, ਨਗਾਰੀ ਅਤੇ ਪੇਮਾ ਵਾਂਗੀ (1996), ਸੰਪੂਰਨ ਆਚਰਣ: ਤਿੰਨ ਵਚਨਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ (ਬੋਸਟਨ, ਐਮਏ: ਵਿਜ਼ਡਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ)।
ਪਾਰਟ੍ਰਿਜ, ਏਰਿਕ (1947), ਸ਼ੇਕਸਪੀਅਰ ਦਾ ਬਾਉਡੀ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਰੂਟਲੇਜ)।
ਪਾਲਸਨ, ਨੌਰਮਨ (1984), ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਕੌਂਸ਼ਿਅਸਨੈੱਸ (ਸਾਲਟ ਲੇਕ ਸਿਟੀ, ਯੂਟੀ: ਦ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ)। ਬਿਬਲੀਓਗ੍ਰਾਫੀ 491

ਪੀਟ, ਐੱਫ. ਡੇਵਿਡ (1997), ਇਨਫਿਨਿਟ ਪੋਟੈਂਸ਼ੀਅਲ: ਦ ਲਾਈਫ ਐਂਡ ਟਾਈਮਜ਼ ਆਫ਼ ਡੇਵਿਡ ਬੋਹਮ (ਰੀਡਿੰਗ, ਐਮਏ: ਐਡੀਸਨ-ਵੇਸਲੀ)।
ਪੈਨੀ, ਬੌਬ (1993), ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ: ਫਸਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ
(http://www-2.cs.cmu.edu/~dst/Library/Shelf/xenu/scs.html)। ਪੇਰੇਜ਼-ਰਿਵਾਸ, ਮੈਨੂਅਲ (2000), "ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਖੋਜ," ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ, 6 ਜੁਲਾਈ
(http://www.rickross.com/reference/tm/tm10.html)।
ਫੇਲਪਸ, ਰਿਚਰਡ (1997), “ਔਰਤ ਨੇ ਲੈਚੇਰਸ ਸਵਾਮੀ ਲਈ $1.8 ਮਿਲੀਅਨ ਜਿੱਤੇ,” ਦ ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ ਡੇਲੀ ਨਿਊਜ਼, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਐਡੀਸ਼ਨ (ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਪ੍ਰੈਸ ਰਾਹੀਂ), 5 ਸਤੰਬਰ (http://www.rickross.com/reference/swami_rama/swami_rama1.html) ਵਿੱਚ। ਪਿਗਨੋਟੀ, ਮੋਨਿਕਾ (1989), ਮਾਈ ਨੌਂ ਲਾਈਵਜ਼ ਇਨ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ (http://www.factnet.org/Books/9LivesScientology/ nine_lives.html? FACTNet)।
ਪਲੈਨੇਟਸੇਵ (2001), “ਸੈਕਸ ਸਕੈਂਡਲ ਮੋਂਕ ਸਟੈਪਸ ਡਾਊਨ,” 18 ਅਕਤੂਬਰ (http://web.archive.org/web/20041128090733/ http://www.planetsave.com/ViewStory.asp?ID=1515)।
ਪਲਾਨ (2004), "ਵਾਲਡੋਰਫ ਸਕੂਲਾਂ ਬਾਰੇ ਸਾਡੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ" (http://www.waldorfcritics.org/active/concerns.html)।
ਪ੍ਰੇਮਾਨੰਦ, ਬਸਵ (2005), “ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਸ਼ੱਕੀ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ” (http://www.mukto-mona.com/Articles/yuktibaadi.htm)।
ਪ੍ਰੇਮਾਨੰਦ, ਬਸਵ (1994), ਸਾਇੰਸ ਵਰਸਸ ਚਮਤਕਾਰ, ਭਾਗ 1 (http://www.indian-skeptic.org/html/svm_cont.htm)।
ਪ੍ਰੈਸਮੈਨ, ਸਟੀਵਨ (1993), ਆਊਟਰੇਜਸ ਬੇਟ੍ਰੇਅਲ: ਦ ਡਾਰਕ ਜਰਨੀ ਆਫ ਵਰਨਰ ਏਰਹਾਰਡ ਫਰਾਮ ਐਸਟ ਟੂ ਐਕਸਾਈਲ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸੇਂਟ ਮਾਰਟਿਨ ਪ੍ਰੈਸ)।

ਰਾਧਾ, ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਿਵਾਨੰਦ (1992), ਮੇਲ ਨਾਚ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਨਾਚ ਤੱਕ: ਯੋਗਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਸੈਕਸ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਵਿਆਹ (ਕੂਟੇਨੇ ਬੇ, ਬੀ.ਸੀ.: ਟਾਈਮਲੇਸ ਬੁੱਕਸ)। ਰਾਧਾ, ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਿਵਾਨੰਦ (1978), ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗਾ ਫਾਰ ਦ ਵੈਸਟ (ਕੂਟੇਨੇ ਬੇ, ਬੀ.ਸੀ.: ਟਾਈਮਲੈੱਸ ਬੁੱਕਸ)।
492 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਰੈਡਜ਼ਿਕ, ਜੋਡੀ (2005), “ਪੈਡਸਟਾਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ” (http://www.globalserve.net/~sarlo/Yworship.htm)।
ਰਾਏ, ਸਟੀਫਨ (1991), “ਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿਸ਼: ਹਾਂ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ! (ਸੇਲਿਬ੍ਰਿਟੀ ਕਲਟ ਫਾਲੋਅਰਜ਼),” ਕੌਸਮੋਪੋਲੀਟਨ, ਅਗਸਤ ਵਿੱਚ (http://www.rickross.com/reference/ramtha/ramtha1.html)।
ਰੈਫਟਰੀ, ਮੈਰੀ ਅਤੇ ਈਓਨ ਓ'ਸੁਲੀਵਾਨ (2001), ਸਫਰ ਦ ਲਿਟਲ ਚਿਲਡਰਨ: ਦ ਇਨਸਾਈਡ ਸਟੋਰੀ ਆਫ਼ ਆਇਰਲੈਂਡਜ਼ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਸਕੂਲਜ਼ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਕੰਟੀਨਿਊਮ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਗਰੁੱਪ)।
ਰਾਜੇਂਦਰ (1976), ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦੀ ਯਾਤਰਾ (ਸਮਨੀਟਾਊਨ, ਪੀਏ: ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਯੋਗ ਆਸ਼ਰਮ)।
ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ (2003), "ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ: ਜੀਵਨੀ" (http://www.ramakrishna.org/Rmk.htm)।
ਰੰਪਾ, ਟੀ. ਲੋਬਸਾਂਗ (1956), ਦ ਥਰਡ ਆਈ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਬੈਲੈਂਟਾਈਨ ਬੁੱਕਸ)।
ਰੈਂਡੀ, ਜੇਮਜ਼ (2003a), “ਸਵਿਫਟ: JREF ਦਾ ਔਨਲਾਈਨ ਨਿਊਜ਼ਲੈਟਰ,” 14 ਮਾਰਚ (http://www.randi.org/jr/031403.html)।
ਰੈਂਡੀ, ਜੇਮਜ਼ (2003), “ਸਵਿਫਟ: JREF ਦਾ ਔਨਲਾਈਨ ਨਿਊਜ਼ਲੈਟਰ,” 17 ਅਕਤੂਬਰ (http://www.randi.org/jr/101703.html)।
ਰੈਂਡੀ, ਜੇਮਜ਼ (2002), “ਸਵਿਫਟ: JREF ਦਾ ਔਨਲਾਈਨ ਨਿਊਜ਼ਲੈਟਰ,” 28 ਜੂਨ (http://www.randi.org/jr/062802.html)।
ਰੈਂਡੀ, ਜੇਮਜ਼ (2000), “ਕਮੈਂਟਰੀ,” ਦਸੰਬਰ 8 (http://www.randi.org/jr/12-08-2000.html)।
ਰੈਂਡੀ, ਜੇਮਜ਼ (1995), ਜਾਦੂਗਰੀ ਅਤੇ ਅਲੌਕਿਕ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ, ਧੋਖਾਧੜੀਆਂ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀਆਂ ਦਾ ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸੇਂਟ ਮਾਰਟਿਨ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਰੈਂਡੀ, ਜੇਮਜ਼ (1993), ਨੋਸਟ੍ਰਾਡੇਮਸ ਦਾ ਮਾਸਕ: ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਦਰਸ਼ਕ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ (ਬਫੇਲੋ, NY: ਪ੍ਰੋਮੀਥੀਅਸ ਬੁੱਕਸ)।

ਰੈਂਡੀ, ਜੇਮਜ਼ (1982), ਫਲਿਮ-ਫਲੈਮ! ਸਾਈਕਿਕਸ, ਈਐਸਪੀ, ਯੂਨੀਕੋਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭਰਮ (ਬਫੇਲੋ, ਐਨਵਾਈ: ਪ੍ਰੋਮੀਥੀਅਸ ਬੁੱਕਸ)। ਬਿਬਲੀਓਗ੍ਰਾਫੀ 493

ਰਾਵਲਿਨਸਨ, ਐਂਡਰਿਊ (1997), ਦ ਬੁੱਕ ਆਫ਼ ਐਨਲਾਈਟਨਡ ਮਾਸਟਰਜ਼: ਵੈਸਟਰਨ ਟੀਚਰਜ਼ ਇਨ ਈਸਟਰਨ ਟ੍ਰੈਡੀਸ਼ਨਜ਼ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ, ਆਈਐਲ: ਓਪਨ ਕੋਰਟ)।
ਪੜ੍ਹੋ, ਰਿਚਰਡ (2001), “ਇਨ ਦ ਗ੍ਰਿਪ ਆਫ਼ ਦ ਗੁਰੂ,” ਦ ਓਰੇਗੋਨੀਅਨ ਵਿੱਚ, 15 ਜੁਲਾਈ (http://www.oregonlive.com/special/guru/index.ssf?/news/oregonian/lc_11gside15.frame)।
ਰੀਵ, ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ (2002), ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਰੈਂਡਮ ਹਾਊਸ)।
ਰੀਵਜ਼, ਜੇ (2005), “ਐਫਬੀਆਈ ਅਲਾਬਾਮਾ ਬੁਆਏ ਸਕਾਊਟਸ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ” (http://abcnews.go.com/US/wireStory?id=442654)।
ਰਿਚ, ਟਰੇਸੀ ਆਰ. (2001), “ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ 101” (http://www.jewfaq.org/moshiach.htm)।
ਰਿਚਰਡਸਨ, ਜੌਨ ਐੱਚ. (1993), "ਕੈਚ ਏ ਰਾਈਜ਼ਿੰਗ ਸਟਾਰ," ਪ੍ਰੀਮੀਅਰ, ਸਤੰਬਰ ਵਿੱਚ (http://www.rickross.com/reference/scientology/Scien12.html)।
ਰਿਡੇਲ, ਕੈਰਲ (1990), ਦ ਫਾਈਡਹੋਰਨ ਕਮਿਊਨਿਟੀ: 21 ਵੀਂ ਸਦੀ ਲਈ ਮਨੁੱਖੀ ਪਛਾਣ ਬਣਾਉਣਾ (ਫਾਈਡਹੋਰਨ, ਸਕਾਟਲੈਂਡ: ਫਾਈਡਹੋਰਨ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਰਿਨਪੋਚੇ, ਪਤਰੂਲ (1998), ਦ ਵਰਡਜ਼ ਆਫ਼ ਮਾਈ ਪਰਫੈਕਟ ਟੀਚਰ (ਬੋਸਟਨ, ਐਮਏ: ਸ਼ੰਭਾਲਾ)। ਰੌਬਿਨਸ, ਜੌਨ (1987), ਡਾਈਟ ਫਾਰ ਏ ਨਿਊ ਅਮਰੀਕਾ (ਵਾਲਪੋਲ, ਐਨਐਚ: ਸਟਿਲਪੁਆਇੰਟ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ)।
ਰੌਬਿਨਸ, ਥਾਮਸ ਅਤੇ ਡਿੱਕ ਐਂਥਨੀ, ਸੰਪਾਦਿਤ (1982), ਇਨ ਗੌਡਸ ਵੀ ਟਰੱਸਟ: ਨਿਊ ਪੈਟਰਨ ਆਫ਼ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਪਲੂਰਲਿਜ਼ਮ ਇਨ ਅਮਰੀਕਾ (ਨਿਊ ਬਰੰਜ਼ਵਿਕ, ਐਨਜੇ: ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਬੁੱਕਸ)।
ਰੋਡਾਰਮੋਰ, ਵਿਲੀਅਮ (1983), "ਸਵਾਮੀ ਮੁਕਤਾਨੰਦ ਦਾ ਗੁਪਤ ਜੀਵਨ," ਕੋਈਵੋਲੂਸ਼ਨ ਕੁਆਰਟਰਲੀ (http://www.ex-cult.org/Groups/SYDA-Yoga/leave.txt) ਵਿੱਚ। ਰੌਸ, ਰਿਕ (2005c), "ਚੇਤਾਵਨੀ ਚਿੰਨ੍ਹ" (http://www.rickross.com/warningsigns.html)।
ਰੌਸ, ਰਿਕ (2005 ਬੀ), "ਦੀਪਕ ਚੋਪੜਾ" (http://www.rickross.com/groups/deepakchopra.html)।
494 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਰੌਸ, ਰਿਕ (2005), “ਫਰੈਡਰਿਕ ਲੈਂਜ਼” (http://www.rickross.com/groups/lenz.html)।
ਰੌਸ, ਰਿਕ (2004d), “ਨਾਰਕੋਨੋਨ” (http://www.rickross.com/groups/scientology.html#Narconon)।
ਰੌਸ, ਰਿਕ (2004c), "ਚਰਚ ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਐਂਡ ਟ੍ਰਾਇੰਫੈਂਟ ਐਂਡ ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥ ਕਲੇਅਰ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈੱਡ"
(http://www.rickross.com/groups/cut.html)।
ਰੌਸ, ਰਿਕ (2004 ਬੀ), “ਲੀਜ਼ਾ ਮੈਕਫਰਸਨ—ਇੱਕ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜਿਸਟ ਦੀ ਮੌਤ” (http://www.rickross.com/groups/scientology.html#mcpherson)।
ਰੌਸ, ਰਿਕ (2004a), “ਪਾਦਰੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ” (http://www.rickross.com/groups/clergy.html)।
ਰੌਸ, ਰਿਕ (2004), "ਨਿਊ ਜਰਸੀ ਦੇ ਰਿਕ ਏ. ਰੌਸ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ" (www.rickross.com)।
ਰੌਸ, ਰਿਕ (2003e), "ਏਪੀ ਪਿਕ ਅੱਪ NY ਟਾਈਮਜ਼ ਸਟੋਰੀ ਅਬਾਊਟ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ-ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਤੇ NYC ਫਾਇਰਮੈਨ," ਕਲਟ ਨਿਊਜ਼, 5 ਅਕਤੂਬਰ ਵਿੱਚ (http://www.cultnews.com/archives/week_2003_10_05.html)।
ਰੌਸ, ਰਿਕ (2003d), "ਸ਼੍ਰੀ ਚਿਨਮਯ ਸੈਕਸ, ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਗੁਰੂ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਾ ਹੈ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ" (http://www.rickross.com/reference/srichinmoy/srichinmoy21.html)।
ਰੌਸ, ਰਿਕ (2003c), "ਕੀ ਇੱਕ ਯੋਗਾ ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਪੰਥ' ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ?" ਕਲਟ ਨਿਊਜ਼, 24 ਮਾਰਚ ਵਿੱਚ (http://www.cultnews.com/2003_03_23_archive.html)।
ਰੌਸ, ਰਿਕ (2003b), "ਗੋਲਡੀ ਹਾਨ 'ਕਲਟ' ਲੀਡਰ ਦੇ ਜਨਮਦਿਨ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ," ਕਲਟ ਨਿਊਜ਼ ਵਿੱਚ, 18 ਅਗਸਤ (http://www.cultnews.com/archives/week_2003_08_17.html)।
ਰੌਸ, ਰਿਕ (2003a), "ਟਾਈਮ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਪਲੱਗਜ਼ ਏ 'ਕਲਟ' ਗੁਰੂਜ਼ ਪਲਾਨ," ਕਲਟ ਨਿਊਜ਼, 31 ਜੁਲਾਈ ਵਿੱਚ
(http://www.cultnews.com/archives/week_2003_07_27.html)।
ਰੌਸ, ਰਿਕ (2003), "ਕੀ ਡਿੱਕ ਐਂਥਨੀ ਇੱਕ ਫੁੱਲ-ਟਾਈਮ ਪੇਸ਼ੇਵਰ 'ਕਲਟ ਅਪੋਲੋਜਿਸਟ' ਹੈ?" ਕਲਟ ਨਿਊਜ਼, 27 ਮਾਰਚ

(http://www.rickross.com/reference/apologist/apologist44.html) ਵਿੱਚ। ਬਿਬਲੀਓਗ੍ਰਾਫੀ 495

ਰੌਸ, ਰਿਕ (2002 ਬੀ), "ਕਲਟ ਇਨਫਲੂਐਂਸ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ?" ਕਲਟ ਨਿਊਜ਼ ਵਿੱਚ, 13 ਨਵੰਬਰ (http://www.rickross.com/reference/apologist/apologist45.html)।
ਰੌਸ, ਰਿਕ (2002a), "ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪਾਗਲ?" ਕਲਟ ਨਿਊਜ਼ ਵਿੱਚ, 1 ਅਗਸਤ
(http://www.cultnews.com/archives/week_2002_07_28.html)।
ਰੌਸ, ਰਿਕ (2002), "ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਾਲੀਵੁੱਡ 'ਕਲਟ' ਕ੍ਰੇਜ਼," ਕਲਟ ਨਿਊਜ਼ ਵਿੱਚ, 20 ਅਗਸਤ (http://www.cultnews.com/archives/week_2002_08_18.html)।
ਰੌਸ, ਰਿਕ (1998), “ਕੌਸ਼ਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤਾਕਤ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ,” 3 ਨਵੰਬਰ
(http://www.rickross.com/reference/srichinmoy/srichinmoy17.html)। ਰਾਇਲਟੀ (2003), "ਵਿਲੀਅਮ ਦ ਕੌਂਕਰਰ: ਦ ਕੌਂਕਰਰ'ਸ ਚਾਈਲਡਹੁੱਡ" (http://www.royalty.nu/Europe/England/Norman/WilliamI.html)।
ਰੁਡਿਨ, ਜੇਮਜ਼ ਅਤੇ ਮਾਰਸੀਆ ਰੁਡਿਨ (1980), ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਂ ਫਿਰਦੌਸ? ਦ ਨਿਊ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਕਲਟਸ (ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ, ਪੀਏ: ਫੋਰਟ੍ਰੈਸ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਰੁਡਿਨ, ਮਾਰਸੀਆ (1996), ਕੈਂਪਸ 'ਤੇ ਕਲਟਸ: ਕੰਟੀਨਿਊਇੰਗ ਚੈਲੇਂਜ (ਬੋਨੀਟਾ ਸਪ੍ਰਿੰਗਜ਼, FL: ਅਮਰੀਕਨ ਫੈਮਿਲੀ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ)।
ਰਸਲ, ਪੀਟਰ (1977), ਦ ਟੀਐਮ ਟੈਕਨੀਕ: ਐਨ ਇੰਟਰੋਡਕਸ਼ਨ ਟੂ ਟ੍ਰਾਂਸੈਂਡੈਂਟਲ ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਦ ਟੀਚਿੰਗਜ਼ ਆਫ਼ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਮਹੇਸ਼ ਯੋਗੀ (ਬੋਸਟਨ, ਐਮਏ: ਰੂਟਲੇਜ ਅਤੇ ਕੇਗਨ ਪਾਲ)।
ਰਸਲ, ਰੌਨ (2001a), “ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨਾ: ਬੇਨ ਏਰਸਕਾਈਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬੱਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ,” ਨਿਊ ਟਾਈਮਜ਼ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ, 29 ਨਵੰਬਰ (http://www.rickross.com/reference/selfreal/selfreal4.html) ਵਿੱਚ।
ਰਸਲ, ਰੌਨ (2001), "ਦਿ ਡਿਵੋਟੀਜ਼ ਸਨ," ਨਿਊ ਟਾਈਮਜ਼ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਵਿੱਚ, 5 ਜੁਲਾਈ (http://www.rickross.com/reference/selfreal/selfreal3.html)।
ਰਸਲ, ਰੌਨ (1999), "ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ," ਨਿਊ ਟਾਈਮਜ਼ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਵਿੱਚ, 1-7 ਜੁਲਾਈ (http://www.rickross.com/reference/selfreal/selfreal2.html)।
496 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਰਟਰ, ਪੀਟਰ (1989), ਸੈਕਸ ਇਨ ਦ ਫਾਰਬਿਡਨ ਜ਼ੋਨ: ਜਦੋਂ ਮਰਦ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ— ਥੈਰੇਪਿਸਟ, ਡਾਕਟਰ, ਪਾਦਰੀ, ਅਧਿਆਪਕ, ਅਤੇ ਹੋਰ—ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਹਿਲਾ ਟਰੱਸਟ (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਜੇਰੇਮੀ ਪੀ. ਟਾਰਚਰ, ਇੰਕ.)।
ਸਾਲਕਿਨ, ਐਲਨ (2002), "ਹਵਾ ਦਾ ਸਮਰਾਟ," ਯੋਗਾ ਜਰਨਲ, ਸਤੰਬਰ/ਅਕਤੂਬਰ (http://www.yjevents.com/views/738_1.cfm) ਵਿੱਚ।
ਸਨਤ, ਏਰੀਅਲ (1999), ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ (ਵੀਟਨ, ਆਈਐਲ: ਦ ਥੀਓਸੋਫੀਕਲ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ)।
ਸੈਨੇਲਾ, ਲੀ (2001), ਦ ਵਿਜ਼ਨਰੀ ਲਾਈਫ (http://www.skaggs-island.org/humanistic/sannella/ visionarylife.html)।
ਸਚਿਦਾਨੰਦ, ਸਵਾਮੀ (1977), ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਚੇਲਾ (ਪੋਂਫਰੇਟ ਸੈਂਟਰ, ਸੀਟੀ: ਇੰਟੈਗਰਲ ਯੋਗਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ)।
ਸੇਵੇਜ, ਡੈਨ (2005), "ਸੇਵੇਜ ਲਵ" (http://www.thestranger.com/current/savage.html)।
ਸ਼ੈਲ, ਓਰਵਿਲ (2001), ਵਰਚੁਅਲ ਤਿੱਬਤ: ਹਿਮਾਲਿਆ ਤੋਂ ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਤੱਕ ਸ਼ਾਂਗਰੀ-ਲਾ ਦੀ ਭਾਲ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਹੈਨਰੀ ਹੋਲਟ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਇੰਕ.)।
ਸ਼ੂਮਾਕਰ, ਮਾਈਕਲ (1992), ਧਰਮਾ ਲਾਇਨ: ਏ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਆਫ਼ ਐਲਨ ਗਿੰਸਬਰਗ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸੇਂਟ ਮਾਰਟਿਨ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਸ਼ਵਾਰਟਜ਼, ਜੌਨ (2004), "'71 ਵਿੱਚ ਸਿਮੂਲੇਟਿਡ ਜੇਲ੍ਹ ਨੇ 'ਆਮ' ਅਤੇ 'ਮੌਨਸਟਰ' ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਰੇਖਾ ਦਿਖਾਈ," ਨਿਊਯਾਰਕ ਟਾਈਮਜ਼, 6 ਮਈ (http://query.nytimes.com/gst/abstract.html?res=F40D11FB 34590C758CDDAC0894DC404482&incamp=archive:search) ਵਿੱਚ। ਸ਼ਵਾਰਟਜ਼, ਟੋਨੀ (1996), ਵੌਟ ਰੀਅਲੀ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ: ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਵਿਜ਼ਡਮ ਦੀ ਭਾਲ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਬੈਂਟਮ ਬੁੱਕਸ)।
ਸਕਾਟ, ਆਰ. ਡੀ. (1978), ਟ੍ਰਾਂਸੈਂਡੈਂਟਲ ਮਿਸਕੰਸੈਪਸ਼ਨਜ਼ (ਸੈਨ ਡਿਏਗੋ, ਸੀਏ: ਬੀਟਾ ਬੁੱਕਸ)।
ਸੀਡਮੈਨ, ਬੈਰੀ ਐੱਫ. (2001), "ਮੈਡੀਸਨ ਵਾਰਜ਼: ਕੀ ਵਿਕਲਪਕ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਦੀ ਦਵਾਈ ਕਦੇ ਦੋਸਤ ਬਣੇਗੀ?" ਸਕੈਪਟੀਕਲ ਇਨਕੁਆਇਰਰ, ਵਾਲੀਅਮ 25, ਨੰਬਰ 1, ਜਨਵਰੀ/ਫਰਵਰੀ ਵਿੱਚ (http://www.csicop.org/si/2001-01/medicine-wars.html)। ਬਿਬਲੀਓਗ੍ਰਾਫੀ 497

ਸੀਡਮੈਨ, ਪੀਟਰ (1985), "76 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜਿਨਸੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਜਾਰੀ ਰਹੇ, ਜੇਡੀਸੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ," ਮਿੱਲ ਵੈਲੀ ਰਿਕਾਰਡ, 10 ਅਪ੍ਰੈਲ (http://www.rickross.com/reference/adida/adida8.html) ਵਿੱਚ।
ਸੈਲਫ਼, ਜੇਨ (1992), 60 ਮਿੰਟ ਅਤੇ ਵਰਨਰ ਏਰਹਾਰਡ ਦੀ ਹੱਤਿਆ: ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਸ਼ੋਅ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋ ਇੱਕ ਫਰਕ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਹਿਊਸਟਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਬ੍ਰੇਕਥਰੂ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ)।
ਸੇਨੋਟ, ਚਾਰਲਸ ਐਮ. (1992), ਬ੍ਰੋਕਨ ਕੋਵੇਨੈਂਟ: ਦ ਸਟੋਰੀ ਆਫ਼ ਫਾਦਰ ਬਰੂਸ ਰਿਟਰਜ਼ ਫਾਲ ਫਰਾਮ ਗ੍ਰੇਸ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸਾਈਮਨ ਐਂਡ ਸ਼ੂਸਟਰ)।
ਸੀਮਨ-ਨੇਟੋ, ਉਵੇ (2002), "ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਦੇ ਪੀਡੋਫਾਈਲ ਭਿਕਸ਼ੂ," ਯੂਪੀਆਈ (http://www.american-buddha.com/pedophile.monks.htm) ਵਿੱਚ।
ਸ਼ੰਭਲਾ (2003), “ਵਿਦਿਆਧਾਰਾ ਚੋਗਯਮ ਟਰੰਗਪਾ” (http://www.shambhala.org/teachers/vctr/ctrbio.html)।
ਸ਼ਾਪੀਰੋ, ਮਾਰਕ (2002), ਬਿਹਾਈਂਡ ਸੈਡ ਆਈਜ਼: ਦ ਲਾਈਫ ਆਫ਼ ਜਾਰਜ ਹੈਰੀਸਨ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸੇਂਟ ਮਾਰਟਿਨ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਸ਼ੇਰਮਰ, ਮਾਈਕਲ (1997), ਲੋਕ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਉਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ: ਸੂਡੋਸਾਇੰਸ, ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹੋਰ ਉਲਝਣਾਂ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਡਬਲਯੂ. ਐੱਚ. ਫ੍ਰੀਮੈਨ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ)।
ਸ਼ੈਰਿਲ, ਮਾਰਥਾ (2000a), ਬਰੁਕਲਿਨ ਤੋਂ ਬੁੱਧਾ (http://www.american-buddha.com/buddha.brook.htm)।
ਸ਼ੈਰਿਲ, ਮਾਰਥਾ (2000), ਦ ਬੁੱਧਾ ਫਰਾਮ ਬਰੁਕਲਿਨ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਰੈਂਡਮ ਹਾਊਸ)।
ਸ਼ਾਈ, ਡੇਵਿਡ (2004), "ਐਸਟ ਅਤੇ ਦ ਫੋਰਮ ਸੰਬੰਧੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਜਰਨਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ"
(http://www.rickross.com/reference/landmark/landmark22.html)।
ਸਿਲ, ਨਰਸਿੰਘ ਪੀ. (2004), ਨਿੱਜੀ ਈਮੇਲ ਸੰਚਾਰ।
ਸਿਲ, ਨਰਸਿੰਘ ਪੀ. (1998), ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਿਵਿਜ਼ਿਟਡ: ਏ ਨਿਊ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ (ਲੈਨਹੈਮ, ਐਮਡੀ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ ਆਫ਼ ਅਮਰੀਕਾ, ਇੰਕ.)।
ਸਿਲ, ਨਰਸਿੰਘ ਪੀ. (1997), ਸਵਾਮੀ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ: ਇੱਕ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ (ਮਿਸੀਸਾਗਾ, ਓਨਟਾਰੀਓ: ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ)।
498 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਸਿਲਵਰਮੈਨ, ਸਟੀਵ (2003), "ਵਿਲੀਅਮ ਦ ਕੌਂਕਰਰ" (http://home.nycap.rr.com/useless/william_the_conqueror)।
ਸਾਈਮਨ, ਸਟੈਫਨੀ (2004), “ਪਸ਼ੂ ਵੀਡੀਓ ਨੇ ਕੋਸ਼ਰ ਮੀਟ ਬਹਿਸ ਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ” (http://failedmessiah.typepad.com/failed_messiahcom/ kosher_meat_scandal/)।
ਗਾਇਕਾ, ਮਾਰਗਰੇਟ ਟੀ. (2003 [1995]), ਕਲਟਸ ਇਨ ਆਵਰ ਮਿਡਸਟ: ਦ ਕੰਟੀਨਿਊਇੰਗ ਫਾਈਟ ਅਗੇਂਸਟ ਦੇਅਰ ਹਿਡਨ ਮੈਨੇਸ (ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ, ਸੀਏ: ਜੌਨ ਵਿਲੀ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਇੰਕ.)। ਗਾਇਕਾ, ਮਾਰਗਰੇਟ ਟੀ. ਅਤੇ ਜੰਜਾ ਲਾਲਿਚ (1996), ਕ੍ਰੇਜ਼ੀ ਥੈਰੇਪੀਜ਼: ਉਹ ਕੀ ਹਨ? ਕੀ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ? (ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ, ਸੀਏ: ਜੋਸੀ-ਬਾਸ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼)।
ਸਿੰਘ, ਸਿਰੀ ਸਕੈਂਡਲ (2000), "'ਦ ਮਾਸਟਰ' ਤੋਂ ਹੋਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ" (http://www.rickross.com/reference/3ho/3ho18.html)।
ਸਿੰਘ, ਸਿਰੀ ਸਕੈਂਡਲ (1998a), “3HO ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਟੀਚਰਜ਼ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਕੋਰਸ” (http://www.rickross.com/reference/3ho/3ho9.html)।
ਸਿੰਘ, ਸਿਰੀ ਸਕੈਂਡਲ (1998), “‘ਦ ਮਾਸਟਰ’ ਤੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ” (http://www.rickross.com/reference/3ho/3ho13.html)।
ਸਿੰਘ, ਸਿਰੀ ਸਾਇੰਟਿਫਿਕ (1999), “ਮਾਸਟਰਜ਼ ਮਾਊਥ ਤੋਂ ਹੋਰ” (http://www.rickross.com/reference/3ho/3ho55.html)।
ਸਿਵਾਨੰਦ, ਸਵਾਮੀ (1958), ਸਿਵਾਨੰਦ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ (ਸਿਵਾਨੰਦਨਗਰ, ਭਾਰਤ: ਯੋਗ-ਵੇਦਾਂਤ ਫੋਰੈਸਟ ਅਕੈਡਮੀ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਸਕੋਲਨਿਕ, ਐਂਡਰਿਊ (1991), “ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਆਯੁਰ-ਵੇਦ: ਗੁਰੂ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਸਕੀਮ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ‘ਸੰਪੂਰਨ ਸਿਹਤ’ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ,” ਜਾਮਾ, ਦ ਜਰਨਲ ਆਫ਼ ਦ ਅਮੈਰੀਕਨ ਮੈਡੀਕਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, 2 ਅਕਤੂਬਰ (http://web.archive.org/web/20040419100603/ http://www.aaskolnick.com/mav.html) ਵਿੱਚ।
ਸਲੋਸ, ਰਾਧਾ ਆਰ. (2000), ਜੇ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਨਾਲ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ (ਲਿੰਕਨ, NE: iUniverse.com, Inc.)।
ਸਮਿਥ, ਰਿਆਨ (2004), “ਕੈਂਪਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪੰਥ” (http://www.uofaweb.ualberta.ca/arts/nav02.cfm? nav02=27097&nav01=18478)। ਬਿਬਲੀਓਗ੍ਰਾਫੀ 499

SRF (1976), ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ, ਇਨ ਮੈਮੋਰੀਅਮ: ਦ ਮਾਸਟਰਜ਼ ਲਾਈਫ, ਵਰਕ, ਐਂਡ ਮਹਾਸਮਾਧੀ (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਸੈਲਫ-ਰੀਐਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ)।
ਸਟੀਨਰ, ਰੁਡੋਲਫ (1963 [1923]), ਐਟਲਾਂਟਿਸ ਅਤੇ ਲੇਮੂਰੀਆ (ਮੋਕੇਲੁਮਨੇ, ਸੀਏ: ਸਿਹਤ ਖੋਜ)।
ਸਟੀਨਰ, ਰੁਡੋਲਫ (1959), ਕਾਸਮਿਕ ਮੈਮੋਰੀ: ਪ੍ਰੈਹਿਸਟਰੀ ਆਫ਼ ਅਰਥ ਐਂਡ ਮੈਨ (ਵੈਸਟ ਨਿਆਕ, NY: ਰੁਡੋਲਫ ਸਟੀਨਰ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼, ਇੰਕ.)।
ਸਟੀਨਰ, ਰੁਡੋਲਫ (1947), ਉੱਚ ਸੰਸਾਰਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ (ਹਡਸਨ, NY: ਐਂਥਰੋਪੋਸੋਫਿਕ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਸਟੋਰ, ਐਂਥਨੀ (1996), ਫੁੱਟ ਆਫ਼ ਕਲੇ: ਸੇਂਟਸ, ਸਿੰਨਰਜ਼, ਐਂਡ ਮੈਡਮੈਨ: ਏ ਸਟੱਡੀ ਆਫ਼ ਗੁਰੂਜ਼ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਦ ਫ੍ਰੀ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਸਟ੍ਰੈਲੀ, ਕੇਟ ਰੌਬਰਟ ਡੀ. ਸੈਨ ਸੂਚੀ ਨਾਲ (1987), ਦ ਅਲਟੀਮੇਟ ਗੇਮ: ਦ ਰਾਈਜ਼ ਐਂਡ ਫਾਲ ਆਫ਼ ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਰਜਨੀਸ਼ (ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ, ਸੀਏ: ਹਾਰਪਰ ਐਂਡ ਰੋ, ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼)।
ਸਟਰਲਸਨ, ਸਨੋਰੀ (1997), ਹੇਮਸਕ੍ਰਿੰਗਲਾ—ਨਾਰਵੇਜਿਅਨ ਕਿੰਗਜ਼ (ਸਿਆਟਲ, ਡਬਲਯੂਏ: ਦ ਵਰਲਡ ਵਾਈਡ ਸਕੂਲ;
http://www.worldwideschool.org/library/books/hst/european/heimskringla/HeimskringlaVolume6/chap97.html).
ਸੁਲੀਵਾਨ, ਕੈਲੀ (2003), “ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਪਰਦਾ ਦੇ ਆਗੂ ਨੇ ਸਥਾਨਕ ਚਰਚ ਸਾਈਟ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ,” ਚਾਰੀਹੋ ਟਾਈਮਜ਼, 10 ਜੁਲਾਈ (http://www.rickross.com/reference/ananda/ananda7.html) ਵਿੱਚ।
ਟਾਰਲੋ, ਲੂਨਾ (1997), ਦ ਮਦਰ ਆਫ਼ ਗੌਡ (ਬਰੁਕਲਿਨ, NY: ਪਲੋਵਰ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਇਹ ਸੱਚ (2001), “ਆਦੀ ਦਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ‘ਪਾਗਲ ਬੁੱਧੀ’ ਦੀਆਂ ਮਰੋੜੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ” (http://www.luckymojo.com/esoteric/religion/ tt200112adidabubbafreejohnscandal.txt)।
ਥੌਂਪਸਨ, ਜੈਫ (2000), “ਸਕੈਂਡਲ ਥਾਈਲੈਂਡਜ਼ ਮਂਕਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ,” ਏਬੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਨਿਊਜ਼ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ, 24 ਨਵੰਬਰ (http://www.abc.net.au/pm/stories/s216493.htm)।
ਥੁਰਮਨ, ਰਾਬਰਟ ਏ. (2004), ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ: ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸੱਤ ਗੁਣ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਰਿਵਰਹੈੱਡ ਬੁੱਕਸ)।
500 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਟਾਈਮ (1977), "ਯੋਗੀ ਭਜਨ ਦਾ ਸਿੰਥੈਟਿਕ ਸਿੱਖ ਧਰਮ," ਟਾਈਮ, 5 ਸਤੰਬਰ (http://www.rickross.com/reference/3ho/3ho94.html) ਵਿੱਚ।
ਟੋਬੀਅਸ, ਮੈਡੇਲੀਨ ਲੈਂਡੌ ਅਤੇ ਜੰਜਾ ਲਾਲਿਚ (1994), ਕੈਪਟਿਵ ਹਾਰਟਸ, ਕੈਪਟਿਵ ਮਾਈਂਡਸ: ਫਰੀਡਮ ਐਂਡ ਰਿਕਵਰੀ ਫਰਾਮ ਕਲਟਸ ਐਂਡ ਅਦਰ ਅਬਿਊਜ਼ਿਵ ਰਿਲੇਸ਼ਨਸ਼ਿਪਸ (ਅਲਾਮੇਡਾ, ਸੀਏ: ਹੰਟਰ ਹਾਊਸ; ਜੋਯਾ-ਸਬੰਧਤ ਅੰਸ਼ ਔਨਲਾਈਨ 'ਤੇ http://www.kashiashram.com/blinded.htm).
ਟੌਡ, ਡਗਲਸ (2001), "ਪਵਿੱਤਰ ਆਦਮੀ? ਸੈਕਸ ਅਬਿਊਜ਼ਰ? ਦੋਵੇਂ?" ਵੈਨਕੂਵਰ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ, 27 ਫਰਵਰੀ
(http://www.rickross.com/reference/saibaba/saibaba6.html)।
Toscani, Oliver, et al. (2000), ਕਾਕਸ: ਦ ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਆਫ਼ ਪੂ (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਟਾਸਚੇਨ ਅਮਰੀਕਾ, ਐਲ.ਐਲ.ਸੀ.)।
ਟ੍ਰਾਂਸਨੈੱਟ (2004), “ਬੇਸ਼ਰਮ ਮਨ” (http://www.trancenet.org/chopra/index.shtml)।
ਟ੍ਰਾਂਸਨੈੱਟ (2003), “ਟਰਾਂਸਨੈੱਟ: ਸੁਤੰਤਰ ਟੀਐਮ ਖੋਜ ਪੁਰਾਲੇਖ” (http://onwww.net/trancenet.org/research/index.shtml)।
ਟ੍ਰਾਈਮੋਂਡੀ, ਵਿਕਟਰ ਅਤੇ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਟ੍ਰਾਈਮੋਂਡੀ (2003), ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ: ਤਿੱਬਤੀ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗਕਤਾ, ਜਾਦੂ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ, ਅਨੁਵਾਦਕ ਮਾਰਕ ਪੈਨੀ (http://www.trimondi.de/SDLE/Index.htm)।
ਟ੍ਰੰਗਪਾ, ਚੋਗਯਮ (1981), ਜਰਨੀ ਵਿਦਾਊਟ ਗੋਲ: ਦ ਤਾਂਤ੍ਰਿਕ ਵਿਜ਼ਡਮ ਆਫ਼ ਦ ਬੁੱਧ (ਬੋਲਡਰ, CO: ਪ੍ਰਜਨਾ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਟ੍ਰੰਗਪਾ, ਚੋਗਯਾਮ (1977), ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ ਜਨਮ (ਬੋਸਟਨ, ਐਮਏ: ਸ਼ੰਭਾਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਇੰਕ.)।
ਟ੍ਰੰਗਪਾ, ਚੋਗਯਾਮ (1973), ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪਦਾਰਥਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟਣਾ (ਬੋਲਡਰ, CO: ਸ਼ੰਭਾਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਇੰਕ.)।
ਟਰਨਰ, ਜੋਸਫ਼ (2001), "ਜੋਸਫ਼ ਟਰਨਰ ਕੌਣ ਹੈ?" ਟੌਮੀ ਰਾਈਡਨ, ਐਡ., "ਆਰੀਆ ਕ੍ਰਿਆ ਜਾਣਕਾਰੀ" ਵਿੱਚ
(http://www.tommyryden.com/kriya/turners_life.htm)।
ਟੋਵਰਕੋਵ, ਹੈਲਨ (1994 [1989]), ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ੈਨ: ਪੰਜ ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਦੀ ਖੋਜ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਕੋਡਾਂਸ਼ਾ ਅਮਰੀਕਾ, ਇੰਕ.)।
ਬਿਬਲੀਓਗ੍ਰਾਫੀ 501

ਤਿਆਗਾਨੰਦ, ਸਵਾਮੀ (2000), ਕਾਲੀ ਦਾ ਬੱਚਾ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: ਜਾਂ, ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ? (http://home.earthlink.net/~tyag/Home.htm)।
ਅੰਡਰਵੁੱਡ, ਮਿੱਕ (2005), “ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ—ਅਨੁਕੂਲਤਾ” (http://www.cultsock.ndirect.co.uk/MUHome/cshtml/socinf/conform.html)। ਅੰਡਰਵੁੱਡ, ਬਾਰਬਰਾ ਅਤੇ ਬੈਟੀ ਅੰਡਰਵੁੱਡ (1979), ਹੋਸਟੇਜ ਟੂ ਹੈਵਨ: ਚਾਰ ਸਾਲ ਯੂਨੀਫੀਕੇਸ਼ਨ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਮੂਨੀ ਅਤੇ ਮਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲੜਦੀ ਸੀ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਕਲਾਰਕਸਨ ਐਨ. ਪੋਟਰ, ਇੰਕ.)।
ਵੈਨ ਡੀ ਵੇਟਰਿੰਗ, ਜੈਨਵਿਲਮ (2001 [1999]), ਆਫਟਰਜ਼ਨ: ਇੱਕ ਜ਼ੈਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਕੰਨ 'ਤੇ ਨਿਕਲੇ ਅਨੁਭਵ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸੇਂਟ ਮਾਰਟਿਨ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਵੈਨ ਡੀ ਵੇਟਰਿੰਗ, ਜੈਨਵਿਲਮ (1999 [1973]), ਦਿ ਐਂਪਟੀ ਮਿਰਰ: ਐਕਸਪੀਰੀਐਂਸਿਜ਼ ਇਨ ਏ ਜਾਪਾਨੀ ਜ਼ੈਨ ਮੱਠ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸੇਂਟ ਮਾਰਟਿਨ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ, ਆਂਦਰੇ (2003), ਐਨਲਾਈਟਨਮੈਂਟ ਬਲੂਜ਼: ਮਾਈ ਯੀਅਰਜ਼ ਵਿਦ ਐਨ ਅਮੈਰੀਕਨ ਗੁਰੂ (ਰਾਈਨਬੈਕ, NY: ਮੋਨਕਫਿਸ਼ ਬੁੱਕ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ)।
ਵੈਨ ਵੋਲਫੇਰੇਨ, ਕੈਰਲ (1990), ਦ ਏਨਿਗਮਾ ਆਫ ਜਾਪਾਨੀ ਪਾਵਰ: ਪੀਪਲ ਐਂਡ ਪੋਲੀਟਿਕਸ ਇਨ ਏ ਸਟੇਟਲੈੱਸ ਨੇਸ਼ਨ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਵਿੰਟੇਜ ਬੁੱਕਸ)।
ਵੌਘਨ, ਫਰਾਂਸਿਸ (1982), "ਸੰਤੁਲਨ ਦਾ ਸਵਾਲ: ਨਵੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਰੋਗ ਵਿਗਿਆਨ," ਜਰਨਲ ਆਫ਼ ਹਿਊਮੈਨਿਸਟਿਕ ਸਾਈਕੋਲੋਜੀ ਵਿੱਚ।
ਵਰਨਨ, ਰੋਲੈਂਡ (2001), ਸਟਾਰ ਇਨ ਦ ਈਸਟ: ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ, ਦ ਇਨਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਏ ਮਸੀਹਾ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਪਾਲਗ੍ਰੇਵ)।
ਵਿਕਟੋਰੀਆ, ਬ੍ਰਾਇਨ ਡੇਜ਼ਨ (2003), ਜ਼ੈਨ ਵਾਰ ਸਟੋਰੀਜ਼ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਰੂਟਲੇਜ ਕਰਜ਼ਨ)।
ਵਿਕਟੋਰੀਆ, ਬ੍ਰਾਇਨ (ਡੇਜ਼ਨ) ਏ. (1997), ਜ਼ੈਨ ਐਟ ਵਾਰ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਵੇਦਰਹਿੱਲ, ਇੰਕ.)। ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ, ਸਵਾਮੀ (1947), ਸਵਾਮੀ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਦੀਆਂ ਸੰਪੂਰਨ ਰਚਨਾਵਾਂ (ਹਾਲੀਵੁੱਡ, ਸੀਏ: ਵੇਦਾਂਤ ਪ੍ਰੈਸ ਅਤੇ ਬੁੱਕਸ਼ਾਪ)।
502 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਵੋਸਪਰ, ਸਿਰਿਲ (1997 [1971]), ਦ ਮਾਈਂਡ-ਬੈਂਡਰਜ਼: ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ (ਲੰਡਨ: ਨੇਵਿਲ ਸਪੀਅਰਮੈਨ; ਪੂਰਾ ਟੈਕਸਟ ਔਨਲਾਈਨ http://members.chello.nl/mgormez/books/vosper/ 'ਤੇ)।

ਵੇਕਫੀਲਡ, ਮਾਰਗਰੀ (1996), ਗਵਾਹੀ: ਮਾਰਗਰੀ ਵੇਕਫੀਲਡ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ (http://www-2.cs.cmu.edu/afs/cs/
Web/People/dst/Library/Shelf/wakefield/testimony.html)।
ਵੇਕਫੀਲਡ, ਮਾਰਗਰੀ (1993), ਦ ਰੋਡ ਟੂ ਜ਼ੈਨੂ: ਏ ਨੈਰੇਟਿਵ ਅਕਾਊਂਟ ਆਫ਼ ਲਾਈਫ਼ ਇਨ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ
(http://www-2.cs.cmu.edu/~dst/Library/Shelf/xenu/)।
ਵੇਕਫੀਲਡ, ਮਾਰਗਰੀ (1991), ਅੰਡਰਸਟੈਂਡਿੰਗ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ (ਟੈਂਪਾ, FL: ਕੰਸਰਨਡ ਸਿਟੀਜ਼ਨਜ਼ ਦਾ ਗੱਠਜੋੜ; ਪੂਰਾ ਟੈਕਸਟ ਔਨਲਾਈਨ http://www-2.cs.cmu.edu/~dst/Library/Shelf/wakefield/us.html 'ਤੇ)। ਵਾਲਡਮੈਨ, ਐਮੀ (2002), “ਪੁਰਾਣਾ ਰਜਨੀਸ਼ ਕਮਿਊਨ ਪਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ,” ਨਿਊਯਾਰਕ ਟਾਈਮਜ਼, 11 ਦਸੰਬਰ (http://www.rickross.com/reference/rajneesh/rajneesh10.html) ਵਿੱਚ। ਵਾਕਰ, ਡੇਵਿਡ (1968), ਵਿਲੀਅਮ ਦ ਕਨਕਿਊਰਰ (ਲੰਡਨ: ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਵਾਲੇਸ, ਐਮੀ (2003), ਜਾਦੂਗਰ ਦਾ ਅਪ੍ਰੈਂਟਿਸ: ਕਾਰਲੋਸ ਕਾਸਟਨੇਡਾ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ (ਬਰਕਲੇ, ਸੀਏ: ਫਰੌਗ, ਲਿਮਟਿਡ)।
ਵਾਲਿਸ, ਰਾਏ (1976), ਦ ਰੋਡ ਟੂ ਟੋਟਲ ਫ੍ਰੀਡਮ: ਏ ਸੋਸ਼ਿਓਲੋਜੀਕਲ ਐਨਾਲਿਸਿਸ ਆਫ਼ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ (ਲੰਡਨ: ਹਾਈਨੇਮੈਨ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਬੁੱਕਸ ਲਿਮਟਿਡ)।
ਵਾਲਜ਼, ਜੀਨੇਟ (2003), "ਕੀ ਮੈਡੋਨਾ ਬ੍ਰਿਟਨੀ ਸਪੀਅਰਸ ਨੂੰ ਕਬਾਲਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ?" ਐਮਐਸਐਨਬੀਸੀ, 11 ਸਤੰਬਰ 'ਤੇ (http://www.rickross.com/reference/kabbalah/kabbalah42.html)।
ਵਾਲਜ਼, ਜੀਨੇਟ (2002), "ਕੀ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ ਐਲਵਿਸ ਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦੀ ਸੀ?" ਐਮਐਸਐਨਬੀਸੀ, 1 ਅਕਤੂਬਰ (http://www.rickross.com/reference/scientology/ celebrities/celebrities11.html) 'ਤੇ।
ਵਾਲਰਸ, ਐਸਆਰਐਫ (2004), “ਐਸਆਰਐਫ ਵਾਲਰਸ ਚਰਚਾ ਫੋਰਮ” (http://www.angelfire.com/blues/srfwalrus)। ਬਿਬਲੀਓਗ੍ਰਾਫੀ 503

ਵਾਲਸ਼, ਰੋਜਰ (1999), ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ: ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਧਰਮਾਂ ਤੋਂ ਦਿਆਲਤਾ, ਪਿਆਰ, ਖੁਸ਼ੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਸਿਆਣਪ ਅਤੇ ਉਦਾਰਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਭਿਆਸ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਜੌਨ ਵਿਲੀ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਇੰਕ.)।
ਵਾਲਸ਼, ਰੋਜਰ ਅਤੇ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਵੌਘਨ, ਸੰਪਾਦਿਤ (1993), ਪਾਥਸ ਬਿਓਂਡ ਈਗੋ: ਦ ਟ੍ਰਾਂਸਪਰਸਨਲ ਵਿਜ਼ਨ (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਜੇਰੇਮੀ ਪੀ. ਟਾਰਚਰ, ਇੰਕ.)।

ਵਾਲਸ਼, ਰੋਜਰ ਅਤੇ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਵਾਨ, ਸੰਪਾਦਿਤ (1988), ਏ ਗਿਫਟ ਆਫ ਹੀਲਿੰਗ: ਸਿਲੈਕਸ਼ਨਸ ਫਰਾਮ ਏ ਕੋਰਸ ਇਨ ਮਿਰਾਕਲਸ (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਜੇਰੇਮੀ ਪੀ. ਟਾਰਚਰ, ਇੰਕ.)। ਵਾਲਟਰਸ, ਜੇ. ਡੋਨਾਲਡ (2002), ਆਨੰਦ ਨਾਮਕ ਸਥਾਨ: ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸਨੇ ਅੱਜ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਫਲ ਸਹਿਕਾਰੀ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ (http://www.ananda.org/inspiration/books/place/index.html)।
ਵਾਲਟਰਸ, ਜੇ. ਡੋਨਾਲਡ (1995), "ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ. ਡੋਨਾਲਡ ਵਾਲਟਰਸ ਦਾ ਜਮ੍ਹਾ: 6 ਸਤੰਬਰ - 30 ਨਵੰਬਰ, 1995"
(http://www.anandaawareness.com/walters_testifies.html)।
ਵਾਰਡ, ਟਿਮ (1998), ਵਟ ਦ ਬੁੱਧ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਇਆ (ਟੋਰਾਂਟੋ: ਸੋਮਰਵਿਲ ਹਾਊਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ)।
ਵਾਰਨਰ, ਬ੍ਰੈਡ (2004), “ਐਨਲਾਈਟਨਮੈਂਟ ਬਲੂਜ਼” (http://www2.gol.com/users/doubtboy/enlightenmentblues.html)।
ਵਾਰਨਰ, ਬ੍ਰੈਡ (2003), ਹਾਰਡਕੋਰ ਜ਼ੈਨ (ਬੋਸਟਨ, ਐਮਏ: ਵਿਜ਼ਡਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ)।
ਵਾਰਨਰ, ਜੂਡੀ (1990), ਦਿਲ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ (ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ਐਮਈ: ਸੈਮੂਅਲ ਵੀਜ਼ਰ)।
ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ, ਪੀਟਰ (1995 [1993]), ਮੈਡਮ ਬਲਾਵਟਸਕੀ ਦਾ ਬਾਬੂਨ: ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਤਮਵਾਦ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਰਹੱਸਵਾਦੀਆਂ, ਮਾਧਿਅਮਾਂ ਅਤੇ ਮਿਸਫਿਟਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸ਼ੌਕਨ ਬੁੱਕਸ)।
ਵਾਟਾਨਾਬੇ, ਟੇਰੇਸਾ (1998), "ਅਧਿਆਪਕ ਜਾਂ ਜ਼ਾਲਮ?" ਐਲ.ਏ. ਟਾਈਮਜ਼, 15 ਅਗਸਤ (http://www.themotherofgod.com/latimes.htm) ਵਿੱਚ।
ਵੈੱਬ, ਜੇਮਜ਼ (1976), ਦ ਓਕਲਟ ਐਸਟੈਬਲਿਸ਼ਮੈਂਟ (ਲਾ ਸੈਲੇ, ਆਈਐਲ: ਓਪਨ ਕੋਰਟ)।
504 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਵੈਬਸਟਰ, ਕੈਥਰੀਨ (1990), "ਹਿਮਾਲਿਆ ਦੇ ਸਵਾਮੀ ਰਾਮ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ," ਯੋਗਾ ਜਰਨਲ, ਦਸੰਬਰ (http://www.rickross.com/ reference/swami_rama/swami_rama2.html) ਵਿੱਚ।
ਵੈਬਸਟਰ, ਰਿਚਰਡ (1990), ਕੁਫ਼ਰ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਇਤਿਹਾਸ: ਉਦਾਰਵਾਦ, ਸੈਂਸਰਸ਼ਿਪ ਅਤੇ "ਦ ਸ਼ੈਤਾਨਿਕ ਆਇਤਾਂ" (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਦ ਓਰਵੈੱਲ ਪ੍ਰੈਸ)।
ਵੈਲਚ, ਕ੍ਰਿਸ (1995), ਟੀਨਏਜ ਵੇਸਟਲੈਂਡ: ਦ ਅਰਲੀ ਯੀਅਰਜ਼ (ਸਰੀ, ਇੰਗਲੈਂਡ: ਕੈਸਲ ਕਮਿਊਨੀਕੇਸ਼ਨਜ਼)।
ਵੈਲਚ, ਡੇਵਿਡ (2001), ਹਿਟਲਰ: ਇੱਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਦਾ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਰੂਟਲੇਜ)।

ਵੈਟਿਗ, ਹੰਨਾਹ (2002), “‘ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਰਾਜਾ’ ‘ਯੋਗਿਕ ਉਡਾਣ’ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,” ਦ ਡੇਲੀ ਸਟਾਰ, 11 ਨਵੰਬਰ (http://www.rickross.com/reference/tm/tm41.html) ਵਿੱਚ।
ਕੀ ਗਿਆਨ??! (2005), "ਕੀ ਗਿਆਨ??! ਸਵੈ-ਸ਼ੈਲੀ ਵਾਲੇ 'ਗੁਰੂ' ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਣਸੈਂਸਰਡ ਨਜ਼ਰ" (http://whatenlightenment.blogspot.com)।
ਵ੍ਹੀਲਰ, ਕੇਟ (1994), "ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਵੱਲ," ਯੋਗਾ ਜਰਨਲ, ਮਾਰਚ/ਅਪ੍ਰੈਲ ਵਿੱਚ
(http://www.anandainfo.com/new_ethic.html)।
ਵ੍ਹਾਈਟ, ਜੌਨ (1997), "ਰੱਬ-ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਅਨੁਭਵ," ਨੂਮੇਨਨ ਵਿੱਚ: ਇੱਕ ਨਿਊਜ਼ਲੈਟਰ ਫਾਰ ਦ ਨੌਨਡੁਅਲ ਪਰਸਪੈਕਟਿਵ
(http://www.noumenon.co.za/html/summer_1997.html)।
ਵੀਨਰ, ਸੀਤਾ (1972), ਸਵਾਮੀ ਸਚਿਦਾਨੰਦ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਬੈਂਟਮ ਬੁਕਸ)।
ਵਿਕੀਪੀਡੀਆ (2003), “ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ” (http://en.wikipedia.org/wiki/Dalai_Lama)। ਵਿਲਬਰ, ਕੇਨ (2002), "ਸਾਈਡਬਾਰ ਏ: ਕੈਪਟਨ ਕੁੱਕ ਨੂੰ ਕੌਣ ਖਾ ਗਿਆ? ਪੋਸਟਮਾਡਰਨ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇੰਟੈਗਰਲ ਹਿਸਟੋਰੀਓਗ੍ਰਾਫੀ" (http://wilber.shambhala .com/html/books/boomeritis/cook/part3.cfm)।
ਵਿਲਬਰ, ਕੇਨ (2001a), ਏ ਥਿਊਰੀ ਆਫ਼ ਐਵਰੀਥਿੰਗ: ਐਨ ਇੰਟੀਗਰਲ ਵਿਜ਼ਨ ਫਾਰ ਬਿਜ਼ਨਸ, ਰਾਜਨੀਤੀ, ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ (ਬੋਸਟਨ, ਐਮਏ: ਸ਼ੰਭਾਲਾ)।
ਗ੍ਰੰਥ ਸੂਚੀ 505

ਵਿਲਬਰ, ਕੇਨ (2001), “ਰਿਸਪਾਂਸ ਟੂ ਮੈਕਡਰਮੋਟ” (http://www.integralworld.net/mcdermott2.html)।
ਵਿਲਬਰ, ਕੇਨ (2000a), ਵਨ ਟੇਸਟ: ਦ ਜਰਨਲਜ਼ ਆਫ਼ ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ (ਬੋਸਟਨ, ਐਮਏ: ਸ਼ੰਭਾਲਾ)।
ਵਿਲਬਰ, ਕੇਨ (2000), ਇੰਟੈਗਰਲ ਸਾਈਕੋਲੋਜੀ: ਚੇਤਨਾ, ਆਤਮਾ, ਸਾਈਕੋਲੋਜੀ, ਥੈਰੇਪੀ (ਬੋਸਟਨ, ਐਮਏ: ਸ਼ੰਭਾਲਾ)।
ਵਿਲਬਰ, ਕੇਨ (1998b), “ਆਦੀ ਦਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅੱਪਡੇਟ” (http://wilber.shambhala.com/html/misc/adida_update.cfm)।
ਵਿਲਬਰ, ਕੇਨ (1998a), “ਆਦੀ ਦਾ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਪੱਤਰ” (http://www.beezone.com/Wilber/ken_wilbers_letter.html)।
ਵਿਲਬਰ, ਕੇਨ (1998), ਆਤਮਾ ਦੀ ਅੱਖ: ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇੱਕ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਿਆ (ਬੋਸਟਨ, ਐਮਏ: ਸ਼ੰਭਾਲਾ)।

ਵਿਲਬਰ, ਕੇਨ (1996a), “ਆਦੀ ਦਾ ਕੇਸ” (http://wilber.shambhala.com/html/misc/adida.cfm)।
ਵਿਲਬਰ, ਕੇਨ (1996), ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਇਤਿਹਾਸ (ਬੋਸਟਨ, ਐਮਏ: ਸ਼ੰਭਾਲਾ)।
ਵਿਲਬਰ, ਕੇਨ (1995), ਸੈਕਸ, ਈਕੋਲੋਜੀ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ (ਬੋਸਟਨ, ਐਮਏ: ਸ਼ੰਭਾਲਾ)।
ਵਿਲਬਰ, ਕੇਨ (1991), ਗ੍ਰੇਸ ਐਂਡ ਗ੍ਰਿਟ: ਟ੍ਰੇਆ ਕਿਲਮ ਵਿਲਬਰ (ਬੋਲਡਰ, CO: ਸ਼ੰਭਾਲਾ) ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਇਲਾਜ।
ਵਿਲਬਰ, ਕੇਨ (1983b), ਇੱਕ ਮਿਲਨਯੋਗ ਰੱਬ: ਧਰਮ ਦੀ ਨਵੀਂ ਸਮਝ ਵੱਲ (ਬੋਲਡਰ, CO: ਸ਼ੰਭਾਲਾ)।
ਵਿਲਬਰ, ਕੇਨ (1983a), ਈਡਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ (ਬੋਲਡਰ, CO: ਸ਼ੰਭਾਲਾ)।
ਵਿਲਬਰ, ਕੇਨ (1983), ਅੱਖ ਤੋਂ ਅੱਖ (ਬੋਲਡਰ, CO: ਸ਼ੰਭਾਲਾ)।
ਵਿਲਬਰ, ਕੇਨ (1982), ਦ ਹੋਲੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਪੈਰਾਡਾਈਮ ਐਂਡ ਅਦਰ ਪੈਰਾਡੌਕਸ (ਬੋਲਡਰ, CO: ਸ਼ੰਭਾਲਾ)।
ਵਿਲਬਰ, ਕੇਨ (1977), ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ (ਵੀਟਨ, ਆਈਐਲ: ਥੀਓਸੋਫੀਕਲ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ)।
506 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਵਿਲੀ, ਡੇਵਿਡ (2002), "ਫਾਇਰਵਾਕਿੰਗ ਮਿਥ ਬਨਾਮ ਫਿਜ਼ਿਕਸ" (http://web.archive.org/web/20031203013713/http:// www.pitt.edu/~dwilley/fire.html)।
ਵਿਲਜ਼, ਗੈਰੀ (2000), ਪਾਪਲ ਸਿਨ: ਸਟ੍ਰਕਚਰਜ਼ ਆਫ਼ ਡਿਸੀਟ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਡਬਲਡੇ)। ਵਿਲਜ਼, ਗੈਰੀ (1972), ਬੇਅਰ ਰੂਇਨਡ ਕੋਇਰਜ਼: ਡੌਟ, ਪ੍ਰੋਫੈਸੀ, ਅਤੇ ਰੈਡੀਕਲ ਰਿਲੀਜਨ (ਗਾਰਡਨ ਸਿਟੀ, NY: ਡਬਲਡੇ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਇੰਕ.)।
ਵਿਲਸਨ, ਇਆਨ (1988), ਦ ਬਲੀਡਿੰਗ ਮਾਈਂਡ (ਲੰਡਨ: ਵੇਡੇਨਫੀਲਡ ਅਤੇ ਨਿਕੋਲਸਨ)।
ਵਿਨ, ਡੇਨਿਸ (2000 [1983]), ਦ ਮੈਨੀਪੁਲੇਟਡ ਮਾਈਂਡ: ਬ੍ਰੇਨਵਾਸ਼ਿੰਗ, ਕੰਡੀਸ਼ਨਿੰਗ ਐਂਡ ਇੰਡੋਕਟਰੀਨੇਸ਼ਨ (ਕੈਂਬ੍ਰਿਜ, ਐਮਏ: ਮੈਲੋਰ ਬੁੱਕਸ)।
ਔਰਤ #2 (1995), "ਕ੍ਰਾਸ-ਡਿਫੈਂਡੈਂਟਸ ਦੇ ਕਰਾਸ-ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ XXX ਦਾ ਐਲਾਨ" (http://www.anandaawareness.com/woman_2.html)।
ਯੋਗਾਨੰਦ, ਪਰਮਹੰਸ (1998), ਇੱਕ ਯੋਗੀ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ)।

ਯੋਗਾਨੰਦ, ਪਰਮਹੰਸ (1987 [1953]), ਧਰਮ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ)।
ਯੋਗਾਨੰਦ, ਪਰਮਹੰਸ (1986), ਦਿ ਡਿਵਾਈਨ ਰੋਮਾਂਸ (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ)।
ਯੋਗਾਨੰਦ, ਪਰਮਹੰਸ (1985), ਸਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ)।
ਯੋਗਾਨੰਦ, ਪਰਮਹੰਸ (1984 [1956]), ਐਸਆਰਐਫ ਲੈਸਨ (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ)।
ਯੋਗਾਨੰਦ, ਪਰਮਹੰਸ (1982), ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਖੋਜ (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ)।
ਯੋਗਾਨੰਦ, ਪਰਮਹੰਸ (1946), ਇੱਕ ਯੋਗੀ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ (ਨੇਵਾਡਾ ਸਿਟੀ, ਸੀਏ: ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਕਲੈਰਿਟੀ;
http://www.ananda.org/inspiration/books/ay/index.html)। ਬਿਬਲੀਓਗ੍ਰਾਫੀ 507

ਯੁਕਤੇਸ਼ਵਰ, ਸਵਾਮੀ ਸ਼੍ਰੀ (1977), ਦ ਹੋਲੀ ਸਾਇੰਸ (ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ)।
ਜ਼ਬਲੋਕੀ, ਬੈਂਜਾਮਿਨ (2001), "ਐਂਥਨੀ ਦੀ ਐਗਜ਼ਿਟ ਲਾਗਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀਗਤ ਗਲਤੀਆਂ"
(http://www.rci.rutgers.edu/~zablocki/Anthony.htm)।
ਜ਼ਾਬਲੋਕੀ, ਬੈਂਜਾਮਿਨ (1998), "ਨਵੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਲਹਿਰਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਅਤੇ ਮੌਤ" (http://www.rci.rutgers.edu/~zablocki/birth%20and %20death%20of %20new%20religious%20movements.htm)।
ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ, ਫਿਲਿਪ ਜੀ. (2004 ਬੀ), "ਏ ਸਿਚੁਏਸ਼ਨਿਸਟ ਪਰਸਪੈਕਟਿਵ ਆਨ ਦ ਸਾਈਕੋਲੋਜੀ ਆਫ਼ ਐਵਿਲ: ਅੰਡਰਸਟੈਂਡਿੰਗ ਹਾਉ ਗੁੱਡ ਪੀਪਲ ਆਰ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਡ ਇਨ ਪੀਪੇਟ੍ਰੇਟਰਸ," ਏ. ਜੀ. ਮਿਲਰ, ਐਡ., ਦ ਸੋਸ਼ਲ ਸਾਈਕੋਲੋਜੀ ਆਫ਼ ਗੁੱਡ ਐਂਡ ਈਵਿਲ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਗਿਲਫੋਰਡ ਪ੍ਰੈਸ; ਚੈਪਟਰ ਟੈਕਸਟ ਔਨਲਾਈਨ ਉਪਲਬਧ ਹੈ http://www.prisonexp.org/pdf/evil.pdf) ਵਿੱਚ।
ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ, ਫਿਲਿਪ ਜੀ. (2004a), “ਸ਼ਕਤੀ ਚੰਗੇ ਸੈਨਿਕਾਂ ਨੂੰ ‘ਮਾੜੇ ਸੇਬਾਂ’ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ,” ਦ ਬੋਸਟਨ ਗਲੋਬ, 9 ਮਈ (http://www.boston.com/news/globe/editorial_opinion/oped/ articles/2004/05/09/power_turns_good_soldiers_into_bad_apples/) ਵਿੱਚ।

ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ, ਫਿਲਿਪ ਜੀ. (2004), “ਸਟੈਨਫੋਰਡ ਜੇਲ੍ਹ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸਲਾਈਡ ਸ਼ੋਅ” (http://www.prisonexp.org)।
ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ, ਫਿਲਿਪ ਜੀ. (2002), "ਮਨ ਨਿਯੰਤਰਣ: ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਕੀਕਤ ਜਾਂ ਦਿਮਾਗਹੀਣ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ?" ਏਪੀਏ ਮਾਨੀਟਰ, ਵਾਲੀਅਮ 33, ਨੰਬਰ 10, ਨਵੰਬਰ (http://www.apa.org/monitor/nov02/pc.html) ਵਿੱਚ।
ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ, ਫਿਲਿਪ ਜੀ. (1971), "ਦ ਪਾਵਰ ਐਂਡ ਪੈਥੋਲੋਜੀ ਆਫ਼ ਐਪ੍ਰੀਜ਼ਨਮੈਂਟ," ਇਨ ਦ ਕਾਂਗਰੇਸ਼ਨਲ ਰਿਕਾਰਡ (ਸੀਰੀਅਲ ਨੰ. 15, ਅਕਤੂਬਰ 25)। ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਕਮੇਟੀ, ਹਾਊਸ ਆਫ਼ ਰਿਪ੍ਰੈਜ਼ੈਂਟੇਟਿਵਜ਼, ਨੱਬੇਵੇਂ-ਸੈਕਿੰਡ ਕਾਂਗਰਸ, ਸੁਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਸੈਸ਼ਨ, ਭਾਗ II, ਜੇਲ੍ਹਾਂ, ਜੇਲ੍ਹ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਨੰ. 3 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈਆਂ: ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ (ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ, ਡੀ.ਸੀ.: ਯੂ.ਐਸ. ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਆਫਿਸ; http://www.prisonexp.org/pdf/congress.pdf 'ਤੇ ਔਨਲਾਈਨ ਟੈਕਸਟ)।
ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ, ਫਿਲਿਪ ਜੀ., ਕ੍ਰਿਸਟੀਨਾ ਮਾਸਲਾਚ ਅਤੇ ਕ੍ਰੇਗ ਹੈਨੀ (2000), "ਸਟੈਨਫੋਰਡ ਜੇਲ੍ਹ ਪ੍ਰਯੋਗ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ: ਉਤਪਤੀ, ਪਰਿਵਰਤਨ, ਨਤੀਜੇ," ਥਾਮਸ ਬਲਾਸ, ਸੰਪਾਦਨਾ ਵਿੱਚ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ: ਮਿਲਗ੍ਰਾਮ ਪੈਰਾਡਾਈਮ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 508 ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਪਿੰਗ

(ਮਹਵਾਹ, ਐਨਜੇ: ਏਰਲਬੌਮ; ਅਧਿਆਇ ਪਾਠ ਔਨਲਾਈਨ http://www.prisonexp.org/pdf/blass.pdf 'ਤੇ)।
ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ, ਫਿਲਿਪ ਜੀ., ਕ੍ਰੇਗ ਹੈਨੀ, ਵਿਲੀਅਮ ਕਰਟਿਸ ਬੈਂਕਸ ਅਤੇ ਡੇਵਿਡ ਜੈਫ (1973), "ਦਿ ਮਾਈਂਡ ਇਜ਼ ਏ ਫਰਮਿਡੇਬਲ ਜੇਲਰ: ਏ ਪਿਰਾਂਡੇਲੀਅਨ ਪ੍ਰਿਜ਼ਨ," ਦ ਨਿਊਯਾਰਕ ਟਾਈਮਜ਼ ਮੈਗਜ਼ੀਨ, 8 ਅਪ੍ਰੈਲ ਵਿੱਚ (http://www.prisonexp.org/pdf/pirandellian.pdf 'ਤੇ ਔਨਲਾਈਨ ਟੈਕਸਟ)।
ਜ਼ੋਲ, ਰੇਚਲ (2005), “ਬਿਸ਼ਪ: ਨਵੇਂ ਸੈਕਸ ਅਬਿਊਜ਼ ਕਲੇਮਜ਼ ਟਾਪ 1,000” (http://www.usatoday.com/news/religion/ 2005-02-18-bishops-abuse_x.htm? POE=NEWISVA)।
ਜ਼ੁਪ, ਐਡਰੀਅਨ (2003), "ਬੁੱਧ ਕੀ ਕਰੇਗਾ? ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਲੜਾਈ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚੁਣੇਗਾ?" ਕਾਊਂਟਰਪੰਚ, 11/13 ਅਕਤੂਬਰ
(http://www.counterpunch.org/zupp10112003.html) ਵਿੱਚ।

ਇਜਾਜ਼ਤਾਂ

ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਧਾਰਕਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਕ ਮੁਆਫੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਬਿਨਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਹਵਾਲੇ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ:
ਡੋਡੀ ਬੇਲਾਮੀ ਦੇ (1995) ਲੇਖ, "ਏਕੰਕਰ: ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਮੈਂਬਰ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਮੁੜ-ਵਿਜ਼ਿਟ ਕਰਦਾ ਹੈ" ਦੇ ਹਵਾਲੇ, ਸੈਨ ਡਿਏਗੋ ਰੀਡਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪੇ ਗਏ।
ਮਿਕ ਬ੍ਰਾਊਨ ਦੇ (2000) ਲੇਖ, "ਡਿਵਾਈਨ ਡਾਊਨਫਾਲ" ਦੇ ਹਵਾਲੇ, ਜੋ ਕਿ ਦ ਡੇਲੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਸੈਟਰਡੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪੇ ਗਏ ਹਨ।
ਸਟੀਫਨ ਬਟਰਫੀਲਡ ਦੀ (1994) ਕਿਤਾਬ, ਦ ਡਬਲ ਮਿਰਰ: ਏ ਸਕੈਪਟੀਕਲ ਜਰਨੀ ਇਨਟੂ ਬੁੱਧਿਸਟ ਤੰਤਰ, ਤੋਂ ਹਵਾਲੇ, ਜੋ ਕਿ ਨੌਰਥ ਅਟਲਾਂਟਿਕ ਬੁੱਕਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੈ, ਕਾਪੀਰਾਈਟ © 1994 ਸਟੀਫਨ ਟੀ. ਬਟਰਫੀਲਡ ਦੁਆਰਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ।
ਸੂਜ਼ਨ ਕੋਹੇਨ (2002a) ਦੇ ਲੇਖ, "ਸਵਾਮੀ ਸਚਿਦਾਨ-ਅੰਦਾ, ਇੰਟੈਗਰਲ ਯੋਗਾ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ, ਯੋਗਾਵਿਲ—ਏ ਸਰਵਾਈਵਰਜ਼ ਸਟੋਰੀ" ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ, ਰਿਕ ਰੌਸ ਅਤੇ ਰੌਸ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ।
(www.rickross.com)।

509
510 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਲੇਕ ਕਾਉਂਟੀ ਦੇ (1985) ਲੇਖ, "ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ 'ਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ' ਕਰਦੇ ਹਨ", ਤੋਂ ਹਵਾਲੇ, ਲੇਕ ਕਾਉਂਟੀ ਰਿਕਾਰਡ-ਬੀ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪੇ ਗਏ।
ਜੌਨ ਮਾਰਸ਼ਲ (1980) ਦੇ ਲੇਖ, "ਫਾਈਲਾਂ ਦਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਜਾਸੂਸੀ ਰਿਪੋਰਟਡ ਔਰਤ ਦੇ ਇੰਟੀਮੇਟ ਸ਼ਬਦ" ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ, ਦ ਗਲੋਬ ਐਂਡ ਮੇਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ। ਵਾਲਟ ਨੇਰੀ (1985) ਦੇ ਲੇਖ, "ਇਨਰ ਸਰਕਲ ਪ੍ਰਿਵੀ ਟੂ ਪਾਰਟੀਜ਼" ਤੋਂ ਹਵਾਲੇ, ਲੇਕ ਕਾਉਂਟੀ ਰਿਕਾਰਡ-ਬੀ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪੇ ਗਏ।

ਨਰਸਿੰਘ ਪੀ. ਸਿਲ ਦੀ (1998) ਕਿਤਾਬ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਿਵੀਜ਼ਿਟੇਡ: ਏ ਨਿਊ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ, ਤੋਂ ਹਵਾਲੇ, ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ ਆਫ਼ ਅਮਰੀਕਾ, ਇੰਕ. ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪੀ ਗਈ ਹੈ।
ਆਂਦਰੇ ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ ਦੀ (2003) ਕਿਤਾਬ, ਐਨਲਾਈਟਨ-ਮੈਂਟ ਬਲੂਜ਼: ਮਾਈ ਈਅਰਜ਼ ਵਿਦ ਐਨ ਅਮੈਰੀਕਨ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਹਵਾਲੇ, ਜੋ ਕਿ ਮੋਨਕਫਿਸ਼ ਬੁੱਕ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸੂਚਕਾਂਕ

ਗਰਭਪਾਤ, 31, 97, 404 ਐਂਥਰੋਪੋਸੋਫੀ, 216-7, 219 ਅਬਰਾਹਾਮ, 401, 427 ਯਹੂਦੀ- ਵਿਰੋਧੀਵਾਦ, 42, 203-5 ਅਬੂ ਗ਼ਰੀਬ, 327, 333, 346 ਐਂਟੀਕ੍ਰਾਈਸਟ, 437 ਏਸੀਆਈਐਮ (ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੋਰਸ), 388-9 ਅਪੋਕਲਿਪਟਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, 137, 185, 197, ਐਕਟਨ, ਲਾਰਡ, 445 207, 285, 366, 413, 433 ਐਡਮ, 427 ਅਪੋਲੋਜਿਸਟ, ਕਲਟ, 358, 393, 450 ਐਡਮਜ਼, ਡਗਲਸ, 304 ਐਪਲਵਾਈਟ, ਮਾਰਸ਼ਲ, 104, 324, 416,
ਐਡਲਰ, 389 439 ਪਰਲੋਕ, 237; ਪੁਨਰਜਨਮ ਕੁੰਭ ਯੁੱਗ, 107 ਖੇਤੀਬਾੜੀ, 49, 51, 114-5, 177, 309, ਪੁਰਾਤੱਤਵ, 407 ਵੀ ਵੇਖੋ।
326, 330, 379-80, 410, 421 ਤੀਰਅੰਦਾਜ਼ੀ (ਅਤੇ ਜ਼ੈਨ), 39, 52, 293
ਅਹਿੰਸਾ, 84 ਆਰਕੀਟਾਈਪਸ, 24 ਅਹਰੀਮਨ, 218 ਅਰੇਂਡਟ, ਹੰਨਾਹ, 173, 346 ਏਡਜ਼, 124-5, 137, 183, 300, 303, 377, ਏਰੀਓਸੋਫਿਸਟ, 398-9
405 ਅਰਜੁਨ, 246, 295
ਏਟਕੇਨ, ਰਾਬਰਟ, 172 ਆਰਕੇਟ, ਰੋਸਾਨਾ, 108, 129 ਅਕਾਸ਼ੀ ਰਿਕਾਰਡ, 216, 220 ਅਰੁਣਾਚਲ, ਮਾਊਂਟ, 24, 438 ਅਕੋਂਗ, 113, 124, 187 ਆਸਣ, 193, 266 ਅਲਾਇਆ ਸਟਿੱਚਰੀ, 293 ਆਸ਼, ਸੋਲੋਮਨ (ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਅਧਿਐਨ)
ਸ਼ਰਾਬ, 3, 14, 38, 51, 75, 85, 96, 119, ਦੇ), 154, 363
121, 124, 145, 179, 310, 411, ਅਸਿਮੋਵ, ਇਸਹਾਕ, 99
430, 449 ਐਸਟ੍ਰਲ
ਐਲਡਰਿਨ, ਬਜ਼, 105 ਸਰੀਰ/ਹਕੀਕਤ, 17-8, 24, 28, 30,
ਅਲਹਬਰਨ, ਥਾਮਸ, 149-50 111, 152-3, 179, 218, 220,
ਅਲਕਾ, 159, 174 232, 262, 386, 429-30 ਅਲਪਰਟ, ਰਿਚਰਡ; ਵੇਖੋ ਦਾਸ, ਰਾਮ ਚੰਦਰਮਾ ਨਰਭੱਖੀ ਗੁਲਾਮ, 153, 445-
ਅਲਫ਼ਾ ਪੁਰਸ਼, 326, 328, 335, 444 6 ਅਮਰਨਾਥ, 15 ਯਾਤਰਾ, 429-30, 442 ਅੰਮਾ (ਚੀ), 380, 392, 400 ਜੋਤਿਸ਼, 269 ਅਮੋਰਲਿਟੀ, 340-1 ਅਸੁਰਸ, 18 ਐਮਫੇਟਾਮਿਨਸ, 32227, 367 ਅਮ੍ਰਿਤਾਨੰਦ; ਦੇਖੋ ਅੰਮਾ(ਚੀ) ਅਟਕ, ਜੋਨ, 96-9, 101-2, 389 ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਨੰਦਮਈ; ਦੇਖੋ ਅੰਮਾ(ਚੀ) ਨਾਸਤਿਕਤਾ, 272 ਐਮਿਲ ਨਾਈਟ੍ਰਾਈਟ, 396 ਅਟਲਾਂਟਿਸ, 216 ਆਨੰਦ ਕਮਿਊਨਿਟੀ, 237, 258-9, 263, ਅਗਸਤੀਨ, ਸੇਂਟ, 198
282, 287, 382; ਵਾਲਟਰਸ, ਔਮ ਸੈਂਟਰ, 86 ਵੀ ਵੇਖੋ
ਜੇ. ਡੌਨਲਡ ਔਰਾ, 28, 220, 386, 429, 432, 442

ਆਨੰਦਮੋਏ, ਬ੍ਰ., 278, 403 ਅਰਬਿੰਦੋ, 17-23, 86, 168, 246, 262, ਐਂਡਰਸਨ 268-9, 297, 380, 393, 399-400,
ਜੂਲੀ, 157 423, 438
ਪਾਮੇਲਾ, 238 ਆਉਸ਼ਵਿਟਜ਼, 205

511
512 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਅਵਤਾਰ, 5-6, 10-11, 19-21, 26, 62, 77, ਭਿਖਸ਼ੂ, 114
86-7, 141, 147-8, 222, 229, 238, ਭੂਮੀਆਂ, 191 246-7, 294-6, 352, 369, 392, 399, ਬਾਇਲੋਕੇਸ਼ਨ, 232 401-2, 410, 412, 415, 423, 438, ਬਾਈਂਡਸ, ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ, 29, 123, 296, 448 313-4, 358-9
ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਦਵਾਈ, 68 ਬਾਇਓਫੀਡਬੈਕ, 82
ਬਾਇਓਟੈਰਰਿਜ਼ਮ, 382
ਬਾਬਾ ਬਾਈਸੈਕਸੁਅਲਟੀ, 70, 184, 373
ਮੇਹਰ, 352-7, 393, 399, 423, 434 ਬਲੈਕਮੇਲ, 266 ਨਿੰਮ ਕਰੋਲੀ, 70-2, 74, 128, 328, ਬਲੈਕਮੋਰ, ਸੂਜ਼ਨ, 269, 387, 430
356, 411 ਬਲੈਡਰ ਕੰਟਰੋਲ, 369, 437
ਸੱਤਿਆ ਸਾਈਂ, 3, 76-81, 203, 260-1, ਬਲਾਵਤਸਕੀ, ਮੈਡਮ, 27-8, 153, 218,
292, 298, 356, 370, 380, 238, 291, 399 392-4, 396, 406, 423, 427, ਬਲੌਜਬਜ਼, 334 431, 434-5, 437 ਬਲੂਪ੍ਰਿੰਟ, 287-8
ਸ਼ਿਰਡੀ ਸਾਈਂ, 77, 328 ਬੋਧੀਸਤਵ, vii, 41, 48, 70, 113, 116, ਉਪਾਸਨੀ, 328, 352, 410 125-6, 175-6, 188, 360, 389, 396,
ਬਾਬਾਜੀ, 237, 246-7, 254, 264-6, 290, 401, 450-1
353, 423 ਬੋਹਮ, ਡੇਬੋਰਾਹ ਬੋਲੀਵਰ, 51, 322,
ਬਚਨਾਲੀਆ, 210 397, 451
ਬੇਲੀ, ਡੇਵਿਡ ਅਤੇ ਫੇ, 77, 79, 298, ਬੋਹਮ, ਡੇਵਿਡ, 30, 32-3, 35, 221, 271,
412 372, 374, 393

ਬੇਕਰ, ਰਿਚਰਡ, 46-9, 258, 382, 412, ਬੋਂਡਰ, ਸਨੀਏਲ, 148
442-3 ਬੋਨੋ, ਸੋਨੀ, 96, 422
ਬਾਲਸੂਰੀਆ, 201 ਬੂਮਰਾਈਟਿਸ, 17

ਬਾਲਰੂਮ ਡਾਂਸਿੰਗ, 127 ਬੋਵੀ, ਡੇਵਿਡ, 371, 425
ਬਲੋਨੀ, 231, 296, 416 ਬ੍ਰਾਹਮਣ, 24, 37, 76
ਬਾਰਬੀਟੂਰੇਟਸ, 365 ਦਿਮਾਗ਼ ਧੋਣਾ, 145, 320, 340, 350,
ਬਾਰਡੋ ਰੀਅਲਮਜ਼, 179 357-9, 361-2, 423-4, 426, 433, ਬੇਸਲਾਈਨਾਂ, 123, 164, 364 440; ਮਨ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵੀ ਵੇਖੋ
ਬੈਟਸਨ, ਗ੍ਰੈਗਰੀ, 46, 115 ਬ੍ਰਾਂਚ ਡੇਵਿਡੀਅਨ; ਕੋਰੇਸ਼, ਡੇਵਿਡ ਵੇਖੋ ਬੀਟਲਸ, 2, 59-64, 97, 237-8, 369-70, ਬ੍ਰਾਂਡ, ਸਟੀਵਰਟ, 46
394, 437 ਬਰੈਂਡਨ, ਨਥਾਨਿਏਲ, 400-1
ਸਿਰ ਕਲਮ ਕਰਨਾ, 249, 295, 302 ਬ੍ਰੇਨਨ, ਬਾਰਬਰਾ ਐਨ, 213, 229, 429 ਬੇਨੇਡਿਕਟ, 202, 314 ਬਰੂਅਰ, ਮਾਰਕ, 104, 384
ਬਰਕਸ਼ਾਇਰਸ, 164 ਬ੍ਰੋਗਨ, ਪੈਟਰੀਸ਼ੀਆ ਬਰਕ, 317
ਬੇਅਰਸਟਾਈਨ, ਬੈਰੀ, 79 ਵੇਸਵਾਘਰ, 2, 14, 210, 251, 295; ਇਹ ਵੀ ਵੇਖੋ
ਭਗਵਦ ਗੀਤਾ, 32, 56, 246 ਵੇਸ਼ਵਾਘਰ
ਭਗਵਤੀ, ਮਾਂ ਜਯਾ ਸਤੀ (ਜੋਆ), 69, ਬਰੰਟਨ, ਪੌਲ, 24, 352, 354-5
72-4, 315, 356, 393-4, 400, 403- ਬੁਨਯਾਨ, ਪੌਲ, 90 4, 406, 416, 423 ਬਰਬੈਂਕ, ਲੂਥਰ, 233-5
ਭਜਨ, ਯੋਗੀ, 3, 107-11, 338, 361, ਬਰਕ, ਐਬੋਟ ਜਾਰਜ, 247, 269
423-4 ਬਰੋਜ਼
ਭਾਰਤੀ, ਅਗਹਾਨੰਦ, 18, 149, 189- ਵਿਲੀਅਮ ਐਸ., 95, 115, 181
90, 230-1, 328, 330, 378 ਕੈਥਰੀਨ, 183; ਇਹ ਵੀ ਵੇਖੋ
ਮੋਨਕ, 381 ਜੇਟਸਨਮਾ ਇੰਡੈਕਸ 513

ਬਟਰਫੀਲਡ, ਸਟੀਫਨ, 113, 117, 121, ਕਲੋਹੇਸੀ, ਡੇਵਿਡ, 327
124, 126, 277, 279, 282, 324, ਕਲੌਸੌ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ, 122
328, 336, 377, 379, 395, 412, ਕੋਹੇਨ, ਐਂਡਰਿਊ, 3-4, 71, 158-75, 183,
419, 437, 451 232, 306, 312-3, 316, 322, 329,
353, 356, 371, 374, 388, 393-4,

ਕੈਡੀ, ਪੀਟਰ/ਆਈਲੀਨ, 212-3, 215, 221- 396, 413, 419, 423, 425-7, 439,
2, 224, 226, 236, 380 443-4

ਸੀਜ਼ਰ, ਜੂਲੀਅਸ, 246 ਲਿਓਨਾਰਡ, 97 ਕੈਂਪਬੈਲ, ਜੂਨ, 122, 188, 377 ਕੋਲਟਰੇਨ, ਜੌਨ, 78 ਕੈਪਲਾਨ, ਮਾਰੀਆਨਾ, 177, 378, 393-6, ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ, 133, 200, 202, 204, 245,

404, 410-1, 416, 444 290, 362, 433

ਕੈਪਰਾ, ਫ੍ਰਿਟਜੋਫ, 272 ਰਖੇਲਾਂ, 198 ਕਾਰਲਿਨ, ਜਾਰਜ, 272 ਇਕਬਾਲ, 197-8, 205, 207, 360, 381-ਕੈਰੋਲ, ਰਾਬਰਟ, 219, 240, 253, 388 2, 415 ਕਾਸਟਨੇਡਾ, ਕਾਰਲੋਸ, vii, 231, 414, 423, ਅਨੁਕੂਲਤਾ, 154-5, 224, 277-9, 319,
451 324, 332, 342, 363-4, 390, 435,

ਜਾਤ, 24-5, 36-7, 56, 279, 297, 346, 448
399 ਕਨਫਿਊਸ਼ਸ, 92, 292
ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ, 4, 15, 197-210, 240, 277, ਕਨਜੂਰਿੰਗ, 79, 437
291, 298-9, 308-9, 316-8, 326-7, ਕੂਪਰ, ਪੌਲੇਟ, 97, 100-2, 373, 434-
336, 340, 344, 351-2, 360, 380-2, 5

391, 415, 421, 425, 435, 440, 443 ਕਰਾਊਨਜ਼, 153-5, 220, 337, 341, 370 ਕੇਇਸ, ਐਡਗਰ, 268 ਕੋਰੀਡਨ, ਬੈਂਟ, 95, 98, 100, 102 ਚਾਹ, ਅਜਾਹਨ, 190, 376 ਸਸਕਾਰ, 186 ਚੱਕਰ, 89, 135, 183, 442 ਕ੍ਰਿਟੇਂਡੇਨ, ਜੈਕ, 444 ਚੈਨਲਿੰਗ, 28, 183, 212-4, 222, 258, ਕਰੌਲੀ, ਅਲੇਸਟਰ, 98
263, 269, 388, 451 ਸਲੀਬ, 209, 292
ਚੈਪਲਿਨ, ਚਾਰਲੀ, 31 ਧਰਮ ਯੁੱਧ, 210, 434 ਚੈਪਮੈਨ, ਗ੍ਰਾਹਮ, 289 ਕਨਿਲਿੰਗਸ, 251 ਚਾਰਡਿਨ, ਟੇਲਹਾਰਡ ਡੀ, 200, 385 ਕੁੰਤ, 10, 252, 295, 409 ਚੈਟਰਜੀ, ਅਰੂਪ, 404, 406 ਸਾਈਕਲੋਪਸ, 217 ਚੇਨਰੇਜ਼ਿਗ, 176
ਚੇਤਨਾਨੰਦ, 169 ਦਾ ਵਿੰਚੀ, ਲਿਓਨਾਰਡੋ, 21-2, 267, 269, ਚਿਨਮੋਏ, 3, 86-91, 356, 392, 423 301-2, 446 ਹੈਜ਼ਾ, 219, 222 ਦਾ, ਆਦਿ, 3,7,51, 7,51, 163, ਚੋਪੜਾ, ਦੀਪਕ, 60, 194, 442-4 168, 220, 232, 292, 306-7, 323, ਚੌਧਰੀ, ਬਿਕਰਮ, 266 328, 330, 337-8, 341, 353, ਮਸੀਹ, 353, 353, 241, 243-4 363, 371, 374-5, 394-5, 401, 416, ਚਰਚਿਲ, ਵਿੰਸਟਨ, 18, 246 419, 423, 426-7, 429, 431, 436, ਸਿਆਲਡੀਨੀ, ਰਾਬਰਟ, 154, 334, 362-3, 365 438-9 ਕਲੇਅਰਵੋਯੈਂਸ, 28, 149, 190, 216, 219- ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ; ਲਾਮਾ, ਦਲਾਈ ਵੇਖੋ
20 ਦਰਸ਼ਨ, 19, 71-2, 128, 134, 369-70, ਕਲਾਜ਼, ਸਾਂਤਾ, 427-8, 447 392 ਕਲੀਜ਼, ਜੌਨ, 291 ਡਾਰਵਿਨ, ਚਾਰਲਸ, 27, 200, 218-9, 234 ਕਲੇਮੇਂਸ, ਪੌਲ, 384 ਦਾਸ, ਭਗਵਾਨ, 70-1, 73-5, 114-6, ਹੈਨ 724, ਹੈਨ 7249 404, 434 ਕਲਿੰਟਨ, 384-5, 443 ਲਾਮਾ ਸੂਰਿਆ, 169
514 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਦਾਸ, ਰਾਮ, 69-70, 72-4, 81, 115, 127- ਫਿਊਰਸਟਾਈਨ, ਜਾਰਜ, 11, 18, 24, 118, 8, 231, 315, 367, 384, 393-4, 404, 131-2, 142, 144-5, 170, 323, 355, 411, 416 374-5, 379, 394

ਡੇਵਿਸ, ਰਾਏ ਯੂਜੀਨ, 263 ਫੇਨਮੈਨ, ਰਿਚਰਡ, 430
ਡੀਕਲਾਗ, 206 ਫਾਈਂਡਹੋਰਨ, 4, 212-5, 221-6, 287, 356,
ਡੀਕੋਇਸ, 393-4 390
ਭਰਮ, 105, 153, 219, 307, 320, ਫਾਇਰਵਾਕਿੰਗ, 239, 400, 443
354, 394-5, 397-8, 417, 426, 447 ਫਲਿਨ, ਮਾਈਕਲ, 102
ਡੇਮੇਰੋਲ, 396 ਫਲਾਈਟ, ਲੈਰੀ, 447
ਡਿਮੋਸ਼ਨ, 154, 306 ਫ੍ਰੈਂਕਨ, ਅਲ, 421-2
ਦੇਸਾਈ, ਯੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ, 4, 192-4, 333 ਲੋਬਾਨ, 218
ਦੇਵਸ, 213 ਭਾਈਚਾਰਾ, 361-3
ਦੇਵੀ, ਸਾਵਿਤਰੀ, 399 ਮੁਫ਼ਤ ਜੌਨ
ਡੇਵਿਲਜ਼, 5, 49, 283, 301, 351, 418, 437 ਡਾ; Da, ਆਦਿ ਦੇਖੋ ਧਰਮਾ, 42, 46, 124, 126, 182-4, 232, ਸ਼ੌਨੀ, 144
451 ਫ੍ਰੀਮੇਸਨਜ਼, 27, 202-3
ਡਾਇਬੀਟੀਜ਼, 15 ਫਰਾਇਡ, ਸਿਗਮੰਡ, 389
ਡਾਇਨੇਟਿਕਸ, 96, 99-100 ਡੱਡੂ, 342-3
ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ, 257, 321, 349
ਦਿਲਬਰਟ, 287, 289 ਗੈਲੀਲੀਓ, 405
ਡਿਲਡੋ, x, 144, 157, 313, 341, 396, 436 ਗਾਂਧੀ, ਮਹਾਤਮਾ, 58, 83-5, 139, 237, ਡਾਇਨਾਸੌਰ, 22, 387 260, 280, 392, 410
ਡਾਇਓਕਲੇਟੀਅਨ, 202 ਗਾਰਬੋ, ਗ੍ਰੇਟਾ, 31, 237
ਡਬਲਡੇ, ਅਬਨੇਰ, 27 ਸਾਲ ਦੀ ਗਾਰਸੀਆ, ਜੈਰੀ, 70 ਸਾਲ ਦੀ
ਡੋਇਲ, ਥਾਮਸ, 200, 209, 391 ਗੇਲਰ, ਉਰੀ, 442
ਡ੍ਰੀਮਜ਼, 112, 244-5, 293 ਨਸਲਕੁਸ਼ੀ, 362, 421
ਡਰੂਡਜ਼, 214 ਘੋਸ਼, ਰਾਖਲ, 7
ਦੁਰਗਾਨੰਦ, 130-1 ਗਿੰਸਬਰਗ, ਐਲਨ, 46, 90, 115, 120, 124, ਕੋਰਟ, 161-2 181, 258
ਡਾਇਕੇਮਾ, 114 ਗੋਏਬਲਜ਼, ਜੋਸਫ਼, 398
ਗੋਲਕ, 189
ਸਮਰਾਟ, 49 ਗੁਡਾਲ, ਜੇਨ, 392

146, 155, 325, ਗੋਪੀਆਂ, 32-3, 292 ਦੇ ਨਵੇਂ ਕੱਪੜੇ 334 ਗੋਰਬਾਚੇਵ, ਮਿਖਾਇਲ, 442
ਇਫੇਬੋਫਿਲਿਆ, 4, 396 ਗੋਸਵਾਮੀ
ਇਕਵਿਨੋਕਸ, 268 ਅਮਿਤ, 169, 272
ਏਰਹਾਰਡ, ਵਰਨਰ, 3, 95, 103-6, 366, ਵਿਜੇਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, 8 380, 383-4, 423, 434 ਗੋਵਿੰਦਨ, ਮਾਰਸ਼ਲ, 265
ਈਸਾਲੇਨ, 48, 291, 390 ਗ੍ਰੇਸਲੈਂਡ, 238
ਐਸਟ, 3, 104-5, 384 ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ, 60, 62, 70 ਮਲ-ਮੂਤਰ, 132, 221, 374 ਮਹਾਨ ਲੜੀ (ਹੋਣ ਦੀ), 17
ਗ੍ਰਿਫਿਨ, ਮਰਵ, 64
ਫੇਅਰਬੈਂਕਸ, ਡਗਲਸ, 352 ਗਾਰਡੀਅਨ ਆਫ਼ ਦ ਥ੍ਰੈਸ਼ਹੋਲਡ, 218
ਫੇਥਫੁੱਲ, ਮਾਰੀਅਨ, 59, 115 ਗੁਐਂਥਰ, ਹਰਬਰਟ ਵੀ., 115, 231, 384
ਫੈਰੋ, ਮੀਆ, 2, 60-1, 67 ਗੁਰਜਿਫ, 291, 419
ਐਫਬੀਆਈ, 3, 102, 303 ਗੁਰੂਮਈ, 132, 400, 423
ਜਗੀਰਦਾਰੀ, 49, 189, 378 ਹੇਗੇਲਿਨ, ਜੌਨ, 58 ਸੂਚਕਾਂਕ 515

ਹਾਇਕੂ, 45, 122 ਹੌਰਗਨ, ਜੌਨ, 35, 39, 124, 163, 168, ਹਾਕੁਗੇਨ, 41-2 172, 174-5, 387 ਹੈਲੀਫੈਕਸ, ਜੋਨ, 395-7 ਹੋਸਕਿਨ, ਸਿਰਿਲ; ਦੇਖੋ ਰਾਮਪਾ, ਟੀ. ਲੋਬ-ਹੈਲੂਸੀਨੇਸ਼ਨ, 1, 101, 417, 431, 446- ਸੰਗ
8 ਹਿਊਸਟਨ, ਜੀਨ, 384-7
ਹਨੂੰਮਾਨ, 9, 71, 384 ਹਬਾਰਡ, ਐਲ. ਰੌਨ, 3, 95-102, 115, 359, ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, 62-3, 97, 264, 323, 380, 389, 423, 426, 434, 436; ਵੇਖੋ
350, 356, 369, 413 ਵੀ ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ
ਹਰਮਨ, ਵਿਲਿਸ, 388 ਹਿਊਗਨੋਟਸ, 250 ਹੈਰੀਸਨ, ਜਾਰਜ, 62-3, 78, 237-8, ਹਟਨ, ਲੌਰੇਨ, 54, 57
266, 425 ਹਕਸਲੇ, ਐਲਡੌਸ, 31, 97
ਹਾਰਵੇ, ਐਂਡਰਿਊ, 126, 134, 185, 367, ਹਾਈਪੋਥਰਮੀਆ, 429
376, 400, 415-6, 437

ਹਸਨ, ਸਟੀਵ, 4, 149, 196-7, 309, ਇਡੀਅਟ
311, 318, 324, 342, 351, 360, ਦਇਆ, vii, 167, 170, 355 364, 372, 418-20 ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ, 355, 411

ਹੇਸਟਿੰਗਜ਼, ਬੈਟਲ ਆਫ਼, 247-8 ਇਨਸੈਸਟ, 48, 209, 248, 296, 313, 320, ਹਾਕਨ, ਪੌਲ, 47, 213-4, 224 373-4, 408-9, 411, 421 ਹੇਵਰਡ, ਜੇਰੇਮੀ, 180-1 ਇੰਡੈਕਸ ਲਿਬਰੋਰਮ ਪ੍ਰੋਬਿਟੋਰਮ, 200 ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ, "ਰੋਕਿਆ," 242, 428 ਇਨੇਡੀਆ, 240 ਸਵਰਗ, 131, 160, 232, 382, 441 ਪੁੱਛਗਿੱਛ, 202, 210, 308, 385, 405 ਸਵਰਗ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ, 104, 322, 324, 365, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ, 92, 375; ਸ਼ਰਾਬ ਵੀ ਵੇਖੋ
416, 439 ਅੰਤਰ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, 192, 271, 275-6, 285, 290,
ਹੇਗਲ, 387 293, 405 ਹਾਈਜ਼ਨਬਰਗ, ਵਰਨਰ, 103 ਈਸ਼ਰਵੁੱਡ, ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ, 9 ਹੈਲੀਵੈੱਲ, ਟੈਨਿਸ, 384
ਹਰਮਾਫ੍ਰੋਡਾਈਟਸ, 80, 203 ਜਾਦੂਵਾਲ, 79 ਹੈਰੋਇਨ, 395-6 ਜੈਗਰ, ਮਿਕ, 46, 59, 425 ਹੈਰੀਗੇਲ, ਯੂਜੇਨ, 39 ਜਨਕਾਨੰਦ, ਰਾਜਾਸੀ, 246, 255, 273 ਦਰਜਾਬੰਦੀ, 17, 231, 2017, 273 ਯਿਸੂ, 6, 12, 27, 73-5, 77, 81, 104,
210, 317, 324-6, 332, 341, 348, 110, 143, 161-2, 183, 205, 237-8,
356, 377-8, 393, 404, 441, 448 246-7, 253, 262, 265-6, 292, 308,

ਹਿਲੇ, ਬੇਸਿਲ, 271 352, 356, 369, 384, 388, 394, ਹਿਮਲਰ, ਹੇਨਰਿਕ, 399 397, 421, 423, 426-7, 433-6, 447 ਹੀਨਯਾਨਾ ਬੁੱਧ ਧਰਮ, 119 ਜੇਤਸੁਨਮਾ, 183-6, 287, 293, 308, 322, ਹਿਚਨਜ਼, ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ, 189, 405 356, 371, 391, 400, 413-4, 423 ਹਿਟਲਰ, ਐਡੋਲਫ, 4, 18-9, 166, 175, 201-2, ਯਹੂਦੀ, 3, 97, 158, 166, 175, 202-4, 233,
204, 246, 290, 398-9, 432 427; ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਵੀ ਵੇਖੋ।
ਹਾਜਸਨ, ਰੋਜਰ, 237 ਜੋਨਸ ਹੋਮਜ਼, ਡੇਵਿਡ, 67 ਜਿਮ, 4, 104, 150-1, 310, 356, ਹੋਲੋਕਾਸਟ, 97, 109, 111 364-5, 397, 413, 416, 419, ਹੋਮੋਇਰੋਟਿਕਸਿਜ਼ਮ, 8, 13, 72 423, 427, 433, 438-9 ਹੋਮੋਫੋਬੀਆ, 134, 140, 302, 405, 416, ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ; ਵੇਖੋ ਡਾ, ਆਦਿ
442 ਜੋਨਸਟਾਊਨ, 120, 148, 156, 324-5, 345,
ਸਮਲਿੰਗਤਾ, 8, 28, 63, 80, 98, 130, 364-5, 382, 414, 445
180, 205, 267, 269-70, 277, 373, ਜੋਪਲਿਨ, ਜੈਨਿਸ, 62
405 ਜੋਸਫ਼ਸਨ, ਬ੍ਰਾਇਨ, 60
516 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਜੋਏ, ਡਬਲਯੂ. ਬਰੂਗ, 223–4 ਕੁਨਲੇ, ਡਰੁਕਪਾ, 373–5, 379, 409, 432, ਜੋਯਾ; ਦੇਖੋ ਭਗਵਤੀ, ਮਾ ਜਯਾ ਸਤੀ 442

ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ, 197, 203 ਕਯੋਸਾਕੂ, 40, 44
ਜੰਗ, ਕਾਰਲ, 232-3, 389
ਜੰਗਲ, 226, 365-6, 376 ਲਾਲੀਚ, ਜੰਜਾ, 74, 104, 154, 314, 321-ਜੁਪੀਟਰ, 111, 262, 430 2, 324, 406, 409, 434, 439
ਲਾਮਾ
ਕਾਗਿਆ ਵੰਸ਼, 188 ਦਲਾਈ, x, 46, 48, 113, 176-80,
ਕੇਨ, ਵਿਟਨੀ, 157 182-3, 187, 190-1, 221, 236,
ਕੈਸਰ ਵਿਲਹੈਲਮ, 246 245, 297, 330, 368, 373-4,
ਕਾਲ ਬਲ, 307 377-8, 388, 398, 405, 409,
ਕਮਲਾ, 259 423, 442-3
ਕਾਂਤ, ਇਮੈਨੁਅਲ, 200 ਕਰਮਾਪਾ, 116, 186-7, 297, 308,
ਕਪਲੇਉ, ਫਿਲਿਪ, 39, 41-3 377-8
ਕਰਾਓਕੇ, 3, 92, 381 ਲੇਨ, ਡੇਵਿਡ, 152, 220, 232, 264, 337,
ਕਰਮਾ, 88, 108, 161, 173, 218, 230, 387, 418, 424, 430, 434
250, 284, 287, 294-5, 310, 415, ਭਾਸ਼ਾ, ਲੋਡਿੰਗ, 207 447 ਲੀਡਬੀਟਰ, ਚਾਰਲਸ, 26, 28-30
ਕੈਂਪਟਨ, ਸੈਲੀ; ਵੇਖੋ ਦੁਰਗਾਨੰਦ ਲੇਮੂਰੀਆ, 216-7
ਕਰਮਾਪਾ ਲਾਮਾ; ਦੇਖੋ ਲਾਮਾ, ਕਰਮਾਪਾ ਲੈਨਿਨ, ਵਲਾਦੀਮੀਰ, 104, 406
ਕੀਟਿੰਗ, ਚਾਰਲਸ, 406 ਲੈਨਨ, ਜੌਨ, 78, 238, 386
ਕੀਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ, 285 ਲੈਂਜ਼, ਫਰੈਡਰਿਕ, 89
ਕੇਰੋਆਕ, ਜੈਕ, 127 ਲੇਪ੍ਰੇਚੌਨਜ਼, 384, 396, 446
ਖਾਨ, ਚੰਗੇਜ਼, 246 ਲਰਨਰ, ਮਾਈਕਲ, 443-4
ਖਿਨਪਾ, ਦੁਸਮ; ਦੇਖੋ ਲਾਮਾ, ਕਾਰ- ਲੈਟਰਫ੍ਰੈਕ ਸਕੂਲ, 316-7
ਮੈਪਾ ਲੇਵੀਟੇਸ਼ਨ, 2, 64, 232
ਕੋਸਟਲਰ, ਆਰਥਰ, 39, 84-5, 276, 402-3, ਲਿਫਟਨ, ਰਾਬਰਟ ਜੇ., 207
428 ਲਿੰਡਬਰਗ, ਚਾਰਲਸ, 246
ਕੋਰੇਸ਼, ਡੇਵਿਡ, 4, 104, 166, 351, 365, ਲਾਇਨਜ਼, 260, 318, 320, 386 397, 423, 433 Lisieux, Therèse of, 199, 340
ਕੋਵਾਲਕਜ਼ਿਕ, ਐਡ, 341, 444 ਲੋਲਿਤਾ, 376
ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ, 4, 169, 192-5, 323, 333, 373, ਲੋਜ਼ੋਵਿਕ, ਲੀ, 394, 444 451 ਲੂਕਾਸ, ਜਾਰਜ, 261-2

ਕ੍ਰਿਪਾਲਵਾਨੰਦ, 192-3 ਲੂਸੀਆਨਾ, ਸਾਲ, 156
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਲੂਸੀਫਰ, 262
ਲਾਰਡ, 7, 21, 27, 32, 56, 62, 246, ਲਿਸੇਂਕੋ, 234
272, 292, 352, 392, 397,

401, 438 ਮਾ, ਆਨੰਦ ਮੋਈ, 380, 402, 423
ਖਰਗੋਸ਼; ਦੇਖੋ ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮਾਚੋ ਵਿਹਾਰ, 40, 170
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ, ਜਿੱਡੂ, 2, 26, 28-37, 78, ਮੈਕੀਏਲ, ਪਿਤਾ, 207
138, 245, 393, 423, 441 ਮੈਡੋਨਾ, 108, 238
ਕਿਰਿਆ ਯੋਗਾ, 159, 227-9, 237-9, 247, ਮੇਜ਼ੂਮੀ; Roshi, Maezumi ਦੇਖੋ 257, 263-5, 290, 300, 327 ਮਾਫੀਆ, 63, 99
ਕ੍ਰਿਯਾਨੰਦ, 237, 243, 245-8, 255-7, ਮੈਗਡੇਲੀਨ, ਮੈਰੀ, 134, 246
259-61, 263, 269, 291 ਮੈਜਿਕ(ਕੇ) 2-3, 24, 66, 78, 93, 98, 188, ਕੁੰਡਲਨੀ, 30, 107-8, 111, 129, 142, 190, 218-9, 241, 386, 437, 451 159, 192-3, 229, 269, 277, 386 ਮਸ਼ਰੂਮ, 75, 277 ਇੰਡੈਕਸ 517

ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ; ਦੇਖੋ ਬਾਬਾ, ਨੀਮ ਕਰੋਲੀ ਮੇਰਵਿਨ, ਵਿਲੀਅਮ, 117-21, 124, 337, ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਮਹੇਸ਼ ਯੋਗੀ, 2, 58-68, 76, 348, 379
103, 163, 230, 356, 369, 383, ਮੇਸਕਾਲਾਈਨ, 396
390, 422 ਮਸੀਹਾ, 26, 31, 100, 136, 138, 162,
ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ, ਰਮਣ, 23-5, 76, 159, 351-2, 398-9, 423, 427; ਇਹ ਵੀ ਵੇਖੋ
168, 172-3, 297, 380, 399, 423, ਅਵਤਾਰ
438 ਮਾਈਕਲਐਂਜਲੋ, 21-2
ਮਹਾਸਮਾਧੀ, 253 ਮਿਡਲਰ, ਬੇਟੇ, 298 ਮਹਾਸ਼ਯ, ਲਹਿਰੀ, 237, 246-7, 264, ਮਿਲਾਰੇਪਾ, 113, 377, 395
423 ਮਿਲਗ੍ਰਾਮ, ਸਟੈਨਲੀ, 155, 343-5, 347-8,
ਮੈਤ੍ਰੇਯ, 27-8, 96, 113, 126 366 ਮੰਡੇਲਾ, ਨੈਲਸਨ, 87 ਮਨ ਕੰਟਰੋਲ, 57, 320-1, 333, 342, ਮੈਨੀਚੀਅਨਜ਼, 198 358-60, 362-4, 418, 420, 426, ਮੈਨਸਨ, ਚਾਰਲਸ, 97, 289, 366, 390, 432, 440; ਦਿਮਾਗ਼ ਧੋਣਾ ਵੀ ਦੇਖੋ
397, 416, 423 ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਜੋਸ਼, 308
ਮੰਤਰ, 34-5, 59, 62-3, 165, 187, 229 ਮਿਸ਼ੇਲ ਮਾਰਡੀਆਗਾ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਆਸਕਰ ਰੋਡਰੀ- ਐਡਗਰ, 129

ਗੇਜ, 201 ਜੋਨੀ, 115
ਮਾਰਿਜੁਆਨਾ, 110, 135, 396 ਛੇੜਛਾੜ, 68 ਮਰੀਨ, 324, 440 ਮੋਨਾ ਲੀਸਾ, 22 ਮਾਰਪਾ, 395 ਮੂਨੀਜ਼, 284, 315, 318, 324, 342, 350-ਮਾਰਕਸ-ਹਬਾਰਡ, ਬਾਰਬਰਾ, 150, 171 1, 356, 413-4, 418-9 ਮਾਲਿਸ਼, 56, 97, 109, 259 ਮਾਂ ਹੱਥਰਸੀ, 28, 135, 171, 180, 184, ਸੈਂਟਰ, 228, 239, 292, 296, 300
192, 206-7, 230, 251, 334, 375, ਡਿਵਾਈਨ, 2, 9-11, 19, 72, 236, 294,
381-2, 435 392, 402, 404

ਮਾਤਾ ਮੀਰਾ; ਮੀਰਾ, ਮਾਤਾ ਵੇਖੋ।
ਪਾਵਰ, 231, 238, 248, 255-7, 263, ਦ (ਔਰਬਿੰਦੋਜ਼), 18-23, 400,
269, 272-3, 278, 284, 287, 423 295, 369, 400, 403 ਵਿਸ਼ਵ, 37
ਦੁਰਗਾ, 235, 248, 255 ਮਾਊਂਟ ਕੈਸ਼ੇਲ, 201
ਤਾਰਾ, 267-9, 302, 391, 400 ਮੁਦਰਾ, 178, 193
ਪਦਾਰਥੀਕਰਨ, 28, 77-9, 394 ਮੁਹੰਮਦ, 352, 397, 401 ਮਾਤਸਾਕਿਸ, ਐਫ਼ਰੋਡਾਈਟ, 313 ਅਲੀ, 87 ਮਾਇਆ, ਨੌਂ, 5, 307, 418 ਮੁਕਤਾਨੰਦ, 3, 115, 128-32, 138, ਮਾਇਆ ਇੰਡੀਅਨਜ਼, 407 142-3, 356, 366, 370, 393, 396, ਮੈਕਕਾਰਟਨੀ, ਪੌਲ, 61, 425 400, 416, 422-3, 438, 443, 445, ਦਵਾਈ 448
ਵਿਕਲਪਕ, 99, 221, 331 ਮਰਫੀ, ਮਾਈਕਲ, 10, 48, 384, 390
ਐਂਥਰੋਪੋਸੋਫੀਕਲ, 219 ਮੁਸੋਲਿਨੀ, 246, 257, 290
ਕਲਟਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਭਾਲ, 63, 197, 199, 283, ਮਾਈਸ, ਕੈਰੋਲੀਨ, 224
287, 396 ਮਿੱਥਾਂ, 6, 23-4, 70, 74, 99, 120, 141,
ਮੀਰਾ, ਮਾਂ, 400, 415-6, 423 192, 217, 244-5, 292, 375, 399, ਮਹਿਤਾ, ਗੀਤਾ, 276, 267, 376 407, 414, 418, 436, 448, 452 ਮੇਲਟਨ, ਜੇ. ਗੋਰਡਨ, 364
ਮੇਨਿੰਗਰ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ, 82 ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂ, 109 ਮਾਹਵਾਰੀ, 7, 202 ਨੈਨਟੈਂਬੋ, 41
518 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਨੈਪੋਲੀਅਨ, 21, 156, 246 ਪੈਰਾਨੋਰਮਲ, 79, 388, 429-31, 447
ਨਾਰਸੀਸਿਜ਼ਮ, 20, 142, 174 ਪੈਰਾਸਾਈਕੋਲੋਜੀ, 2, 241, 243, 269, 297,
ਨਾਰਕੋਨਨ, 96 387, 428-30, 432
ਨਾਰਕੋਟਿਕਸ, 276-7, 396 ਪਾਰਸਨਿਪਸ, 333
ਨਰੋਪਾ, 115-7, 119-20, 126-7, 146, ਪਾਸਕਲ, ਬਲੇਜ਼, 510
181, 185, 348, 443 ਪਾਸਵਾਕ ਹਸਪਤਾਲ, 448

ਨਾਜ਼ੀਆਂ, 118, 173, 204, 233, 271, 321, ਪਸਾਹ, 426
349, 364, 398-9, 441 ਪਤੰਜਲੀ, 64, 84
ਨੈਕਰੋਫਿਲਿਆ, 94, 381 ਪੈਥੋਲੋਜੀਜ਼, 101, 194, 224, 315, 324,
ਨੀਰੋ, 49, 202 349, 382, 390, 421, 436
ਨੈਟਲਸ, ਬੌਨੀ ਲੂ, 104, 324, 439 ਪੈਟਰੀਆਰਕੀ, 62, 185, 326, 406-7
ਨਿਊਮੈਨ, ਥੈਰੇਸ, 240-1, 246, 297 ਪਾਲਸਨ, ਨੌਰਮਨ, 247-8, 261-2, 446 ਨਿਊਰੋਸਿਸ, 29, 314 ਪਾਵਲੋਵ, 29, 104, 170
ਨਾਈਟਰਸ ਆਕਸਾਈਡ, 138-40, 396 ਪੀਸਨਿਕ, 321, 441
ਨਿਤਿਆਨੰਦ, 128, 131, 138, 222, 236, ਪੀਡੋਫਿਲਿਆ, 4, 7, 9, 72, 81, 104, 201-3, 370, 445 205, 210, 291, 396, 404, 421, 431 ਸੰਸਥਾ, 169 ਲਿੰਗ, 2, 8, 10, 252, 374, 376
ਨੋਰਮੈਂਡੀ, 247, 249 ਪਰਲਜ਼, ਫ੍ਰਿਟਜ਼, 134, 389
ਨੋਸਟ੍ਰਾਡੇਮਸ, 137 ਪੀਓਟ, 277
ਨਿਡਾਹਲ, ਲਾਮਾ ਓਲੇ, 187, 308 ਪਫੰਗਸਟ, ਓਸਕਰ, 244
ਨਿੰਗਮਾ ਵੰਸ਼, 126, 168, 182-3, ਫੋਬੀਆ, ਪ੍ਰੇਰਿਆ, 197, 207, 309
377 ਪਿਕਫੋਰਡ, ਮੈਰੀ, 352
ਪਿਕਸਟੋਨ, ਐੱਚ. ਈ. ਵੀ., 234
ਓਡੀਪਲ ਕੰਪਲੈਕਸ, 72 ਪਿਗਨੋਟੀ, ਮੋਨਿਕਾ, 100, 452
ਓਲਮ ਹਾ-ਬਾ, 203 ਪਿਲਾਰਸਿਕ, ਡੈਨੀਅਲ, 202
ਓਲਕੋਟ, ਹੈਨਰੀ, 27 ਪਿੰਪਸ, 111, 251
ਓਨੋ, ਯੋਕੋ, 62, 78, 87, 105, 386 ਪਿਪਸਕੀਕਸ, 403 ਓਨਟੋਲੋਜੀਕਲ ਰਿਐਲਿਟੀ, 430-2 ਸਾਹਿਤਕ ਚੋਰੀ, 27, 418 ਓਫੇਲੀਆ, 252, 295 ਪੋਲਾਂਸਕੀ, ਰੋਮਨ, 390
ਓਪਨਹਾਈਮਰ, ਜੇ. ਰਾਬਰਟ, 372 ਬਹੁ-ਵਿਆਹ, 139, 157, 373 ਔਰਗੈਜ਼ਮ, 181 ਪੁੰਜਾ, 71, 159-62, 172-3
ਓਰਜੀਜ਼, ਐਕਸ, 396 ਪੋਪ, 197-99, 201, 204, 248, 327, 404 ਓਰਗੋਨ, 181 ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ VI, 210
ਓਰਮ-ਜਾਨਸਨ, 65 ਬੇਨੇਡਿਕਟ XVI, 202
ਓਰ, ਲਿਓਨਾਰਡ, 265 ਜੌਨ XII, 198
ਔਰਵੈੱਲ, ਜਾਰਜ, 345, 422 ਜੌਨ ਪਾਲ II, 179
ਓਸ਼ੋ; ਵੇਖੋ ਰਜਨੀਸ਼ ਪਾਇਸ ਨੌਵਾਂ, 198

ਬਾਹਰਲੀਆਂ ਜਾਤੀਆਂ, 56, 347, 362 ਪਾਇਸ ਐਕਸ, 200, 340 ਓਜ਼ੋਨ, 171 ਪਾਈਅਸ XI, 257
ਪਾਇਸ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ, 200, 204-5, 207 ਪਦਮਸੰਭਵ, 113 ਯੋਗਿਕ, 58, 82, 107, 272
ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਾ, 406 ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ, 3, 93, 102, 126, 144,
ਪਾਮ, ਤੇਨਜ਼ਿਨ, 114, 178, 185, 309 375
ਪਾਲਯੂਲ ਵੰਸ਼, 183 ਉੱਤਰ-ਆਧੁਨਿਕਤਾਵਾਦ, 49, 115, 326, 330,
ਪਰਮਾਤਮਾ, 8 421
ਪੈਰਾਨੋਆ, 101-2, 105, 113, 165, 194, ਪ੍ਰਭੂਪਦ, 62-3; ਹਰੇ ਵੀ ਵੇਖੋ
203, 284, 378, 389 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਸੂਚਕਾਂਕ 519

ਪ੍ਰਾਣ, 193 ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, 2, 6-11, 13, 72, 143, ਪ੍ਰਣਾਮ, 72, 273-4 153, 222, 237, 292, 300, 328, ਪ੍ਰੈਟ, ਮੋਨਾ; ਦੇਖੋ ਮਾਤਾ, ਤਾਰਾ 356, 376, 379, 384, 392-3, 396, ਪ੍ਰੇਮਾਨੰਦ, ਬਸਵਾ, 242, 392 399-400, 422-3, 427, 431, 435, ਪ੍ਰੇਮਾਨੰਦ, 264, 447, 447, ਰਾਮਲੇ ਲੋਬਸੰਗ, 190, 231
ਏਲਵਿਸ, 238, 369-70, 427 ਰੈਂਡ, ਆਇਨ, 400-1.
ਲੀਜ਼ਾ ਮੈਰੀ, 97; ਯਵੋਨ, 49, 317
ਪ੍ਰਿਸਿਲਾ, 97 ਰੈਂਡੀ, ਜੇਮਜ਼, 64-5, 79, 137, 183, 239,
ਪ੍ਰੈਸਟਨ, ਕੈਲੀ, 97, 102 268, 428-30 ਵਿਭਚਾਰ, 300, 405, 411 ਬਲਾਤਕਾਰ, ix, 48, 63, 80, 130, 209, 311, ਪ੍ਰੋਨਾਮ, 273-4 313, 410 ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ, 93, 111, 135, 140, 162, ਰੈਟਜ਼ਿੰਗਰ, ਜੋਸਫ਼, 202
180, 251, 381; ਵੇਸਵਾਵਾਂ ਵੀ ਵੇਖੋ; ਰੈਵੇਨਸਕ੍ਰਾਫਟ, 399
ਇਹ ਵੀ ਵੇਖੋ ਵੇਸ਼ਵਾਘਰਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰ ਜਨਮ, 265
ਛਾਂਟੀ, 292 ਰੀਵ, ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ, x, 98, 238, 448 ਸਾਈਲੋਸਾਈਬਿਨ, 396; ਮੈਜਿਕ ਮਸ਼ ਵੀ ਵੇਖੋ- ਪੁਨਰਜਨਮ, 2, 13, 21-2, 31, 62, 96,
ਕਮਰੇ 104, 113, 134, 139, 162, 176-7,
ਮਾਨਸਿਕ, 235, 285 180-3, 185-6, 188, 244-7, 250,
ਪੱਧਰ, 24, 386 267, 269-70, 295, 301, 310, 392, ਮਨੋਰੋਗ, 231, 448 415, 446-7 ਪੁਰਾਣ, 10, 268 ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ, 16, 230 ਪਰਜ, 200, 202, 257 ਰੈਕਸਰੋਥ, ਕੇਨੇਥ, 127 ਪਿਉਰਿਟਨ, x, 409-11 ਰਿੰਗੋ, 60, 62, 369, 371, 425 ਪਾਈਥਨ, ਮੋਂਟੀ, 162, 288, 291, 383 ਰਿਨਪੋਚੇ

ਡਿਲਗੋ ਖ਼ਯੰਤਸੇ, 126, 183
ਕਵਾਲਡਸ, 396 ਕਾਲੂ, 188 ਕੁਆਡਰੈਂਟ, 220 ਪੈਨਰ, 168-9, 182-3, 185-6, 414 ਸੇਰਕੌਂਗ, 262
ਰਾਧਾ, ਸਿਵਾਨੰਦ, 229-30, 276, 287, ਸੋਗਿਆਲ, 297
369-70 ਰਿਪਰ, ਜੈਕ ਦ, 432
ਰੇਨਬੋਜ਼, 112, 244, 431 ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼, 53, 60-1, 230, 331 ਰਾਜਗੋਪਾਲ, 19, 22, 24 ਰਿਟਰ, ਬਰੂਸ, 208 ਰਾਜਾਸੀ; ਦੇਖੋ ਜਨਕਾਨੰਦ, ਰਾਜਾਸੀ ਰਾਮੋਹਾਲਸ, 216 ਰਜਨੀਸ਼, 3, 133-40, 163, 246, 276, ਰੌਬਿਨਸ
287, 294, 306, 313, 316, 321, ਐਂਥਨੀ, 128, 443
338, 342, 356, 370, 376, 380, ਜੌਨ, 424
382-3, 389-90, 395, 403, 413, ਟੌਮ, 357-8, 425
416, 419, 421, 423, 426, 433, ਰੌਡਿਕ, ਅਨੀਤਾ, 169, 171
436 ਰੌਨਸਟੈਡ, ਲਿੰਡਾ, 48
ਰਜਨੀਸ਼ਪੁਰਮ, 136-7, 366, 369, 382, ਰੋਜ਼ੀ
396, 403, 445 ਖੇਤਰ, 38
ਰਾਮ, 7, 9, 352 ਕਟਾਗਿਰੀ, 44
ਸਵਾਮੀ, 2, 82-5, 287, 395, 410, ਮਾਈਜ਼ੂਮੀ, 38
423 ਮਾਰ, 42
ਜ਼ੈਨ ਮਾਸਟਰ, 89 ਰੂਲੇਟ, ਕੈਥੋਲਿਕ, 205
ਰਮਈਆ, ਯੋਗੀ; ਯੋਗਿਯਾਰ ਰੂਸੋ, ਜੀਨ ਜੈਕਸ, 200 ਦੇਖੋ 520 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਰੁਬਾਈਤ, 283 ਸ਼ੰਕਰਾਚਾਰੀਆ, 82, 255
ਰੁਦਰਾਨੰਦ (ਰੂਡੀ), 142 ਸ਼ਾਓਲਿਨ, 183
ਰਸਲ, ਬਰਟਰੈਂਡ, 31 ਸ਼ੀਲਾ, 137, 316, 382-3
ਰਟਰ, ਪੀਟਰ, 408 ਸ਼ੀਨ, ਚਾਰਲੀ, 102
ਭੇਡ, 87, 320, 398
Sade, Marquis de, 308 Sheldrake, Rupert, 170
ਸੈਡਿਜ਼ਮ, 224, 251, 316-7, 325-7, 332-5, ਸ਼ਿਵਾ, 10-2, 15, 77, 130, 192, 229, 344-7, 349, 361, 364, 448 399, 401

ਸਦੋਮਾਸੋਚਿਜ਼ਮ, 340 ਸਿੱਧ, 24, 113, 129, 131, 256, 438

ਸਾਗਨ, ਕਾਰਲ, 389 ਸਿੱਧੀਆਂ, 64, 153
ਸਾਲਮੋਨੇਲਾ, 137, 140, 403 ਸੀਗਲਮੈਨ, ਜਿਮ, 101, 416-7, 420
ਸਮਾਧੀ, 8-9, 12, 73, 133, 236, 253, ਸਿੱਖ ਧਰਮ, 107-9
270 ਸਿੰਘ, ਕਿਰਪਾਲ, 262, 264 ਨਿਰਵਿਕਲਪ, 428 ਸਿਵਾਨੰਦ, 53-4, 169, 229-30, 370, ਸਮਾਇਆ, 116, 122 423
ਸੰਘਾਸ, 162, 164-5, 378-9, 381, 420, ਸੰਦੇਹਵਾਦ, 64, 78, 99, 121, 153-4,
445 219, 242, 276-7, 387, 389, 429

ਸੰਨਿਆਸ, 135, 306 ਗ਼ੁਲਾਮੀ, 95, 152-3, 259, 262, 354, 420,
ਸੈਂਟਾਨਾ, ਕਾਰਲੋਸ, 72, 89-91 446
ਸਰਕੋਫੈਗਸ, 237, 250 ਸਨਾਈਡਰ, ਗੈਰੀ, 46, 122, 258
ਸਰਵਸਤੀਵਾਦਿਨ, 114 ਸੁਕਰਾਤ, 51
ਸ਼ੈਤਾਨ, ix, 5, 63, 205, 283-4, 294, 418, ਸੋਏਨ/ਸੋਏਨ/ਸੋ-ਆਨ, 41, 50 420; ਮਾਇਆ ਸੋਗਾਕੂ, 41 ਵੀ ਦੇਖੋ
ਸਚਿਦਾਨੰਦ, 2, 11, 53-7, 125, 222, ਸੋਗੇਨ, 41
229, 356, 444 ਸੋਗਿਆਲ, 297
ਸਤੋਰੀ, 133, 168; ਸਮਾਧੀ ਸਪੈਂਗਲਰ, ਡੇਵਿਡ, 214 ਵੀ ਦੇਖੋ।
ਬਲੀ ਦੇ ਬੱਕਰੇ, 202, 316-7 ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ, 9, 24, 30, 192, 235, 384 ਸ਼ਾਈਜ਼ੋਫਰੀਨੀਆ, 101-2, 175, 446 ਸਪ੍ਰਿੰਗਸਟੀਨ, ਬਰੂਸ, 55, 89
ਸਕਲਿਟਜ਼, ਮੈਰੀਲਿਨ, 430 ਸਟਾਲਿਨ, ਜੋਸਫ਼, 200, 202, 234, 246
ਸ਼ੂਕਮੈਨ, ਹੈਲਨ, 388 ਸਟਾਰ ਟ੍ਰੈਕ, 183
ਸ਼ੂਓਨ, ਫਰਿਥਜੋਫ, 401-2 ਸਟੀਗਰ, ਬ੍ਰੈਡ, 264
ਸਾਇੰਟੋਲੋਜੀ, viii, 3, 95-102, 104, 106, ਸਟੀਨਰ, ਰੁਡੋਲਫ, 215-20, 399
115, 156, 207, 273, 350, 356, ਸਟੋਨ, ਟਿਮ, 439 359, 373, 416, 418, 434-6, 448, ਸਟੋਨਹੇਂਜ, 246 452 ਸਟੂਜ, ਤਿੰਨ, 117
ਸਕ੍ਰੋਫੁਲਾ, 247 ਸਟ੍ਰਾਵਿੰਸਕੀ, ਇਗੋਰ, 31
ਸਕ੍ਰੂਜ, 147 ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ, 34, 120, 266, 311-2, 364-6,
ਸੀਗਲ, ਸਟੀਵਨ, 182, 186, 189 373, 393; ਜੋਨਸਟਾਊਨ ਵੀ ਵੇਖੋ
ਸੇਲਿਗਮੈਨ, ਮਾਰਟਿਨ, 312 ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ (ਸਟੈਨਫੋਰਡ ਵਿੱਚ)
ਸੇਂਜ਼ਾਰ, 218 ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਐਨ), 307, 319-21, 325,
ਸ਼ਬਦ ਯੋਗ, 220, 262, 387 331, 334, 341, 344, 379
ਸ਼ੈਕਸਪੀਅਰ, ਵਿਲੀਅਮ, 21, 250-3, 270, ਸੁਪਰਟ੍ਰੈਂਪ, 237

295-6 ਸੁਰਮੰਗ ਮੱਠ, 112, 114
ਸ਼ਕਤੀ, 77, 143 ਸਟਕਲਿਫ, ਸਟੂਅਰਟ, 67
ਸ਼ਮਨ, 179, 185 ਸੁਜ਼ੂਕੀ
ਸ਼ੰਕਰ, ਰਵੀ, 59, 237 ਡੀ.ਟੀ., 27, 39, 41, 43, 127
ਸ਼ੰਕਰ, 13, 82, 255 ਸ਼ੂਨਰੀਯੂ, 45-6, 50, 123 ਸੂਚਕਾਂਕ 521

ਸਵੈਨ, ਇੰਗੋ, 430 ਉਸਤਾਸ਼ੀ, 204 ਸਵੈਜ਼, ਪੈਟਰਿਕ, 97
SYDA, 129, 131-2; ਇਹ ਵੀ ਦੇਖੋ ਮੁਕਤਨ- ਵਜਰਾ
ਤੁਸੀਂ, ਗੁਰੂਮਾਈ ਗਾਰਡ, 122 ਵੀ ਦੇਖੋ।
ਸਿਫਿਲਿਸ, 252, 296 ਨਰਕ, 308-9, 411
ਵਜ੍ਰਧਾਤੂ, 119, 126, 187
ਤੈਮਨੀ, ਆਈ.ਕੇ., 277 ਵਜ੍ਰਯਾਨ ਬੁੱਧ ਧਰਮ, 117, 119, 121, ਤੰਤਰ, 3, 10, 35, 55, 75, 107-8, 111, 125-6, 178, 277, 336
115, 117, 122, 134, 178, 277, 409 ਵੈਨ ਡੇਰ ਬ੍ਰਾਕ, ਆਂਡਰੇ, 4, 160, 162-7, ਟਾਰਗ, ਰਸਲ, 218 169, 306-7, 312-3, 329, 413, ਤਸਾਜਾਰਾ, 46-8 419 ਟੇਟ, ਸ਼ੈਰਨ, 390 ਵੈਨ ਹਾਉਟਨ, ਲੈਸਲੀ, 289-90 ਟੇਲਰ, ਜੇਮਸ, 129 ਵਰੇਲਾ, ਟੀ. 116, 124-6, 183, 187, ਵੈਟੀਕਨ, 200, 202, 204, 335, 372
451 ਵੌਨ, ਫਰਾਂਸਿਸ, 371, 373, 387-8 ਟੇਰੇਸਾ, ਮਾਂ, 208, 340, 404-6 ਵੇਦ, 10, 62, 64, 96, 328, 356 ਥੈਂਕਸਗਿਵਿੰਗ, 172, 274 ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀ, 61, 275, 398, 424-6 ਥੀਓਸੋਫੀ, 2, 26-8, 30-1, 37, 217-8, ਵੇਲੀਕੋਵਸਕੀ, ਇਮੈਨੁਅਲ, 220
238, 270, 398, 418 ਵਿਭੂਤੀ, 77, 79, 394
ਥਰਵਦਾ ਬੁੱਧ ਧਰਮ, 51 ਵਿਪਾਸਨਾ, 127 ਥੇਟਨਸ, 96, 434 ਵਿਸ਼ਨੂੰ, 399 ਥੋਰੋ, 281 ਵਿਸ਼ਵਾਮਿੱਤਰ, 72 ਥੁਰਮਨ, 46, 442-3, 449 ਵਿਵੇਕ, 134, 246, 395 ਟੀ; ਨੈੱਟਲਜ਼, ਬੋਨੀ ਲੂ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ, 2, 6, 8, 11-6, 22-3, 143, ਟਿਗੁਨੈਤ, ਰਾਜਮਨੀ, 83-5 153, 230, 237, 380, 422-3, 437 ਟਿੱਕਨ, 443 ਵੌਨ ਜੋਨ ਐਚ.93 ਪਾ, 437, 437, 443 ਵੂਡੂ, 100 ਤੀਰਥ, ਸ਼ੰਕਰਾਚਾਰੀਆ ਭਾਰਤੀ ਵਾਯੂਰਿਜ਼ਮ, 134
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ, 255
ਤਸ਼ੱਦਦ, 68, 134, 189, 308, 360, 362 ਵੇਕਫੀਲਡ, ਮਾਰਗਰੀ, 8, 95, 98, 100, ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ, 173, 257, 345, 358-9, 102, 273, 339, 359, 416
391 ਵਾਲਡੋਰਫ ਸਕੂਲ, 215-7

ਟਾਊਨਸ਼ੈਂਡ, ਪੀਟ, 352, 354 ਵਾਲੇਸ, ਐਮੀ, 8, 414, 451 ਟ੍ਰੈਵੋਲਟਾ, ਜੌਨ, 96-7, 436 ਵਾਲਰਸ, ਐਸਆਰਐਫ, 292, 302, 325 ਟ੍ਰਿਮਰ, ਸ਼ੈਲੀ, 236 ਵਾਲਸ਼, ਰੋਜਰ, 23, 387-9, 405 ਟ੍ਰੰਗਪਾ, ਚੋਗਯਾਮ, 3, 112-27, 163, ਵਾਲਟਰਸ, ਜੇ. ਡੋਨਾਲਡ, 236-7, 248, 257-168, 178, 181, 183, 187-8, 231, 60, 263, 382, 391, 403; ਇਹ ਵੀ ਵੇਖੋ
279, 282, 310, 318, 322, 336-7, ਕ੍ਰਿਯਾਨੰਦ
348, 356, 366, 377-9, 384, 393-6, ਵਾਟਸ, ਐਲਨ, 39, 46, 127, 141
412-3, 416, 419, 422-3, 443, 445, ਵੀਵਰ, ਡੈਨਿਸ, 237
451 ਵੀਜ਼ਰ, 55
ਟੁਲਕੁਸ, 112-3, 115, 182-4, 186, 188-9, ਵੈਲਵੁੱਡ, ਜੌਨ, 115, 384, 394 244-5, 378, 414-5, 431 ਵੈਸਟ, ਲੂਈਸ ਜੋਲੀਅਨ, 365
ਟਵਿਚੈਲ, ਪੌਲ, 264 ਵਿਟਸਨ, ਜੂਡਿਥ ਸਕਚ, 388
ਵੇਸ਼ਵਾਘਰ, 14, 73, 295, 396; ਵੇਖੋ
ਯੂਨੀਸੇਫ, 302-3, 385 ਵੀ ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ ਉਪਨਿਸ਼ਦ, 34, 232 ਵਿਕਾ, 407
522 ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ਾ

ਵਿਲਬਰ, ਕੇਨ, 4, 44, 130, 166-7, 171-2, ਯੁਗਾਸ, 268
181, 183, 232, 269, 341, 350, ਯੁਕਤੇਸ਼ਵਰ, 227-8, 237, 246-7, 268, 353, 366, 376, 383-4, 387, 389, 423, 423, 423, 341, 387, 427, 442-4
ਅਤੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ/ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ, 310-12, ਜ਼ਾਜ਼ੇਨ, 39, 363
359 ਜ਼ੈਨ, 2, 27, 38-52, 104, 114, 139, 167-
ਅਤੇ ਵੇਲੀਕੋਵਸਕੀ, 220 8, 172, 190, 293, 322, 330, 338, ਦਿਮਾਗ-ਮ੍ਰਿਤ, 428 356, 363, 379, 382, 396-7, 450-1 ਗਿਆਨ, 168, 231, 300, ਜ਼ਿਮਬਾਰਡੋ, ਫਿਲਿਪ, 305 374-5, 432, 449 ਸਟੈਨਫੋਰਡ ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਐਨ, vi, 305-
ACIM 'ਤੇ, 388 321, 324-5, 332-4, 341-9, ਆਦਿ ਦਾ 'ਤੇ, 141-2, 147-53, 155-6 358-9, 361, 364, 366, 423, ਐਂਡਰਿਊ ਕੋਹੇਨ 'ਤੇ, 167, 169-70, 441
175 "ਬਾਲਗ ਸਹਿਮਤੀ", 319 ਵਿੱਚ
ਔਰੋਬਿੰਦੋ 'ਤੇ, 17-8 ਅਤੇ ਹਾਈ ਸਕੂਲ, ਦਿਮਾਗੀ ਧੋਣ 'ਤੇ 347-8, 356-7 ਅਤੇ "ਸਿੱਖੀ ਹੋਈ ਬੇਵੱਸੀ", ਚੋਗਯਾਮ ਟ੍ਰੰਗਪਾ 'ਤੇ, 120-1, 312-3, 339
310, 318-9 ਵਿੱਚ 125 ਬਰੇਕਡਾਊਨ

ਜ਼ੈਨ 'ਤੇ ਬਕਵਾਸ ਕਰਨ 'ਤੇ, 39-40 ਡੀਇੰਡੀਵੀਏਸ਼ਨ ਇਨ, ਗੀਕਸ 'ਤੇ 306, 181 "ਚੰਗੇ" ਗਾਰਡ ਇਨ, 334-6, ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ 'ਤੇ, 23-4 345-6, 349 ਹੱਥਰਸੀ 'ਤੇ, 334 ਛੱਡਣਾ/ਪੈਰੋਲ, 307, ਮਦਰ ਟੈਰੇਸਾ 'ਤੇ, 405 324 ਰੁਡੋਲਫ ਸਟੀਨਰ 'ਤੇ, 219-20 ਸ਼ਕਤੀਹੀਣਤਾ ਇਨ, 307 ਵਾਇਰਟੈਪਿੰਗ, 137-8, 140, 382 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, 306 ਵਿੱਚ
ਡੈਣਾਂ, 63, 384 ਸਤਿਕਾਰ, 305, 316, 319,
ਡੈਣ-ਸ਼ਿਕਾਰ, 202, 210, 362, 434 324, 327, 332, 344,

346-7

ਜ਼ੈਨੂ/ਜ਼ੇਮੂ, 96, 100, 426 ਰੋਲ-ਪਲੇਇੰਗ ਇਨ, 320-1, 345
ਉਦਾਸੀ, 316-7, 325-7 ਵਿੱਚ, ਯਸੋਧਰਾ, 287 332-5, 344-7, 349
ਯੋਡਾ, 262 "ਹੌਲੀ ਉਤਰਾਈ" ਇਨ, 343
ਯੋਗਾਨੰਦ, ਪਰਮਹੰਸ, viii, 4, 62, "ਮੁਸੀਬਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ", 317 ਵਿੱਚ, 102, 159, 161, 227-303, 326, 353, 325, 344 392, 400, 402, 418, 421-3, 426-7,

434, 445; ਕ੍ਰਿਆ ਯੋਗਾ ਅਤੇ ਪਰਫਿਊਮ ਸੇਂਟ, 241-2, 297 ਵੀ ਵੇਖੋ। ਅਤੇ ਥੈਰੇਸ ਨਿਊਮੈਨ, 240-1,
246, 297

ਖੁਰਾਕ ਸੰਬੰਧੀ ਸਲਾਹ, 275
253-4 ਦਾ ਸੁਗੰਧਿਤਕਰਨ
296-7 ਦਾ ਹਰਮ
ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ 'ਤੇ, 280 246-7 ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ
ਨਬਜ਼ ਰੋਕਣ ਦੀ ਚਾਲ, 242, 297 246-7 ਦੇ ਪੁਨਰਜਨਮ
ਯੋਗਯਕਾਰਤਾ, 264-5

ਬਾਰੇ

ਲੇਖਕ

ਜੈਫਰੀ ਡੀ. ਫਾਕ (www.geoffreyfalk.com) ਦ ਸਾਇੰਸ ਦੇ ਲੇਖਕ ਹਨ
ਆਤਮਾ ਦਾ: ਚੇਤਨਾ ਅਤੇ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਬਣਤਰ ਬਾਰੇ,
"ਨੌਰਮਨ ਆਈਨਸਟਾਈਨ": ਕੇਨ ਵਿਲਬਰ ਅਤੇ ਹਿੱਪ ਦਾ ਵਿਭਿੰਨ ਏਕੀਕਰਨ
ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ: "ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਲ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੰਪਿਊਟਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਸਾਫਟਵੇਅਰ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡਦਾ ਹੈ। (www.crmfrontiers.com), ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਰਚਨਾ (www.myspace) .com/geoffreyfalk)।

523